

နတ်တပ်ကပ်ရည်

မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၁၂၃
ဧပြီ ၁၉၆၅

BURMESE
CLASSIC
.COM

မာတိဗုဒ္ဓိ...
fatigon
 မာတိဗုဒ္ဓိ

နယော တာယ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး
ပြည်ထောင်စု ပျိုကွဲရေး ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု ပျိုကွဲရေး ဒို့အရေး
အမျိုးအခြားအားပေးတည်တံ့စိုက်ပျိုးရေး ဒို့အရေး

နက္ခတ္တဇရာင်ခြည်
နက္ခတ္တဇရာင်ခြည်
နက္ခတ္တဇရာင်ခြည်

BURMESE CLASSIC

လော ကိ ပ ညာ ရ သ စုံ မ ဂ္ဂ ဇင်း

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ်ဇရာဇ်ဥပုသ်

နာယကကြီး

အောက်ဘာ အောင်နိုင်

M.B.B.S.(Ygn)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်ရှင်ဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A. A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryurvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်

ကောလိသ ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

အိတ်တိုင်ဆွေ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မအဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(L.L.B)၊ ကိုဦးဆန်း၊

သန်းထွန်း (ဘားဘဲ)

ပါပို့ အယ်ဒီတာ

ဦးစံတင့်

(ဓတုနိကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar), H.G.P.R.L(Advocate)

ဝန်းချိုဒီပဲပညာရှင်

ကိုတင်ဦး

တင်တင်နွယ်

ယုက်နာဖုပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဇေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

အတွင်းဖလင်

ပါရမီ

ဆရာတော်ကြီး အိပ်မက်အရ
တည်ထားသည့် ရှားလေးပင်၏ အလယ်မှာ
သိပ္ပံလေ့လာရေး ငုံ့က ... စာ-၅၉

ထုတ်ဝေသူ

ဦးဝင်းမောင်ဝင်း(၀၃၄၅၂)၊ နက္ခတ်ဇရာဇ်ဥပုသ်တိုက်၊

၂၃၃ ၂၂ လမ်း ရန်ကင်းမြို့၊

အတွင်းနှင့် ယုက်နာဖုတိုက်

ဦးဝင်းမောင်ဝင်း(၀၇၃၉၅)၊ ပါရမီစတုရင်တိုက်၊

အမှတ် ၅၅၅၊ ရန်ကင်းတောင်လမ်း

၅-ရပ်ကွက်၊ မရမ်းတန်းမြို့နယ်၊

ရန်ကင်းမြို့၊

မန္တလေးပြင်ချိရေး

နဂါးစာပေ

ရှင်တောင်ကယား၊ ပြင်ချိရေး

မိလိန်စာပေ (တောင်မြို့)

ဂေါ်ဖွဲ့စာပေ(ပြင်ချိရေး/တောင်မြို့)

မုန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်(ပြင်ချိရေး)

တောင်တောင်စာပေ(မော်လမြိုင်)

ပြင်ချိရေး

တောင်မိုးသိန်းစာပေ ၂၃၃ ၂၂ လမ်း ရန်ကင်းမြို့၊

☎- ၀၀၂၆၂၈၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ကိုတင်မောင်ဇွဲး
မင်္ဂလာ မီးဖိုခန်းရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

အမှတ် ၃၂၀

အုပ်စု

၀၀၀၀

ငါးကုကျပ် (၅၀၀၀/)

☎-၀၁၂၄၂၂၈၄

BURMESE CLASSIC .com

ဥဒေါင်းမင်းပလ္လင်စေတီတော်
အပေါ်မှ ထူးခြားလှသော
စေတီငယ်ကလေးကို... ၈၁-၈၆

ဝေဝတူဆရာတော်ကြီး တရားကျင့်ရာ
ဒုတိယဝူတော်အတွင်းမှာ
ဆရာတော်ကြီးသည်... ၈၁-၉၅

★ ဂျေဟ်ခြင်းရောင်းခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
ကျွန်းမာပီစေတီခင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာဦးသီဟ
(တဆ-၀၃၉၈၀)၏ လိပ်ခေါင်းရောင်၊
သီကောင်းစရာများနှင့်တူထုံး (မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်) ၁၃၇

❁ ပညာပေးရောင်းခြည် ❁

အလှဆင် ဘော်ကြယ်သီကုံး နည်းပညာ(၃) ၂၀၉
တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၇၇) (ဟူဂျင်းစီ) ၂၁၇
လှတိုင်းအတွက် တရုတ်ရိုးရာ
အိပ်မက်ရှင်းတမ်း (၆၇) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၂၂၀
သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကား (၂၂) (ဟူဂျင်းစီ) ၂၂၈

☞ လက္ခဏာရောင်းခြည် ☞

အိမ်မဲမြို့ မိုးကုတ်ဝိပဿနာဓမ္မရိပ်သာအဖွဲ့ခွဲ
အမှတ်(၅၇၇) သာသနာ့မဂ္ဂဇာတည်း ပဓာနနာယက
ဆရာတော်အရှင်ဥဂ္ဂါနန္ဒ၏ လက္ခဏာပုံရိပ်များ
(ဦးသော်ခင်-ဟသာတ) ၉၃
ထူးခြားသော သင်္ကေတများအတွက်
အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်(ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့) ၁၅၄
အဖေရီရီ အပြေညှိပုံရိပ်သည်
[ဆရာ ဦးခင်မောင်လင်း-B.Sc(ရွှေဘို)] ၁၆၉
ပညာရေးနှင့် အလုပ်အကိုင်ဆိုင်ရာ သင်္ကေတအဖွဲ့ ၁၈၅
လက္ခဏာပပေဋိ အပြေညှိကြံ့ ၂၁၉

❁ လမ်းညွှန်ရောင်းခြည် ❁

မြင်သာတောင် ဆံတော်ရှင်
ရွှေစေတီကုန်းတော်ဆီသို့ (၁) (စံထွန်းသာ) ၉
ပိမ်းရောင်စို တောင်ညိုခင်းရိပ်ညို သာသနာ့အောင်မြေ
ဌာနေတိုင်းဆီသို့ (၁) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၁၇
မွန်ပြည်နယ် မော်လမြိုင်မြို့ရှိ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်
စေတီနှစ်ဆူ (ကျော်-မော်လမြိုင်) ၅၃
ဘိုင်းဆင့် မယ်တော်ပုဇော်မူခရီး (ဟူဂျင်းစီ) ၆၅
ဝိဇ္ဇာမြူတောင်တန်းမှ သက္ကဝတီ သာသနာ့မြေ
နန်းဆီသို့(၆) (ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်) ၉၇

○ အထူးထုပ္ပာရောင်းခြည် ○

စစ်ကိုင်းတောင် မန္တလာကျားကျားချောင် ဆရာတော်
ဦးကောဝိဒနှင့် ခန္ဓာဉာဏ်ရောက်လှနှင့်စဉ်တရား(၁)
(သံသရာခရီးသည်တစ်ဦး) ၂၅
ရွှေတောင်မြို့ ရဟန္တာ(၈၀)နှင့် ဗုဒ္ဓဆရာတော်ကြီး(၁)
(သန်းဦး-သုဝဏ္ဏ) ၄၁
ပြက္ခရွှေတောင် စွယ်တော်ရှင်စေတီတော်မြတ်နှင့်
သာသနာ့ပြုဆရာတော်ကြီးများ(၃) (မောင်မောင်ကျောက်) ၈၁
ပေါင်လောင်ရင်ကဿပမထေရ် ကောင်းမှုစေတီများ
ပုဇော်မူခရီး (ဗိုလ်ဝင်းတောင် မြင်းဝန်ရွာ၊ မင်းစုရွာ
မင်းဝန်ဘုရား-၃) (ဇင်ညိုငယ်) ၈၉
ပုံကြာခိုင် အကျက်ဆန်းထွင်ပါတဲ့ ရုပ်မယာမြိုင် ရက်ကန်းစင်
တောင်တော်ဦးဆီသို့ (၁၂) (ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်) ၁၁၃
အောင်အတ်တံဆောင် သိပ်နီတောင်ရိုးဆီမှ
ပုထိုးစေတီ နေရာထူးများ (၈) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၁၄၅

စံ ကိုယ်တွေ့ရောင်ခြည် စံ

ကျွန်ုပ်၏ တောတွင်းအတွေ့အကြုံများ ဖြစ်ရပ်နှင့်(၈၈)
(ဖွတ်နှင့်လင်းယုန် ပေါင်းဆုံရန်ပွဲ)

(ဦးသန်းစိုင်း-ချောင်းနက်) ၁၈၄

ကျွန်တော်နှင့် သမ္မုဒ္ဒေဝါထားတော်ကြီး

(စလင်ဦးကျော်) ၁၉၄

အိပ်မက်ထဲက တစ်နပ်ဆွမ်း

(ဒိုလ်မင်း မင်းလှ) ၂၅၄

အိပ်မက်ထဲမှ ဖူးရသော ဝိန္တရရွှေစေတီ

(မျိုးတင့်-ညောင်လေးပင်) ၂၆၅

အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ဆုတောင်းပါ (တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်) ၂၈၉

*** ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ***

ထူးထူးခြားခြား ဇာတ်တူသားစားတဲ့ ဖား

(မြဒင်-စင်ကျော်) ၁၄၂

ကံအစွမ်းနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း(၂) (မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး) ၂၃၃
မဟိတိရှိနှင့် သိတိရှိ... ကို (၂)

(ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး) ၂၄၂

ပင့်လျှင်ကြွတတ်သည့် ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာအရှင်မြတ်

(ခင်သုဋ္ဌေး-စီးကုန်း) ၂၄၃

သောင်ကြီးရောင်းမှ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်များ

(ရန်ပိုင်အောင်) ၂၄၄

*** ဆေးပြုံးတိုရောင်ခြည် ***

ကလေးသူငယ်အတွက် ဆားထုပ်

(နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်) ၅၂

ကပ်ပွန်းစေ့နှင့် ရေစီးကမ်းပြိုနား

(ချောတိမ်ကျော်-မအူပင်) ၆၃

လက်တွေ့ ကြွက်နီပောက်နည်း

(ခင်ထွန်း) ၁၁၁

ဆေးပင်အောက်မှာ ဆေးပောက်နေသူ

(စော်ဝင်း-ဒီပဲယင်း) ၂၄၈

◆ ဆေးဝေးရောင်ခြည် ◆

ကျန်းမာရေးအတွက် ဤသို့ရေးခဲ့ပါ

(ဆရာဦးရဲအောင်-သိပ္ပံလက္ခဏာ+
နက္ခတ္တဗေဒ+သင်္ချာဗေဒ) ၁၂၄

ယာခင်းထဲက ဆေးရွှမ်းတစ်လက်

(ကြက်သွန်နီ ဖြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်းများ)

(နယ်လှည့်သုတေသီတစ်ဦး) ၂၂၃

သွားဖုံးအဖုအတိုက် သက်သာပျောက်ကင်းဆေးနည်း

(လွင်လွင်မော်-၈၇) ၂၄၀

*** ဆင်းစပ်ရောင်ခြည် ***

အန္တရာယ်ကင်း မီးထွန်းအင်း

(ဦးသီထိန်) ၂၀၁

၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC .com

တူးဖော်တွေ့ရှိခဲ့တဲ့

ရဟန္တာရုပ်ပွားတော်များဟာ အသိတိရဟန္တာ (၈၀)တို့ရဲ့

ရုပ်ပွားတော်များလို့... ၈-၄၂

သထုံမြို့ ပေါ်တော်ရူရှုဖို့

ဘုံတိုးဆင့်စစ်စော် သီတင်းသုံးရာ

ဘုရားကျောင်းတော်ဖြစ်သည်... ၈-၆၅

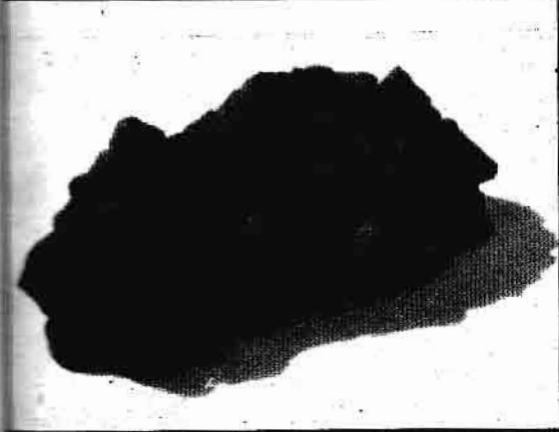
www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC .COM

ဆရာတော်ကြီးက စကားမပြော
တရားမဟောဘဲ သိုသိုသိပ်သိပ်
ကျင့်ကြံသေ ဂိုတာမို့... ➡ ၈-၁၈

ဤအုပ်စုကြီးကို အပိုရစ်ပညာရှင်အချို့ကား
ငေးငြိမ်းကြည့်ရာခြင်ခြင်သည်ဟု
ဆိုကြပြန်သည်။ သံလိုက်ဖြင့် စမ်းရာ... ➡ ၈-၂၃

*** ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည် ***

ဒါနုဟန်ချက် သဒ္ဓါစွက်၍ ကျင့်နိုင်ကြပါစေ
(သန်းခေါင်-ပညာရေး) ၁၅၉
နာညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့
(အောင်-သိဒ္ဓါရာဇာ၊ နဝင်-မြို့တော်) ၁၇၀
မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ရန်ပြေတုနှင့်စင်
/၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များအတွက်/ (သန်းပညာ) ၁၇၃
ရှင်အရဟံ ပုထိုးစိပ်နည်းကြောင့်
အသက်ရှည်ကျန်းမာခဲ့သူ (မောင်လင်းခိုင်) ၂၈၆

*** ဂန္ထိရုဂဏ္ဍရောင်ခြည် ***

ဂန္ထိရုဂက်ကျောက်ကြီးနှင့် ခွေးမကုန်းဘုရား
(ကျော်စင်ဖြူ) ၂၆၉
ဒေးစွန်ပါတောင်တန်း ဒေဝီသခင်မနဲ့တွန့်တော်
(ဆရာနေမျိုး-ဘီအေ) ၂၈၁

✽ ရှေးစဉ်သုံးဘဝလမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ✽

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ (ဟုဂျင်စီ) ၁၆၃
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက်
ခုနစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း (ဆရာ ရောင်ခြည်) ၂၀၄
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွင်း
လာဘ်လာဘရွှင်လန်းစေဖို့ (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၂၂၄

*** မိတ်စွမ်းအင်ရောင်ခြည် ***

ဝက်လက်မြို့ ဘုရားကြီးကျောင်းဆရာတော်နှင့်
ထူးဆန်းသော အိပ်မက် (မင်းဝသန်ဦး-ဝက်လက်) ၅၇
ပဟေဠိဆန်တဲ့ အိပ်မက် (ထူးမမ-ပေါင်) ၃၀၂

+ ထူးခြားဆန်းပင်ရောင်ခြည် +

ပြည်မြို့ ယုန်ဖြူတောင်ပေါ်မှာ ပေါက်နေသည့်
ညောင်ပင်ထဲမှာ ထိုးထွက်လာသော နဂါးဦးခေါင်း
(ထူးသစ်လွင်-ပြည်) ၄၉
ဘေးကင်းရန်ကွာ လာဘ်ဝေဆာစေမည့်
နေရောင်ဂမုန်းနှင့် နေလနတ်သားဂါထာတော်
(ထက်မင်းကျော်စွာ) ၁၀၂

□ အပူရစ်ရောင်ခြည် □

ပြုစားဓာတ်လုံးကောင်း လိုချင်သလား
ကာယသိဒ္ဓါဆိုသည်မှာ ပြောဖွယ်ရာမရှိ
(သိဒ္ဓါအောင် ဆရာကြီးဖွား) ၁၅၆
ဘော်ဝါစားလမ်း (ဦးမောင်-ရွှေညောင်) ၁၇၄
အပိုရစ်မီးအတတ်နဲ့ တိတ်ဓာတ်မြတ်မဟာ(၁)
(ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်) ၁၈၀
လာဘ်တွေပွင့်အောင် သွပ်တိုဆောင်
တိုယ်တွေ့စိရင်နည်း (ဝဏ္ဏသီရိ-မတ္တရာ) ၁၈၇

● အစီအရင်ရောင်ခြည် ●

ရွှေပုတ်စုမှ အဆိပ်နိုင် အစီအရင် (ခင်ထွန်း) ၇၈
အမှန်းအာယာတများ ပျောက်ကွယ်စေသည့်
မာတင်အစီအရင် (နယ်လှည့်ခရီးသည်) ၁၂၈
လွန်မြို့ ရန်အောင်မြင် ပြည်တော်မြို့
စမွေကော်ဝါယာနှင့် အပြောင်းအရွှေ့ယတြာ

(မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်) ၁၆၈
ငွေကံပွင့်စေ မြင့်စေဖို့ ယတြာ
(နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်) ၁၇၅

မိမိပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အနိုင်ဘေးများ
(မွေးလူနာအတွက် အဆောင်တစ်လက်)

(အောင်လှသန်း-မင်းတူး) ၁၇၆
ဓာတ်ကြီးလေးပါး အသွင်တွက်နည်းနှင့် ယတြာ
(ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်) ၂၀၆

ဓာတ်တုန့်တူ ဆေးဖက်ယူ
(ဒေါက်တာ ခိုင်စံဝေ-ဝေပညာ) ၂၀၈
အိမ်ရှေ့မှ ရေတွင်းအတွက် အခိုက်ပြေစေရန်

(ထက်မင်းကျော်စွာ) ၂၃၁

* ဂါယာပစ္စုန်ရောင်ခြည် *

အန္တရာယ်ကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက် ဝါယာတော်
(နတ်မောက် လှမြင့်သိမ်) ၁၆၁
ဥပွါတသန္တိကျမ်းလာ မေတ္ထေယျဘုရားရှိခိုး

(ရဲခဲထွန်း-ဟင်္သာတ) ၁၉၁
ဆိုင်ခန်းဖွင့်လှောင် ရွတ်ပွားစေချင်

(နေမဝင်-နတ်မောက်) ၂၇၂
ငါးရိုးကုအောင် မန်းတုံပန္နန် (ဆရာဦးတင်စေ) ၂၉၆

* ဓမ္မသုတရောင်ခြည် *

ခြကောင်လေးများက ညွှန်းဆိုသော မိုးလေဝသ
(အောင်-ကယားမြေ) ၃၀
အိမ်ကတုံး ကုန်းရာ (နေအောင်လင်း-စလေ) ၂၁၅

† ဖူးခြားပစ္စည်းရောင်ခြည် †

ခြသံလော (မောင်နှီး-ကျောက်မဲ) ၂၃
အန္တရာယ်ကင်း လာဘ်ရှင်စေသော သစ်တံခါးများ
(အင်ကြင်းမေ-ပညာရေး၊ ဘားအံ) ၂၄၁

● ဂျီထံခံပညာရောင်ခြည် ●

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး မင်းယက္ခ၏ ဘဝအတွေ့
အကြုံများ (၁၅) (ဆရာကြီး မင်းယက္ခ-တိုက်ပွဲဝင်) ၂၂၅

♣ အမျိုးသမီးအထူးရောင်ခြည် ♣

လက်ဖက်စားလို့ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် မမြစ်ရအောင်
(မောင်ဆန်းလင်း) ၁၆၀

* ဖုထုံးရောင်ခြည် *

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာပျောက်ကင်းမှု
(သွေးတုံးမရှိဘဲ မျက်နှာတစ်ခြမ်း လေဖြတ်သွားပြီး
ပါးရွဲသွားသော်) (ဦးလှညို-တံတားဦး အင်) ၁၅၁

၆ နဂြုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

ကျေးတစ်ရာ	ပင်စည်ထိမှ
ဇေယျ	ထိုးထွက်လာသော
ပစ္စယ်	နဂါးတစ်ကောင်၏
ပစ်လျှံမှု	ဦးစေခါးမဲ့သက္ကရာဇ်ကို
ကျားရုပ်မျှော်...	တွေ့လိုက်ရသည့်...
♣ ၈-၁၁၅	♣ ၈-၅၁

ဤရုပ်ပွားတော်များ ရရှိပြီးသည့်နောက်
ညည်ကိုလိုသော ထူးခြားစွာ
ရှိမိသလ်တု ခေးခြိန်းကြည့်က... စာ-၁၃၈

ခိုမင်း
ဘဝ
ရုပ်လုံး
စေတီကို
ဤသို့
ထူးခြားစွာ
တွေ့ရသည်... စာ-၁၀၀

သစ်တံခါး
ရဲ့
အစွမ်းက
ကိုယ့်ကို
သူများတွေ
မကောင်း
ကြစည်လို
မရဘူး... စာ-၂၄၁

○ သုတေသနရောင်ခြည် ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ကေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
(အိမ်မိမြို့ ပြည်ထောင်စုလမ်း၊ ဦးကုတ်ဓမ္မရိပ်သာ(၂၉)
ပဏာနာယက ကမ္ဘာ့နာစီရိယ သက္ကမဟိန္ဒမထေရ်အား
ပူဇော်ဂါရဝပြုခြင်း) (သန်းပညာ) ၁၅၃
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

(ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့) ၁၆၄
မြောက်ဦး တူးဖော်ရေးကုန်းအမှတ် (၂)မှ
တူးဖော်တွေ့ရှိသည့် ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့လက်ရာများ (၁၃)
(ပန်းချီထူးလှ-ရွှေဟောင်းဆုတေသန) ၂၁၂

* နှစ်သစ်လျှောက်အထူးရောင်ခြည် *

၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်
ကောင်းကျိုးဝေဆာရကြစေဖို့ (ဦးအုန်းမြင့်-ဟင်္သာတ) ၂၀၂

📖 ပြန်ဟုန်းရာ ဝတ္ထုရောင်ခြည် 📖

ငွေကြေးအခက်အခဲဖြစ်မည့်နှစ် သိလိုလျှင်
(အေးချမ်းအောင်-ရမည်သင်း) ၁၄၄

◆ ထွန်းမာရေး စာပေရောင်ခြည် ◆

၂၀၀၃ ခုနှစ် ဧပြီလ ထွန်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ (ဟုကုင်ဖီ) ၁၆၇

○ အပေးအခြေရောင်ခြည် ○

ကြက်မ တွန်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သိသူများမှ
ဖြေကြားပေးပါရန် (မြမြဝင်း-တောင်ငူ) ၃၈

* ထိရောက်ရောင်ခြည် *

အိမ်မွေးကြောင်များ ဝချင်သလား
(ဩဇာဝင်း-ပညာရေး နတ်ဘလင်း) ၁၁၈
သတ္တဝါများ အသက်တယ်ပင် (၄၀၈ အောင်လံ) ၂၄၀

📖 ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် 📖

ဘိသက္ကမုဒြာလာဘမုနိ ဆင်းတုတော်
(ရွှေခိုင်ကျော်-မြောက်ဦး) ၁၄
ရေပုတ် ဆုတောင်းပြည့်စေတီအနိမ့်မှ တွေ့ရှိရသော
ရွှေဟောင်းရုပ်ပွားတော်များ(၂)(မောင်မောင်ထွန်း-မုံရွာ) ၁၃၇

○ ပြစ်ဒွင်းဒါးအေးပင်အေးပြစ်ရောင်ခြည် ○

ပြည်စုစံသည့် ခြင်္လုံးရွက် (အေးဆူတေသီဇင်ဦး) ၇၁
ဩဇာရွက်နှင့် သွေးတိုးရောဂါ (မျိုးမောင်မောင်) ၁၅၂

www.burmeseclassic.com

*** အောင်မြေ့ရောင်ခြည် ***

အရှင်ဣန္ဒာစက္က (ဝါ) ဗု-ခ-သံဝါဒရသေ့ကြီး
ဘိုးတော်စိ၏ တပ်ကြီး(၃)ပါးကျော်နင်းနိုင်ရန်
အဓိဋ္ဌာန်ပြု လွယ်မောက်တောင်စေတီတော် (၂)
(မိုးနောင်-ကောလင်း) ၁၀၅

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေ့နှင့် နို့
ပူဇော်ဝါထာတော်များ(၂)(အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်) ၁၂၁

◆ ဖီဖေဒရောင်ခြည် ◆

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဓာတ်ကြွင်းပါး
မိုးမိုးနှင့် အောင်ဘာလေထီဆုငွေ (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၁၅၈
သက်ရောက် ထိတ်စတာ (ကျော်မိုးလွင်-ဝါးမယ်မ) ၁၉၃
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ထီအတွက်
ရွှေချယ်ပါ ဤဂဏန်း (ဆရာရဲထက်-သုတေသီ) ၁၄၁

*** မိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် ***

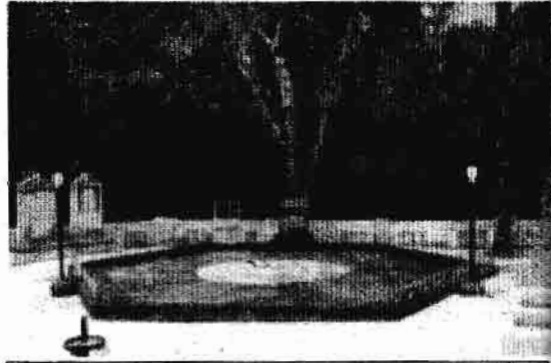
ဖုန်းပင်တွေ အသီးသီးအောင်
(ဦးညဉာလင်ကာရ-ပန်းတောင်း၊
ကျွဲရဲကျောင်းဆရာတော်) ၄၆
ရွက်လှပန်းပင် စိုက်မည်ဆိုလျှင်
(ကိုမောင်ကျော်လှိုင်၊ မအူပင်) ၁၉၂

● ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည် ●

ဝေဘုဆရာတော်ကြီး၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာများနှင့်
ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ(၁၉) (ကျောက်ဆည်-မင်းမဟော်) ၃၃
မော်လမြိုင်မြို့မှ ကျော်လေးကျော် တောင်လေးလုံး
ဆရာတော်(၃) (ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်) ၇၃

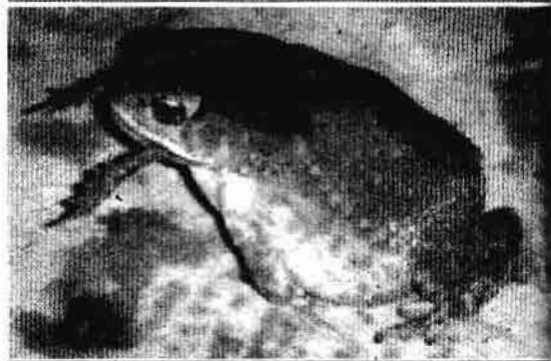
● ဖြစ်ပျက်မှုရောင်ခြည် ●

ဂန္တီရ ရထားနှင့် ဝိညာဉ်ခွား (စရာမြေကျော်ဝေ) ၂၄၆
ကားစက်နှိုးသော ဝိညာဉ်
(အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း) ၂၄၉
အမြေမသိသော ပယောဋ် (ဘာမိုး-ဖျာပုံ) ၂၅၁
လူခြောက်တလေးရဲ့ မင်္ဂလာဆောင်
(ငပရင်းညွှန်မြိုင်-B.Sc Maths) ၂၅၄
အတော်ကြမ်းသည့်ကွင်း (မောင်စရာ-ရာမည) ၂၆၀
တိုးမြေ့ရဲ့ ဆိုးမွေ (မိုးမောင်) ၂၆၃
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနှစ်ပါးနှင့် အဟန့်အတား
(ကျော်သန်း-အကြီးတန်းလက်နှိပ်စက်) ၂၉၂
မေတ္တာသည်သာ (ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်) ၂၉၄
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နေမိန္ဒရတောင်ပေါ်ရှိ
ဤအောင်မြေ့တွင်
ဆုတောင်းဆုယူပန်ဆင်ပါက... ၈၁-၁၄၆

ငါးငါးချင်းစား ဟားဟားချင်းစား
မည်ဟူသော ရွေးစားဘောင်မှာ
မအူဆတ်ဘဝါတွင် တိုက်ဆိုင်၍
ပြစ်ရပ်ဖုန်ကို... ၈၁-၁၄၂

ငှေ့ရောင်ပျံသင်္ဂဟ
အရောင်ခုံတောက်ပစွာပွင့်ပန်းငှေ့ပါက
အသောင်ပြု ခိုက်ပျိုးသောငှေ့အိမ်တွင်... ၈၁-၁၀၃

◆ သက္ကတပုထိုးတော်များ ထိတော်ရှင် တွေတော်

ခံယူနိုးသာ

မြိုင်သာတောင်

BURMESE CLASSIC

ဆီတော်ရှင် ရွှေစေတီ

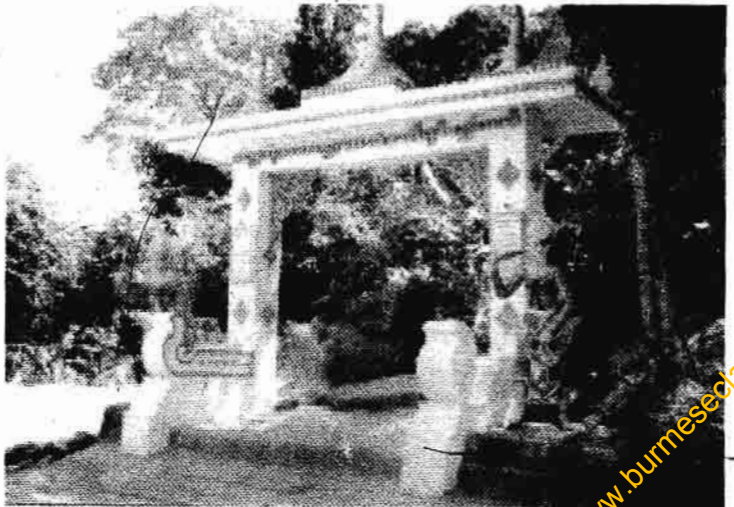
ကျန်းတော်ဆီသို့ (၁)

မိတ်ဆက်

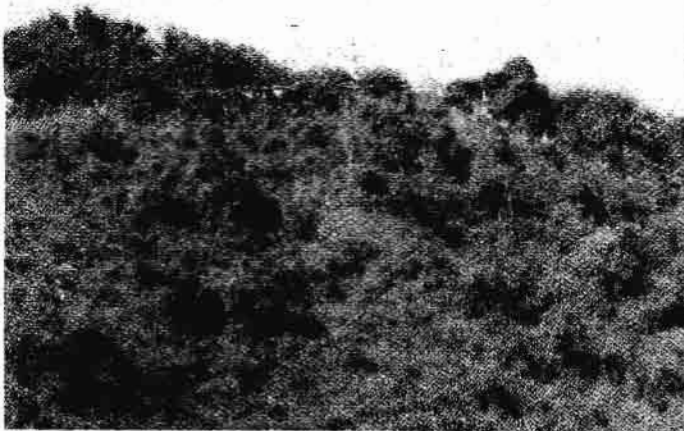
ဘီးလင်းမြို့၊ စိန်ညောင်ပင်
စာသောက်ဆိုင်၌ ကားရပ်နားစဉ်
ထင်းစားလိုစိတ် မရှိသဖြင့်
ထက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် မှာ၍ ဆိုင်
ဆံခါးမှ လှမ်းမြင်နေရသော မြိုင်သာ
တောင်ရွာခင်းကို ငေးမောကြည့်နေ
မိသည်။

ထိုစဉ် ခရီးစဉ်၌ သုံးလေးကြိမ်
ဆုံတွေ့ရလျက် မျက်မှန်းတန်းမိနေ
သော အသက်(၆၀)ကျော် အမျိုးသား

မြိုင်သာတောင် တွေတော်ဆီသို့ ◆

www.burmeseclassic.com

◀ ဘီးလင်းမြို့တွင်မှ မြင်သာတောင်ထွတ်

ဘီးလင်းမြို့ မြင်သာတောင် ပထမထောင့်တော် အရှင်မဟိန္ဒ ▶

BURMESE CLASSIC .com

တစ်ဦးက ပြုံးပြ နှုတ်ဆက်ကာ စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်သည်။

‘မြင်သာတောင်ပေါ် ရောက်ဖူးသလား’

‘ဘီးလင်းမြို့လယ်မှာဆိုတော့ ကပ်ကျော်ဘုရား ဖြစ်နေတယ်။ မကြာခဏ ဖြတ်သွားပေမယ့် မရောက်ဖူးသေးပါဘူး’

‘ကျွန်တော် တပ်ထဲမှာရှိတုန်းက မြင်သာတောင်ပေါ်ကို ကင်းလှည့်ရောက်ဖြစ်တယ်။ တပ်သားနှစ်ယောက်နဲ့ ရန်သူ့ကင်းထောက် စနည်းနာထွက်ရတာ။ ဟိုကုန်းထိပ်စောင်းက ညောင်ပင်ကြီးနားရောက်တော့ မောလဲမော၊ ရေကလဲ ဆာနဲ့ ခဏနားကြတယ်။ ဘာကြောင့်မှန်းမသိဘူး။ အဲဒီဝန်းကျင်ကိုပဲ ပြန်ပြန်ရောက်နေတာ အကြိမ်ကြိမ်ရှိပြီလေ’

‘မျက်စိလည်နေတာပေါ့’

‘ဟုတ်တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ သဏ္ဍာန်ပြီး ထပ်စာကြယ်လုပ်တော့ ဝန်ဆန် မြေပြိုကျသလို တစ်ယောက်ယောက်က တွန်းချလိုက်သလို ခံစားပြီး ညောင်ပင်အောက်ကုသွားကြတယ်။

လက်နက်တန်း၊ ထပ်ချိုင့်တခြားပေါ့

အခြေအနေကြည့်ပြီး လူလဲထ ဝန်းကျင်ကို သေသေချာချာကြည့်တော့ စေတီတစ်ဆူ လှလိုက်တာ အဲသဖွယ်လိုက်တာ။ ရွှေသားစပ်စေတီဟာ ကျွန်တော်က ဖန်တီးလုပ်ထားတာက တပ်ထဲထဲမှာက ပို ကောင်းကောင်းသိပါတယ်။ ဖီးလင်းရွှေလှော်ထားတဲ့ရွှေ ဝင်းအိန်နတာပဲ’

‘အခု မြင်နေရတဲ့ စေတီကြီးလား’

‘မဟုတ်သေးဘူး။ ရွှေစေတီက

ညောင်တော် ကိုးတောင်ပြည့်စေတီ။

ဒါက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်အစိတ်လောက်က ထပ်တည်တဲ့ စေတီကြီးပါ။ ၁၅၇၀ ပြည့်နှစ်ကျော် ကာလက ဒီစေတီကြီး မပေါ်ထွန်းသေးဘူး။ ဘီးလင်းမှာ တာဝန်ကျတာ နှစ်အတော်ကြာပြီမို့ မြင်သာတောင်အကြောင်း နားစွန်းနားဖျား ကြားဖူးတယ်။ ဘုဒ္ဓိယတ်တွေ ပေါတယ်။ အစောင့်အရှောက် ကြီးတယ်။

ဟိုတုန်းက တောင်ပေါ်တစ်လျှောက် ဘာစေတီပုထိုးမှ မရှိဘူး။ ရွှေစေတီကိုတော့ မျက်စိလည် လမ်းမှားမှ ဖူးရတယ်။ **ဗူးထိုက်မှ ဗူးရတယ်ပေါ့။** ဘုရားရှင် ထင်ရှားရှိကတည်းက နတ်သိကြားတွေ တည်ထားတဲ့ စေတီလို့ ပြောကြပါတယ်။

ဒါနဲ့ အားရဝမ်းသာ ဖူးမြော်ပြီး သစ်ပင်တွေမှာ အမှတ်အသား၊ လမ်းညွှန်တွေလုပ်ပြီး ပြန်ဆင်းကြတော့ လမ်းထက်ဝက် တောင်စောင်းမှာ ဟန်းကောချိုင့်ကို ပြန်တွေ့ရတယ်။ ထူးဆန်းတာက အထဲက ငါးဟင်းနဲ့ ထမင်းတွေ မရှိတော့ဘူး’

‘တစ်ယောက်ယောက် ယူစားထားသလိုမျိုးလား’

‘အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ လွင့်စဉ်ကျသွားတဲ့သဘောပါ။ ချိုင့်အဖုံးကို အနားမှာ တွေ့ရပေမယ့် ထမင်းဟင်းတွေ မတွေ့ရလို့ ထူးဆန်းတာပါ။ နောက်တော့မှ သိရတယ်။ မြင်သာတောင်ပေါ်ကို အသား၊ အသွေးလုံးဝ ယူမသွားရဘူး။ မသိလို့ ယူသွားတယ်ဆိုရင်တောင် တစ်ခုခု ဖြစ်လေ့ရှိသတဲ့။

ရွှေစေတီ တွေတဲ့အကြောင်း မိတ်ဆွေတွေသိသွားလို့ ငါ့စနေမှာ လူစုပြီး ထားခဲ့တဲ့ အမှတ်အသား အတိုင်း သွားဖူးကြတယ်။ သက်သတ်

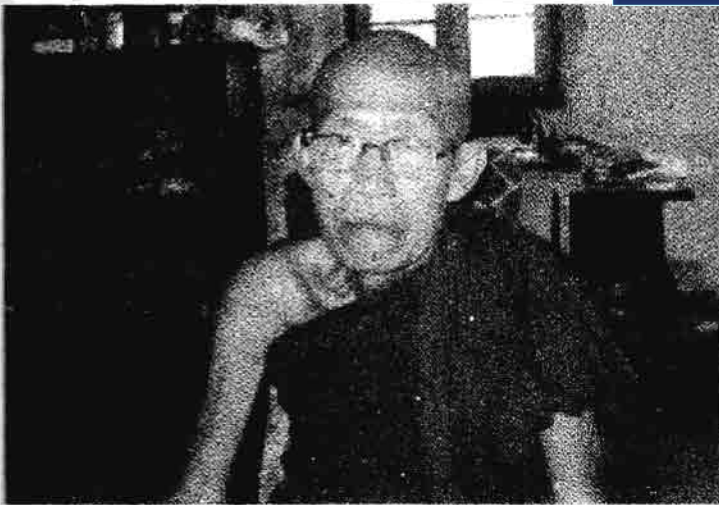
www.burmeseclassic.com

အကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ကုသိန္ဒရုံ ဆံတော်ရှင် တောင်တန်းများ

လက်ရှိဆရာတော် ဦးသုန္ဒရ

BURMESE CLASSIC

ထွတ် စားစရာတွေဖြစ်အောင်တော့ မနေ့မလျော့ ဂရုစိုက်ကြပါတယ်’

‘ကိုယ်ကြောင့် လူအများ ဖူးမြော် နေတော့ ကုသိုလ် ပိုထူးတာပေါ့’

‘ကုသိုလ် မကောင်းဘူးဗျာ၊ အမှတ် အသားသာ တွေ့တယ်။ ရွှေစေတီကို နှာလို့ မရတော့ဘူး။ မျက်စိလည် သမ်းမှားတာလဲ မရှိဘူး။ သစ်ပင်တွေမှာ သွင်းထစ်ထားတဲ့ အရာတွေ အထင်း သားမြင်ရတာပဲ။ နေစောင်းတော့မှ ထက်မှိုင်ချပြီး ပြန်ဆင်းခဲ့ရတယ်။

နောက်ပိုင်း ကျွန်တော်လဲ တာဝန်

နဲ့ ပြောင်းရွှေ့ပြီး ပင်စင်ယူတဲ့အချိန် မော်လမြိုင်မှာ အခြေချတော့ မြင်သာ တောင်မှာ အခုလို စေတီတော်ကြီး ဖူးမြင်ရလို့ ဝမ်းသာမိတယ်’

မော်လမြိုင်မြို့၊ အမှတ်(၂)၊ ကမ်း နားလမ်း၊ ရွှေတောင်ရပ်နေ စစ်မှုထမ်း ဟောင်း ဦးစိုးလွင်ထံမှ သိရှိရသော ဘီးလင်းမြို့၊ မြင်သာတောင်မှ ရွှေစေတီ အကြောင်း ဖြစ်လေသည်။

အကြောင်းရယ်ဖန်

ဆောင်းတစ်လတွင် တောင်ငူမြို့သို့

စာပေတာဝန်ဖြင့် ရောက်ရှိသောအခါ မဟာသမေဆေးခန်းပိုင်ရှင် ဆရာ ဦးကျော်မြင့်၏ နေအိမ် ဘုရားခန်း၌ ဆရာတော် (၈)ပါး စိတန်း ရိုက်ကူး ထားသော ဝိနိုင်းတော်ပုံကြီးကို တွေ့ ရသည်။

ပြင်ဦးလွင်မြို့ နိဗ္ဗာန်လမ်းပြ ဆရာ တော်ကဲ့သို့ မဖူးမြင်ဖူးသေးသော် လည်း ကြည့်ညိုလေးစားသည့် ဆရာ တော်များလည်း ပါဝင်နေသည်။

ထိုအနက်မှ ဆရာတော်တစ်ပါး သည် တောင်ငူမြို့အတွက် သံတောင် ကြီးသို့ သွားရာလမ်းနံဘေး လေသာ တောင်၌ သီတင်းသုံးကြောင်း သိရ သဖြင့် ဦးကျော်မြင့်၏ အကူအညီဖြင့် သွားရောက် ဖူးမြော်ဖြစ်သည်။ မွေး ရာပါ ဇာတိသမ္မာရာဇာရသော ဆရာ တော်တစ်ပါးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

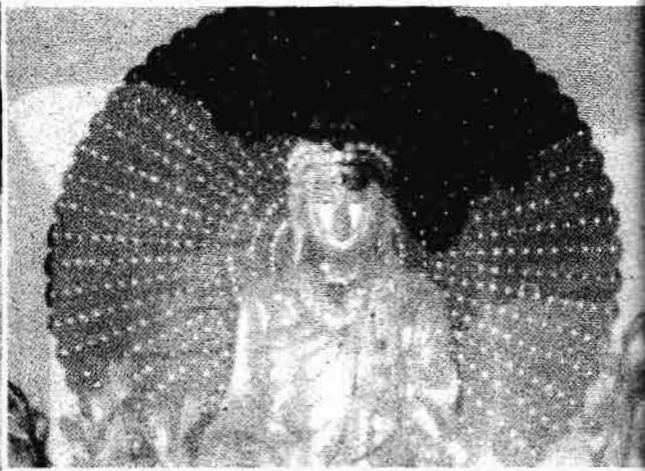
လေသာတောင်ရောက်သော် ဆရာ တော် ဦးကောဝိဒက ကောင်းစွာ လက်ခံကြိုဆိုပြီး...

‘ဒကာကြီး ဘီးလင်း မြင်သာတောင်ကို သွားကြည့်ပါ။ အနင်ဘာက တော်စပ်တဲ့ မိခင်ရှိတယ်။ တစ်ခုခုတော့ ထူးခြားပါလိမ့် ယယ်’

ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ယုန်စိုးမိုးသော နှစ်ဆန်း (၂)ရက်နေ့တွင် ဆိုင်ကယ်တက္ကစီ ငှားကာ ဘီးလင်း မြင်သာတောင်သို့ သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကုသိန္ဒရုံ သွားရာလမ်း၏ လက်ဝဲဘက်တွင် မြင်သာတောင်မှန်ဦး ရှိသည်။

မှန်ဦးအတွင်း မြေလမ်းအတိုင်း အနည်းငယ် ဝင်ရောက်ပြီးနောက် တောင်တက်ကတ္တရာလမ်းကို တွေ့ရ သည်။ ဇင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင် တောင် တက်လမ်းကဲ့သို့ မတီစောက်မြင်း မရှိ သော်လည်း အတက်များသည်လမ်း

◆ အနန္တဂေါတမီ ဝိပဿနာတော်

◆ ဝိပဿနာတော် အနန္တဂေါတမီ ဝိပဿနာတော်

ဖြစ်သည်။ ဆိုင်ကယ်ခရီး မိနစ်(၂၀) ခန့်အကြာတွင်...

“သက္က ထူပ သောဏ္ဍာယ ဆံတော်ရှင် ဣန္ဒဝတီ”

ဟူသော ကမ္မည်းမှာ မှန်ဦးနှင့် စောင်းတန်းလှေကားကို တွေ့ရသည်။ “ရင်ပြင်တော်သို့” ဟူသော လမ်းညွှန် ကိုလည်း တွေ့ရသဖြင့် မြားဦးညွှန်ရာ လမ်းအတိုင်း ဆိုင်ကယ် မောင်းနှင်ခဲ့ ရာ ရွှေစေတီကြီး၏ မြောက်ဘက်မှန် သို့ ဆိုက်ရောက်လေသည်။

စေတီကုန်းတော်တွင် လူတစ် ယောက် တွေ့ရသဖြင့် စေတီသမိုင်း အကျဉ်း စုံစမ်းကြည့်ရာ ဆရာတော် ထံသို့ လိုက်ပါ ဝိပဿနာပေးသည်။

ကျောင်းဆောင်များစွာ ကျော်ဖြတ် ပြီးနောက် ကျောက်ဂူဝတ်တစ်ခုအတွင်း ဝင်ရောက်သွားရသည်။ ကျောက်ဂူ ဥဗင်လမ်း ဆုံးသောအခါ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ခန်းမသို့ ရောက်သည်။

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော် ကျောင်း ဆောင်မှာ ကမ်းပါးယံပေါ် တွင် မေးတင် ဆောက်လုပ် ထားသဖြင့် လေနှင့် အလင်းရောင် ကောင်းစွာရလေသည်။

ဆရာတော် အရှင်သုန္ဒရမှာ သက်တော် (၇၀)ကျော်ခန့်ရှိ၍ ဝါ တော် (၃၂)ဝါရှိကာ မြင်သာတောင် ဒုတိယမြောက် ဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်ယူသည်မှာ (၆)နှစ်ရှိပြီဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။ ဆရာတော်က စေတီ ထီးတော် တင်လှူပွဲကာလ ဓမ္မဒါနပြုသော စေတီသမိုင်းအကျဉ်း နှင့် စတုရက္ခတရား ပွားများနည်း လက်ကမ်းစာစောင်များ ချီးမြှင့်ပေး သည်။

စေတီသမိုင်းအကျဉ်း

မြတ်စွာဘုရားရှင် (၈)ဝါအရတွင် ဂဝဗ္ဗတိမထေရ် ပင့်လျှောက်ချက်အရ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဒေသစာရီ ကြွချီတော် မူရာ သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံမြို့သို့ ကြွ ရောက်စဉ် တိဿ၊ သီဟ အစရှိသော ရသေ့သျှမြတ်တို့ တောင်ပန်သဖြင့်

ဆံတော်(၆)ဆူ ပေးသနားတော်မူ၏။ ထို့နောက်တွင် လခိုင်း ကေလာသ ရသေ့၊ ကျိက္ခမိတောင်ရသေ့ စသော ရသေ့တို့အားလည်း ဆံတော် (၆)ဆူ သနားတော်မူသည်။ သုဝဏ္ဏဘူမိပြည် ရှင် တိဿဓမ္မသီဟရာဇာမင်းကိုမူ နောင်သော် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ ပင့်ဆောင်လာမည့် ဆံတော်များကို ပူဇော်ခွင့်ရလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော် ထားခဲ့လေသည်။

ဤသည့်နောက် ရဟန္တာတို့အား လည်း ဆံတော်(၆)ဆူ ချီးမြှင့်တော် မူပြန်သဖြင့် ထိုထိုသော ဆံတော်မြတ် တို့ကို ဌာပနာပြု တည်ထားကိုးကွယ် သည့် စေတီတော်များအား ဆဂေ သဓာတုဝင် စေတီများဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ လေသည်။ (ဆဂေသဓာတုဝင်ကျမ်း)

မြတ်စွာဘုရားရှင် သက်တော် ထင်ရှား ရှိစဉ်မှာပင် အရှင်အနုရုဒ္ဓါ ရဟန္တာမထေရ် ပင့်ဆောင်လာသည့် ဆံတော်မြတ်ကို သုဘိန္ဒုဒာဂရ (သုဝဏ္ဏဘူမိ) နေပြည်တော်၏ အရှေ့ဘက် တာ(၃၆၀၀)ခန့်အကွာ မြင်သာတောင်ပေါ်၌ သီကြားမင်းက

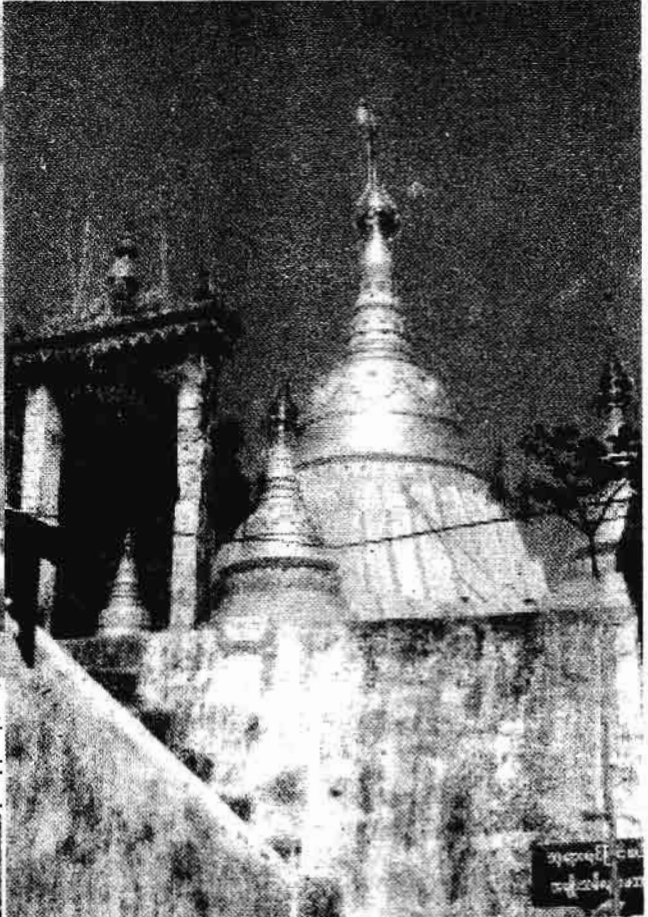
◆ သဗ္ဗမဂ္ဂဒိုင်ဇေတီမုနိ

သဗ္ဗမဂ္ဂဒိုင်ဇေတီ ◆

◆ ထောင်ငြေနေရာ

သာသနာ အမွန်ရှည် တည်လိမ့်မည်
တည် ညွှန်ပြသဖြင့် တိဿဓမ္မသီဟ

ရာဇာမင်းကြီးက ဝမ်း
မြောက်စွာဖြင့် ရွှေစေတီ
တည်၍ ဌာပနာပြု ကိုး
ကွယ်တော် မူလေသည်။
စေတီတည်စဉ် နတ်သိကြား
များက ဝိုင်းဝန်း ကူညီကြ
သည် ဆို၏။

မြတ်စွာဘုရား၏

ဗျာဒိတ်တော်

မြတ်စွာ ဘုရားရှင်သည်
အရှင်အနုရုဒ္ဓါ အစရှိသော
သာဝကရဟန္တာတို့အား ဆံ
တော်ချီးမြှင့်စဉ် ဤသို့

ဗျာဒိတ်ထား တော်မူခဲ့သည်။

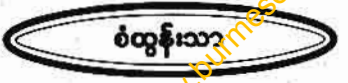
● ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ဝိဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်

စံဝင်တော်မူပြီးသည့်နောက် ဝါမ်း
သာသနာတော်သည် နှစ်ပေါင်းငါးထောင်
တည်ရစ်လတ္တံ့

● ချစ်သား အာနန္ဒာ ဤမြောက်ဆူကုန်
သော ဆံတော်စာတို့သည် နှစ်ပေါင်း
နှစ်ထောင်ငါးရာပတ်လုံး ပူဇော် သက္ကာရ
မင်္ဂလာ ဆင်ရဲကုန်လတ္တံ့

သာသနာတော် နှစ်ထောင်ငါးရာ ကျော်
လွန်သောအခါတွင် ဝိဘုရား တစ်ဖန် ဖွင့်
လာပြန်သကဲ့သို့ ဆံတော်စာတော် (၆)ဆူတို့
သည် ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာရကို
ခံယူရလတ္တံ့

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

နက္ခတ္တဓမ္မာရုံမြစ်မဂ္ဂဇင်း ၁၃

ဘိသက္ကဋ္ဌာခြာလာဘာပုဒ်

ဆင်းတုတော်

ရွှေခိုင်တော်
(မြောက်ဦး)

• ဘိသက္ကဋ္ဌာခြာလာဘာပုဒ် ဆေးဘုရား

- ၁။ သုဝဏ္ဏဟရိတဝတ္ထံ
ဘိသက္ကဋ္ဌာ သဗ္ဗပုတ္တံ၊
ဝါမဟတ္တက ဝီဇေန၊
ဘဝဗု ဝိ ဂူဟကံ။
- ၂။ ဒက္ခိဏဂုတ ဃဏေနေ၊
တရုဏာဒိသု နေကံ၊
နမာပိ တံ သိရဿာံ၊
စရာပိ တဝ သာသနံ။
- ၃။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ မေ ဟောတု သဗ္ဗဒီ၊
တေလဿာံ သုဟဋ္ဌိတော၊
သုခိဟောပိ စိရာယုဏော။

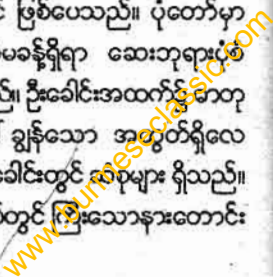
အနက်

- ၁။ **သုဝဏ္ဏဟရိတဝတ္ထံ**၊ ရံဖန်ရောင်
ဝါ ရွှေရောင်ဖြာလျက် ရံခါစိမ်းစိမ်း
မြရည်လိမ်းသို့ ရှိန်းလက်ဝေ ကျက်
သရေကို ဆောင်တော်မူထသော။
သဗ္ဗပုတ္တံ၊ ကျွမ်းကျင်လှစွာ
ဆေးဆရာတို့ ပြိုင်နိုင်မှု ဂုဏ်မတူ
သည့် ယှဉ်သူကင်းလတ် အမြတ်
ရတနာလည်း ဖြစ်တော်မူပေထ
သော။ **ဝါမဟတ္တကဝီဇေန**၊
လက်ယာလက်မှာ ကိုင်ဆောင်လာ
သည့် ဝီဇေခေါ် ရိုးသစ်စေ့မျိုးဖြင့်။
ဘဝဗုဝိဂူဟကံ၊ မွေးဖွားစေ
တတ်၊ တိုးတက်စေတတ်သော
မပြတ်ဖြိုးဝေ ကြီးပွားစေနိုင်သော။
- ၂။ **ဒက္ခိဏဂုတ ဃဏေနေ**၊ လက်ယာ
လက်ထဲ မြကိုင်စွဲသည့် အမြဲကြည်
လင် မြိုက်ရေစင်ဟု ခေါ်တွင်ပေရိုး
ရေစင်အိုးဖြင့်။ **တရုဏာဒိသု
နေကံ**၊ အိုသူနုပျို ရုပ်ကောင်းပို
လျက် ထိုထိုလူနာ ကျန်းခံသာ၍

တစ်ဖြာကြီးလျှင် ရောဂါစင်
သဖြင့် ကြည်ရွှင်မသွေ
အသက် ရှည်စေနိုင်သော။
ဘိသက္ကဋ္ဌာ၊ သီလသမာဓိ စရိတ်ပုံ
ဂုဏ်ပေါင်းစုံဖြင့် သုံးဘုံပေါ်
ထင်တန်ခိုးရှင်ဟု ခေါ်တွင်သမှု
ဘိသက္ကဋ္ဌာ ဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား။ **တံ**၊ ဘိသက္ကဋ္ဌာ
ဂုရုခေါ်တွင် သင်ဘုရားရှင်
ကို။ **သိရဿာ**၊ ကိုယ်၏အစိတ်
အပိုင်း ဦးထိပ်ရတနာ မြတ်အင်္ဂါ
ဖြင့်။ **အဟံ**၊ ဂုဏ်တော်တမ်းတ
ပုံမှန်းဆလျက် အားရရွှင်ပျော်
တပည့်တော်သည်။ **နမာပိ**၊
ရိုသေမြတ်နိုးလက်စိုင်း၍ ရိုနှိုးကန်
တော့ပါ၏ ဘုရား။
တဝ၊ ဘုန်းတော်အစုံ ဂုဏ်အင်ကြီး
ပား ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ **သာသနံ**၊
လိုရင်းအချုပ် ဆိုဆုံးမသည့် ဒါနသီလာ
ဘာဝနာဟု ကုသိုလ်စုကို။ **စရာပိ**၊
စွမ်းနိုင်သလောက် လွန်အားဆောက်
လျက် ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ ကျင့်ကြံ
ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

၃။ **ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန**၊ မှန်ကန်လှစွာ
ဤဝစီသစ္စာကြောင့်။ **မေ**၊ ဘုရား
သခင် ဘုရားရှင်၏ ကြည်လင်
မေတ္တာ ခံယူပါသော တပည့်တော်
အား။ **သဗ္ဗဒီ**၊ နေ့ရောညညီပါ
အခါခပ်သိမ်း။ **သောတ္ထိ**၊ ဘေးရန်
ခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းခြင်းသည်။
ဟောတု၊ စေတနာကံ အရင်းခံ

သဖြင့် အမှန်မသွေ ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။
အဟံ၊ ဘိသက္ကဋ္ဌာ ဂုရုသခင် ဘုရား
ရှင်၏ ကြည်လင်မေတ္တာ ခံယူပါသော
တပည့်တော်သည်။ **တေဇော**၊
မြတ်စွာဘုရား၏ ကြီးမားရှိန်စော်
တန်ခိုးတော်ကြောင့်။ **သုဟဋ္ဌိတော**၊
သလိပ် သည်းခြေ သွေးနှင့် လေဟု
လေးထွေကြောင်းခံ ရောဂါဒဏ်မှ
အမှန်ကင်းပျောက် ထမြောက်သည်ဖြစ်
၍။ **သုခိ**၊ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ချမ်းသာရှိ
သည်။ **ဟုတွာ**၊ ကေနစင်စစ် အမှန်ဖြစ်
၍။ **စိရာယုဏော**၊ အသက်ရှည်ရှည်
တည်နေသည်။ **ဟောမိ**၊ အမှန်
သေချာ ဖြစ်ရပါလို၏ မြတ်စွာဘုရား။
ဘိသက္ကဋ္ဌာခြာမုနိဆိုသည်မှာ ဆေး
ဘုရားပုံပင် ဖြစ်ပေသည်။ ပုံတော်မှာ
လေးလက်မခန့်ရှိရာ ဆေးဘုရားပုံစံ
ဖြစ်ပေသည်။ ဦးခေါင်းအထက်၌ ဓာတု
မာလာခေါ် ချွန်သော အတွတ်ရှိလေ
သည်။ ဦးခေါင်းတွင် ဆရာများ ရှိသည်။
နားနှစ်ဖက်တွင် ကြီးသောနားတောင်း

ဝတ်ဆင်ထားသည်။

ပုံတော်၏ လက်ယာဘက်၌ လက်မနှင့် လက်ညှိုးဖြင့် ဆေးလုံးကို ကိုင်ထားဟန် ထုလုပ်ထားသည်။ ဘယ်ဘက်လက်ကို ရင်ခွင်တွင် တင်ထားသည်။ လက်ဝါးကိုဖြန့်ပြီး နဝတတ်အိုင်မှ ရေစင်အိုး(အမြိုက်အိုး)ကိုတင်ထားသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တသတ္တဟ ဖြစ်သော လင်လွန်းပင်ရင်း၌ တရားအားထုတ်၍ပြီးလျှင် သိကြားမင်းသည် နဝတတ်အိုင်မှ အမြိုက်ရေစင်ကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ထိုရေဖြင့် ရောဂါများကို ကုသနိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားဆင်းတုတော်မှာ လက်ယာလက်ဖြင့် ဆေးလုံးကို ပေးပြီး လက်ဝဲလက်ဖြင့် အမြိုက်ရေစင်ကို ပေးစွမ်းနိုင်ပုံကို ထုလုပ်ထားသည်။

ရှေးခေတ်အခါ၌ ရခိုင်ဘုရင်များသည် ဘိသက္ကဂုရုရုပ်ပွားတော်များကို သွန်းလုပ်ပြီး လောကီရေးရာများ၌ ကြည်ညိုအသုံးပြုလေ့ ရှိလေသည်။ ထိုဆင်းတုတော်များကို အခမ်းအနားဖြင့် ပြုလုပ်ရကြောင်း မှတ်သားရပေသည်။ ဆင်းတုတော် သွန်းလုပ်၍ သတ္တုများကို ရှေးဦးစွာ စုဆောင်းပြီး ထားရသည်။

ထို့နောက် သန့်ရှင်းသော မြေနေရာကို ရွေးချယ်ရသည်။ ထိုမြေနေရာကို ရေဦးသော ရာဇဝတ်ကာရံရသည် နေရာ၌ ရာဇဝတ် သုံးတန်ကာရံရသည်။ အပြင်ဆုံးအထပ်တွင် ပရိတ်နာသုနှင့် ပရိတ်ရွတ်သူများ စားသောက်နိုင် အစားအစာများ ထားရသည်။

အလယ်၌ရှိနေသူများ ကိုယ်လက်သန့်စင်သည့် နေရာထားရသည်။ မီးသွေး ထင်းများ ထားရသည်။ ပထမအထိယစည်း ရာဇဝတ်ပတ်လည်တွင် ဖျင်နီကာရံ၍ အတွင်းအလယ်ဗဟိုအထိယရာဇဝတ်တွင် ဖျင်အဖြူ ကာရံ

ရလေသည်။

ရေစင်အိုး(၉)လုံး၊ ထီးဖြူ(၉)လက်မိုးရာတွင် အလယ်ဗဟိုတွင် တစ်လက်ကို ရံ၏။ တံခွန်ကုက္ကား မုလေးပွားကို စိုက်ထူရလေသည်။ ငှက်ပျောပင် (၁၂)ပင် စိုက်ရလေသည်။

ဘုရားသွန်းရန် အချိန်ကျရောက်သောအခါ သီလမြဲသော ဟူးရားဖြူလေးယောက်၊ ဟူးရားညိုလေးယောက် တို့က ဖြူဖွေးသောအဝတ်စကို ဝတ်ဆင်ပြီး ပတ္တမြားစီသော လက်ယာရစ်ခရုသင်းကို မှတ်ကြရသည်။

ဘုရားသွန်းလုပ်မည့် ပန်းတိုင်းဆရာများသည် ကိုးပါးသီလ ဆောက်တည်၍ ဘုရားကို သွန်းလုပ်ရသည်။ ဘုရားကို(၉)ရက်တိုင်တိုင်သွန်းလုပ်ကြရသည်။ ထိုသို့ သွန်းလုပ်စဉ် ဆရာတော်များမှ ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ကြရသည်။ ဘုရားသွန်းလုပ်ပြီးလျှင် အနေကဇာတင်ရလေသည်။ ထိုဘုရားကို အခမ်းအနားဖြင့် ဘုရင်နန်းတော်သို့ ပင့်ဆောင်ပြီး ထိန်းသိမ်းထားရလေသည်။

ရှေးအခါက ဘိသက္ကဂုရုမုနိကို နေ့ရက်အလိုက် အလှူပစ္စည်းများဖြင့် ဆည်းကပ်ပြီး ပူဇော်လေ့ရှိကြသည်။ ယင်းကို ပူဇော်သက္ကာရပြုသောကျမ်းတွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

* * *

အမှတ်စဉ်	လအမည်	နံနက်နာရီ မိနစ်
၁။	တန်ခူး သီတင်းကျွတ်	၉:၃၀-၁၀:၀၀
၂။	ကဆုန် တော်သလင်း	၉:၂၀-၁၀:၃၀
၃။	နယုန် ဝါခေါင်	၉:၁၀-၁၀:၃၀
၄။	ဝါဆို	၉:၀၀-၁၀:၃၀
၅။	တန်ဆောင်ပုန်း တပေါင်း	၉:၄၀-၁၀:၀၀
၆။	ပြာသို	၁၀:၀၀-၁၀:၃၀
၇။	နတ်တော်၊ တပို့တွဲ	၉:၅၀-၁၀:၂၀

ဖော်ပြပါဇယား၌ ကံအကောင်းဆုံးအချိန်ကို ဖော်ပြထားသည်။

* * *

နွေသား	ကံအမြင့်ဆုံးနေ့
တနင်္ဂနွေသား/သမီး	အင်္ဂါနေ့
တနင်္လာသား/သမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
အင်္ဂါသား/သမီး	ကြာသပတေးနေ့
ဗုဒ္ဓဟူးသား/သမီး	သောကြာနေ့
ကြာသပတေးသား/သမီး	စနေနေ့
သောကြာသား/သမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
စနေသား/သမီး	တနင်္လာနေ့

ဥပမာ တန်ခူး၊ သီတင်းကျွတ်လများတွင် တနင်္ဂနွေသားသမီးများသည် အင်္ဂါနေ့နံနက် (၉)နာရီ (၃၀)မိနစ်မှ (၁၁:၀၀)နာရီသည် ကံအမြင့်ဆုံး၊ ကံအကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။

ရှေးအခါက ဘုရင်အဆက်ဆက် သွန်းလုပ်ခဲ့သော ဘိသက္ကဂုရုဘုရားဆင်းတုတော်ကို ရခိုင်တိုင်းရင်းသားတို့က ဆေးပေါင်းခဘုရားဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ ထိုဘုရားအား နေ့နံရက်သားအလိုက် အချိန်အခါကို ရွေးပြီး ပန်းများကို ပူဇော်ရပေသည်။

ကံစာတာကောင်းရန် ဆေးပေါင်းခဘုရားကို ပူဇော်ရမည့် နည်းလမ်းများမှာ...

တနင်္ဂနွေသားသမီးများသည် အင်္ဂါနေ့တွင်...

နံနက်(၉)နာရီ (၄၀)မိနစ် မှ (၁၁:၀၀)နာရီအတွင်း...

၁။ အောင်မြင်ရန်အတွက် - ကြာသပတေးနံ အသီးငါးလုံး။

၂။ ကာယသုခစိတ္တအတွက် တနင်္လာနံ အပွင့်(၂)ပွင့်။

၃။ စီးပွားတိုးတက်ရန်အတွက် - သောကြာနံ အညွန့် (၆)ညွန့်တို့

ဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ တပေါင်းလအတွက် ဖြစ်ပေသည်။

ရွတ်ဆိုရမည့်
ဂါထာတော်

ဇယန္တော ဧဝံဇိယာပူလေ
သကျာနံ နန္ဒိဝမ္ပနော၊
ဇေယော ဧယော ဧဟောတု
ဇယဿု ဇယမဂ်လေ။

အနက်

သကျာနံ။ သာကီဝင်မင်းတို့၏။
နန္ဒိဝမ္ပနော၊ အားရနှစ်သက်ခြင်းကို တိုးပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရား သည်။ **ဧဝံဇိယော၊** ဧဝံဇိပင်၏။
ပူလေ၊ အနီးတွင် အပရာဇိတပလ္လင် ၌။ **ဇယန္တောယထာ၊** မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသကဲ့သို့။ **ဇေယော၊** ဘေးရန်ခပင်း အောင်မြင်ခြင်း သည်။ **ဧဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။
တံ၊ သင်သည်။ **ဇယမဂ်လေ၊** အောင် ရာအောင်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော မဂ်လာတို့ကို။ **ဇယဿု၊** ခရီးရောက် အောင် ပြီးမြောက်ပြီးလျှင် အောင်မြင် ပါစေသတည်း။
တနင်္ဂနာ သားသမီးများ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တွင်...

ဇေယျ - သောကြာနံ အသီး(၆) လုံး သို့မဟုတ် [အစိတ် (၆)စိတ်]
သုခ-အဂါနံ အပွင့်(၃)ပွင့် သို့မဟုတ် [သုံးခိုင်]
လာဘ-စနေနံ အညွန့်(၇)ညွန့် အဂါသားသမီးများ ကြာသပတေးနေ့ တွင်...
ဇေယျ - စနေနံ အသီး(၇)လုံး [၇-စိတ်]

သုခ-ဗုဒ္ဓဟူးနံ အပွင့်(၄)ပွင့် [၄-ခိုင်]
လာဘ-တနင်္ဂနွေနံ အညွန့်(၁) ညွန့်။
ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ သောကြာနေ့ တွင်...
ဇေယျ - တနင်္ဂနွေနံ အသီး(၁) လုံး [၁-စိတ်]
သုခ-ကြာသပတေးနံ အပွင့်(၅) ပွင့် [၅-ခိုင်]
လာဘ-တနင်္လာနံ (၂)ညွန့်။
ကြာသပတေးသားသမီးများ စနေနေ့ တွင်...
ဇေယျ - တနင်္လာနံ အသီး(၂)လုံး [၂-စိတ်]
သုခ-သောကြာနံ အပွင့်(၆)ပွင့် [၆-ခိုင်]
လာဘ-အဂါနံ အညွန့်(၃)ညွန့်
သောကြာသားသမီးများ တနင်္ဂနွေနေ့ တွင်...
ဇေယျ-အဂါနံ အသီး(၃)[သုံးစိတ်]
သုခ-စနေနံ အပွင့်[၇-ပွင့်]
လာဘ-ဗုဒ္ဓဟူးနံ အညွန့်[၄-ညွန့်] စနေသားသမီးများ တနင်္ဂနွေနေ့တွင်...
ဇေယျ - ဗုဒ္ဓဟူးနံ အသီး(၄)လုံး [၄-စိတ်]
သုခ-တနင်္ဂနွေနံ အပွင့်(၁)ပွင့် [၁-ခိုင်]
လာဘ-ကြာသပတေးနံ အညွန့် [၅-ညွန့်]
ဘိသက္ကရာဇ်ဆင်းတုတော်ကို ပူဇော် ၍ ကာယသုခ၊ စိတ္တသုခ ဖြစ်နိုင်ကြစေ ကုန်သတည်း။

ရွှေခိုင်ကျော်
(မြောက်ဦး)

ဘက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်	
သုဝတ္ထ	= သုဝန်ဏ
ဘိသက္က	= ဘိသက်က
သဗ္ဗမုတ္တမံ	= သပ်ဗမုတ်တမံ
ဟတ္ထက	= ဟတ်ထက
ဘဝဓမ္မ	= ဘဝတ်ဒ
ဒက္ခိဏဂ္ဂသ	= ဒက်ခိနက်ဂသ
ယဇ္ဇေန	= ယတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန	= သစ်စဝစ်ဇေန
သောတ္ထိ	= သွတ်ထိ
သဗ္ဗဒါ	= သပ်ဗဒါ
သုဟုဋ္ဌိတော	= သုဟုတ်ထိတော
* * *	
ဇယန္တော	= ဇယန်တော
သကျာနံ	= သကျာန
နန္ဒိဝမ္ပနော	= နန်ဒိဝတ်ဒနော
ဇယဿု	= ဇယတ်ဿု
ဇယမဂ်လေ	= ဇယမင်ဂလေ

စိမ်းရောင်စို စောင်ညိုနှိုင်းရီသည့်

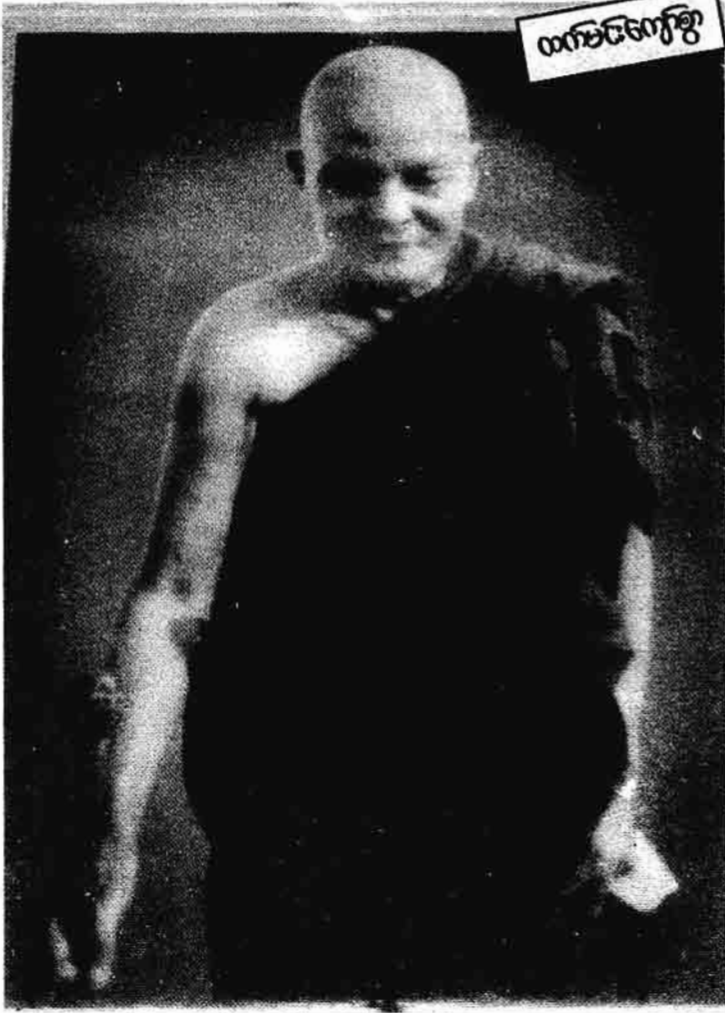
သာသနာ့အောင်မြေ

၅၅ နေ့ထိုင်းစီသို့ ၅

အဆိုသော သီတင်းကျွတ်ကာလ
နှင့် တတည်းချုပ်က ခင်သူဌေး
(အနုပညာ) ရေးသားသော 'သုံးဆယ်
မြစ်မီးတောင်ညို ဆရာတော်
အနုပညာနှင့် ကွင်းဆက်များ'
အောင်မီး ဝိတ္တုကိုပေးကာ ပြည့်စုံစွာ
အတုအရေးသားရန် တာဝန်ပေးအပ်
အသည့်။

သို့ဖြင့် ရန်ကုန်-သုံးဆယ် အဝေး
ပြည်လမ်းမော်တော်ယာဉ်ဖြင့် စီးနင်း
ထိက်ထိကာ သုံးဆယ်မှ အရှေ့မြောက်
ပန်းပွန်း (၇)မိုင်ခန့် ကွာဝေးသည့်
မြစ်မီးတောင်ညိုသို့တိုင် တက္ကစီဖြင့်
သို့ဆက်ခဲ့သည်။

မြစ်မီးတောင်ညိုသို့ ရောက်သော
အခါ လက်ရှိဆရာတော် အရှင်ဝေပုလ္လ
က ကောင်းမွန်စွာ ကြိုဆိုကူညီပေး
ဆော်မှုသည်။

လက်ခံကျော်စွာ

◆ မိုးခွန်တော်မှူးညွှန်စံတင် မှူးတော့ရသော ဆရာတော် ဦးစိန်စာ

တောင်တော်အသက် ဆက်ပေးခဲ့သည့် ဆရာတော်

မြစ်မီးတောင်နှင့် တောင်ညိုတောင်
နှစ်တောင်ကို ပေါင်းစည်းခေါ်ဝေါ်ထား
သော မြစ်မီးတောင်ညို သာသနာ့မြေ
နှင့် စေတီပုထိုး သာသနိက အဆောက်
အအုံများ ဝေဝေဆာဆာဖြင့် သာသနာ
ဆော် ပြန်လည် စည်ကားစေရန်
အသက်ဆက် ကြိုးပမ်းတော်မူသည့်
ဆရာတော်မှာ အရှင်ဓမ္မိက ဖြစ်လေ
သည်။

လက်ရှိဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လက...
'အေးအေးဆေးဆေး နေဦးပယ် ယဟတ်
ထား အခုတော့ ဘုရားတွေ ဖူးလိုက်ပါဦး
နောက်တော့မှ ဆရာတော် ဦးစိန်စာနဲ့
ဖက်သက်ပြီး ပြောပြနိုင်သူတွေနဲ့ တွေ့ပေး
ပယ်'

ဟု မိန့်ကြားတော်မူသဖြင့် ဒေသခံ
အချို့၏ ကူညီလိုက်ပါမှုဖြင့် စေတီပုထိုး
F.3A. April, 2013.

များအား ဦးစွာ ပူးမြော် ကုသိုလ်ယူခဲ့
သည်။

ညဉ့်ဦးကာလ ရောက်သောအခါ
သံဖြူရွာရှိ ဂေါပကအဖွဲ့ အတွင်းရေးမှူး
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သရ

◆ မြစ်ဝတောင်ညို လက်ရှိဆရာတော် ဦးထေဟေ

◆ လက်ထောက်ဆရာတော် ဦးသီလာနု

ဦးမြင့်ကြိုင်နှင့် တွေ့ဆုံစကားပြောဖြစ် သည်။

'ဆရာတော်ကြီး(ဦးဓမ္မိက) ရှိစဉ် ကတည်းက စာရေးဆရာ အတော် များများ ရောက်လာဖူးပါတယ်။ ငါ့ အကြောင်းမရေးနဲ့။ တောင်သမိုင်း ရေးချင်ရေးဆိုပြီး တားမြစ်တော်မူပါ တယ်။

တစ်ခါတော့ စာရေးဆရာတစ် ယောက်က ဆရာတော်ရဲ့ ထေရုပ္ပတ္တိနဲ့ သာသနာ့အရေး ဆောင်ရွက်ချက်က

၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လေးတွေ စာအုပ်ငယ်လုပ်ပြီး ဓမ္မဒါန ပြုဖို့ ယူလာတယ်။ ဆရာတော်ကြီးက 'မင်းကများ ငါ့အကြောင်း ဘယ် လောက်သိလို့ ထေရုပ္ပတ္တိ ရေးရ သလဲ' ဆိုပြီး စာအုပ်တွေကို ဖြန့်ဝေ ဒါနပြုခွင့် မပေးပါဘူး။

တောင်သမိုင်းကတော့ ဦးဖိုးတုပ် ဆိုသူ အိပ်မက်အရ ရေးထားတာ စာအုပ်ထုတ် လှူဒါန်းဖူးပါတယ်။ အဲဒီ စာအုပ်က နှစ်နည်းနည်းကြာသွားလို့ အခုဆိုရင် ရှာမရလောက်အောင် ဖြစ်

နေတယ်။ ဒါပေမယ့် အဆင်ပြေအောင် တော့ လုပ်ပေးနိုင်မှာပါ'

ထိုစဉ် စာရေးသူမှ...

'ဆရာတော် ရှိစဉ်က ခွင့်မပြုခဲ့ဘူး ဆိုပေမယ့် ဆရာတော် ပျံ့လွန်တော်မူ ပြီးတဲ့ အခု နောက်ပိုင်းကာလတွေမှာ ဆရာတော်အကြောင်း မှတ်စုမှတ်ရာ အနေနဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ခွင့် နောင်လာနောက် သားတွေလဲ ကြည့်ညို အတုယူစရာ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ မှတ်တမ်း တစ်စုံ တစ်ရာ မရှိဘဲ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွား ရင် ဝမ်းနည်းစရာ ဆုံးရှုံးမှု ဖြစ်ပါလိမ့် မယ်။ ဦးမြင့်ကြိုင်တို့ တွေ့ရ သိရ သလောက်လေး ပြောပြပေးပါလား'

'ဆရာတော်ကြီးက စကားမပြော၊ တရား မဟောဘဲ သိုလိုသိုသို ကျွန်ုပ်တို့လေ့ရှိတာ ပို ကျွန်ုပ်တို့တို့ တာမှ မသိရပါဘူး။ ပြန်မာ နိုင်ငံအနှံ့အပြားက လာဖူးကြတဲ့ ဒါယကာ ဖန်သတ်တွေ ရှိနေချိန်ရင် ပက်လက်ကလား ထိုင်ပေါ်ကနေ မျက်လုံးအသာဖွင့်ကြည့်လိုက် တယ်။

"ဘယ်ကလာကြသလဲ"လို့ တစ်ခွန်း လောက်ပေးပြီး ပြန်မှတ်တမ်း တော့တာပဲ။ ဂေါဟကအဖွဲ့က အလိုက်တယ် နဲ့ "လာကြပါ။ ရေးနွေးသောက် ကွမ်းစားကြ ပါ" ဆိုပြီး ထွင်းပေးရတယ်။ လှူစရာရှိရင် အလှူခံအဖွဲ့က လက်ခံပေးပါတယ်'

'ဆွမ်းစားပင့်ရင် ကြွတယ်မဟုတ် လား'

'ဆွမ်းစားပင့်တာကတော့ မြန်မာ နိုင်ငံအနှံ့ပါပဲ။ ငါတွင်းသုံးလသာ မြစ်မ်း တောင်ညိုမှာ ငါဆိုသီတင်းသုံးတယ်။ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၁)ရက်နေ့ အရုဏ်ဆွမ်းကစပြီး တပေါင်းလအထိ ဆွမ်းစား ပင့်ထားတဲ့သူတွေ ပြုကုန်မှာ အစီအစဉ်ရှိတယ်။

ဆရာတော်ကို ပင်စီလေးငါးလ လောက်ကြိုပြီး ရေရှောက်ထားရတယ်။

www.burmeseclassic.com

◆ သံကြွေးမှ ဦးမြင့်တိုင်
ဦးဇွန်ကန်နှင့် လက်တွဲသော သမားတို့ဖြစ်သည့်
ဦးချစ်မောင်(သိုက်တောရွာ) †
◆ ကမ္ဘာ့ဦးကံလှ

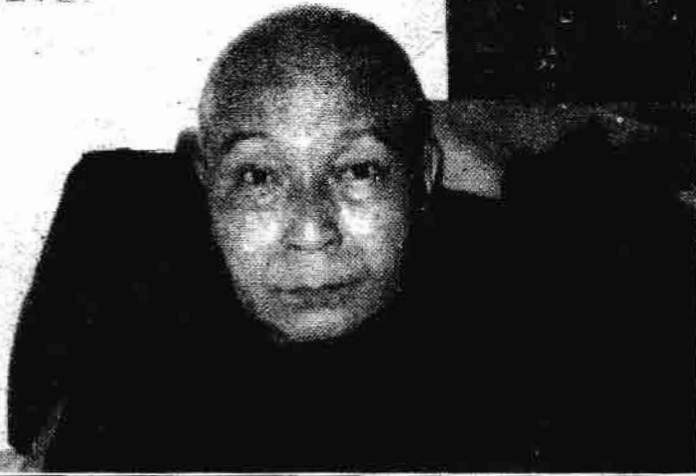

ဦးဇွန်ကန်တော်အိမ်မှာ ဝါထွက်ပထမဆုံး ဆရာတော်ဆွမ်း ပင့်ခွင့်ရခဲ့တာ (၉)နှစ် ဆက်တိုက်ပျား။
တစ်ခါတလေ တစ်နေ့တည်းမှာ ဆွမ်းစားပင့်တာ လေးအိမ်လောက် ဆပ်နေလို့ စကားဆွမ်း၊ ဝှံ့ဆွမ်းဆိုပြီး ဆရာတော် ကျေနပ်အောင် စတိသဘော ဆွမ်းပေးရတာတွေလဲ ရှိတယ်။
ဦးရွာနေရာတွေကလဲ ရှမ်းပြည် ဆယ် သီပေါကအစ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး

ဗြိတိ၊ ထားဝယ်၊ ကော့သောင်အထိ နေရာအစုံက ပင့်လျှောက်ထားတာ စာအုပ်နဲ့ မှတ်ထားရတယ်’
‘အဲဒီအခါ မိန့်ကြားသမျှတွေထဲက ဆရာတော်ရဲ့ ကျင့်ပုံတွေ တစ်စွန်း တစ်စ မသိရဘူးလား’
‘ဟင့်အင်း၊ ဖရိုက်ရွတ် ဆွမ်းဘုဉ်း သီလ ပေး၊ ရောက်ချ၊ မဟောပိုတာတွေလဲ ရှိတယ်။ အာယာဗသ္မာပထကား၊ မပြော တရား မဟောဘူး၊ မဟောကမ္မဋ္ဌာန်တွေ ဆက်

တော်လေးကို ပိုင်နိုင်တယ်။
စာပေပွဲ အောင်ချင်သူတွေ နိုင်ခြား အလုပ်ပွဲ၊ လုပ်သူတွေ အဆင်အခဲ အကျပ် အတည်း ကြုံပွဲတွေ ရောက်ပေးနာ ခံစား ရသူတွေ လာပြီး လျှောက်ကြတယ်။
“အေး”လို့ပဲ မိန့်တယ်။ အောင်မှာ၊ ကောင်သွားမှာ ပြုလည်ပွဲမှာပါ စေတနာ ပြောတု။ ကမ္မဋ္ဌာန်၊ ထိုင်တဲ့အခါ မဟော ပိုပေးတယ်လို့ ယူဆရတယ်။ အားလုံး အဆင်ပြေသွားကြတာချင်ပါ။’
နောက်နေ့များတွင် ဥပုသ်သည်များ၊ ကပ္ပိယများ၊ သံဃာတော်များ၊ သံဖြူ၊ ပိတ်လျှို၊ ကုက္ကိုင်း၊ အင်ကြင်းမြောင် ရွာတို့မှ ဒေသခံများတို့လဲ ချဉ်းကပ် ကာ ဆရာတော် ဦးဇွန်ကန်၊ ကျင့်စဉ်၊ ဖြစ်စဉ်များကို လေ့လာစုံစမ်းရသည်။
နောက်ဆုံးတွင် ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လ၏ ကူညီမိန့်ကြားဖြင့် သိုက်တောရွာသို့ ရောက်ရှိကာ ဆရာ တော်နှင့် အတူတူ၍ သာသနာပြုခဲ့ သော ဦးချစ်မောင်(အဆင်) (၁၂) နှစ်)နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခွင့်ရခဲ့လေ

32027

◆ သိုက်တောကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာအာတာ
◆ ဆရာတော် ဦးဓမ္မိက၊ဇနီး

သည်။ ဆရာတော် လမ်းညွှန်သည် အတိုင်း သိုက်တောရွာကျောင်းသို့ သွားရောက်၍ ဆရာတော် ဦးပညာ ဇောတာအား ဖူးမြော်လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်က ကိုရင်တစ်ပါးဖြင့် အခေါ်ခိုင်းသဖြင့် ဦးချစ်မောင် ရောက် ရှိလာလေသည်။

ဦးချစ်မောင်သည် အသက်ပင် (၈၀) ကျော်သော်လည်း မျက်စိ၊ နား၊ မှတ်ဉာဏ်တို့ ချို့ယွင်းမှုမရှိဘဲ သူ့သိ

သမျှကို စိတ်ပါလက်ပါ ရှင်းပြပေးလေ သည်။

'ရောင်စုံသုပုန် သောင်းကျန်းတဲ့ ကာလက ဒီနေရာတွေက မအေးချမ်း ဘူး။ တောင်ညိုမှာ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ စခန်းချနေထိုင်တယ်။ ဆရာ တော်ဦးဓမ္မိက၊က နယ်လှည့်ကမ္ဘာဌာန အားထုတ်ရင်း ဒီဒေသရောက်လာ တော့ တောင်ညိုက ဦးပညာနဲ့ တွေ့ဆုံ ရင်းနှီးသွားကြတယ်။ ဦးဓမ္မိက၊က အေးအေးချမ်းချမ်း အားထုတ်ချင်ပါ

တယ်ဆိုလို့ ဦးပညာက သူ သိတင်း သုံးတဲ့ တောင်ညိုကို ခေါ်သွားပေး တယ်'

'အဲဒီမှာ မအေးချမ်းဘူးလို့ အာ တပြောခဲ့တယ်လေ'

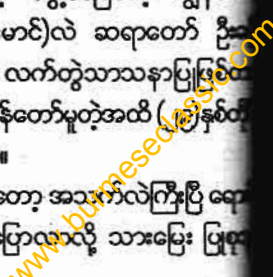
'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဦးပညာက အဲဒီ လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်နဲ့ ယောက်ဖတော်တယ်။ ဒါကြောင့် အေးအေးချမ်းချမ်း အားထုတ်ခွင့် ရတာပေါ့။ တောင်ညိုတောင်ပေါ်မှာ လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ရှိတယ်။

အဲဒီ ရုပ်ပွားတော်ရဲ့ ဦးခေါင်းတော် ဘက်(အရှေ့ဘက်)နားမှာရှိတဲ့ ကုံကော် ပင်ကြီးအောက်မှာ ဝါးကျောင်းလေးနဲ့ သီတင်းသုံးရင်း နှစ်ဝါအရမှာ ပထမဆုံး သမထတရားထူး ပေါက်မြှောက် အောင်မြင်တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ဒါနဲ့ ဒီတောင်တော်မှာ သာသနာ့ လုပ်ငန်း စတင်မယ်ဆိုပြီး ဦးပညာ ဆီမှာ ခွင့်တောင်းတယ်။ ဦးပညာ မူလတောင်ညိုကျောင်းမှာ သီတင်းသုံး ခဲ့တဲ့ ဦးကောသလ္လ(တောင်ညိုဆရာ တော်)ကို ပြန်ပင့်ပေးတယ်။

ဦးကောသလ္လရဲ့ ခွင့်ပြုချက် သာသနာပြုတော့မယ်ဆိုတော့ ဒီတော့ ပေါ်မှာ ဦးသူရိယ(ဆေးဝင်္ကံပါဆရာ တော်) သာသနာပြုကတည်းက ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ "သာသနာရေး ထွန်းလင်းပြောင် ဂေါပကအဖွဲ့" တာရှိတယ်။ အဲဒီအဖွဲ့နဲ့ တိုင်ပင် ဆိုတာနဲ့ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော် (ဦးချစ်မောင်)လဲ ဆရာတော် ဦး ကနဲ့ လက်တွဲသာသနာပြုဖြစ်တယ်။ သူ ပုံလွန်တော်မူတဲ့အထိ (၂၀၁၅)နှစ်တိုက် တိုင်ပါ။

အခုတော့ အသက်လဲကြီးပြီ ရော လဲ ထူပြောလာလို့ သားမြေး ပြုရာ

တွေနဲ့နီးတဲ့ သိုက်တောရွာမှာပဲ ပြန်နေ
ဖြစ်တယ်' (သမထတရားထူး မည်သို့
အောင်မြင်သည်ကို ကျင့်ကြံပုံ
အသေးစိတ် သိခွင့်မရခဲ့ပါဟု ဆို
သည်။)

'ဦးသူရိယ လက်ထက်ကတည်း
က အဘလဲ တောင်ညိုမှာ ရှိခဲ့တာပေါ့
နော်'

'ဟုတ်တယ်။ ဦးသူရိယက တောင်
ညိုမှာ သာသနာပြုမယ်လို့ဆိုပြီး ရှင်
(၁၀၈)ပါး ရှင်ပြုအလှူနဲ့ စ. ဖွင့်ခဲ့တယ်။
တစ်နေ့မှာ ဆရာတော်(ဦးသူရိယ)က
ကျွန်တော်ကိုခေါ်ပြီး ကျွဲပုန်းတောင်
ထိပ်ကို သွားကြတယ်။

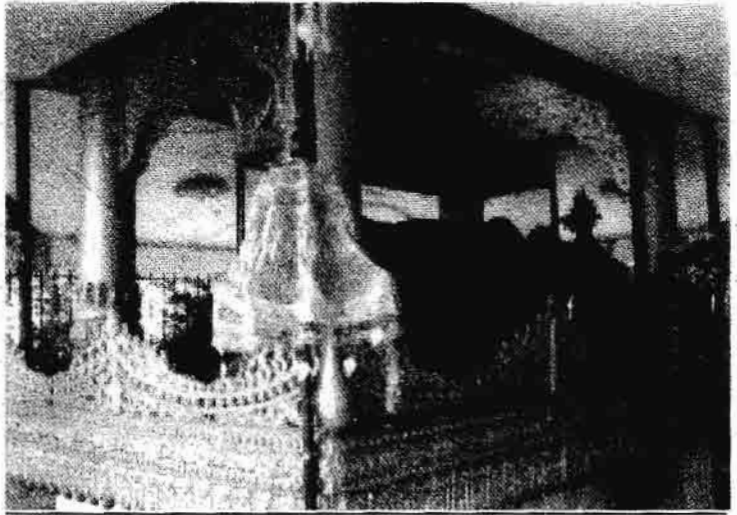
တောင်ထိပ်မှာ ရှင်(၁၀၈)ပါးရဲ့
ဆံပင်တွေ စု၊ ကျောက်ခဲတွေဖို့၊ ပိန္နဲ
တိုင်စိုက်ပြီး "ကျွဲပုံတောင်စေတီ
တည်ရမယ်။ ဒါပေမယ့် အခုတော့
မဟုတ်ဘူး။ နောက် (၁၀)နှစ်
လောက်ကြာမှ စနေသား ဆရာတော်
ဦးစီးပြီး တည်လိမ့်မယ်" လို့ မိန့်တော်
မူပါတယ်။ နောက်တော့ ၁၃၃၂ ခုနှစ်
မှာ ဆရာတော် ဦးဓမ္မိက ဦးစီးပြီး
ကျွဲပုန်းတောင်စေတီ တည်ဖြစ်တာပါ
ပဲ။

အဲဒီတုန်းက ဆရာတော် ဦးသူရိယ
ရှင်(၁၀၈)ပါးနဲ့ သာသနာ စ. ပြုမယ်ဆို
တော့ ကျုပ်လဲ သာမဏေတစ်ပါး
အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့တယ်ဗျာ'

သိုက်တောဆရာတော် ဦးပညာ
ဇောတက ဖြည့်စွက်မိန့်ကြားတော်မူ
ခြင်း ဖြစ်သည်။

'ကျုပ်ဘွဲ့က ရှင်ပဏ္ဍိတဓမ္မတဲ့။
ဒီတော့ တခြာသာမဏေတွေက
"ဓားမကိုရင်" ဆိုပြီး ကျီစယ်ခေါ်ခေါ်
တာ ခံခဲ့ရသေးတယ်'

'ဒီလိုဖြစ်ရင် ဆေးဝက်ပါဆရာ
တော် ဦးသူရိယ သာသနာပြုတုန်း

ဦးသူရိယမှ နောက်တော်

က အကြောင်းလေးတွေ တွေ့ရ
သလောက် မိန့်ကြားပေးပါဦးဘုရား'

'အင်း ရှင်လိင်ပြန်ပြီးနောက် လူဝတ်
ကြောင်နဲ့ ကျင်လည်ခဲ့ရလို့ မှတ်မှတ်ရရ
သိပ်မရှိလှပါဘူး ဒကာရယ်။ သက်ကြီး
ပိုင်းရောက်မှ ဒုလ္လဘရဟန်းဝတ်ရင်း
သက်န်းမြဲခဲ့ရတာ အခုအထိ ဆိုပါ
တော့။ ခဏတာဖြတ်ဆိုသလို နေကြည့်
မယ်လို့ စဉ်းစားထားတာ မထင်မှတ်
ဘဲ ရဟန်းဘဝမှာ ပျော်မွေ့သွားတယ်။
အတိတ်ပါရမီ ဆိုရမလား။ ကံစီမံရာ
ဆိုရမလားဘဲ'

'ဆရာတော် ဦးဓမ္မိကနဲ့ ဆုံဖြစ်သေး
သလား အရှင်ဘုရား'

'ဆုံဖူးတယ် ဆိုရုံလောက်ပါပဲ။ အနီး
ကပ် သီတင်းသုံး နည်းနာခံယူရတာ
မျိုး မရှိခဲ့ပါဘူး'

ထိုစဉ် ဒါယကာတစ်ဦး ရောက်ရှိ
လာသဖြင့် ဆရာတော်နှင့် စကား
စပြတ်ကာ ဦးချစ်မောင်နှင့် ဆက်လက်
ပြောဆိုဖြစ်သည်။

'အဘပြောသလိုဆိုရင် ၁၃၂၂
ခုနှစ်မှာ၊ ဆေးဝက်ပါဆရာတော် ရှင်
(၁၀၈)ပါးနဲ့ သာသနာ စပြုခဲ့တာပေါ့

နော်။ နောက် ဘာတွေ လုပ်သွားသေး
သလဲ'

'ထေရီတောင်ရာထမ်း ရုပ်ပုံတွေပါတဲ့
သစ္စာမဏ္ဍိုင်စေတီကြီးကို ပြန်ပြီး ဖွဲ့ပုံပြု
ပြင်ခဲ့တယ်။ လေးထောင့်ထူညွန့် အုတ်တိုက်
ခံပြီး စပလေးလုံး၊ ထေရီရုပ် (၄၀)ရံထား
တယ်။

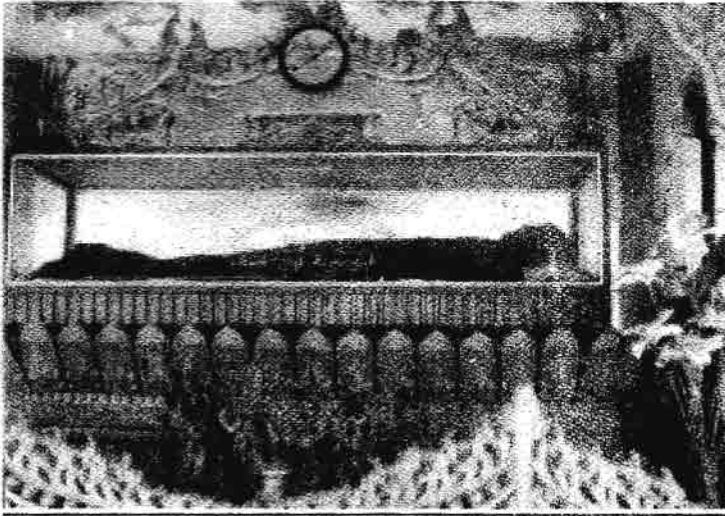
အပေါ်မှာ ဒေါင်းလောင်းပျောက်စေတီနဲ့
ထောင့်လေးခုမှာ သာဝကရဟန်းလေးပါး
ရှိတယ်။ ဒါလောက်ပါပဲ။ ဦးဓမ္မိကလက်ထက်
မှာ ထေရီအတော်များများ ဖွဲ့ပုံပုံစံဖြစ်
တာပါ'

'ဆရာတော် ဦးဓမ္မိက သာသနာပြု
စတင်ပုံကလေး ပြောပြပါဦးအဘ'

'ဦးဓမ္မိက တောင်ညိုကိုရောက်လို့
နှစ်ဝါအရ တရားထူးပေါက်မြောက်
အောင်မြင်တဲ့ ၁၃၂၂ ခုနှစ်မှာ
ကျွန်တော်တို့ ဂေါပကအဖွဲ့ကိုခေါ်ပြီး

"ဆန်တင်း(၂၀)၊ သီ(၄)ပုံနဲ့ ဒုလ္လဘ
(၁၀၈)ပါး ရဟန်းခံပြီး သာသနာပြု
လုပ်ငန်း စတင်မယ်" လို့ မိန့်တော်မူ
ပါတယ်။

"ဘယ်နှယ် ဆရာတော်ဆီမှာ
ရှုံ့အိတ်သေးသေးနဲ့ ပိုက်ဆံနည်း

• စံကျောင်းတော်မှ ရုပ်ကလာပ်

နည်းက ဒီလောက်ကြီးကျယ်တဲ့ ရဟန်းခံပွဲ ဘယ်လိုလုပ်မှာပါလဲ" လို့ အားလုံးက တွေးကြတယ်။ ဘယ်ဟုတ်လိမ့်မလဲ။ အဲဒီအိတ်ကလေးကို နှိုက်လိုက်ရင် ဆယ်တန်တွေ၊ ကျပ်တန်တွေ ဖိုလ်ချုပ်ရုပ်နဲ့ အကြွေစေ့တွေ ထွက်ထွက်လာတာ ဘယ်လောက်နှိုက်နှိုက်မကုန်ဘူး။

အဲဒီငွေတွေနဲ့ ဆန်ဝယ်စမ်း၊ ဆီဝယ်စမ်း၊ အုတ်၊ သဲ၊ ဘီလပ်မြေ အစစ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က ဝယ်ခြမ်းပေးရတယ်။ အဲဒီကစပြီး စေတီတွေ၊ ကျောင်းတွေ၊ ဘုရားတွေ၊ တိုးတက်လာတာ ဆရာတို့ အမြင်ပဲလေ'

'ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းလဲ အားထုတ်တော်မူတယ်လို့ ကြားရတယ်။ အဘ ပြောပြနိုင်မလား'

'လေးပါးအရာမှာ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို တွဲဖက်အားထုတ်တာ သိရပါတယ်။ လုံးလုံး လျားလျား ကူးပြောင်းတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီလိုသာ ကူးပြောင်းသွားရင် သာသနာပြုလုပ်ငန်း ရပ်ဆိုင်းမှာပေါ့'

'ဘယ်လိုနည်းနဲ့ အားထုတ်သတဲ့လဲ။ ဥပမာ မိုးကုတ်နည်း၊ လယ်တီနည်း စသဖြင့်ပေါ့'

'အဲဒါတော့ ကျွန်တော် မသိရပါဘူး။ အာနာပါနု ထွက်လေဝင်လေကို ဂရုစိုက်ကျင့်ကြတာပဲ သိရပါတယ်' လက်ရှိဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လက ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

'ဆရာတော်(ဦးဝေဠိက) ယုံလွန်တော်မူခါနီး နှစ်၊နှစ်အလိုလောက်မှာ "အများအကျိုးအတွက် အတန်အသင့် လုပ်ပေးပြီးပြီ။ ငါ့အကျိုးအတွက် ငါ လုပ်ချဦးမယ်" လို့ မိန့်ကြားပြီး မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဝိပဿနာ အားထုတ်နည်းနဲ့ ပြင်းပြင်း ထန်ထန် ကျင့်ကြံတော်မူတယ်။ အရင်ကတည်းက မိုးကုတ်ဆရာတော်ရဲ့ နည်းနိဿယနဲ့ ကျင့်ကြံဖူးပါတယ်' ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဝတ်ကြောင့်ဘဝ ကျင်လည်ရစဉ်

'တောင်ညိုမရောက်ခင်က အခြေအနေတွေကော အဘ သိသလား'

'ကိုယ်တွေ့တော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။ ဆရာတော်ရဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်း၊ ရပ်ဆွေရပ်မျိုးတွေဆီကတစ်ဆင့် ကြားသိရတာတော့ ရှိပါတယ်။ ဆရာတော်လူ့ဘဝက နာမည်က ဦးကြွက် (ခေါ်)

ဦးထွန်းမောင်လို့ တွင်တယ်။ မအူပင်မြို့နယ်၊ ကျွဲဒုံးကျေးရွာအုပ်စု၊ သရက်တောရွာမှာနေတယ်။ ဇနီး ဒေါ်မြအုံးနဲ့ သမီး(၂)ယောက်၊ သား(၃)ယောက် ထွန်းကားတယ်။

တောင်ညိုမှာ သာသနာပြုတော့ သမီးကြီး မဝင်းကြည်ဆိုတာ သီလရှင်ဝတ်ပြီး လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်၊နှစ်၊ သုံးနှစ်လောက်မှ ကွယ်လွန်သွားပါတယ်။

ရွာမှာနေတုန်း တံငါအလုပ်နဲ့ အသက်မွေးတယ်ဆိုပါတယ်။ အသက်(၃၅)နှစ်အရောက်မှာ ဇနီး မအုံးမြ ကွယ်လွန်တော့ သတိသံဝေဂရပြီး တရားဓမ္မ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါတယ်' 'တောထွက်ပြီး ရဟန်းဝတ်တာ လားအဘ'

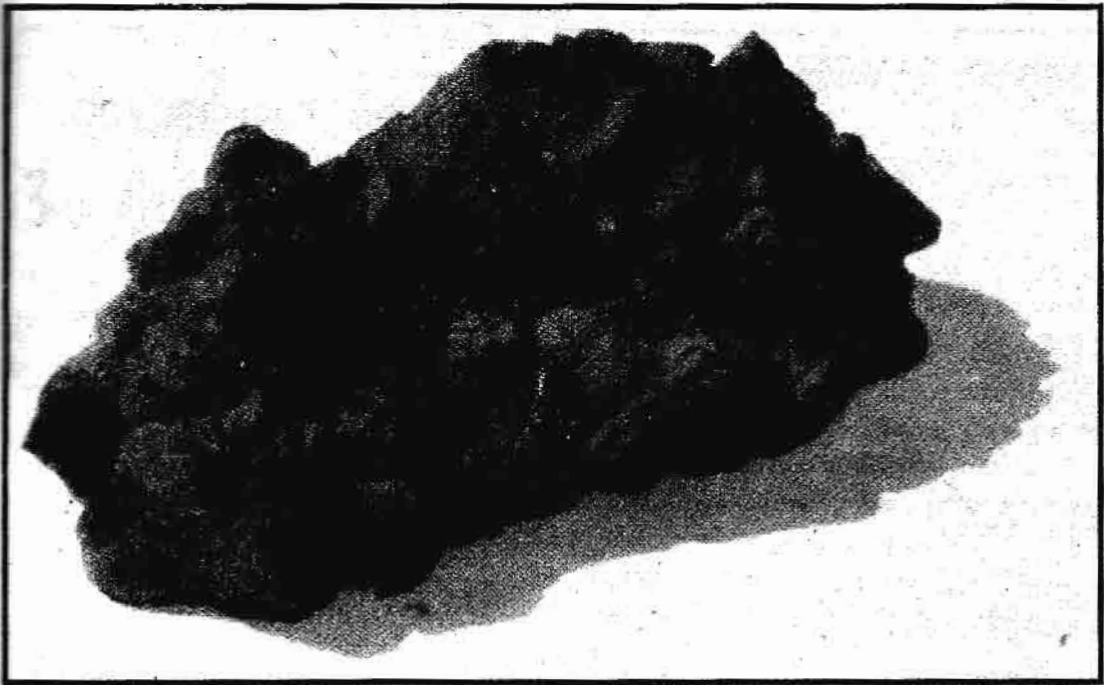
'ဝိတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်၊ သက်သတ်လွတ်စားပြီး ကျင့်ကြံတာပါ။ ဘယ်လောက်ထိ ကျင့်သလဲဆိုရင် လူတွေက စိတ်ဖောက်ပြန်သွားပြီလို့ သတ်မှတ်ကြတဲ့အထိ ကျင့်ကြံတယ်။ သူ့စကြာလျှောက်ပြီးမှတ်တဲ့အိမ်ရှေ့ မြေဆိုရင် ဖုတ်(ဖုန်မှုန့်)တော့ကြီး ဖြစ်သွားတယ်။

ညဘက် ဖယောင်းတိုင်မီး ပူဇော်ပြီး အားထုတ်တော့ ဖယောင်းမီးက ဘုရားစင်ကြမ်းခင်းကိုလောင်၊ မီးတောက်ကြီးလာလို့ အနီးအနားက လူတွေက အော်ဟစ်သတိပေးရတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ မဖြစ်ဘူး။ လက်ကလေးနဲ့ အသာပွတ်သပ်လိုက်ရုံနဲ့ မီးတောက်ကြီး ငြိမ်းသွားသတဲ့။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

www.burmeseclassic.com

◆ ခြင်္သေ့

ပုံတွင်ပြထားသည်မှာ ခြင်္သေ့ကောင်
မှ မရှိတော့သည် တောင်ပိုတစ်ခုကို
ထယ်ထိုးမိ၍ ပဲ့ထွက်လာသော အစိတ်
အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်မဲမြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျေးရွာ
တစ်ရွာတွင် နေထိုင်သူ ရှမ်းတိုင်းရင်း
သားတစ်ဦးက ယူဆောင်လာပြီး သူ့
မိတ်ဆွေ ဦးဝင်းကျော် (ကျောက်မဲမြို့
နယ်နေ)အား ရောင်းချပေးပါရန် အပ်နှံ
ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ (၁၀)ဝိသာ
ခန့် လေးသော အတုံးကြီးပင်။

ယင်းအတုံးကြီးကို (ကျောက်မဲမြို့
ဥ-ရပ်ကွက်နေ) ဦးမြင့်သောင်းက
ထပ်မံဖဲကာ အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာပါသူ
ဦးသွင်းတစ်ပါးအား ဆက်ကပ်ခဲ့ပြန်ပါ
သည်။

ထိုအချိန်ကျမှ ဤအတုံးကြီးကို
ဣန္ဒြေ တွေ့မြင်ခွင့် ကြုံရခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ အင်္ဂိုရတ်ပညာရှင်အချို့အား
ပြသ၍ မေးမြန်းကြည့်ရာ ခြင်္သေ့ဖြစ်သည်

ခြင်္သေ့

ဟု မိန့်ဆိုကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်မူကား
အင်္ဂိုရတ်ပညာရှင်မဟုတ်သဖြင့် ခြင်္သေ့
ဟုတ်၊မဟုတ် မသိနိုင်ပါ။

ကြက်ဟင်းခါးသီးကဲ့သို့ အဖု(ပြုတ်)
များရှိလျက် အဖု၏အရောင်မှာ
ကတ္တရာစေးနုနု မည်းနက်ပြီး အဖုများ
ကြား(အကြိုအကြား)တွင် မြေနီရောင်
သန်းနေပါသည်။

မြေသားအမှုန်များ ကပ်ငြိနေဟန်
တူပါသည်။ ယင်းအတုံးကလေးကို
သံလိုက်ဖြင့် စမ်းသပ်ကြည့်ရာ သံ
မလိုက်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။
အလေးချိန် (၁၅)ကျပ်သားခန့် ရှိပါ
သည်။

(၂၇-၁၀-၁၂)ရက်နေ့က ကျွန်ုပ်
၏ ပကတိမျက်စိဖြင့် မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်

အတိုင်း ခပ်သိမ်းသော စာဖတ်သူတို့
တွေ့မြင်၍ ဗဟုသုတရစေရန် ဓာတ်ပုံ
ရိုက်၍ တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ခြင်္သေ့ ဟုတ်၊မဟုတ် မည်သို့
စမ်းသပ် သိရှိနိုင်ပါသနည်း။ ခြင်္သေ့
ဟုတ်ခွဲလျှင် မည်သို့ အသုံးပြုနိုင်ပါ
မည်နည်းဟု ပညာရှင်များအား
မေးမြန်းလိုပါသည်။

ပညာရှင်များ၏ တုံ့ပြန်ဖြေကြားချက်
များက ဗဟုသုတလိုလားသူအပေါင်း
အား ကြည်နူးရွှင်မြူးစေမှာ ဖြစ်ကြောင်း
ကြိုတင်ခန့်မှန်း၍ လေးစားစွာ ရေးသား
တင်ပြအပ်ပါသည်။

ပောင်နိုး (ကျောက်မဲ)

www.burmeseclassic.com

ကြေးမြှော့ဆောင်ပါ။

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အိမ် တိုင်းရင်းသားဝါးပုတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/၀၈၁၀၀/တိုး(၀၃၇၅)

“ကိုမင်းဝေဝါလား... ခွေင်မလန်းနဲ့ စိတ်ဝင်ဝန်းလှပင်ဝန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်ထင်းထင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တုသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးဖို့ပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ) လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေမြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးတုသနေတာဗျ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျာ သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျာနဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျာပါမှ ဝိုကောင်းတာပေါ့”
“ဝါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ခည့်သည့်ထဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဝါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဓာဇေဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ ထာဝရပါတယ်”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဝိရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲဖိုးခိုင်းသောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျာခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိလဲမှ ဝိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်စုလွန်တဲ့သူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောသူတော်စာထံနဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးစာထံစာနဲ့ ဖြန့်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်မြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောမြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေမြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ဖျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေရုံးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဝါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးဝညာနဲ့ တုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်မနေစဉ် သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နားချည်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ) ဗသားလေလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးဖြန့်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းတောင်ဘက်မုခ် သယ်နန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။</p>
--	--

စစ်ကိုင်းတောင် မန္တလေးကျားကျားချောင် ဆရာတော်

ဦးကျောစိ

နှင့် ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ကျင့်စဉ်တရား (၁)

သံသရာဒါနိသုပတိစိ

တည်နေရာ

မန္တလေး ကျားကျားချောင်သည် တောင်ဖီလာ၏ မြောက်ဘက်ယွန်းယွန်း ပတ္တမြားတောင်၏ အနောက် မြောက်ယွန်းယွန်းတွင် တည်ရှိသည်။ ဝါးချက်၊ ပယ်ငါးဆယ်ကျေးရွာတို့မှ အနောက်ဘက်သို့ မြေလမ်းအတိုင်း ဝင်ရောက်နိုင်သကဲ့သို့ စစ်ကိုင်း၊ ဥပင် သုံးဆယ်၊ ဆွမ်းဦးပုညရှင် တောင်တက် လမ်းအစမှ အနောက်ဘက်သို့ လမ်း ခွဲသွားသော တောင်ဖီလာ-ကျောက် ဘာလမ်းအတိုင်းလည်း သွားရောက် နိုင်လေသည်။

စတင် ကြည်ညိုခွင့်ရစဉ်

ကျားကျားချောင် ဆရာတော်ကို ဆင်က ကြားဖူးနားဝရှိသော်လည်း ထမ်းမသင့်၊ အခွင့်မကြုံသဖြင့် သွား ရောက်ဖူးမြော်ခြင်း မပြုဖြစ်ခဲ့ချေ။ ဆရာတစ်ခေါက်တွင် စစ်ကိုင်းမှ မိတ်ဆွေ ကိုမင်းညိုက သူ့ စတင် ဖူး ဆွေရပ်ကို ဤသို့ ပြောပြသည်။

ကျားကျားချောင်က လမ်းဆုံနေရာ ဆရာတော်။ တကျားတကသွားမှ ရောက် မြင်နေရပြစ်လို့ ကျောင်းရှေ့ရောက် ဆောင်မှ မေးမြန်းစုံစမ်းစရာ လူသူ အချို့အခြည် မမြင်ရဘူး။ ကျောင်း ဆင် မော့ရုံ၊ ဇရပ်တွေအထဲမှာ ရှိ ခဲ့တယ်။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ တဲ့ တရားကမ္မဋ္ဌာန်း ဝင်နေကြပုံ တည်း။

မန္တလေး ကျားကျားချောင်ဆိုတော့

ကျားကျားချောင် ဆရာတော် ဦးကျောစိ

မန္တလေးအဆက် ဖြစ်ပုံရတယ်”လို့ တစ်ကိုယ်တည်း စဉ်းစားနေတုန်း ကျောင်းတံခါးက ဝုန်းခနဲ ပွင့်လာပြီး “မြတ်စွာဘုရားရှင် မာန်ငါးပါး အောင်မြင်လို့ မန္တလေး ကျားကျား ချောင် ခေါ်တာဟေ့”။ အတော့ကို ကျယ်လောင်အားပြည့်လွန်းတဲ့ အသံ နဲ့အတူ သက်တော်(၉၀)ကျော် ဆရာ

တော်ကြီးတစ်ပါး ဦးခေါင်းပြုပြီး မိန့် တော်မူပါတယ်။ ဟိုက် ငိုစိတ်ထဲ စဉ်းစားနေတာကို ဆရာတော်ကြီးက သိနေပါလားလို့ အံ့အားသင့်ပြီး ကျောင်းပေါ်တက် ဖူးမြော်တယ်။ ခြိုးခြံတဲ့အကျင့် ရှိ တော်မူလို့ မိန့်လျှလျ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ သက်တော်(၉၀)ကျော်အရွယ် ရှိနေ

ပေမယ့် အသံတော် အင်မတန်ကို
သြဇာရှိပါတယ်'

'နှစ်အတော်ကြာပြီလား'

'လေးနှစ်ကျော်လောက် ရှိပါ။ အဲဒီ
ကစလို့ ဆရာဒကာ ရင်းနှီးပြီး လေး၊ ငါး
လတစ်ကြိမ်ဆိုသလို မိုရီယာမင်း
အားဆေး အလုံးကြီး ကပ်လှူပေး
တယ်။ အခါကြီး ရက်ကြီးတွေမှာလဲ
ဖူးဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းဝင်းထဲက
ရှေးဘုရားဟောင်းတွေ ပြုပြင်ပြီးလို့
ထီးတော်တင်ပွဲ စတဲ့ ထူးခြားတဲ့ကိစ္စ
ရှိရင်လဲ ဆရာတော်က လှမ်းပြီး ဖိတ်
ကြားလေ့ရှိတယ်။

အားဆေးကို အကြောကတစ်ဆင့်
သွင်းပေးရတာ။ သက်တော်ကြီးတော့
အကြော ထင်ရှားပေမယ့် အရေပြား
က တင်းအားမရှိတော့ဘူး။ လျော့ရဲ
နေတယ်လေ။ အပ်ထိုးတဲ့အခါ လေး၊
ငါး၊ ခြောက်ခါအထိ ချွေးတလုံးလုံးနဲ့
ကြိုးစားပြီး ထိုးရတယ်။

ဇနီးကလဲ ပါသွားလို့ "အမယ်လေး
ဆရာတော်ဘုရား" လို့ အားနာပါးနာ
ယောင်အော်မိရင် "ငါ့တရားနဲ့ ငါ
မှတ်နေတာ၊ မင်းတို့ လုပ်စရာရှိတာ
ထုတ်" လို့ မိန့်တယ်။ လက်တွန့်သွား
တာ လှုပ်သွားတာ တစ်ချက်မှမရှိဘူး။
ကျွန်တော်တို့ကသာ အားနာနေတာ။
ဆရာတော်ကတော့ သူ့အသားမဟုတ်
သလိုဘဲ'

နိဒါန်းပုဒေ

'ဆရာ ဒီနေ့ ဘယ်မှမသွားဘူး
လား'

'ကိုအေးလွင်ပါလား။ သွားမယ်
ကျားကူးချောင်သွားဖို့ ကိုမင်းညိုကို
စောင့်နေတာ'

'သူနဲ့ဆိုရင် ပိုကောင်းတယ်။ သွား

နေကျမို့ လမ်းမှားစရာမလိုဘူး။ ဒကာ
ရင်းလဲဖြစ်တော့ အဆင်ပြေတာပေါ့။
ကျားကူးချောင်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့
ပယ်ငါးဆယ်ရွာနဲ့ သိပ်မဝေးပေမယ့်
ဟိုအရင်ကဆိုရင် ထင်းကောက်၊ ဟင်း
ရွက်ရှာတောင် မသွားကြဘူး။ တော
ကြမ်းလို့တဲ့။ အဖေတို့ ပြောဖူးတယ်။
ဆရာတော်ရောက်ပြီး လေး၊ ငါး၊ ခြောက်
နှစ်လောက်ရှိတာတောင် ကြောက်လန့်
တဲ့အရှိန်က မပြေသေးဘူး။ အင်မတန်
အသွားနည်းတယ်'

'ဘာတွေဖြစ်တတ်လို့လဲ'

'အခြောက်အလှန့်လဲ ကြမ်း။ သား
ရဲတိရစ္ဆာန်လဲ ပေါသတဲ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်
သုံးဆယ်ကျော်လောက်ကမှ ရှေးဘုရား
ရှေးကျောင်းလဲ ရှိတယ်။ သီတင်းသုံး
တဲ့ ဆရာတော်ရှိရင် ကောင်းမယ်ဆိုပြီး
ဝါးချက်၊ အာလောင်၊ ပယ်ငါးဆယ်
က လူကြီးတွေက ဆရာတော် လိုက်
ရှာကြတယ်။ ဆရာတော်ရှိပေမယ့်
ကျောင်းသာ။ ကိုရင်၊ ကပ္ပိယအဖြစ်
နေဝံ့သူမရှိလို့ အခက်တွေ့ရတယ်။

နောက်ဆုံး ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ
ဆိုတာ သုသာန်ပေါင်းစုံ၊ နေရာပေါင်း
စုံမှာ တစ်ပါးတည်း ကျင့်ကြံနေထိုင်
တာရယ်။ ကြည့်ညိုစရာ အကျင့်စရဏ
ရှိတာရယ်ကြောင့် သွားပြီး ပင့်ကြ
တော့ လွယ်လွယ်ကူကူပဲ ကြွလာပါ
တယ်။ အခုတော့ ဘုရားတွေလဲ
အသစ်မွမ်းမံ ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ တိုက်တာ
ကြီးတွေ ပေါ်လာ။ တရားစခန်းတွေ
လဲ နှစ်တိုင်းရှိလို့ ပရိသတ် ဒါယကာ
များနေပါပြီ'

'ခင်ဗျား ရင်းရင်းနှီးနှီး ဖူးတွေ့ဖူး
လား'

'ဖူးတော့ ဖူးဖူးပါတယ်။ အဖေတို့
က တရားစခန်းဝင်၊ ပစ္စည်းလေးပါး

လှူဒါန်းလို့ ပိုပြီး ရင်းနှီးတယ်။ ကြုံ
တုန်း ပြောပြဦးမယ်။ ကျွန်တော်တို့
ခပ်ငယ်ငယ်က ဆွမ်းလောင်းချိန်မှာ
ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းခံကြွလာတော့
ဆွမ်းလောင်းရင်း အမေက တပည့်
တော်မ ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့
ကျောင်းတက် သီလယူနိုင်ပါဘုရား။
နေအိမ်မှာ သီလချီးမြှင့်ပေးပါဘုရား
လို့ လျှောက်တယ်။

ဆရာတော်လဲ အိမ်ပေါ်ကြပြီး သီလ
ပေး၊ တရား အနည်းအကျဉ်းဟောပြီး
ပြန်ကြွသွားတယ်။ မရှေးမနှောင်းမှာပဲ
အဖေ ပြန်ရောက်လာပြီး ဆရာတော်
ဘယ်အချိန်က ရောက်လာသလဲလို့
မေးတယ်။ သီလပေး၊ တရားဟောပြီး
ကြွသွားတာမို့ လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီဝက်
လောက်က ရောက်နေတယ်လို့ အမေ
က ပြန်ဖြေတယ်။

"ဟောဗျာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီဝက်
လောက်က ဆရာတော်ကို ကျောင်း
မှာ ကန်တော့ပြီး ငါ ပြန်လာတာ။ ငါ
လဲ ကျောင်းဝရောက်တာနဲ့ ဆရာတော်
က ဒီရောက်နေပြီ" ဆိုပြီး ဒီလို
ဆရာတော်ကြီးကို ဆွမ်းလောင်း
တရားနာခွင့်ရတာ အင်မတန် ကုသိုလ်
ထူးတာပဲလို့ ဝမ်းသာကြတယ်'

ကိုအေးလွင်မှာ ဈေးတွင် VCD
DVD ဓာတ်ပြားခွေများ ဖွင့်လှစ်
ရောင်းချသူဖြစ်ရာ ဆိုင်ဖွင့်နောက်ထု
မည်စိုး၍ စကားစဖြတ်ကာ ထွက်ခွာ
သွားသည်။

မန္တလာ ကျားကူးချောင်သို့ သွား
ရောက်ရန် စောင့်ဆိုင်းဆဲကာလ
တွင် ဆရာတော်၏ ကြည့်ညိုစွာ
သတင်းစကားကို ကြိုတင် ကြား
ရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်လေ
ပဏာမပုဒေအဖြစ် ဆရာတော်အ

ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းအောင်း

ညည်မှန်း ဦးချကန်တော့ရပေသည်။

ဖူးတွေ့ရစဉ်

မွန်းလွဲပိုင်းတွင် ကိုမင်းညိုနှင့်အတူ ကျားကူးချောင်သို့ သွားရောက်ကြသည်။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး တောင်တက်လမ်းအတိုင်း သီတဂူ ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်၊ သံဃာ့ဆေးရုံတို့ကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် ကျောက်တာ-တောင်ဒီလာလမ်းအတိုင်း ခရီးဆက်ရသည်။

တောင်ဒီလာမုခ်ဦးကို ကျော်လွန်၍ (သ)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ကျောက်တူးနေကြသော ကျောက်ထုတ်လုပ်ငန်းခွင်တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိသည်။ ထိုမှ အရှေ့ဘက်သို့ ကွေ့ဝိုက်သွားကာ ကုန်းမော့ကလေး တစ်ခုအထက်၌ “မင်္ဂလာကျားကူးချောင်” ဟူသော ကမ္ဘည်းပါ ဆိုင်းဘုတ်ငယ်ကလေးကို တွေ့ရလေသည်။

တစ်ထပ်တိုက် ကျောင်းဆောင်ကြီးတွင် ဆရာတော် သီတင်းသုံး၍ အနီးရှိ နှစ်ထပ်ကျောင်းကြီးမှာ တရားစခန်း ဖွင့်သောအခါ ရဟန်းယောဂီ၊ လူဇာတိတို့ သီတင်းသုံးကြသည်ဟု ဆိုရသည်။ တစ်ပါးတည်း အေးအေး

လူလူ အားထုတ်လိုပါက တစ်ပါးစာ ကျောက်ထွင်းလိုဏ်ဂူများလည်း ရှိသည်။

ကုန်းမြင့်ထက်တွင်ကား ရှေးစေတီပျက်အား ပြန်လည်ပြုပြင်၍ ထီးတော်သစ် တင်လှူထားသော စေတီများနှင့် တန်ဆောင်းများ ဖူးတွေ့ရသည်။ ဆင်ခြေလျှော တောင်စောင်းတွင် တန်ဆောင်းဇေရ်များ တည်ဆောက်ထားကာ တောင်တက်စောင်းတန်းအဝ၌ ကျားနှစ်ကောင် တစ်ဖက်တစ်ချက် ရံထားသည်။

ကိုမင်းညိုက...

‘ဒီစေတီတွေ ထီးတင်တုန်းက ကျွန်တော့်ကို အကြောင်းကြားပါတယ်။ အလုပ်များပြီး ဘယ်လိုမှ ထွက်လို့မရတာနဲ့ မလာဖြစ်ဘူး’

ဟု ပြောသည်။

‘ဒီလိုဆိုရင် မွမ်းမံပြီးတာ မကြာသေးဘူးပေါ့’

‘ဟင်္ဂင်အင်း တစ်ဆူပြီးတစ်ဆူ မွမ်းမံသွားတာ။ ကျွန်တော် မရောက်ဖြစ်တာက နောက်ဆုံး ထီးတင်တဲ့ ဟိုးဘယ်ဘက်စွန်းက စေတီပါ’

‘အိမ်း ကျောင်းကန်ဘုရားတွေ ပြင်တယ်ဆိုတာက သာဝကဆွယ်တာပဲ။ ဦးပွဲင်းအတွက်ကတော့ ဘာမှ မလိုတော့ပါဘူး’

လူသံကြားသဖြင့် ထွက်ကြွလာသော ဆရာတော်က ထင်ရောက် မိန့်ကြားခြင်းဖြစ်သည်။ နှစ်ရှည်လများ သက်န်းသုံးထည့် သပိတ်တစ်လုံးဖြင့် ကေစာရီ ကျင့်တော်မူသော ဆရာတော်က ဤကျားကူးချောင်တွင် သီတင်းသုံးရန် လက်ခံတော်မူခြင်းမှာ နောင်သာသနာ အရှည်တည်တံ့ရန် ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်မိလေသည်။

ထို့နောက် ကျောင်းပေါ်တက်၍ ဆရာတော်အား ဦးချကန်တော့ကြသည်။

‘တပည့်တော် မနက်ဖြန်လောက် ဆေးလာလှူပါမယ်ဘုရား။ အရင်လို ပုလင်းကြီးနဲ့ အကြာကြီး မသွင်းရတော့ဘူး။ ဝန်ကျဉ်းပြီး ထိရောက်တဲ့ ဆေးပါ။ နောက်ပိုင်း နည်းပညာတိုးတက်လာလို့ အကြာကြီး ဒုက္ခခံစရာ မလိုတော့ဘူးဘုရား’

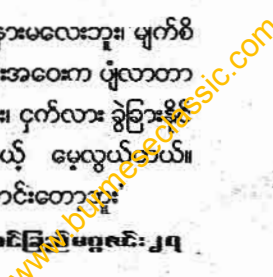
‘အေး အေး၊ သာဓု သာဓု သာဓု’

‘ဘုန်းဘုန်းဘုရား၊ ဒီဒကာက ရန်ကုန်က စာရေးဆရာပါ။ အရှင်ဘုရားကို ဖူးမြော်ပြီး ကြည်ညိုဖွယ်ဆောင်းပါး ရေးသားပူဇော်ချင်လို့ပါ’

‘အေး အေး’

‘အဲဒါ ဘုန်းဘုန်းရဲ့ ဘဝဖြစ်စဉ် ထေရုပ္ပတ္တိနဲ့ မှတ်သားစရာလေးတွေ မိန့်ကြားပါဦး’

‘ဦးပွဲင်းက နားမလေးဘူး မျက်စိလဲ မမှန်ဘူး။ ဟိုးအဝေးက ပျံလာတာ လေယာဉ်ပျံလား၊ ငှက်လား ခွဲခြားနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် မေ့လွယ်တယ်။ မှတ်ဉာဏ်မကောင်းတော့ဘူး’

‘တင်ပို့ရာများ သက်တော် (၉၆)နှစ် ရှိပြီ။ မှတ်မိသလောက်ပေါ့ဘုရား။ တပည့်တော်လဲ ကူထောက်ပေးပါ မယ်’

ကိုမင်းညို၏ ကူညီမှုဖြင့် ဆရာ တော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို မှတ် သားခွင့်ရခဲ့သည်။ ဆရာတော်လောင်း လျာကို ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သုံးခွ မြို့နယ်၊ ကျားဘိုရွာနေ ဦးရန်ရှား၊ ဒေါ်စောမြတို့မှ ၁၂၇၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် (၄)ရက်၊ တနင်္လာ နေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။ ငယ်မည် မောင်ကျော်အေးဖြစ်၍ မွေးချင်းအစ်မ မစိုးရင် ဖြစ်သည်။

၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း (၉)ရက်နေ့တွင် မန္တလေး သံလျှက် မော်ရွာ၊ ပေပင်ကျောင်းတိုက် ခဏ္ဍာ သိမ်တွင် ဆရာတော် ဦးအာစာရကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိသည်။ ဦးအာစာရထံတွင် နည်းနိဿယခံယူ၍ ဝူတင် (၁၃)ပါး ကို (၃)နှစ်တိုင် နေ့ည ကြိုးပမ်းအား ထုတ်တော်မူသည်။

၁၃၂၃ ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ် ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ဒါယကာကြီး ဦးအောင်လှ ကူညီဆက်သွယ်ပေးသဖြင့် မင်းကွန်း အထက်တောင်တန်းတွင် ရှိသော ပင်ကုက္ကိုကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ထံတွင် မဇ္ဈိပတ္တိနည်းနာ ခံယူ အား ထုတ်ခဲ့သည်။

‘အဲဒီအချိန်ကစပြီး ဦးပွင်းက “တစ်ပါးတည်းနေ တစ်စိတ်တည်း ထား”ဆိုတဲ့ ဩဝါဒအတိုင်း မဲလီ ကျောင်းမှာ တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံး တယ်။ ရေကျော်တောင်အောက် ဆွမ်းခံကြပြီး အောက်မှာပဲ ဆွမ်းဘုဉ်း ပေး ပြီးရင် သပိတ်နဲ့ ရေသယ်ပြီး တစ်ပါးတည်း ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်

တာပဲ။ အဲဒီမှာ ကျောင်းရှိ ပရိဘောဂ တွေက အုန်းမှုတ်ခွက်တစ်ခု၊ နှုတ်သီး ကျိုးနေတဲ့ ကရားအိုးတစ်လုံး၊ သပိတ် တစ်လုံးနဲ့ သက်န်းသုံးထည်ပဲ။

၁၉၆၃ ခုနှစ်ကျတော့ ပင်ကုက္ကို ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူတယ်။ တပည့်သာဝကတွေက တောင်းပန် တာနဲ့ ပင်ကုက္ကိုမှာ (၂)နှစ်လောက် ဝိပဿနာတရား ပြခဲ့ရတယ်။

နောက်တော့ ကျောင်းနဲ့ ပရိသတ် ခင်တွယ်နေလိုက်တော့ ငါ့ရည်ရွယ် ချက် အထမမြောက်နိုင်ဘူးဆိုတာ တွေးပြီး တစ်ပါးတည်း ထွက်ခဲ့တယ်။ တောင်ဘီလူး၊ မင်းကြီးတောင်၊ ရွှေဘိုနယ် နေရာအနှံ့သွားပြီး အား ထုတ်တယ်။ အဲ မင်းကြီးတောင်မှာ ကျတော့ လှစုံတယ်။ ရဟန်း၊ ရသေ့၊ လူပုဂ္ဂိုလ် အင်မတန် စည်ကားတာ ကလား။ ဦးပွင်း မနေနိုင်ဘူး။ ပြန် ဆင်းပြေးရတယ်။

ရွှေဘိုဘက်မှာတုန်းက ဟိုလေ ဘာတဲ့။ စည်တီးရင် ချောင်းရေလျှံ တာ၊ စည်ပုထိုးချောင်း။ အဲဒီ စည် ပုထိုးချောင်းရောက်တော့ ချောင်းရေ က ကြည်လင်နေတာပဲ။ အောက်ခြေ သဲပြင်ကို မြင်ရတယ်။ ဒါနဲ့ ဖြတ်ကူး မယ်ပေါ့လေ။ ခြေလှမ်းပြင်ရုံရှိသေး ဦးပွင်းတစ်ပါးက...

“ကိုယ်တော် မလုပ်နဲ့၊ ရေနစ်သေ လိမ့်မယ်။ ဟိုမှာ တံတားရှိတယ်။ တံတားက ကူးကြတာပေါ့”

လို့ ပြောတယ်။

“ချောင်းရေက တိမ်တိမ်ကလေး။ အောက်က သဲတွေတောင် မြင်နေရ တာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား”

လို့ ပြန်မေးတော့ ဝိဿနိုးဘုရင်မ ကြီးက တီးလိုက်ရင် ချောင်းရေကြီး စေတဲ့ စည်ကြီးကို ရဟန်းယောင်

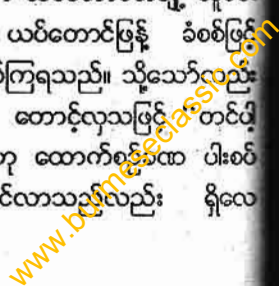
တစ်ပါးက ပရိယာယ်ဆင်၊ ယုံလောက် အောင် ပေါင်းပြီး မသမာတဲ့ နည်းနဲ့ ဖျက်ဆီးခဲ့သတဲ့။ စည်တီးလဲ ရေ မလျှံ၊ ရန်သူတွေကို အရှုံးပေးပြီး ပြည်ကြီးပျက်ရတာမို့ ဘုရင်မ စိတ်နာ ပြီး ဤချောင်းကို ရဟန်းဖြတ်ပါက “ရေနစ်သေပါစေ” ကျိန်စာတိုက်ခဲ့ဆို ကိုး’

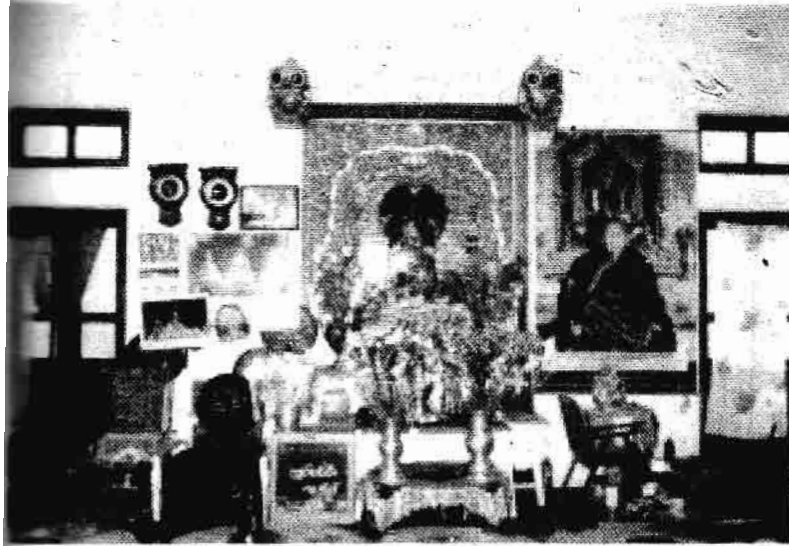
‘အဲဒါ သရေခေတ္တရာ၊ ပြည်ဘက် မှာလားဘုရား’

‘မဟုတ်ဘူး ရွှေဘိုမြို့ အနောက်ထဲ ကျတယ်။ ကိုင်း ဒါဖြင့်လဲ ရှိစေတော့။ ရပ်ရွာထုံးစလေ့ အစွဲအလမ်းကို ပြက်ရယ်မပြုကောင်းဘူး။ တံတားစာ ကူးရလဲ ချောင်းတစ်ဖက်ရောက်တာ ပဲလို့ စဉ်းစားပြီး တံတားက ကူးခဲ့ရ တယ်’

‘ဪ ဒါကြောင့် ရွှေဘိုနယ် အထက်ပိုင်းနဲ့ ချင်းတွင်းမြစ်ညှာက မဟာမြိုင်တောဝန်းကျင်မှာ ဝိဿနိုး ဘုရင်မက “မဟာမြိုင်သခင်မ”ဆို ပြီး ကိုးကွယ်ယသကြတာပဲ။ တပည့် တော် စတွေ့ကာစက သရေခေတ္တရာ နဲ့ ဒီလောက်အဝေးကြီးမှာ ဒီဘုရင်မ ဘယ်လိုပတ်သက်ပါလိမ့်လို့ ဦးနောက် ခြောက်ခဲ့ရတယ်။ မင်းဘူး မန်းစက် တော်ရာရှိသလို ရခိုင် မအိစက်တော် ရာ ရှိတာပဲ’

ညနေစောင်းကာလဖြစ်၍ တောချုံ ထူထပ်သော ကျားကူးချောင်တွင် ခြင် များက အလုံးအရင်းဖြင့် ကြိုဆိုကြ သည်။ ကိုမင်းညိုက ဆရာတော်အား ခွင့်ပန်ကာ ယပ်တောင်အချို့ ယူပေး သဖြင့် ယပ်တောင်ဖြန့် ခံစစ်ဖြင့် ကာကွယ်ကြရသည်။ သို့သော်လည်း အင်အား တောင့်လှသဖြင့် တင်ပို့ ဘုရား”ဟု ထောက်စဉ်းစာ ပါးစပ် တွင်း ဝင်လာသမျှလည်း ရှိလေ

ကျောင်းတွင်ခြင်ကွင်း

သည်။

နာယူ (နားထောင်)နေကြသူများမှာ ယပ်တောင်ကိုယ်စီ အခါမလပ် တဖျပ်ဖျပ်နှင့် ယပ်တောင်ယိမ်း က၊ နေကြသော်လည်း ဆရာတော်ကြီးမှာ တုတ်တုတ်မလှုပ်၊ စိတ်ပါလက်ပါ မိန့်ကြားတော်မူနေလေသည်။ ထိုအခါ စစ်ကိုင်းမြို့၊ နန်းဦးမြို့သစ်ရပ်၊ သီရိသုခချောင်မှ နန်းဦးတိုက်သစ် ဆရာတော် အရှင်ဝိစက္ခဏ မိန့်မြွက်ဖူးသည်ကို သတိရမိသည်။

ခြင် မကိုက်သော ဆရာတော်

'ဘုန်းကြီးတို့ ဦးပွင်းပျိုဘဝ သီတင်းသုံးဖော် ဦးပွင်းနှစ်ပါးရှိတယ်။ ပိုရင်းနီးတာက ဦးကောလို့ ခေါ်တယ်။ သူက မန္တလေး၊ စစ်ကိုင်းမှာပဲ ဆက်နေတာကိုး။ ကျန်တစ်ပါးက စာဝါသင်ယူနေရတာနေ ရုတ်တရက် ပျောက်သွားတယ်။ ဘယ်သွားတယ်၊ ဘယ်လာတယ်ဆိုတာလဲ သတင်းအစအန မချန်ခဲ့ဘူး။

နှစ်ပေါင်း (၂၀)ကျော် (၃၀)နီးပါး လောက်ကျမှ "ဦးကော"က ဆွမ်းခံ

အပြန်မှာ အဲဒီကိုယ်တော်နဲ့ တွေ့လာသတဲ့။ ဘယ်မှာတည်းသလဲ၊ တပည့်တော်တို့ဆီမှာ တည်းလို့ရပါတယ်။ ဆရာနဲ့ကော တွေ့ပြီးပလား စသဖြင့် အားရဝမ်းသာ မေးပြောတာပေါ့။ သူက "ဆရာကို အသိမပေးပါနဲ့ဦး။ အရှင်ဘုရားတို့ဆီမှာလဲ မတည်းပါရစေနဲ့" ဆိုပြီး သူတည်းခိုတဲ့ နေရာကို ပြောပြတယ်။

ဒါနဲ့ ဘုန်းကြီးတို့နှစ်ပါး ခေါင်းချင်း ရိုက်ကြတယ်။

"ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဆီမှာလဲ မနေဘူး၊ တပည့်တော်တို့ဆီမှာ နေပါဆိုလဲ မရဘူး။ ဘာအကြံအစည် ရှိပါလိမ့်။ ညဉ့်ကျမှ တိတ်တိတ်ကလေး သွားချောင်းကြမယ်"

ဒီလို သဘောတူပြီး ညဉ့်မှောင်မှ သူပြောတဲ့နေရာကို ချွတ်နင်းပြီး သွားကြတယ်။ ချုံတွေကြားက အုတ်တိုက်ရေခဲကလေးမှာ ခေါင်းအုံးမပါ၊ အိပ်ရာမရှိ သပိတ်ဘေးချပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်နေသမျှ။ ဘာများလုပ်ဦးမလဲ။ ဖွဲ့ကောင်းကောင်းနဲ့ ချောင်းကြည့်လိုက်

ကြတာ ရေစပ်စပ် ချုံထူထူမှာ ခြင်ရိုင်းတွေက ဖွဲ့နဲ့ဆုပ်ပြီး ပက်သလိုပဲ၊ လက်ကောခြေကော မနားရဘူး။

ဟို ကိုယ်တော်ကတော့ ငြိမ်ချက်သားကောင်းလို့ နောက်ဆုံး တစ်ကိုယ်လုံး ဖူးရောင်လာတော့မှ ဇွဲမကောင်းနိုင်တော့ဘူး။ ကျောင်းပြန်ပြေးရတာပဲ။ ခြင်တွေက မျက်နှာလိုက်ပြီး သူ့ကျမှ မကိုက်တာလား။ ခြင်ကိုက်တာကိုပဲ တရားအမှတ်နဲ့ သည်းခံနိုင်တာလား မတွေးတတ်ပါဘူး'

'အဲဒီဆရာတော်က ဘယ်သူလဲ ဘုရား'

'မော်လမြိုင်နားက ဖားအောက်တောရဆရာတော် (ဒုတိယ)လေ'

ယခုလည်း နန်းဦးဆရာတော် မိန့်သကဲ့သို့ ခြင်များက မျက်နှာလိုက်ကာ ကျားကူးဆရာတော်ကြီးကို မကိုက်လေရောသလား။ တရားအမှတ်ဖြင့် သည်းခံလေသလား။ မေတ္တာဓာတ်ဖြင့် အောင်နိုင်လေသလား မတွေးတတ်ပါလေ။

မတောင့်မတ ပြည့်စုံသူ

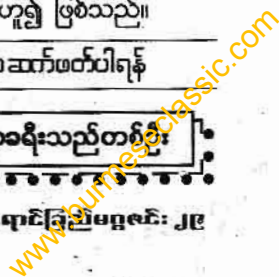
ထိုစဉ် ကပ္ပိယများက ထမင်းဟင်းများ ပြင်ဆင်ပြီးကြောင်း လာရောက်လျှောက်ထားသည်။

'ကဲ ဒကာတို့ ထမင်းသုံးဆောင်ကြပါဦး'

ကိုမင်ညိုက တီးတိုးပြောပြသည်မှာ... "ကျားကူးချောင် ရောက်လာရင် ဘယ်အချိန်မဆို ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်ရတယ်။ ထမင်းချိန်၊ ဆွမ်းချိန်မှ မဟုတ်ဘူး" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်

သံသရာခရီးသည်တစ်ဦး

မိုးရာသီတွင် မိုးရွာချသည်မှာ သဘာဝပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ကမ္ဘာကြီး ပူနွေးလာမှုကြောင့် ရာသီဥတုများ ဖောက်ပြန်လျက် ရှိပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ရာသီဥတုဖောက်ပြန်မှုကြောင့် မိုးသည် မိုးရာသီတွင် သာမက ဆောင်းရာသီနှင့် နွေရာသီတို့မှာလည်း တစ်ခါတစ်ရံ အသည်အထန် ရွာချလေ့ ရှိပါသည်။

အချိန်အခါမဟုတ် ရွာချသော မိုးရေသည် သောက်သုံး ရေအတွက် မကောင်းသလို လူတို့မှာ ထိလျှင်လည်း ဖျားနာ တတ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူအနေဖြင့် ရေသားဖော်ပြသွားလိုသည် မှာ အချိန်အခါမဟုတ် မိုးရွာချတော့မည်ဆိုပါက ကြိုတင် ပြင်ဆင်နိုင်ရန်အတွက် သိရှိထားရမည့် မိုးလေဝသ ဗဟု သုတလေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ပြီးခဲ့သည့် ၂၀၁၁ ခုနှစ် နွေရာသီကာလတွင် မိုးသည် အချိန်အခါမဟုတ် သဲကြီးမဲကြီး ရွာချလေသည်။

ထိုမိုးရွာချသည့် ရက်ပိုင်းတွင် စာရေးသူ၏ ဈေးဆိုင်သို့ ဦးလေး ဦးပေကြူဆိုသည့်သူ ရောက်ရှိလာပါသည်။ ဦးလေး ဦးပေကြူနှင့် စပ်မိစပ်ရာများ ပြောရင်းဖြင့် မိုးလေဝသနှင့် ပတ်သက်သည့် ခြကောင်လေးများအကြောင်း ရောက်သွား သည်။ ဦးလေး ဦးပေကြူက...

‘မိုးရွာရင်လို့ နေမှာပေါ့တူလေး။ မနော့ ခြကောင်တွေ ခြည်းရိုက်တာ တက်ပြီး ခြအံ့တွေ လုပ်တယ်။ မိုးရွာတော့ပယ်ဆီရင် သစ်ပင်တွေမှာလဲ တက်ပြီး ခြအံ့လုပ်တယ်’
‘တိရစ္ဆာန်တွေကလဲ သဘာဝကို သိတယ် ဦးလေး’ ဟု စာရေးသူက ပြန်ပြောပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ မိုးသည် အချိန်အခါ ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ ရွာချတော့မည်ဆိုပါက ဖော်ပြပါ ခြကောင်လေးများ၏ လုပ်ဆောင်ချက် ကို ကြည့်၍ မိုးလေဝသအခြေအနေကို ကြိုတင်ခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။

ဖော်ပြပါ ဗဟုသုတလေးကို ပြောပြသော လွိုင်ကော်မြို့နယ်၊ ထေးငှားလျား ကျေးရွာ အုပ်စု၊ ဘာဒိုကျေးရွာမှ ဦးလေးဦးပေကြူအား ကျေးဇူးတင်လျက်။

ခြကောင်လေးများက ညွှန်းဆိုသော

မိုးလေဝသ

အောင် (ကယားမြေ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ဝကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ပြန်လည်ထွန်းကားစေ
(စက်မှု-၁)

'ဟေ့... ကိုညွှန်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 လာထိုင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့
 'ကိုညွှန်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 ရိုး (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'
 'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ရတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွှန်လှိုင်
 (စည်ပင်)တို့ ကုသကြ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု၊
 ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 သောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ပေးဗျာ'
 'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

* * * * *

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညွှန်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးရိပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇော်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 နူးဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အနီးဘတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရုန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 နေ့စဉ် ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇော်ကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 နှိုင်းသလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၅

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇော်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲများခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်များခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇော်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံမရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားဖျား
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၁

ခေတ်ပြောင်းလဲခြင်း

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

'ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ'

'ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့'

'ကျွန်တော့်လို ဆရာ့ဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ'

'ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကျပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်ခွဲ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြဲမြဲ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်'

'ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါက တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ'

'လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးဖိုက်
 အမှတ်-၀/၆၆၆ သုဗ္ဗာလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

/// ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (စက်မှ-၁) ///

www.burmeseclassic.com

ဝေဇ္ဇာဆရာတော်ကြီး၏

ကြည့်ညိုဖွယ်ရာများနှင့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ (၁၃)

ကျောက်ဆည် မင်းမောင်

သခင်လမ္မာအဆက်

‘ဟဲ့...ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ပါ။ သေထွင်ခေါင်ဆော်မှာ ညတရားအားထုတ်ခိုင်းထားတာ သွားသေးဘူးလား’

ဆရာတော်ကြီးမှ မေးသော် ဦးပဏ္ဍိတနှင့် ဦးကောသလ္လတို့က တစ်ပါးကိုတစ်ပါး ကြည့်နေပြီး ဆရာတော်ကြီး၏ အမေးကို အဖြေရခက်နေစဉ် ဦးပဏ္ဍိတက “တပည့်တော်တို့ ကြောက်လို့ပါ ဘုရား” ဟု ဆရာ့ကထားသော် ဆရာတော်ကြီးမှ မြူးတော်မူပြီး...

‘ဘာကြောက်ရတာလဲဗျာ’

ဟု မေးသော် ဦးပဏ္ဍိတက ဆရာ့ကထားသည်မှာ...

‘တပည့်တော် ပထမ စိတ်တွင်း ဆောင်းဆိုးပျောက်ဆေးနဲ့ ရေခန်းလာ ခိုရင် ကောင်းမှာပဲ တွေးနေစဉ် အိယကာကြီး ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေးနဲ့ ဆေးခန်း လာပို့ပါတယ်ဘုရား။

ဒုတိယက တို့ဒါယကာကြီး ကြက်သားဟင်းရည်ချိုနဲ့ ဆွမ်းလာကပ်ရင် ဘောင်းမှာလို့ တမ်းတမိရင် အဲဒီ အိယကာကြီးက အရုဏ်မှာ ကြက်သားဟင်းရည်ချိုနဲ့ လာပို့ပါတယ် ဘုရား။

တတိယက တပည့်တော် ဒါယကာကြီးတို့မိသားစု ဆွမ်းနဲ့ ရေခန်း၊ တစ်ဖက် သိရွဲခွဲလေးဆမ်းပြီး မိသားစုတစ် လာပို့ရင်း ကောင်းမှာပဲလို့ ဘမ်းတမိပါတယ်ဘုရား။

အထယ်ပဲ အဲဒီဒါယကာကြီး

◆ ထော့ဆရာတော်ကြီး

မိသားစုလိုက် တပည့်တော်တမ်းတတဲ့ ဒါယကာကြီး သိနေတာဆိုတော့ နတ် အတိုင်း လာပို့ လျှူဒါန်းပါတယ်ဘုရား။ လား။ ဘီလူးလားဆိုတာ မသိလို့ တပည့်တော် တမ်းတတဲ့အတိုင်း တပည့်တော်တို့သုံးပါး ကြောက်ပြီး

www.burmeseclassic.com

မသွားတာပါဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားတော့ ဆရာတော် ကြီးက ပြုံးတော်မူ၍...

'တိရဟန်းသုံးပါးကလဲ အစားအသောက် ချုပ်ပေးလား။ ဝိပဿနာတရားကျင့်ပါလို့ပဲ နှစ်တိုဟာ အစားတရားကျင့်ပါလားတဲ့။ ဟော် သေတာပေါ့ အစားမို့လို့ တခြားဟာတွေများ စဉ်းစားမိရင် ရှက်စရာကြီးများ မကောင်တာ များ တွေးတောပယ်ဆိုင်ရင် နှင့် ဒါယကာကြီး သိသွားတော့ ဒါယကာကြီးက တောင်စောင့် နတ်တွေကို ပြောမှာပဲ။ တောင်စောင့်နတ်က ကျောင်းစောင့်တွေပြောမှာ။

ကျောင်းစောင့်နတ်တွေက အခြား ခန္ဓာ ကိုယ်စောင့်တဲ့နတ်တွေ ပြောမှာပဲ။ ခန္ဓာ ကိုယ်စောင့်တဲ့ နတ်တွေလိုပဲတော့ လူတွေ သိကြမှာပဲ။ အဲသလို နတ်တွေရော လူတွေပါ သိတော့ တိရဟန်းကြီး 'ဟက်ဘူးလားဗျာ' ဟု ဆရာတော်ကြီးမေးတော့

ဦးပဏ္ဍိတက...

'ရှက်ပါတယ်ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားတော့ ဆရာတော် ကြီးက....

'အင်း... ဒီလိုတော့ ရှက်တတ်သားပဲ တိရဟန်းကြီးသုံးပါးက ဘုရားစကား ဆိုဘုံယတဲ့ အတိုင်း ကျင့်ကြံပွားပယ်ဆိုင်ရင် ပစ္စုပ္ပန် သံသရာနစ်ဖြာ ချမ်းသာယယ်ဗျာ'

ဟု မိန့်တော်မူလိုက်ပြီး ထိုရဟန်း သုံးပါးကို ခေမထွဋ်ခေါင်စေတီသို့ တရားအားထုတ်ရန် ထပ်မံ စေလွှတ် လိုက်သည်။

ထိုရဟန်းသုံးပါးသည် စိတ်ကို ချုပ်တည်း၍ တရားရှုမှတ်နေရှာသည်။ ထိုဒါယကာကြီးကတော့ အရုဏ်ဆွမ်း ကပ်လျှာမြဲ ကပ်လျှာဒါနိနိသည်။ (၈)လ မြောက်သော် ထိုရဟန်းကြီးများသည် ထူးခြားသောတရား ရသွားလေသည်။ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ကြာမှ ဆရာတော်သည် ရဟန်းပရိသတ်ရှေ့မှာ...

'ဦးညဏ၊ ဦးပဏ္ဍိတနှင့် ဦးကောသလ္လ တို့ တရားထူးရသွားပြီ သံသရာသေးမှ လွတ်ကင်းပါပြီဗျာ'

ဟု မိန့်တော်မူလိုက်စဉ် ရဟန်း ပရိသတ်က တညီတညွတ်တည်း "သာဓု...သာဓု...သာဓု" သုံးကြိမ် ခေါ် လိုက်သည်။

'သူတို့ကို ပါရမီဖြည့်ကြတဲ့ ဟိုဂိုလဲတွေက သိုက်နန်းရှင် ဒါယကာကြီးနဲ့ သူ့ရဲ့နွယ်ဖြစ် တဲ့ ဒါယိကာမက ယူလိုတဲ့ သူတို့နှစ်ဦးနဲ့ ဦးပဏ္ဍိတတို့က လွန်ခဲ့တဲ့ ဝါးဘဝလုံးလုံး ညီအစ်ကိုမောင်နှမ တော်စပ်ခဲ့တယ်။

သာသနာလဲ ကြည့်ပါကြတော့ သူတို့ရဲ့ ဆွေဆက်ပျိုးဆက်ဖြစ်တဲ့ ဦးပဏ္ဍိတက သာသနာ့ဘောင်မှာ တရားနဲ့ပြောပြနေတဲ့သူ ဆိုတော့ သူတို့က ပို၍ကြည်ညိုပြီး အထူး ဂရုစိုက်ပြီး ပါရမီဖြည့်တာဗျာ။ ဦးပဏ္ဍိတတို့က ပါရမီဖြည့်တာဖြစ်တဲ့ ဆွမ်း ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့ကို ပေတ္တာပို့ကြ ပြားများကြ'

ဟု ဆရာတော်ကြီးက မိန့်တော်မူ လိုက်သည်။

ပါရမီဖြည့်သူကို ရှာနေတာဗျာ

၁၂၈၆ ခုနှစ်ကုန် ၁၂၈၇ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် ဆရာ တော်သည် ဖောင်ရွာရပ်ကွက်အတွင်း သို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူလာရာ ရပ်ကွက် သူ့ရပ်ကွက်သားက စေတနာသဒ္ဓါ တရား ထက်သန်စွာဖြင့် ဆွမ်း၊ ဆွမ်း ဟင်းကို လောင်းလှူကြသည်။

ထိုအချိန်က ယင်းရပ်ကွက်သည် အိမ်ခြေ နှစ်ဆယ်ခန့်မျှသာ ရှိလေ သည်။ မိုးခေါင်ရေရှား ကျေးတောရွာမှ ရေကြည်ရာ မြက်နုရာ ဆိုသည့် စကား အရ ကျောက်ဆည်မြို့၊ ဖောင်ရွာ ရပ်ကွက်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာ၍ ကြုံရာ ကျားနု အလုပ် လုပ်ကြသည်။ တောင်

သူများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် လှူရေး တန်းရေးမှာ သဒ္ဓါထက်သန်လှသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းခံကြွလာလျှင် ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်းများ သူထက်ပါ လောင်းလှူကြသည်။ ဆရာတော် ဆွမ်းခံကြွရာ လမ်းတစ်လျှောက်မှာ အမှိုက်များ ပြောင်စင်နေအောင် သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ထားကြသည်။

ဆရာတော်သည် တရားကို နှလုံး သွင်း၍ ဆွမ်းခံကြွလာသည်ကို ဖူးတွေ့ ရသောသူများ အေးမြကြည်လင်၍ လောင်းလှူလိုသော စေတနာသဒ္ဓါ တရားတို့သည် ဝါဂွမ်းဆီထိနေသလို ဝီတိဖြာနေ၏။ သူတော်ကောင်းတွေ အဖို့မှာ ဆရာတော်ကို သဒ္ဓါဝီတိဖြင့် ဖူးတွေ့ကြည့်ညိုရသည်မှာ အားမရနိုင် အောင် ကြည်ညိုရသည်ကို မဝနိုင်ရှိခဲ့ သည်။

ဆရာတော်ကြီးကို ကြည်ညိုသူများ သလောက် ရပ်ကွက်အတွင်းမှ အရက် သမား မောင်ကိုကြီးက မကြည်ညိုပါ။ ဆရာတော်ကို အမြင်ကတ်နေပါသည်။ ဆွမ်းကပ်လှူသည့် ဒါယကာကြီးတွေ ကို တရားချီးမြှင့်ခြင်း၊ ဆွမ်းခံကြွလာ သည့်အခါမှာ ဣန္ဒြေကြီးနှင့် ကြွလာ သည်ကို အမြင်ကတ်နေပြီး ဆရာတော် ဆွမ်းခံကြွလာသည့်အခါ အများတကာ က ဆွမ်းလောင်းသော်လည်း မောင်ကို ကြီးက ဆရာတော် သပိတ်အတွင်းသို့ ပါလာသည့် အရက်တွေ လောင်းထည့် လိုက်သည်။

'ဆရာတော် အရက်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေး ပါ'

ဟု လျှောက်ထားလိုက်သေး၏။

ဆရာတော်ကြီးက ပြုံးတော်မူ၍

'သာဓု...သာဓု...သာဓုဗျား'

ဟု သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ပြီး ကြွသွား လေ၏။ ဤဖြစ်ပျက်ကို အားလုံး တွေ့

ဆရာတော် တရားကျမ်းသာ နဂါးသု

မြင်နေရသူက ဒေါ်မြစိန် ဖြစ်ပေသည်။ ဒေါ်မြစိန် ဆွမ်းလောင်းမည့်နေရာကို ဆရာတော်ကြွလာပြီး ဆွမ်းခံ ရပ်တော် မှုသည်အခါ၊ ဒေါ်မြစိန် ဆွမ်းလောင်း သည့်အခါ သပိတ်ကို အဖုံးဖွင့်ပေးရာ တွင် ဒေါ်မြစိန် အလွန် အံ့ဩနေမိ သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မောင်ကို ကြီးက သပိတ်အတွင်းမှာ အရက်တွေ လောင်းလှူလိုက်သည်ကို တွေ့မြင် လိုက်ရသည်။ ယခုတော့ သပိတ် အတွင်းမှာ အရက် လုံးဝမရှိ။ အရက် နဲ့လည်း လုံးဝမနဲ့ဘဲ မွှေးကြိုင်လှသော အနံ့နှင့် ပြည့်စုံသော ဆွမ်း ဆွမ်းဟင်း များဖြစ်နေ၍ ဒေါ်မြစိန် အထူး အံ့ဩ နေမိသည်။

ဆွမ်း လောင်းလှူပြီးသောအခါ ဒေါ်မြစိန်က မောင်ကိုကြီးကို...

‘ဟဲ့... ကိုကြီး နင်တော်တော်ကို မိုက်တဲ့သတ္တဝါပဲ။ ဘုရား တရား သံဃာ ကို မထိလေးစား ပြစ်မှားပြီး အခုလို ရဟန္တာကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် စော်ကားပြီး ပြစ်မှားတဲ့ အကောင်။ နင်က ဒေဝဒတ်ရဲ့သား ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ အကောင်ပဲ။ နင်ထက် မိုက်တဲ့သူ မရှိ ဘူး။ နင်က ခွေးထက် မိုက်တဲ့အကောင် ပဲ’

ဟု ဒေါ်မြစိန်က ပြောဆိုပစ်လိုက် စဉ် မောင်ကိုကြီးက ဘာမှ ပြန်ပြောခြင်း မပြုဘဲ ငြိမ်၍နေ၏။

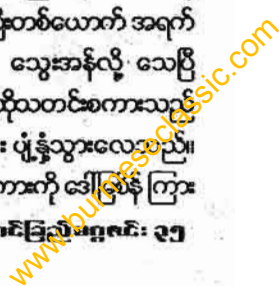
နောက်တစ်နေ့ ဆွမ်းခံကြွလာသော ဆရာတော်ကြီးကို မောင်ကိုကြီးက တွန်းလှဲလိုက်ရာ ဆရာတော်မှာ သပိတ်ပိုက်လျက်နှင့် မှောက်လျက် လဲသွားသည်။ သပိတ်က လွင့်စဉ်ကျ သွားသော်လည်း ဆွမ်းတစ်စေ့မှ

မဖိတ်ဘဲ တည်လျက်သားလေး အတိုင်း ကျနေသည်။

မောင်ကိုကြီးကတော့ ဆရာတော် ကို ကြည့်၍ ဟားတိုက်၍ အားပါးတရ ရယ်မော၍ သဘောကျနေသည်။ ဆရာတော်မှာ လဲရာမှထ၍ သပိတ်ကို ပြန်ကောက်ယူ၍...

“သာ...သာ...သာ” တို့များကတော့ ပါရမီဖြည့်ပည့်သူကို ရှာနေတာပဲဗျာ။ အခု ပါရမီဖြည့်ပည့်သူကို တွေ့တော့တယ်ဗျာ ကောင်ပ...ကောင်ပ’

ဟု မိန့်တော်မူသွားပြီး ဆွမ်းခံ ဆက် လက်၍ ကြွသွားသည်။ နောက်တစ်နေ့ မှာ “မောင်ကိုကြီးတစ်ယောက် အရက် သောက်လွန်းပြီး သွေးအန်လို့ သေပြီ တဲ့”ဆိုသော ထိုသတင်းစကားသည် ရပ်ကွက်အတွင်း ပျံ့နှံ့သွားလေသည်။ ထိုသတင်းစကားကို ဒေါ်မြစိန် ကြား

◆ ဓမ္မာ တတ်သူ

သိရတော့ "ရဟန်းသံဃာကို ကိုယ်ထိ လက်ရောက် ဖော်ကားတဲ့ကောင် အခု တော့ ခွေးလိုသေသွားတာ ကောင်း တယ်" ဟု ဒေါ်မြစိန်တစ်ယောက်တည်း ရေရွတ်နေမိသည်။

မိန့်ကန့်...အဲဒါက ဒါယကာကြီးနဲ့

ဒါယိကာမဗျ

၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၈) ရက်နေ့က ဖြစ်ပါသည်။ ဝေဘူဆရာ တော်သည် လဆန်း(၈)ရက်လပြည့်၊ လပြည့်ကျော်(၈)ရက် လကွယ်နေ့များ မှာဆိုလျှင် တောင်နံ့သာရွာနှင့် ဖောင် ရွာရပ်ကွက်တို့ ဆွမ်းခံရက် ဖြစ်ပါသည်။ ဝါဆိုလဆန်း(၈)ရက်နေ့ ဆရာတော် ကြီးသည် နောက်ပါ သံဃာတော်ငါးပါး နှင့် ဆွမ်းကြွလာစဉ် ဦးတိုးမောင်က ဆွမ်းများ လောင်းလျှန် ရွာလယ်

လမ်းမကြီး ရောက်ရှိလာသည်။ ကိုတိုးမောင် ရောက်လာလျှင် ခွေးနက်မလေးပါ ရောက်လာ၏။ ကိုတိုးမောင်ကို မျက်ခြည်မပြတ် သွား လေရာ တကောက်ကောက်နှင့် လိုက် ပါလျက် ရှိသည်။ ဆရာတော် ဆွမ်းခံ ကြွလာသည်ကို တွေ့မြင်ရတော့ ကိုတိုးမောင်က ဆရာတော်ကို ရှိခိုး ဦးချ၍ ကန်တော့စဉ် ခွေးနက်မကလေး က ဝပ်၍ ရှေ့လက်နှစ်ချောင်းကို ရှေ့ ထုတ်ပြီး ခေါင်းကလေးနှင့် ဆရာတော် ကို ဦးတိုက်နေသည်။ ဤဖြစ်စဉ်ကို ဆွမ်းလောင်းလျှမည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့က အံ့သြ၍ ကြည့်နေကြသည်။ ကိုတိုးမောင် ဆွမ်း လောင်းလျှမည့်နေရာသို့ ရောက် တော့ ဆရာတော်က သပိတ်ကို ဖွင့်ဟ ပေးတော့ ကိုတိုးမောင်က ဆွမ်းလောင်း

လျှစဉ် ခွေးနက်မလေးက မတ်တတ်ရပ် ၍ ကိုတိုးမောင်ကို မှီကပ်၍ ရပ်နေ သည်။ ကိုတိုးမောင်က ဆွမ်းလောင်းလျှ ရင်း "ဟဲ့...ခွေးမ" ဟု ငေါက်သော် လည်း မရဘဲ ခွေးမလေးက ကိုတိုးမောင် ကို မှီကပ်၍ ရပ်နေစဉ် ဆရာတော် ကြီးမှ ပြုံးတော်မူ... 'မိန့်ကန့်...ဒီခွေးမလေးက တစ်ချိန်က ဒါယကာကြီးနဲ့အမျိုးသမီး ဖြစ်တယ်။ မိန့်ကန့်...ဖဝါကန့် ဖေတ္တာစောနာထားပြီး ကောင်းစွာ ဖွေးထားဖျ' ဟု မိန့်ကြားပြီး ဆွမ်းခံကြွသွား သည်။ ကိုတိုးမောင်သည် ဆရာတော် မိန့် ကြားသည်ကို ဇဝေဇဝါ ဖြစ်နေသည်။ ကိုတိုးမောင်၏ဇနီး ယသန်းလှသည် စိတ်သဘောကောင်းသည်။ ကျွေးမွေး

၃၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုသောစိတ်ရှိသည်။ စုဆောင်းသည် ဆရာမှာလည်း သူတစ်ပါးထက် သာသည်။

ကိုတိုးမောင်နှင့် အကြောင်းပါပြီး နှစ်နှစ်လောက်ကြာတော့ သားလေး တစ်ယောက် ထွန်းကားသည်။ သားသည်က မောင်ထွန်းသန်း ဖြစ်သည်။ မောင်ထွန်းသန်း ဖွားလာသည်အချိန်မှာ ကိုတိုးမောင်တို့ဇနီးမောင်နှံမှာ အလုပ်ကို ထူးခြားစွာ ကြိုးစား၍ အလုပ်လုပ်သည်။

တစ်နေ့သော် မသန်းလှ တောက အပြန် ရေချိုးပြီး ထမင်းစား၍အပြီးတွင် အပြင်းဖျားလာသည်။ အမောဖောက်လာသည်။ သို့နှင့် ကိုတိုးမောင်သည် နှုတ်ထိပ်က ဆရာပင့်လာသည်။ ပင့်လာသော်လည်း အလာကောင်းပြီး အခါနောင်းခဲ့သည်။ ကိုတိုးမောင်နှင့် ဆေး

ဆရာလည်း အိမ်ထဲရောက်သည့် အချိန် မသန်းလှလည်း အသက်မရှိတော့ပေ။

ကိုတိုးမောင်သည် သားဖြစ်သူ မောင်ထွန်းသန်းနှင့် မသန်းလှ၏ အလောင်းကို ကြည့်၍ ငိုကြွေးနေရုံကလွဲ၍ ဘာမျှ မတတ်နိုင်တော့ပါ။ သေသူက အနိစ္စ၊ ကျန်သူက ဒုက္ခမီး ဖွားလျက် ပူဆွေးသောက ကြုံတွေ့ရသည်မှာ ပုထုဇဉ်တို့၏ သဘာဝမျှသာ ဖြစ်ပေတော့သည်။

မသန်းလှ ကွယ်လွန်သည်မှာ သက္ကရာဇ် တွက်ဆကြည့်တော့ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တောင် ကျော်ခဲ့သည်။ ယခု ခွေးနက်မလေးက မသန်းလှ ဖြစ်သည်ဟု ဆရာတော်ကြီးက မိန့်မှာသွား၍ ကိုတိုးမောင်အနေနှင့် ယုံရခက်သလို ခွေးမလေး၏ အမူအရာကို အကဲခတ်

ကြည့်တော့ မောင်ထွန်းသန်းနှင့် ကိုတိုးမောင်တို့ သွားရာ တကောက်ကောက်နှင့် လိုက်ပါလျက်ရှိပြီး ညအိပ်သော အခါ ကိုတိုးမောင်၏ ခြေရင်းမှာ အိပ်သည်။

တစ်ညတာမှာ ကိုတိုးမောင်နှင့် သားမောင်ထွန်းသန်းတို့ ရေခွေးသောက်နေစဉ် ခွေးမလေးက အိမ်ခေါင်တိုင်၏အခြေမှာ သူလက်နှင့် ယက်၍နေပြီး ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့် အကြာမှာ မောင်ထွန်းသန်း၏ ပုဆိုးစကို နှုတ်သီးဖြင့်ကိုက် အိမ်ခေါင်တိုင်ကို ယက်ပြလိုက်၊ ကိုတိုးမောင်၏ လက်ကို အသာအယာကိုက်ပြီး ခေါ်လိုက်နှင့် ခွေးမလေးမှာ မောနေရှာသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ကျောက်ဆည် မင်းမဟော်

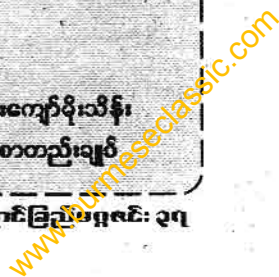
စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာ့ သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော၊ အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်စိုးသိန်း၊
စာတည်းချုပ်

ကြက်မ တွန်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍

စာရေးသူတို့ မိသားစုသည် (၂-၂-၂၀၁၂)နေ့က ကျွဲပွဲရွာရှိ ခင်ပွန်းသည်၏ မိဘများအား ပူဇော်ကန်တော့ရန်အတွက် 'ကျွဲပွဲမြို့'သို့ ဆိုက်ကယ်ဖြင့် နံနက်စောစော ခရီးထွက်ခဲ့ကြပါသည်။

တောင်ငူခရိုင်၊ အုတ်တွင်းမြို့နယ် အတွင်းရှိ ကျွဲပွဲရွာသည် ရှေးယခင်က ငွေကြေး ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူကြွယ်မကြီးတစ်ဦးသည် အခြွေအရံများနှင့် ခရီးသွားဟန်လွှဲအနေဖြင့် ထိုရွာကလေးတွင် တစ်ညတာ အနားယူအိပ်စက်ခဲ့ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ထိုရွာကို 'သူကြွယ်မအိပ်ပွဲရွာ'ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြရာမှ အချိန်ကာလရွေ့လျားလာသောအခါ ကြွယ်အိပ်ပွဲရွာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ဆင့် 'ကျွဲပွဲရွာ'ဟူ၍ လည်းကောင်း အမည်တွင်လာခဲ့ကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ယနေ့ခေတ်အခါ၌ ယင်းကျွဲပွဲရွာသည် ဘုရား၊ ပုထိုး၊ စေတီများ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းများ၊ အခြေခံပညာမူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်းကျောင်းများ၊ ဆေးရုံ၊ ကြေးနန်းရုံး၊ အိတ်ချိန်းရုံး၊ သစ်တောရုံး၊ ရဲစခန်း၊ ဘူတာရုံ၊ ကားဆိပ်၊ မြို့နယ်အားကစားကွင်း၊ နံနက်ပိုင်းဈေး စသည်တို့ ရှိသည့်အပြင် ရပ်ကွက်များ ဖြစ်သော ခင်ကြီးရပ်၊ ကျင်းကြီးရပ်၊ ဓမ္မာရုံ၊ ရွာမ၊ မင်းကံခို၊ ဈေး(၁)၊ ဈေး(၂)ဟူ၍ ရပ်ကွက် (၇)ခုနှင့် နေအိမ်တိုက်တာခြံမြေ အဆောက်အအုံများစွာဖြင့် ခေတ်မီစွာ တိုးတက်စည်ကားသော ကျွဲပွဲမြို့ ဖြစ်၍နေပါပြီ။

ကျွဲပွဲမြို့ရှိ ဆွေမျိုးများကလည်း စာရေးသူတို့ထံ လာရောက်နှုတ်ဆက်

မြဲမြဲဝင်း (ကောင်စု)

သိသူများမှ ဖြေကြားပေးပါရန်

ကြပြီး တွေရာလေးပါး စကားများပြောကြရာ၌ ယောက်မ ခေါ်မြင့်မြင့်မှ...
'ကြက်မ၊ တွန်တာ ကြားဖူးသလား' ဟု မေးရာ စာရေးသူက...
'ဘယ်အိမ်မှာ တွန်တာလဲ။ ကျွန်မ ကြည့်ချင်လိုက်တာ' ခင်ပွန်းသည်က...
'သွားကြည့်လေ' ဟု ခွင့်ပြုသောအခါ စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာဖြင့်

ဈေး(၁)ရပ်သို့ ယောက်မဖြစ်သူ မကျင်တီနှင့်အတူ သွားကြည့်ခဲ့ပါသည်။
အိမ်ရှင်မှာ တရုတ်လူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူများ ဖြစ်ကြပြီး အဖေဖြစ်သူ ဦးတူးနှင့် အမေဖြစ်သူ ဒေါ်ခွေးမတို့မှာ ကွယ်လွန်ကြပြီးဖြစ်၍ သမီးများဖြစ်သော မစန်းစန်းမော်နှင့် မလင်းလင်းတို့ အပျိုကြီး ညီအစ်မနစ်ယောက်သာ ရှိပြီး စားသုံးကုန်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ခြင်း လုပ်ငန်းဖြင့် အေးဆေးစွာ နေထိုင်ကြပါသည်။

ထိုခြံထဲတွင် အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန် ခွေး (၁)ကောင်၊ ကြက်ဖ (၁)ကောင် နှင့် ကြက်ပေါက်စလေးများကို တွေ့ရ

ပါသည်။ မကျင်တီက အိမ်ရှင် အမျိုးသမီးများနှင့် စာရေးသူကို မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။

စာရေးသူ ။ ။ 'ကြက်တွေ ဘယ်လောက်များများမွေးထားပါသလဲ'
စန်း ။ ။ 'သမီးတို့အဖေ၊ အမေလက်ထက်ကတည်းက ခြံပေါက်ကြက်လေးနည်းနည်းရှိတာပါ။ ဆောင်းရာသီအလယ်လောက်မှာ ကြက်အနာကျပြီး အချို့ကြက်တွေ သေကုန်ကြတယ်။ အခုလက်ရှိ ကြက်ဖနဲ့ ကြက်မ တစ်စုံသာ ကျန်ခဲ့တာပါ'

စာရေးသူ ။ ။ 'ကြက်မက တွန်တယ်ဆိုတာလေး ပြောပြပါဦး။ ဘယ်နေ့က တွန်သံ ကြားမိတာပါလဲ။ တစ်နေ့ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ်လောက် တွန်တယ်ဆိုတာကော မှတ်ထားမိသေးလား'

စန်း ။ ။ 'ကြက်မ၊ တွန်သံကလေး ကြက်ဖတွေလို "အောက်အီးအီးအွတ်" လို့ ယိပ်ပြင်ပြင် တွန်ကျူးတားပြီး မဟုတ်ပါဘူး။ "အော့အီးအီးအက်" လို့ မပီတပီ အသံသေးသေးလေးနဲ့

ကြာခဏ တွန်ကျူးနေတာပါ။ အဲဒီ
အသံကို လွန်ခဲ့တဲ့ (၂)ရက်ကစပြီး
ကြားရတာပါ။

စာရေးသူ ။ ။ 'ဒီလို ကြက်မတွန်
အသံဆိုတဲ့ ထူးခြားမှုကို တွေ့ရတော့
ဘာတွေ ဆက်လုပ်ဖြစ်လဲ ဆိုတာလေး
ဆိုပြပါဦး'

လင်း ။ ။ 'ဈေးထဲကို အစ်မ
ကောင်တီရဲ့ အမေ ကြီးကြီး ဒေါ်မြင့်မြင့်
ဆရာဝယ်လာတော့...

"သမီးတို့အိမ်က သားပေါက်နေတဲ့
ကြက်မတွန်နေတာ (၂)ရက်ရှိပြီ"
လို့ ပြောပြမိပါတယ်။ ကြီးကြီး က...

"ဟဲ့ လင်းလင်း ကြက်မတွန်ရင် အိမ်မှာ
မထားကောင်းဘူး။ ရောင်းပစ်"

လို့ ပြောပါတယ်။ သမီးတို့လဲ
ကြက်ပေါက်စလေးတွေနဲ့ ကြက်မ
ကြီးကို ခွဲပြီးမရောင်းရက်ပေမယ့်
"သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြား"
ဆိုသလို အိမ်မှာ မထားရဲတော့ဘဲ
နောက်ကမှ ရောင်းပစ်လိုက်တာပါ။

စာရေးသူ ။ ။ 'ဒီကြက်မ၊ တွန်သံ
ကြားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ဒီမိသားစုမှာ
ထူးထူးခြားခြား အိမ်မက် ထူးဆန်းတာ
မျိုး ဈေးအရမ်းရောင်းကောင်းတာမျိုး
နဲ့ပဲသလား'

စန်း ။ ။ 'လတ်တလော ထူးခြား
တာမျိုး မရှိသေးပါဘူး။ ဈေးရောင်း
တာကတော့ ပုံမှန်ပါပဲ'

စာရေးသူသည် အဝါရောင် ကြက်
ပေါက်စလေးများအား ရေတွက်ကြည့်
ရာ ရှစ်ကောင်ရှိကြောင်း တွေ့ရပါ
သည်။

စာရေးသူ ။ ။ 'ဒီကြက်ပေါက်စ
လေးတွေရဲ့ အသက်ဟာ ဘယ်နှစ်လ
သား ရှိပါပြီလဲ'

လင်း ။ ။ 'ကြက်ပေါက်ထားတာ

(၂)လကျော်ပါပြီ'

ကြက်မကြီးမှာ တွဲစရာ
အခြား ကြက်မအဖော်
မရှိသောကြောင့်ပေ
လား။ အမိမဲ့ ကြက်
ပေါက်စလေးများကို
သနား၍ပေးလားမသိပါ။
အစာရှာရင်း ပိုးကောင်၊
တီကောင်ကလေးများ
တွေ့ပါက ကွတ်...

ကွတ်... ကွတ်... ကွတ်...
နှင့် အနီ ကြက်ပေါက်စလေး
များအား ခေါ်၍ ကျွေးနေသည်ကို
စာရေးသူကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရ၍
အမိမဲ့ ကြက်ပေါက်စကလေးများအား
ကရုဏာသက်နေမိပါတော့သည်။

၁၉၈၃ ခုနှစ်က စာရေးသူကိုယ်တိုင်
ကြက်မတွန်သံကို ကြားခဲ့ရသည့်
တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ကျောင်းသူတဝက်
အမှတ်ရမိပါသည်။

စာရေးသူတို့ခေတ်က ကျူရှင်များ
ပေါ်နေပါပြီ။ မပြည့်စုံသဖြင့် ကျူရှင်
ဆိုသည်မှာ ဘယ်နေရာမှာ ရှိသည်
ဟု မသိခဲ့ပါ။ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ အားကိုး
ကာ စာအုပ်ပုံထဲတွင် အပတ်တကုတ်
ကြိုးစားကျက်မှတ်ရပါသည်။

တောင်ငူမြို့၊ မြတ်စောညီနောင်
ဘုရားပွဲတော်သည် တပေါင်းလဆန်း
မှစ၍ လပြည့်ကျော်အထိ စည်ကား
သိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပရာ ဘုရားပွဲတော်
သွားမည့် နွားလှည်း၊ ယာဉ်များမှာ
ချူသံတချင်ချင်နှင့် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်
သီချင်းလေးညည်းပြီး ကြက်ဥပြုတ်
သူ၊ ငါးပိကြော်သူ၊ အဝတ်ပိုထည့်ပြီး
သနပ်ခါးသွေးသူ သူတို့ကို အားကျပြီး
မပျော်နိုင်ပါ။

မိမိ စာကျက်သည့်နေရာတွင်

"အဖေ ရှာ၍ အဖေ
ချက်ကျွေးသော ထမင်းကို
စားပြီး ငါ ဘယ်တော့မှ
မခိုက်" ဆိုသည့်

စာတန်းလေးကို စာလုံးကြီး
ကြီးဖြင့် ရေးကပ်ထားပြီး
မကြာခဏဖတ်ကာ စိတ်ဓာတ်
စွမ်းအားကို မြှင့်တင်ရပါသည်။
ကျောင်းစာထဲတွင်သာ စိတ်ကိုနှစ်၍
နေမအား။ ညမအား ကြိုးစားနေခိုက်
တစ်ညတွင် စာကျက်ရင်း
အချိန်များ ကုန်မှန်းမသိ ကုန်သွားရာ
"သိမ်ညူး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း" မှ
အုန်းမောင်းခေါက်သံ ကြားလာပါ
သည်။

'ဪ အုန်းမောင်းတောင်မှ ခေါက်
နေပြီ။ တစ်ရေးလောက် အိပ်ဦးမှပဲ'
ဟု အိမ်အောက်သို့ ခဏဆင်းရာ
အစ်ကို ဦးထွန်းအေး မွေးထားသော
ကြက်မကြီးမှ တွန်ကျူးပါသည်။

'ဟော လင်းကြက်တွန်ပြီပဲ'
အိမ်ပေါ်သို့ ပြန်တက်မည့်အပြုတွင်
ကြက်ခြံထဲမှ 'အော့အီးအီးအက်' ဟု
တွန်သံ ထပ်ကြားရပါသည်။

'ဟာ ဒီကြက်မကြီးအသံ ယုတ်ပါဘူး။
ဘယ်သူကများ ကိုစယ်နေပါလိမ့်။ ငါ့ကို
ယောက်ျားနဲ့ ငါက သဲနီလိုလဲ။ ကြောက်
ဘူး။ လူတော့ကြောက်စာယ်'

ဟု စိတ်ကို ရဲဆေးတင်၍ လက်ထဲ
တွင်ပါလာသော ရေနံဆီဓားခွက်ထည့်
သည့် မီးပုံးဖြင့် ကြက်ခြံထဲ ဝင်ကြည့်
ရာ မိမိ၏ မျက်စိရှေ့တွင်ပင် ကြက်မ
တစ်ကောင်က 'အော့အီးအီးအက်' ဟု
အသံသေးသေးလေးဖြင့် တွန်ကျူးပြပါ
သည်။ (လူများ ဟပ်ချိုး ချီချင်လျှင်
အောင့်အီးထား၍ မရသကဲ့သို့
ကြက်တွန်ချင်တာကိုလည်း ဘောင့်

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းသေးငယ်မှတ်သုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တဆထလ (တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တဆတက (စာနယ်စင်း) ၀၃၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရုံရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေတိုင်းသွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီ၊ မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂီတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဝါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေဝန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆိမ့်၊ အသည်းအဆိမ့်ခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ်း ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆိပ်ပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမူန့်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနဲ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်တဲ့ခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ဝိုလှုံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ယူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေ့သိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာဆေးမှူးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းသေးငယ်မှတ်သုံတင်နှင့်ဝေးကုန်၊

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝီလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၁

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ရွှေတောင်မြို့ ရဟန္တာ(၈၀)နှင့်

မြို့ရှင်ဆရာတော်ကြီး (၁)

ရွှေတောင်မြို့

ရွှေတောင်မြို့လေးဟာ အေးချမ်းပြီး ထူထဲတဲ့ မြို့ငယ်လေးတစ်မြို့ပါ။ မြောက် မှတောင်သို့ စီးဆင်းနေတဲ့ ရေဝတီ မြစ်ကြီးရဲ့ ကမ်းနံဘေးမှာ တည်ရှိနေ တာပါ။

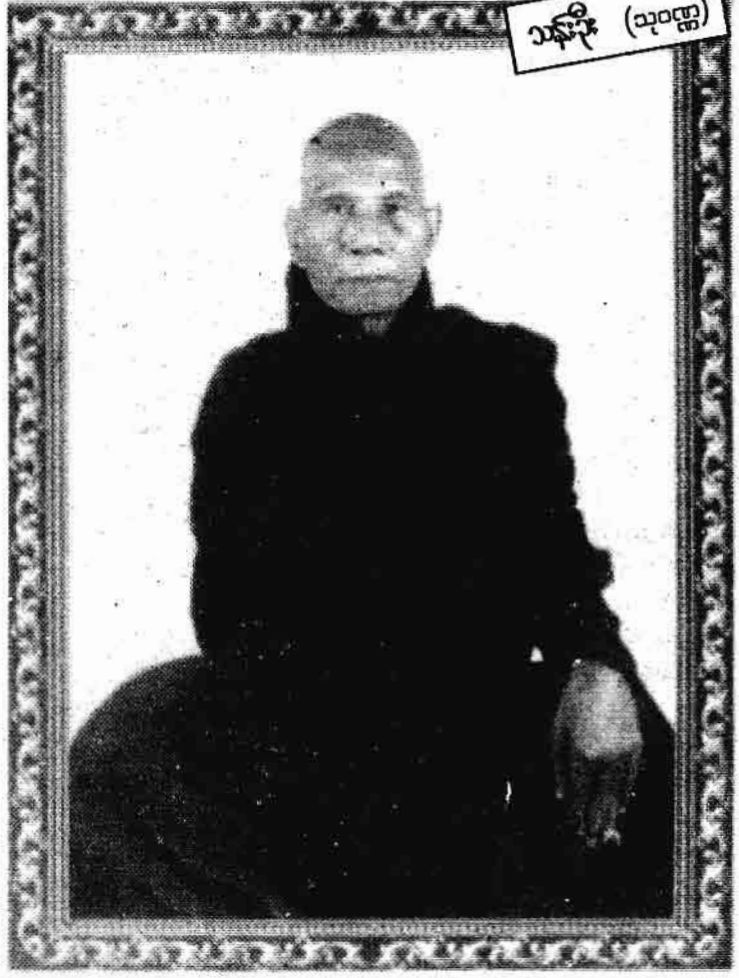
တစ်ချိန်ကဆိုရင် ရက်ကန်းမြို့လေး လို့ အများသိခဲ့ကြတဲ့မြို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ကြီး၊ သခင်ကိုယ်တော်ပိုင်၊ စာရေးဆရာ မောင်တင့်တယ်တို့ ထင်ရှားခဲ့ပါ တယ်။

ရွှေနတ်တောင်စေတီတော်၊ ရွှေ မုက်မှန်စေတီတော်တို့ အထင်ကရ တည်ရှိကာ ဖူးမြော်နိုင်ပါတယ်။ ဒီနေ့ မှာတော့ ချည်မျှင်နဲ့ အထည်စက်ရုံ တဲ့ စက်ရုံ အလုပ်ရုံများ ပေါ်ထွန်းလာ ပြီး လမ်းကောင်းလမ်းမွန်၊ အဆောက် အအုံကောင်းများစွာနဲ့ မြို့ငယ်လေး အဆင့်မှ ကျော်လွန်ကာ ဖွံ့ဖြိုးခေတ်မီ နေပါပြီ။

ရွှေတောင်မြို့ဟာ ပြည်မြို့မြောက် ဘက် (၉)မိုင်အကွာမှာ ရှိပါတယ်။ ရန်ကုန်-ပြည် ကားလမ်းမကြီးပေါ်မှာ တည်ရှိနေပါတယ်။ မြို့ပြအဆောက် အအုံများစွာနဲ့ သာသနိက အဆောက် အအုံများစွာရှိကာ အလွန်စည်ကားလို့ နေပါပြီ။

ရဟန္တာ(၈၀)

ရှေးနှစ်များစွာကတော့ ရဟန္တာ(၈၀) သာသနိက နယ်မြေဆိုတာ ရှိနေမှန်း

သန့်စို (သုဝဏ္ဏ)

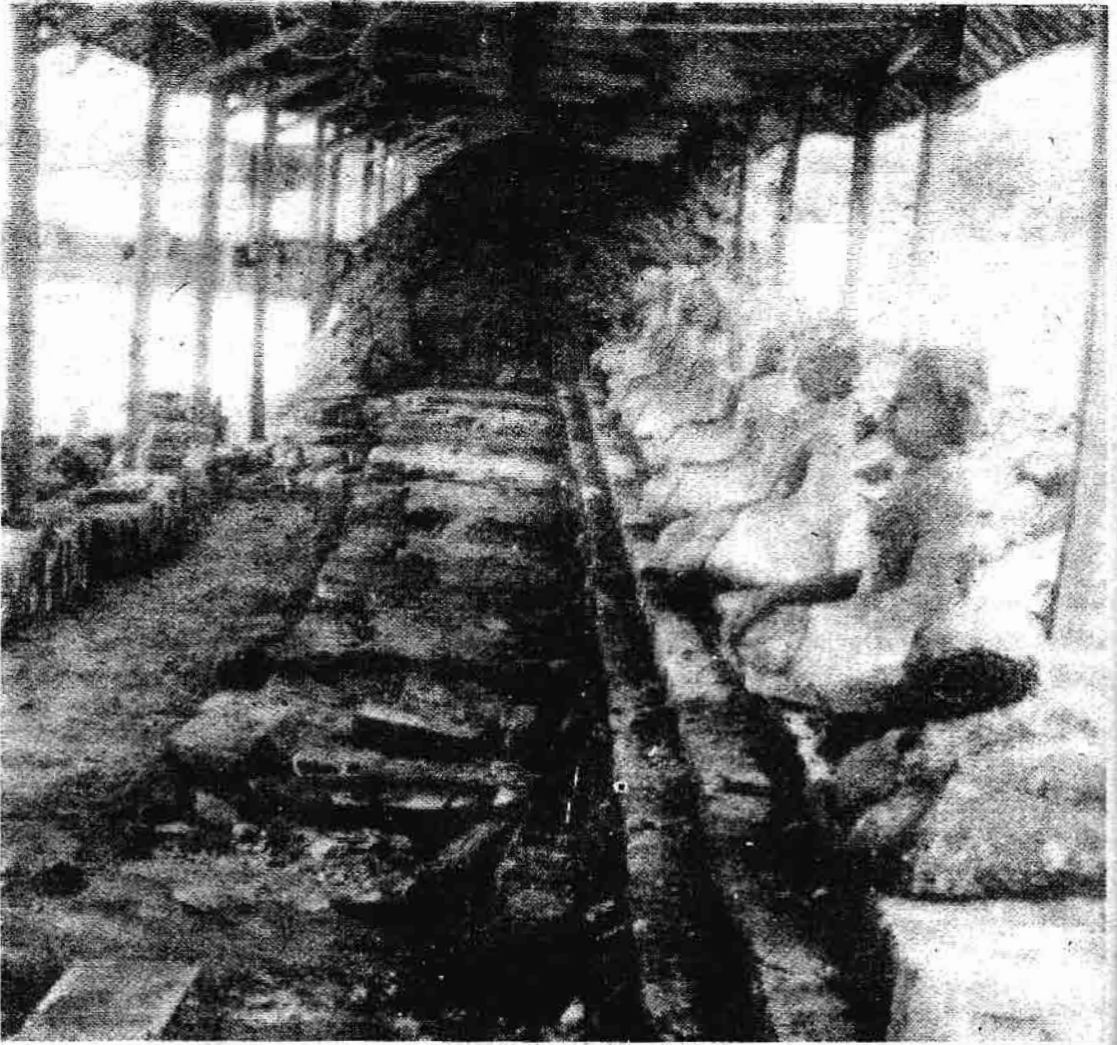
ကျေးဇူးတော်ရှင် ခွဲရှင်ဆရာတော်ကြီး

မသိခဲ့ကြပါဘူး။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ခွဲရှင်ဆရာတော် ဦးခေမာစာရ တွေ့ရှိ တူးဖော်ပြီး ၂၀၀၄ ခုနှစ်ရောက်မှသာ အားလုံး သိရှိခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။
ရဟန္တာ(၈၀) ရှေးဟောင်းသိမ်တော် ကြီးဟာ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး အနောက်ပိုင်း၊ ပြည်ခရိုင်၊ ရွှေ

တောင်မြို့နယ်၊ ခွားမယ်ကျေးရွာ အုပ်စု၊ ဖိုးသိန်းတန်ရွာအနီး ရွှေ တောင် ချည်မျှင်နှင့် အထည်စက်ရုံ အရှေ့ဘက်(ရန်ကုန်-ပြည် ကား လမ်း အနောက်ဘက်) ပေ(၂၀၀၀) ခန့်အကွာမှာ တည်ရှိပါတယ်။
၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီ (၈)ရက်နေ့မှာ

နက္ခတ္တဓာတ်မြေပုံရေးဆွဲရေး ဌာ

www.burmeseclassic.com

တူးထော်တွေရှိခဲ့သော ရဟန္တာရုပ်ပွားတော်များစား၊ ဖုတ်လှေပြင် မြင့်တင်ထားရုံ

ပြည်မြို့မှ ဦးငွေ၊ ရွှေတောင်မှ ဦးဖေချစ်၊ ဦးပု၊ ဦးသိန်းအောင်တို့ဟာ မြို့နယ် သံဃနာယကအဖွဲ့ရဲ့ တာဝန်ပေးချက်အရ သာသနာပြုအဖွဲ့များကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြုပြီး မဲ့ရှင်ဆရာတော်ကြီးကို လာရောက် လျှောက်ထားကြပါတယ်။

ထိုကာလက ဆရာတော်ကြီးဟာ ရွှေတောင်၊ ဖယားမာန်ကျေးရွာ၊ ဝါးဆူတောင် ဓမ္မရိပ်သာမှာ သာသနာပြုနေချိန် ဖြစ်ပါတယ်။

၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အဆိုပါအဖွဲ့က လျှောက်ထားတာမှာ တောင်ကြီးမြို့မှ ဘိုးတော် ဦးအေးဟာ အိပ်မက်အရ ပြည်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာပြီး 'ပြည်တော်ဝင်ဦးအေး'လို့ အမည်ခံကာ နောင်တွင် ရဟန္တာ(၈၀)လို့ အမည်တွင်လာမယ့် တောချုံတောင်ကုန်းတောကြီးနေရာ၌ စေတီတော်တစ်ဆူကို တည်ဆောက်ပြုပြင်ခဲ့ကြောင်း။

ယခင်က ဦးအေးဟာ အသားလွတ်စားခဲ့သော်လဲ နောင်တွင် စည်းဖောက်

ပြီး အသားစုံ ချက်စားခဲ့ရာမှ မကြာခင်ပင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းပိုင်း အောင့်သောဝေဒနာဖြင့် ဆုံးသွားရကြောင်း။

သူ ပြုပြင်တည်ဆောက်လက်စအပြီးမပြတ်သေးတဲ့ ရှစ်ထောင့်ပုံစေတီကို အမြဲတမ်း အသားလွတ်စားကာ များစွာသော သာသနာပြုနေတဲ့ မဲ့ရှင်ဆရာတော်ကြီးက ဆက်လက်ပြုပြင်ပေးပါရန် လာရောက်လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မကြာမီပင် ဆရာတော်ကြီးဟာ

www.burmeseclassic.com

အမှတ် (၉၂၉) အထူးမော်တော်ယာဉ် တပ်(ချောခေါ်)မှ တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူး သန်းထွန်းကိုခေါ်၍ သွားရောက်ကြည့်ရှု စစ်ဆေးပါတယ်။

ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်နေသော အနီးတစ်ဝိုက် ဝန်းကျင်များကို လေ့လာရင်း ညောင်ပင်ကြီး (၄)ပင်နဲ့ ကုန်းကြီး (၁)ကုန်း ချုံတောကြီးကို မြင်လိုက်တာနဲ့ တစ်ချိန် တာ သာသနာပြုရန် အိပ်မက် ဖက်ဖူး သော အင်မတန် မြင့်မြတ်သော နေရာ ကြီးပါလားလို့ ဆင်ခြင်တော်မူခဲ့ပါ တယ်။

မိမိ သာသနာပြုရန် ဘူမိနက်သန် စစ်မှန်သော နေရာဌာနအမှန်သို့ ဆုတ်ပြီလို့ ယုံကြည်ကာ နေရာအနဲ့

ဝမ်းသာရွှင်လန်းစွာ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှု လေသော် တောကြီးအတွင်း တစ် နေရာကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

ဆက်လက် ဝင်ရောက်ကြည့်ရှု တစ်စွန်းတစ်စ ပေါ်နေသော အုတ်စွန်း များကို လည်းကောင်း၊ ညောင်ပင်ရင်း တွင် အမြစ်ကုပ်လျက် အကြိုအကြား များစွာတို့မှ ရှေးအုတ်ဟောင်းတို့ကို လည်းကောင်း တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

နောင်တွင် ဆရာတော်ဟာ တိုင်ပင် သင့်သူများနဲ့ တိုင်ပင်ကာ (၉၂၉)တပ် မှ တပ်ဖွဲ့ဝင်အင်အားများနဲ့ ဦးအေးရဲ့ စေတီကို ခဏထားပြီး မိမိအာရုံရသော အုတ်ကုန်းကြီးကို အရင် စတင် ရှင်း လင်းရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။

ဤသို့ဖြင့် တပ်မတော်အရာရှိ

အရာခံ အကြပ်တပ်သားများနဲ့အတူ အခြားသော ဌာနဆိုင်ရာဝန်ထမ်းများ၊ ဂေါပကလူကြီးအချို့နဲ့ ရွာသူရွာသား များ၊ ငါးဆူတောင်ဓမ္မရိပ်သာကျောင်း တိုက်မှ ရဟန်း၊ သာမဏော၊ သီလရှင်၊ ယောဂီတို့ဖြင့် စတင်ကာ ရှင်းလင်း လုပ်အားပေးခဲ့ကြပါတယ်။

နောက်ရက်များတွင် ပို၍ လူအင်အား တိုးကာ ဆောင်ရွက်ခဲ့သဖြင့် (၁၀)ရက် ပြည့်တဲ့နေ့တွင် ညောင်ပင်ကြီး (၄) ပင်နဲ့ ကုန်းမြေပြင်ကြီး(၁)ခု ပေါ်လာခဲ့ ပါတယ်။

ထို့နောက် လေးဖက်လေးတန် ပတ်လည်တံတိုင်းလို့ ထင်ရသော အနေအထားများလဲ ပေါ်ပေါက်လာပါ တယ်။

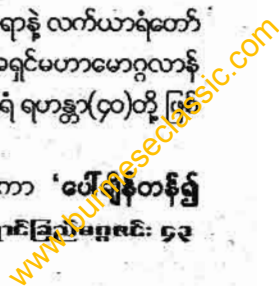
တံတိုင်းကြီးကို ရာဟုထောင့်က စလို့ (၁၈-၄-၂၀၀၄)မှာ စတင် တူးပါ တယ်။ (၂၈-၄-၂၀၀၄)မှာ သျှောင် တော်မပါတဲ့ ဦးခေါင်းတော်နဲ့ ရုပ်ပွား တော်တစ်ဆူကို တွေ့ရပါတယ်။

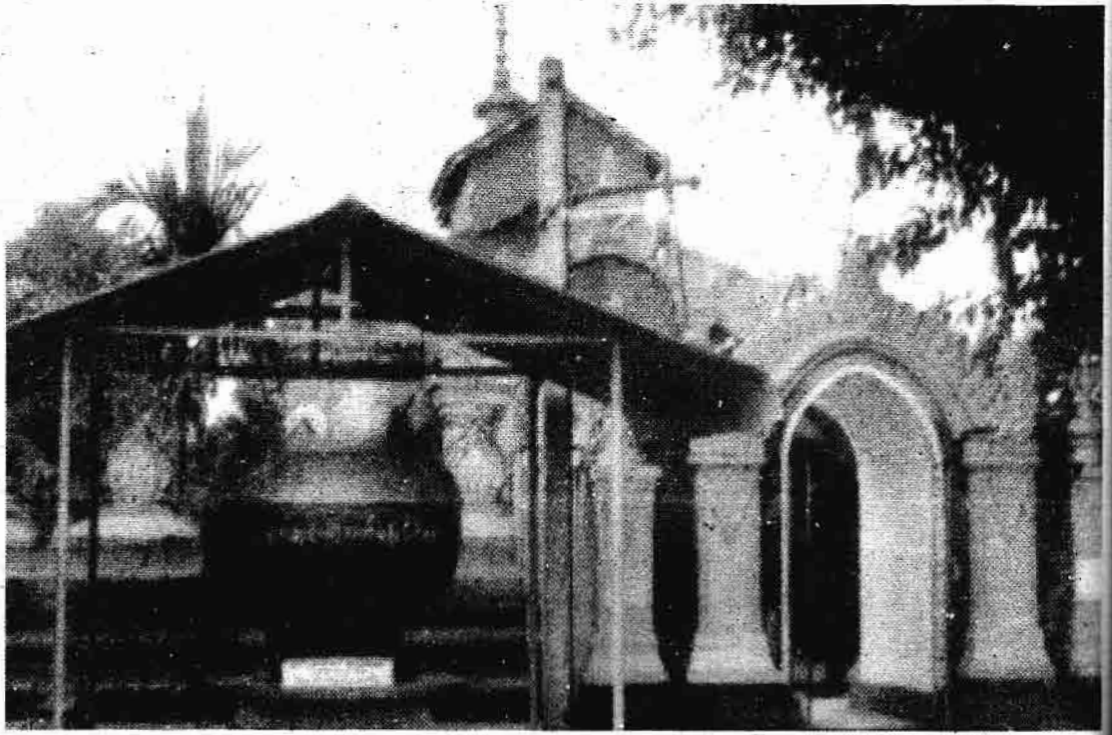
နောက်မှာ အုတ်တွင်းခွက်တစ်ခုနဲ့ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ တွေ့ရှိပြန်ပါတယ်။ ဤသို့ဖြင့် တူးရင်းတူးရင်းဖြင့် သျှောင် မပါ ဦးခေါင်းတော်ရုပ်ပွားတော်အချို့ ထပ်မံတွေ့ရှိပြီးနောက် ရဟန္တာရုပ်ပွား တော်များကို တွေ့ရပါတော့တယ်။ ဆရာတော်ကြီးက...

‘အသီတိရဟန္တာ(၈၀)တို့ရဲ့ ရုပ်ပွားဆက် များ ဖြစ်တယ်’ လို့ မိန့်ဆိုပါတယ်။

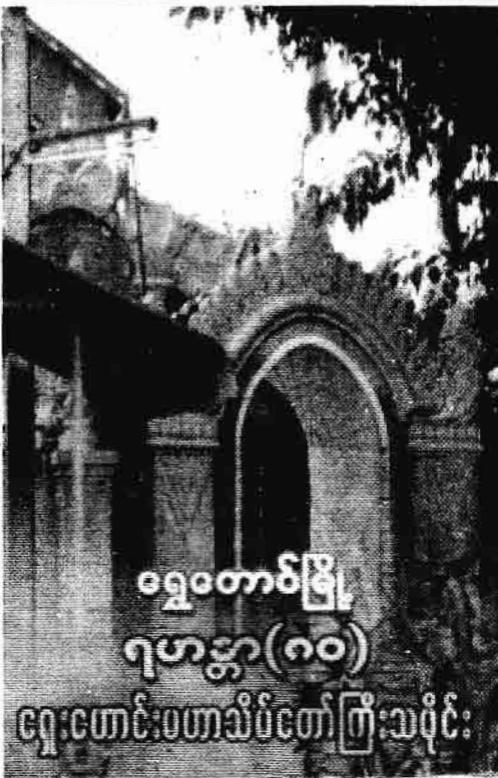
အသီတိရဟန္တာ(၈၀) ဆိုတာဟာ မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က အရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ လက်ယာရံတော် ရဟန္တာ(၄၀)၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် နဲ့ လက်ဝဲတော်ရံ ရဟန္တာ(၄၀)တို့ ဖြစ် ကြပါတယ်။

ထိုအချိန်မှစကာ ‘ပေါ်ချိန်တန်၍

မဟာသိမ်တော်ကြီး

ရွှေတောင်မြို့
ရဟန္တာ(၈၀)

ရှေးဖောင်းဝဟာသိမ်တော်ကြီးသပိုင်

၄၄ နက္ခတ္တဗေဒဗိမ္ဗိတိယ

ပေါ်၊ ကျော်ချိန်တန်၍
ကျော်' ဆိုတဲ့အတိုင်း
ယနေ့တွင် မွဲရှင်ဆရာ
တော်ကြီးရဲ့ ကျေးဇူးတော်
ကြောင့် ရှေးဟောင်း
ရဟန္တာ(၈၀) ရုပ်ပွားတော်
များနဲ့ ရဟန္တာ(၈၀) မဟာ
သိမ်တော်ကြီးတစ်ခု ရွှေ
တောင်မြို့တွင် ငွားငွားစွင့်
စွင့် အောင်လံလွင့်၍ ပွင့်
ထွန်း ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြီ
ဖြစ်ပါတယ်။

၂၀၀၄ ခုနှစ်မှစ၍ အစ
ပြုခဲ့သော ရဟန္တာ(၈၀)
သာသနိက နယ်မြေဟာ
ယခုအခါ စည်ပင်သာယာ
ဖွံ့ဖြိုးလျက် ဝေဝေဆာဆာ
ဖြင့် သာသနာရောင်ဝါ
ထွန်းလင်းလို့ နေပါပြီ။

များစွာသော သာသနိက
အဆောက်အအုံများ၊ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်
များ၊ လေးကျွန်းမြင်းပိုရ်ဘုရားကြီးနဲ့
များစွာသော စေတီတော်အသစ်များ
အဟောင်းများစွာဖြင့် တင့်တယ်၍
နေပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်
ဘုရားဖူးများလဲ နေ့စဉ်မပြတ် ရောက်
ရှိလာကြပါတယ်။

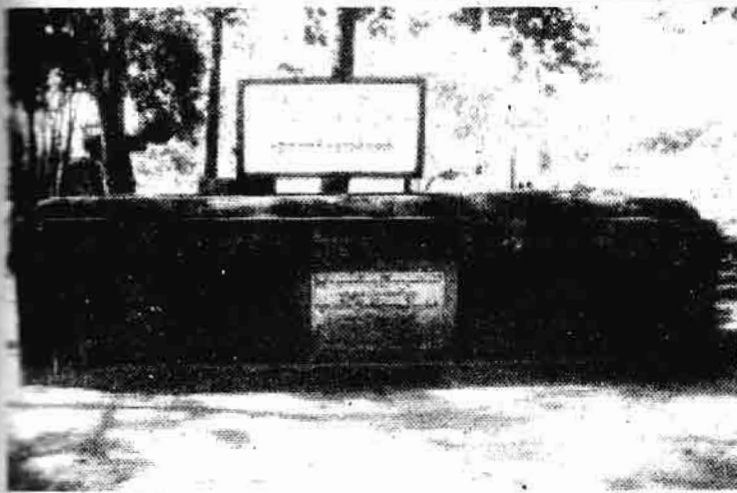
တကယ်တမ်းမှာတော့ ဤနေရာ
ဤဌာနတွင် ဆရာတော်ကြီး သာသနာ
ပြုရန် အခွင့်အလမ်း ပေါ်ပေါက်ခြင်း
ဟာ အကြောင်းမဲ့တော့ မဟုတ်ပါ။

ဘဝဆက် ပဋ္ဌာန်းဆက်၊ သာသနာ
ဆက် ရှိသောကြောင့်လို့ ပြောနိုင်ပေ
တယ်။ အချိန်ကာလများစွာ ခေတ်
အဆက်ဆက်တွင် မြေကြီးထဲ၌သာ
မြှုပ်နေခဲ့သော အခြေအနေအနစ်ထဲ
ထောက်ဆကြည့်ရင်ပင် သိမြင်နိုင်
တယ်။

◆ ယိုးဒယားတိုင်းမှ ရှင်ဥပုတ္တရာကျောင်းဆောင်

◆ တူးဟောင်းတောတွင်းတော်

ဒါကြောင့် ဒီလို ထူးခြားသော တိစ္ဆာများဟာ ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်မရ ပျက်ချင်တိုင်း ပျက်မရ၊ ပေါ်ချင်တိုင်း ပေါ်မရ၊ ဖော်ချင်တိုင်း ဖော်မရ ကျော်ချင်တိုင်း ကျော်မရနိုင်လို့ ဆိုနိုင် ပါမယ်။

မဲ့ရှင်ဆရာတော်ကြီး

ရွှေတောင် မဲ့ရှင်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သွဲ့တော်မှာ ဦးခေမာစာရဖြစ်ပါတယ်။ ယနေ့ဆိုရင် သက်တော်မှာ (၈၀)ကို

တစ်နှစ် စွန်းနေပါပြီ။ ဤဆောင်းပါးဖြင့် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်နဲ့ ကြည်ညို ဖွယ်ရာဂုဏ်တို့ကို ကုန်စင်အောင် မရေးပြနိုင်သလို သာသနာပြုပုံ၊ အကျင့်စရုဏတို့ကိုလဲ အလုံးစုံ ရေးမပြ နိုင်ပါ။ တစ်နေ့ ကြံကြိုက်ပါက လက် လှမ်းမီသရွေ့ တင်ပြပေးသွားနိုင် အောင် ကြိုးစားပါမယ်။ သို့ရာတွင် ရဟန္တာ(၈၀) ရုပ်ပွားတော် များ မြေကြီးအောက်မှ တွေ့ရှိ၍

ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာခြင်းနဲ့ ရှေးဟောင်း မဟာသိမ်တော်ကြီး ပေါ်ထွန်းလာခြင်းတွင် ဆရာတော်ကြီး အကြောင်း မပါလို့တော့ မဖြစ်ပေ။ မြတ်စွာဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီး ချိန်မှလို့ ယူဆရသော (ဆရာတော်ကြီးကလဲ မိန့်ကြားပါတယ်။) ဤပုံတော်များဟာ ရှေးအဆက်ဆက်က မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မှ တွေ့မသွားလေ့သော အကြောင်းဆက်မှာ ဂန္ထိရဆန်နေပါတယ်။ သူ့အကြောင်းနဲ့သူသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် အချို့သော အကြောင်းအရာများမှာ ပြောရန်၊ တွေးရန် ခက်ခဲပါတယ်။ စာပေတွင် မရှိ၍ မတွေ့၍ မဟုတ်ဘူးပြောရန် ခက်လှပါတယ်။

အခု တူးဖော်တွေ့ရှိသော ရဟန္တာ (၈၀) ရုပ်ပွားတော်များနဲ့ ရှေးဟောင်း မဟာသိမ်တော်ကြီးဟာ မဲ့ရှင်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ရှေးဘုန်းကံတို့ကြောင့်သာ ကေနအမှန် ပွင့်ထွန်းလာခြင်းလို့ လက်ခံရပေလိမ့်မယ်။

ဆရာတော်ကြီးဟာ ဤဘဝ၊ ဤနေရာသို့ မရောက်ခင်တွင် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ရှိ တောတောင်များကို တောထွက်ကာ (၂၇)နှစ်တိတိ အမိဋ္ဌာန်ထား၍ အရညပါသီတောမှီ ရဟန်းအဖြစ် နိက္ခမပါရမီနဲ့ အမိဋ္ဌာန် ပါရမီကို သမထဝိပဿနာလမ်းကြောင်း အမှန်အတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်လို့ အောင်မြင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ရွှေလ ဆက်ဖက်ပါရန်

သန်းဦး(သုတ္တ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၅

အုန်းပင်တွေ အသီး၊ သီးအောင်

၂၀၀၃ ခုနှစ်က အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုနှင့် ပန်းတောင်းပြိုနယ်၊
ကျောက်စူးကျေးရွာ၊ ကျောက်ဖူးအရှေ့ ဝိမိတာရုံကျောင်းသို့
ရောက်သွားပါ၏။

ကျောင်းဝိုင်းကြီးသည် ကျယ်ဝန်းလှ၏။ ကျောင်းအဆောက်အအုံတွေလည်း ပေါများလှ၏။
 ကျောင်းဝိုင်းပတ်ပတ်လည် သစ်သီး၊ သစ်ပင်တွေလည်း စုံလင်လှပါ၏။
 ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှာ ရွှေဘိုဇာတိ၊ ဘွဲ့တော်မှာ ဦးရေဝတုဖြစ်ပါ၏။ ထိုစဉ်က သိက္ခာဝါ(၁၅)ဝါရနေပြီ ဖြစ်ပါ
 ၏။ ဆရာတော်မှာ အသက်အရွယ်ငယ်ငယ်နှင့် စိုက်ပျိုးရေး ဝါသနာပါလှပါသည်။
 သူ့ကျောင်းဝိုင်းအတွင်းမှာ စိုက်ပျိုးထားသော သစ်သီး၊ သစ်ပင် စုံလင်လှ၏။ ငှက်ပျော၊ မာလကာ၊ ပိန္နဲ၊ သရက်၊
 မရန်း၊ အုန်း အစရှိသည်ဖြင့် စုံလင်လှ၏။
 ကျောင်းဝိုင်းအတွင်းမှ သစ်သီး၊ သစ်ပင်များကို ကြည့်ပြီး ရောက်လာသူအပေါင်းတို့ ချီးမွမ်းအံ့ဩသူတွေ များကြ၏။
 ချီးမွမ်းအံ့ဩစရာလည်း ကောင်းလှပါသည်။
 ငှက်ပျောဆိုလျှင်လည်း ဖီးကြမ်း၊ ရခိုင်၊ ဝက်မလွတ် စသည်ဖြင့် စုံလင်လှ၏။ ဝက်မလွတ်ငှက်ပျောတွေ သီးနေ
 လိုက်ပုံများ အပင်နှင့်အိုင် မလိုက်အောင် အဖီးတွေ များများနှင့် မြေကြီးကိုပင် အိုင်တွေ ထိနေ၏။
 သံပရာပင်တွေမှာလည်း အလွန် ပြတ်သိပ်နေအောင်သီး၏။
 အုန်းပင်လေးတွေဆိုလျှင်လည်း ငယ်ငယ်လေးတွေနှင့် အသီးတွေ ပြတ်သိပ် ပြည့်ကျပ်နေအောင် သီးနေကြ၏။
 အုန်းပင်လေးတွေ ငယ်ငယ်နှင့် ပြတ်သိပ် ပြည့်ကျပ်နေအောင် သီးနေသည်ကို အားကျမိ၍ ကျောက်ဖူးအရှေ့ ဝိမိတာရုံ
 ကျောင်း ဆရာတော်ဦးရေဝတကို စာရေးသူမှ မေးကြည့်လိုက်၏။
 'ဦးရေဝတ အရှင်ဘုရား ကျောင်းက အုန်းပင်လေးတွေ ငယ်ငယ်လေးတွေနဲ့ ပြတ်သိပ်ပြည့်ကျပ်ပြီး သီးနေအောင်
 တယ်လို လုပ်ထားပါသလဲ'
 ဟု မေးကြည့်သောအခါ...
 ဦးရေဝတက...
 'တခြား ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ ဘာမှမလုပ်ပါဘူး။ ဓာတ်ခဲဟောင်းတွေ ထုခြေကာ စက္ကူထဲထည့်ပြီး အထုပ်ကလေးတွေ ထုပ်ပါတယ်။
 အဲဒီ အထုပ်ကလေးတွေကို အုန်းပင်တွေကြားထဲ ထည့်ထားလိုက်တာပါ။ အဲဒီလို လုပ်ပေးလိုက်လို့ အရှင်ဘုရား မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ တပည့်
 တော်ရဲ့ အုန်းပင်တွေ အရမ်းသီးလာတာပါ။'
 ဟု ပြောပြပါသည်။
 စီးပွားဖြစ် အုန်းပင်စိုက်ပျိုးသူများ သိရှိနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ရေးသား တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 [ဤဆောင်းပါးဖြင့် နည်းစနစ်ကို ပြောပြပေးသော ကျောက်စူးအရှေ့ ဝိမိတာရုံဆရာတော်အား မှတ်တမ်း
 တင် ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။]

ဦးပညာလင်္ကာရ (ပန်းတောင်း) ကျွဲရဲကျောင်းဆရာတော်

ဗဟိုရုံးအသင်း

အသည်းရောဂါအတွက်တိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းရာဇာ အသည်းအေးဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ပြည်ထောင်စုတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝေဖာ Y သစ်ပျံ

(ကမ္ဘာ့စတင်ထုတ်လုပ်သူ)

ဦးဘိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့်အညီလိုက်၍ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုသို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး သေပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံမျှသာရှိ ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အညီ ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းမရှိဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏အိမ်ထဲတွင် အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံးမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများ စားသောက် ချင်စိတ် မရှိ၊ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ ထွက်ကျွန်း ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့် အသားအရေများ ခပ်ပူပူလာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူအနက်ကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင် ပျက်လာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက် ဝမ်းဗိုက် ကပ်ခြင်းလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက် ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါ တစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမှစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော ဆရာကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို အထူးကျော်ကျော်နိမ့်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုး ဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာကျောနေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံ ခံလိုရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေသော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝ ကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတွဲလေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်စိုရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက “ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၇

www.burmeseclassic.com

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ
ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း - ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်း
မျှင်းနှင့် အောင်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ကရုဏာစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂိုအတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကုန်သို့ ဇရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့သည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာက ဆေးကုခန်း
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာ့ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ”
“ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။
ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါ့မယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေး
စားပါတယ် ဆရာ”

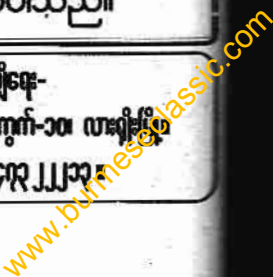
ကဲ ကျွန်တော်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ
သည်။ ကျွန်တော်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့
မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤမန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး အာနိသင်
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆိမ့်ခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက်
အောင်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ
များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး
ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့်
မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ
မပြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေးပဲ**ဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ဖြစ်
လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လာရှီ)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်စင်း-မန်ရာဇာတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(ဆ/၃၆၀) သန့်နွာ(ဂ)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၆၆၃၀၉၃၊ ၀၉၇၂၂ ၄၃၀၉၃

ရုပ်ပြည်နယ်မြို့ချိခေါင်း-
အမှတ်(ဥ/၉) ဘူတာလမ်း၊ ရုပ်ကွက်-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၃၊ ၀၉၆၇၃ ၂၂၁၃

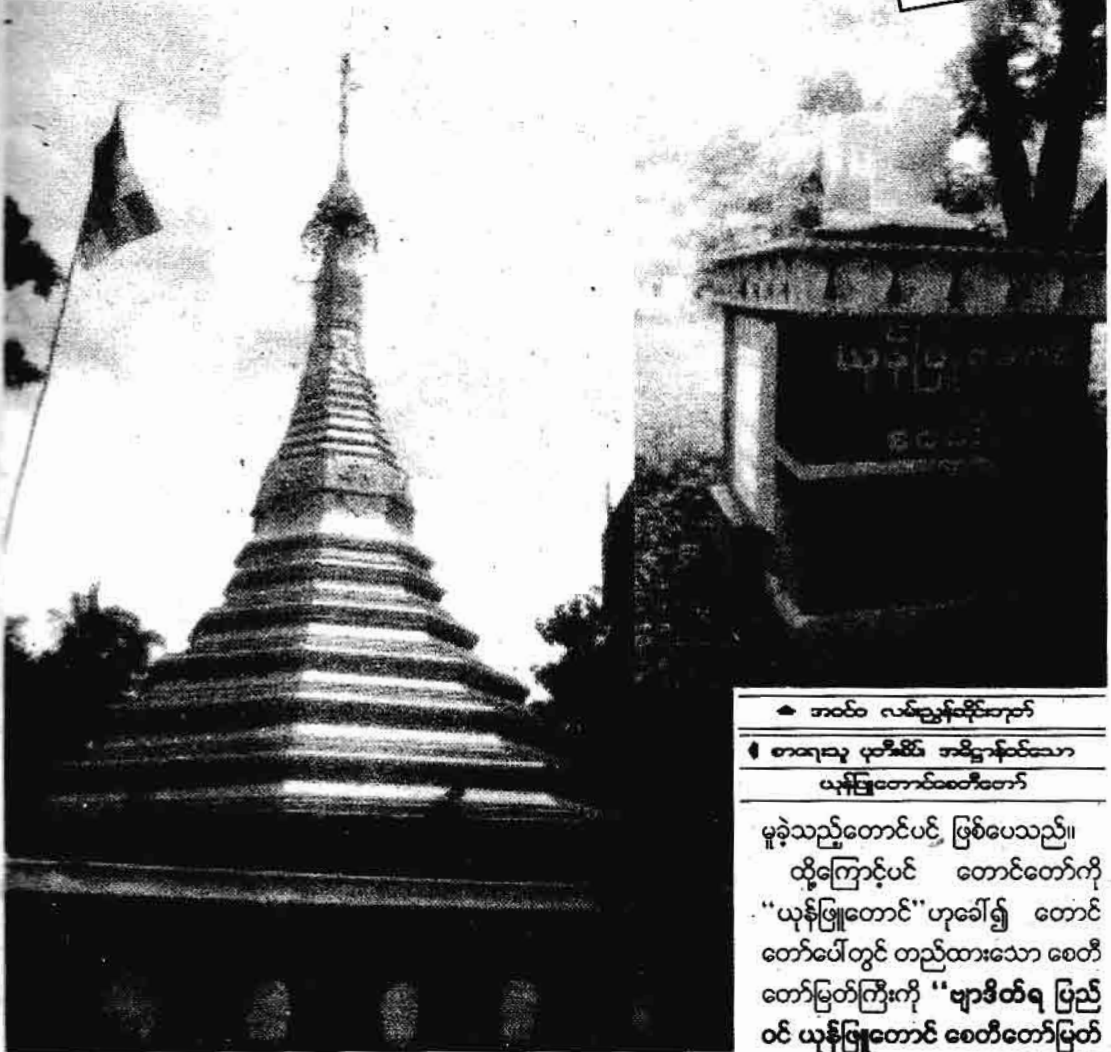

ပြည်ရိုး

ယုန်ဖြူတောင်ပေါ်

ဝေါက်နေသည့် ညောင်ဝင်ထဲမှ ထိုးထွက်လာသော နဂါးဦးခေါင်း

ထူးသစ်လွင် (မြည်)

◆ အဝင် လမ်းညွှန်ဆိုင်တော်

◆ စာတည်း ဗဟိုအဖွဲ့ အဖွဲ့အစည်းများ

ယုန်ဖြူတောင်ပေါ်တော်

(၂၃-၄-၂၀၁၂) နေ့တွင် ညီများ ဖြစ်ကြသော ညီညီ၊ ဘာဘူ(ခေါ်) အောင်အောင်တို့နှင့် မရောက်တာ ကြာပြီဖြစ်သော ယုန်ဖြူတောင်စေတီ တော်ရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

မြတ်စွာဘုရား ယုန်မင်းဘဝတုန်းက

ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့သော တောင်ဖြစ် သလို ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာ သောအခါ၌ ထိုတောင်သည် နောင် သောအခါ၌ သာသနာရောင်ဝါ ထွန်း လင်းတောက်ပသော နေရာထူး ဖြစ် လာလိမ့်မည်ဟူ၍ ဗျာဒိတ်ပေးတော်

မူခဲ့သည့်တောင်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် တောင်တော်ကို "ယုန်ဖြူတောင်" ဟုခေါ်၍ တောင် တော်ပေါ်တွင် တည်ထားသော စေတီ တော်မြတ်ကြီးကို "ဗျာဒိတ်ရ ဖြည် ဝင် ယုန်ဖြူတောင် စေတီတော်မြတ် ကြီး" ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြသည်။ ယုန်ဖြူတောင်သည် အင်မတန် ထူးခြားသော တောင်ဖြစ်သလို လူ အသွားအလာ ကျသည်။ ထိုတောင် တော်ပေါ်၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၊ ပုတီးစိပ်၊ တရားထိုင်ပါက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး

www.burmeseclassic.com

တောင်တော်ပေါ်သို့တက်ရာ နေဦးပေါက် နှင့် စတုဂံလှကား

တောင်တော်ပေါ်သို့တက်ရာ တောင်ဘက်ရှိ စတုဂံလှကားအသစ်

မတူညီသော ထူးခြားမှုများကို ကြုံတွေ့ကြရသည်။ (စာရေးသူနှင့် ညီဖြစ်သူ ညီညီတို့၏ ကိုယ်တွေ့ပင် ဖြစ်သည်။)

ဤတောင်တော်ပေါ်၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တိုင်း စာရေးသူသည် စေတီတော်၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပုတီးစိပ်၍ ညီညီကတော့ ညောင်ပင်အောက်၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပုတီးစိပ် တရားထိုင်နေမြဲပင် ဖြစ်သည်။

ညီညီ တရားထိုင်၊ ပုတီးစိပ်သော ညောင်ပင်မှာ ဗောဓိညောင် မဟုတ်သော်လည်း ထူးခြားမှုရှိသော ညောင်ပင်ဟု ဆိုပါက မှားမည်မဟုတ်ချေ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ညောင်ပင်၏ မြောက်ဘက်၌ရှိသော အကိုင်းတစ်ကိုင်းသည် မီးကြိုးများဖြင့် ထိနေ

၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သလို တဖြည်းဖြည်းဖြင့် ခြောက်သွေ့လာသည်။

ထို့ကြောင့် အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာ မဖြစ်ရလေအောင် ထိုအကိုင်းကို ခုတ်မည်ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်လိုက်စဉ်မှာပင် ထူးထူးခြားခြား ညောင်ပင်တစ်ခုလုံး ညောင်ရွက်များ ကတော့ထိုးနေသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

သို့နှင့် ယုန်ဖြူတောင်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီးက ခုတ်ခွင့်မပြုဘဲ အချိန်ကာလတစ်ခုကို စောင့်ဆိုင်းခဲ့သည်။ နောက်(၄)၊ (၅)လ ကြာသော အခါမှ ဆရာတော်ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက် ရရှိသောကြောင့် ထိုအကိုင်းကို ခုတ်ပိုင်းခဲ့သည်။

ခုတ်လိုက်သော အကိုင်းမှာ ပြတ်

သွားသော်လည်း အောက်သို့ ပြုတ်ကျမသွားဘဲ တစ်စုံတစ်ယောက်က ဆွဲထားသလို တန်းလန်းကြီး ဖြစ်နေသောကြောင့် အပင်ခုတ်သောသူသည် ကြောက်လန့်သွားပြီး အပင်ပေါ်မှ အလျင်အမြန်ဆင်း၍ ဆရာတော်ထံသို့ သွားရောက် လျှောက်ထားလေသည်။

‘ဆရာတော်ဘုရား ဆရာတော်ဘုရား’

‘အလန့်တကြားနဲ့ ဘာဖြစ်လာတာလဲ ဒကာကြီး’

‘ဒီ...ဒီ...ဒီလိုပါ တပည့်တော်ခုတ်တဲ့ ညောင်ကိုင်းက ပြတ်သွားအပမယ့် အောက်ကို မကျဘဲ တန်းလန်းကြီး ဖြစ်နေတယ်။ ဟိုဟို တစ်စုံ

www.burmeseclassic.com

◆ ညိုဖြစ်သူ ညိုညို မှားမိမ်း တရားဆိုင်
 မြလှိုင်သော ညောင်ပင်တစ်ဖျားကတက်မှ
 မြင်ကုသောပုံ

◆ ညောင်ပင်ထဲမှ ထိုထွက်လာသော
 နဂါးဦးဆိုင်ပုံ

တစ်ယောက်က ဆွဲထားသလိုပဲ ဘုရား
 'ဟေ...ဟုတ်ရဲ့လား ဒကာကြီး
 အမြင်များ မှားလို့လား'
 'အမြင်မှားတာ မဟုတ်ပါဘူး
 ဘုရား။ တပည့်တော် သေသေချာချာ
 လေ့လာသုံးသပ်ပြီးမှ ကြောက်စိတ်
 တွေ ဝင်လာတာနဲ့ အပင်ပေါ်က အမြန်
 ဆင်းလာခဲ့ရတာပါ'
 သစ်ခုတ်သမား၏ စကားကို ဝေဖန်
 သုံးသပ်ရင်း ဆရာတော် စဉ်းစားနေ
 သဖြင့် အချိန်အတော်ကြာအောင်
 စကားပြတ်သွားသည်။ ထို့နောက်
 အခြေအနေ အကြောင်းတရားကို
 နားလည် သဘောပေါက်သွား၍ ခေါင်း
 တဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်ကာ...

'ကဲ...ဒကာကြီး ဘာမှ ကြောက်
 မနေနဲ့ ညောင်ပင်ဆီကို သွားရအောင်'
 ဆရာတော်ကြီးသည် ပြောရင်းဖြင့်
 ထိုင်ရာမှထကာ ရှေ့မှ ဦးဆောင်၍
 ထွက်လာခဲ့သည်။ ညောင်ပင်သို့
 ရောက်သောအခါ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့ကို မေတ္တာပို့
 အမျှအတန်း ဝေပြီးနောက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းပန်စကား
 ဆိုလိုက်သည်။
 ဆရာတော်ကြီး၏ စကားဆုံးသော
 အခါ ထိုညောင်ပင်သည် မြေပြင်
 ထက်သို့ ပြုတ်ကျလာခဲ့သည်။
 ဤကား ထိုညောင်ပင်ကြီး၏ ထူး
 ခြားသော အကြောင်းအရာတစ်ခုပင်

ဖြစ်ပေသည်။
 စာရေးသူနှင့် ညိုဖြစ်သူတို့၏
 ကိုယ်တွေ့များလည်း ရှိပေသည်။ (ထို
 အကြောင်းကို သီးသန့်ရေးသားဖော်ပြ
 ပါမည်။) ယခုတော့ စာရေးသူ ဖော်ပြ
 ချင်သောအကြောင်းအရာကို ဆက်
 လက် ပြောပြပါရစေ...
 စာရေးသူတို့ ယုန်ဖြူတောင်သို့
 ရောက်သောအခါ တောင်တော်ပေါ်သို့
 တက်ရန် ပြုလုပ်ထားသော အုတ်
 လှေကားထိပ်တွင် မုခ်ဦးအသစ်ကို
 တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် သာသနာ
 ရောင်ဝါ ထွန်းတောက်တော့မည်
 နိမိတ် လက္ခဏာတစ်ခုဟူ၍ တွေးမိပြီး
 ကြည့်နူးသွားခဲ့သည်။ ထိုနောက်တော့
 အုတ်လှေကားမှတစ်ဆင့် တောင်တော်
 ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

တောင်တော်ပေါ်သို့ ရောက်သော အခါ စေတီတော်ကြီးအား အားရအောင် ကြည်ညိုပူဇော်ပြီးနောက် တောင်ဘက်လှေကားရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ယခင်က အိုမင်းဟောင်း နှမ်း ပျက်စီးနေသော လှေကားမှာ ယခုတော့ အလှူရှင်ပေါ်လာသဖြင့် အသစ်ဖြစ်နေပေပြီ။ ရင်ထဲမှာ ဒုတိယဗွဲ ကြည်နူးသွားပြန်သည်။

ထို့နောက် စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကိုတွေ တက်လာခဲ့သော အုတ်လှေကားနှင့် မနီးမဝေး၊ စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်ဘက် မနီးမဝေးတွင်ရှိသော ညောင်ပင်ကြီးအောက်သို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

ညောင်ပင်အောက်၌ ခေတ္တခဏ ထိုင်၍ ဆေးလိပ်သောက်ရင်း ညီညီနှင့် စာရေးသူ စကားပြောနေစဉ် ဘာဘူ (ခေါ်) အောင်အောင်ကလည်း သူ၏ ကင်မရာဖြင့် ဓာတ်ပုံများ ရိုက်နေသည်။

စာရေးသူ စကားပြောနေရင်း ညောင်ပင်မှာ တစ်ခုခု ထူးခြားမှု ရှိနေသည်ဟူ၍ စိတ်ထဲမှာ အလိုလို ခံစားမိသောကြောင့် ထိုင်ရာမှထ၍ ညောင်ပင်ကိုပတ်၍ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ထိုအခါ တွေ့မြင်ရသောအရာမှာ...

ညောင်ပင်၏ တောင်ဘက်ခြမ်းပင်စည်၊ အောက်မှ(၇)ပေ၊ (၈)ပေခန့်အကွာတွင် ပင်စည်ထဲမှ ထိုးထွက်လာသော နဂါးတစ်ကောင်၏ ဦးခေါင်းပုံသဏ္ဍာန်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ စာရေးသူ အံ့ဩဝမ်းသာစိတ်ဖြင့် အနီးကပ် ကြိုးစား၍ ကြည့်သောအခါ အမောက်၊ မျက်လုံး၊ ပါးစပ်တို့ကို ပြတ်သားထင်ရှားစွာ မြင်တွေ့ရသောကြောင့် စိတ်ထဲတွင် အတွေးတစ်ခု ဝင်လာခဲ့သည်။ အတွေးတစ်ခုဆိုခြင်း

ထက် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဝင်လာခဲ့သည်ဟု ဆိုပါက ပို၍ မှန်ပေမည်။

ဝင်လာခဲ့သည့် အတွေးများမှာ...

ဗျာဒိတ်ပေးတာ ဘုရား၊ ဘုရား

ဆိုတာ ၅+ ၄= ၉ နှစ်

ပြည်ဝင် = ၅ + ၄ = ၉ နှစ်

ယုန်ဖြူ = ၄ + ၅ = ၉ နှစ်

နဂါး = ၇ + ၂ = ၉ နှစ်

နှစ်တွေပဲ ဖြစ်နေသောကြောင့် အောင်မြင်ခြင်း၊ ပြီးစီးခြင်း၊ ပြည့်စုံခြင်း တို့ဖြင့် ပတ်သက်နေသောကြောင့် ကေနီအမှန် သာသနာရောင်ဝါ ထွန်းလင်း တောက်ပတော့မည့် **စစ်မှန်သည့် အောင်မြင်နေရာပင် ဖြစ်နေတော့သည်။**

စာရေးသူတို့ တွေ့မြင်ရသလို စာရှုသူတို့လည်း တွေ့မြင်နိုင်စေလိုသော စိတ်ဆန္ဒဖြင့် ညီဖြစ်သူ အောင်အောင်အား မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံ ရိုက်ခိုင်းလိုက်မိသည်။

ဤ တောင်တော်ပေါ်၌ရှိသော စေတီတော်နှင့် ညောင်ပင်တို့၌ မှန်ကန်တိကျသောနည်းဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပုတီးစိပ်၊ တရားထိုင်ပါက...

“တကယ်ဖြစ်ချင်၊ တကယ်လုပ်အဟုတ်ဖြစ်ရမည်” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်အတိုင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

အပိုမရှိ အလိုသာရှိမည်။ စာရေးသူနှင့် ညီညီတို့၏ ကိုယ်တွေ့ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ယုန်ဖြူတောင်သည် ဆတ်ကံထမ်းပိုး တိုး၍ သာသနာရောင်ဝါ ထွန်းလင်းတောက်ပပါစေဟု စိတ်ဆန္ဒဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုလျက်...

ညောက် သေရွာသို့ ယူမသွားကြေ...

// ထူးသစ်လွင် (ပြည်) //

ကလေးသူငယ် အတွက်

ဆားထုပ်

ရက်သား၊ လသား အရွယ်မှ အခါလည် တစ်နှစ်အရွယ်အထိ ကလေးငယ်တိုင်းသည် ကျယ်လောင်သော အသံ (ဥပမာ ခိုအိမ်းသံ၊ တာယာကွဲသံ၊ ပန်းကန်လွတ် ကျကွဲသံ) များ အမှတ်မထင်ကြားရလျှင် နှလုံးနှင့် နားစည် အမှေးပါးတို့ကို အသံလှိုင်း ဆောင့်တိုးခံရပြီး ထိတ်လန့်မှု ဖြစ်တတ်ပါသည်။ လူကြီးများလည်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် လူကြီးများမှာ သွေးရင့်သားရင့် ထုသားပေသား ကျပြီးဖြစ်၍ ခေတ္တခဏသာ၊ ကလေးသူငယ်များမှာ ပူ သွေးနုသားနု နှလုံးသား နုနယ်ချိန် ဖြစ်၍ သည်းခြေပါထိခိုက်ကာ ခဏခဏ ခြေကားရား လက်ကားရားနှင့် လန့်၍ လန့်၍ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ထင်ရှားသော သင်္ကေတလက္ခဏာမှာ ဝမ်းသွားလျှင် အစိမ်းရောင်မှာ ပါတတ်ခြင်းပင်။ ထိုမှတစ်ဆင့်

စာမျက်နှာ (၅၅) သို့

● လောကမှန်ကူစေတီတော်နှင့် လောကဦးသျှောင်စေတီတော် ဘက်စုံမွမ်းမံ ပြင်ဆင်ခြင်းမပြုမီပုံတော်

မွန်ပြည်နယ်၊ မော်လမြိုင်မြို့

ကျော် (မော်လမြိုင်)

ရှေးလောင်း နပိုင်းဝင် စေတီနှစ်ဆူ

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အတွဲ အမှတ် (၁၇၂)၊ စာမျက်နှာ(၉)တွင် စာရေးဆရာခွန်ရိုင်းဝမ်းက “သင်္ဂဇာ ဆရာတော်၏ ထိပ်မြုပ်နေသော စေတီနှစ်ဆူ” ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ရေးသား တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် အဆိုပါ ရှေးဟောင်းစေတီနှစ်ဆူ၏ သမိုင်းအကျဉ်းကို စာဖတ်သူများ ဗဟုသုတအလို့ငှာ သိရှိနိုင်ရန်အတွက် ဆက်လက် ရေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါ စေတီနှစ်ဆူမှာ မွန်ပြည်နယ်၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ လှိုင်ရပ်ကွက်၊ နာဂဝိသတောင်တန်းပေါ်ရှိ ရတနာဘုံပျံ့ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းပရိဝုတ်အတွင်း တည်ထားကိုးကွယ်လျက်ရှိသော လောကမှန်ကူစေတီတော်နှင့် လောကဦးသျှောင် စေတီတော်

နှစ်ဆူပင် ဖြစ်ပါသည်။ လောကမှန်ကူ စေတီတော်ကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၃ ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ် ၁၉၀၁ ခုနှစ်နှင့် လောကဦးသျှောင် စေတီတော်ကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၄ ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ် ၁၉၀၂ ခုနှစ်တို့တွင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြပါသည်။

စေတီတော်နှစ်ဆူ၏ သမိုင်းအကျဉ်းမှာ သီဟိုဠ်ကျွန်း(ယခု သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ) တွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ လက်ဝဲအောက်စွယ်တော်မြတ် ကိန်းဝပ် စံပယ်လျက် ရှိသည်မှာ ကမ္ဘာအသိပင် ဖြစ်ပါသည်။

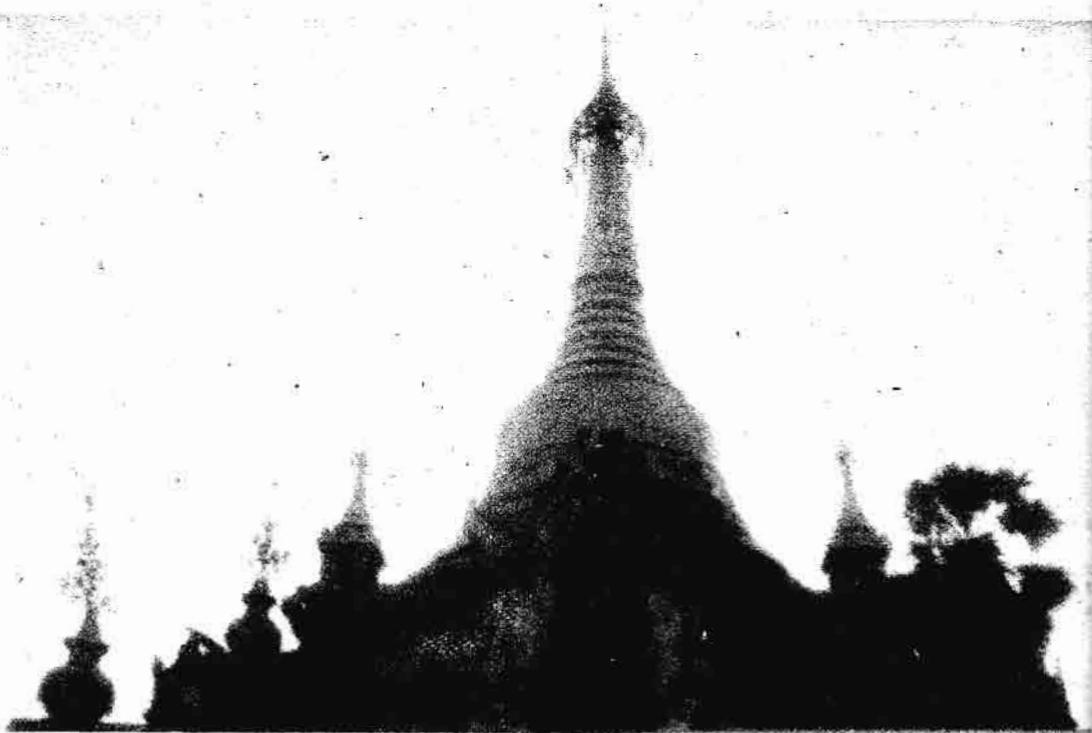
စွယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ရတနာရွှေကြွတ်ခုနစ်ထပ်နှင့် အပြင်မှ ငွေကြွတ်တော်ကြီး ဖုံးအုပ်လျက် ကိန်းဝပ် စံပယ်လျက်ရှိပါသည်။

ထိုစွယ်တော်မြတ်ကြီး ကိန်းဝပ် စံပယ်လျက်ရှိသော ရတနာရွှေကြွတ် အထပ်ထပ်အနက် ရတနာရွှေကြွတ်

တော်ကြီးတစ်ခုမှာ မော်လမြိုင်မြို့မှ ကုန်သည်ကြီးများဖြစ်ကြသော ကျောင်းဒကာကြီး ဦးစိတ္တ ဇနီးဒေါ်ရွှေဘွင့်၊ ကျောင်းဒကာကြီး ဦးတန်းဇနီးဒေါ်အောင်၊ ကျောင်းဒကာကြီးဦးညို ဇနီးဒေါ်အိမ်၊ ကျောင်းဒကာကြီးဦးတိုးလုံ ဇနီးဒေါ်သွယ်တို့က ကမကထပြု၍ ပြည်သူများက မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)နိုင်ငံသို့ အရောက်ပို့ဆောင် လှူဒါန်းခဲ့သော ရတနာရွှေကြွတ်တော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

မိုးနဲစော်ဘွား၊ ကျိုင်းတုံစော်ဘွား၊ မိုင်းနောင်စော်ဘွားတို့အား ကျောင်းဒကာကြီးဦးတိုးလုံက ဦးဆောင်၍ ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၁ ခုနှစ်တွင် သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ)နိုင်ငံသို့ ဘုရားဖူး သွားရောက်ခဲ့ရာတွင်လည်း အထက်ပါ ရတနာ

◆ လောကနိဂုဏဝီတော် ဘက်နွမ်း ငြိမ်ငြိမ်တော်

◆ လောကဦးဆောင်ဝီတော် ဘက်နွမ်း ငြိမ်ငြိမ်တော်

၅၄ နက္ခတ္တဆောင်ခြေဦးပုဂံ:

တော်ကြီး လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း
အောက်စာတိုင်ကြီးကို စိုက်ထူလှူဒါန်း
ခဲ့သည်။

ရှည်တော်မြတ်ကြီး ကိန်းဝပ်စံပယ်
ထုတ်ခဲ့သော ရတနာရွှေကြွတ်တော်
ကြီး နှစ်ထပ်နှင့် အပြင်မှ ဖုံးအုပ်ထား
သော ရွှေကြွတ်တော်ကြီးတို့ကို တင်
ဆောင်ရန် ကျိုင်းခမ်းမြို့နယ်၊ ကွန်ခါး
ရွာမှ ဦးခေါင်နွဲ့ မိသားစုက ရွှေချိန် (၂)
သိန်း၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ရှမ်းစုရပ်နေ
ဦးဘန်း ဇနီးဒေါ်အောင်မိသားစုက ရွှေ
ချိန် (၁)ပိဿာအပါအဝင် အများ
ထူဒါန်းခဲ့သော ဝတ္ထုပစ္စည်းများဖြင့်
ရွှေလွှတ်တော်ကြီးကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းခဲ့
ခဲ့သည်။

ထိုပလ္လင်တော်ကြီးကို မြန်မာ
သက္ကရာဇ် ၁၂၆၂ ခုနှစ်တွင် ရွှေပလ္လင်
တော် ဒါယကာများဖြစ်သော ဦးစိတ္တ
ဦးဘန်း ဦးညိုနှင့် ဦးတိုးလုံတို့ ကိုယ်တိုင်
ဆတ်ယအကြိမ် သွားရောက် လှူဒါန်း
ခဲ့ပြန်ပါသည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း
သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ)ရှိ မြတ်
ရှည်တော်ကို အကြိမ်ကြိမ် ဖူးမြော်ခဲ့ရာမှ
ကြည့်လိုသဒ္ဓါပွားများပြီး လောကမှန်ကူ
စေတီတော်နှင့် လောကဦးသျှောင်
စေတီတော်နှစ်ဆူကို မွန်ပြည်နယ်၊

မော်လမြိုင်မြို့တွင် တည်ထား ကိုးကွယ်
ခဲ့ပါသည်။

လောကမှန်ကူ စေတီတော်ကို
မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၃ ခုနှစ်တွင်
ကျိုက်သလ္လံစေတီတော်ကြီး၏ ပြာသာဒ်
ဒါယကာဦးညို ဇနီးဒေါ်အိမ်တို့က တည်
ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။ တည်ထား
ကိုးကွယ်သည့်နေရာတွင် မူလက
စေတီတော်ဟောင်းမရှိဘဲ အသစ်
တည်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လောကဦးသျှောင် စေတီတော်
တည်ထားသည့်နေရာတွင် မူလစေတီ
ဟောင်းတစ်ဆူ ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ထို
စေတီတော်ဟောင်းကို ငုံ့၍ ကျောင်း
ဒကာကြီးဦးစိတ္တ၊ ကျောင်းဒကာကြီး
ဦးသာညင်၊ ကျောင်းဒကာကြီး ဦးဘန်း၊
ကျောင်းဒကာကြီး ဦးညို၊ ကျောင်းဒကာ
ကြီးဦးတိုးလုံ စသည့် ကုန်သည်သူဌေး
ကြီး(၅)ဦးတို့က ကမကထပြုလျက်
အများပြည်သူပါဝင်ကာ မြန်မာ
သက္ကရာဇ် ၁၂၆၄ ခုနှစ်တွင် တည်ထား
ကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။

ပုံတော်မှာ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ)
မှ ထူပါရုံစေတီတော်၏ ပုံစံအတိုင်း
ဖြစ်ပါသည်။ ဉာဏ်တော်အပြင် (၅၂)
ပေ၊ အချင်း(၄၅)ပေ၊ အဝန်း(၁၃၅)
ပေ ဖြစ်ပါသည်။

လောကမှန်ကူ စေတီတော်နှင့်
လောကဦးသျှောင် စေတီတော်နှစ်ဆူ
မှာ နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)ကျော် သက်တမ်း
ရှည်ကြာသော စေတီတော်များ ဖြစ်
သည့်အလျောက် နိုင်ငံတော်အေးချမ်း
သာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ အစိုးရ
လက်ထက်တွင် ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံရေး
လုပ်ငန်းများကို (၂၀၀၄-၂၀၀၅)ခုနှစ်၊
(၂၀၀၅-၂၀၀၆)ခုနှစ်များ အတွင်းက
ပြုလုပ်ခဲ့၍ ယနေ့အချိန်အခါ၌ ရဟန်း
ရှင်လူ့ ပြည်သူ့အများ ကြည့်ညိမ့်ဖွယ်ရာ
သဟာယ်စွာ ဖူးမြော်နိုင်ကြပြီဖြစ်ကြောင်း
ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

သုတိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု

ကျော် (မော်လမြိုင်)

စာကြောင်း
အလိုပါ ရှေးဟောင်းစေတီတော်
နှစ်ဆူနှင့်ပတ်သက်၍ သမိုင်းကြောင်း
အထောက်အထားများဖြင့် ရှင်းလင်း
မိန့်ကြားပေးတော်မူသော ရတနာ
ဘုံပျံကျောင်း၏ ဆဋ္ဌမမြောက်
ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးစန္ဒော
ဘာသအား အထူးပင် ကျေးဇူးတင်
ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါ
သည်။

စာမျက်နှာ (၅၂)မှ အဆက်

ယင်းကလေးငယ်သည် လူကြီးအရွယ်အထိ နှလုံးရောဂါ၊ အထိတ်တလန့်ရောဂါ၊ သည်းခြေမငြိမ်း၊ နှလုံးတုန် ဖြစ်
လာတတ်ပါသည်။ သို့အတွက် ကလေးသူငယ်များ သွေးနုသားနုတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ကာကွယ်ထားပါ။
ကလေးသူငယ်၏ ခြေချင်းထိတ်နှင့် လက်ကောက်ထိတ်တို့တွင် အထိတ်ဖြင့် ဆားဖန်ကူညှိစေ နှစ်ခုစေ့ အထုပ်ကလေးများ ထုပ်၍ စည်း
ပေးထားပါ။

ဆားသည် ထိတ်လန့်မှုကို ကာကွယ်လျှင်အပြင် မကောင်းသော အနံ့ဆိုး၊ ညှော်ဆိုး အနံ့အငွေ့ဆိုးများကိုပါ ကာကွယ်ပေးပါသည်။
နှုတ်ရက်တစ်ကြိမ် ဆားထုပ်ကလေးများ အထစ်လုပ် လဲလှယ်စည်းပေးလျှင် ပိုကောင်းပါသည်။
ရွှေမြန်မာ့ရုပ် ရလက်စွဲနှင့်ဖြစ်ပြီး နတ်မောက်မြို့နယ်၊ သမုန်းပင်ရွာမှ အရပ်လက်သည် အမေသိန်း(ဒေါ်သိန်း
သိန်း)ထံမှ ရရှိခဲ့သော ဗဟုသုတပညာတစ်ရပ်ဖြစ်၍ ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်

ကြော်ငြာစာအောင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်ရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

မိတ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

‘ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း
လုပ်နေတာလားဗျ’
‘အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။
စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ’
‘ကံ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ
ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ’
‘ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။
ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ
ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့
ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော
မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအား
နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။
ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ’

‘ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား’
‘သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး
ကိုဘုန်းရ’
‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့
ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်
(စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ ‘အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း
စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ’ ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက်
ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရမှ အားတက်သွား
ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။
အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်ဇွေ
(၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း
သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့
ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း
အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော
အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ’

‘ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ’
‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ
ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး
ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတူးရိုက်လို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊
ခွန်အားသစ် ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး
နိုင်တယ်။
ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သက်ဓာတ်
အားနည်းခြင်း၊ သက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အိမ်နေစဉ်အလိုလို သက်
လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော
အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊
ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း
ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊
ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ
လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရာသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း
နိုင်သော ရသာယနဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက
ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ
ပါတယ်’

‘ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေကြည့်တော့ မရှိဘူး
ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ’
‘မက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ဖြူ
လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်
ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့’
ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး
အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွ
တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှုကောင်းပါ။
အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား
တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေထိုင်
စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ
မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ
ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။
အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်ဆိုင်သတိုက်
အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဗ္ဗလင်မကြီး သူ့နာပတ်တိုင်းအနီး
(၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူလာပိန္နဲနယ်၊ ဖုန်းရှင်လမ်း

ကိုကြီးကောင်း

ဝက်လက်မြို့

ဘူရားကြီးကျောင်းဆရာတော် နှင့်

ထူးဆန်းသောအိပ်မက်

မင်းသိန်း
(ဝက်လက်)

▲ အာယု ၇၈၈ နှစ်အရွယ် ဝေဟနကြီးကျောင်းကြီး

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေဘိုခရိုင်၊ ရွှေဘိုမြို့၏တောင်ဘက် ရောဝတီမြစ်နှင့် နတ်မူး (ခေါ်) မူးမြစ်တို့ကြားတွင် ဝက်လက်မြို့နယ် တည်ရှိသည်။

မြို့သမိုင်းအကျဉ်း

နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့သည် မြန်မာနိုင်ငံတစ်ခုလုံးကို သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် ယခုဝက်လက်မြို့၏ အရှေ့တောင်ဘက် ဆရာဝတီမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်း၌ တည်ရှိသော ရှိမ်းမကားရွာကြီးသည် ဒေသထွက် ဆားများကို မြစ်ကြောင်းမှ တစ်ဆင့် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ တင်ပို့ရောင်းချလျက် ရှိသည်။ စည်ကားလှသဖြင့် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့က ထိန်းချုပ်တပ်ခွဲခဲ့ကြသည်။

နှစ်အတန်ကြာသော် အင်္ဂလိပ်လူမျိုး မစ္စတာ အေအင်ဘီကမ်းနား ဆိုသူက နယ်ပိုင်ဝန်ထောက်အဖြစ် ရှိမ်းမကားကို ရုံးစိုက်အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ ယင်းနောက် ဦးမောင်မောင်လေး ဦးဘဟိန်၊ ထိပ်တင်မှတ်တို့ အဆင့်ဆင့် အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြသည်။ ရှိမ်းမကား၏ နောက်ဆုံးဝန်ထောက်မှာ ဦးထွန်းဖြစ်သည်။

စစ်ကိုင်း မြစ်ကြီးနားလမ်း ဖောက်လှုပ်ခဲ့စဉ်က ရေခွေးငွေ့ဖြင့် မောင်းနှင်ရသော မီးရထားစက်ခေါင်းများကိုသာ တောင် အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ ဘူတာရပ်နားစခန်းအဖြစ် စစ်ကိုင်းနှင့် ရွှေဘို

အကြား ရထားစက်ခေါင်းအတွက် ရေရရှိနိုင်သော ပြွန်ကြီးတွင် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းနေရာသည် အနီးဆုံးရှိ ဝက်လက်ရွှေရွာနှင့် နီးသောကြောင့်

ဝက်လက်ဘူတာဟု ခေါ်တွင်ခဲ့သည်။ နောင်တွင် ထိုနေရာ၌ ရေ ခက်ခဲ့လာသဖြင့် ထိုစခန်း၏ မြောက်ဘက် နှစ်မိုင်ခန့်အကွာတွင် ထန်းတောထဲမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ရောင် ၅၅

www.burmeseclassic.com

တွင်းစိုဟုခေါ်သော စိမ်းရေတွင်းကြီးမှ ရေများ ပေါများစွာ ရရှိခဲ့သောကြောင့် ဘူတာရပ်နားစခန်းကို ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရာ မှ ဝက်လက်ဘူတာဟု အတည်တကျ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

“ဆင်ကြင်းပူးစ နာသိမ် ရောက် ရ ဝီးရထား” ဟု မှတ်သားခဲ့ကြသည့် အတိုင်း ၁၂၅၃ ခုနှစ်တွင် ဝီးရထား လမ်းသည် ရွှေဘိုမြို့အထိ ဖောက်လုပ် ပြီးစီးခဲ့သည်။

ဝက်လက်ဘူတာသို့ ရထားများ ဆိုက်ရောက်လာသဖြင့် လမ်းပန်း ဆက်သွယ်ရေး တိုးတက်လာသည်နှင့် အမျှ လူစည်ကားရာဒေသအဖြစ် တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်စည်ပင်လာခဲ့ သည်။

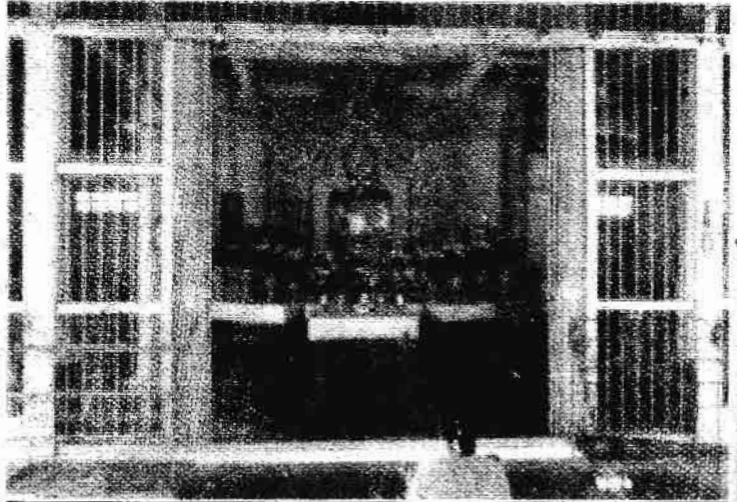
ရှေးယခင် သက္ကရာဇ် ၂၄၄ ခုနှစ် တွင် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး တည် ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သော ရွှေကူကြီးဘုရား (၄)ဆူကိုးစွယ်ရာ ရှေးမြို့တော်ဟောင်း ဟံလင်းကြီးရွာ၊ သစ်ဆိမ့်ရွာ၊ ဆင်းကွပ် (ဆင်ဝပ်)ရွာ၊ ပင်းဖင်း(ပင်းဆည်း)ရွာ တို့၏ဗဟိုတွင် ဝက်လက်မြို့သည် ၁၈၉၂ ခုနှစ်တွင် စတင်ပြီး လူနေ စည်ကားလာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ၁၉၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရိုမ်းမကားမှ ဝက်လက်သို့ အရေးပိုင် ရုံးစိုက်ပြီး မြို့အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

မြို့တည်ပြီးနောက် စေတီတည်

ထိုအချိန်က သူ့ကျွန်ဘဝ ရောက်ရှိ နေသော်လည်း အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအတွက် မြို့နေ ရဟန်းရှင် လူ ပြည်သူတို့က ဆရာဒကာ ညီညွတ် စွာဖြင့် မြို့၏ ဂုဏ်ကျက်သရေဆောင် စေတီတော်မြတ်ကြီးတစ်ဆူ တည်ထား ကိုးကွယ်ရန် ကြံစည်စိတ်ကူးခဲ့ကြ သည်။

၅၈ နဂါးရေတော်ခြည်ပရူဇ်း

• ဘာယု ဂဏန ဘာယု မြတ်စွာဘုရားရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး

• ဘာယု ဂဏန ဘာယု စေတီတော် အထပ်ပုံစံ

ထိုသို့ စီစဉ်နေချိန်တွင် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့တို့၏ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ခြင်း ခံခဲ့ရသော မြန်မာတို့၏ နောက်ဆုံး ဘုရင် အရှင်သီပေါမင်းသည် အိန္ဒိယ နိုင်ငံ၊ ရတနာဂီရိမြို့တွင် နေထိုင်သော တိုက်တက်မက်လာနှင့် သမီးတော်များ ၏ နားထွင်းမက်လာပြုရန် ဆောင်ရွက် နေချိန်ဖြစ်သည်။

၁၉၁၁ ခုနှစ်တွင် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ် အစိုးရ၏ ခွင့်ပြုချက်နှင့် အိမ်တော်ဝန် ဦးစံရွှေမှတစ်ဆင့် မြန်မာနိုင်ငံမှ

ဦးလူကြီး၊ ဦးပေါ်ဦး၊ စောင်းဆရာကြီး ဒေဝကုန္ဒာမောင်မောင်ကြီး၊ ဆိုင်းပညာ ရှင် စိန်ဇေဒါ၊ ဇနီးတို့နှင့်အတူ ဘေးမှ ဆရာတော်အပါအဝင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဆရာတော်ကြီး(၅)ပါးတို့အား ရတနာ ဂီရိသို့ ကြွရောက်စေခဲ့သည်။

ထိုမှအပြန်တွင် ကျေးသီးကုန်းဆရာ တော် အရှင်ဉာဏအား သီပေါမင်း သရီရဓာတ်တော်ပွေတော် ရတနာ ရွှေကြာတ်သုံးလုံးဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ သည်။

www.burmeseclassic.com

◆ ဆရာတော်ကြီး ဘိဝံမက်အရ တည်ထားသည့် ရှားလေးပင်၏ အလယ်မှာ သိင်္ဃတော်အားနာ ကိုတော်မြင့် ဝေတီအဖြစ် မြင်တည်ထားသော “ရှမ်းပျက်မှာ ဆရာတော်မြင့် ကင်ကျော်ဝေတီ”

ကျေးသီးကုန်း ဆရာတော် အရှင် ဉာဏသည် ပင့်ဆောင်လာခဲ့သော ဓာတ်တော်မွေတော် ရတနာရွှေကြုတ် သုံးလုံးကို ထည့်သွင်းဌာပနာပြီး ဝက်လက်မြို့တွင် စေတီတည်ထား ကိုးကွယ်နိုင်ရန် ဦးစီးနာယက ဆရာ တော်များ၊ အကျိုးတော်ဆောင် ဆရာ တော်များ၊ ဂေါပကလူကြီးမင်းများ ဖွဲ့စည်း၍ တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။

စေတီ ယန်နဂေါပကအဖွဲ့ကို ဝက်လက်မြို့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးပေါ်ကို ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် အမှူးပြု၍ ဂုဏ်သရေရှိ လူပုဂ္ဂိုလ်(၁၇)ဦးဖြင့် စေတီတော်ကြီး အပြီးတိုင် တည်ထား နိုင်ရေး ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

အာယု = အသက်
ဂဏန = အရေအတွက် အပေါင်း အစုနှင့်အမျှ

အဘယ = ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်း ချမ်းသာခြင်း

အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် တည်ထားကိုးကွယ် ခဲ့သော စေတီတော်ကြီးကို “**အာယု ဂဏန အဘယ**” စေတီတော်မြတ် ဘုရားကြီးဟု နာမည်ပညတ် ဘွဲ့သတ်မှတ် ခဲ့ကြသည်။

ထိုစေတီတော်ကြီးသည် မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် တည် ထားပြီးစီးခဲ့သည်။ ဘုရားပွဲတော်အား နှစ်စဉ် တန်ဆောင်းမုန်းလဆန်း (၁၂) ရက်၊ (၁၃)ရက်တို့တွင် ကျင်းပခဲ့ကြပါ သည်။

စေတီတော်မြတ်ကြီး ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်းများ စနစ်တကျ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် စေတီတော်ဝင်းကြီးနှင့် တောင်ဘက် ကပ်လျက် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း

တစ်ကျောင်း တည်ဆောက်ရန် ဆက် လက် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည်။

နှစ်အတန်ကြာသော် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ပေါင်းစု လှူဒါန်းမှုဖြင့် အင်္ဂါရပ်ညီညွတ်သော ဘုန်းကြီး ကျောင်းတစ်ခု တည်ထောင်နိုင်ခဲ့ သည်။ ထိုဘုန်းကြီးကျောင်းကို ဘုရား ကြီးစေတီတော်နှင့် ဆက်စပ် အကြောင်းပြုသောကြောင့် ဘုရား ကြီးကျောင်းတိုက်ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြ သည်။

ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်၏ ပထမ ဆရာတော်မှာ ဘဒ္ဒန္တဇယန္တ ဗုဒ္ဓိယ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဉာဏဝံသာ၊ တတိယဆရာတော် ဦးသုမန၊ စတုတ္ထဆရာတော် ဦးဝါယမိန္ဒတို့ ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုဆရာတော်တို့ အနက် ဦးဝါယမိန္ဒကို အထူးဂရုပြု

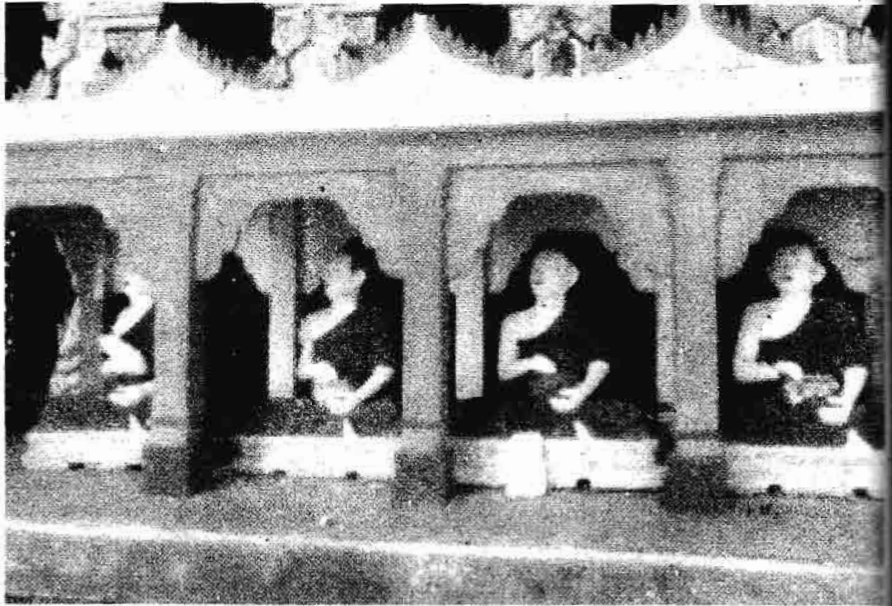
www.burmeseclassic.com

ဖော်ပြလိုပါသည်။

ဆရာတော်

ဥပုသ်သီတင်း

ထေရ်တော်

ဆရာတော် လောင်းလျာသည် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးဒိုက်ဦးမြို့နယ်၊ ဖောင်တော်သီ ကျေးရွာမှ ခမည်းတော် ဦးစံရ၊ မယ်တော် ဒေါ်ပုတို့မှ ၁၂၇၇ ခု ပြာသိုလဆန်း (၇)ရက်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

၁၂၉၁ ခုနှစ်၊ ကဆုန်

လတွင် ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့၏ ပဏ္ဍိတနဂါးကို ခံယူကာ ဒိုက်ဦးမြို့နယ်၊ ဖောင်တော်သီ ရွာမကြာခင် ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဥပုသ်တော်ကို ဥပုသ်ပြု၍ ရှင်သာမဏေ အဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့သည်။

မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝ

ဆရာတော်သည် သက္ကရာဇ် ၁၂၉၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၈)ရက် တနင်္လာနေ့ နံနက်(၈)နာရီ (၃)မိနစ်တွင် ဝက်လက်မြို့နယ်၊ မောက်ကျီးကျေးရွာ ရွှေကျင်တောကျောင်း ခဏ္ဍာယ်တွင် ရွှေကျင်တောကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာအား ဥပုသ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် မောက်ကျီးကျေးရွာ တောကျောင်း၊ ဝက်လက်မြို့ ဘုရားကြီးကျောင်း၊ မန္တလေးမြို့ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ်၊ မဟာဝေယံဘုံသာကျောင်းတိုက်၊ ပုဂံတိုက်၊ ရေဦးမြို့

၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သံသရာတော်၊ ကျောင်းဆောင်မှ ရှင်လေးပါးရှင်တော်များ

လေးထပ်ကြီးတိုက် ဆရာတော်များ ထံမှ အခြေခံမှစ၍ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ စသော စာပေပရိယတ္တိများကို သင်ယူတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၃၀၉ ခုနှစ်တွင် မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာသို့ ကြွရောက်၍ ဝိပဿနာတရားတော်များကို လေ့လာဆည်းပူး အားထုတ်တော်မူခဲ့သည်။

၁၃၁၂ ခုနှစ် ရောက်သောအခါ မဟာစည်ရိပ်သာမှ ဝက်လက်မြို့ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိကာ အရိယမဂ္ဂင် ဝိပဿနာရိပ်သာကို ထူထောင်ပြီး နေ့စဉ်ညစဉ် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားတော်များကို ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံအားထုတ်၊ အချိန်ပိုင်း၊ အချိန်ပြည့် ယောက်ျားကို လည်းဟောပြောပြသတော်မူခဲ့ပါသည်။

သာသနာရေးရာ

ဆောင်ရွက်ချက်များ

ဆရာတော်သည် ၁၉၅၄ ခုနှစ်၊

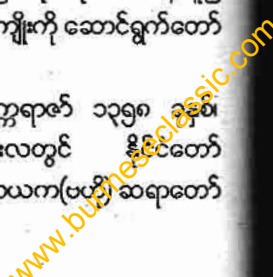
မေလ(၁၇)ရက်၌ ရန်ကုန်မြို့တွင် ကျင်းပခဲ့သော ဆဋ္ဌမသင်္ဂါယနာတင်ပွဲတွင် အစ အဆုံး တက်ရောက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ် ရွှေကျင်ဂိုဏ်းလုံးဆိုင်ရာ စုဒ္ဓဿမကြိမ် သံဃာ့အစည်းအဝေးပွဲကြီးတွင် ရတ္တညနာယက အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယနေ့တွင် အရန် သဘာပတိအဖြစ် လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ပရိယတ္တိသာသနာတော် ထွန်းလင်းပြန့်ပွားစေရန် အလို့ငှာ နှစ်စဉ် မြို့နယ် ပါဠိပထမပြန်စာမေးခွဲကြီးကို ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူ၍ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်တွင် ကျင်းပစေခဲ့သည်။

မြို့နယ်လုံးဆိုင်ရာ သံဃာနာယက အဖြစ် (၄)ကြိမ်တိုင်တိုင် တာဝန်ယူ၍ သာသနာ့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလတွင် နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက(ပဏ္ဍိ) ဆရာတော်

◆ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက် (ဆရာတော်ကြီး ဦးဇော်စိန်)

ကြီးများက တစ်မြောက်သည့်အတွက်
နိုင်တော်ကြပါဒါစရိယ ဆရာတော်
ဖြစ်တော်မူခဲ့သည်။

**ဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားသော
အိပ်မက်နှင့် သံပုံစေတီ**

၁၃၃၁ ခုနှစ်၌ ဆရာတော်ကြီး
သည် ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် ဘုရားကြီး
ကျောင်းတိုက်၌ စကြိုလျှောက်နေစဉ်
ကျောင်းတိုက်၏ အင်္ဂါထောင့်ရှိ ချုံနွယ်
အိတ်ပေါင်းများကြားတွင် တရားရှုမှတ်

နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား တွေ့မြင်ရ
သဖြင့် သွားရောက်ကြည့်ရှုသော်
မည်သူမျှ မတွေ့ရချေ။ ထိုညမှစ၍
အဝေးမှကြည့်လျှင် တရားရှုမှတ်နေသူ
များ ရှိနေသယောင် မြင်တွေ့ရသည်မှာ
ညစဉ်လိုပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ညအချိန် လရောင်နှင့်
မိမိ အမြင်မှောက်မှားခြင်း ဖြစ်မည်ဟု
ထင်မြင်ယူဆကာ မေ့မေ့ပျောက်
ပျောက် နေခဲ့သည်။
တစ်ညသော် ဆရာတော်ကြီးသည်

ထူးဆန်းသောအိပ်မက် မြင်မက်လေ
သည်။ သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများက
ကျောင်းတိုက်၏ အင်္ဂါထောင့်တွင်
စေတီတစ်ဆူ တည်ထားပေးပါရန်
တောင်းဆို လျှောက်ထားကြသည်ကို
မြင်မက်လေသည်။

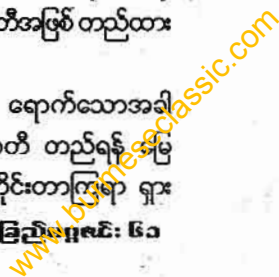
ဆရာတော်သည် အင်္ဂါထောင့်တွင်
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ တရားရှုမှတ်နေသည်
ကို မြင်ယောင်ကာ သတိရလျက်
အလွယ်တကူရှိသော သံများဖြင့်
ကိုယ်တိုင် ညချင်းပြီး သံပုံစေတီလေး
တစ်ဆူ တည်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော်လည်း ဆရာတော် တည်
ထားသော သံပုံစေတီသည် နေရာလွဲ
မှာပြီး ရှားပင်လေးပင်၏ အလယ်နေ
ရာတွင် ပြောင်းရွှေ့တည်ထားစေလို
ကြောင်း လျှောက်ထားသည့် အိပ်မက်
ကို ထပ်မံ မြင်မက်တော်မူလေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်လင်းသော်
အိပ်မက်နေရာအား သွားရောက်ကြည့်
ရှုရာ ရှားလေးပင်အစုကို ချုံနွယ်များ
ကြားတွင် အမှန်တကယ် တွေ့ရှိလေ
သည်။ ထို့ကြောင့် ယခင်သံပုံစေတီကို
ရှားပင်လေးပင်၏ အလယ်တွင် ပြောင်း
ရွှေ့တည်ထားခဲ့ရသည်။

ဆရာတော်ကြီး သံပုံစေတီ တည်
ထားကြောင်း တပည့် ဒါယကာ၊
ဒါယိကာမများ သိရှိလာကြပြီး သူတော်
စင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ တရားအောင်မြေ
ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်ကြလျက် ဘုရား
ဝတ်ပြုသူများ တရားမှုမှတ်သူများနှင့်
စည်ကားလာခဲ့ရာ ဆရာတော်မှ
ကိုးတောင်ပြည့်စေတီအဖြစ် တည်ထား
ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။

၁၃၃၃ ခုနှစ် ရောက်သောအခါ
ကိုးတောင်ပြည့်စေတီ တည်ရန် အမြဲ
အကျယ်အဝန်း တိုင်းတာကြရာ ရှား

လေးပင်သည် တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် (၉)
တောင်စီ ကွာဝေး၍ ပေါက်ရောက်
လျက်ရှိကြောင်း ထူးခြားသော တိုက်
ဆိုင်မှုနှင့် ကြုံတွေ့ကြရသည်။

သဲပုံစေတီအား ဝံ့၍ ကိုးတောင်ပြည့်
စေတီ တည်ထားကိုးကွယ်ပြီး ရှစ်
မျက်နှာ ဆုတောင်းပြည့် ကပ်ကျော်
စေတီဟု ဘွဲ့အမည် သတ်မှတ်ခဲ့ပါ
သည်။

နှစ်စဉ်တိုင်း ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်ကို
ပြုလိုလပြည့်နေ့တွင် ကျင်းပလေ့ရှိ
သည်။

ယခင်က ညချင်းပြီး သဲပုံစေတီ
တည်ထားခဲ့ရာ နေရာတွင် ရှင်လေးပါး
ဆွမ်းစားနေဟန် ရုပ်တုတော်များပါ
သော ကျောင်းဆောင် တည်ဆောက်ခဲ့
ရာ 'ရှင်လေးပါးဆိုတာ ရှားလေးပင်
ပေါ့' ဟု ဆရာတော် မိန့်ကြားခဲ့သည်
ကို မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

ခန္တီမေတ္တာရှင်

ဆရာတော်သည် သတိပဋ္ဌာန်
တရားကို ကိုယ်တိုင်ပွားများအားထုတ်
ခြင်း တပည့် ရဟန်းရှင်လူ ယောဂီများ
ကိုလည်း အထူးအားစိုက်ပွားများ
အားထုတ်စေခြင်း၊ ခန္တီမေတ္တာ အား
ကောင်းခြင်း စသည်ဖြင့် သာသနာ့
အကျိုးကို စွမ်းစွမ်းတပ် ကြိုးပမ်း
ဆောင်ရွက်မှုများကြောင့် ဝက်လက်
မြို့သူမြို့သား၊ နယ်သူနယ်သား၊
ရဟန်းသံဃာထုများ၏ ကြည်ညို
လေးစားမှုကို ခံယူခဲ့ရသည်။

ဆရာတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍
မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ဤသို့ ပြောပြပါ
သည်။

'တစ်ခါတုန်းက ဝက်လက်မြို့ တစ်
နေရာမှာ မီးလောင်နေတယ်။ အဲဒီ

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းတိုက်

အချိန်မှာ ဆရာတော်ကြီးက သူ့တပည့်
တစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီး...

“ဗြဲထဲမှာ အန္တရာယ်တစ်ခုခု ကြုံနေပြီ
ဘုရားကို ရေသပ္ပယ်လိုက်ပါ”

လို့ မိန့်သဖြင့် တပည့်ဒကာမှာ
ဘုရားကို ရေသပ္ပယ်ခဲ့ပါတယ်။
မီးလောင်တဲ့အိမ်ကလဲ တစ်အိမ်ပဲ
လောင်တယ်။ ကုန်တဲ့အိမ်တွေ မီးမကူး
ဘူး။ နောက်ထပ် အံ့ဩစရာတွေလဲ
ရှိသေးတယ်။

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က သူ့အိမ်
မှာ ပုတီးစိပ်၊ တရားထိုင်နေစဉ် နေ့စဉ်
နေ့တိုင်းလိုလို အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးသံ
တွေ အဆက်မပြတ် ကြားနေရတယ်။
အဲဒီကိစ္စကို ဆရာတော်ကြီးထံမှာ
မေးမြန်းလျှောက်ထားမယ်ဆိုပြီး သွား
တဲ့အခါ မိတ်ဆွေက ဘာမှ မလျှောက်
ထားရသေးခင် ရောက်ရောက်ချင်း
ဆရာတော်ကြီးက...

“အာကလေး အိမ်တွေမှာ အိမ်မြှောင်စုတ်
ထိုးတာ ကောင်းတယ်”

လို့ ရုတ်တရက် မိန့်လိုက်တဲ့အတွက်
လျှောက်တင်မယ့် ဒကာလဲ အံ့အား
သင့်သွားခဲ့ရတယ်။

နောက်တစ်ခုက မိုင်ငံတော်က
ကျင်းပတဲ့ တစ်မတော်နေ့ အထိမ်း
အမှတ် ပဟေဠိမေးခွန်းပြေဆိုပွဲ
အတွက် သတင်းစာမှာ မေးခွန်း(၁၀)ခု
ပါသတဲ့။ အဲဒီထဲက မေးခွန်းတစ်ခုမှာ
မိုင်ငံဝန်ထမ်းတွေ အကျင့်ပျက် ခြစား
ပြီး လာဘ်ပေးလာဘ်ယူခဲ့ရင် သေရင်
ဘာဖြစ်မလဲ ဆိုတာကို မိတ်ဆွေက
ဖတ်မိပြီး မဖြေတတ်လို့ ဆရာတော်
ကြီးထံ မေးလျှောက်ဖို့ သွားခဲ့တယ်။
ရောက်ရောက်ချင်း ဘာမှ မမေး
လျှောက်ရသေးခင် ဆရာတော်ကြီး
က...

“အာကကြီး ဝန်ထမ်းတွေ လာဘ်စားတာ
ပကောင်ဘာပျဲ သေရင်ပြုတာဖြစ်ပြီး ထု
ပြန်ဖြစ်ရင်လဲ နှုနာရောင်သည် ဖြစ်ထင်
တယ်”

လို့ မိန့်တဲ့အတွက် မေးလျှောက်မယ့်
မိတ်ဆွေလဲ ပါးစပ်အဟောင်းသား ခြစ်
ပြီး ဟိုလိုလို ဒီလိုလိုနဲ့ ပြန်ခဲ့ရတယ်။
အထက်ပါအတိုင်း ဆရာတော်ကြီး
၏ တပည့်ဒါယကာ မိတ်ဆွေတစ်ဦး
ကြုံတွေ့ခဲ့ရမှုကို ပြောပြသဖြင့် သိ
ခဲ့ရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဆရာတော်ကြီးသည် မိမိ
နှစ်ဖြာသော အကျိုးအတွက်
ဘာသာဝန်များကို အထူးကြိုးစား
ဆောင်ရွက်ခဲ့ရင်း ၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်၊
အောက်တိုဘာလဆန်း(၁၃)ရက်နေ့ (၁၂)

နာရီ (၅၀)မိနစ်တွင် သက်တော်(၈၄)
နှစ်၊ သီက္ခာတော်(၆၄)ပါအရတွင်
ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။
ဆရာတော်ကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ၊
ပညာ အထူးပြည့်စုံမှုကို စာရေးသူ

လွန်စွာကြည်ညို လေးစားမိသော
ကြောင့် ဤစာစုဖြင့် ပူဇော်ရှိခိုးမိပါ
သည်။
မင်းဝသာနန်ဦး (ဝက်လတ်)

စာရွှေသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့...

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု၊ သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို
ရေးသားပေးဖို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးဖို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော၊ အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး
ဖြစ်သွားပါမည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင် ကုသိုလ်တော်
ထူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တဓမ္မာရုံမြို့နယ်ဗဟိုဌာန

ဤဆေးနည်းကို လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်
(၁၀)လောက်ကတည်းက စာရေးသူ
အမေက မျှဝေပေးခဲ့ပါသည်။
ဆေးဆေးနည်းကို စာရေးသူ၏ အမေ
ဖြစ်သူက မျှဝေပေးခဲ့သော်လည်း
မှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲမှာသာ ရေးထည့်
ထား ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

လက်တွေ့က အကောင်အထည်
မဆော်ရသေးပါ။ ဒါနှင့်ပဲ ဆေးနည်းပေး
၍ နောက်(၃)နှစ်ကြာမှပဲ အမေပေး
သည့် ဆေးနည်းကို အကောင်အထည်
ဆော်မိပါသည်။

တစ်နေ့သော် စာရေးသူတို့ အိမ်နား
က ဦးအောင်ကြိုင်၏သမီးကြီး၊ အသက်
(၂၀)လောက်ရှိသည့် မိန်းကလေးရဲ့
အိမ်ထဲထဲ နှုတ်ခမ်း အတွင်းသွားပုံ။
အပေါ်သွားပုံ၊ အောက်သွားပုံ။ အပေါ်
နှုတ်ခမ်း၊ အောက်နှုတ်ခမ်းများတွင်
ဦး ပြတ်ကျတော့မည့်ပုံ ရေစီးကမ်းပြု
နည်းများကို ကုသ ကယ်မ၊ပေးပါရန်
စာရေးသူကို အကူအညီတောင်းလာ
သဖြင့် စာရေးသူလည်း အမေပေး

ကပ်ပွန်းရေနှင့်
ကျမ်းကမ်းပြုနာ

ထားသော ဆေးနည်းဖြင့်
ကယ်မ၊ ပေးလိုက်ရပါသည်။
ထိုလူနာသည် အနောက်
တိုင်း ဆေးထိုးဆေးစားလည်း
လုပ်ပါသည်ဟု ပြောပါသည်။
မြန်မာ ဆေးဆရာနှင့်လည်း
ပြခဲ့ပါသည်ဟု ပြောပါသည်။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ စာရေးသူ၏
စေတနာသည် (၇)ရက်
သားသမီးများ စိတ်ချမ်းသာ၊
ကိုယ်ကျန်းမာဖို့ရန်သာ ရှေးရှုထားသူ
ဖြစ်ကာ တန်ဖိုးသတ်မှတ် မတောင်းခံ
ဘဲ ဖိတ်တခါနအဖြစ် ကုသ ကယ်မ၊ပေး
လိုက်ရပါသည်။

၆၁၁နည်း...

ကပ်ပွန်းရေကို ငါးနှင့် ပထမရုပ်အောင်
အံ့ပေါ့ပြီး ညက်ပူနုအောင် သံဆုံနှင့်
ထောင်ပါ။ သံဆုံရလျှင်လည်း ကျောက်ပြား

နှင့် ကြိတ်နိုင်ပါသည်။
ရရှိလာသော အမှုန်များကို ပိတ်ပါး
ဖြင့် ပေါင်းဒါသားကျအောင် စစ်ပါ။
ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရခြင်းသည် နုနယ်
သော နှုတ်ခမ်း၊ နုနယ်သော
သွားဖုံးများတွင် ဖြစ်ပေါ်သည့်
ဝေဒနာဖြစ်သောကြောင့် ထိုကဲ့
သို့ နုညက်နေအောင် ဆေးမှုန့်
ပြုလုပ်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရရှိလာသော ဆေးမှုန့်များ
ကို တစ်နေ့ သုံးခါခန့် ဝေဒနာရှိ
ရာများကို လိမ်းကျံပေးပါ။ နှစ်
ရက်၊ သုံးရက်နှင့် ဝေဒနာ သက်
သာ ပျောက်ကင်းပါမည်။

ထိုဆေးနည်းသည် စာရေးသူ
ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ကုသပေးခဲ့သော
ဆေးနည်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဆေးနည်း
ပေးသော အမေကိုလည်း ကျေးဇူးတင်
ဂါရဝပြု၍ (၇)ရက်သားသမီးများ
ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာကြပါစေကြောင်း ရှေး
ရှု၍ တင်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

ဓရာတိမ်ကျော် (မအုပင်)

www.burmeseclassic.com

သမားအိုဆေးဖိုက်

၅ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ ပြုနယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပဒ္ဒဝါ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်ထွင်(ငြိမ်း/မိလိကြာ) နေ၊ ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းခေတ်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးပြု

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၃/ [တိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၀ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိတဲ့ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ပာ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ချို့ကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းဆေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ပြုစု ချောမွတ်ပြီး မကြာဘူးအောင် အလှတူစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကျွန်းထိန်းတောင်၊ ပုပ္ဖိုးတောင်ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားပူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျင့်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျွမ်းပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားဆီ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းဆေးခြင်းဖြင့် ကျွမ်းပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃/

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် မြင့်ခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေစစ်သစ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်ပိုက်သိရှိနိုင်ပေသည်။ လေးဖက်နာရောဂါ၏ ထင်ရှားဆုံးရောဂါများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဝိယင်ဆုရားများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့်ဆေးဝေဒနာ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ဖော်ဆောင်ပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအပူအအေး၊ တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ၊ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက သီး၊ ဝမ်း၊ လေပန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂/

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးရန်လွန်ခြင်း၊ ဖောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သထွဂုဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင့်ညာ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာပေပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၇)၊ (၁၀)လမ်း၊ မင်္ဂလာဇွဲအနီး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၀၆၃၀ အပြုပြန် ပြန်ပေးဆောင်ရာတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

ဘုံကိုးဆင့်ပယ်ပေက်

ပူဇော်မှုခရီး

ယုဂဇာ

ကျားနှစ် စတုတ္ထလ၏ “ယင်း” နေ့
 ဆစ်နေ့တွင် ကျိုထျန်းရှန်းနွီ
 (老 天 玄 女) (ခေါ်) ဘုံကိုးဆင့်
 မယ်တော် ဘုရားကျောင်းအတွင်းသို့
 ဘုရားဝတ်ပြုရန် သွားရောက်ခဲ့သည်။
 ဤကျောင်းတော်ကား သထုံမြို့၊
 ဇော်တော်မူရွာရှိ တစ်ဆောင်တည်း
 ဆော့ မယ်တော် သီတင်းသုံးရာ
 နန္ဒဘုရားကျောင်းတော် ဖြစ်သည်။
 ကျိုထျန်းရှန်းနွီယန်ယန်ဟု ခေါ်
 ဆိုကြသော ဤမယ်တော်သည်
 ဘုံကိုးဝကို ပိုင်ဆိုင်သော မယ်တော်
 နှစ်ကြီး ဖြစ်သည်။ သူ၏ အထိမ်း
 အမှတ်နေ့ကား တရုတ် (၂)လ (၁၅)
 ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။ မယ်တော်ပူဇော်ပွဲ
 ကျင်းပသောနေ့ ဖြစ်သည်။

လူသားတို့သည် ပထမဆုံးသော
 အသက်မွေးမှုဖြစ်သော သီးနှံစိုက်ပျိုး
 နေလုပ်ငန်းအတွက် ရေမြေ၊ ရာသီ
 ဥတုတို့အား အပိုပြုနေကြရာမှ ဧကရာဇ်
 ဘုရင်၏ မြေခွန် သီးခွန်တော်များ
 အတွက် ပိုမို ကြီးစားကြသည်တွင်
 ကူညီပံ့ပိုးပေးမည့် နတ်ဒေဝတာများ
 အား အားကိုးရန် ရှာဖွေကြသည်။

ထိုအခါ မင်းနှင့်ပြည်သူအကြား
 ဆင့်တင့်အောင် ပေါင်းကူး ဆက်ဆံ
 ပေးသည့် သူတော်စင် အခွန်ဝန်မင်း
 “လွန်ဟွေး” (ခေါ်) “ကျန်းဖူတဲ” အား
 ဆတိရအောက်မေ့ကြသည်။

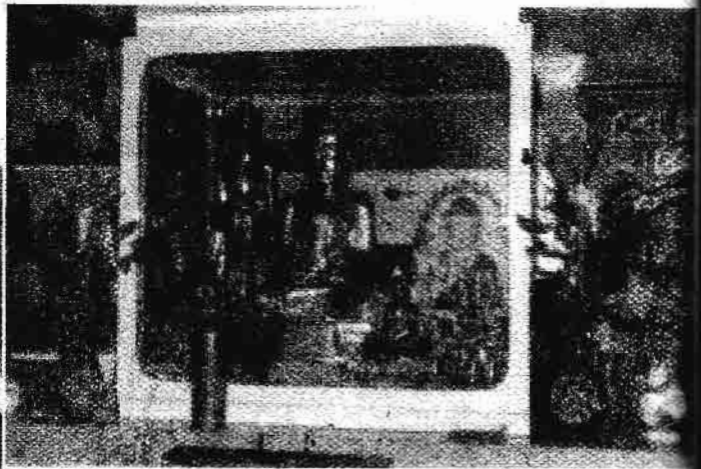
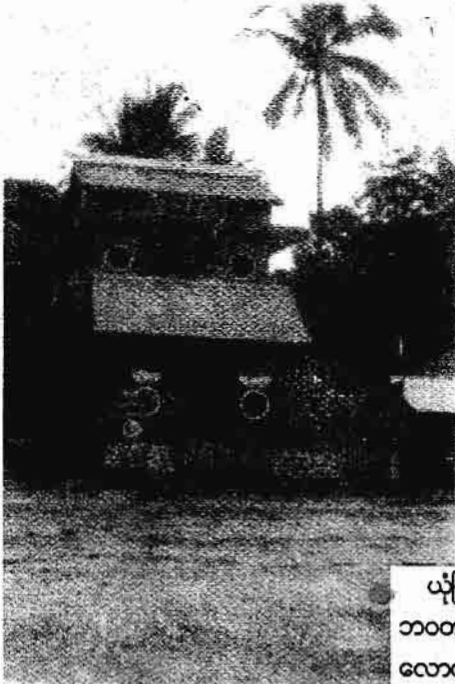
အသက် (၁၁၂)နှစ်တွင် ကွယ်လွန်
 သွားသော “ကျန်းဖူတဲ” ၏ ကျေးဇူး
 ဆော်သည် ရှင်သန်ဆဲဟု ယုံကြည်စွာ
 F.9A, April, 2013.

▲ ဘုံကိုးဆင့်မယ်တော် နတ်သမီး (ကျိုထျန်းရှန်းနွီချိုချို)

ကိုးကွယ်ကြသူများမှာ တကယ်ပင်
 ငွေကြေးချောင် အဆင်ပြေကြသည်ကို
 တွေ့ရှိကြရာ သူတော်စင်၊ သိဒ္ဓိရှင်တို့၏
 ကျေးဇူးတော်အား ကိုးစားယုံကြည်မှု

ဝလေ့ ပေါ်ထွန်းလာလေသည်။
 အာကာသ ဟင်းလင်းပြင်ရှိ ကောင်း
 ကင်ဘုံမှ ဘုရားသခင် “ယွီဟွန်းရှန်
 တီ” ကို တရုတ်လူမျိုးတိုင်း ချစ်ခင်
 နှစ်ခြိုက်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၅

• အောင်တော်မူ ရုပ်တော်အုတ်

• ဘုံကိုဆင့်မယ်တော်ကျောင်း (ကျိုထိုန်းရှန်းနွီဇြောက်)

ကိုးစားစွာ ပူဇော်ကြသည့်နည်းတူ ကောင်းကင်ဘုံ (၉)ခုအား ပိုင်စိုးသည့် မိဖုရားခေါင်ကြီး “ကျိုထိုန်းရှန်းနွီ” အားလည်း ပူဇော် ကိုးကွယ်လာကြ သည်။

ဘုံကိုးဆင့် မယ်တော်အား အိမ် ဂေဟစည်းစိမ်အား စောင့်ရှောက်ပေး သူ၊ မိသားစု အိမ်တွင်းရေး သာယာစေ သူ၊ လူအများနှင့် ဆက်သွယ်သွားလာ ရသော သံတမန်၊ ရှေးသည်၊ ပွဲစား၊ ကိုယ်စားလှယ်၊ သုတေသီ၊ တီထွင်သူ၊ စွန့်စားသွားလာသူများအား ချစ်ခင်နှစ် သက်စွာ ကူညီပေးသူ မယ်တော်ကြီး အဖြစ် ကိုးစားယုံကြည်ကြသည်။

အထူးသဖြင့် မိန်းမရွယ်လေးများ အား ချစ်ခင်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ လူ လောကသားများနှင့် ဆက်သွယ်ရာ တွင် အမျိုးသမီးများထံသို့ စီးနင်း ဝင်ရောက်ကာ ရှေးဟောင်း တရုတ်ပါဠိ စာသားများဖြင့် ရွတ်ဆိုကာ စကားပြော လေ့ ရှိသည်။

၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်သူများအား ဘဝတစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းလဲသွား လောက်အောင် အကျိုးပေးသန်လှ သည်ဟု ဆိုသည်။

အချို့သော အမျိုးသမီးများမှာ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားအတွက် ယုံကြည် ကိုးစားဟန်ဖြင့် ပူဇော်ကြသော်လည်း ရှက်ရွံ့ကာ လူအများကြားတွင် မဝင်ဆံ့ လူသိမခံရဲသကဲ့သို့ ပြုမူလေရာ စီးပွား ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးမှအစ ပြိုကွဲလေမှ အထပ်ထပ် တောင်းပန် ကန်တော့ကြ ပြန်သည်ဟု ဘုံကျောင်းစောင့် အန်း ကျန်းကျန်ချုံးက ပြောပြလေသည်။

ပေါ်တော်မူမှ ဘုံကိုးဆင့်မယ်တော် ဘုရားကျောင်းဟောင်းသည် ပျဉ် ထောင် တစ်ထပ်ကျောင်းဖြစ်ခဲ့ရာ ၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် စော့ဂွန်ဖြူးမှ ငွေသား (၅)ကျပ် မ၊တည်ကာ စုစုပေါင်းငွေ (၂၃)ကျပ်ဖြင့် ဘုရားကျောင်းအသစ် ထည်ဆောက်ခဲ့သည်ဟု အောက်ခန်းမ နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ပြုပြင်မှု မှတ်တမ်းအရ သိရလေသည်။

ယခုလက်ရှိ ကျောင်းတော်ကိုမူ ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၂၇)ရက်နေ့တွင်

ဒေါ်မေသက် (အမေရိကန်ဦးရှင်း မျက်မှန်လုပ်ငန်း)မှ မွှမ်းမံပြင်ဆင်ကာ မယ်တော်အား ပူဇော်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

ဘုရားကျောင်းအသစ်သည် မူလ ကျောင်းတော်အား ဖျက်ဆီး ဖုံးကွယ် ခြင်းမပြုဘဲ အနောက်ဘက် နှစ်ထပ် ဆောင်ချဲ့ကာ နံဘေးလှေကားမှ တစ်ဆင့် တက်ရောက် ပူဇော်နိုင်သော လှပသပ်ရပ်သည့် အဆောက်အအုံ ကလေး ဖြစ်သည်။

အပေါ်ထပ် ခန်းမအတွင်း၌ ဘုရား ရှင်နှင့် သိဒ္ဓိရှင်များ စံပယ် သီတင်း သုံးရာ စင်မြင့်ရည်ကြီး ပြုလုပ်ထား၍ သီးခြားကျောင်းဆောင်များဖြင့် အပူ ဇော်ခံထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

စင်မြင့်အလယ်တွင် သုံးလူထွတ် ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ပုံတော် ကိုလည်းကောင်း၊ လက်ယာဘက် ကပ် လျက်တွင် “ကျိုထိုန်းရှန်းနွီ” ဘုံကိုး ဆင့်မယ်တော်၊ ဗဟာကရုဏာ (အဝလောကီတေသွာရ လောကနာ ထ ဗောဓိသတ္တ) ကွမ်ယင်နှစ်တုများ လက်ဝဲဘက်တွင် ဗာမည ဆရာ

◆ ခန်းမတစ်ခုရှိ ဘုရားနှင့် သိက္ခာပိတ်ခြင်း

ရွှေဘူရိရာ ခြားခြားသော်

◆ ခဏ္ဍိုင် ရှုမိက တင်ထားသည့် မူလကျောင်းတော် ဆိုင်းဘုတ်

တော်နှင့် မိလ္လာပူ။ ကွမ်းကုန်း၊ ချင်းရွှေ
တူရိ၊ ရုပ်တုများ အပူဇော်ခံထား
သည်။

ဤတွင် သာမညဆရာတော်ပုံနှင့်
မိလ္လာပူရုပ်တုများမှာ အလှူရှင်များက
ပို့ဆောင်လာသဖြင့် လက်ခံထားရ
ကြောင်း သိရသည်။ ဤဘုရားကျောင်း
တို့ကွယ်ပူဆိုင်ရာတွင် ပါဝင်ပတ်သက်
မှု မရှိပေ။

သကျမုနိ (拜 佛 手 尼) မြတ်စွာ
ဘုရားသည် မဟာယာနဗုဒ္ဓဝါဒအရ

အနောက်အရပ်ရှိ သုခတော်ပြည် (ခေါ်)
နိဗ္ဗာန်ဘုံတွင် စံပယ်လျက်ရှိသော
ဗုဒ္ဓရှင်တော် အဆူဆူတို့အား ရည်မှန်း
၍ ကိုးကွယ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျိုထိုန်းရှန်းနီ (ဘုံကိုးဆင့်ပယ်
တော်)ကား အထက်တွင် ဖော်ပြပြီး
ဖြစ်သည်။

ကွမ်းကုန်းအရှင်သည် တောင်ပင်
လယ်တွင် သီတင်းသုံးကာ ဝေနေယျ
အားလုံးတို့အား တစ်ယောက်မကျန်
နိဗ္ဗာန်ရွှေ့ပြည်သို့ ပို့ဆောင်ပေးရန်

ကရုဏာ ကြီးမားတော်မူသော အဝ
လောကီတေသွရ နတ်သား
(အလောင်းတော်) ဖြစ်သည်။

ကွမ်းကုန်း (ခေါ်) ကွမ်းစိန်တီကြွင်း
သည် သုံးပြည်ထောင် စစ်ပွဲကာလ
(အေဒီ ၂၈-၂၉) တွင် သူမတူအောင်
စစ်ရေးတူးချွန်သော ဖြောင့်မန်သည်
စစ်သူကြီးကွမ်း ဖြစ်သည်။ ရန်သူတို့က
စစ်မြေပြင်အပတ်တွင် ကလိမ်ဉာဏ်ဆင်
ကာ ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။

ရန်သူဘုရင်က သစ္စာခံရန် "ဆွယ်"
သောအခါ မင်းတစ်ပါးတည်းကိုသာ
သစ္စာခံမည် ဆိုသဖြင့် ခေါင်းဖြတ်
အသတ်ခံရသည်တွင် ဘဝမခြား၊
ကောင်းကင်ဘုံသို့ရောက်ကာ "သူ
တော်စင် နတ်မင်းကြီးကွမ်း" (ခေါ်)
"စစ်သူကြီးအန်းကုန်း" အဖြစ် လူသိ
များလေသည်။

အရောင်းအဝယ်သမားများ၊ ပွဲစား
များ၊ တိုက်ခိုက်ရေးသမားများ၊ နယ်
သစ်ရှာ စွန့်စားသူများအား အထူး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၇

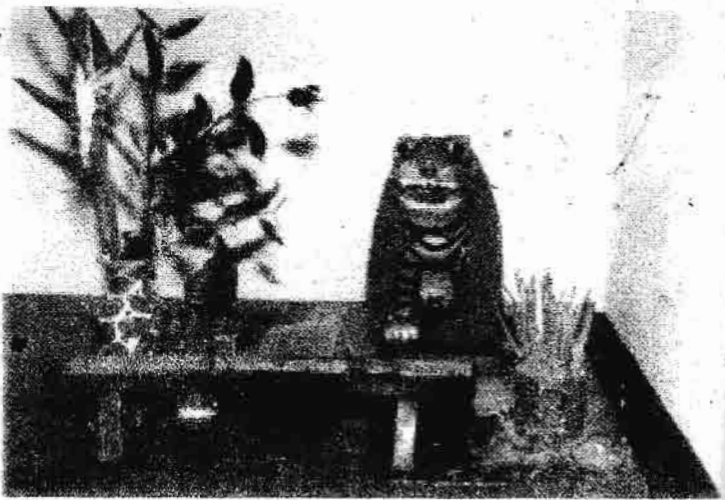
စောင့်ရှောက်ပေးသော သိဒ္ဓိရှင်ကြီး ဖြစ်သည်။

ချင်ကျီးကျောစု (ခေါ်) ချင်းရွှေ ကျူရှီးသည် ဆေးဝိဇ္ဇာတစ်ဦးဖြစ်၍ “ရေစင် ဆရာသခင်” ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ် ကာ လေးစားကြသည်။ ယခုတိုင် အောင် ကွယ်လွန်သေးခြင်းမရှိ။ အာယု သိဒ္ဓိပေါက်မြောက်သော (၂၄၊ ၈) ရှန်းလဲန်း (သိဒ္ဓိရှင်ဝိဇ္ဇာ)တစ်ဦး ဖြစ် သည်။ “ထုတ်ကုန်း” (ခေါ်) ဝသုခြေ နတ်မင်းကြီး (သုခပါရမီရှင်တော်)အား လမ်းညွှန် ကူညီနေသော ဆရာသခင် ဖြစ်သည်။

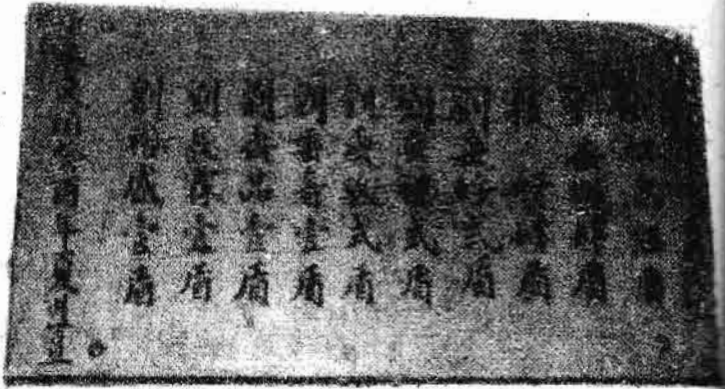
စင်မြင့် အောက်ခြေတွင်ကား မကောင်းဆိုးဝါးများအား နှိမ်နင်းပေး သည့် ဟောရာကုန်း (ခေါ်) ကျားဘိုး ဘိုး တည်ရှိလေသည်။ လူတို့အပေါ် ဖိစီးနှောင့်ယှက်တတ်သော ပြုဟ်ဆိုး တို့၏ အရှိန်အဝါ၊ မကောင်းဆိုးဝါး တို့အား ပပျောက်စေကာ လမ်းဆီရီး ချောမွေ့စေရန် အထောက်အကူပြု သော အန်းကုန်း ဖြစ်သည်။

ဘုရားကျောင်းအတွင်း၌ “ချိုးချဲန်း” (ခေါ်) စာဆွဲဗေဒင် (ခေါ်) မယ်တော် အမိန့်စာ တောင်ဆံနိုင်သည့် ချဲန်း (ဝါးမြားရှည်ကလေးများ) တစ်စုံကို တွေ့ရသည်။ “ကန်းကျီး” (ခေါ်) ကောင်းကင်ပင်စည်နှင့် မြေပထမဗျာတို့ ပေါင်းစည်းထားသည့် “မိုးမြေအတွဲ” များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်။

ချီးယဲန်ရှီး (七 主 寺) (ခေါ်) (၇) လုံးစပ် ရှေးကဗျာ (၄) ပိုဒ်တွဲဖြင့် ဟော ကိန်းထုတ်ထားသော “ရှေးဟောင်း တရုတ်ရိုးရာ စာဆွဲဗေဒင် ဟောကိန်း” ကောက်ချက်များပင် ဖြစ်သည်။ ဘုရားကျောင်းများတွင် တွေ့ရလေ့ရှိသော အမျိုးအစား ဖြစ် **၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း**

◆ လမ်းဆီရီး မကောင်းဆိုးဝါး သန့်ရှင်းစေရန် စောင့်ရှောက်ပေးသော ဟောရာကုန်း (ကျားဘိုးဘိုး) ◆ ၁၉၂၇ ခုနှစ် ကျောင်းတော်ပြင်ဆင်မှု မှတ်တမ်း

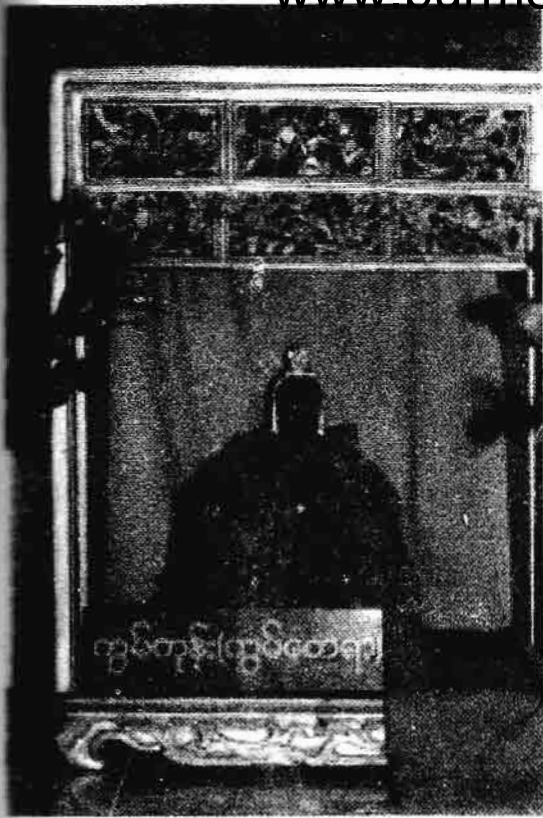

လေသည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ စားပွဲပေါ်တွင် ဖယောင်းတိုင် အမွှေးတိုင်များ ထားရှိ သည်။ ဘုရားခန်းအတွင်း ထင်ရောက် သွားပါက သာမန် ဆီမီးပူဇော်လိုသူ အတွက် ဖယောင်းတိုင်အနီ (၁၄)တိုင်၊ အမွှေးတိုင် (၂၁)တိုင် (သို့မဟုတ်) (၇)တိုင်ကိုယူ၍ ပူဇော်ရန် ပြင်ဆင်ရ သည်။

ပူဇော်မှု အစီအစဉ်

ဦးဆောင် ကန်တော့သူသည်

ဖယောင်းတိုင် (၂) တိုင်အား မီးညှိကာ ခန်းမမျက်နှာစာရှိ ကောင်းကင် ဘုရား ရှင်ထံတွင် (၂) တိုင်၊ မြတ်စွာဘုရားရှေ့ တော်၌ (၂) တိုင်၊ တို့နောက် ဘုံကိုထပ် မယ်တော်၊ ကွမ်းယင်ဗောဓိသတ်၊ ကွမ်း ကုန်း၊ ကြော့စုကုန်း၊ ဟောရာကုန်းတို့ ရှေ့တွင် (၂) တိုင်စီ ထွန်းညှိရသည့် အမွှေးတိုင် (၂) တိုင်အား မီးညှိကာ ကောင်းကင်ဘုရားအား (၃) တိုင်၊ မြတ်စွာဘုရားအား (၃) တိုင်၊ သိဒ္ဓိရှင်များအားလည်း (၃) တိုင်၊ ပူဇော်ကန်တော့၍ အမွှေးတိုင်ခွက်ထွန်း

◆ စစ်သူကြီးနတ်မင်း သုတတင်ကွမ်းကုန်း

◆ ထားစိဒ္ဓါ နတ်သူကြီးကို

နှုတ်ခမ်းသားအားမထိ၊ မမိစေဘဲ စိုက်
ဆူရသည်။ ကျားဘိုးဘိုး (ဟောရာ
ကျန်း)အား နောက်ဆုံး ပူဇော်ရလေ
သည်။

စာဆွဲပေးအင် မေးလိုပါက ကွမ်းယင်
ဆံတွင် တောင်းခံ၍ စာဆွဲရသည်။
ထွက်ကျလာသော ချွန်း (ခေါ်) ဝါးပြားမှ
အမှတ်စဉ်အရ ဟောကိန်းစာအုပ်တွင်
ရှာဖွေ ကြည့်ရှုရလေသည်။

ဘူးကိုးထပ်မယ်တော်သည် အထိမ်း
အမှတ်နေ့ဖြစ်သော တရုတ် (၂)လ၊
(၁၅)ရက်နေ့ ပူဇော်ပွဲတွင် “လန်းကြီး”
(ခေါ်) လူထမ်းဝေါဟာရဖြင့် ပင့်ဆောင်
ကာ သထုံမြို့တွင်း အပူဇော်ခံ လှည့်
ဆည်လေတိုင်း မိမိတို့ ပင့်လိုရာသို့
ပင့်၍မရ။ ဝေါဟာရအား တစ်စုံတစ်ဦး
အား ဆွဲယူသွားဟန်ဖြင့် မယ်တော်

ကြွလိုရာသို့ လိုက်ပါ ပို့ဆောင်ပေးရ
လေသည်။

ဘုရားကျောင်း စောင့်ရှောက်ရေး
တာဝန်ယူထားသူတစ်ဦး ဖြစ်သော
ကိုအောင်ဝင်းသည် ပွဲတော်နေ့အခါ
တွင် မိမိ၏ “ပေါ်ဦး”စာပေ ဆိုင်ခန်း
ကလေးသို့ မယ်တော်အား ပင့်ဖိတ်ကာ
လာဘ်လာဘာ ရှင်လန်းစေကြောင်း
သိဒ္ဓိပေးစေလိုသဖြင့် “လန်းကြီး”အား
ကိုယ်တိုင်ထမ်းယူ ပင့်ဖိတ်လေသည်။

ဆိုင်ရှေ့ရောက်သော်လည်း ရပ်တန့်
ခြင်းမရှိ ထမ်းစင်ဆွဲဆောင်ရာသို့ လိုက်
ပါသွားပြီးလျှင် အဆုံးသတ် အရှိန်ရပ်
သွားသော ဆိုင်သည်ကား လမ်းတစ်
ဖက် မျက်စောင့်ထိုးရှိ မှတ်ဆိတ်ဖွားနှင့်
အိန္ဒိယလူမျိုး အမျိုးသား၏ ဆိုင်ခန်း
ဖြစ်နေသည်။

ယင်းအမျိုးသားက အမွှေးတိုင် (၃)
တိုင်ဖြင့် ပူဇော်လိုက်သည်။ မကြာမီ
လ၊ များအတွင်း ယင်းအမျိုးသားမှာ
အောင်ဘာလေထိဆုကြီးများ လက်ခံ
ရရှိလိုက်လေသည်။ မယ်တော်အား
မြို့တွင်း ပင့်ဆောင်သောအခါ ပူဇော်
သော အမွှေးတိုင် နံ့သာငွေအား ပြတ်
လပ်ခြင်းမရှိစေရန် ဂရုပြုကြရသည်။

မယ်တော်ကိုယ်တိုင် စိတ်လိုလက်ရ
ကြသောနေရာများမှာ ရွှေစာရံ မြသပိတ်
စေတီတော်များအား နှစ်စဉ် ဝတ်မပျက်
ဝင်ရောက် ဝတ်ဖြည့်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။
ထို့နောက် သူကြွလိုရာ နေအိမ်များသို့
ဝင်ရောက် အပူဇော်ခံခြင်းဖြင့် တစ်နေ့
တာ ကုန်ဆုံးသော် ကျောင်းတော်သို့
ပြန်လေသည်။

မယ်တော်၏ နှုတ်ထွက် (စီမံခြင်း)

ရွတ်ဆိုသော ရှေးစာ "ကူနီ" တစ်ပုဒ်မှာ...

ကမ္ဘာကြီးသည် ကျယ်ပြန့်သည်
သာသနာသည် ကမ္ဘာကြီးထက် ကျယ်ပြန့်သည်

သာသနာ၌ ငါတို့ ပျော်ပိုက်မည်
လောကတစ်ခွင်မှာ သာသနာ နေရောင်
လရောင်ဟာ ထွန်းလင်းထောက်ပံ့နေမည်
ဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေသည်။

မယ်တော်ဘုရားကျောင်း၌ သာမန်
ပူဇော်ပါက ဖော်ပြပြီးသည့်အတိုင်း
အမွှေးတိုင် (၃)တိုင် (သို့မဟုတ်)
(၁)တိုင်စီဖြင့် ပူဇော်နိုင်သကဲ့သို့ အရေး
ကိစ္စ တစ်စုံတစ်ရာအတွက် တိုင်တည်
ပူဇော်လိုပါက ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၊
မယ်တော်ကွမ်းလင်တို့အား ဆီမီး နီ၊
ဝါရောင် တစ်မျိုးမျိုး (၂)တိုင်စီ၊ ပန်း၊
လက်ဖက်ရည်ကြမ်း၊ သစ်သီးမျိုးစုံ
(မခွဲစိတ်ရ)၊ ယို၊ မုန့် မျိုးစုံ သီးရွက်
ဟင်းလျာများ၊ ထမင်း (ကြက်ဥကို
အသီးအရွက် စာရင်းသွင်းသည်)
စသည်တို့ဖြင့် မိမိအင်အားနှင့် ချင်ချိန်၌
ပူဇော်ကန်တော့နိုင်ကြသည်။

အမွှေးနံ့သာတိုင်ထွန်း၍ ဆုတောင်း
တိုင်တည်ပါလေ။ ရေမွှေးနံ့သာဆီများ
လည်း ပူဇော်နိုင်လေသည်။

ကွမ်းကုန်းနှင့် ကြောစူကုန်းတို့အား
ပူဇော်ရာတွင်...

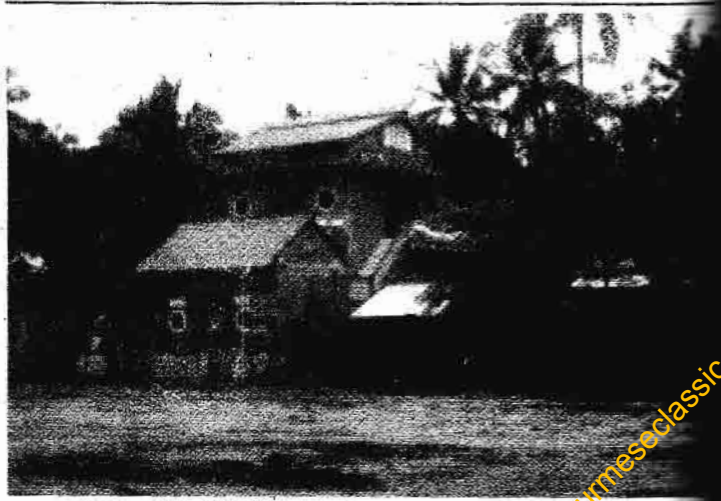
အသီးအနှံ့ ပုန်းပဲ ယိုစုံ ရေမွှေးကြမ်းတို့ဖြင့်
ပူဇော်နိုင်သကဲ့သို့ တောထောင်စွန်းရှင်း (ခေါ်)
ကြက်၊ ဝက်၊ ဘဲသား၊ ခေါက်ဆွဲပြတ် (ရေ
ပယို) ယမကာတို့ဖြင့် တိုင်တည် ဆုတောင်း
နိုင်သည်။ အမွှေးနံ့သာ ဆီမီး ထွန်းညှိပူဇော်
ပါလေ။

အလွန်အရေးကြီးသော ကိစ္စရပ်များ
(နိုင်ငံရပ်ခြားတွင် အတိဒုက္ခ ရောက်

၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မုလတောင် (ရှေ့ဘာနီရို)ဘား မဟာမိတ်တော်
ထပ်မံ မွမ်းမံထားသည့် ကျောင်းတော်

ခြင်း မိမိတို့ မိသားစု ကျန်းမာရေး၊ အုတ်ဘောင် အရေးအခင်း စသည်) ဖြစ်ပေါ်နေပါက ဤအခက်အခဲများမှ ခြေလှမ်းပေးပါရန် အသေးစားအဖွဲ့အစည်းများဖြင့် ဆောင်ရွက် ဆုတောင်းတိုင်တည်ပါ။

အထင်ပြေ အောင်မြင်ပါက "ထေထောင်ပေါရင်း" (ခေါ်) ပွဲကြီး ဖြင့် ပူဇော်မည့်အကြောင်း ကတိပြုကြ ရမည်။

မိမိတို့ ကိစ္စပြီးမြောက် အောင်မြင် သော် ဝက်ခေါင်း၊ အခြား၊ ခြေလက် အစရှိသည့် အသား (သုံးထပ်သား)၊ ကလီ စားအနည်းငယ်၊ ကြက်၊ ဘဲ၊ ခေါက်ဆွဲ၊ သမကာတို့ဖြင့် မပျက်မကွက် ပူဇော် ဆက်ဆံဆောင်ရွက်ရလေသည်။

ကျားအန်းကုန်းကို သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်း၊ ယမကာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြရ သည်။ လမ်းခရီး အေးချမ်းလွယ်ကူစေ ဆုနှင့် မကောင်းဆိုးဝါး ကင်းဝေးစေ ဆု ဆုတောင်းကြလေသည်။

မယ်တော်ကျောင်းမှ ပြန်လည် ဆင်း

သက်လာသောအခါ ကျောင်းရှေ့ရင် ပြင် ညာဘက်ထောင့်တွင် သေးငယ် သပ်ရပ်သော ပြာခံ ပြာသာဒ် (ရွှေစက္ကူ၊ မီးရှို့ရာ)ကို တွေ့ရ၍ လက်ဝဲ ဘက်တွင် "နမောအောပီထွော ဖော" (南無 阿彌 佛) (Ná Mó É Mí Tuó Fó) ဘုရားရှိခိုး ဝါထာအား ဆိုင်းဘုတ်ကမ္မည်း တင် ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အမိပွယ် ကား "နမောအမိတာဘ"။

"အမိတာဘ"ကား အမိတ္တ + အာဘာအား ပေါင်းစပ်ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ အမိတ္တ၊ အတိုင်းအဆမရှိ ရှည်လျားကျယ်ပြန့်သော။ အာဘာ၊ အလင်းရောင်။ ဘုရားရှင်၏ ဘုန်း တော်၊ ကံတော်၊ ဉာဏ်တော်အနန္တအား ရည်ညွှန်းပူဇော်ခြင်း ဖြစ်သည်။

(南無) နမော (Ná Mó) အား အချို့သော တောင်ပိုင်းသားတို့က နန်းဝု (Nán Wú) ဟူ၍ မှားယွင်း ဖတ်ရှု တတ်ကြသည်။ "တောင်ဘက်အရပ် တွင် မည်သည့်အရာမျှမရှိ" ဟူသော

ကျိုးကြောင်းမဲ့ မဆီလျော်သော အမိပွယ်သို့ ရောက်ရှိသူားတတ်လေ သည်။

သကျမှန်ကဲ့သို့ မူရင်း နမော ရှိခိုး ခြင်းကိုပင် အသံဖလှယ်ထားခြင်း ဖြစ် သည်။ နမောအောပီထွောဖော အား မြန်မာပြန်ဆိုပါက Amitabha; may Buddha preserve us; merciful Buddha.

'ဘုန်းတော်ကံတော် ဉာဏ်တော်အနန္တ ကြီးမြတ်ပေသော ကရုဏာ ကြီးမားလှသည့် မြတ်စွာအရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့အား (ဝင့်ဆင်းစုံအတွင်းမှ) ကယ်ပယ်ပေးဆော်ပူပါဘုရား' ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

[ဘုရားကျောင်း၊ ဝေါပကအဖွဲ့ဝင် ကိုအောင်ဝင်း၊ ပေါဦးစာပေ (သထုံ မြို့)အား ကျေးဇူး အထူး တင်ရှိပါ သည်။]

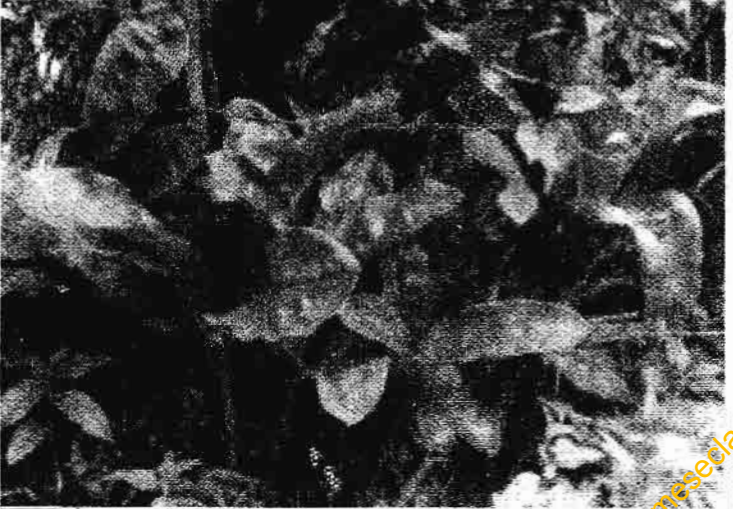
ဟုဂျင်းစိ

မလွဲတောင်တစ်ဝိုက် ရေး- ဘာဝယ် တောတန်းတစ်လျှောက် ပေါ မှုးစွာ တွေ့ရသော ခြင်းလုံးပန်းပင် မှာသည် စိမ်းနုသော ချစ်စဖွယ် အရောင်ရှိသည့် ထိပ်ပိုင်း အရွက်ရှည် မှုးည့် အတွန့်အခွက်များ ပါရှိတတ် သည်။

ဖန်းပွင့်သောအခါ ခြင်းလုံးလေးများ နှင့် သတ္တန်တူသဖြင့် ခြင်းလုံးပန်းပင် ဟု ခေါ်ကြသည်။ အပင်နိမ့်၊ ညောင် ဆန်ပန်းပင်မျိုး ဖြစ်၍ အနာပေါက်၊ အရအကျိတ်များတွင် မီးအုံ့ကာ ဆန်း ကပ်ပေးခြင်းဖြင့် ပြည်ပေါက် အလေသည်။

ဆေးသုတေသီတစ်ဦး

ပြည်စုပိသည့် ခြင်းလုံးရွက်

ပြည်စုပိသည့် ခြင်းလုံးရွက်များ

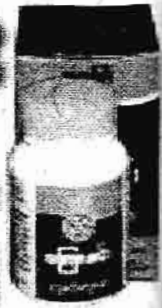
www.burmeseclassic.com

ကျောမင်း

ကျောမင်းဆေးဝါး - ၁၂၆၆ ၅၉ ၈၀၇၅၅

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ... ကျောမင်း အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထားနိုး

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့်၊ လာ တစ်ခါထင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုး ချင်ပြီ၊ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘုန်းနဲ့ပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရိုနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟားဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးပြန်ပြန်ပေးတော့လေ”

“ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်”

“မှန်း ဘာဆေးလဲ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကို”

“ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း နောက်ကျောတက်၊ ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်ပိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပြီလား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုး စာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြောနေတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲအတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီးပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး၊ ကိုရဲကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး၊ လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်”

“ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသမား ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာမေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်းချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ၊ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားနိုးတော့ လိုလိမ့်မယ့်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၅၅၄၁။

၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

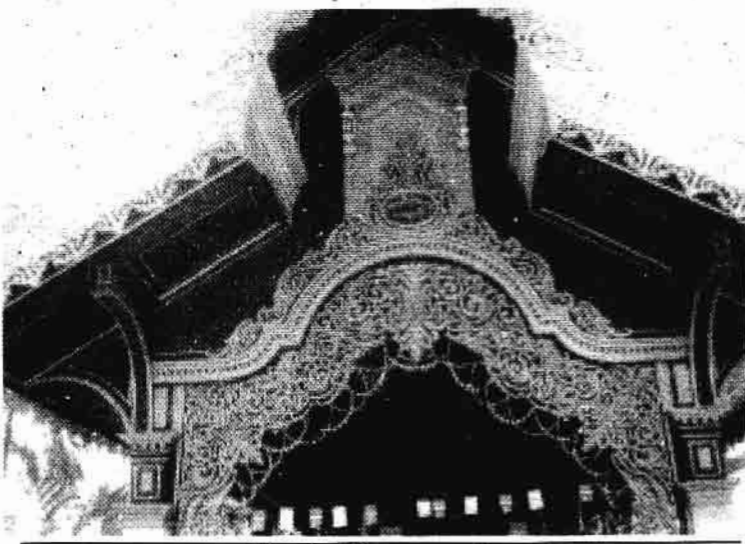
မော်လမြိုင်မြို့မှ ကျော်လေးကျော်

တောင်လေးလုံးဆရာတော် (၃)

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ယခင်လမှ အဆက်

ဦးနောက်သည် ဦးခေါင်းခွံအတွင်း၌
သည်သော ခြင်ဆီအစုပေတည်း။
အိပ်ခါသော သည်းခြေသည် အဆုတ်
နှင့် နှလုံးအကြား အသည်းနား၌
သည်၏။ အိမ်မဖွဲ့သော သည်းခြေ
သည် တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့၍ တည်၏။
သလိပ်သည် အူတွင်းရှိ အစာသစ်ကို
အဆုပ်၍ တည်၏။ ပြည်သည် သွေးပုပ်
စသော အရပ်၌တည်၏။

နမ်(၁၄၁)ကျော်စွာ လျှောက်ပေးထား

စုနေသောသွေးသည် အညို၊ နှလုံး
အသည်း၊ အဆုတ်တို့ကို စိုစေ၍ တည်
ကာ ကျနေသော သွေးသည် တစ်
ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့၍ တည်၏။ ချွေးသည်
ခံတွင်း၊ အမွှေးတွင်းများ၌ တည်၏။
အဆီခဲသည် ဝသောသွဉ် အရေနှင့်
အသားကြား၊ ပိန်သောသွဉ် အသား
များသော နေရာ၌တည်၏။

မျက်ရည်သည် မျက်စိတွင်း၌၊ ဆီ
ကြည်သည် လက်စွန်း၊ ခြေစွန်း၊
အခေါင်းစွန်း၊ ပခုံးစွန်းများ၌တည်၏။
ခံတွေးသည် လျှာရင်း၌ ပျစ်၍ လျှာ
ဖျား၌ ကျ၍တည်၏။ နှပ်သည်
အခေါင်းဖုတွင်း၌ အစေးသည် တစ်ရာ
အဆယ်သော အရိုးဆက်၌တည်၏။
ကျင်ငယ်သည် ဆီးစပ်အတွင်း၌ တည်
၏။

ဤသို့လျှင် အာရုံစိုက် ရှုမှတ်၍
အားရန် ရေးသားထားတော်မူသည်။

တစ်နှစ်ပြည့်သောအခါ ဘီလူးကျွန်း
မှ မော်လမြိုင် တောင်လေးလုံးကျောင်း
သို့ ပြန်ကြွသည်။ ထို့နောက် လွတ်လပ်
ရေး ကြိုးပမ်းမှု အရှိန်အဟုန် ပြင်းထန်
လာသောအချိန် (၂၃-၂-၁၉၄၇)
နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့တော်ခန်းမ၌ ဆရာ
တော်ကြီးများကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
က လျှောက်ထားသည်များတွင်
မြန်မာဘာသာဖြင့် ကျမ်းပြုကြရန်
တိုက်တွန်းချက်ကို သဘောကျမိသည်။
ထို့ကြောင့် လွတ်လပ်ရေး ရပြီးသော
အခါ ကျမ်းစာများစွာ ရေးသားတော်မူ
သည်။

ကျမ်းပြုတော်မူခြင်း

အချို့သော ဆရာတော်တို့
ကျမ်းပြုရေးသားပုံမှာ ထူးခြားသည်
လည်း တွေ့ရတတ်သည်။ လယ်တီ

ဆရာတော်ကြီးသည် မုံရွာတစ်ဖက်
ကမ်း ရွှေတောင်လိုဏ်ဂူတွင် ကျင့်ကြံ
ရှုမှတ်၍ ကျမ်းများလည်း ပြုစုခဲ့ရာ
(၂၈)ပုလင်းဝင် ရေနံဆီပုံးကြီးကို မီးစာ
တပ်ဆင် ထွန်းညှိကာ ရေးသားခဲ့
သည်။

စာရေးနေစဉ် ရေနံဆီပုံးခွက်
ဆီကုန်သွား၍ ထပ်ဖြည့်ရသောအခါ
တွေးလက်စ ပျောက်သွားပြောင်းသွား
တတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အာရုံ
မထွေပြားစေရန် မကြာခဏ ဆီထည့်
ရခြင်းကို ကာကွယ်ခြင်းဖြစ်သည်။

အမရပူရမြို့ မဟာကဏ္ဍရုံဆရာ
တော် အရှင်နေကာဘိဝံသမှာ ကစွည်း
ဘာသာ ဋီကာကျမ်း ရေးသားစဉ်မှ
စ၍ မတ်တတ်စားပွဲဖြင့်သာ ရပ်လျက်
ဣရိယာပုတ်ဖြင့် ရေးသားပြုစုတော်မူ
သည်။ ကုလားထိုင်နှင့် ရေးရသော

www.burmeseclassic.com

သာမန်စားပွဲကို အုတ်ခဲရာက မတ်တတ် စားပွဲ ဖန်တီးထားခြင်းဖြစ်သည်။

တောင်လေးလုံးဆရာတော် အရှင် နာဂသေနာဘိဝံသမှာကား လယ်တီ ဆရာတော်ကဲ့သို့ ရေနံဆီသံပုံးကို မီးစာတပ်ရန် မလိုပါ။ မော်လမြိုင်တွင် (၃၀-၁-၁၉၂၇)နေ့က စတင်ကာ တစ်မြို့လုံးကို လျှပ်စစ်မီး စတင်ထွန်းညှိ ပေးရာ ထိုခေတ်က ဓာတ်မီးကုမ္ပဏီဟု ခေါ်သော လျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေး ကုမ္ပဏီကို ကျောင်းဒါယကာ ဦးရွှေဂန်၊ ဒေါ်မဲမတို့၏မြေး ဦးအုန်းဖေက စတင် တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးအုန်းဖေသည် ဆာဦးသွင်၏ ညီအစ်ကိုဖြစ်ကာ မိဘများလက်ထက် က ကိုးကွယ်ခဲ့သော တောင်လေးလုံး ကျောင်းတိုက်အတွက် ပစ္စည်းလေးပါး ဆက်လက်တာဝန်ယူ လှူဒါန်းခဲ့ရာ လျှပ်စစ်မီးများလည်း အလိုရှိ သလောက် သုံးစွဲနိုင်လေသည်။

ထို့ကြောင့် တတိယဆရာတော် ဦးစက္ကိန္ဒလက်ထက်တွင်ပင် တောင် လေးလုံးကျောင်းတိုက်၌ လျှပ်စစ်မီး ထိန်းတိန်ညှိလျက် ရှိပြီဖြစ်ရာ ဦးနာဂ သေနအတွက် ရေနံဆီမီးခွက် မလို တော့ပေ။ (ဤတွင် စစ်ကြိုခေတ် ကာလ မော်လမြိုင်တွင် ညဘက် အလင်းပေး မီးထွန်းညှိပုံကို ဗဟု သုတအဖြစ် တင်ပြပါမည်။)

(၁၉၂၇ ခုနှစ် မတိုင်မီကာလတွင် မော်လမြိုင်၌ လျှပ်စစ်မီး မရှိသေးပါ။ မြို့နယ်အဖွဲ့က မြို့အချက်အချာ လမ်းဆုံလမ်းခွဲများတွင် မီးတိုင်များ စိုက်ထူထားသည်။ ဆယ်ပေခန့်မြင့် သော မီးတိုင်ထိပ်တွင် လေးထောင့် မီးအိမ်များ တပ်ဆင်ထားသည်။ ဓာတ်ငွေ့ဖြင့် မီးထွန်းရသည်။

ကမ်းနားလင်းဟင်္ဂင် ဓာတ်ငွေ့ ထုတ်

လုပ်သောရုံရှိသည်။ ဓာတ်ငွေ့ထုတ်ပုံ မှာ သံတုံးကြီးတစ်တုံးကို တစ်နေ့လုံး မီးဖုတ်ထားသည်။ အုတ်ကန်ကြီးတစ်ခု တွင် F.Oလောင်စာဆီအပြည့် ထည့် ထားသည်။ ညနေ မှောင်ရီပျိုးသော အခါ မီးဖုတ်သံတုံးကြီးကို F.Oကန် အတွင်း ဖစ်ချလိုက်လျှင် ဓာတ်ငွေ့များ ထွက်လာသည်။

ထိုဓာတ်ငွေ့များကို မြေအောက် ပိုက်လိုင်းများမှတစ်ဆင့် မီးတိုင်များ ဆီသို့ လွှတ်ပေးသည်။ ညဉ့်ဦးပိုင်း တွင် အိန္ဒိယလူမျိုး လုပ်သားများက လှေကားထောင်လျက် တစ်တိုင်ပြီး တစ်တိုင် မီးထွန်းညှိရသည်။ နံနက် လင်းလျှင် တစ်ဖန် တက်၍ မီးဖြိုမီးရ သည်။

၁၉၂၇ ခုနှစ်ရောက်မှသာ ဦးအုန်း ဖေက ကုမ္ပဏီထောင်ကာ လျှပ်စစ်မီး ထုတ်လွှတ်ပေးခြင်းဖြင့် ဓာတ်ငွေ့ မီးတိုင်များ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ မီးစက်မှာ ထင်း၊ လောင်စာသုံး ရေနွေး ငွေ့မီးစက် ဖြစ်လေသည်။)

တောင်လေးလုံး ဆရာတော်သည် လယ်တီဆရာတော်နှင့်လည်း မတူ၊ ဂန္ဓာရုံဆရာတော်နှင့်လည်း ကွဲပြားကာ ပက်လက်လှန်၍ ကျမ်းပြုရေးသားလေ့ ရှိသည်။

ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင် ဖြစ် စေ၊ အိပ်ရာထက်တွင်ဖြစ်စေ ပက်လက်လှန်ကာ အောက်ခံကတ် ပြားနှင့် တွယ်ကပ်ထားသော ဗလာ စာအုပ်ကို မျက်နှာပေါ်မိုးလျက် ခဲတံ ဖြင့် စာရေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာ တော် ပြုစုခဲ့သော ကျမ်း(၁၁)ကျမ်းရှိ သည်။

- ၁။ သဒ္ဒါကြီးနိဿယသစ်
- ၂။ ဝပ္ပာစရိယလင်္ကာ
- ၃။ ဒွေဟတိကာသင်္ချာ

- ၄။ ဝပ္ပာစရိယလင်္ကာ
 - ၅။ ဝုဏ်ထူးသောဝိကျမ်း
 - ၆။ ဆန်သင်္ချာကျမ်း
 - ၇။ ပါရမီအလင်္ကာကျမ်း
 - ၈။ သင်္ကြယ်သင်္ချာ
 - ၉။ အလင်္ကာရသင်္ချာ
 - ၁၀။ သံချက်စုရသင်္ချာ
 - ၁၁။ ကဏ္ဍယနုသာရသင်္ချာ
- တို့ ဖြစ်ကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ပါဠိစာပေ ခေါ် ပရိယတ္တိ လောက၌ ပဋကတ္တုစာသင်နည်း၊ မန္တလေး စာသင်နည်း၊ လယ်တီစာသင်နည်း၊ အရှင်အာဒိစ္စဝံသ စာသင်နည်း၊ အစရှိ သဖြင့် စာသင်နည်း မှတ်ချက်များ အသီးသီးရှိရာတွင် တောင်လေးလုံး နည်းသည်လည်း သင်နည်း မှတ်ချက် တစ်ရပ်အနေဖြင့် ရပ်တည်လျက် ရှိနေ သည်။

ဆရာတော် ပြုစုသော 'သဒ္ဒါကြီး နိဿယသစ်'တွင် တောင်လေးလုံး စာသင်နည်းကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်သာအောင် ပြုစုဖော်ပြထားလေ သည်။ ထိုကျမ်းကို သုံးပိုင်း၊ သုံးတွဲခွဲ ကာ ပထမတွဲ၌ (၁၀၁၉)မျက်နှာ၊ ဒုတိယတွဲ၌ (၉၈၆)မျက်နှာ၊ တတိယ တွဲ၌(၁၀၄၀)မျက်နှာ စုစုပေါင်း (၃၀၄၅) မျက်နှာ ပါရှိသည်။

ကျန်သော ကျမ်းများသည်လည်း သာမန် ကျမ်းသေးကျမ်းဖွဲကလေးများ မဟုတ်ကြပါ။ အနာဂတ်သာသနာ့ အရေး မျှော်တွေး၍ ရေးသားထား သော ကျမ်းကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။

နောင်အခါတွင် စာချုပ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် စာကို မချချင်။ စာသင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က လည်း ရိုသေညွတ်တွား ဒူးထောက်၍ သင်ယူလိုစိတ်မရှိ ဖြစ်လာကြမည်။ ထိုအခါ မိမိရေးသားခဲ့သော စာချုပ်ကြီး များသည် စာသင်သားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏

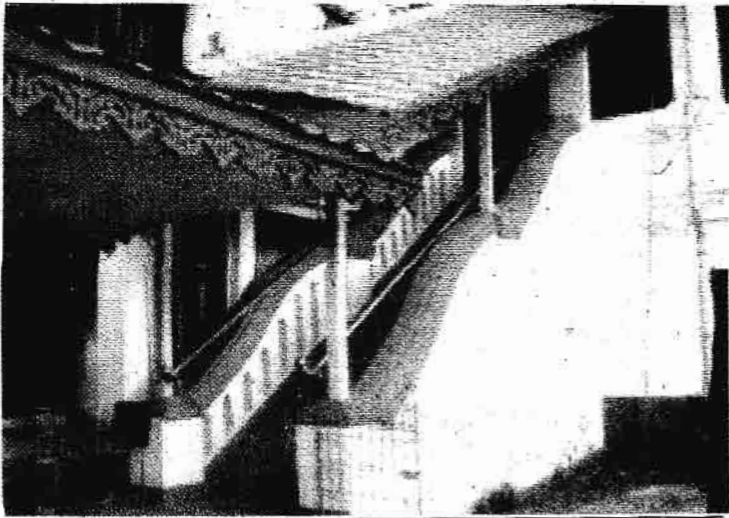
ဆရာတို့၏ အရာ၌ တည်လာကြလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာစားမချွန်၊ ငါစားမချွန် အကြင်အကျန်မရှိ ရေးသားမှ တော်မူ၍ နှလုံးသွင်းရည်သန် ရေးသား ဖြစ်ခြင်းဖြစ်သည်။

သင်ကြားမှုနည်းစနစ်များကို လိုရာတိုဟာကွက်မရှိအောင် ဖော်ထုတ် ရေးသားထားခြင်းကြောင့် လိုအပ်ချက် နှစ်သက် ဖြည့်စွက်ကူညီပေးနိုင်ကြ သော သာသနာ့အကျိုးဆောင် ဂန္ထဝင် ကျမ်းကြီးများ ဖြစ်ကြလေသည်။

တောင်လေးလုံးဆရာတော် အရှင် နာဂသေနာဘိဝံသသည် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာ ပါဠိပဋိပသောဓက ဖော်ဘီဂိုဏ်း ပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး၌ ဦးဆောင်ဆရာတော် (၂၁)ပါး၏ အတွင်းရေးမှူးချုပ် နိုင်ငံတော် သြဝါဒါ စရိယ စသည်တို့အဖြစ် တာဝန်ယူ တော်မူခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင် မော်လမြိုင်မြို့ပေါ်ရှိ စေတီ ဗုဒ္ဓိ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့ များ၊ ပရိယတ္တိဆိုင်ရာ စာမေးပွဲများ၊ သာသနာရေးဆိုင်ရာ အသင်းအဖွဲ့များ တွင် သြဝါဒါစရိယ နာယကဆရာတော် အဖြစ် တာဝန်ယူ ဦးဆောင်မှု ပေးတော် မူခဲ့သည်။

စာသင်သားတို့အား စာဝါပို့ချခြင်း တို့ အသက်(၈၈)နှစ်တွင် ရပ်နားတော်မူ ကာ နိုင်ငံတော်မှ ဆက်ကပ်သော အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ၁၃၄၂ ခုနှစ်တွင် လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ကို ၁၃၄၆ ခုနှစ်တွင် လည်းကောင်း၊ အဘိဓဇ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ၁၃၅၃ ခုနှစ်တွင် လည်းကောင်း အလျှင်ခံတော်မူခဲ့ရ သည်။

ကျောင်းသို့ အတက်တက်လှောက်

နောက်ဆုံးခရီး

တောင်လေးလုံးဆရာတော် အရှင် နာဂသေနာဘိဝံသသည် ရဟန်းရှင်လူ အများက လေးစားကြည်ညိုခြင်း ခံရ ကာ တရားထူး ရတော်မူပြီး ဖြစ်သည် ဟု ထင်မှတ်ကြသော်လည်း ဆရာ တော်ကိုယ်တိုင်က ကျင့်ကြံမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဒွတ္တိသာကာရကဗ္ဗဒ္ဓာန်း ပွားများနည်းဖြင့်သာ အားထုတ်ပွားများ ကြောင်းနှင့် လူအများ ပွားများစေရန် လည်း ရေးသားပေးတော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိ ရေးသား သူ ဆရာ ဦးအံ့ကျော်ကိုလည်း...

‘ထေရုပ္ပတ္တိရေးရာမှာ ပုံကြီးခွဲဖို့လိုတော့ အရှိကို အရှိတိုင်း အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း ရေးတာအကောင်းဆုံးပဲ။ တို့များကိုယ်တို့ကို ဆော်ထားရုန်း ယ်ဆက်ကြီးမှာ တူခြား တဲ့အိမ်မက်လဲ ဖရှိတော့ ဆန်းပြားတဲ့ ချစ်ခြင်း တပ်ထားလဲဖို့တော့ ရှိရုံပဲ အရပ်လက်သည် နဲ့ ပွေ့ခဲ့တယ်။’

အဘိတ်တူ၊ နိမိတ်ထူးတွေလဲ ယင်္ဂါတူ၊ ကြယ်တွေလဲတွေ ယင်္ဂါတူပဲ ဖြစ်နေတယ် ဆိုပြီး ယဟုတ်တရုတ်တွေ လုပ်ကြံမရေသင့်

ဘူး’ ဟု မိန့်မှာတော်မူခဲ့သည်။ ဆရာတော်သည် သက်တော် (၈၅) နှစ်(၁၉၈၄ ခုနှစ်) လွန်သည်မှစ၍ ကျန်းမာရေး တစ်စတစ်စ လိုယွင်းလာ ကာ သက်တော်(၉၁)နှစ်အဝင် (၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ)တွင် (ယခင်)အရှေ့ တောင်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ်(ရ.တ.ခ) တိုင်းမှူး၏ အစီရင်ခံချက်ကြောင့် (ယခင်)န.ဝ.တက္ကသိုလ် ရဟတ်ယာဉ် ဖြင့် ပင့်ဆောင်ကာ မင်္ဂလာဒုံစစ်ဆေးရုံ တွင် ဆေးဝါးကုသစေသည်။

တစ်လကျော်မျှ ကုသမှု ခံယူပြီး နောက် ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မေလ (၉)ရက် နေ့တွင် မော်လမြိုင်သို့ ပြန်ကြွတော် မူသည်။ သုံးရက်မျှအကြာတွင် ဆရာ ဦးအံ့ကျော်က လူသူရှင်းချိန်၌...

‘အရှင်ဘုရား ဘာဆုပန်ပါသလဲ’ ‘တို့များ အလှူအတန်း ယေးတဲ့အခါတိုင်း သာသနာတော်တွင် နှစ်လှိုင် ရဟန်းကောင်း ရဟန်းပြတ် သာသနာ့ပြစ်လှိုင် ရသေ့ ကောင်း ရသေ့ပြတ် ဖြစ်ရပါလို့လို့ ဆုပန် တယ်’ ဟု မိန့်တော်မူသည်။

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် နှစ်လအကြာ ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၇)ရက်နေ့ အကူးကာလ၊ သန်းခေါင်ကျော် (၅)မိနစ်တွင် တောင်လေးလုံး စတုတ္ထဆရာတော် အရှင် နာဂသေနာဘိဝံသ ဘဝနတ်ထံ ပုံလွန်တော်မူလေသည်။

မပျံလွန်မီက...

‘ဝိသေဉ် အလောင်းကို ရေထဲချပြီး ဝိစာကျွေးလိုက်ပါ။ တွဲတံဆိပ်တွေ ဓာတ်ပုံတွေ မိန့်လိုက်ပါ။’

ဟု မှာတော်မူခဲ့သော်လည်း တပည့်ဒါယကာများက (၇) ရက်ကြာ ထားရှိပူဇော်ပြီးနောက် မိုင်ဒါကွင်း မီးပူဇော်ရာဌာနတွင် မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြသည်။

(၂၆-၇-၁၉၃၃)တွင် အရိုးပြာများနှင့် မီးလောင်ကျွမ်းခြင်းမရှိသော ဦးနှောက်နှင့် အသည်းတို့ကို အခိုးခိုးတွင်ထည့်လျက် “သမိန်ဗရမ်း” သင်္ဘောဖြင့် ပင်လယ်ဝသို့ ပင့်ဆောင် ရေမျောခဲ့ကြလေသည်။

ကျွမ်းပြုရန်ဆန္ဒကို

လှုံ့ဆော်ပေးသော

လျှောက်ထားချက်

ဆရာတော်သည် နောင်သာသနာတွင် အကျိုးများစေမည့် သာသနာ့ဂန္ထဝင် ကျမ်းကြီးများကို ပြုစု ရေးသားခဲ့သည်မှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ လျှောက်ထားချက်များက မိမိ၏ ဆန္ဒကိုလှုံ့ဆော်ခဲ့ကြောင်းမိန့်တော်မူခဲ့သည်။

ထို လျှောက်ထားချက်များမှာ ဗိုလ်ချုပ်သည် ငါးပါးသီလမြဲရန် ဝါယမစိုက်ထုတ်လေ့ရှိကြောင်း ပေါ်လွင်စေသဖြင့် အပြည့်အစုံ တင်ပြပါမည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက တောင်လေးလုံး ဆရာတော်အား တိုက်ရိုက် လျှောက်ထားချက် မဟုတ်ပါ။ (၂၃-၂-၁၉၄၇)ရက်နေ့တွင် မြို့တော်ခန်းမ

၌ ကျင်းပသော မြန်မာနိုင်ငံ ပါဠိပညာ ရေးအဖွဲ့ ဆုနှင်းသဘင် အခမ်းအနား သို့ကြွရောက်လာကြသော ဆရာတော်ကြီးများအား ဗိုလ်ချုပ်က လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ဗုဒ္ဓဘာသာလို ခေါ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်သမျှ ငါးပါးသီလကို တတ်စွမ်းသမျှ ဆောက်တည်ကြပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်ဟာ စစ်တိုက်တဲ့ အခါကလွဲပြီး ငါးပါးသီလ ပြုပါတယ် ဘုရား။’

များသောအားဖြင့် လူများဟာ ဘုရား၊ တရားကို ဒုက္ခတွေ့တဲ့အခါမှ သတိကြပါ တယ်ဘုရား။ အလားတူပဲ နိုင်ငံရေးသမားများ ဟာလဲ ရွေးကောက်ပွဲနဲ့မှ သတိကြပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်တွေ ရွေးကောက်ပွဲနဲ့ လို့ လာတယ် ထင်မှာစိုးလို့ အနုမှ လာပါ တယ်ဘုရား။

ဆော် အပြောင်းအလဲမှာ သာသနာတော် ကြီးပွားထွန်းကားစေဖို့ ဘယ်လို လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုတာ ကြံစည်ထားစေလို ပါတယ် ဘုရား။

ထထပပြန် စာပေပွဲများဟာ ရှေးပြန်မာ ဘုရင်များ လက်ထက်ကစပြီး ဗုဒ္ဓသာသနာ တော်ရဲ့အကြီးကျယ်ဆုံး စာပေပွဲများ ဖြစ်ပါ တယ်ဘုရား။ တိုင်းသူပြည်သားဆိုကလဲ အားပေး ချီးမြှောက်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား။

နယ်ရှဲ့အင်္ဂလိပ်လက်ထက် ရောက်တဲ့အခါ မှာလဲ ထထပပြန် စာပေပွဲများ ကျင်းပခဲ့ပါ တယ်ဘုရား။ ဒါပေမယ့် မင်းမရိယာယ် အနုသာ ကျင်းပခဲ့ပါတယ်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓဘာသာထဲမှာ လူတစ်ပိုင်း ဘုန်းကြီး တစ်ပိုင်း ဖြစ်နေတာတွေကို တပည့်တော် မကြိုက်ပါဘုရား။ မြန်မာနိုင်ငံ မလွတ်လပ်တဲ့ ကျွန်တော့ ရောက်နေချိန်မှာ ဗုဒ္ဓ သာသနာ တော်ဟာ ကျွန်သာသနာဖြစ်ပြီး မကြီးပွားနိုင် ပါဘုရား။

ဆော်ပြောင်းချိန်နဲ့ ဟတ်သက်ပြီး လျှောက် ထားချင်တာကတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အပေါင်း

ကို နားလည်အောင် ပြောတာသန့် ရေးတာ တဲ့ ကျွမ်းကျော် ပြန်မတာသာလို့ ပြန်ဆိုရင် ပို နားလည်လာပါလိမ့်မယ်ဘုရား။ အချို့က (ဩကာသ) အဓိပ္ပာယ်ကိုတောင် မသိကြပါ ဘုရား။

လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဟာ သာသနာတော် ထွန်းကားနေဖို့ တိုက်ရိုက် ပတ်သက်တယ်လို့ ယူဆပါတယ်ဘုရား။ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ် ရေးရင် သာသနာတော်လဲ ထွန်းကားလာ မှာပါဘုရား။ လွတ်လပ်ရေးရဖို့ မကြာတော့ပါ ဘုရား။

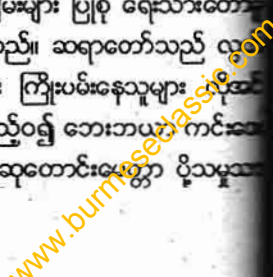
နောက်ဆုံး လျှောက်ထားချင်တာကတော့ မြန်မာနိုင်ငံ အရပ်ရပ်လို့ ကြုံပြီး သာသနာ ပြုကြစေလိုပါတယ်ဘုရား။ ဗုဒ္ဓစာပေ ကျမ်းဂန် များကိုလဲ ကမ္ဘာပေါ်အောင် ဘာသာပြန်ပြီး မြန်မြန်နိုင်ရင် တစ်ကမ္ဘာလုံး ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ များ ဖြစ်လာနိုင်ပါလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါ တယ်ဘုရား။

ဘုန်းတော်ကြီးများက ဘာသာခြား စာပေ များ လေ့လာပြီး ဘာသာပြန်ဆိုနိုင်ဖို့က အလွန်ကောင်းပါတယ်ဘုရား။

ဗိုလ်ချုပ်သည် ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် (၇)နှစ်သား သားမလေးလေးတစ်ပါး၏ အကြောင်းကို ဥပမာပေး လျှောက် ထားကာ လျှောက်ထားချက်ကို နိဗ္ဗာန် ချုပ်သွားသည်။

ဤသို့ လျှောက်ထားကြောင်းကို ၂၄-၂-၁၉၄၇ နေ့ထုတ် “ဗမာ့နေ့ နေ့စောင့်” သတင်းစာတွင် ဖတ်ရှုရ သဖြင့် တောင်လေးလုံးဆရာတော်၏ ကျမ်းပြုလိုသော ဆန္ဒကို လှုံ့ဆော်ပေး သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားရလေသည်။

ထို့ကြောင့် လွတ်လပ်ရေး ရပြီးချိန်မှ စ၍ ကျမ်းများ ပြုစု ရေးသားတော်မူ ခဲ့လေသည်။ ဆရာတော်သည် လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းနေသူများ အပေါ် ဆန္ဒ ပြည့်ဝ၍ ဘေးဘယဘဲ ကင်းမဲ့စေရန် ဆုတောင်းပေးကာ ပို့သမူထာ

ဦးညောင်။

လူတစ်ပိုင်း ဘုန်းကြီးတစ်ပိုင်း
ဦးညောင်ဟုတ်၊ နိုင်ငံရေး ဘုန်းကြီး
ဦးညောင် မဟုတ်သဖြင့် ဝါဝင်လှုပ်ရှား
ခြင်း မပြုခဲ့ပါဟု မိန့်သည် ဆိုလေ
သည်။

တောင်လေးလုံး

ကျောင်းတိုက်သို့

ဇိနရက္ခိတ ကျောင်းတိုက်မှ
အပြန်တွင် တောင်လေးလုံး
ကျောင်းတိုက်သို့ ဝင်ရောက်
သွားလာဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျောင်း
တိုက်သည် ကျိုက်သန်လန်
ဆတ်တော် အနောက်ဘက်
ဘတ်လေကားအနီး၊ ညောင်ပင်
အနီးမှ မုခ်ဦးအတိုင်း ဆင်းသွား
ရသော တောင်ခုလတ်တွင် တည်ရှိ
သည်။ ကတ္တရာကားလမ်း ဖြစ်သည်။
ဆတ်စောက်သော်လည်း မဝေးလှပါ။
ကျိုက်သန်လန် အနောက်ဘက်
ဆင်းတန်းလှေကားအတိုင်း သွားပါ
က လက်ခြောက်ချောင်း ဘုရားဝတ်
တော်ကြီး၏ အောက်ဘက်ကပ်လျက်
တွင် ကျောင်းအဝင် (တောင်ဘက်)
မှတ်တံခါး ရှိပါသည်။

ကျောင်းပေါ်သို့ ရောက်သော်
ဦးညောင်တစ်ပါးက ဆရာတော်အခန်း
အနီးသို့ သွား၍ ဧည့်သည်ရောက်
ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

အချိန်အနည်းငယ်ကြာသော် ဆရာ
တော် ထွက်ကြွလာသည်။ **ပဉ္စမ
တောင်လေးလုံး ဆရာတော်
ဦးညောင်ဘာသာ** ဖြစ်သည်။

'တရားထိုင်နေလို့ကွယ်'
'တင်ပါ့ တပည့်တော် အနှောင့်
အယှက် ပြုမိသလို ဖြစ်နေပြီ။
ဇိနရက္ခိတကျောင်းက ဦးပဏ္ဍိတဆီက

တောင်ဘက်အဝင် မောင်းတန်းနှင့် ဇိနရက္ခိ

လာတာပါဘုရား'
'ဦးပဏ္ဍိတက ဘုန်းကြီးနဲ့ အတော်
ရင်းနှီးပါတယ်။ လာရင်းကိစ္စက...'
'စတုတ္ထမြောက် ဆရာတော်
အကြောင်းနဲ့ တောင်လေးလုံးကျောင်း
ဖြစ်စဉ်ကလေး ဆောင်းပါး ရေးချင်လို့ပါ
ဘုရား'
'ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်၊ ကျော်လေး
ကျော် ဆိုတဲ့အတိုင်း ဖရိယတ် စာပေပညာ
ထက်မြတ်သလို ပဋိပတ်မှာလဲ ပေါက်ရောက်
တဲ့ ဆရာတော်ပါ။ သူပြုစုခဲ့တဲ့ ကျမ်းက
(ဝ)ကျမ်းထဲ ဆိုပေမယ့် တကယ် ကျမ်းကြီး
ကျမ်းခိုင်တွေပါ။
ဒကာတို့ နားလည်အောင် ပြောရရင်
ဒွေမာတိကာကျမ်းဆိုတာ ပိနည်းပါးကျမ်း
ရဲ့ အကျဉ်းချုပ် သုံးချက်စု သင်နည်းကျမ်း
ဆိုတာက မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဒဏ်ခံ နက်နဲ
လှတဲ့ ပဏ္ဍနိဒ္ဒေသနာတော်ကြီးကို လွယ်လင့်
တကူ သိမြင်နိုင်အောင် အခြေခံ ဥပဒေက
အဖြစ် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှင်းပြတဲ့ ကျမ်းတွေ
ပါ။'

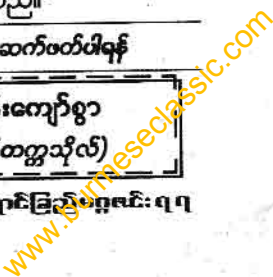
ဆရာတော် ဦးညောင်ဘာ
သာသည် စတုတ္ထဆရာတော်
ပျံလွန်တော်မမူမီ နှစ်နှစ်ခန့်
အလိုကပင် ဆရာတော် ကိုယ်တိုင်
လွှဲအပ်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
ရွှေဘိုခရိုင်၊ ရေဦးမြို့နယ်၊
တင်းတိမ်ရန်ရွာ ဗောဓိကျောင်း
ထိုင်ဆရာတော်အဖြစ် သီတင်း
သုံးနေစဉ် မော်လမြိုင် တောင်
လေးလုံး ဆရာတော်က (၁၃-
၂-၁၉၈၉ မှ ၁၉-၂-၁၉၈၉) ခုနှစ်
ရက်တိုင်တိုင် သံဃာ (၃၅၀)ပါး
တို့အား ပင့်၍ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊
ထီး၊ ဖိနပ်၊ သပိတ်များ လှူဒါန်း
ရာတွင် တူဖြစ်သူ ဦးညောင်ဘာ
သာသည် ကြွရောက်ရသည်။
အလှူပြီး၍ နေရပ်ပြန်ရန် လျှောက်
ထားသောအခါ...

'နင် မပြန်နဲ့တော့ ဒီမှာပဲဆက်နေ'
ဟု မိန့်ကြားသည်။ ကျောင်း
တွင် စီစဉ်ဖွယ်ရာများ ရှိသေးသည်
ဟု လျှောက်ထားမှ ပြန်ခွင့်ရသည်။
ထို့နောက် (၆)လကျော်သောအခါ
သုံးကြိမ်သုံးခါမျှ စာရေးခေါ်သဖြင့်
မထီမဲ့မြင်ပြုရာ ကျမည် စိုးသော
ကြောင့် မော်လမြိုင်သို့ ပြန်လာရ
သည်။

ထိုအခါ ဆရာတော် ဦးနာဂသေနာ
အမှည့်ကြွေ ကြွေခါနီး မြင်ရသော
ကြောင့် အနားတွင် ပြုစုရန် နေထိုင်
သီတင်းသုံးရသည်။ ဗောဓိကျောင်းကို
လည်း "ဦးပညာဝုဓ" ဆက်ခံရန် သင့်
လျော်ကြောင်း ရွာမှ ဒါယကာတို့အား
မှာကြားလိုက်သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

**ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)**

ရွေးမှတ်စု

အသံအသွယ်

၁၀၀၆

မိတ်ဆွေတစ်ဦး လက်ဆောင်ပေးထားသည့် လက်ရေးမူမှတ်စုစာအုပ်ကို လှန်လှောကြည့်လိုက်ရာ တိုင်းရင်းဆေးနည်းများနှင့် ဂါထာများဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ကော်ပီစာအုပ်ကလေးမှာ ဝါကြန့်ကြန့်အရောင်နှင့် အတန်ပင် ဟောင်းခွမ်းနေလေပြီ။ စာအုပ်နောက်ဆုံးတွင်...

‘၁၂၈၇၃ တန်ဆောင်မှန်လဆန်း (၈)ရက်၊ သောကြာနေ့ ညနေ(၇)နာရီအချိန် ဆင်ဆီကျောင်းသစ် ဘဒ္ဒန္တသောဘဏာစရိယ ဆရာတော်ကြီး ကျမ်းအမျိုးမျိုးမှ ထုတ်နုတ် ရေးသားထားသောကျမ်းကို ရေးကျော်ပြုစီမံကြောင်း’

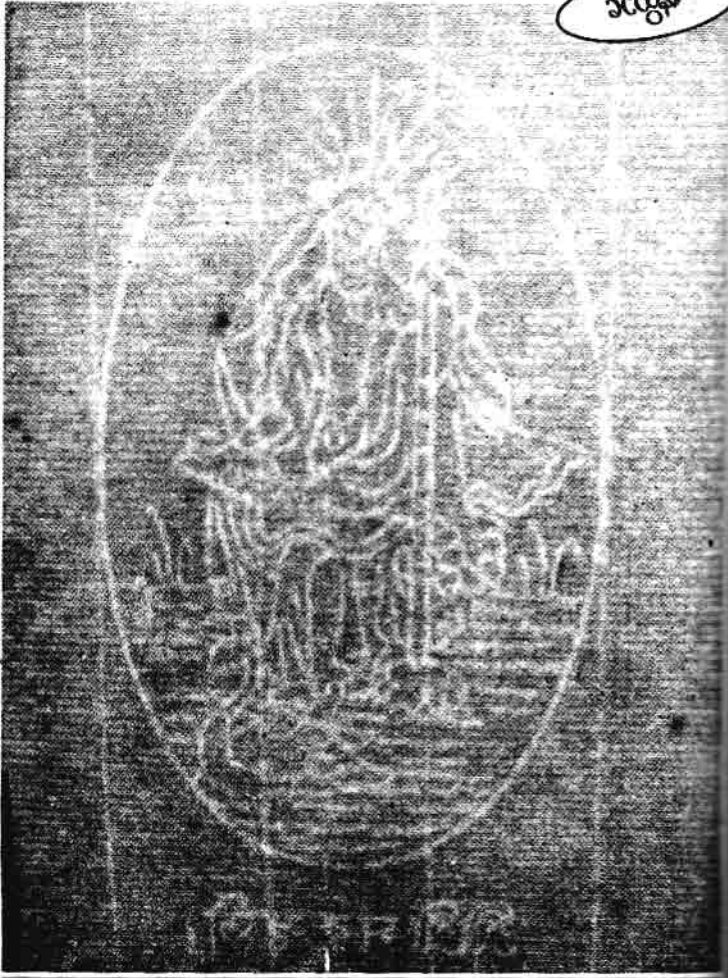
ဟူသော စာသားနှင့်အတူ အောက်၌ ဦးဝိမလ ဆန်း ၈-၈-၈၇၊ ၂၃-၁၀-၂၅ ဟူသော မြန်မာနှစ်-ခရစ်နှစ် ရက်စွဲများနှင့် လက်မှတ်ထိုးထားလေသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၈၀)ကျော်၊ အင်္ဂလိပ်အစိုးရ လက်ထက် ရေးကူးသော မှတ်တမ်းဖြစ်ကာ စာရွက်တိုင်းတွင် ရေစာမျဉ်းကြောင်း ပါရှိသည်။ အောက်ခြေတွင် ဟိန္ဒူစာများနှင့် ဘဲညှပ်အပိုင်းအတွင်း၌ လေဘာတီရုပ်တုပုံစံ မိန်းမပျိုရုပ်တို့ ပါဝင်ကြသည်။

အလွန် ရှေးကျသော ဤစာအုပ်တွင်းရှိ ဆေးနည်းဂါထာများအနက် “အဆိပ်ဟူသရွေ့ နိုင်နင်းသော ဂါထာကျင့်စဉ်” ကလေးမှာ ကောင်းမွန်လှသဖြင့် တစ်ဆင့် ပြန်လည် ဒါနပြုပါသည်။

မြေမှစ၍ အလုံးစုံသော အဆိပ်နှင့် အဆိပ်ရှိသတ္တဝါတို့အား ဆေးမပါဘဲ နိုင်စေတတ်သော ကျင့်စဉ်” ကို ရေးသား ပြဆိုပေအံ့။

တနင်္ဂနွေဆန်း၌ တနင်္ဂနွေပြည့်၊ တနင်္ဂနွေ ကွယ်သောလ၌ လဆန်း၊ ရ ၈ နဂြုတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍနင်း

လောစာအုပ် စာရွက်မှ ဇရာစာ

(၁)ရက်နေ့ နံနက် အရုဏ်တက်ချိန်မှ စ၍ မိမိ၏ အာခံတွင်းကို ဆေးကြောသုတ်သင်ပြီးလျှင် သရဏဂုံ သုံးပါး၊ သီလငါးပါးတို့ကို ခံယူဆောက်တည်ပါ။ ထိုအချိန်မှစ၍ လက္ခယသည့်တိုင် အောင် မိမိခံတွင်းသို့ သွင်းမည့် ရေကအစ စားဖွယ်အားလုံးကို အောက်က

ပြထားသော ဂါထာတစ်ခေါက်မန့်၌ စားသောက်ရမည်။ မည်သည်ကိုမှ မမန်းဘဲ ခံတွင်းမသွင်းရ၊ မစားမသောက်ရပါ။ နံနက် အိပ်ရာထ တစ်ခေါက် အိပ်ရာဝင် တစ်ခေါက် လမ်းခရီးသွားလျှင် သွားလျှောက်အရင်

သားညွှန်ညွှန်၍ တစ်ခေါက်ရွတ်ပြီးမှ
 သွားပါ။ လကုန်သည်အထိ မပျက်
 ခြောက်လျှင် ပထမအကြိမ်
 အညွှန်အောင်၏။

အိမ်ဌာန်အောင် မအောင် သိရန်မှာ
 မိဘ မေ့လျော့၍ မမန်းမမုတ်ဘဲ
 အသောက်မိသည်ရှိလျှင် မြေစသည်
 အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါကို မြင်တွေ့ရမည်။
 အိမ်ညွှန်အောင်အောင်မြင် ကျိုးပျက်
 သဖြင့် တနင်္ဂနွေ ဆန်း၊ ပြည့်၊ ကွယ်
 သောလကို စောင့်၍ အိမ်ဌာန် ပြန်စပါ။

သုံးထ ဆက်တိုက် မကျိုးမပျက်
 အိမ်ဌာန်အောင်မြင်လျှင် နေထိုင်
 သော လုပ်ကိုင်ရာ မည်သည့်နေရာ
 သို့ အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါများ မကိုက်
 ခြိမ်း ကိုက်ခဲ၍ အဆိပ်မတက်နိုင်။
 အဆိပ်ကြောင့်ဖြစ်သော (အဆိပ်ရှိ
 သတ္တဝါ ကိုက်ခဲသော) လူနာကိုလည်း
 သက်ဝါးဖြင့် သပ်ချရုံဖြင့် အဆိပ်ပြယ်
 သ၏။

မန်းရန်ဂါဏာ

သတ္တဝါပိယ တတိန်၊
 ဒိဋ္ဌ မုတ္တကဒံ ပိယ၊
 ယံ နာသေတိ ပိယံ ယောရံ၊
 သေသတ္တဝါ ပရိဿယံ၊
 အာဏာဓတ္တိပိ သတ္တဝါ
 သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
 သဗ္ဗသေဝါ နိပါရတိ၊
 ဖိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊
 ဝိရူပက္ခယိ မေ ယေတ္တံ၊
 ယေတ္တံ ဧရာပသေဟိ နေ၊
 သဗ္ဗပုတ္တေဟိ မေ ယေတ္တံ၊
 ယေတ္တံ ကဏ္ဍာဂေါတမဏေဟိ စ၊
 အပါဒဏေဟိ မေ ယေတ္တံ၊
 ယေတ္တံ ဒွိပါဒဏေဟိ မေ၊
 စတုပ္ပဒေဟိ မေ ယေတ္တံ၊
 ယေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ၊
 ယ ပံ အပါဒဏာ ဟိံသိ၊
 ယ ပံ ဟိံသိ ဒွိပါဒဏော။

ယာ ပံ စတုပ္ပဒေ ဟိံသိ၊
 ယာ ပံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေ၊
 သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
 သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကောလော၊
 သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဏ္ဍိန္ဒ၊
 ယာ ကဗ္ဗိ ပါပ ယာဂယ၊
 အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
 အပ္ပမာဏော ဝေဗ္ဗော၊
 အပ္ပမာဏော သံသော၊
 ပမာဏက္ခန္ဓာနိ သရီသပါနိ၊
 အဟိ ဝိတ္တိကာ သတပဒီ၊
 ဥက္ကဋ္ဌာနာဘိ သရုဗူ မူယိကာ၊
 ကတာ မေ ရက္ခာ၊
 ကာတံ မေ ဖရိတ္တံ၊
 ပဝိက္ကမ္ပန္တ ဘူတာနိ၊
 သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
 နမော သက္ကန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓိနံ။

ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော် ဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်
 မူစဉ် မြွေကိုက်ခဲ၍ ပျံလွန်တော်မူသော
 ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤ
 ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို ဟောတော်မူ၏။

ခန္ဓသုတ်ကို ရွတ်ဆိုပွားများခြင်း
 ကြောင့် မြွေဆိပ်ကင်းဆိပ် စသော
 အဆိပ်ဘေးအမျိုးမျိုးမှ ကင်းလွတ်
 နိုင်ခြင်း၊ နတ်တိုက်၊ စုန်းတိုက်၊ အင်း
 တိုက်ခြင်းဘေး၊ လက်နက်ဘေး၊ မြွေ
 အန္တရာယ်ဘေးတို့မှ ကင်းလွတ်နိုင်ခြင်း
 အကျိုးများ ရရှိစေသည်ဟု ပါရမီ
 မဂ္ဂဇင်း စာတည်းအဖွဲ့မှ ထုတ်ဝေသော
 ပါရမီရှင် ပရိတ်တော် စာအုပ်တွင်
 ဖော်ပြထားသည်။

အထက်ပါအတိုင်း စနစ်တကျ ကျင့်
 ကြံနိုင်ပါက ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အဆိပ်
 နိုင်နင်းခြင်း အကျိုးကို ခံစားရနိုင်
 သည်ဟု ယုံကြည်မိသဖြင့် ဒါနပြုခြင်း
 ဖြစ်ပါသည်။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်	
သဗ္ဗာ	= သင်္ဃာ
ဒိဋ္ဌ	= ဒိင်္ဃ
မုတ္တ	= မန်တာ
သေသဉ္ဇာ	= သေသင်စာ
ပရိသယံ	= ပရိတ်သယံ
ဓတ္တိပိ	= ခစ်တမ်ပိ
သဗ္ဗတ္ထ	= သင်္ဃဗတ်ထ
ပရိတ္တံ	= ပရိတ်တံ
ဝိရူပက္ခေဟိ	= ဝိရူပက်ခေဟိ
မေတ္တံ	= မစ်တံ
ပုတ္တေဟိ	= ပုတ်တေဟိ
ဟိံသိ	= ဟိန်သိ
စတုပ္ပဒေ	= စတုပ်, ပဒေ
ဗဟုပ္ပဒေ	= ဗဟုပ်, ပဒေ
သတ္တာ	= သတ်တာ
ဘဒြာနိ	= ဘတ်ဒရာနိ
ပဏ္ဍိန္ဒ	= ပတ်သန်တု
ကဗ္ဗိ	= ကင်္ဂိ
အပ္ပ	= အပ်ပ
ဝက္ခာနိ	= ဝန်တာနိ
ဝိတ္တိကာ	= ဝိတ်ဆိကာ
ဥက္ကဋ္ဌာနာဘိ	= ခုန်ဏနာဘိ
ရက္ခာ	= ရက်ခါ
ပဝိက္ကမန္တ	= ပတ်တိကမန်တု
သတ္တန္တံ	= သတ်တန်နံ
သမ္မာ	= သမ်မာ
သမ္မုဒ္ဓါနံ	= သမ်ဗုတ်ဒန်နံ

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သားမင်း ချောင်းဆိုးပျောက် သလိပ်ပျော် ပူရိန်းငုံဆေးပြား

အမှတ်တံဆိပ်

၀.၂၁၀ Y ၀၀၅၅၀၀ လျှင်စင်ဂျူ ၂၀၀၈/တဆထလ(၁၆၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်

တဆထက (စာနယ်ဇင်း) ၁၆၉/၀.၂၁၀၀

လေထန်ကုန်းတွင် ရေးဖော်စာရေး ဆရာများ ဆုံကြသည်။ ကိုဇော်ရဲနိုင်၊ ကိုအောင်မြတ်ဦး၊ ကိုနေမျိုးသီဟတို့ကို တစ်ဝိုင်းတည်းတွင် တွေ့ရသည်။ ဆရာ ဇော်ရဲနိုင်က “လာထိုင် ကိုယဉ်တင့်... အဟွပ်...အဟွပ်...အဟွပ်”

“ချောင်းဆိုးလှချည်လား...ကိုဇော်ရဲနိုင်”
“ဟုတ်တယ်ဗျာ... ဆေးလိပ် မသောက်၊ ကွမ်းမစားဘဲနဲ့ ဘာကြောင့် များ ဒီလောက်ချောင်းဆိုးမှန်းမသိဘူး”

“ရာသီဥတု အကူးအပြောင်းမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ အာဂန္ဓကရောဂါပဲ”

“ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီမို့ ကျွန်တော်တို့ထက် ရောဂါ အကြောင်း ပိုနားလည်မှာပါ ရှင်းပြစမ်း ပါဦး”

“ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ ဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်နိုင်ရင် ကျန်းမာနေတာပါပဲ...ဒါပေမဲ့ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်နဲ့ ဥတုသမုဋ္ဌာန် လွန်ယုတ်လွှဲနား ပြုဖန်များရင် အာဂန္ဓက ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ရောဂါ စလာတာပဲ...ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်ရတာ ရေချိုးစေတာမျိုး ရာသီနဲ့ မတည့်တဲ့အစားအစာ ကို စားတာကစပြီး ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်စလာတာပါ”

ဆရာနေမျိုးသီဟက ဆက်ပြောသည်။ “ကျွန်တော်တို့လို ကွမ်းစားတဲ့သူတွေ၊ ဆေးလိပ်သောက်တဲ့သူတွေအတွက် ချောင်း ဆိုး ရင်ကျပ်ရောဂါ မကင်းဘူးဗျ...ဒါကြောင့် ဘယ်ဆေးကို ဆောင်ပြီး သုံးစွဲရမယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး”

“ရာသီမရွေးလဲ စားသုံးနိုင်ပြီး ရာသီအကူးအပြောင်းတွေမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ ချောင်းဆိုးရင်ကျပ် သလိပ်ပျော်ရောဂါကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေးတစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ...ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ သမားတော် ဦးကိုကိုကြီးက ရောဂါရှင်များကို လက်တွေ့ကုသ ပေးခဲ့ပြီး အစွမ်းထက်ထိရောက်မှုကို သိရှိပြီး ဈေးကွက်ထဲမှာ ဖြန့်ချိနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော်ပူရိန်းငုံ ဆေးပြားရှိတယ်။ ကလေး၊ လူကြီးအရွယ်မရွေး သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျ”

“အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော်ပူရိန်းငုံဆေးပြား ရဲ့ ဆေးအညွှန်းကိုလဲ ပြောပြပေးဦးမှဗျေ”

“ဆရာတို့အားလုံး သုံးစွဲချင်ရင် သုံးစွဲရအောင် ဆေးအညွှန်း

သလိပ်ပျော်၊ ရင်ချောင်း၊ အစာကြေ ဆီ၊ ဝမ်း၊ သွေးလေညီညွတ်အောင်

သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်)

ချောင်းဆိုးပျောက် သလိပ်ပျော် ပူရိန်းငုံဆေးပြားကိုဆောင်

ပြောပြပေးပါမယ်။ ဆေးအညွှန်း မပြောမီ ကျွန်တော် လက်ဆောင်ရ တဲ့ဆေးဘူးထဲ က သားမင်း သလိပ်ပျော် ပူရိန်းငုံဆေးပြား (၄)ပြား ဆရာကိုဇော်ရဲနိုင် ရေးခွေးနဲ့ အရင်သောက်လိုက်ဦး... က ပြောတော့ မယ် နားထောင်...သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော်ပူရိန်းငုံ ဆေးပြားဟာ ရာသီ ဥတု အကူးအပြောင်းကြောင့် အအေးမိ ခြင်း၊ နှာစေး ချောင်းဆိုးခြင်း၊ အပူရပ် ခြင်း၊ အပူချောင်းဆိုးခြင်း၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ ခွဲကျပ်ခြင်း၊ သလိပ်ပုပ် ထခြင်း၊ လည်ချောင်းစပ်ယား၍ ချောင်း ဆိုးခြင်း၊ ကျောရင်အောင့်၍ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်းများကို ကွမ်းရွက်စိမ်းရည် (သို့) ရေခွေးနဲ့ သောက်ရင် သက်သာပျောက်ကင်းစေတယ်ဗျ”

“ကောင်းတယ်ဗျာ... ဆက်ပြောပါဦး”

“အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း၊ လေထို၊ လေ အောင့်၊ လေနာရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေပွခြင်း၊ လေချုပ်၍ မအီ မသာဖြစ်ခြင်းများ ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး ဆီ၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းများကို မှန်ကန်ညီညွတ်စေတဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ... ခံတွင်းအနံ့မကောင်းသူများနဲ့ မူးဝေ၊ ပျို့အန်ခြင်းများအတွက် ငုံ့ပေးပါက ခံတွင်းလဲရှင်း၊ မူးဝေခြင်းလဲ ကင်းလျက် ချွဲသလိပ် ပျော်စေပါတယ်။ ကလေး၊ လူကြီး နေ့စဉ် သုံးစွဲရင် အစာကြေ ရင်ချောင်ပြီး အစားအစာ စားချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်စေတယ်တဲ့ဗျ”

ဆေးညွှန်းများ တရစပ်ပြောပြီး လက်ဖက်ရည်သောက် ရင်း စကားဆက်ပြတ်သွားချိန်တွင် ဆရာဇော်ရဲနိုင်က “ဆရာ ကိုယဉ်တင့် တိုက်လိုက်တဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ်သလိပ်ပျော် ငုံ့ဆေးပြားရဲ့ အစွမ်းတော့ပြုပြီဗျ...ဆေးသောက်ပြီး နာအိုင်း အတွင်းမှာ ခံတွင်းလဲရှင်း၊ သလိပ်လဲပျော်ပြီး ရင်ချောင်သွား တယ်...သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော် ပူရိန်းငုံဆေးပြား ရဲ့အစွမ်းကို လုံးဝယုံကြည် လိုက်ပြီ...ကျွန်တော်လဲ သုံးစွဲမယ် အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်း၊ ဂုဏ် သတင်းကို တစ်အိမ်တက်တစ်အိမ်ဆင်း သတင်းပေးဦး မယ်ဗျို့...”

www.burmeseclassic.com

◀ မြက္ခူတောင် မြည်လုံချမ်းသာတော်တော်

ယခင်လမှ အာဆက်

ဆရာတော်သည် မိမိ တစ်ကြိမ်
ဆင်ခါမျှ မရောက်ဘူးသေးသော
ဆရာသစ်၊ ဝန်းကျင်သစ်သို့ ရောက်ရှိ
သဖြင့်ကြောင့် မြင်ကွင်းမှန်သမျှသည်
ဆယ်အဆန်းပင် ဖြစ်နေပေသည်။

အထူးသဖြင့် သစ်ကြီး၊ ဝါးကြီးများ
ဖြင့် မိမ်းလန်းစိုပြည်လျက်ရှိသော
မြက္ခူတောင်၏ အေးအရိပ်သည်
ဆရာတော်အတွက် အမောပြေ အား
ဆေးတစ်ခွက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်း
တော် ပရိဝုဏ်အတွင်းရှိ ရှေးဟောင်း
ကျောင်းတိုက်ကြီးများ၊ သာသနိက
ဆောက်အံ့နံများ၊ ရေပုံ၊ တန်ဆောင်း
များနှင့် မောနားဆုတောင်းပြည့်စေတီ
တော်တို့ ဖူးတွေ့လိုက်ရသည့်အချိန်
နှင့် မြက္ခူတောင် မောနားအား

B11A, April, 2013.

မြက္ခူရွှေတောင် ရွယ်စေတီရှင် ပေတီပေတီဖြတ်

နှင့် သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးများ (၃)

မောင်မောင်ကျောက်

သာသနာပြုလိုစိတ်များသည် ဆရာ
တော်၏ ရင်တွင်းဝယ် တဖွားဖွား
ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရပေသည်။

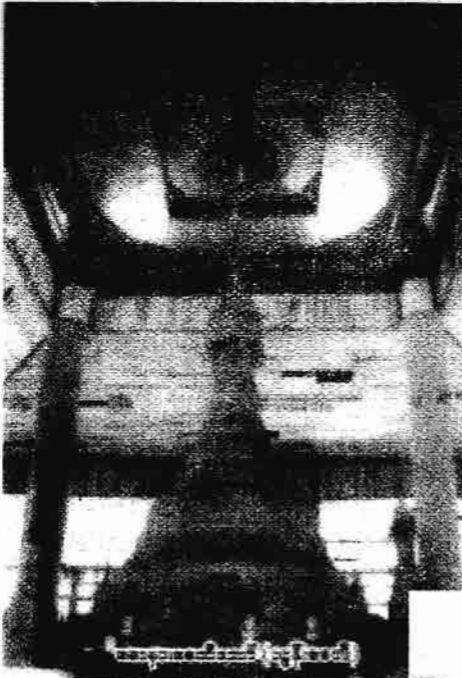
ဆရာတော်သည် ဆုတောင်းပြည့်
မောနားကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိပြီး
နောက် မောနားဆုတောင်းပြည့်စေတီ
တော်နှင့် ဆုတောင်းပြည့် မောနား

ကျောင်းတိုက်အား ဘက်စုံပြုပြင်
မွမ်းမံရေး စီမံကိန်းကို စတင်ချမှတ်
အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့ပေသည်။

ဆရာတော် ရောက်စက ပြုလုပ်ရွှေ
တောင်ခြေလှည်းခံ (ရွှေညောင်ပင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၁

www.burmeseclassic.com

◆ မောနားသုတောင်းပြည့် စေတီတော်အား တက်ရုံ မြေပြင်ခံ တွေ့ရစဉ်

◆ မောနားစေတီတော်(လွန်းစေတီ)

◆ မောနားကျောင်းသို့ အတက်လမ်းမုခ်ဦး

စခန်း) အနီးတစ်ဝိုက်တွင် တံအိမ်လေးများဖြင့် ဟိုတစ်ခု၊ ဒီတစ်ခု နေထိုင်ကြသူများနှင့် ယာကွက်များအတွင်း၌ တံအိမ်ဆောက်ပြီး နေထိုင်ကြသူများသာ ရှိပေသည်။ ရွာဟူ၍ မည်မည်ရရ မရှိခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်သည် တောင်ခြေရင်းရှိ တံအိမ်လေးများနှင့် ယာကွက်များအတွင်း နေထိုင်ကြသော တံအိမ်လေးများအား စုပေါင်း၍ "မြသုခ" ဟု အမည်ရသော ရွာလေး တစ်ရွာကို သက်ဆိုင်ရာများနှင့် ညှိနှိုင်းပြီး တည်ထားပေးခဲ့ပေသည်။ မြသုခရွာလေးသည် အိမ်ခြေ(၄၅)အိမ် ရှိပေသည်။

ထိုမြသုခရွာသည်ကား မောနားဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်နှင့် ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက်ရှိ သံဃာတော်များအတွက် ဆွမ်းချက်ရွာကလေးပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓဝေယျာဝစ္စ၊ သံဃာ့ဝေယျာဝစ္စ

၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

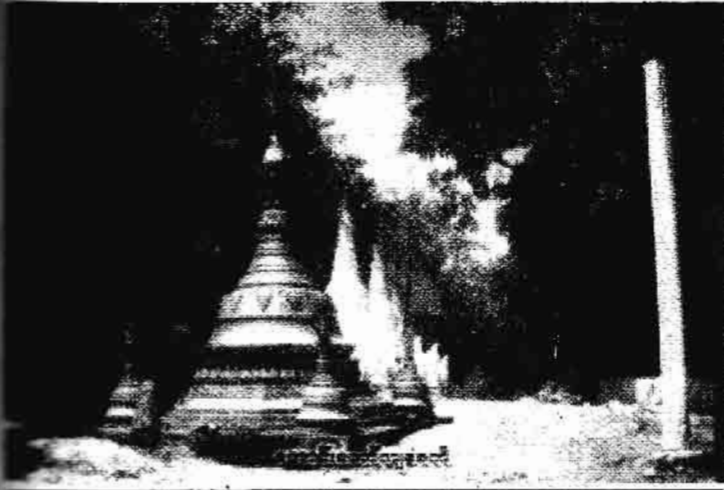

တို့ကို မညည်းမည၊ ကြည်ဖြူစိတ်ထား သဒ္ဓါပွားကာ အားကြီးမာန်တက်ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ပေးကြသော မြသုခရွာမှ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများအား တုံ့ပြန်သော စေတနာအရင်းခံဖြင့် ဆရာတော်သည် ပြက္ခဒိန်အနောက်တောင်ခြေ 'ပေပင်ချောင်း' သဘာဝရေထွက်မှ ပေ (၇၀၀)ကျော် ဝေးကွာသော မြသုခရွာလယ် အုတ်ကန်ကြီးသို့ (၁၅)လက်မ ပီဗွီစီပိုက်များဖြင့် ရေသွယ်တန်း၍ ပေးခဲ့ရာ ကျပ်ငွေ(၂၄)

သိန်းကျော် ကုန်ကျခဲ့ပေသည်။ ယခင်က မြသုခရွာမှ ရွာသူရွာသားများသည် သောက်ရေသုံးရေ ရရှိရန်အတွက် မြသုခရွာ၏ အရှေ့ဘက် (၆)ဖာလုံခန့် ကွာဝေးသည့် ရေထွက်များရှိရာ (ဂဗျန်ကန်)ကျေးရွာသို့ ရေခံသွားခဲ့ရပေသည်။

"ရေကြွယ်တော့တစ်ည၊ ထင်ကြွယ်တော့တစ်လ" ဟူသော ဝေဒနာကြီးများ၏ အဆိုအမိန့်အတိုင်းပင် ရရှိရန်အတွက် နေ့စဉ် ရေခံသွားရ

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်ကျောင်း

လှည်း၊ နွားရိုက်သူများက လှည်း၊ နွားနှင့် စက်ဘီး ရိုက်သူများက စက်ဘီးနှင့်၊ လှည်း၊ နွားရော၊ စက်ဘီး၊ ဒါရိုက်သူများကမူ ခြေကျင့် သွားကြ၍ ရေခပ်ရပေသည်။

ထို့ကြောင့် ရေခပ်သွားခြင်းသည် အလုပ်တစ်ခုပမာ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်၏ ရေအလှူတော် ပေးမှုကြောင့် မြသခု တစ်ရွာလုံး နှင့်အနီးအနား ယာတ်များက လူနှင့် ဘိက္ခုနီများအတွက်ပင် ဖူလုံစွာ ရရှိခဲ့ပေသည်။

တစ်ဖန် ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက်သို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက်ကြသော ဘုရားဖူးဦးစည်သည်များ၊ ကျောင်းတိုက်ရှိ သံဃာတော်များ၊ ကိုရင်သာမဏေများ၊ ကျောင်းသားများ၊ နှစ်စဉ်သင်္ကြန်တွင်း၌ ဒုလ္လဘသံဃာတော် အပါး(၁၀၀)ကျော်နှင့် သီတင်းကျွတ် တောင်ကြီးပွဲတော်ရက်များအတွင်း ရေလုံလောက်မှုရှိစေရန် ရည်သန်၍ ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက်မှ ပေ(၆၀၀၀) ဝေးကွာသော စကြာတောင် သဘာဝ

ရေထွက်မှ ရေများကို တစ်လက်မ ပီဗွီစီ ရေပိုက်များဖြင့် သွယ်တန်းပေးခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် ကော်ပီမြဲ ကင်းတား လက်ဝဲမြောင်းပေါင်မှ တောင်ခြေလှည်းခံ (ရွှေညောင်ပင်စခန်း)အထိ (၃)မိုင် ခရီးလမ်းကို ဘုရားဖူးများသည် နွေ၊ ဖိုး၊ ဆောင်း ကာလများတွင် အချိန်မရွေး လွယ်ကူစွာ သွားလာနိုင်ရန် နှစ်စဉ် ပြုပြင်ပေးလျက် ရှိပေသည်။

ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက်တွင် ၂၀၀၁ ခုနှစ် မဟာသင်္ကြန်မှစတင်၍ နှစ်စဉ် ဒုလ္လဘ ရဟန်းခံပွဲများ ပြုလုပ်ပေးလျက် ရှိပေသည်။ နှစ်စဉ် ဒုလ္လဘသံဃာတော် အပါး (၁၀၀)ကျော် ရှိပေသည်။

ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက်တွင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မဟာသင်္ကြန်မှစ၍ ယနေ့ထက်တိုင် သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာ (၇)ရက်စခန်းကိုလည်း နှစ်စဉ် ပြုလုပ်ခဲ့ပေသည်။ ဝိပဿနာတရားစခန်းတွင် သံဃာတော်များ၊ ယောဂီများ အပါအဝင် စုစုပေါင်း(၂၅၀)ကျော် ရှိပေသည်။

ဆရာတော်သည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် တောင်တက်ကားလမ်း မုခ်ဦးနှင့် ဆင်ဖြူတော်နှစ်စီးအား ဆောက်လုပ်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ဆရာတော်သည် တောင်ခြေလှည်းခံ(ရွှေညောင်ပင်စခန်း)မှ မောနားဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်သို့ နွေဦးဆောင်း အချိန်မရွေး အခါမရွေး အလွယ်တကူ သွားရောက်ဖူးမြော်နိုင်ရန် လှေကားနှင့် စောင်းတန်းများကို ဆောက်လုပ်ပြီး သာသနာပြုရန် ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်စ ကနဦးပင် ကြံစည်အားထုတ်တော်မူခဲ့ပါသည်။

သို့နှင့် ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှ စတင်၍ လှေကားနှင့် စောင်းတန်းများကို ကိုယ်တော်တိုင် စီစဉ်ကြပ်မတ် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ရာ ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်ခဲ့ပေသည်။

ဤသို့ လှေကားနှင့် စောင်းတန်းများ အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်ခဲ့ခြင်းမှာ ဆရာတော်၏ ပြင်းပြသော ဖွဲ့၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ စွမ်းအားတို့ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ယခင် စောင်းတန်းနှင့် လှေကားများ မပြုလုပ်မီက တောင်ခြေလှည်းခံ(ရွှေညောင်ပင်စခန်း) မောနားဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်အထိ (၄)ဖာလုံခရီးအား တစ်နာရီခန့် တောလမ်းအတိုင်း သွားခဲ့ကြရသည်။

သို့သော် ယခုအခါ ဆရာတော်၏ မဆုတ်မနစ်သော ဖွဲ့၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ၊ သာသနာပြုစွမ်းအားနှင့် ပဉ္စမစွယ်တော်ရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီးအား တောင်ခြေလှည်းခံမှ မောနားဆုတောင်းပြည့်စေတီတော် အရောက်

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၇၀)ကျော်ခန့်က ကြားရွှေတောင် သာသနာပြု သံတောကိုတောင်မြို့ပြည့်ဆရာတော် ဦးကလျာက

(၂၇)မိနစ်မျှဖြင့် သက်သောင့်သက်သာ လာရောက် ဖူးမြော်နိုင်ကြပေပြီဖြစ် သည်။
မောနား ဆုတောင်းပြည့်စေတီ တော်မှ ပြက္ခရွေ အရှေ့တောင်စေတီ တော်သို့ (၄)နာရီ၊ ပြက္ခရွေအနောက်

တောင် စွယ်တော်ရှင်စေတီတော်သို့ (၂)နာရီကြာ သွားရောက်ဖူးမြော်နိုင် ကြပေပြီ ဖြစ်သည်။
ဆရာတော်သည် ပြက္ခရွေတောင် သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ လာတာဝတမထေရ်မြတ် (ဘုန်းဘုန်း

လေး) စတင် ဖောက်လုပ်ခဲ့သော တောင်ခြေမှ မောနားဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်သို့တောင်တက်ကားလမ်း ကိုလည်း ဆက်လက် ဖောက်လုပ်လျက် ရှိပေသည်။

ယင်း တောင်တက်ကားလမ်းသည် (၁)မိုင် (၁)ဖာလှိုခန့် အရှည်ရှိပြီး ယခုအခါ (ခွဲ)ပုံခန့် ကျောက်ကြမ်း အူလမ်းကြောင်း ဖော်ပြီး၍ ဘောင်း တော်ကျ စေတီတော်အထက်သို့ပင် ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်ပေသည်။

လမ်းအူကြောင်း ဖော်ပြီးစီးပါက (၂၄)ပေအကျယ် ကွန်ကရစ်လမ်းခင်း မှာ ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းတောင်တက် ကားလမ်းအား လမ်းအူကြောင်း ဖော်ခြင်း၊ ကွန်ကရစ်ခင်းခြင်း ပြုလုပ်ရာ တွင် ကျပ်သိန်းပေါင်း (၂၅၀၀)ခန့် ကုန်ကျမည် ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ကုသိုလ်ရှင်များအနေ ဖြင့် လှူဒါန်းလိုပါက ပြက္ခရွေတောင် မောနားဆရာတော် ဦးပညာဝံသ (မွှောစရိယ၊ B.A)ထံသို့ ဆက်သွယ် လှူဒါန်းနိုင်ပါကြောင်း သိရပေသည်။ ဆရာတော်သည် ဆရာတော်၏ ဆွမ်းချက်ရွာဖြစ်သော မြသုခရွာလေး ရှိ ကလေးသူငယ်များနှင့် ရွာနီးချုပ်စစ် မှ ကလေးသူငယ်များအား ပညာရည် နို့ သောက်စို့နိုင်ရန်လည်း ကြိုးစားအား ထုတ်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ပြက္ခရွေတောင်ခြေရှိ သံချပ်တောင် ပြင်ဆင်ရေး ပင်မအလုပ်ရုံတစ်ခု တပ်ဦးကျောင်းဖြစ်သော ဆုတောင်း ပြည့် မောနားကျောင်းတိုက်၏ မောနား ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော် တို့အား ထိုတပ်မှပင် စောင့်ရှောက် လှေ့ကားအတိုင်း လှုပ်စစ်မိ သွား တန်းလှူဒါန်းထားမှုကြောင့် ညအခါ

အနောက်သို့ ဘုရားဖူးသွားလာနိုင်
ဖြစ်ပေသည်။

တောင်ကြီးရွာတော်

အနော်ရထာမင်းကြီးသည် သာ
သျှာင်းတော်နှင့် ပြက္ခန္ဓာတောင်တို့
ဆိုင် စေတီများ တည်ပြီးနောက်
အဓိဋ္ဌာန်ထားတော်မူခဲ့သည်မှာ...

‘ဦး ပြုတော်မူသော ကုသိုလ်တော်စေတီ
တို့အား တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ဆွမ်းဆက်ကပ်
လှူဒါန်းကြစေ၊ မေပုလော ဆွမ်းတော်ကြီး
ကပ်လှူကြသူတို့သည် စပါးဆန်ရေ
ကောက်ပါသီနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် ချမ်းသာပါ
စေ၊ မေပုလောမေပုလောတို့သည် ဆန်ကောက်
ကောက်ဆွသာ ကျန်ရှိပါစေ’

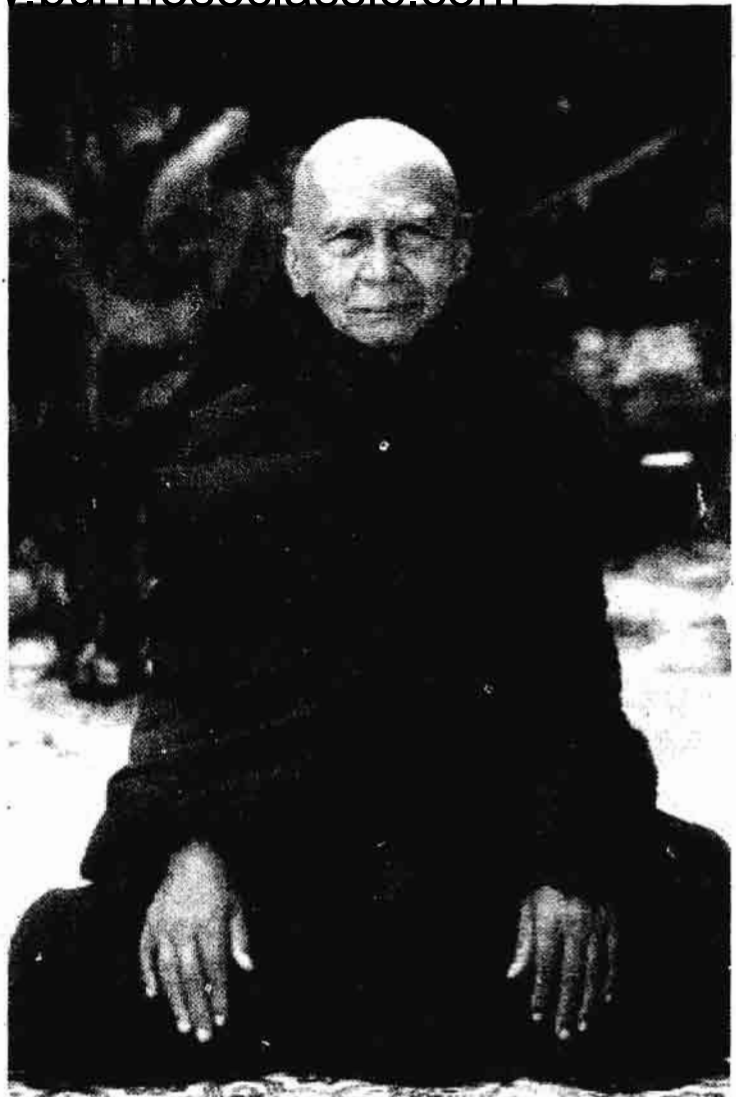
ဟု အဓိဋ္ဌာန်ထားတော်မူခဲ့၏။ ထို့
အပြင် ရွှေသာလျောင်းစေတီတော်နှင့်
ပြက္ခန္ဓာတောင် စေတီတော်တို့တွင်
လည်း...

‘ဦးအား အမှုအတန်း ပေးဝေကြသကဲ့သို့
စွယ်တော်မြတ်တင်သော ဆင်ဖြူဆင်ပ
ယဉ်သာ၊ ကိုလည်း ဆင်ဆယ်မျိုးတို့၏ အရပ်
တို့ဖြင့် ဆွမ်းတော်ကြီး ကပ်လှူပွဲတွင် ထည့်ဝင်
လှူဒါန်းပြီး ဆင်ဖြူဆင်ယဉ်သာကို အမှု
အတန်း ပေးဝေကြရန်’

ဟု အဓိဋ္ဌာန်ထားတော်မူခဲ့ပေ
သည်။

ထိုကဲ့သို့ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူသည့်
အတိုင်း အနော်ရထာမင်းကြီး လက်
ထက်မှစ၍ ရွှေသာလျောင်းစေတီတော်
မြတ်နှင့် ပြက္ခန္ဓာတောင်စေတီတော်
မြတ်တို့အား သီတင်းကျွတ်လဆန်း
(၁၁)ရက်နေ့မှ သီတင်းကျွတ်လပြည့်
နေ့အထိ ဆွမ်းတော်ကြီး ကပ်လှူပွဲများ
ကို ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြပေသည်။

သို့သော် ရှေးအခါက ရှေးရိုးရာ
အစဉ်အလာအတိုင်း မပျက်မကွက်

▲ ပြက္ခန္ဓာတောင် သာသျှာင်း မိတ္ထီလာမြို့ အသောကာရံ
ရေလည်ကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဝဏ္ဏ နာယက နိုင်ငံတော် ဩဇာဦးစိုးသ
အပ္ပမဟာသဗ္ဗတောဝိဒါဇာ ဘဒ္ဒန္တ လာတာတာ

ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြသော်လည်း ယခု
အခါ ပြက္ခန္ဓာတောင် စေတီတော်မြတ်
တို့အား ဆွမ်းတော်ကြီး ကပ်လှူပွဲနှင့်
ဆင်လှူပွဲများသည် တစ်စတစ်စ
တိမ်ကောပျောက်ကွယ်သွားပြီး ပျော်ပွဲ
ရွှင်ပွဲသက်သက်လောက်သာ ကျန်ရှိ
ပေတော့သည်။

ပြက္ခန္ဓာတောင် စွယ်တော်ရှင်စေတီ
တော်မြတ်အား ဆွမ်းတော်ကြီး ကပ်

လှူပွဲကို ဒေသခံပြည်သူများက
“တောင်ကြီးပွဲ” ဟု၍ ခေါ်ဝေါ်ကြပေ
သည်။ ယခင်က လှည်းယာဉ်များဖြင့်
တစ်ဖုံ၊ စက်ဘီးများဖြင့်တစ်ဖုံ၊
ခြေကျင်ဖြင့်တစ်သွယ် အနယ်နယ်
အရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးပရိသတ်များသည်
တောင်ကြီးပွဲသို့ အိုးစည်၊ ဒိုးပတ်သံ
ဖြိုင်ဖြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ဖြင့် တပျော်တမ်း
လာရောက်ကြပေသည်။

ဥဒေါင်းပင်ပလ္လင်အထိတော်တွင် ဆရာထော် ဦးလာဘာထာ(ဘန်ဘန်လေး)နှင့် ထီးဟင်္ဂါဥဒေါင်းပင်ပလ္လင်တို့အား ဖူးမြော်ရအံ့

ဘုရားဖူးလာ ဧည့်ပရိသတ်များ သည် ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်း တိုက်ပရိဝဏ်အတွင်းရှိ မြေကွက်လပ် ကြီးတွင် တပျော်တပါး တီးမှုတ် ကခုန် ကြပေသည်။ တီးမှုတ် ကခုန်ကြရာတွင် လည်း သူ့ရွာနှင့်သူ၊ သူ့ဝေလေနှင့်သူ၊ သူ့အဖွဲ့နှင့်သူ၊ စည်းကမ်းရှိစွာ ပိုင်းဖွဲ့

၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပြီး တီးကြမှုတ်ကြ ဆိုကြ ကကြရပေ သည်။ အိုးစည်သံ၊ ဒိုးပတ်သံကြားလျှင်ပင် မကရ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်ကြရပေ သည်။ ထို့ကြောင့် အမျိုးသား အမျိုး သမီး ကြီးငယ်မဟူ ပျော်ပျော်ပါးပါး ကခုန်ကြရပေသည်။ နှစ်သက်မြတ်နိုး

ဖွယ်၊ ပီတိဖြစ်ဖွယ် တောင်ကြီးပွဲ၏ ဝေလေတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဤဝေလေနှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူ မှ ဒေသခံများအား မေးမြန်းကြည့်ရာ ပြက္ခဒိန္နာတောင်ပိုင်ရှင် နတ်ဝိဇ္ဇာ နှစ်ပါးဖြစ်သော တောင်ပြုံးအရှင် နှစ်ပါးတို့ ပျော်ရွှင်စို့အတွက် ဒိုးတီး ပေးရသည့် ပွဲဖြစ်ကြောင်း၊ ဒိုးတီး ပွဲတော်ဟု ပြောလျှင်လည်းရ ကြောင်းကို ပြောပြပါသည်။

ယခင်က သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၈)ရက်နေ့မှ သီတင်းကျွတ်လပြည့် ကျော် ရက်များအထိ ဒေသခံကျေးရွာ များမှ အိုးစည်ဒိုးပတ်များ အပြိုင်အဆိုင် တီးမှုတ်ပြီး ကခုန်ကြသော်လည်း ယခု အခါ ကျောက်ဆည်မြို့ ဆင်ပွဲတော်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေသဖြင့် သီတင်းကျွတ် လဆန်း(၁၄)ရက်နေ့ ညဉ့်သန်းခေါင် ကျော်အချိန်ထိသာ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများ ရှိပေတော့သည်။

ဤ ပြက္ခဒိန္နာတောင်ကြီးပွဲတော်၏ ထူးခြားချက်မှာ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၄)ရက်နေ့ ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော် အချိန်ထိသာ တီးမှုတ်ကခုန်နေကြ သော်လည်း သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ နံနက်လင်းလျှင် ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက် ပရိဝဏ်အတွင်း ၌ ရွေးဆိုင်အချို့နှင့် လူအချို့သာ ကျန်ရှိပြီး ကျန်ဘုရားပွဲလာ ပရိသတ် များ တစ်ယောက်မျှ မရှိကြတော့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

စာရေးသူမှ ဒေသခံဆရာတော်ကြီး များနှင့် သက်ကြီးပုဂ္ဂိုလ်အချို့တို့အား စုံစမ်းမေးမြန်းကြည့်ရာ...

နယ်သူနယ်သားများသည် သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့တွင် သူတို့၏ စိတ်တိုကျားများ အား သွားရောက်ကန်တော့ကြခြင်းဖြစ်

ကြောင်း ထို့ကြောင့် သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၄) ရက်နေ့ ညဉ့်ယန်းခေါင်ကျော် အချိန်တွင် တောင်ပေါ်မှ တောင်အောက်သို့ အချိန်မီ ပြန်ဆင်းကြရကြောင်း...

သီတင်းကျွတ်လပြည့်ဟိုက်သီ ရက်များအတွင်း၌ ပြက္ခဒိန် တောင် တောင်ကြီးပွဲအား အတီးအပူတ်များဖြင့် တပျော် တပီး လာရောက်ကြပြီး တောင်ပိုင်းဖြစ်သော တောင် ပြုံး အရှင်နှစ်ပါးအား အတီး အပူတ် အကအခုန်များဖြင့် ပျော်ပျော်ပေးရခြင်း ဖြစ် ကြောင်း...

ထို့နောက် ပြက္ခဒိန်တောင် တန်းပေါ်ရှိ စေတီတော်များ အား ဆွမ်းကပ်လှူဒါန်း ကြခြင်းပင် ဖြစ်ကြကြောင်းကို ပြောပြကြရပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ တောင်ကြီးပွဲ တော် ဟူသည်မှာ အနော် ရထာမင်းကြီး၏ အဓိဋ္ဌာန်

တော်အတိုင်း ဆွမ်းကပ်လှူပွဲ၊ ဆွမ်း လောင်းလှူပွဲများနှင့် ပြက္ခဒိန်တောင်ပိုင် ရှင်ဖြစ်သော တောင်ပြုံး အရှင်နှစ်ပါး တို့အား အိုးစည် ဒိုးပတ်တို့ဖြင့် ပျော် တော်ဆက်သည့်ပွဲဟု ဆိုရပေမည် ဖြစ်ပေသည်။

ပြက္ခဒိန် တောင်ကြီးပွဲတော်သည် အိုးစည်သံ၊ ဒိုးပတ်သံတို့ဖြင့် ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားလျက် ရှိ ဆော်လည်း ရှေးရိုးရာ အစဉ်အလာ အတိုင်း ပြုလုပ်ဖြစ်သော ဆွမ်းတော် ငြီး ကပ်လှူပွဲနှင့် ဆွမ်းလောင်းလှူပွဲ များမှာ တစ်စတစ်စ တိမ်ကောပျောက် ကွယ်လျက် ရှိပါသည်။

● လှူပေးသောကျောင်းတိုက်ကြီးနှင့် ထာဝရတော် ဦးညဉာဏ်သံ(ဓမ္မာစရိယ၊ B.A.)၊ စာရေးသူတို့၊ ဝန်းမောင်နှင့်(မောနား)

လောင်းလှူလျက် ရှိပေ သည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ပြက္ခဒိန် တောင် ဆုတောင်းပြည့် မောနား ကျောင်းတိုက်၏ ကျောင်းတိုင် ပဓာန နာယက ဆရာတော် ဦးညဉာဏ်သံ (ဓမ္မာစရိယ၊ B.A.)သည် ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဓ ဟူသော သာသနာ သုံးရပ်တို့ကို ပြန့်ပွားစေရန် ကြိုးပမ်း အားထုတ်တော် မူပါသည်။

ထို့ပြင် ဗုဒ္ဓသာသနာ တော် နေလပမာ ထွန်း တောက်စေရန် ရည်သန် လျက် ပြက္ခဒိန်တောင် မောနား ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်နှင့် ဆုတောင်း ပြည့် မောနားကျောင်းတိုက် တို့အား ထာဝရ ဖွံ့ဖြိုး စည်ပင် သာယာစေပြီး ဗုဒ္ဓ သာသနာတော် နှစ်ငါး တောင်တိုင်တိုင် တည်တံ့

ထို့ကြောင့် ဆုတောင်းပြည့် မောနား ဆရာတော်သည် ရှေးမူမပျက် စွယ် တော်ရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဆွမ်းကပ်လှူပွဲနှင့် ဆွမ်းလောင်းလှူပွဲ ကို ၁၃၇၂ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ ဆန်း(၁၄)ရက်နေ့မှစ၍ ဖြိုးနယ်၊ ကျေးရွာများနှင့် ညှိနှိုင်းပြီး ပြန်လည် ဖော်ဆောင်ခဲ့ရာ ယခုနှစ်ဆိုလျှင် တတိယအကြိမ်သို့ပင် တိုင်ခဲ့ပေပြီ ဖြစ် ပေသည်။

ဆွမ်းလောင်းလှူပွဲတွင် ရပ်နီးရပ် ဝေးမှပင် သံဃာ(၇၈)ပါးတို့အား နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၄)ရက်နေ့ နံနက်(၉)နာရီတိတိအချိန်၌ ဆွမ်း

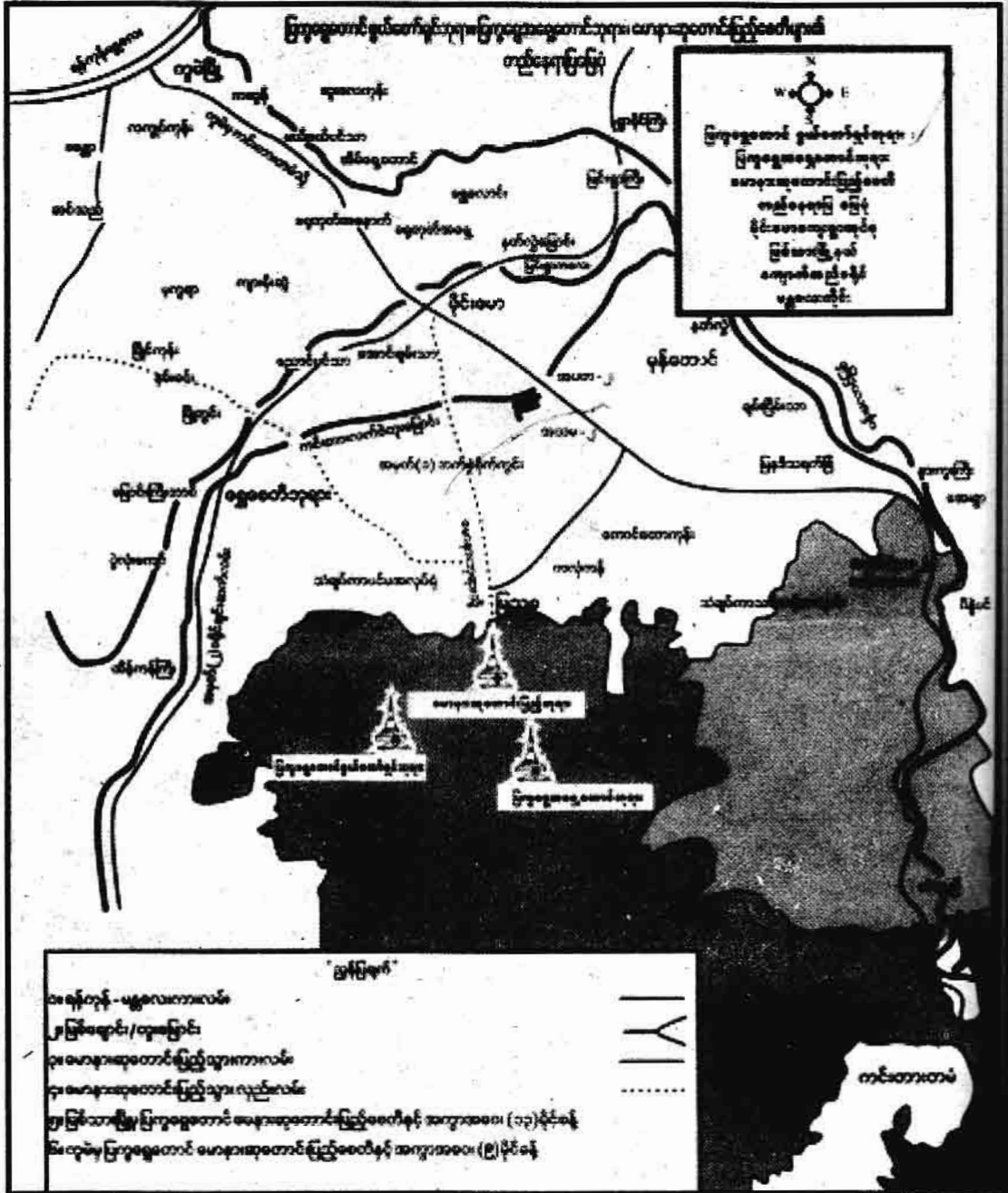
ခိုင်မြဲစေရန် အမြဲတမ်း ကြိုးပမ်းလျက် ရှိတော်မူပြီး သာသနာပြုလျက် ရှိနေပါ ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပေသတည်း။

မောင်မောင်ကျောက်

ကုန်းကြီး

- ၁။ မှန်နန်းရာဇဝင်တော်ကြီး၊
၂။ ပန်းလောင်ရွှေရည် မဂ္ဂဇင်း (မြစ်သာမြို့နယ်မဂ္ဂဇင်းကော်မတီ)၊
၃။ ကင်းတားရွှေရည်မဂ္ဂဇင်း (မြစ် သာမြို့နယ် စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်း အဖွဲ့)

နက္ခတ္တဇာတိမြို့နယ်၊ ဝန်းမောင်

- ၄။ ပြက္ခေတ္တတောင်ရွယ်တော်ရှင်စေတီတော်သမိုင်း (ဦးပညာဝံသ-ဓမ္မာစရိယ၊ B.A)၊
- ၅။ မိတ္ထီလာမြို့ အသောကာရုံးကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ပဓာန နာယက နိုင်ငံ

တော်၊ သြဝါဒါစရိယ ဘဒ္ဒန္တလဘာဝတဏှိ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက ဓဇ ဂုဏဝိသိဋ္ဌပူဇာ မင်္ဂလာပွဲနှင့် သက်တော်(၇၅)နှစ်ပြည့် စိန်ရတု မင်္ဂလာအထိမ်းအမှတ်ပွဲ ဂုဏ်ပြု

- စာစောင်၊
- ၆။ ဆရာတော် ဦးပညာဝံသ(ဓမ္မစရိယ၊ B.A)အား လျှောက်ထားမေးမြန်းချက်များ၊
- ၇။ ကိုယ်တိုင်လေ့လာမှုများ၊

၈၈ နက္ခတ္တရာဇာတ်မြဲဗြဟ္မစရိယ

ပေါင်ပေါင်ပျင်ကသယမ္ပဇောန်

ယခင်လမှအဆက်

တောင်းမှုစေတီများ ပူဇော်မှုခရီး

ဇော်လှယ်

ပိုလ်ဝင်တောင် မြင်းဝန်ရွာ စင်းစုရွာ စင်းဝန်ဘုရား (၃)

ဟု သူ၏ လူယုံတော်အမတ်ကြီး
“ရာဇဂုတ္တ”ကို မျက်ရည်စက်လက်
ဖြင့် မိန့်ကြားကာ ထိုညတွင်းပင် ခံလွန်
ဆော်မှုသည်။

သေခါနီး မသန်ရှင်းသော စိတ်
ဆတ်ကြောင့် မြွေဘဝနှင့် သတ္တဝါတစ်
ကောင်ကို ဖမ်းဆီးစားဖျိုစဉ် သားတော်
ရှင်မဟာမဟိန္ဒြေရောက် တရားဟော
သဖြင့် မျိုထားသော သတ္တဝါကို ပြန်
အန်သောနေရာတွင် “မြွေအန်တော်”
စေတီ တည်ထားသည်ကို မန္တလေး
တိုင်းဒေသကြီး၊ မတ္တရာမြို့နယ်တွင်းရှိ
မြွေအမည်ပါ ရွာကိုးရွာတွင် ဖူးတွေ့
နိုင်လေသည်။

သီရိဓမ္မာသောက မင်းကြီးသည်
နောက်ဆုံးတွင် ကျွတ်တမ်းဝင်သွား
ကြောင်း ထီးချိုင့်မြို့ တည်တောဆရာ
တော်က ဖျေဖျေပသီဟဠကျမ်းအား
ကိုးကား၍ ဖြေကြားတော်မူခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ဤရုပ်ပွားတော်ထံတွင်
သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းမှုများ
လှူအလို နတ်မလိုက်နိုင်သကဲ့သို့
မြင့်မားကွာလှမ်းသော လိုလား
တောင်းတချက်တို့ မပြည့်စုံသေးပါက
သီရိဓမ္မာသောကမင်းဖြစ်စဉ်အား နှလုံး
သွင်း ဖြေသိမ်ရန် သတိပေးသကဲ့သို့
မို့ပေသည်။

ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကုသိုလ်များ
ပြုလုပ်ကာ ပစ္စုပ္ပန်ကံကို ဖြည့်ဆည်း

▲ မင်္ဂလာဦး ရွာနဂါးစေတီ

ခြင်းဖြင့် ကံအကျိုးပေးချိန်ကို စိတ်ရှည်
စွာ စောင့်ဆိုင်းသင့်လေသည်။

အခြား လေ့လာကြည့်ညီဖွယ်များ

နရပတိစည်သူမင်း၏ ဆုတောင်း
ပြည့် ရုပ်ပွားတော်အား ဦးချက်တော့
ပြီးနောက် ဝန်းကျင်တစ်ခွင် လေ့လာ

ကြည့်ရာ တန်ဆောင်းတစ်ခုအတွင်း
ဉာဏ်တော်အပြင့် လေးပေကျော်ခန့်
ရှိသာ ကြေးသွန်း တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွား
တော်တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။

မင်းဝန်စေတီအနီး ရှေးဟောင်း
စေတီတစ်ဆူ ပြုပျက်ရာမှ တူးဖော်ရရှိ
ခြင်းဖြစ်ကာ ရွာအိမ်ခြေနှင့် မီးသော

နုပုဏ္ဏရောင်ခြည်ပျားမင်း ၈၉

www.burmeseclassic.com

ရွှေမုဋ္ဌာရုပ်ပွားတော်

ဤနေရာသို့ ပင့်ဆောင် ပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။ သွန်းလုပ်မှု လက်ရာမှာ ကုန်းဘောင်ခေတ် လက်ရာ ဖြစ်လေသည်။

စေတီအနီးဝန်းကျင်၌ကား ဆီမီးပူဇော်သည့် ကျောက်မီးအိမ်တိုင်၊ ကျောက်သပိတ်၊ ထောင့်စိုက်အရံ စေတီများ အထွတ်တင် ပူဇော်လေ့ရှိသည့် ခရုခွေကျောက်အထွတ် စသည်တို့ မြင်တွေ့ရသည်။ လက်ရာမှာ တလုပ်မြို့ ရွှေမုဋ္ဌာစေတီ(ခေါ်) နရပတိစည်သူကောင်းမှု သုံးပန်လှ မုဋ္ဌာစေတီမှ ကျောက်ဆစ်လက်ရာ များနှင့် တူညီလေသည်။

အနီးရှိ ခေါင်းလောင်းတစ်လုံးမှာ ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦးကာလတွင် ဤမုဋ္ဌာစေတီအား လှူဒါန်းသော ခေါင်းလောင်းဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘည်းစာအရ သိရသည်။ နှစ်ပေါင်း(၂၀၀)ကျော် သက်တမ်းရှိပြီဖြစ်ရာ ကမ္ဘည်းစာများကို ကောင်းစွာ ရေးကူး မှတ်တမ်းတင် နိုင်ပါလျှင် သမိုင်းကွက်လပ်တစ်ခုကို ဖြည့်ဆည်းနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။

ဤခေါင်းလောင်းသည်လည်း မင်းဝန်စေတီအနီးသို့ နှစ်အတန်ကြာ ရောက်ရှိနေရာမှ ပြန်လည် ယူဆောင်ထားရှိကြောင်း သိရသည်။ ခေါင်းလောင်းအား ပွတ်တိုက်ခြင်း၊ ရွှေရခြင်း စသည့် စေတနာအမှားကြောင့် စာတမ်းအချို့ ပျောက်ပျက် မှေးမှိန်ခဲ့ရသည်ဟု ရွာသားများက ပြောပြကြသည်။

နှုတ်ဆက်ပါရာ

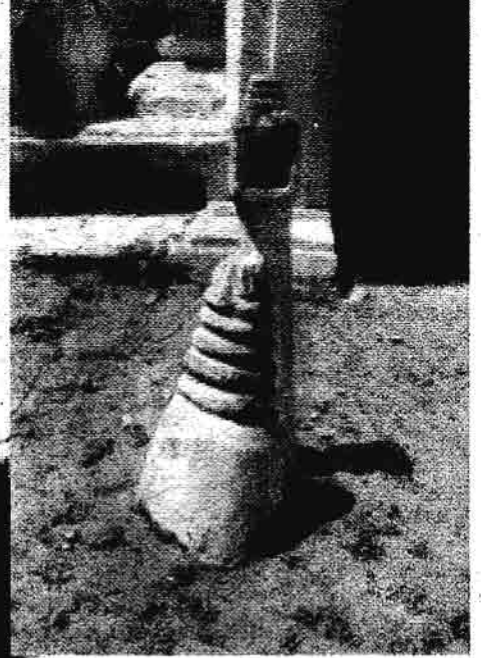
ထို့နောက်တွင် ရွှေမုဋ္ဌာစေတီ

ဝဲလက်တော်အောက်မှ

မြို့မိတ်နှင့် အစာရုံ

www.burmeseclassic.com

◆ ဝေသာပိတောက်ဝေသာပိတောက်
ခရုပတ်တင်ရ

◆ ပွတ်တော်နှင့်
ဝတ်ပြုသောပုထိုး

◆ နေ(၂၀၀)ဝန်.က သိမ်တောင်

◆ ဝေသာပိတောက် သိမ်တောင်

နက္ခတ်ရာဇ်မြို့ ပုထိုးပုထိုး: ၉၁

◆ မျက်နှာတောက် သွန်လှည့်သန်
ထိတောက်သူ လှည့်ပွားတောင်သူ

ကျောင်းပေါ်၌ ဆရာတော်ကို မြင်ရသဖြင့် တက်ရောက် ပူးမြော်သည်။ သွပ်မိုးကျောင်းဆောင်ဖြစ်ရာ နေ့ခင်းအခါ ကျောင်းပေါ်၌ သီတင်းမသုံးနိုင်ပါ။ တရားစာအုပ်ယူ၍ ကျောင်းအောက်သို့ ပြန်ဆင်းမည်ဟု မိန့်ကြားသည်။

အညာနေ နေ့ခင်းနှင့် သွပ်အမိုးမှာ အမိုးအောက်ရှိသူတို့အတွက် ချွေးတပြိုက်ပြိုက်ကျစေလေသည်။ ဆရာတော်အား နှုတ်ဆက်၍ ပြန်ခဲ့ရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင်ကား မန်ကျည်းပင်ရိပ် အုပ်ဆိုင် စိတန်းနေသဖြင့် သက်သောင့်သက်သာ ရှိလှပါသည်။

မင်းဝန်စေတီ၊ မုဋ္ဌောစေတီများ ပူဇော်လေ့လာမှုတွင် ခေတ်အဆက်မွမ်းမံပူဇော်မှုများရှိနိုင်သော်လည်း ပုဂံခေတ်လက်ရာနှင့် ကုန်းဘောင်ခေတ်လက်ရာများကိုသာ ထင်ရှားစွာ ဧည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လေ့လာတွေ့ရှိရသည်။

ဘုတ်မုံ၊ မြေပုံဘာဝရောက်နေသော ဝေတီသဟာဏ်တော်ကို တူးထု၍ စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းနိုင်ပါလျှင် ဘကြားဆော်ကာလ ကောင်းမှုများ ထပ်ထုတ်နိုင်မည်ဟု ထင်မြင်ပါသည်။

သီတင်းသုံးခဲ့ကြသော ဆရာတော်တို့၏ အရိုးပူစေတီများတွင် မြင့်မားထည်ဝါသော တည်ဆောက် ပူဇော်မှုအချို့ကို မြင်တွေ့ရသဖြင့် တစ်ခေတ်တစ်ခါက ဗုဒ္ဓသာသနာ ကောင်းစွာ ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်ခဲ့သော နေရာဖြစ်သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိပါသည်။

ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပမထေရ် ဦးဆောင်ကာ နရပတိစည်သူမင်းနှင့်

အနန္တသူရိယအမတ်တို့ ထောက်ပံ့ကူညီခဲ့သော တောကျောင်းသာသနာ အခွန်ရှည်ကြာ တည်တံ့ခဲ့သော ပြယုဂ်ဖြစ်ပေသည်။

ယခုအခါ မင်းစုရွာနှင့် အနီးချုပ်စစ်ရွာများ ရပ်ဝေးဒေသများမှ ကောင်းစွာရှင်တို့ လုံ့လကြောင့် စောင့်ရှောက်သီတင်းသုံးသူ ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွ ပြန်လည် ဖွံ့ဖြိုးစပြုလာပြီဖြစ်သော သာသနာတော် အခွန်ရှည် တည်ဆောက်ရေးအတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာအနမောဒနာ ပြုရလေသည်။

စင်ညိုဇော်

အိမ်ခြံမြေ၊ မိုးထုတ်ပိဝဿနာ ဓမ္မပိုင်သာအဖွဲ့ခွဲ အမှတ်(၅၅၅၄)
သာသနာ့မဂ္ဂဇာတ်ကြောင်း ပဓာန နာယက ဆရာတော်

အပျင် ဥပုသ်နေ့

၏ လက္ခဏာပုံရိပ်များ

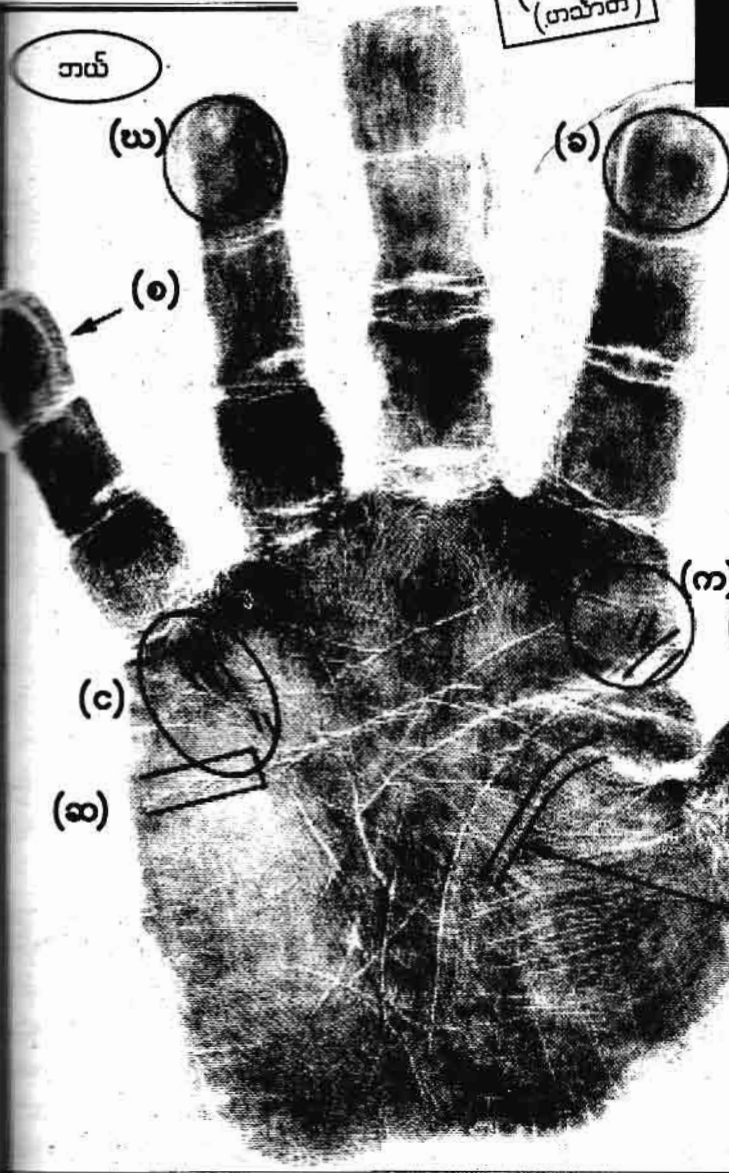
ဒီးဂေါ်ခင်
(တပည့်တော်)

• အိမ်ခြံမြေ၊ မိုးထုတ်ပိဝဿနာ
ဓမ္မပိုင်သာ အဖွဲ့ခွဲ အမှတ်(၅၅၅၄)
သာသနာ့ မဂ္ဂဇာတ်ကြောင်း ပဓာန နာယက
ဆရာတော် အပျင်ဥပုသ်နေ့

ထောင့်ပုဒ်

အရှင်မြတ်သည် ရောဂတ်တိုင်း
ဒေသကြီး၊ အိမ်ပဲမြို့နယ်၊ ဝဲကြီးဝကျေးရွာ
အုပ်စု ဘုရားကုန်းကျေးရွာနေ
ခမည်းတော် ဦးမြသောင်း၊ မယ်တော်
ဒေါ်အေးသွယ်တို့မှ ၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ ပြာသို
လဆန်း(၇)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင်
ဖွားမြင်သော သားရတနာ
ဖြစ်သည်။
၁၃၄၅ ခုနှစ်၊
တန်ခူးလဆန်း(၉)
ရက်နေ့ ရောဂတ်တိုင်း
ဒေသကြီး၊ အိမ်ပဲမြို့နယ်၊
ကွန်ဒိုင်းကျေးရွာ အုပ်စု
ဘုရားကုန်း ကျေးရွာ
သာသနာ့ မဂ္ဂဇာတ်ကြောင်း
ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ
ကောလာသ မထေရ်ကို
ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး မိဘ
နှစ်ပါး၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကို
ခံယူပြီး ရှင်သာမဏေ

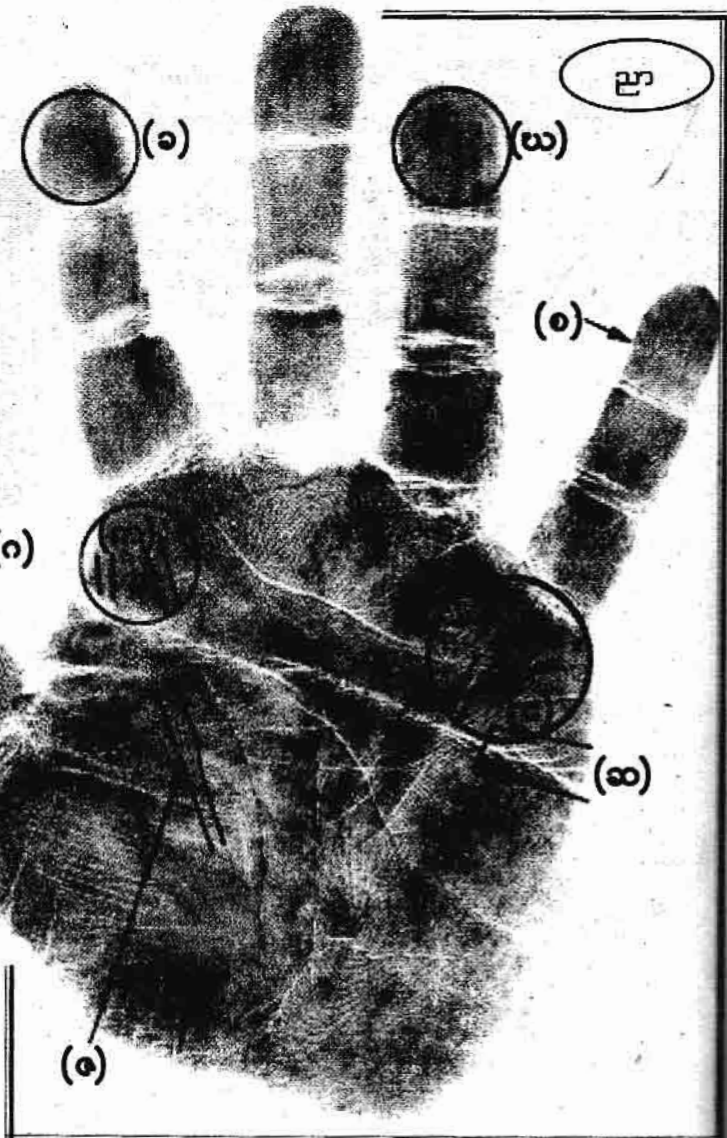
အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူပါသည်။

၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့် အင်္ဂါနေ့ နံနက်(၉)နာရီ (၂၀)မိနစ်တွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ အလုံမြို့နယ် ဇောတနာရာမကျောင်းတိုက် ခဏ္ဍသိမ်တွင် ဇောတနာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနာဂဝံသမထေရ်ကို ဥပဏ္ဍယ်ပြုပြီး အလုံမြို့နယ်၊ သစ်တောလမ်းနေ ဦးကျော်ကျော်၊ ဒေါ်ပြုံးပြုံး၊ မိသားစုတို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟကို ခံယူကာ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပါသည်။

အရှင်မြတ်သည် ဘုရားကုန်းကျေးရွာ သာသနာ့မဉ္ဇူကျောင်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကေလာသနှင့် ဝါးခယ်မမြို့နယ် ကံကွင်းကျေးရွာမှ ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတတို့၏ အထံတော်၌ အခြေခံ ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူတော်မူပါသည်။

ထို့နောက် ညောင်တုန်းမြို့ တောင်ညို ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ပဓာနနာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကောမလ၊ ပုသိမ်မြို့ မြောင်းမြ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ပဓာနနာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝဏ္ဏိတ၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာသီရိ ရန်ကုန်မြို့ ကျောက်ကုန်းတောရ ဖေဒိနီ စာသင်တိုက် ပဓာနနာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဉာဏဗလ၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒ၊ နာယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုန္ဒရ စသည့် ဆရာတော်များ ထံပါး၌ ပရိယတ္တိစာပေကို သင်ယူဆည်းပူးခဲ့သည်။

၁၃၅၂ ခုနှစ်တွင် ပထမကြီးတန်း

အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ၁၃၅၉ ခုနှစ်တွင် ဘုရားကုန်းကျေးရွာ သာသနာ့မဉ္ဇူကျောင်း၌ ရဟန်းသာမဏေတို့အား ပရိယတ္တိအခြေခံစာပေများကို ပို့ချခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ၁၃၆၇ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်ကြီး၌ တရားဝင်ရောက် အားထုတ်ပြီး ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော်များထံ၌ ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး၏ ဥပနိဿယအတိုင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းများကို သင်ယူခဲ့သည်။ ယခုအခါ အရှင်မြတ်သည် အိမ်မြို့နယ်၊ ကွင်းဒိုင်ကျေးရွာအုပ်စု ဘုရားကုန်းကျေးရွာ သာသနာ့မဉ္ဇူကျောင်း၌ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ တရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ်ပြန့်ပွားရေးကို ၁၃၇၁ ခုနှစ်တော်သလင်းလဆန်း(၂)ရက် မိုးတော်ဝိပဿနာအဖွဲ့၌ အမှတ်(၅)မြေရပ်

တောင်ဖွဲ့စည်းပြီး ကျေးဇူးရှင် မိုးကုတ်
ဆရာတော်ကြီး၏ ဥပနိဿယအတိုင်း
အတွင်းကာလ၌ တရားပြခြင်း၊ တရား
သာခြင်း။

ဝိပဏာလများ၌ နှစ်စဉ် ပြာသို
ဆန်း(၇)ရက်နေ့တွင် ဒုလ္လဘ
ဆန်းနှင့် (၅)ရက် တရားစခန်းပွဲ
တစ်ကြိမ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၁)ရက်နေ့
တွင် (၇)ရက် တရားစခန်းတစ်ကြိမ်၊
ဆန်းလဆန်း (၅)ရက်နေ့တွင်
ဘောင်းသားကျောင်းသူ လူငယ်များ
အား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အခြေခံပုဒ္ဓ
ဆိုင်ကျေးမှုသင်တန်းများကို နှစ်စဉ်
တောင်းပေး ပြီးနယ်အသီးသီးသို့ ကြွ
ဆက်ကာ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ တရား
စခန်းများကို ဖွင့်ကာ တရားဟော
ဆရာပြလျက် ရှိပါသည်။

ဩဝါဒ

အစားကောင်း၊ အဝတ်ကောင်း၊
အနေကောင်း၊ စီးပွားရေးကောင်းတိုင်း
နိဿတာ မဟုတ်ဘူး။ တဏှာ၊
သာဘာ၊ ဒေါသ၊ မာနနည်းရင်
နိဿတာပါပဲ။

သက္ကရာဇ် ၁၃၅၃ ဇူလိုင်လ
ကြာသပတေး ပြိုဟ်ခုံပေါ်တွင်
မင်းမတ်(၂)ကြောင်း (က)နဲ့
ကြာသပတေးလက်ချောင်း (လက်
နှီး)ထိပ်တွင် ခရုပတ်ဗွေပါ
တယ်။ (ခ)

ဒါကတော့ ရည်ရွယ်ချက်ထားရှိတဲ့
အတိုင်း ပြီးပြောက်စေခြင်း၊ ဦးဆောင်မှု
မရှိခြင်း၊ အကြီးအကဲဖြစ်စေခြင်း၊
အခွင့်လမ်းကောင်းကြုံခြင်း၊
အရေးဆိုင်ရာ သာသနာပြုလုပ်ငန်း
အကျိုးပေးခြင်း၊ လမ်းညွှန်ပြသ
ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အဆုံးအားကောင်းပါတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့ စိတ်ဓာတ်ကြာခိုင်ခြင်း။
စိတ်စွမ်းရည် မြင့်မားစေနိုင်ခြင်းတို့ပါပဲ။

၀ တနင်္ဂနွေလက်ချောင်း (လက်သူ
ကြွယ်)ထိပ်တွင် ခရုပတ်ဗွေ တွေ့
တယ်။ (ဃ)

ဒါကတော့ ဝနေဥစ္စာပြည့်စုံမှု၊ လူသိ
များ ကျော်ကြားစေမှု၊ အောင်မြင်မှုများ
ကို ဖြစ်တဲ့ ပြယုဂ်ပါပဲ။

၀ ဗုဒ္ဓဟူးပြိုဟ်ခုံတွင် မုဉ်းမတ်(၃)
ကြောင်း၊ (င)နဲ့ လက်သန်းသည်
(၃)ဆစ်ညီပြီး ခြောင့်တန်းတိ
တယ်။ (စ)

ဒါကတော့ ဝတ္ထုကြေးငွေ အလှူခံရ
လွယ်မှု၊ အာဝဇ္ဇန်းကောင်းမှု၊ တစ်ဖက်
သား သိအောင်၊ နားလည်သဘော
ပေါက်အောင် ရှင်းလင်းပြသနိုင်မှု၊
သမာသမတ်ကျမှုများရုံပြယုဂ်ပါ။

၀ နှလုံးလမ်းကြောင်းမှာ မြားပြီး
သဏ္ဍာန်ပါပြီး (ဆ)၊ အင်္ဂါလမ်း၊
(ဇ)ပါရှိပါတယ်။

ဒါကတော့ အန္တရာယ်ကင်းခြင်း။
ကျန်းမာရေးကောင်းစေခြင်း။ ခြေရံ
ပရိသတ်များစေခြင်း။ ကြည်ညိုသူများ
စေခြင်း။ ပရိသတ်ခံ့ညားစေခြင်း။
မကောင်း မကြစည်နိုင်ခြင်းတို့ရဲ့
ပြယုဂ်ပါ။

၀ ညာဘက်လက်မချဲ့ထိပ် (ပထမ
ဆစ်)တွင် ဒေါင်းမျက်စိပါတယ်။
(ဈ)

ဒါကတော့ ရိက္ခာပေါစေခြင်း။ အစား
အသောက်ပေါများစေခြင်း။ ပစ္စည်း
လေးပါး ပေါများစေခြင်း။ လှူမည့်သူ
ပေါများစေခြင်းတို့ပါပဲ။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္တနံ ရက္ခတိ
န ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ)

စာရွှေသူ၊ သုတေသီနှင့်
စာရေးသူ
ဆောင်းပါးရှင်များသို့...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ
မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော
ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါး
များမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်၍
ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ ထုတ်ဝေနေ
ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များ
မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ
မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက
ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်
သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ်
သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့်
ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ
တွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူ
ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
သို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကပင်
ပေးပို့ခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ
အပ်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါး
ပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကိုပါ
သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ
မှတ်ယူပါမည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက
သင့်လျော်သောစာမူနှင့် စာအုပ်
လက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

ထေးစားရွာမြင့်...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းဧည့်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့။

အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်ကန်ပြီး စိုပြည်လှပဖို့ဆိုရင်

တင်တင်အောင်

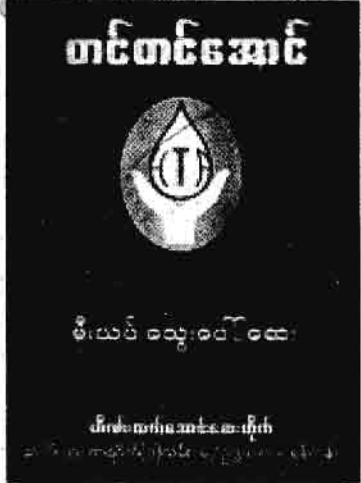
အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၉၉၈၈)

'ကူတ္တိယ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာနေကား အဆင်းတည်း' ဟု လောကနီတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပဖို့ဆိုရင် သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး ဓမ္မတာရာသီပန်း တစ်လကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။

အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလများမှလွဲ၍ လစဉ် ဓမ္မတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ၎င်း၊ ချွမ်း၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

ကြော်ငြာစာအုပ်စာအုပ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၁/၀၅၁၃

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်(တဆ-၄၉၅၅)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်းဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ၎င်းခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါး၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ ဓမ္မတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် ဓမ္မတာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။

သွေးမသန်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း။

၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြေဥပဇ္ဇာဇင်း

အသားအရေ ညစ်ထေးမွဲခြောက်ပြာ နှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေခန်းနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိုပြည်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနံ့ပြင်းခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရင်အမျိုးသမီးများ သား သမီးဝေးလိုပါက ဓမ္မတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေခန်းနဲ့ သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြား တွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေခန်းနဲ့သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးပေါ် ပြီး နုပျိုပွဲပြီး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နဲ့နဲ့ (၃)ရက်

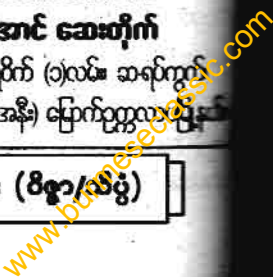
ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အခိုးပုပ်များ ထိစင်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

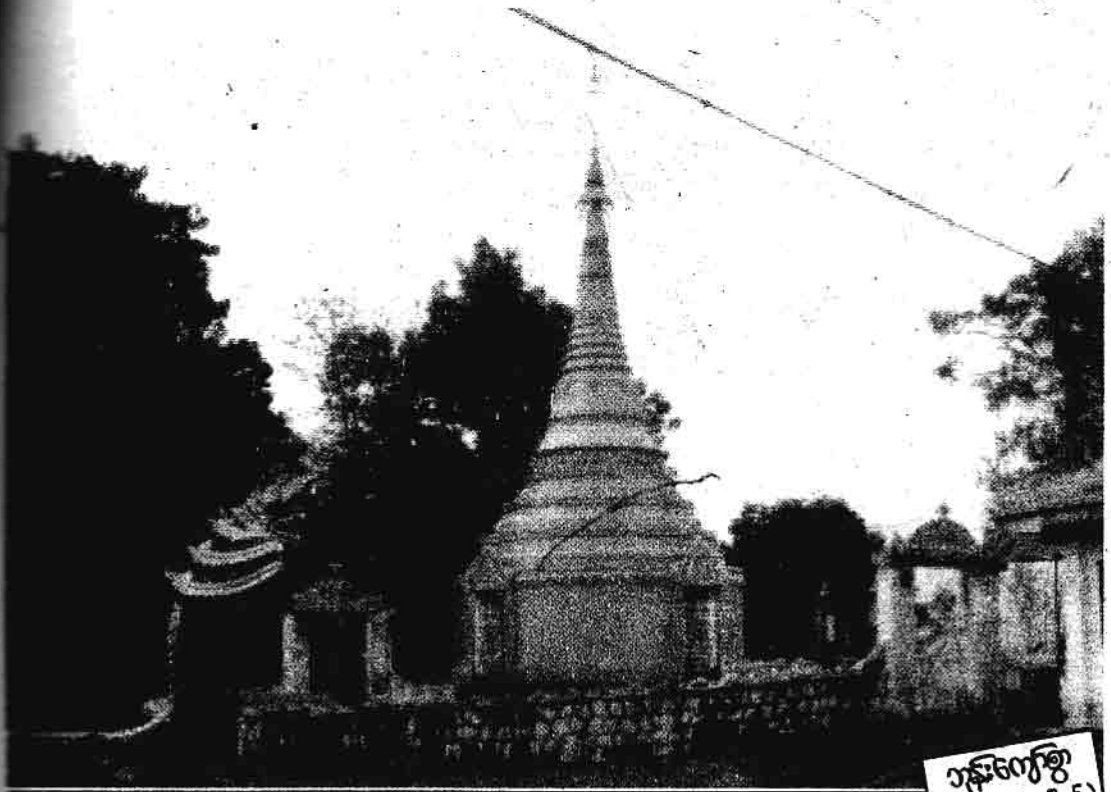
အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ၎င်းချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ လိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ဘဲ သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဝှိတ်သုံးစွဲ သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆေး ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ဆေးကုသမှုခံယူလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက် ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိုပြည်သွားမှာ မှီ

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ဟိတ်ထက်အောင် ဆေးတိုက်
အမှတ် (ဆ/၂၆)၊ ကရဝိက် (၃)လမ်း၊ ဆရာကုတိုက်၊
(မြောက်ဥက္ကလာမအေးကြီးအနီး) မြောက်ဥက္ကလာမမြို့နယ်

မေမြတ်နိုးဦး (ပိဇ္ဇာ/သိပ္ပံ)

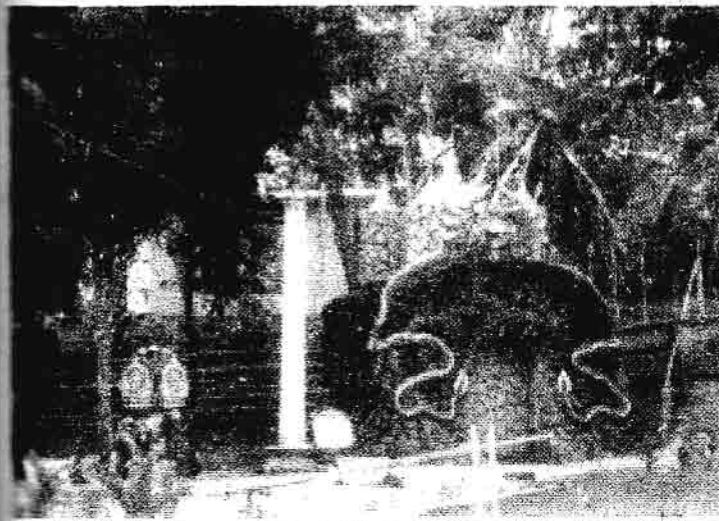
▲ သစ်တောင်များစေတီ

ဘုန်းကြော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ဂျိုးဖြူတောင်တန်းမှ

သက္ကတစာပေ၏ ဘာသာပြန်နည်းစံချိန် (၆)

ယခင်လမှ အဆက်

▲ ဆရာတော်၏ တပည့်ဌာနိရာ

ထို့ကြောင့် အာဟာရဖြည့်တင်း၍ သဒ္ဒါ၊ ပညာ၊ ဝီရိယ၊ သမာဓိတို့ကို မျှတစေအံ့ဟုကြံလျက် ဆွမ်းခံဘုဉ်းပေး သည်။ ထိုအခါမှ မဟာပုရိသ လက္ခဏာတော်တို့ ဟကတိပြန်ပေါ်၍ ဆက်လက် ရှုမှတ်ကျင့်ကြံလေမှ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလေ သည်။ ထို့ကြောင့် ဖူးမြော်ကြည်ညိုရ သူ ပရိသတ်တို့လည်း ဤသည်ကို နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်၍ လောကီ လောကုတ္တရာ လုပ်ငန်းများတွင် ပေါက်မြောက်နိုင်ရန် သတိပေး ပူဇော်

နတ္ထဗျူဟာစင်မြို့မဂ္ဂဇင်း ၉၇

www.burmeseclassic.com

ထားသည့် ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်လေသည်။

ထိုမှ လမ်းကွေ့အစွန် အရှေ့တောင်
ထောင့် အရပ်တစ်ခွင်တွင် (၃၇)မင်း
နတ်နန်းများ၊ ဘုမ္မိယတ် ဗိမာန်ဆောင်
များတို့ကို အမည်နာမနှင့်တကွ ထားရှိ
သည်ကို တွေ့ရသည်။ စုံလင်များပြား
လှသည်ဖြစ်ရာ အားလုံးပေါင်းစုကာ
အသက်အားဖြင့် ကြီးမြင့်ခြင်း ဝယဝဓိ
အလေးထား၍ ဂါရဝပြု မေတ္တာပို့သ
အမျှပေးဝေခဲ့လေသည်။

အနောက်တောင်ထောင့်

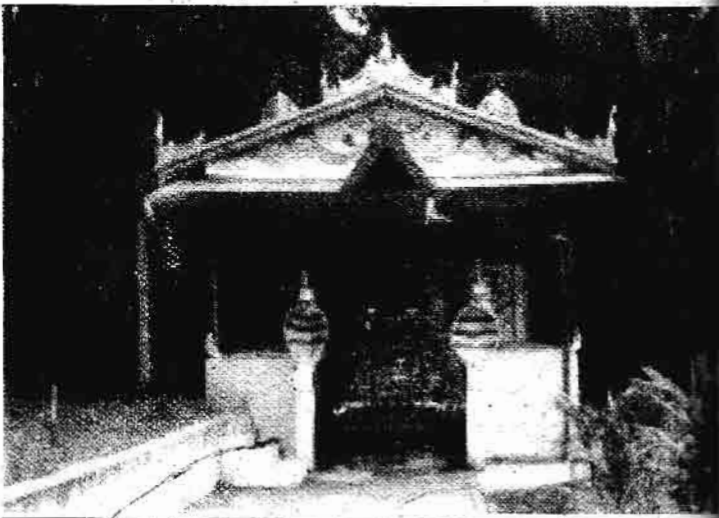
အရပ်တစ်ခွင်

ထို့နောက်တွင် ရှင်ဥပဂုတ္တကျောင်း
ဆောင်တည်ရာ မြကန်သာ၏ မြောက်
ဘက်မှ ကွေ့ပတ်ကာ ရွှေတိဂုံပုံစံတူ
သားတော်များစေတီ၊ လက်ရှိဆရာ
တော်ကြီး ကျောင်းဆောင် စသည်တို့
အား ကျော်လွန်လျက် လမ်းအတိုင်း
လျှောက်ခဲ့ရာ မုခ်ဦးတစ်ခုကို တွေ့ရ
သည်။ ဗုဒ္ဓဖြစ်တော်ပေါင်းစေတီများဟု
ကမ္မည်းတင်ထားသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ပါရမီတော် နုနယ်
စဉ်ကာလဖြစ်ခဲ့ရာ ဘဝများတွင် ဘေး
ရန်အန္တရာယ် ကင်းဝေးခဲ့သည့် ဘဝ
ပေါင်း (၁၃၆)ဘဝ အမျိုးအနွယ်ပေါင်း
(၁၆)မျိုးနွယ်ကို ရည်စူးကာ စေတီ(၁၆)
ဆူ တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

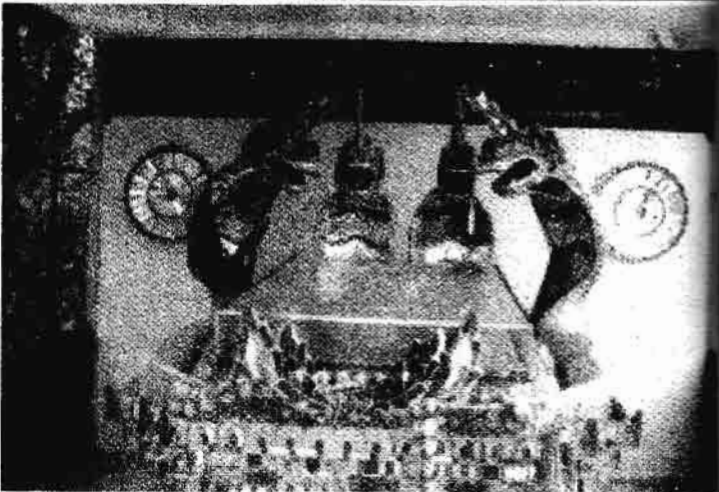
မုခ်ဘုရားရှင် နုစဉ်ကာလ လောင်း
ဘဝ၌...

အစကြိုကြား(၁၆)ခါတည်း ဟင်္သာ(၉) ဖြစ်
(၆)ဖြစ်ကာမို့ ကျော့ညို(၃)ခါ သံသာကျား
မိန့်ကရပိတ်(၅)၊ (၄)ပါးကိန္နရာ၊ စာဖီ(၁၅)
ပျောက်ကား(၁၀) ဆင်္ဘယ်(၁၀) ခွားဖြစ်(၁၄)
(၁)က သိန္ဓဝ ကျွဲအုတ်၌ သံသာပြုသောင်း
ဥဒင်(၂)ခါ သာလိကာသတ္တ ခွဲအသ
ကြက်၊ တက်မှာ(၁၃) ပေါင်ဆူကာ သံသရာ
ဝယ် အန္တရာယ်ရှိ ဆေးပြုသည် မှန်ထွတ်

• ပါဏတော် တန်ဆောင်

• ပါဏတော် ကော်တော်ရာ

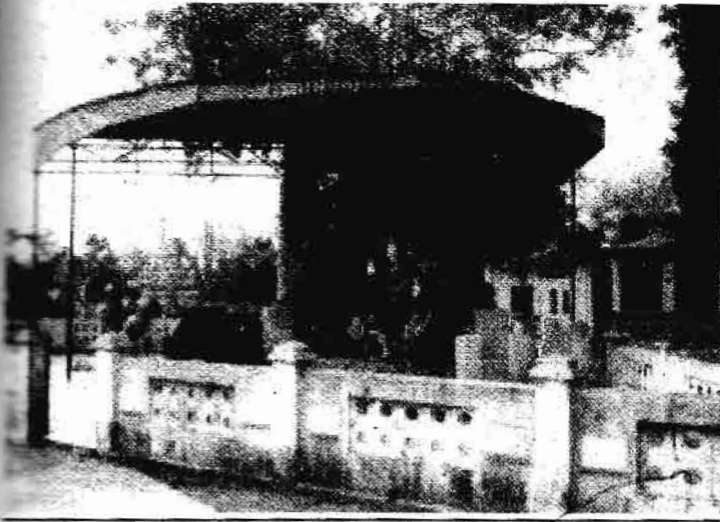
ထား မြတ်ဘုရားကို အဟံကုန်ပယ်
ထန္တဝန္တဝါ ခိုသေမြတ်နိုးလိုပါ၏ မြတ်စွာ
ဘုရား
ဟူ၍ ဘုရားရှိခိုးလင်္ကာ ရှိလေ
သည်။

မုခ်ဦးမှအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွား
သောအခါ လက်ယာဘက်တွင် စေတီ
(၁၆)ဆူ စီတန်း၍ စံပယ်တော်မူသည်
ကို မူးမြော်ရသည်။ လိုဏ်တစ်ထပ်ပါ
ကွမ်းတောင်ပေါက်စေတီများ ဖြစ်ကြ၍
စေတီ၏ အရှေ့ဘက်ကပ်လျက်တွင်

ကြိုးကြာမှအစ ဝက်အထိ ရုပ်လုံးများ
သွန်းလုပ်ထားသည်။

စေတီလိုဏ်နံရံတွင် ဖြစ်တော်မူ
ဘဝအကြိမ်ကို ဆိုင်ရာ ရုပ်လုံးများဖြင့်
သရုပ်ဖော်ထား၏။ ဥပမာ ကြိုးကြာရုပ်
(၁၆)ရုပ်၊ ဟင်္သာရုပ်(၉) စသည် သရုပ်
ဖော်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ စေတီလိုဏ်၏
အနောက်ဘက်တွင် အဝင်တံခါး ထင်
ဆင်ထား၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်အဖြစ်
လည်း အသုံးပြု အားထုတ်နိုင်
စိမ့်ထားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

• တောင်ကြီးတက္ကသိုလ်တန်းတော်

• တက္ကသိုလ် တောင်ကြီးတန်းတော် ရုပ်ပုံများ

အခံတံတိုင်းနံရံတွင် ဖြစ်တော်ပေါင်း အင်းကွက်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ဖြစ်စဉ်မျိုးနွယ်ကို အကွရာဝေဖြင့် ရေးသားကာ ဖြစ်စဉ် အကြိမ်အရေ အတွက်ကို အင်းသင်္ချာဖြင့် ရေးသွင်း ထားသည်။ သွားလာဆောင်ရွက်ရသမျှ ကိစ္စအဖုံဖုံအတွက် ဘေးရန်ကင်းဝေး စေရန် ပူဇော် အခဆောင်ပြုနိုင်သော ဗုဒ္ဓဖြစ်စဉ်တော်အင်း ဖြစ်သည်။

ဘေးရန်အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်

ကင်းဝေးစေသော

ဗုဒ္ဓဖြစ်တော်ပေါင်းအင်း

* * *

ကိုယ်တွင်ဆောင် ဝန်စည်တွင်ကမ်း၊ အိမ်အဝင်ဝတွင် ချိတ်ဆွဲ၊ ယာဉ်ဦးခန်း ဌာပူဇော်လျက် ဖြစ်စဉ်တော်ရှိပြီးလက်ာ ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ဘေးရန် အသွယ်သွယ် ကင်းဝေးစေ၏။

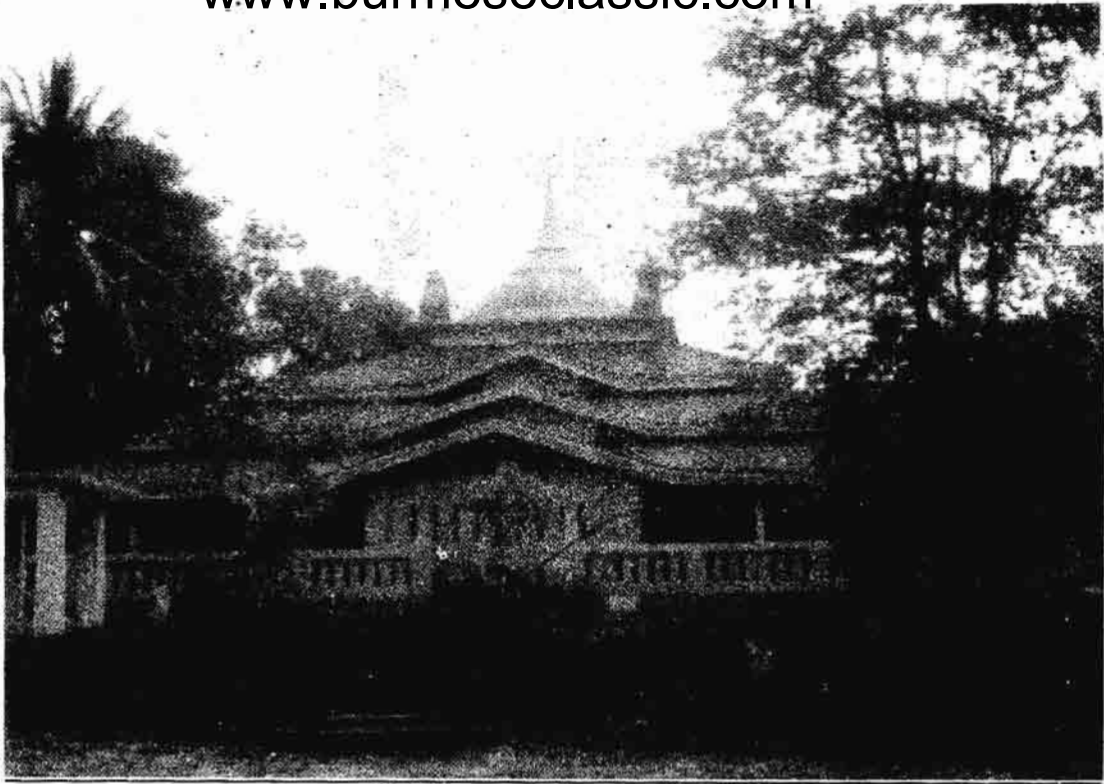
ဖြစ်တော်ပေါင်း စေတီတန်း၏ အနောက်ဘက်ရှိ ဆောက်လက်စ အုတ်တိုက်ကြီးကား မဟာမုနိပုံစံ နှီး ဘုရားရှင်ပွားတော်ကြီးအား ရွှေသင်္ကန်း ဆက်ကပ်ပြီးသောအခါ ထားရှိအပူဇော် ခံမည့် ဂန္ဓကုဋီတိုက် တန်ဆောင်းတော် ဖြစ်လေသည်။

ထိုတန်ဆောင်း၏ တောင်ဘက်တွင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းဆောင် ရှိသည်။ လက်ရှိဆရာတော်ကြီးက အဘိုး ဆရာ တော်၏ မိန့်မှာချက်အတိုင်း သက္ကတဝီ သာသနာမြေတွင် ဝိပဿနာတရား စခန်း ဖွင့်လှစ်နိုင်ရန် ကြိုးစားအားထုတ် ခဲ့ရာ ၁၃၇၃ ခုနှစ် သင်္ကြန်ကာလတွင် ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် လယ်တီ နိဿယ ဝိပဿနာအလုပ်ပေး တရား စခန်းကို ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့သည်။

အမျိုးသမီးယောဂီ(၄၀)၊ အမျိုးသား ယောဂီ(ရဟန်းသာမဏေအပါအဝင်) (၄၀)ဖြင့် စတင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု တွေ့ရသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းမှာ အမျိုးသမီးယောဂီများ သီတင်းသုံး နေထိုင်ရာဌာန ဖြစ်လေသည်။

နောင်နှစ်များတွင်လည်း အတာ သင်္ကြန်ကာလ၌ ဝိပဿနာတရား စခန်းများကို နှစ်စဉ်မပြတ် ဆက်လက် ဖွင့်လှစ် တရားပြမည်ဖြစ်ရာ အားထုတ် လိုသူ ယောဂီ သူတော်စင်အပေါင်းကို လှိုက်လှဲစွာ ဖိတ်ကြားပါကြောင်း ဆရာ

ကက	ဟသ	ခ	က
>6	၃	6	၃
ကရဝ	ကန္တရ	မမရ	မ
၅	၄	၇၇	၇၀
ဆ	န	သိဒ္ဓ	ကွဲ
>>	>၄	>	^
ဥဒ	သလက	ကြက်	ဝ
/	^	>/	>

• ဥက္ကလာမင်ကြီး၏ မူလအောင်မြင်ရေးရာ ဆယ်တာဝန်ပြည့်စောက်

တော်ကြီးက မိန့်မြှောက်တော်မူခဲ့သည်။
 ဖြစ်တော်ပေါင်းစေတီများ၏ အရှေ့
 ဘက်တွင်းကား သံဝေဇနိယလေးဌာန
 ကို ရုပ်တု၊ ရုပ်ပွားတော်များ သွန်းလုပ်၍
 ပူဇော်ထားသည်။ မြောက်ဘက်အစွန်
 တွင် ဖွားတော်မူခန်း တန်ဆောင်းတော်
 ရှိသည်။

တန်ဆောင်းအတွင်း မယ်တော်
 မာယာနှင့် ရံရွှေတော်အချို့ ရုပ်တု၊
 အလောင်းတော်မင်းသား ဖွားတော်မူ
 ပြီးနောက် အရှေ့အရပ်မှ မြောက်
 အရပ်သို့ လှည့်၍ ခုနစ်ဖဝါး ကြွလှမ်း
 မတ်တတ်ရပ်ကာ စကားကြီးသုံးခွန်း
 ကြုံးဝါးတော်မူပုံ သရုပ်ဖော်ထားသည်။
 တန်ဆောင်းအကာသံတိုင်တွင် စကား
 ကြီးသုံးခွန်းကို ကမ္မည်းတင်ထား၏။

● အဂ္ဂေါဟာ မယျိ လောကဿ
 ငါသည် လူသုံးပါးတွင် အမြတ်ဆုံး

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖြစ်၏။
 ● ဝေဠောဟ မယျိ လောကဿ၊
 ငါသည် လူသုံးပါးတွင် အကြီးကဆုံး
 ဖြစ်၏။
 ● ဝေဠောဟ မယျိ လောကဿ
 ငါသည် လူသုံးပါးတွင် အချီးမွမ်း
 အပ်ဆုံး ဖြစ်၏။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
အဂ္ဂေါ = အက်ဂေါ
မယျိ = မသမ်
လောကဿ = လောကတ်သ
ဝေဠော = ဇစ်ထော
သေဠော = သစ်ထော
 ထိုမှ အရှေ့တောင်ယွန်းယွန်းတွင်
မုစလိန္ဒကန်တော်ကို လှမ်းမြင်ရ
 သည်။

ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီး
 နောက် သတ္တသတ္တာဟ စံနေတော်မူ

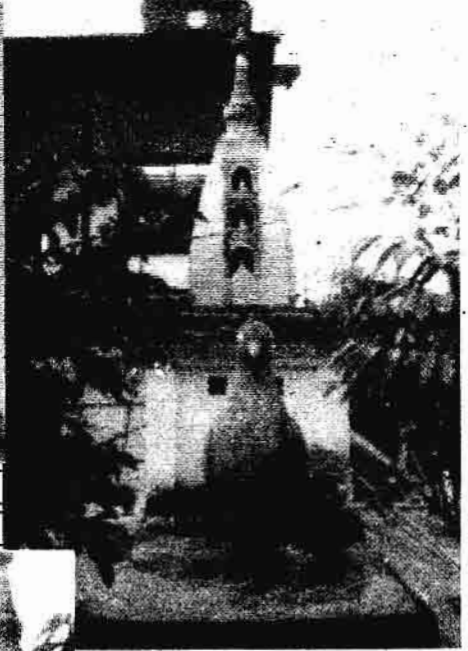
သောအခါ ဆဋ္ဌသတ္တာဟဖြစ်သည့်
 မုစလိန္ဒအိုင်အနီး ကျည်းပင်ရင်း၌
 သီတင်းသုံးတော်မူရာ အခါမဲ့ မိုးကြီး
 ရွာသဖြင့် မုစလိန္ဒနဂါးမင်းက ခုနစ်ရက်
 ပတ်လုံး ကိုယ်ကို ပလ္လင်ပြု ပါးပျဉ်းဖြင့်
 အုပ်မိုးလျက် ကာကွယ် ပူဇော်သည်ကို
 ရည်ညွှန်းသော နဂါးရုံတင်ပျဉ်ခွေ
 ရုပ်ပွားတော်ကိုလည်း ဖူးတွေ့ရသည်။
 သတ္တသတ္တာဟဖြစ်သည့်လင်းယွန်း
 ပင်အောက် စံပယ်တော်မူဟန် ရုပ်ပွား
 တော်ကိုလည်း မြနန်းဘုံစံကျောင်း
 တော် အနောက်ဘက်၊ မြကန်သာ၏
 တောင်ဘက် ကန်ပေါင်၌ ဖူးမြော်နိုင်
 လေသည်။

ဖွားတော်မူခန်း တန်ဆောင်း၏
 တောင်ဘက်ယွန်းယွန်းတွင် ဘုရား
 အဖြစ်သို့ရောက်တော်မူခန်းနှင့် ဓမ္မ
 စကြာ တရာဗျိုးဟောတော်မူခန်းတို့ကို

◆ ငှက်ဆိုင်ကြီး

◆ ခြင်္သေ့တောင်ကြီး

◆ ချောင်းတောင်ကြီး

တန်ဆောင်းအတွင်း ပေါင်း၍ ပူဇော်ထားသည်။

ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ထက် စံပယ်ကာ ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့အား ဓမ္မစကြာ တရားဟောတော်မူပုံ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားလျက် ဗောဓိညောင်ကိုင်းများတွင် ဘုရားဖြစ်တော်မူခန်းနှင့် ဓမ္မစကြာ တရားဟောတော်မူခန်း သံပေါက်လက်ကားများကို ချိတ်ဆွဲပူဇော်ထားလေသည်။

ယင်းမှ တောင်ဘက်ကပ်လျက်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူခန်း တန်ဆောင်းကို တွေ့ရလျက် တန်ဆောင်းအပြင် မြင်းမိုရ်ပိတ်တွင်...

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

◆ ခြင်္သေ့တောင်ကြီး

နဂါးရောင်မြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၁၁

သေးကင်းရန်ကွာ လာဘ်ဝေဆာစေသည့်

နေရောင်ကမုန်းခင်

နေလနတ်သားဂါထာတော်

ထက်မြက်စေရန်

အရွက်မှာ လက်ချောင်းများ သဏ္ဍာန်၊ သင်္ဘောရွက်သဏ္ဍာန် အနား တွန့်လေးများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ရွက်လှပင်မျိုးဖြစ်သည်။ အရွက်ကလေး များ စုဝေးနေပုံကို ကြည့်ပါက ဘာထု ရာဇာနေမင်းမှ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် ရောင်စုံဖြာထွက်နေသကဲ့သို့ အရောင် အသွေးစုံလင်လှသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤကမုန်းပင်၏ ထူးခြားချက်မှာ နေရောင်ကောင်းစွာ ရရှိသောနေရာတွင် စိုက်ပျိုးထားပါက တောက်ပသော အရောင်အသွေးစုံများရှိ၍ နေရောင် တိုက်ရိုက်ထိတွေ့မှုမရှိသော နေရာ၊ လောင်းရိပ်ရှိသောနေရာများတွင် ဖြစ်ပါ က အစိမ်းရောင်လွန်းကာ အရောင်မှိန် သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

နေရောင်ကမုန်းပင်မှာ နီဝါညိုခရမ်း အရောင်စုံတောက်ပစွာပွင့်လန်းနေပါက အဆောင်ပြုစိုက်ပျိုးသော နေအိမ် ဂေဟာသည်လည်း ဘေးရန်ကင်းရှင်း ၍ လာဘ်လာဘာဝေဆာခြင်းအကျိုး ခံစားရစေသည်။

“လောက်မျက်နှာစာ အသီးသီး တွင် အောင်မြင် ဘေးကင်းမှုအကျိုး ပိုမိုခံစား ပြည့်စုံရလိုပါက နေလ နတ်သားဂါထာများ ပူဇော်ပေးရသည်” ဟု မုတ္တမိအထက်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာက မိန့်တော်မူသည်။

နံနက်ပိုင်း နေနတ်သားဂါထာ (၅၀) ကြိမ်၊ ညနေပိုင်း လနတ်သားဂါထာ (၅၀)ကြိမ် ရွတ်ရ၏။

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နေရောင်ကမုန်း

နေနတ်သားဂါထာ^၁
တထာဂတ် အနုဟန္တံ
သုရိယော သရဏံ ဂတော၊
ရာဟု သူရိယံ ပပုဗ္ဗဿ။

ဗုဒ္ဓါ လောကာနု ကပ္ပကာ၊
ခက်ခဲသောဝါဠိအသံထွက်
အရဟန္တံ = အရဟန်တံ
ပပုဗ္ဗဿ = ပပုန်စတ်သူ

အပင်အမျိုးအစားများ

- ပုစိန် = ဗုတ်မိ
- ပုစိန် = ကပ်ပကာ
- ပုစိန်

အရဟန်း၊ ပူဇော်အထူးကို ခံယူ
 တော်မူလိုက်သော။ **တထာဂတ်**၊
 ဗြဟ္မစွာဘုရားကို။ **သုရိယော**၊ နေ
 နည်းသား)သည်။ **သရဏံ**၊ ကိုးကွယ်
 ခြင်းသို့။ **ဂတော**၊ ရောက်၏။ **ရာဟု**၊
 အသုရိန်။ **သုရိယံ**၊ နေ(နတ်သား)
 ကိုး **ပုဗ္ဗသု**၊ လွှတ်လိုက်ပါလော့။
ဗုဒ္ဓိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ **လောကာ**
နုကမ္မ၊ လောကကို အစဉ်သနား
 စောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်၏။

- အနတ်သားဂါထာ
- တထာဂတ် အရဟန္တံ
- ဓနိမာ သရဏံ ဂတော
- ရာဟု စန္ဒ ပုဗ္ဗသု
- ဗုဒ္ဓလောကာနု ကမ္မကာ

အနတ်သောပါဠိအသံထွက်

- ဓနိမာ = စန်ဒိမာ
- စန္ဒ = စန်ဒ
- ပုဗ္ဗသု = ပမုန်စတ်သု
- အနတ်

အရဟန္တံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံယူ
 တော်မူလိုက်သော။ **တထာဂတ်**၊
 ဗြဟ္မစွာဘုရားကို။ **ဓနိမာ**၊ လ(နတ်သား)
 သည်။ **သရဏံ**၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။
ဂတော၊ ရောက်၏။ **ရာဟု**၊ ရာဟု
 အသုရိန်။ **စန္ဒ**၊ လ(နတ်သား)ကို။
ပုဗ္ဗသု၊ လွှတ်လိုက်ပါလော့။ **ဗုဒ္ဓိ**၊
 ဘုရားရှင်တို့သည်။ **လောကာ** **နုကမ္မ**
 ထာ၊ လောကကို အစဉ်သနား စောင့်
 ရှောက်တော်မူကြကုန်၏။

လောကီပုစိန်

အပင်အမျိုးအစားများ

၁၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ

ဆရာကြီးဦးစံတင့်

(စတုရန်းကာယကောသီဒါ

ဝိနယဓမ္မ ပျောစရိယ)မှ

ပါဠိအနက် ပြန်ဆိုပေးပါသည်။

အာဒိကပ္ပကျမ်း အလိုအရ

နေမင်း အချင်း ယူဇနာ (၅၀)ရှိ၍

လမ်းအချင်း (၄၉)ယူဇနာရှိသည်

ဟု ဖွင့်ဆိုထားသဖြင့် တိုက်သို့

အခေါက်ရေ သတ်မှတ် ပူဇော်ရ

ခြင်းဖြစ်သည်ဟုလည်း ကြားနာ

ခဲ့ရသည်။

နေရောင်ဂမုန်းကို စိုက်ပျိုးရန်

အခက်အခဲရှိပါက နေ့လ

အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သော ဒေါင်းရမ်း

ယုန်ရုပ်များကို အဆောင်ပြုကာ

ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်းဖြင့် အကျိုး

သွားတူညီသည်ဟု မှတ်သားခဲ့ရ

လေသည်။

နေရောင်ဂမုန်းကို ပေါင်မြို့

နိဗ္ဗာန်လမ်းနေ ဦးဝင်းမြင့်

ဒေါ်ဝင်းမော်တို့၏ နေအိမ်

မျက်နှာစာတွင် ပွားစီးလျှင်

ရှိသည်ကို တွေ့မြင် ရိုက်ကူးတင်ပြ

လိုက်ပါသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

ကျမ်းကိုး

(၁) နဲယျုဇပွတ်ဒရိမ္မန်ပေမှ

(၂) ဘားအံမြို့နယ်၊ သံထွင်

အနောက်ခြမ်း၊ မုတ္တမိတော

ရွာအထက်ကျောင်းဆရာတော်

ဦးပညာ မိန့်ကြား လက်ရွှင်

ချက်များ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

အရှင်ကုဏ္ဍဝတ္ထ (ဝါ) ‘ဗု-ဓ-သံ ဝါဒ’ ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စိန်၏
တစ်ကြိမ် (၃) ဝါး ကျော်နင်းနိုင်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြု ကောလင်း

လွယ်လွယ်ကူကူ ခေတီတော် (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

ထူးခြားချက်တစ်ရပ်မှာ ပွဲတော်ရက်များအတွင်း လေထန်မိုးထန်မှု ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပွဲတော်ဇာတ်ခုံကို တောင်၏ အရှေ့ဘက် နှစ်မိုင်ကျော်ရှိ နတ်ရှင်ဆောင်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ ဆောက်တည်ရ၏။

နှစ်တိုင်းလိုပင် ခမောက်တောင် ငယ်ကြားလမ်းဘက်မှ အဝင်ဖြစ်သည့် ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင်၏ မြောက်ဘက်ဆီတွင် ဇာတ်ခုံနှင့် ပွဲခင်းကြီးကို တွေ့မြင်ရ၏။ ဇာတ်စင်ကို ပျဉ်များ၊ သွပ်ပြားများဖြင့် သုံးခန်းပတ်လည် နိုင်မာစွာ တည်ဆောက်ထား၏။

ပွဲတော်ရက်အတွင်း အထက်အညာ ခလေထုံးစံအတိုင်း လှည်းတန်းရှည်ကြီးများသည် ဖန်တထောင်းထောင်း ဆအောင် သွားလာလှုပ်ရှားနေကြ၏။ အိမ်မှာ မွေးထားသည့် ခွေးများပင် ဝါလာတတ်ကြသေး၏။

ပွဲတော်သို့ လာရောက်ကြသမျှ သာဓုအပေါင်းကို တောင်ခြေရင်းဝယ် တစ်စုတစ်ဝေး ရပ်နားထားရှိကြရ၏။

တောင်ပေါ်သို့ ကားငယ်များဖြင့် တက်လိုလျှင် စောင်းတန်းမြောက်ဘက် နှစ်မိုင်တောင်အတက်လမ်းမှ တက်ပြီး လက်ညှိုးညွှန် ဗျာဒိတ်ပေးဘုရား အထိတစ်မျိုး၊ မြောက်ဘက် သစ်ထုတ်ဆေးလမ်းမှ အထက်သို့ တက်သွားရပြီး မြစ်မ်းတောင် မင်းကြိုဘုရား နောက်

◆ တောင်ထုန် ဗျာဒိတ်ပေးဘုရား

ကျောဘက်ဆီမှသည် ဗျာဒိတ်ပေးဘုရားဘက်သို့ စီးနင်းကြရသည် တစ်ဖုံလမ်းအသွယ်သွယ် ဖောက်လုပ်ထားပေသည်။

အခြားဘက်မှ ခြေကျင်တက်လို သေးလျှင် ဖြူဖွေးသော ကုန်းမို့မို့က

လေးဖြစ်သည့် အနောက်ဘက်တောင်စောင်း သနပ်ခါးတွင်းဘက်ဆီမှလည်း တက်နိုင်သေးသည်။

ကောလင်းနယ်တစ်ဝိုက်တွင် ကျော်ကြားလှသော ‘သနပ်ခါးတွင်း’ ဖြစ်ပေ၏။ ယင်းနယ်တွင်းမှ ထွက်သမျှ သနပ်

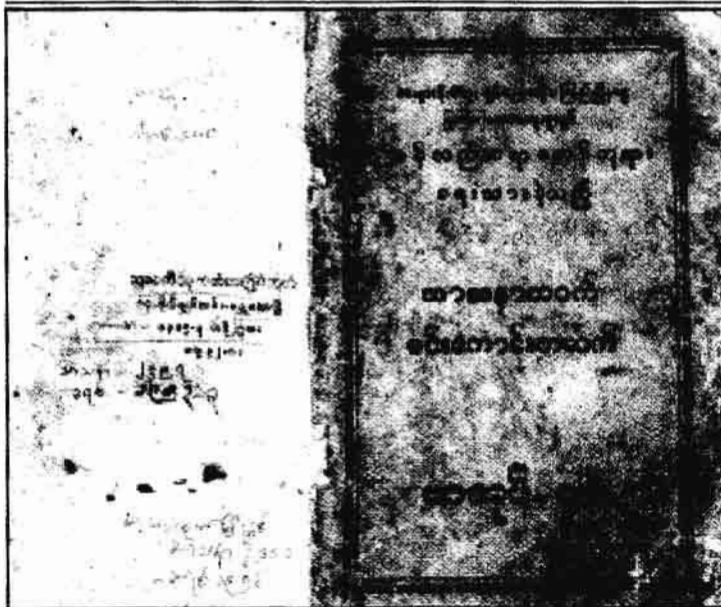
www.burmeseclassic.com

လွယ်မောက်တောင် နဂါးကြီးလေးကောင်နှင့် ရန်ခြံမာန်ခြံ (၁)

ပြည်လုံးကျောက်ထီးတူရား

ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်မိ၏ ထာရာတင်ဆွဲခြံတော်မူသည့် မန်လည်ထာရာတော်ကြီး၏ ဂူ၊ ဝါးစာတင်တင်တင်၏ မျက်နှာပုံနှင့် ကျောက်ပုံ

ခါးမုန့်များကို အချို့က လိမ်းကြ၏။ အချို့က စီးပွားဖြစ် ရောင်းချကြသည်။ နတ်လမ်းညွှန် ။ ။ အကြင်သူသည် လွယ်မောက်သို့ သွားလိုအံ့။ ထိုသူသည် ကောလင်းမြို့မှ တောင်စခန်းသို့ တဲကြီးကုန်းရွာ၊ ရွာမရွာ၊ စံတော်သာကုန်း၊ ပန်းတင်ရွာအနီး ၁၀၆ နဂျာရွာရောင်ခြည်ပရုဇ်း

မှ ဖြတ်ကျော်သွားရ၏။ ရွာမရွာ အနောက်ဘက်၊ တောင်ဘက်တွင် လှည်းလမ်းရှိ၏။ မြောက်ဘက်၌ ကားလမ်းအသွယ်သွယ်ရှိ၏။ လှည်းလမ်းမှာ မိုးရာသီ စပါးစိုက်ပျိုးချိန်၌ သွားလာ၍ မဖြစ်ပေ။ တောင်၏ အနိမ့်ပိုင်းပတ်လည်တွင်

ငှက်ပျောပင်များ၊ နာနတ်ခင်းများ စသည့် ယာခင်းများ စိုက်ပျိုးထားရှိ၏။ တောင်ခြေပိုင်း မကျတကျမှသည် တောင်ခြေဝန်းကျင် နေရာအနှံ့ သန့်စင်ကြည်လင်သော အစိစိရေတွင်းများ၊ ရေတွင်းရေကန် ကြီးငယ်များ များစွာတူးဖော်ထား၏။ ရေချို ရေသန့် အမြဲရှိ၏။ လျှပ်စစ်မီးများလည်း သွယ်တန်း ရရှိထား၏။

ကောလင်းမူကုသိုလ်အဖွဲ့

မြို့ခိုရစ်မှောင် နဂါးရစ်တောင် (၁) လွယ်မောက်တောင်တွင် ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်မိ အဓိဋ္ဌာန်ပြု တည်ထားခဲ့ပြီးသော စေတီတော်များမှာ တောင်ထိပ်တွင် ကမ္ဘာ့ရန်ပြေမာန်ပြေစေတီ (၁) ပြည်လုံးကျောက်ထီးတူရား တောင်အလယ်ခန့်တွင် ဗျာဒိတ်ပေးရပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီး...

တောင်တစ်ဝိုက် ဝန်းကျင်တွင်ကား စန္ဒမုန့်၊ ဓာတ်ပေါင်းစု၊ ဂူဋ္ဌာမုန့်၊ ပြည်တော်ဝင်၊ မင်းတက်ကျောက်ဖျားမင်းကြီး၊ ဘုန်းတော်တို့၊ ဘုန်းတော်ပွင့်ဗျာဒိတ်ခံ၊ ရွှေကျီးနား စသည်ဖြင့် စေတီရုပ်ပွား စုစုပေါင်း(၁၃)ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ပြီးဖြစ်၏။

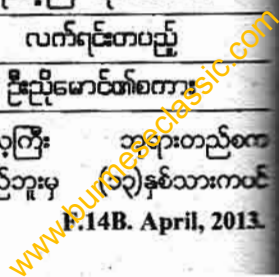
နောက် ထပ်မံတိုးတက်လာသည့် ဘုရားစေတီတို့နှင့် သာသနိကဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံတို့မှာ လွယ်မောက်တောင်ပုံတော်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါ၏။ အချို့လည်း ပြန်လည် တည်ဆောက်ရန် ရှိနေပါ၏။

ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်မိ၏

လက်ရင်းတပည့်

ဦးညိုမောင်၏စာတမ်း

ရသေ့ကြီး ဘုရားတည်စတင်ပင်လည်ဘူးမှ (၁၃)နှစ်သားကပင်

ပြည်တော်ဝင်ဘုရားတော်

ဆောက်လာပြီး (၁၈)နှစ်သားတွင် ဘုရား
တော်ကြီးဖြစ်လာသော ရသေ့ကြီး၏
တော်ရင်းတပည့် ဆေးဆရာကြီး
ရှမ်းတိုင်းရင်းသား) ဦးညိုမောင်ကို
အရေးသူက ဤသို့ မေးမြန်းခဲ့သည်။

။ 'ရသေ့ကြီးရေခဲတဲ့ ကျမ်းတွေ
ထဲက ဘယ်စာအုပ်ကို ဆရာ
ကြီး ကြိုက်ပါသလဲခင်ဗျာ'

။ 'အရိယာဝိဇ္ဇာနဲ့ သစ္စာမဏ္ဍိုင်
နိဗ္ဗာန်ပေါက်ကျင့်စဉ် စာအုပ်
နှစ်အုပ်ကို အကြိုက်ဆုံး ဖြစ်
ပါတယ်'

ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ဆရာကြီး
ဦးညိုမောင်သည် ယခုအခါ (၇၈)နှစ်
အရွယ်ရှိပြီ ဖြစ်၏။

ရသေ့ကြီး၏ နောက်ဆုံးခရီး

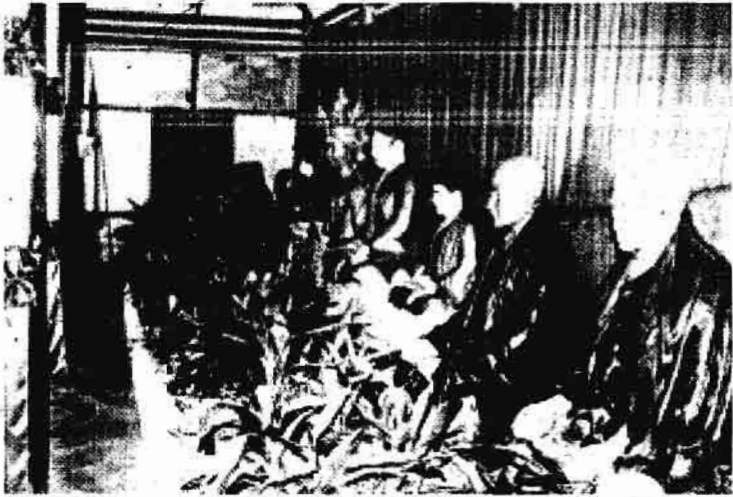
မူလသာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ဆရာ
ရသေ့ကြီးတော်သည် လွယ်မောက်
ဆောင်တော်ကို သာသနာပြုရင်း
၁၂၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း
(၁၂)ရက်နေ့က ကွယ်လွန်တော်မူခဲ့၏။
အများပြည်သူတို့က ထွက်ရပ်ပေါက်
ပျံလှေဟု ယုံကြည်လျက်ရှိကြသည်။

အဆိုပါ စာအုပ်ပါ ရသေ့ကြီး

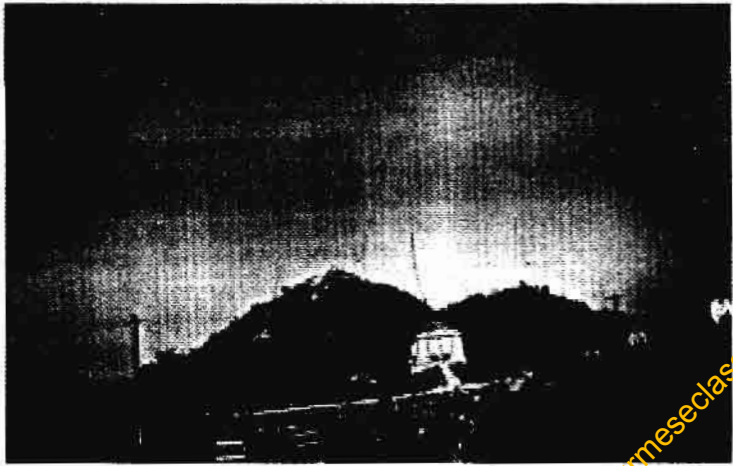
ဘိုးတော်မီ၏ စာသားအချို့

တောက်နုတ်တင်ပြချက်

ယခုအခါ သာသနာတော်ကြီး
အတွင်း၌ ကြုံကြိုက်ကြကုန်သော
နာန်းရှင်လူတို့မှာ ဗြဟ္မစိုလယသီလကို
ထုံခြုံစေပြီးလျှင် သမာဓိကို ဖြစ်စေ
ထုတ် ပိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို အား
ထုတ်၍ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်တရား
နှစ်ပါးတို့၌ ဓာတ်ရင်းသဘောရင်းသို့
ဆိုက်၍ (၆၂)ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ (၃)ပါး

◆ စာတင်ဆန်ရှိ ဘုရားနှင့် ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များ
◆ လွယ်မောက်ဆောင်တော် အလယ်ကားပစ်မှ ဖြစ်ပုံ

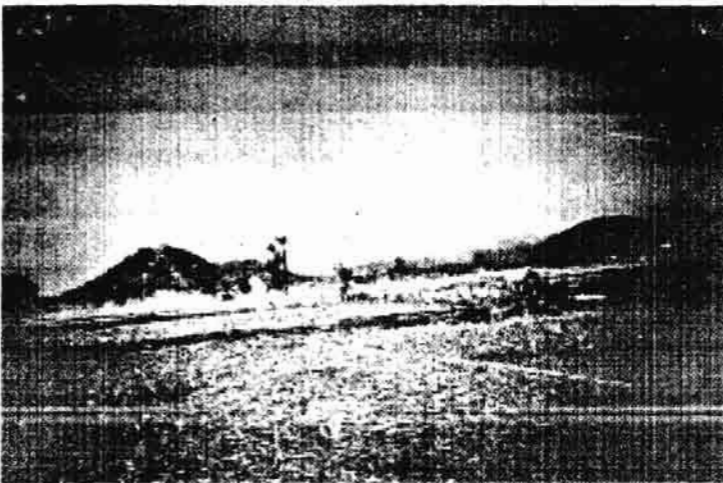

www.burmeseclassic.com

◀ ဘုရားကျောင်း(၃) ခမောက်တောင်

◀ လွယ်မောက်တောင်ကို ဖန်တင်အောင်မြင်လှည့်လမ်းမှ ခြင်္သေ့

သော နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ (၂၅၆)ပါးသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိတို့နှင့် ဝိစိကိစ္ဆာ ကင်းကွာ၍ မိမိ၏စိတ်၌ ဉာဏ်၌ ကေဂုတာကျမှသာ အပါယ်တံခါး လုံးလုံးကြီးပိတ်တော့သည်ဟူ၍ မှတ်ကြ၊ သတိရှိကြစေ။

မြဟ္မစရိယသီလသည် နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော မင်္ဂလသုတ်ပါဠိတော်၌ သတိပြုကြပါလေ။

၁၀၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရသေ့ကြီး ဝိုးတော်စီ

ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သော

ကျမ်းစာအုပ်များ

- ၁။ သမထဝိပဿနာကျင့်စဉ်လက်စွဲ
- ၂။ သမထ(၄၀)ကျင့်စဉ်လက်စွဲ
- ၃။ ဒိဋ္ဌိပဟာနကျင့်စဉ်လက်စွဲ
- ၄။ ဘိုးတော်သိကြားမင်း၏ သတိပေးလက်စွဲ
- ၅။ ခန္ဓာအာယတနတော်သစ္စာ

- ၆။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဒေသနာ
 - ၇။ ပဋ္ဌာန်းအဘိဓမ္မာအလင်းပြု
 - ၈။ လွယ်မောက်တောင် သမိုင်းဖြစ်စဉ်တော်၊
 - ၉။ ဒသမ ထပ်မံသတိပေး နှိုးဆော်ချက်၊
 - ၁၀။ လောကီသိပ္ပဝိဇ္ဇာအလင်းပြု
 - ၁၁။ မင်္ဂလာနိယာမဩဝါဒဓမ္မမဏ္ဍိုင်
 - ၁၂။ ဓမ္မစကြာနှင့် ပရိတ်တရားတော် ပြန့်ပွားရေး ဝတ်ရွတ်စဉ်(အရိယာဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာမဏ္ဍိုင် နိဗ္ဗာန်ပေါက်၊ ပထမ ကိုးနင်းဝိဇ္ဇာ ဓမ္မနိယာမဩဝါဒ သဘာဝလမ်းစဉ်။)
- လွယ်မောက်တောင်တော်တွင် ယနေ့လက်ရှိ သာသနာပြုတော်မူနေသော ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒအကြောင်း ဆက်လက်တင်ပြပါမည်။

လွယ်မောက်တောင်ဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တ ကောဝိဒ၏

ကျင့်စဉ်နှင့်ဩဝါဒ(ဗု-၈-သံ)

‘နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ’

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကသာခရိုင်၊ ကောလင်းမြို့နယ်၊ ရေကန်သာအုပ်စု၊ ခမောက်တောင် ရှင်ဥပဂုတ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးကောဝိဒ၏ သံဝေဂတရားတော်...

အရိယာသူမြတ်တို့ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ အလွန်ငြိမ်သက်အေးမြလှတဲ့ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ထင်မြင် သိတဲ့ဉာဏ်၊

ဆံပင်၊ မွေးညင်း၊ ခြေသည်းလက်သည်း၊ သွား၊ အရေ၊ အသား၊ အကြော၊ အရိုး၊ ဂိုးတွင်းခြင်ဆီ၊ အညှို့၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဇေ၊ အဖျဉ်း၊ အဆုတ်၊ အူမ၊ အူငါး၊ အစာသစ်၊

အောင်အောင်၊ ဦးနောက်၊ သည်းခြေ၊
အောင်အောင်၊ ငွေ၊ ချွေး၊ အဆီခဲ၊
အောင်အောင်၊ ဆီကြည်၊ တံတွေး၊ နှပ်၊
အောင်အောင်၊ ကျင်ငယ်၊ သူမဟုတ်၊
အောင်အောင်၊ ရုပ်နှင့်နာမ်၊ မမြဲတဲ့သင်္ချာ

• အောင်အောင်၊ တရားရှာ၊ အိမ်သက်သာယာ
• အောင်အောင်၊ တရားရှာ၊ နာမ်သက်သာယာ
• အောင်အောင်၊ တရားရှာ၊ သေခံသက်သာယာ
• အောင်အောင်၊ ကြိုတင်လျှင်၊ အပြု
သင့်ခြင်း

• အောင်အောင်၊ ကြိုတင်လျှင်၊ အပြု
သင့်ခြင်း

• အောင်အောင်၊ ကြိုတင်လျှင်၊ အပြု
သင့်ခြင်း

အနိစ္စမမြဲ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲ၊ အနတ္တ
အနိစ္စမမြဲ တရားလက္ခဏာသုံးပါးကို
ဆင်ခြင်သိအောင် ရှုပွားကြပါစို့
အသကာ၊ ဒါယိကာမအပေါင်းတို့...

ဘဒ္ဒန္တ ကောဝိဒ

**မောက်တောင်ကျောင်းဆရာတော်
(စေတီရှုပွားရန် ဟောကြားတော်
မူသော တရားတော်)**

ဆရာတော် ဦးကောဝိဒသည် ယခု
အခါ သက်တော်(၇၁)နှစ်ရှိပြီ၊ ဝါတော်
(၃၃)ဝါ ရရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

တိုးတက်စည်ပင်

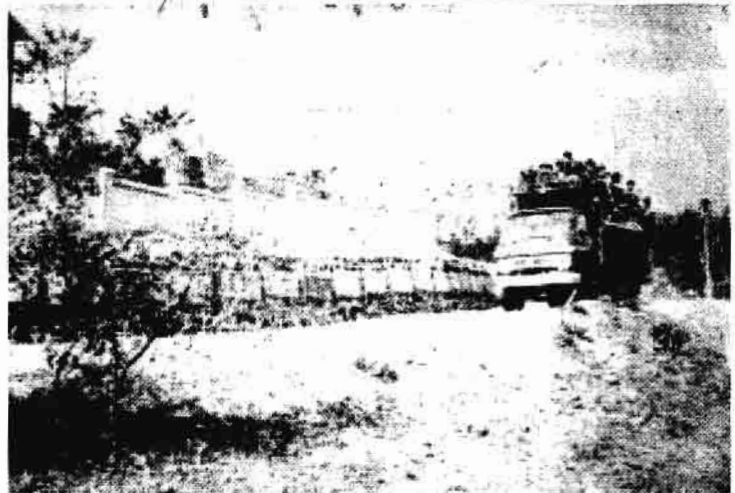
တောင်တော်တစ်ခု

ယခုအခါတွင် လွယ်မောက်တောင်
မူလသာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် 'ဗု-ခ-သံဝါဒ'
သစ္စာဝါဒီ ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စိ၏
လွယ်မောက်တောင်တော် သာသနာ
သည် ဆရာတော် အစဉ်အဆက်နှင့်
ယခုလက်ရှိ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒ
လက်ထက်ထိ အောင်မြင်စွာ ဘုရား၊
ကျောင်း၊ ကန်၊ စေတီပြုပြင်မွမ်းမံရေး၊
သာသနာတော် ပြန့်ပွားစည်ပင် ထွန်း

◆ ကျောင်းပြန်အနီး ကျောင်းကြီး

◆ ကျောင်းပြန်မြောက်ဘက် အလယ်ကားလမ်း

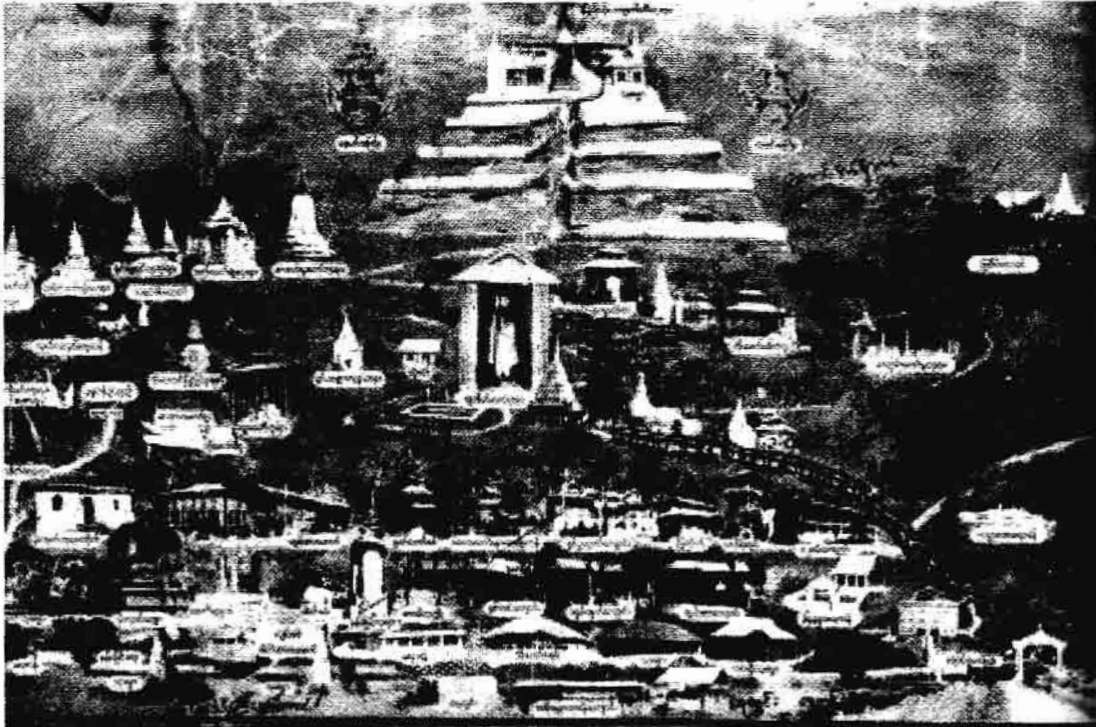

ကားရေး ကိစ္စအဝဝတို့သည် အဆက်
မပြတ် တိုးတက်စည်ပင် ဝေဆာလျက်
ရှိနေပေသည်။

လွယ်မောက်တောင် ဆရာတော်
အစဉ်အဆက်နှင့် ပါရမီရှင်များ ဖြစ်ကြ
သော တောင်တော်ဂေါပကအဖွဲ့၊ ဗုဒ္ဓ
ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ် ပြုကြသူများနှင့်
ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်းတို့၏ အစဉ်
အဆက် မပျက်မကွက် လက်တွဲညီညွတ်
စည်းလုံးစွာ အားကြီးမာန်ပါ သာသနာ
ပြု ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြ၍သာ တိုးတက်
စည်ပင်ဝေဆာခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

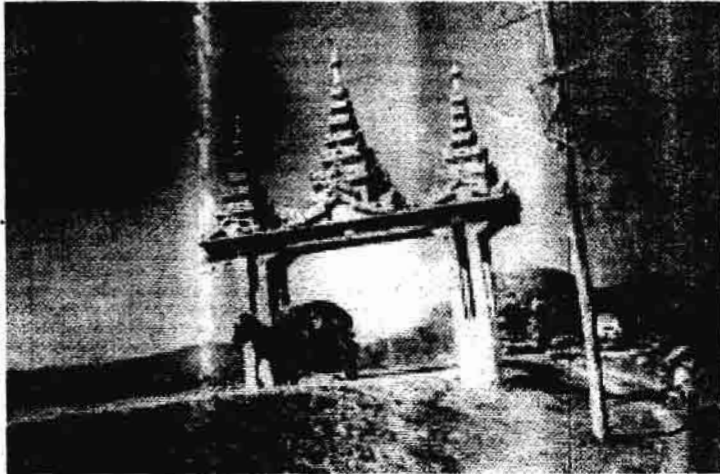
လွယ်မောက်တောင်တွင် သာသနာ
ပြုခြင်းကိစ္စအဝဝတို့သည် နှစ်ပေါင်း
(၆၈)နှစ် ပြည့်တော့မည် ဖြစ်သည်။
အနစ်(၇၀)၊ (၇၅)နှစ် ဆိုသည်မှာ မြန်မာ
လို စိန်ရတုသက်တမ်းရှိပြီ။ စိန်ရတုပွဲ
တော် ကျင်းပလိုလျှင် ကျင်းပဖို့ အချိန်
နီးကပ်နေပြီဟု နှိုးဆော်နေဘိသကဲ့သို့
ဖြစ်ပေသည်။

လွယ်မောက်တောင် မူလသာသနာ
ပြုယောဂီ ရသေ့ဆရာကြီး ဘိုးတော်စိ
သည် ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့
ကပ်ကြီး(၃)ပါးမှ ကျော်နင်းနိုင်ကြဖို့

မုက်ရွာရွာကောက် သို့မဟုတ်ပေတင် ဦးစိ မေတီရေသုတ္တံ ၁၅၃၀ ၁၅ ၀၈ မေတီရေသုတ္တံ
၀၄၅၂၀၄၅၃ မဟာပေတင် ၀၅၀၄၀၄၀၅၀၆ မုက်ရွာရွာကောက် ၀၇၀၈၀၉၀၀၁၀ မဟာပေတင်

• လွယ်မောက်တောင်ပုဗ္ဗိ ကာနှင့် မြင်ရည်များ

အဝိဠာန်ချက်ဖြင့် တည်ထားကိုးကွယ်
ခဲ့သည့် ကမ္ဘာ့ရန်ပြေဟန်ပြေ (ပါ)
ပြည်လုံးကျောက်ထီး ဘုရားစေတီ
တော်ကြီးကို ၁၉၉၂ ခုနှစ်ကပင်
ထီးတော်တင်၍ အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေ
၁၁၀ နဂါးရွာရောင်မြစ်ပူရင်း

သည်။
ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ အများပြည်သူ
အဓိယာနွယ်ဝင် သူတော်စင်အပေါင်း
တို့ကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါရစေ။ ကြည်ညို
ဖွယ်ရာ၊ ကိုးကွယ်ဖွယ်ရာဖြစ်သော

ရန်ပြေဟန်ပြေစေပြီး အမောဓဋ္ဌ
ပျောက်ပြီး ကြည်နူးသာယာဖွယ်ရာ
အပြည့်ဖြစ်သည့် လွယ်မောက်တောင်
တော်သို့ဘုရားဖူးတစ်ခေါက် ကြုံရောင်
လာလှည့်ကြစမ်းပါဟု ဖိတ်ခေါ်ကြည့်
လိုက်ရပေသည် စာရှုသူများသို့...
မှတ်ချက် ။။ လွယ်မောက်တောင်
နှင့်နွယ်သော လိုက်ဂူတောင်အကြောင်း
ကိုလည်း ဆက်လက်ရေးသားထိူ
မည်။

[ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒ
ဂေါပကအဖွဲ့နှင့် အောက်တော်ပြည်
ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးကို ကျေးဇူးဆရာ
တင်ရှိပါသည်။](စာရေးသူ)
တွေ့ဆုံပြောပြ ကျွန်ုပ်ကြည့်မိမိ
၁။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒ
ခမောက်တောင်။

- သန္တတက္ကသိုလ် - လိုဏ်ဂူ
ဆောင်။
- မိခင်ကြီး ဒေါ်အေးကြည်(၈၄-
နှစ်)-တောင်ယာကြီးတောဇာတိ
ဆောင်လင်း။
- ဦးသိန်းမောင်(၈၅-နှစ်)-ဝါးရုံရုံ
ရွာ။
- ဦးခိုင်(၈၅-နှစ်)-ဝါးရုံရုံရွာ။
- ဦးညိုမောင်(၇၈-နှစ်)-ဆေးဆရာ
ကြီး၊ ခမောက်တောင်။
- ဦးကျော်ပု(၇၀-နှစ်) - ခမောက်
တောင်။
- ဦးဘမောင်(၇၀-နှစ်) - ခမောက်
တောင်။
- ဦးတိုးအောင်(၈၀-နှစ်)-ခမောက်
တောင်။
- ကိုခိုင်ဇော်-ဓာတ်ပုံ၊ မိုးနောင်-
ဓာတ်ပုံ။

မိုးနောင် (ကောလင်း)

- ကျမ်းကိုး
- ၁။ အာစိယတပည့်အပေါင်း-တောင်
အင်းကျောင်းကြီး မဟာဝိဟာရ
ဝေရုပ္ပတ္တိ။
 - ၂။ ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီ - ပထမ
ကိုးနဝင်း ဝိဇ္ဇာဓမ္မနိယာမ ဩဝါဒ
လမ်းစဉ်။
 - ၃။ ရသေ့ကြီး ဘိုးတော်စီ-ဘိုးတော်
သိကြားမင်း သတိပေးဓမ္မက္ခန္ဓစီ။
 - ၄။ အရှင်ဥက္ကမသာရ - ရွှေဘိုနယ်
ကြားဖြတ်ခရီး(ဓမ္မဗျူဟာ ၁၉၇၉
ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ)။
 - ၅။ ပညာရှိကြီးများ - မှန်နန်း
ရာဇဝင်။
 - ၆။ ဆရာကြီး ဦးဘသန်း(ဘီအေ)-

- မြန်မာရာဇဝင်။
- ၇။ ဒေါက်တာသန်းထွန်း (သမိုင်း
ပါမောက္ခ-ငြိမ်း) - မြန်မာ့သမိုင်း
ရှာပုံတော်။
 - ၈။ အဖွဲ့-စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး
တည်ဆောက်မှုမှတ်တမ်း ၁၉၉၂
ခုနှစ်။
 - ၉။ လှရွှေ(ဟိုပင်)-ဆရာကြီး ဗန်း
မော်အောင် သာသနာပြုခရီးစဉ်။
 - ၁၀။ မိုးနောင်-မြူဒိုးရစ်မှောင်၊ နဂါး
ရစ်တောင်ဆောင်းပါး (သင့်ဘဝ၊
၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလ)။
 - ၁၁။ စံကျော် - ထူးဆန်းသော ဗုဒ္ဓ
ဝေယျာဝစ္စဋ္ဌာကလေး (သင့်ဘဝ၊
၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ)။
 - ၁၂။ ဦးစိုးလုံး(၄၅-နှစ်)-မေဖြူမှတ်စု
သရက်ခုံရွာ။

လက်တွေ့

ကြွက်နို့ပျောက်နည်း

ကျောက်ဆည်မြို့ ဆေးရုံလမ်းရှိ လက္ခဏာဆရာ ဦးညွန့်လွင်အား တွေ့ဆုံ
ပြောဆို သူက...
ဆရာမှာတော့ ကြွက်နို့မရှိဘူး။ ကြွက်နို့ရှိရင် လက်တွေ့ပျောက်အောင်
ကုသပေးနိုင်ပါတယ်'
ဟု ပြောပြသည်။ သူ၏ ကုသနည်းမှာ...
'သရဏဂုံ တည်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်သည် လူသားအကျိုးအတွက် ခန္ဓာကိုယ်မှ သွေးများ
ဆက်ထုတ်လျှော့နည်းပါသည်။ ဤနည်းသော သစ္စာစကားကြောင့် ကြွက်နို့ပျောက်ပါစေ'
ဟု သစ္စာဆိုကာ ကြွက်နို့ကို ဖွဲ့ထုတ်ပစ်သည်။ နောင် မပေါက်မပြန်နည်း
အတိုင်း ဆိုသည်။
ဤသို့ သစ္စာတိုင်၍ ဆေးစွမ်းထက် စေရန် နံနက် အိပ်ရာမှနိုးသည်နှင့်
ဆက်တိုက်တည်ပြီးမှ မျက်နှာသစ်လေ့ရှိကြောင်း ပြောပြသည်။

ခင်ထွန်း

လက္ခဏာဆရာ ဦးညွန့်လွင်

နှလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင် ပုံရွာဆရာမိုး အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုဆောင် အမှတ်တံဆိပ်

“ ဆရာကိုယဉ်ဟာင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျား။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နှလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယဉ်တင်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နှလုံးရောဂါပါ။ နှလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သုဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုပိုတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဝေဒဝမီးတောက်လောင်ပြီး၊ နှလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နှလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။ ”

“ နှလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။ ”

“ နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ဓမ္မာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရောတစ်ခုပါ။ နှလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နှလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပျံခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နှလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအောင့်ခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နှလုံးနေရာမှာ အပိန်ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းဆွဲအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နှလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ ”

“ ကိုယဉ်ဟာင့် ပြောခဲ့တဲ့ နှလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော်ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချို့နဲ့ တူတယ်ဗျား။ ဒါဆို ဘာသက်လုပ်ရမှာလဲ။ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာမကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါသက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။ ”

“ ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ငါးရက်လောက်ပဲရှိသေးတယ်။ ”

“ ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။ ”

“ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်ဟာင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။ ”
“ သမားတော်ကြီး ပုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနှလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ”

“ ဒါဆို ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျား။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်နှိပ် စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ရန် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နှလုံးခုန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။ ”

“ ကိုယဉ်ဟာင့် ညွှန်မှတော့ ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျား။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရနိုင်မှာလဲ။ ”

“ အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ ပုံရွာဆရာမိုးနဲ့ ရောဂါတစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားနဲ့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တစ်ခု ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် ပုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးအပ်ပါဦး။

ပင်ရင်း

ပုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၅၂/၇၆)ထောက်လှမ်းမှုဌာန၊ ပျော်စတုဂံလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟို-မြောက်၊ ၀၉-၅၁၀၆၃၂

ငြိမ်း၍ ထောင်စွဲတင်

ငုံကြာခိုင် အက္ကတိဆန်းထွင်ပါထံ ရုပ်ပုံဖော်ခြင်း

ဂျက်ကန်းစင် တောင်တော်ဦးဆီချို (၁၂)

အကျဉ်းချုပ် (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ယခင်လမှ အဆက်

ဆည်ချက်နှင့် အဆုံးသတ်နိဂုံး

တက္ကလားတောင်တန်း (ခေါ်) ချောင်းမြိုင် ရက္ကန်းစင်တောင်စဉ် တစ်လျှောက် ကြည့်ညိုလေ့လာခဲ့ရာ ချောင်းမြိုင်ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်နှင့် ဆက်သက်သော ခိုင်မာသည့် ဆောက်အထား မတွေ့ရှိခဲ့ရပေ။

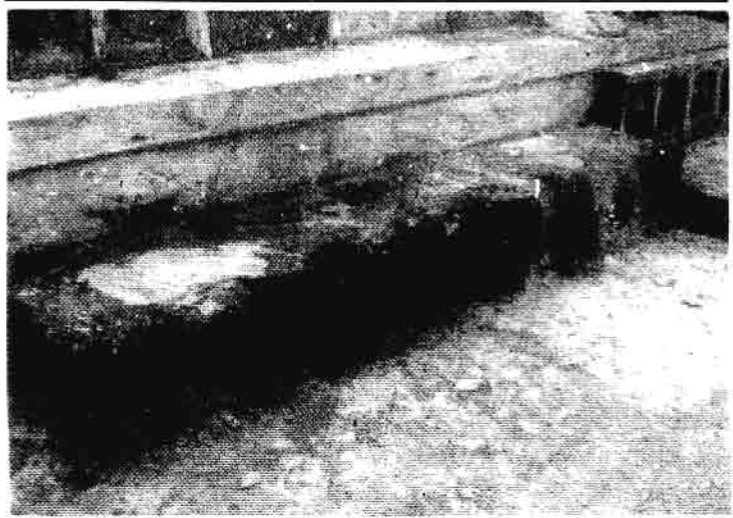
တောင်တန်းဖွဲ့တည်ပုံအရ ရက္ကန်းစင် လွန်းပမာ တက်ဆင်းသွားရပုံနှင့် ဆောင်ခြေ ရှေးဟောင်းဒေသတစ်ခု ဖြစ်သည့် ရက္ကန်းသည်မရွာတို့သာ မှန် ဆက်စပ် တွေးတောနိုင်ကြ သည်။

ဆရာတော်ကြီး ပါရမီကျင့်စဉ် နှင့်ဆည်းအားထုတ်သော နေရာဖြစ် ကြောင်း ဖော်ပြသဖြင့် ဝတ်ကြောင် (သို့မဟုတ်) ရသေ့ဝတ်နှင့်လည်း ဖြစ် နိုင်သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိလေသည်။ နေထိုင်မှုအင်္ဂလိပ်အစိုးရ လက်ထက် တက္ကလားတောင် တစ်လျှောက်တွင် ကျင့်လည်၍ တရားအားထုတ် ပွားများ ဆည်းဆိုကြသော ရသေ့ကြီးလည်း ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည်ဟု တွေးဆမိသည်။ သက်တော်ရှည် ကော့ပေါက် ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားချက်အရ ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော် နှင့်ဆက်သက်သည့် တက္ကလားတောင်

◀ အနောက်ဘက်အခြေမှ လယ်ကွင်းကျယ်နှင့် ဖင်လယ်အစပ်

◀ ပစ္စယံခြေမှ ကျေးကြောင်ရုပ်များ

တန်းတွင် ဖြည့်ကျင့်အားထုတ်ပြီး နောက် မော်လမြိုင် နာဂဓိသတောင် ရိုး၌ နေလဘုရားများ တည်ထား ပူဇော်ခဲ့သည်။ ထိုဘုရားများကို ထိုစဉ်က

ကပ်ကျော်ဘဘကြီး ဦးစိုးမင်း(ခေါ်) ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိက တာဝန်ယူ တည် လုပ်ပေးရသည်ဆို၏။ ပလ္လင်တံကဲ၏ ဒေါင်းယပ်နေရာတွင် နေ့ကိုယ်စား ဒေါင်းရမ်း လ၊ကိုယ်စား ယုန်ရုပ်တို့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၃

www.burmeseclassic.com

ကျားတစ်ရာစေတီ

တန်ဆာဆင်ထားသော တင်ပုဉ်ခွေ ဘူမိဗဿရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သည်။

စစ်တောင်းမြစ် အောက်ပိုင်းဒေသ တွင် နေလဘုရား (၄၇)ဆူ ပူဇော်ခဲ့ ရာ ဦးဖိန ခံတော်ရှင်စေတီ၏ မြောက်ဘက် တောင်စွယ်ရှိ ပန်းရံပျံ ဝတ်တွင်းမှ နေလဘုရားမှာ စဦးစွာ တည်လုပ်သောဘုရား ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

(၄၇)ဆူ တည်လုပ်ခြင်းမှာ သာသနာတော် နေ့ပမာ၊ လပမာ ထွန်းလင်းတည်တံ့စေရန် ရည်ရွယ်၍ လ၊ဂြိုဟ်သင်္ချာ ဗုဒ္ဓဟူး (၄)၊ နေဂြိုဟ် သင်္ချာ စနေ (၇)တို့ တွဲကပ်ထားခြင်း ဖြင့် (၄၇)ဖြစ်ရသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဗောဓိပက္ခိယတရား (၃၇)ပါးနှင့် ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို ပေါင်းစပ်ကာ ရည်ညွှန်းပူဇော်ခြင်းလည်း ဖြစ်လေ သည်။

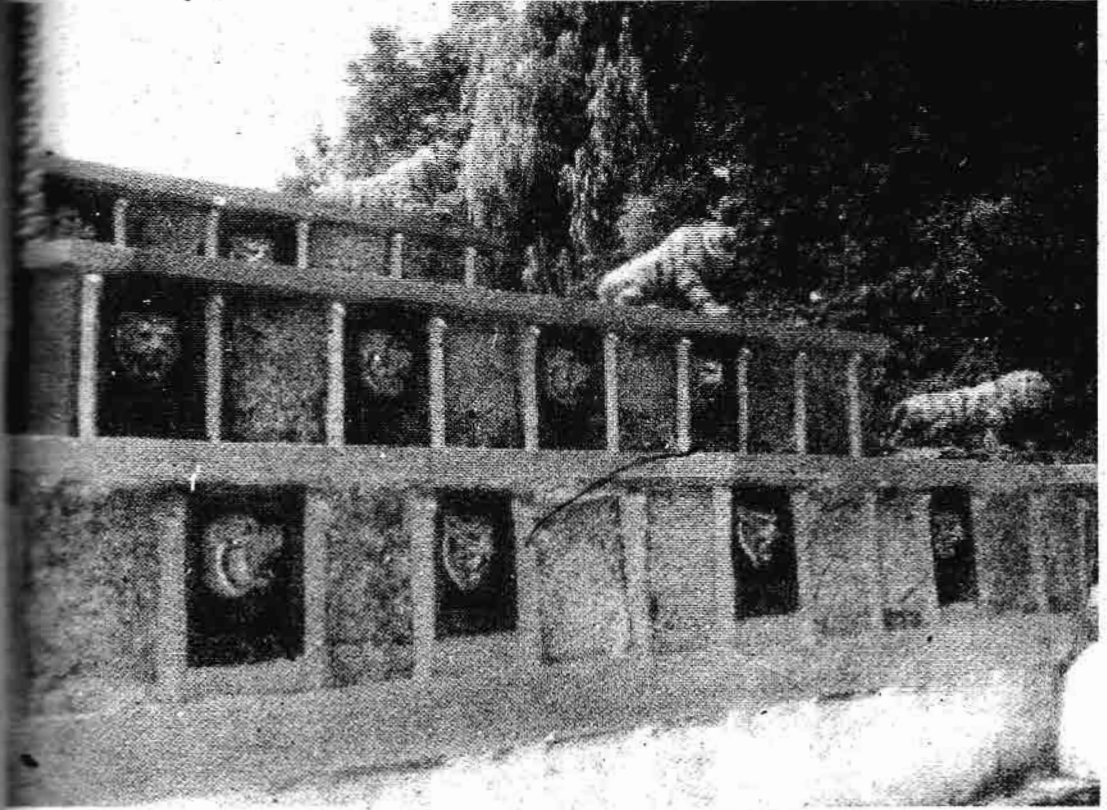
နောက်ဆုံးကျင့်ကြံခဲ့ရာ တိုက္ကလား တောင်တန်းမှာ အရှေ့အနောက် သွယ်တန်းနေသည်ဖြစ်ရာ “လောက ကြီးတစ်ခုလုံး” ဟု စည်းသတ်ခေါ်ဆို ရာ၌ “အရှေ့နေထွက်၊ အနောက် နေဝင်” ဟူ၍ သတ်မှတ်ပိုင်းခြားသကဲ့ သို့ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် လောကအနှံ့ ဖြန့်ကြက်ထွန်းလင်းစေရန် ရည်ရွယ် ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သက် (၁၇)နှင့် စနေ ဂြိုဟ်သက် (၁၀)တို့ ပေါင်းလျှင် (၂၇)ရသည်ဖြစ်ရာ “နေလ”သည် သောမနဝင်းဖြစ်ကာ လောကတစ်ခွင် အေးငြိမ်းသာ၍ ပူလောင်ဆူပွက်ခြင်း အနိဋ္ဌာရုံများ ကင်းဝေးစေလိမ့်မည် ဟု

အနည်ထောင် မှန်ဆိုင်သည်

ထံမှတ် ကြောင်ရုပ်ပုံ

◆ ပတ္တမြားတော်လှန်ရေး ကျားရင်များ

ကြားနာခဲ့ရလေသည်။
 (ကျောပေါက် ဆရာတော်ကြီးသည် သက်လမြိုင်၊ ဆရာအတတ်သင်သိပ္ပံ (သင်နေရာဟောင်း)အနီး တစ်ပါး ဆရာတော်နှင့် သီတင်းသုံးတော်မူကာ သက်တော်(၁၀၀) ပြည့်သည်အထိ ဆုတောင်းပညာနှင့် ကျင့်စဉ်ကို အားပြု ကြီးပမ်းတော်မူကာ သက်တော် (၁၀၀)ပြည့်မြောက်မှ ပရိသတ် အသကာ အဖူးအမြော်ခံယူလျက် အိပ်ဆက်သည်များကို မိန့်မြှောက်အကြံ ပေးကာ သတ္တဝါ ကယ်ဆယ်ရေးများ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။
 မိမိ ဖူးတွေ့ရရှိချိန်တွင် သက်တော် (၁၀၃)နှစ်ရှိချိန်ဖြစ်၍ မှတ်ဉာဏ် ဆွန်ကောင်းမွန်သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ဆယ်ခန့်က ဖြစ်စဉ်ကိုပင်

မမေ့မလျော့ဘဲ ဇာ၊သည်၊၍မလွဲ မှတ်မိ၊ ဆိုမိန့်နိုင်လေသည်။
 သက်တော် (၁၀၆)နှစ်တွင် ခန္ဓာ ဝန်ချတော်မူခဲ့သည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ် အချိန်ကာလအထိ သတ္တဝါအကျိုး ဆောင်ယူတော်မူခဲ့သော ဆရာတော် ကြီး ဖြစ်လေသည်။
 ဆရာတော်ကြီး မှတ်ဉာဏ် အထူး ကောင်းမွန်သည်ကို သာကေတစ်ရပ် ဖော်ပြပါမည်။ ကျိုက်မရောမြို့နယ်၊ သီဟိုဠ်တောရ ဆရာတော်လေး ဦးကဥဏသည် အဂ္ဂိရတ်နှင့်ပတ်သက် ၍ သွားရောက် လျှောက်ထားရာ နည်းနိဿယများ ညွှန်ပြ မိန့်ကြား ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကြာလျှင် တစ်ခေါက်ပြန်လာရန် မှာတော်မူ သည်။

ညွှန်ပြသည်အတိုင်း ဆောင်ရွက် ၍ နှစ်(၂၀)ပြည့်ချိန်တွင် ထပ်မံ သွား ရောက်ရာ ကန်တော့ ဦးချပြီးသည်နှင့် **“အေး ပျားရည်ထဲ စိပ်ထားလိုက်”** ဟု မိန့်ကြားကာ ပြုဖွယ်ရှိသည်တို့ကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်နေသဖြင့် ဝတ်ဖြည့်ပြန်ခဲ့ရသည် ဆို၏။ သီဟိုဠ် စမ်း ဆရာတော်လေးမှာ ယခုသော် သက်တော်(၅၀)ကျော်၊ ဝါတော်(၃၀) ကျော် မထေရ်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်နေလေ ပြီ။
 သို့ဖြစ်လေရာ တိုက္ကလားတောင် တန်းမှ ရုက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော် နှင့် ပတ်သက်သောနေရာဌာန ဖြစ်စဉ် များအကြောင်း ပိုမိုစွမ်းဆောင်နိုင်သူ သုတေသီများ ဖော်ထုတ်နိုင်လျှင် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာပင်။

ဤ အကြောင်းကို
 နောက်တစ်နေ့ မော်လမြိုင်
 တောင်ရိုးသို့ ရောက်ရှိစဉ်
 တက္ကသိုလ်တွင် အဆောင်
 နည်းပြအဖြစ် ဆုံးခဲ့ကြ
 သော အငြိမ်းစား
 တက္ကသိုလ် ဆရာကြီး
 များနှင့် စကားစပ်မိရာ
 ဤသို့ ပြောပြကြသည်။
 'တိုက္ကလား တောင်
 တန်းမှာ သောဏ၊
 ဥတ္တရမထေရ် ရဟန္တာ
 တွေ ရောက်ခဲ့၊ သာသနာ
 ပြုခဲ့တာ သမိုင်း အခိုင်
 အမာရှိလို့ ယုံမှားစရာ
 မရှိပါဘူး။ တခြားပုဂ္ဂိုလ်
 တွေ ဆိုင်ရာရုပ်တုရုပ်
 လုံးတွေကော မတွေ့ခဲ့
 ဘူးလား'

ကျေးတင်္ဂရာဇောရီ ရုပ်ပွားတော်

'ဘားမဲ့ ဆရာတော်၊
 အဘ ဘိုးဘိုးအောင်၊
 အဘအောင်မင်းခေါင် ရုပ်တုတွေ
 တော့ တွေ့ခဲ့ပါတယ်'
 'ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ သမိုင်းဖြစ်စဉ်တွေ
 မှာ တိုက္ကလားတောင်က အဖြစ်အပျက်
 တွေ ကြားရ တွေ့ရသလား'
 'အဲဒီလိုတော့ မတွေ့ရပါဘူး'
 'ဒါပဲပေါ့ကွာ၊ သမိုင်းမတင်ပေမယ့်
 မရောက်ခဲ့၊ မနေခဲ့ကြဘူးလို့ သတ်မှတ်
 လို့မရဘူးလေ။ ရက္ကန်းစင်တောင်
 ဆရာတော်နဲ့ ပတ်သက်လို့ မော်လမြိုင်
 နယ်မှာလဲ ကြွရောက် သာသနာပြု
 တယ်လို့ ဆိုပေမယ့် တောင်ရိုးတစ်
 လျှောက် ဆရာတော်ပုံတော်၊ ဆရာ
 တော် သီတင်းသုံးခဲ့တဲ့ နေရာရယ်လို့
 သတ်သတ်မှတ်မှတ် မရှိသေးဘူး။
 ဒီတော့ မော်လမြိုင်မရောက်ဘူးလို့
 မသတ်မှတ်နိုင်ဘူး။ ဆက်ပြီး လေ့လာ
 သင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

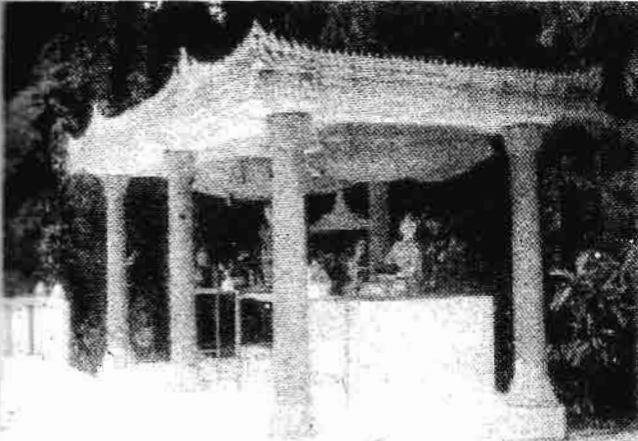
သော အိပ်မက်၊ နိမိတ်၊
 အဖြစ်အပျက် များကြောင့်
 တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ
 ရောက်ဖူးသည့် စစ်ကိုင်း
 နှင့် ရက္ကန်းစင်တောင်များ
 သို့ ရောက်ရှိကာ ရဟန်း
 ဘောင်သို့ ကူးပြောင်း အာ
 ထုတ်ခဲ့သည်။
 နောက်ဆုံးတွင် အင်ကြင်း
 မြိုင် ရက္ကန်းစင်တောင်တွင်
 အခြေချ သီတင်းသုံးကာ မြတ်
 နိဗ္ဗာန်ခရီးလမ်းအတွက် ဂန္ဓာ
 အကျင့်မြတ်ဆယ်ပါးကို ဖြည့်
 ကျင့် ဖြန့်ဝေလျက် သာသနာ
 ပြုတော်မူနေပေသည်။
 ဆရာတော်သည် မြန်မာ
 ဘာသာစကားကို အတန်
 အသင့် ပြောဆိုနိုင်ပြီ ဖြစ်
 သော်လည်း အချို့သော
 ဝေါဟာရများအတွက် တရုတ်
 -မြန်မာ အဘိဓာန်ကြီး နံသေ

ဖော်ထုတ်နိုင်ရင်တော့ အကောင်းဆုံး
 ပေါ့'
 ဤသို့သော အခြေအနေများ
 ကြောင့် တိုက္ကလားတောင်တစ်ခွင်
 လေ့လာမှုခရီးစဉ်အား မဟာမြိုင်
 ရက္ကန်းစင်တောင် လေ့လာမှုခရီးအဖြစ်
 ညွှန်းပြု ပူဇော်ကာ အဆုံးသတ်နိဂုံး
 အနေဖြင့် နေပြည်တော် လယ်ဝေးမြို့
 နယ်တွင်ရှိသော အင်ကြင်းမြိုင်၊
 ရက္ကန်းစင်တောင်မှ ဆရာတော် ဦးဒါန
 ဇော် သုံးသပ်ချက်ကို ဖော်ပြလိုက်ပါ
 သည်။

မေလး လက်ခတ်သံ

ဆရာတော်ဦးဒါနသည် မူဆယ်မြို့
 မှ တရုတ်လူမျိုး ကုန်သည်တစ်ဦး
 အဖြစ် ကျင့်လည်နေရာမှ ထူးဆန်း

ချကာ မှီငြမ်းနေရဆဲဖြစ်ကြောင်း
 တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် Mandala
 ဘာသာစကားဖြင့် မိတ်ဆက်လျှောက်
 ထားသည်။
 'တပည့်တော်က ဖုကျန်အေး
 အနွယ် "ဂူ"မျိုးရိုးပါ။ "ပါးစင်
 အောက်က "ကောင်းကင်" ဆို
 စာလုံးပါဘုရား'
 'အေး အေး ဘုန်းကြီးက "ယန်
 မျိုးရိုး" နေမင်း" ကိုရေးတဲ့ စာလုံး
 သို့ဖြင့် ဆရာတော်က မိန့်ကြား
 ရာကို တရုတ်၊ မြန်မာ နှစ်ဘာ
 တွဲဖက်၍ ရှင်းလင်းပြည့်စုံစွာ
 တော်မူနိုင်ခဲ့သည်။
 ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်
 ဇော် ဂန္ဓာရီ အကျင့်မြတ်ဆယ်ပါး
 သာ ယုတ်မာသစ်ဆိုး မကောင်း

ရဟန္တာတန်ဆောင်

ကျားရုပ်ခေါင်းဆောင်ရုပ်တု

- ကို တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ မပြုလုပ်ကြရန်။
- ၂။ ဓမ္မိယလဒ္ဒ စင်စွာရသည့် ပစ္စည်းကိုပင် မလိုချင်ဘဲ ရှောင်လွှဲကျင့်ရန်။
- ၃။ အဖော်မမိုး တစ်ကိုယ်တည်းသာ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းနေရန်။
- ၄။ ဆရာမိဘ အလိုကျ မိတ္တကလျာစည်းရုံးနေထိုင်ရန်။
- ၅။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ တကယ်ထုံအောင် နေ့စဉ်ပွားများ အားထုတ်ထားရန်။
- ၆။ ရပြီးကမ္မဋ္ဌာန်း ထို့ထက်ဆန်းအောင် ထပ်ခါထပ်ခါ ရှုမှတ်ပါရန်။
- ၇။ ဖြူစင်သီလ မြတ်ဓမ္မကို နေ့ညမကွာ စောင့်ထိန်းပါရန်။
- ၈။ ပညာရှိကို ချစ်ခင်မြတ်နိုး လွန်ရှိကျိုးရန်။
- ၉။ နိဗ္ဗန်သည်သာ အားထားရာဟု ဘာဝနာမြတ်လမ်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကြိုးစားကာသာနေကြရန်။
- ၁၀။ ဆရာဆရာ သူတော်စွာတို့ ပြုပြု

သမျှ ပတ္တိဒါနကုသလကို ခံစားလိုဟု တောင်းဆိုဆိုရန်။

ဟု သိမှတ်ခဲ့ရသည်။

ဆရာတော် ဦးဒါန အဓိကထား ဖြိုက်ကြားသည်မှာ...

“ပြန်မှာကျေးလက်တေးတစ်ပိုင်း ရှိတယ်။ “မလေးလက်ခတ်သံ တည်ညံ့ မြည်သံမဲပွဲတော်နီးပြန်” တဲ့။ အခုအချိန်ကာလက ကမ္ဘာလောကကြီးမှာ ရန်ဘေး အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်ပေါ်ကျရောက်နေတယ်။ (၂၀) ရာစုရောက်တဲ့အခါ နေစကြာဠာကြီးဟာ နဂါးငွေ့တန်းတစ်ခုထဲကို ဖြတ်သန်းနေရတယ်။

ရာလီတူပြောင်းလဲပူတွေ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေ ပျားပြားလာမယ်။ တစ်လောက ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဆူနာမီလို မုန်တိုင်း ပျိုးတွေထက် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်ပျိုးတွေ ပေါ်ပေါက်လာမယ်။ ဒါကို ပွဲတော်နီးပြီလို့ တင်စားပြောတာပါ။

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားတော်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံနိုင်မှ ပွဲတော်ကာလ ပျော်ရွှင်နိုင်ကြမယ်။ “မလေး” ဆိုတာ နောက်မှာ ကြီးပြင်းလာမယ့် လူငယ်လူရွယ်တွေကို

ဆိုလိုတယ်။ မြန်မာ့ဗေဒင်အယူအဆအရ ကြာသပတေးနဲ့ ဗုဒ္ဓဟူး တွဲထားတာ။ အရပ်သုံး ဝေါဟာရဖြစ်တဲ့ “ဘုရား” ကို ရည်ညွှန်းတယ်။

“လက်ခတ်” ဆိုတာက လက်နဲ့ ခတ်ရ၊ ရွှေစုတဲ့ “ဟီး” ကို ပြောပါတယ်။ တည်ညံ့ မြည်သံမဲအောင် ကျင့်ကြံနေမှ ပွဲတော်မှာ ပျော်ပျော်ကြီး ဆင်နွှဲနိုင်ကြလိမ့်မယ်။ ဝီရိယ မနိုင်လို့ လက်ခတ်မိုင်ရင် ပွဲတော်ကျတော့ မိုင်ဝေး ပူဆွေရတတ်ပါတယ်”

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ရက္ကန်းသည်မ သညာရသည့် မြို့နာဂရတည်ရာ တိုက္ကလားတောင်(ခေါ်) မဟာမြိုင် ရက္ကန်းစင်တောင်တန်းတွင် လက်ခတ်သံ တည်ညံ့ဖြင့် ဘဝင်လျှံကာ ဗုဒ္ဓသာသနာရောင်ဝါ နေလမာ လင်းဖြာစေကြောင်း ဆုတောင်းလိုက်ရပေသည်။

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၇

အိမ်မွေးကြောင်များ ဝချင်သလား

စာရေးသူသည် ဆွေမျိုးများနေထိုင်ရာ သရက်ကုန်းရွာလေးသို့ ရောက်သွား ခဲ့ပါသည်။ သရက်ကုန်းရွာတွင် အစ်မဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ မကြည်ဝင်းနှင့် စကားစမြည်ပြောကြစဉ် သူမွေးထားသော ကြောင်ကြီးကို တွေ့ရပါသည်။

ကြောင်ကြီးမှာ ကျန်းမာဝဖြိုးပြီး စိုစိုပြည်ပြည် အမွှေးများနှင့် ကြည့်၍ အလွန်ကောင်းပါသည်။

စာရေးသူက အစ်မကြည်ဝင်း၏ ကြောင်ကြီးကို ကြည့်၍...

'အစ်မကြောင်ကြီးက ဝဖြိုးနေတာပဲနော်။ ဘာတွေကျွေးထားတာလဲ'

ဟု မေးမိပါသည်။ ထိုအခါ သူက...

"ထွေထွေထူးထူး မကျွေးပါဘူးဟယ်။

ကျွေးရိုးကျွေးစဉ်အတိုင်း ကျွေးတာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် ငါ့ကြောင်ကြီးက တအားစားတာ

အစားကောင်းပြီး ဝ,စေတဲ့နည်း သုံးထားတာ"

ပြောသဖြင့် စာရေးသူလည်း စိတ်ဝင်စားသွားပြီး...

'ဒီလိုဆို နည်းလေးပြောပြပါဦး။ အိမ်မှာမွေးထားတဲ့

ကြောင်က ပိန်လိုက်တာ ဝါးခြမ်းပြားကျနေတာပဲ။ အစာကျွေးလဲ

သိပ်မစားချင်ဘူး'

ဟု မေးပြော ပြောရပါသည်။

အစ်မက...

'ဆေးနည်းက လွယ်ပါတယ်ဟယ်။ သံရာသီးလှီးပြီး ကြောင်ပါးစပ်ထဲအောင်

ညှစ်ထည့်လိုက်။ ဒီအတိုင်းဆို ကြောင်က သံရာရည်ပသောက်ဘူး။ ကြောင်ကို

သေချာချုပ်ကိုင် ပါးစပ်ဖြိုပြီး အရည်ညှစ်ချလိုက်'

ဟု စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြောပြသည်။

'အဲဒီလို သံရာရည်တိုက်ပြီး မကြာခင်မှာ ကြောင်ပါးစပ်က အမြှုပ်တွေ ထွက်လာလိမ့်မယ် မကြောက်နဲ့ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲက မကောင်းတဲ့ဓာတ်တွေ ထုတ်ပစ်တာ။ နောက် အစာကောင်းကောင်း စားလာလိမ့်မယ်။ သိသိသာသာလဲ ဝ,လာတာ တွေ့ရမယ်။ အစ်မရဲ့ ကြောင်ကြီးကို မင်းမြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ'

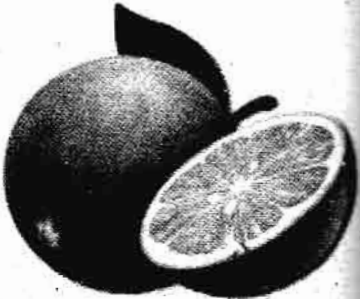
အစ်မကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ သုံးစွဲခဲ့သောနည်းဖြစ်၍ စာရေးသူ သေချာစွာ မှတ်သားထားလိုက်ပါသည်။ နက္ခတ္တ

ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးလည်း မိမိအိမ်တွင် ကြောင်မွေးထားပြီး ပိန်နေပါက ဆေးနည်းကို သိရှိ အသုံး

ပြုနိုင်ရန် စေတနာဖြင့် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

(ဆေးနည်းကို ပြောပြပေးသော အစ်မ မကြည်ဝင်းကို ကျေးဇူးတင်လျက်...)

/// ညွှန်ဝင်း (ပညာရေး၊ နတ်ထလင်း) ///

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာလျက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
 “ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
 “ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
 “ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”
 “မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
 “အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကုန်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မဖြစ်ဘဲ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”
 “ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ ဆေးမတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”
 “ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး ထဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”
 “စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အနီးကနီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။ ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
 ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၇၀၁၊ YR ၀၀၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
 ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၀၅၀၃)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
 တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၄/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထခွဲ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တပ်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒ်ဖြစ် ခြင်း၊ အနီးကနီးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်တမ်းနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဗ္ဗမ္မာလမ်းမကြီး။
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပပြို့နယ်။
 ၇ နံး-၇၂၂၅၄၁

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အကြောအားဆေး

(ဟာယီ တိုင်းရင်းဆေးပိမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀ ၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတုံး’

‘ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းမှိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခက်စ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတာတို့ဖြစ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းမှိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည် သလိုမျိုး ခံစားရတာပဲပါတယ်။’

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းမှိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတာပဲပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ခိုပဲပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း။’

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မဖြစ်ခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချပါဒရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား မှီဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

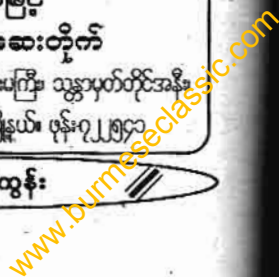
‘ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’

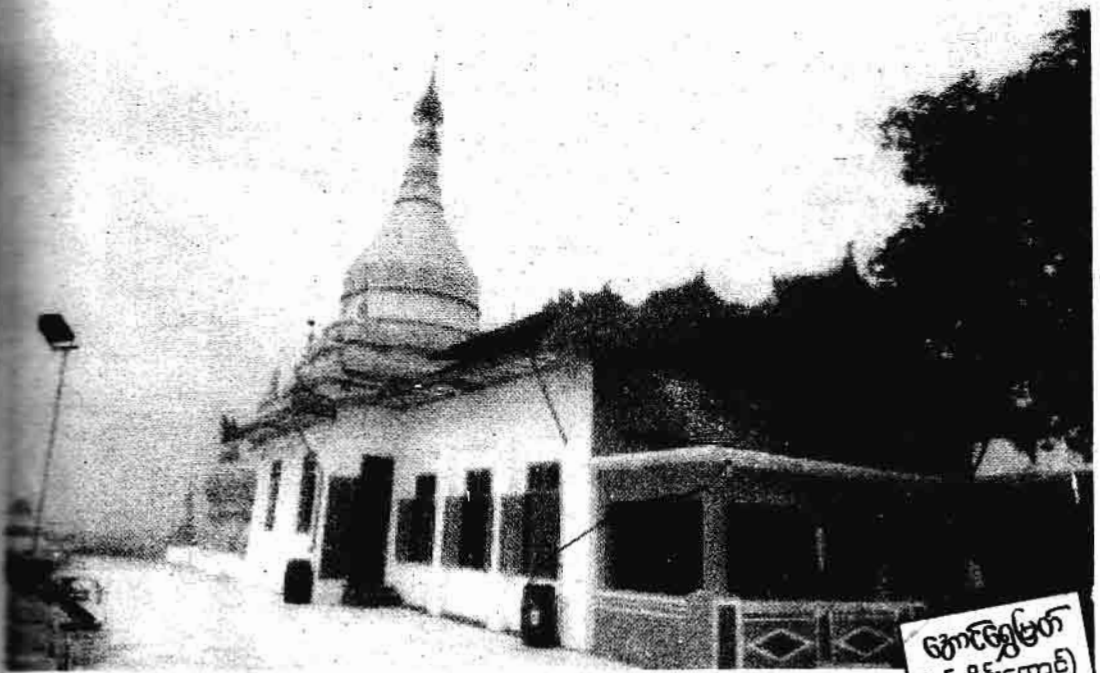
‘ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုဝမ္မာလမ်းပေါ်၊ သွားပုတ်တိုင်းအနီး၊
မြောက်ဥက္ကလာပိဋ္ဌနယ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၅၄

ဦးဇော်ထွန်း

တောင်ဖိလာစေတီတော်မြတ်ကြီးအား လေးကျွန်းတောင်ထိတွင် မူမြင်ရပုံ

အောင်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ယခင်လမှ အဆက်
တောင်ဖိလာစေတီ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
ဏော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ခွတ်
ဇာ]

မုနိန္ဒယောသ ထေရေန၊
သေလာတိရိယ စေတီယံ၊
ပေါတ္တကာနိ နိတပေတွာ၊
နိဋ္ဌိတန္တံ နဟယဟံ

အဘိဓသော ပါဠိအသံထွက်

- မုနိန္ဒ = မုနိန်ဒ
- ပေါတ္တ = ပွတ်ထ
- နိတပေတွာ = နိတပစ်တဝါ
- နိဋ္ဌိတန္တံ = နိဋ်မိတန်တံ

မြန်မာပြန်

မုနိန္ဒယော သ ထေရေန၊ မုနိန္ဒ
ဿာသ မဟာထေရ်မြတ်ကြီးသည်။
ပေါတ္တကာနိ၊ ကိုယ်တိုင်ရေးသား
နိုင်တော်မူသော ဝိနည်းငါးကျမ်း ပါဠိ

F.16A, April, 2013.

စစ်ကိုင်းတောင် သမ္ဗုဒ္ဓစစ်စေတီများ

၏ အောင်မြေနှင့် မှိုဦးပူဇော်ဝါထာတော်များ (၂)

တော်များ၏ အဋ္ဌကထာ နိဿယ ပေစာ
တို့ကို။
နိတပေတွာ၊ ထည့်သွင်းဌာပနာ
တော်မူလေ၍။
ယံသေလာတိရိယစေတီယံ အကြံ
တောင်ဖိလာ ဘွဲ့အမည်တော်ရှိပါသော
တောင်ဖိလာ စေတီတော်မြတ်ကြီးကို၊
နိဋ္ဌိတံ၊ တည်ထားဖန်ဆင်း ကိုး
ကွယ်ခြင်း ပြုအပ်ခဲ့ပါပြီ။
တံ၊ ထိုတောင်ဖိလာစေတီတော်

ကြီးကို။
အဟံ၊ “.....”ဟု နာမ သမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။
[မှတ်ချက်။ ။ “.....”နေရာတွင်
ပိမိရွတ်မည်သူ နာမည်ထည့်ရန်]
နာမာ၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံဦး၍
ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။
ဘုရားတည်သောနှစ်
သက္ကရာဇ် ၁၀၀၃ ခုနှစ်။
နမ္မရာဇာင်ဒြာဗမာဇ် ၁၂၁

ဘုရားဒါယကာ

သာလွန်မင်းကြီး၏ ဆရာဖြစ်
သော တိပိဋက လင်္ကာရ မဟာ
တိပိဋက လင်္ကာရ ဘွဲ့တော်နှစ်ထပ်
လက်ခံရရှိသော တောင်ဖီလာဆရာ
တော် အရှင်မုနိန္ဒာယောသမထေဋ်။

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင် မြောက်ဖျား
လေးကျွန်းဆီမီးတောင်ခေါ် တောင်ဖီလာ
ကျွန်း။

ဥပတော်ရက်

နှစ်စဉ် ဝါဆိုလပြည့်ကျော်(၈)ရက်
နေ့။

အောင်မြင်နေရာ

စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက် ရင်ပြင်
တော်။

အစောင့်အရှောက်

ပိဋကတ်တော်စောင့် နတ်သမီး။

ထူးခြားချက်

လေးကျွန်း ဆီမီးတောင်ထက်တွင်
စေတီတည်ထားသော်လည်း တောင်
တော်၏ မူလအနေအထား တည်ရှိနေ
ပုံမှာ ထူးခြားစွာ ဖီလာကန်လန် ဖြစ်
တည်နေသောကြောင့် လည်းကောင်း၊
တောင်မှမြောက်ဘက်ဆီသို့ သွယ်
တန်းသော စစ်ကိုင်းတောင်တန်းမှ ခွဲ
ထွက်၍ အရှေ့မှအနောက်သို့ ဖီလာဖြစ်
နေသော ချောက်ကမ်းပါးတွင် တောင်
ဖီလာဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းတော်
ကြီးတည်ရှိသောကြောင့် “**တောင်ဖီ
လာ**” ဟူ၍သာ ကျော်ကြားရလေ၏။

ဆရာတော်ကြီးမှာ သီလ၊ သမာဓိ၊
ပညာ အထူး ပြည့်စုံတော်မူပါ၏။
တောင်ဖီလာဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တိုင်
ရေးသားသော ဝိနည်းငါးကျမ်းပါဠိ
တော်နှင့် နိဿယပေစာမူများကို

၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ တောင်ဖီလာဘုရားရိုက်အတွင်းထက်မှ ထူးခြားသော အင်္ဂလိပ်စေတီ ရုပ်ပွားတော်

◆ တောင်ဖီလာဘုရားပြင်ပရှိ ထူးခြား မှန်ကျည်ပင်ကြီး

• တောင်ဖိလာဆရာတော်ကြီး ဦးဖိလာသ

ဌာပနာထားပါ၏။

မိမိ၏ သီလ၊သမာဓိကို သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ မြနေအောင် သွေးထား သော ထင်းခုတ်စားမကြီးကို ရေကန် အတွင်း ပစ်ချသောအခါ သစ္စာပြုသည့် အတိုင်း စားမကြီးသည် ရေပြင်ထက် တွင် ငါးတစ်ကောင်အလား ကူးသွား လေ၏။

တောင်ဖိလာ ဆရာတော်ကြီးသည် ထိုအခါမှစ၍ စားမကူးဆရာတော်ကြီး ဟု ပိုမို ကျော်ကြားသွားလေတော့၏။ ရေကန်တော်သည်လည်း ယနေ့တိုင်

“စားမကူးကန်” ဟူ၍ တည်ရှိနေလေ ၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် (၇၃)နှစ်အထိ သာသနာပြုတော်မူခဲ့ ပါသည်။

တောင်ဖိလာ စေတီတော်သည် ကား သစ္စာအဓိက၊ ပညာအဓိက နေရာတော် ဖြစ်ပါသည်။။

ဒေဝာဝန်စေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ရွတ်

ဆိုပါ။]

တောယက္ခေ ကာရိတံ
တောဝနံ ယောထူပံ
ဌပေတွာ အာသာဇိုကံ
ဝန္တေ တံ သီရိသာ ယံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

တောယက္ခေ = တောယက်ခေ
ဌပေတွာ = ထပစ်တဝါ
အာသာဇိုကံ = အာသာတိကံ
ဝန္တေ = ဝန်ဒေတံ

မြန်မာပြန်

တောယက္ခေန၊ တောဘီလူးမင်း သည်။

အာသာဇိုကံ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ရေသနပ်တော်ကို။

ဌပေတွာ၊ ဌာပနာတော်မူလေ၍။

ယံတောဝနံ ယောထူပံ၊ အကြင် တောဝန်စေတီတော်မြတ်ကြီးကို။

ကာရိတံ၊ တည်ထားကိုးကွယ်အပ် လေပြီ။

တံ၊ ထိုစေတီတော်မြတ်ကြီးကို။

အဟံ၊ “.....”ဟု နာမ သမုတ် အကျွန်ုပ်သည်။

သီရိသာ၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ် အင်္ဂါဖြင့်။

ဝန္တေနာပိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံ မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ဘုရားတည်သောနှစ်

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ဝါတော် (၂၁)ဝါအရတွင် တည်ထားခဲ့ပါသည်။

ဘုရားဒါယကာ

တောဘီလူးမင်း။

တည်နေရာ

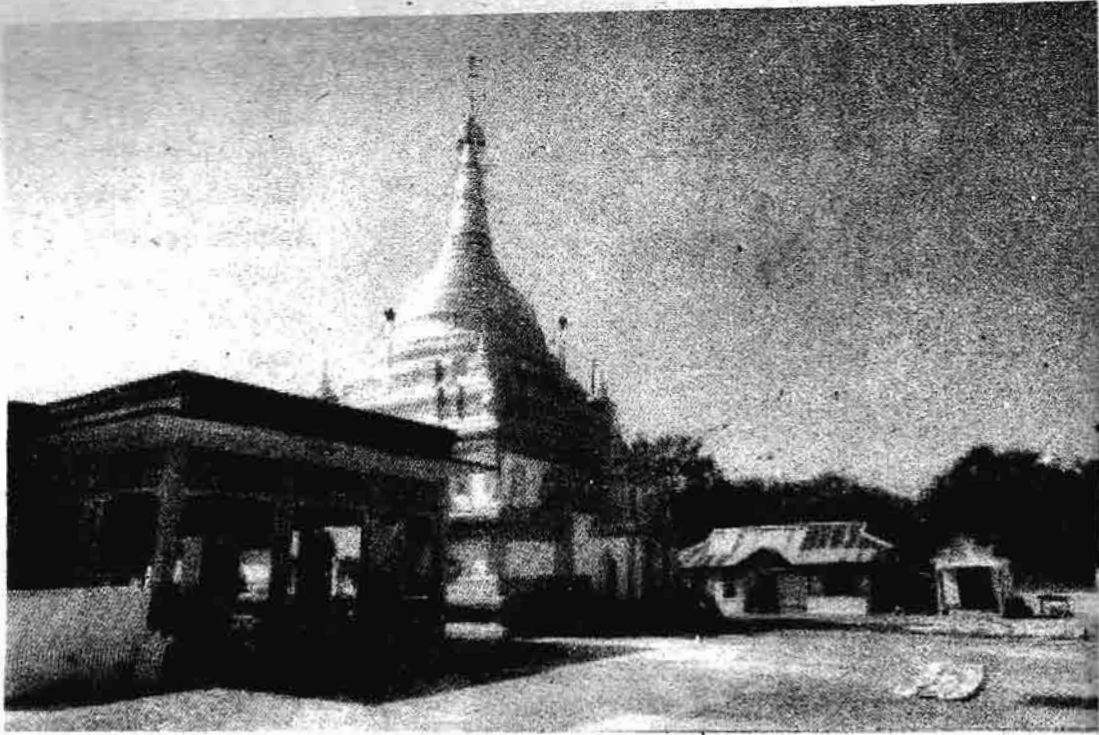
စစ်ကိုင်းတောင်၏ အရှေ့ဖျားရှိ ဝတ်ရုံတောင်။

ဥဇဏ်ဂုဏ်

နှစ်စဉ် ဝါဆိုလကွယ်နေ့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ရုဏ်း ၁၂၃

www.burmeseclassic.com

• ထောင့်တော်တော်မြတ်အား တနင်္ဂနွေထောင့်မှ ဖူးမြင်ရုံ

အောင်မြေနေရာ

မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ကြွ ရောက်တော်မူသော ထောင်တော်ဖြစ် သောကြောင့် ရင်ပြင်တော်တစ်ခုလုံး သည်လည်း “မဟာအောင်မြေ” ဟု သူတော်ကောင်းများမှ ယုံကြည်ကြပါ သည်။

အစောင့်အရှောက်

နတ်ဘီလူးကြီး။

ထူးခြားချက်များ

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင် ဝါတော် (၂၁)ဝါအရတွင် စစ်ကိုင်းတောင်သို့ ဒေသစာရိ ကြွရောက်တော်မူခဲ့လေ၏။

ကိုးဆယ့်ကိုးယောက်သော ဘီလူး တို့အား ကြီးမူပြီးဆောင်သော ဇေတ ဘီလူးမင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား အား ခရီးဦးကြိုဆို၍ သားပြွမ်းဆွမ်းဖြင့် ဆက်ကပ် လှူဒါန်းကြလေ၏။

၁၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

မြတ်စွာဘုရားရှင်က ဇေတဘီလူး မင်းနှင့်တကွ ကိုးကျိပ်ကိုးယောက် သော ဘီလူးအပေါင်းတို့အား အနု မောဒနာ ဒေသနာ ဟောကြားတော်မူ လေရာ အားလုံးသော ဘီလူးတို့သည် သောတာပန်အရိယာများ ဖြစ်သွားကြ လေ၏။

ယင်းအကြောင်းအကြောင့် ယနေ့ထိ တိုင်အောင် ထိုအရပ်ကို “သောတာ ပန်ရပ်ကွက်” ဟူ၍ အမည်တွင်နေ ပါသည်။

ဇေတဘီလူးမင်းက ရှင်တော်မြတ် ဘုရားထံ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်စား အမြဲ ကိုးကွယ်နိုင်ရန် တောင်းပန်ချက် ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်မှ ဝတ်လဲ တော်ရေသနပ်နှင့် ဆံတော်ကို ပေးအပ် ခဲ့လေ၏။

ဇေတဘီလူးမင်းနှင့် အပေါင်းပါတို့

သည် ထိုဝတ်ရုံတောင်ထက်ဝယ် ရေသနပ်တော်နှင့် ဆံတော်များကို ဌာပနာပြု၍ စေတီတည်ထား ကိုးကွယ် ကြလေ၏။

ရှေးအခါကာလများတွင် “ဝတ်ရုံ တောင်ဘုရား” ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့သော် လည်း ဘုရားဒကာ ဇေတဘီလူးမင်း၏ အမည်ဖြင့်သာ “ဇေတဝန်ဘုရား” ဟု

၍ ယနေ့တိုင် အမည်တွင် နေလေ၏။ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ လက်ထက် တော်၌ အဦးဆုံး တည်ထားခဲ့သော ကြောင့် စစ်ကိုင်းမြို့တွင် သက်တမ်း အရင့်ဆုံး အရှည်ကြာဆုံး စေတီတော် မြတ်ကြီး ဖြစ်လေ၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်အား ဌာပနာထားခြင်း၊ ဘုရားရှင်၏ ရေသနပ် တော်ကို ဌာပနာထားခဲ့ခြင်းကြောင့် “ဆံတော်ရှင်ပရိတ္တလာဂစေတီ” ဖစ်

• ထောဝန်ရုပ်ပွားတော် (စင်ကိုင်းတောင်)

ချမ်းသာကြီးချမ်းသာရ ဘုရားနှစ်ထူ
 ဘုရားကို ချမ်းသာရစေတီ
 [လှိုင်းအတွင်း၌ ကျောချင်းကပ်
 ရုပ်ပွားတော်များ တည်ရှိပါသည်။]

စစ် ဖြစ်လေတော့၏။

ချမ်းသာကြီး၊ ချမ်းသာရစေတီ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
 တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ခွတ်
 ဆို ကန်တော့ပါ။]

ကြံသိုင်းကူတီ နာမကေန၊
 မဟာမစ္စေန ကာရိတံ၊
 အက်သုပံ လာဘထူပံ
 ဝန္တေ ယန္တံ သုခိဝဟံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

ကူတီ = အိတီ
 မဟာမစ္စေန = မဟာမစ်စေန
 ဝန္တေ = ဝန်ဒေ
 ယန္တံ = ယန်တံ

မြန်မာပြန်

ကြံသိုင်းကူတီ နာမကေန၊ ပုဂံ

တိုင်းမှ ကြံသိုင်းအမည်ရပါသော။
 မဟာမစ္စေန၊ မင်းတိုင်ပင် ပညာ
 ရှင် အမတ်ကြီးသည်။
 သုခိဝဟံ၊ နတ်လူ နိဗ္ဗာန် သုံးစာန်
 သောချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်သော။
 ယံအတိသုခ လာဘထူပံ၊ အကြင်
 ချမ်းသာကြီး၊ ချမ်းသာရ စေတီတော်
 မြတ်ကို။
 ကာရိတံ၊ တည်ထားသမှု ကိုးကွယ်
 ခြင်း ပြုအပ်ခဲ့လေပြီ။
 တံ၊ ထိုချမ်းသာကြီး၊ ချမ်းသာရ
 မြတ်စွာဘုရားကို။

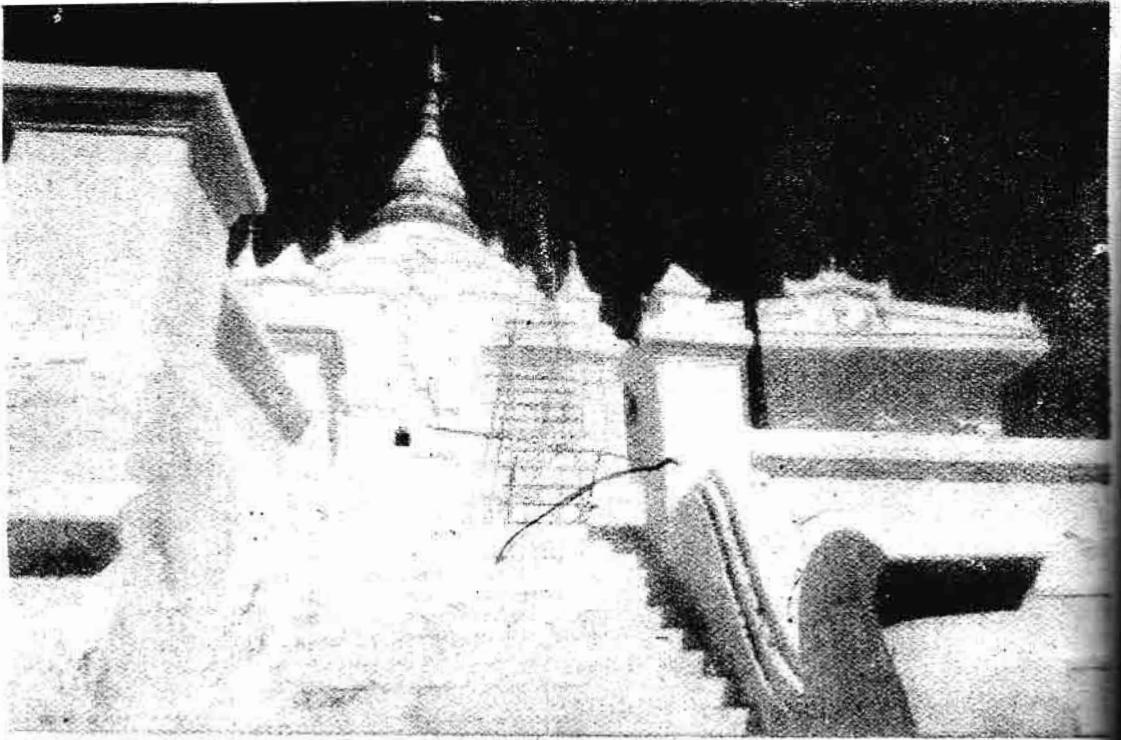
အဟံ၊ "....."ဟု နာမ သမုတ်
 အကျွန်ုပ်သည်။

ဝန္တေဝစ္စာမိ၊ သက်တော်ထင်ရှား
 မြတ်ဘုရားအား ရိုသေသမှု အာရုံပြု၍
 ရိုရိုးကော်ရော် ပူးမြော်ကန်တော့ပါ၏
 ဘုရား။

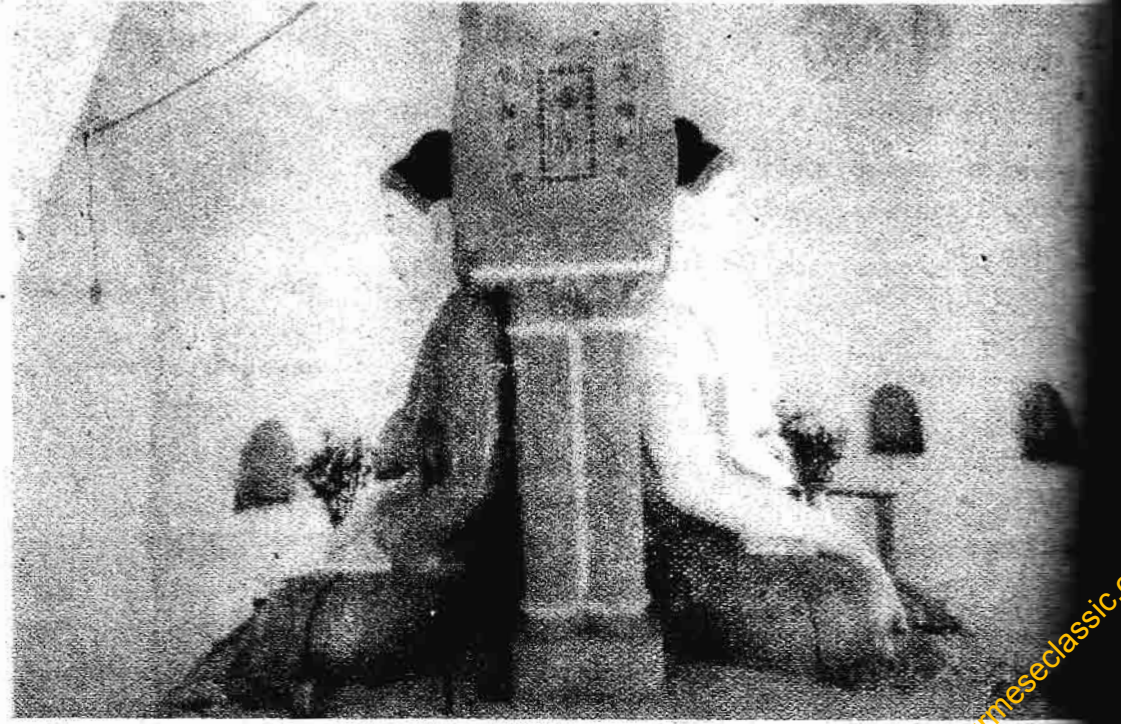
ဘုရားတည်သောနှစ်
 ကောဇာသက္ကရာဇ် ၄၂၀ ပြည့်နှစ်။

ဘုရားဒါယကာ
 စောလူးမင်း၏ ညာလက်ရုံးဝညာ
 ရှင်အမတ်ကြီး ကြံသိုင်း။

နမောတဿဗုဒ္ဓေ ၂၅၅

◆ သွမ်သာကြီးသွမ်သာရ တရားနာသည့် စာနက်မှ သွမ်သာကြီးတရားကို ဖူးမြင်ရပုံ
◆ သွမ်သာကြီးသွမ်သာရတရားမှ ကျေးဇူးတင် ရှင်ဗွားထောက် (၂)ဆူ

၁၂၆ နက္ခတ္တဓရာင်မြဲဥပဒူဇင်း

◆ ချမ်းသာကြီးချမ်းသာရာမှ ကျောချင်းကပ် ရုပ်ပွားတော် ဧည့်ခံတရားနှင့်

သောတာပန် ရုပ်ကွက်၊
ဟံသာဂီရိ တောင်ကုန်း။

ဥဇ္ဇတော်ရုတ်
နှစ်စဉ် ဝါခေါင်လဆန်း
(၈)ရက်။

ဒေဝာင်မြေနေရာ
စေတီတော်ကြီး လိုဏ်
အတွင်း ရုပ်ပွားတော်
(၂)ဆူ ကျောချင်းကပ်
စံပယ်တော်မူလျက်ရှိသော
ဝဲယာ နှစ်ဖက်ရင်ပြင်။

ဒာဇာတိအကျောက်
တောတောင်ဘီလူး။

ထူးခြားချက်များ
မြတ်စွာဘုရားသည်

ရေသပ္ပာယ်ရန်အတွက် ရောဝတီမြစ်
ဆိပ်သို့ သက်တော်မူလျှင် ခနောင်း
ဝဲကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး
တော်ကြောင့် ငြိမ်သက်ခြင်း ပြုလေ၏။

ထိုအခြင်းအရာကြောင့် “ဘီလူး
တို့ ချမ်းသာကြီးပေသည်” ဟု ဆိုခဲ့
သည်ကို အစွဲပြု၍ ချမ်းသာကြီးဘုရား
ဟု ယနေ့တိုင် ဘွဲ့မည်တွင်လေ၏။

စေတီတော်အတွင်း ကျောချင်းကပ်
ရုပ်ပွားတော်များကို ပူဇော်ခြင်းဖြင့်
အောက်ပါ အကျိုးတရားများ ပြည့်စုံ
ကြလေ၏။

- ၁။ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းပြိုင်ချမ်းသာခြင်း။
- ၂။ မိနိုင်းပုန်သောကများ ကင်းပ ချမ်းသာခြင်း။
- ၃။ ကိုယ်စိတ်နှလုံး (၃)ပါးလုံး လုံခြုံ ချမ်းသာခြင်း ရရှိပေမိ၏။

ဥဇ္ဇနေရာ

စစ်ကိုင်းတောင်၏ တောင်ဘက်

စေတီဘီလူးမင်းနှင့် အပေါင်းပါများ
အား တရား ခိုးမြှင့်တော်မူပြီးသောအခါ

အောင်ရွှေမြတ်(စစ်ကိုင်းတောင်)

ကျွန်ုပ်သည် လက္ခဏာ + ဗေဒင်
အာပြောခန်းမှ နံနက် (၁၂)နာရီခန့်
ဆိုင် အိမ်သို့ပြန်၍ ထမင်းချိုင့်ယူလေ့
ရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင် တဖွမ်းဖွမ်း
အချိုးနေလေ့ရှိသော ဦးအောင်ဒင်အား
ဆွဲလေ့ရှိ၏။

ဦးအောင်ဒင်သည် အငြိမ်းစား
ဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အသက်အား
ဖြင့် (၇၀)ကျော်၊ ကျန်းမာရေး
အောင်တင်းခိုင်မာသူ ဖြစ်၏။

ရေချိုးရာတွင် ခေါင်းပေါ်မှလောင်း
ပြီး ထချိုးတတ်သူ ဖြစ်၏။ ဆပ်ပြာကို
အညှင်း တစ်ကိုယ်လုံး ပွေးနေအောင်
ထိတ်တတ်၏။

ကျွန်ုပ်က “ဆရာကြီး သတိလဲအား
ဦးနော်” ဟု သတိပေးရာ...

ဘာလဲ ဆရာက ကျွန်ုပ် ရေချိုးတာ
အတော်လား။ အဟား... ဟား။ ကျွန်ုပ်
က ကျန်းမာရေးအတွက် ဒီလို ရေချိုး

ကျန်းမာရေး

ဤသို့ ရေချိုးပါ

အသွက်

တာဗျ။
ဒီလိုလေဗျာ ရေမချိုးမီ ရေတစ်ခွက်
ဝအောင်သောက်၊ ပြီးတော့ ဒူးဆစ်
ကို ရေလောင်းပေ။

ပြီးတော့ နောက်ကျောအတွက်
ရေတစ်ခွက်လောင်း။ ပြီးရင် ရှေ့ရင်
ဘတ်အတွက် ရေတစ်ခွက်လောင်း။
ပြီးပြီလား အဲ... ဦးခေါင်းပေါ်က ရေ
တစ်ခွက် လောင်းချ။ ကာဘော်လစ်
ဆပ်ပြာနဲ့ ခေါင်းကိုတိုက်။

အဲ... ဆပ်ပြာမြှုပ်တွေ ထွက်လာရင်
အဲဒီ ဆပ်ပြာမြှုပ်နဲ့ ဂျှင်းကိုတိုက်။
လက်တွေ့ ကိုယ်တွေ့ကိုတိုက်။ ပြီးမှ
မျက်နှာပေါ် တိုက်ရတယ်။

နေ့တိုင်း ခေါင်းလျှော်တော့ ခေါင်း
သန့်ရှင်းတယ်။ ခေါင်းပေါ်တိုက်တဲ့

ဆပ်ပြာ
မြှုပ်ဟာ
တစ်ကိုယ်လုံး သုံးရတယ်။ နေရထိုင်
ရတာ ကောင်းတယ်။ ကျန်းမာရေး
ကောင်းတယ်။ အသားအရေ စိုပြည်
တယ်။

ကျုပ်အသက် (၇၅)နှစ် ရှိပြီ။ ဆေး
တစ်ပေါက် မထိုးရဘူး ဆရာလေးရဲ့
'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီးနည်းကို နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပို့လိုက်မယ်နော်'
'ပို့ပါ... ပို့ပါ။ အများအတွက် အကျိုး
ရှိရင် ပို့ပါ ခင်ဗျာ'

ဆရာ ဦးရဲအောင်
(သိပ္ပံလက္ခဏာ + နက္ခတ္တဗေဒ +
သင်္ချာဗေဒ)

ဆားလင်းကြီးမြို့နယ် ကျောက်ဖျက်ရွာ
ရွှေမြင်တင်စေတီတော် ပူဇော်ရန်အတွက်
ဆယ်သွယ်ကူညီပေးမည့် ကံမင်းကွမ်း (ကံမိန်
ကွမ်း)အား စောင့်သိမ်းနေစဉ် လယ်တီရပ်မှ
လက်သမားဆရာကြီး ဦးမြင့်အောင်က
လက်မလက်သည်းမှီခန့် အရွယ်အစားရှိ
သော ရုပ်တုကလေးတစ်ခုကို လက်ဆောင်
ပေးလာသည်။

အချိန်အနည်းငယ်ရသဖြင့် ထိုသူနှင့် ဆွေး
နွေးပြောဆိုဖြစ်ကြရာ မာတင်ရုပ် ဖြစ်သည်
ဆို၏။

လျှောက်စာစာင်း၊ ပုထိုး၊ တိုက်၊ နှင့် ဆော်ကြောင့်
ထိုင်ကာ လက်ဝဲပံမှ၍ လွယ်ထားသော လွယ်
အိတ်က ပြောသို့ တိုက်နေသည်။

ပျံထွန်းပြီးသော ပေါက်ဖြိုင် ဆရာတော်
ထံမှ စွန့်ယူရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထန်းသား
ထမ်းပိုးကျိုးကို ထုလုပ်ထားသည်။ သိဒ္ဓိတင်
သိမ်ဝင်ပြီး ဖြစ်သည်ဆို၏။

ရှမ်းမူရာရာတွင် မာတင်ထံမှ နှလုံးပူသည်ဟု
တင်စားလေ့ရှိကြသည်။ ခုန်ထုထံမှ မေတ္တာကို
မရမနေ ခွဲခွဲဖြင့် ထောက်တင်၍ ထောက်ခံသော
မာတင်သည် အချစ်သန့်ကောင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤရုပ်တုကို အဆောင်ပြုပါက မျက်နှာ
ပွင့်လန်းခြင်း၊ အမုန်းအာဟာတများ ပျောက်
ကွယ်၍ ဆွေရင်းသားချင်းပမာ ချစ်ခင်မှုရစေ
သည်။ ဤအရုပ်ကို ထမ်းပိုးကျိုးဖြင့်သာ ပြု
လုပ်ရသည်။

ထမ်းပိုးကျိုးဟူသည် ရှေးခေတ်က ဒွန်း
စုဏ္ဏားတို့ တောင်ရမ်း၍ ရသော ပစ္စည်းဥစ္စာ
များပြားလှသဖြင့် ထမ်းသော ထမ်းပိုင်ကျိုး
ရသည်။

ထို့ကြောင့်ဤထမ်းပိုးကျိုးကိုလတ်ကောင်း
သော ပစ္စည်းအဖြစ် အမြတ်တန်း သိမ်းထား
တတ်ကြသည်။

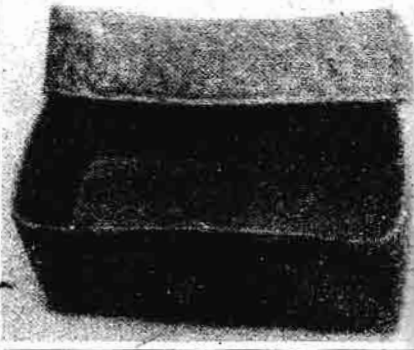
ဤထမ်းပိုးကျိုးကို ငွေကြေး အမြောက်
အမြားပေးသော်လည်း ဝယ်၍ မရပါ။ သို့ဖြစ်
ရာ မသိအောင် တိတ်တဆိတ် ယူကြရပါ
သည်။ ခိုးယူမှု အစွမ်းထက်သည်ဟု ဆိုလို
ခြင်း မဟုတ်ပါ။ မရနိုင်သောကြောင့် ခိုးယူ
ကြရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအစီအရင်နှင့် ပတ်သက်၍ စစ်ကိုင်းမြို့
နန်းဦးတိုက်မှ အာဂန္တုဆရာတော် ဦးစောကြီးယ
သက်တော်(၃၈)နှစ်အား လျှောက်ကြည့်သော
အခါ...

'ဗာပိပုတ္တော ခံတွင်တွေ့ကြရာ ဗာဟံ
ဗာပိလယ်အတိုင်း ငွေပုံကြိုတံ ဒွန်းစုဏ္ဏား
ဗာဟံဟာ ငွေလယ်သီရိ အရစ်ကို ရှိတယ်။
အကြောင့် ချစ်ဖူးရာ နှလုံးသားကိုတွေ့ အောင်
ပြောအောင် ဗာဟံရုပ် ဆောင်ကြတယ်။ သိမ်း
ဆည်းတဲ့အခါကတော့ ထန်းပေါက်စာထဲ ထည့်သိမ်း
ရတယ်။ အလိုတိုအခါ အခွင့်ထားလှူအပ်ပုံဖြင့်
ဆောင်ရတယ်။ သိဒ္ဓိတင်ဂါထာလိုလဲ ဆိုတယ်။

အမုန်းအာဟာတများ ပျောက်ကွယ်စေသည့်

မာတင် အစီအရင်

မာတင်အရင် သိမ်းဆည်းရာ
ထန်းပေါက်စာ

မာတင်အရင် လက်သည်းခွံအရွယ်ကို
အကြိုချဲ့ပြင်ရမည်

၌ ပိယ်ဒေဝ မနုဿာနံ၊
ဝိယဗြဟ္မဏ ပုတ္တယံ၊
ဝိယံ နဂ ဘုဂ္ဂဏ္ဏာနံ၊
ဝိယံဖြယ် နဟယဟံ (ဝေရီးထွက်စွဲ)

အနက်

ဤ၊ အန္တရာယ်ကင်းစေသတည်း။ ဒေဝ
မနုဿာနံ၊ နတ်၊ လူတို့သည်။ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်
သော။ ဝိယဗြဟ္မဏံ၊ ပုဂ္ဂဏ္ဏားသည် ချစ်အပ်
သော။ နဂဘုဂ္ဂဏ္ဏာနံ၊ နဂါး၊ ဂဗြုန်တို့သည်။
ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သော။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။
ဝိယံဖြယ်၊ ချစ်အပ်သော ကုဏ္ဍေရိသော။
(မုဇ္ဈိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို)။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ နဟယိ၊ ရိုသီးပါ၏။

(နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇာ၏
ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီးဦးစံတင်
(တေ့နီကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊ မော့စရိယ)မှ
ပါဠိအနက်ပြုဆိုပေးပါသည်။)

“ပညာရှာပမာ သူဖုန်းစား” ဆို စကား
အရ ပညာရေးမှလဲ ထက်မြက်စေသလို
ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရာမှာလဲ မိမိထံ
ရေးဝယ်ခြင်းသူ၊ ဖောက်သည်တွေဟာ မိမိရဲ့
ထမင်းရှင်တွေပဲလို့ သူတို့ရဲ့ ကျေးဇူးကို
အောက်မေ့ပြီး ဒီအရုပ်ကို အဆောင်ပြုရင်
ထက်မြက်အကျိုးရှိတာ တွေ့ရတယ်။
စီရင်ထားစုံက...

မာ တ ဝံ၊ ထမ်း ပိုး ကျိုး။ ထန်း ပေါက် စာ။

၅ ၇ ၂ ၇ ၅ ၂ ၇ ၂ ၅
ကက်ကင်းပြန် အထပ်ပြုထားတာပါ။

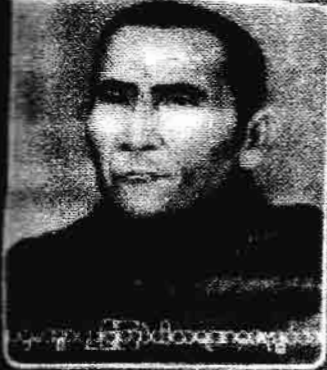
အခုခေတ်မှာ သူဖုန်းစားတွေလဲ ထမ်းပိုးမသုံး
ကြတော့ ထမ်းပိုးကျိုး မရနိုင်တော့ဘူး။
အမုန်းတော့ ဒါက တင်စားတာပါ။ သူဖုန်းစား
တွေဟာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ဘယ်လောက်ကြွယ်ဝ
ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ လူသိမခံကြဘူး။
ကြွယ်ဝကြောင်း သိသွားတာနဲ့ သူတို့ရဲ့
စီးပွား ပျက်သုဉ်းပြီပေါ့။ ဒါကြောင့် လူမြင်
သဖြင့် ထမ်းပိုးလျှိုးပြီး ကြားရ ရွာထမ်းပိုးလေ့
မရှိပါဘူး။

ဒီတော့ အကောင်းဆုံး အသင့်ဆုံးအနေနဲ့
ထည့်ထမ်းပိုးအကျိုးကို သုံးကြရတယ်။
ခွားပခုံးနဲ့ ထမ်းပြီး ရုန်းကန်ရတဲ့ ထမ်းပိုး
ကျိုးက ပိုပြီး အစွမ်းထက်တယ်။ ခွားပခုံး
၅၉၂ ကက်ကင်းတတ် ပေါင်းစပ်တာ တွေ
ရမယ်။

အထိရောက်ဆုံး အသုံးပြုရင် ကြာသပတေး
အာကောင်တံ အရပ်ဒေသက နွားထပ်ပိုးကျိုးကို
ရှာသုံးပေါ့။ နွားစေနကို နဖူးကြာသထေး
ဆွတ်နဲ့ ထိန်းတယ်။ လှေ၊ ခွေဟူကို ကျောက်
တနင်္လာနဲ့ ထိန်းတယ်။

ပြင်ပ ပေါက်မြို့ ပေါက်မြို့ ဖျားပုံ ဟင်းစာ စင်
ဒေသအပူညီ ကြာသပတေး ဦးစိတာဖို့ စေနာ
ထိန်းပိုင်တယ်။ နွား စေနာနံ့ခိုကျိုး ပါအစွမ်းထက်
နိုင်နိုင်ပြီး သူကောင်းကျိုးရည် ကျန်စေတာ
ဟူ၍ သေချာယထ ရှင်းပြတော်မူ
လေသည်။

နယ်လှည့် ခရီးသည်

မဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော်အဆက်ဆက်များ

သို့သော်
၁၇၈၀၀၀၀၀

ဝေတင်ယံတွင် မှတ်တမ်းပြု ဖူးတွေ့လှသည့်

ရေတံခွန်ဟောင်းခြေ ဖြတ်သံဃာ

၏ အောင်ရုပ်တွေ မြေမဟီနန်းဆီသို့ (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

၁၃၁၈ ခုနှစ်တွင် မဟာရင်ဂိုဏ်း ဘွဲ့ပိုင်းချုပ်ဆရာတော် အရှင်မဟီနန္ဒ နှင့်ဆက်တိုက်ပြီးနောက် မဟာရင်ဂိုဏ်း ဆရာတော်အားလုံး အစည်းအဝေးပြု ထုပ်ပြီးလျှင် ဝင်းရော်ဆိပ်ကြီး ဆရာ တော်ဦးဇောတိပါလကို ရွေးချယ်ကာ ဓမ္မယုတ္တိနိကာယ၏ မဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ် ဆဋ္ဌဆရာတော်အဖြစ် တင်မြှောက် ကြသည်။

ထိုအခါ ပဉ္စမဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်

သီတင်းသုံးခဲ့သည့် ဘီလူးကျွန်း၊ ရွာလွတ်ကျေးရွာ နိဂြောဓရုံကျောင်း ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက သူတို့ ကျောင်း၌ပင် သီတင်းသုံးပါရန် သံဃာ တော်များ၏ ရှေ့မှောက်တွင် ပင့်ဖိတ် ကြပါသည်။

ထိုအခါ အရှင်ဇောတိပါလက တော နေသတ္တဝါတို့သည် မြို့ရွာများတွင် အဆောက်အအုံ အစားအစာ မည်မျှ ပေါများပြည့်စုံစေကာမူ တော၌သာ ပျော်မွေ့ကြသကဲ့သို့ ဥပမာပေးကာ

ငြင်းပယ်တော်မူခဲ့သည်။ ဆရာတော်သည် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ရောက်ခဲ့စဉ်က ဘန်ကောက်မြို့၊ ဂရင်း ပဲလေ့စ်ရှိ မြဘုရားကျောင်းတော်မှ နာမည်ကျော်ကြားသော မြဘုရားကို အနီးကပ် ကြည့်ညှိဖူးမြော်ခဲ့သကဲ့သို့ ၁၃၁၉ ခုနှစ်တွင်လည်း အိန္ဒိယနိုင်ငံ နှင့် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံများသို့ သုံးလ ကြာ ကြွရောက်ကာ အရေးကြီးသော ဒဿနိယနှင့် သံဝေဇနိယ လေးဌာနများ များ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ) ရှေးဟောင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၉

မဟာစေတီ၊ ကလျာထီစေတီ၊ ဒက္ခိဏ သာခါ မဟာဗောဓိနှင့် စွယ်တော်တိုက် များသို့ လှည့်လည် ကြည့်သို့ဖူးမြော် ခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ထိုင်းနိုင်ငံနယ်စပ်အနီး တောင်ခနုစစ်ထပ်အလယ် တောကြီး မျက်မည်း၌ ကိန်းဝတ်တော်မူသော မွတ်လအိ၊ မွတ်လအတ် ဆံတော်ရှင် စေတီများ၊ ဖွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည် နယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်း ရှိ သမိုင်းဝင် နာမည်ကျော် တောင်ကြီး များနှင့် စေတီပုထိုးများကိုလည်း နွေရာသီ စာပြန်ပွဲအပြီး၌ ဘုရားဖူး လေ့လာရေးခရီးများ ကြွရောက်ခဲ့ သည်။ ရောက်လေရာဌာနတိုင်း၌ (၇)ရက်အိမ်ဌာနဝင် တရားဘာနာ ပွားများအားထုတ်လေ့ ရှိလေသည်။

၁၃၂၇ ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာပြီဖြစ် သောကြောင့် ဝင်းရော်ဆိပ်ကြီးကျေးရွာ တောရကျောင်းကို တပည့်ဖြစ်သူ ဦးဉာဏသာမိအား လွှဲအပ်ကာ မုဒုံမြို့နယ်၊ ကော့ခပုံကျေးရွာ အရှေ့ဘက် သုံးမိုင်ခန့်အကွာ ရေတံခွန် တောင်ပေါ် တောရကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးသည်။

အရေးတကြီး ကိစ္စများမှလွတ်၍ အပြင်သို့ မကြွ၊ ဆွမ်းစားပင့် မလိုက်ဘဲ တောရကျောင်းတွင်း မိမိအခန်းကို တံခါးအမြဲပိတ်ကာ တရားရှုမှတ်နေ လေ့ရှိသည်။ ဆွမ်းဘုဉ်းချိန်၌သာ အပြင်သို့ ထွက်ကြွ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပြီး ချိန်တွင် မိမိထံမှောက် ဆည်းကပ် ရောက်ရှိလာသော ရဟန်းရှင်လူ ပရိသတ် (ရှိလျှင်) မေးမြန်းသမျှ တိုတို ရှင်းရှင်း လမ်းညွှန်ရှင်းပြကာ အခန်း တွင်းသို့ ပြန်ဝင်သွားတတ်သည်။

စကားများများ မပြော၊ များသော

အားဖြင့် အမူအရာဖြင့်သာ ပြလေ့ ရှိသည်။ မလိုအပ်လျှင် (သို့မဟုတ်) ဖူးမြော်ရုံသာလာ၍ မေးလျှောက်ခြင်း မရှိလျှင် မိန့်ကြားခြင်း မပြုချေ။

၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်နောက်ပိုင်း ကြည့်သို့ ဖွယ်သတင်းများ ပျံ့နှံ့၍ ဖူးမြော်လိုသူ များပြားလာသောအခါတွင်မူ အချိန် ကာလ ပိုင်းခြားကာ ဖူးမြော်ခွင့် ပြုခဲ့ လေသည်။

ဆရာတော်၏ အလေ့အကျင့်

ဆရာတော် အရှင်ဇောတိမိလ သည် အရည်ကင်တောရတောင်ကို အမြဲတမ်း ကျင့်သုံးဆောက်တည်ကာ အခြားသော ရူတင်တို့ကိုလည်း ဆောက်တည်ခဲ့သည်။

ဝင်းရော်ဆိပ်ကြီး တောရတွင် သီတင်းသုံးစဉ် ညအခါ ဒါယကာများ အား တရားဟောကြားမှုအပြီး ည(၉) နာရီထိုးသည်နှင့် သုသာန်သို့သွား ရောက်ကာ သုသာန်ရူတင် ဆောက် တည်လေ့ ရှိသည်။

ထိုစဉ်က ဆွမ်းစားပင့်ဖိတ်သော အခါ မျက်နှာကြီးငယ်မလိုက်ဘဲ ရှေးဦး စွာ ပင့်ဖိတ်သူ၏အိမ်သို့သာ ကြွရောက် လေ့ ရှိသည်။

မဟာရင်ဂိုဏ်းစည်းကမ်းနှင့် ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်တို့ကို အလွန်လေးစားသည်။ သေးငယ်သော လဟုကာအာပတ်ကိုပင် မသင့်အောင် ဂရုစိုက်တော်မူသည်။ မျက်စိ၊ နား၊ ကွယ်ရာတွင် လိမ္မာသော ကျောင်းသားကပ္ပိယမရှိလျှင် မာတုဂါမ တို့အား စကားမပြော၊ တရားမဟော ချေ။

ဆွမ်းကိစ္စ၊ ဝေယျာဝစ္စကိစ္စ၊ စားပေ သင်ယူရန်တို့အတွက် လာရောက် လျှောက်ထားသော ဒါယိကာမ၊ သီလရှင်အား လုံးဝ ခွင့်မပြုချေ။ ဆွမ်း

ဘောဇဉ်ဘုဉ်းပေးရာတွင် နကဗဠာ ဝစ္ဆေဒကသိက္ခာပုဒ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ လည်း ငှက်ပျောသီးစသော အသီးမျိုး တို့ကို ကိုက်ဖြတ်၍ စားသုံးဘုဉ်းပေး ခြင်းကို အထူးသတိထား၍ ရှောင်ရှား တော်မူသည်။

ဇူပိယသိက္ခာပုဒ်လာ ရွှေငွေများကို နဝကမ္မအတွက် မိမိအား ရည်စူး၍ လာရောက် လှူဒါန်းသော် ဝိနည်း ဒေသနာတော်အတိုင်း ယယ်ပစ်၍ လိမ္မာ သော တပည့်ဒါယကာတစ်ဦးဦးက ဆောင်ရွက် စီမံပေးရသည်။

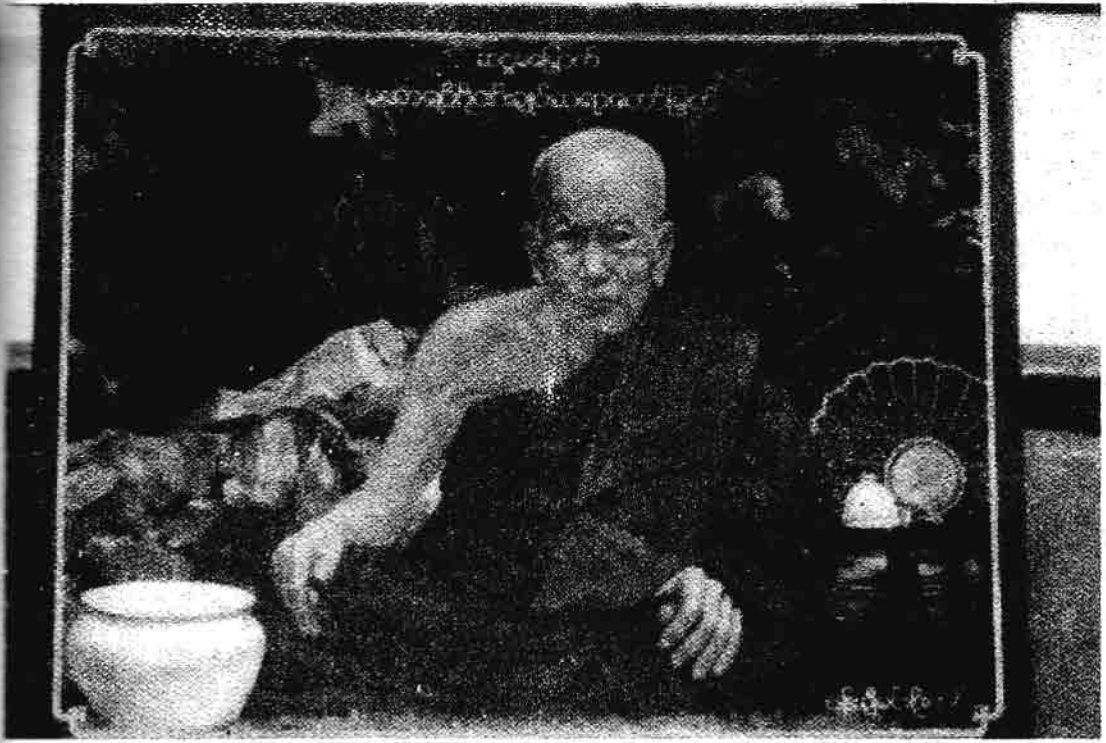
သက်န်းပရိက္ခရာပစ္စည်းများ ရောင်း ဝယ်ခြင်းမပြု၊ တပည့်စသည် သူတစ်ပါး ကိုလည်း ခိုင်းစေ တိုက်တွန်းလေ့ မရှိပါ။ ရဟန်းသာမဏေတို့ကိုလည်း လေးနက်စွာ ဆုံးမသည်။ သက်နှီးငယ်၊ ဖိနပ် စသည်တို့ကို သိမ်းပိုက်ထားခြင်း မပြုဘဲ အခြားရဟန်းသံဃာများအား စွန့်လှူလေ့ရှိသည်။

ကထိန်ကာလများတွင် ရသမျှတို့ကို ခွဲဝေလှူဒါန်းကာ မိမိအတွက် ကထိန် လျာသက်န်းတစ်စုံသာ ဝတ်ရုံတော်မူ သည်။

၇၀နာသုံးပါး ဂုဏ်တော်ပွားများခြင်း အလှူအထက် အချိန်ကုန်သည်နှင့် မည်သူ အလုပ်များနေစေကာမူ မပျက်မကွက် ခြံလုပ်ငန်း ခိုသည်။ ထို့နောက် ဝတ္ထာ ခိုခြင်း၊ ဗိဿနကာမုဒုံနန်းခြံခြံခြံတို့ ခြံတော်မူသည်။

ဒါယကာတို့အား တရားဟောသော အခါ ဝဋ်ဘဝတို့နှင့် မင်္ဂလိန်ဗွာန် သို့ ရောက်နိုင်သော တရားကိုသာ ဟောကြားတော်မူလေ့ ရှိသည်။ အကျိုး မပြီး အချည်းနှီးသာ အချိန်ကို မကုန် စေ၍ သာသနာနှင့် ကြံရကျိုးနပ်အောင် သတိဆောင်ကာ နေထိုင်သွားဖို့ မပြု တိုက်တွန်းသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အကျိုးရှိအောင် နေထိုင်ပြတော်မူ

ဆရာတော် ဟောတော်မူနေသည့် ဆရာတော်တော်တော် ဦးဘော်မင်း၏ ဖန်တီးချက်

သည်။ ဆရာတော် မိန့်မှာလေ့ရှိသည် ဟာ...

‘ကောက်စားမလောက်
ဖြောင့်စားမဟုန်
အသွားအလာထူထပ်ပြီ
စကားကို နည်းနည်းသာပြော
မနောကြတိုင်း ဖွင့်မပြောနဲ့’
ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ကျောဝါပျောက်စေသည့်

အမိဋ္ဌာန်ပါရမီ

ဆရာတော်သည် ဝင်းဇော်ဆိပ်ကြီး
မှ ရေတံခွန်တောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့
သီတင်းသုံး၍ (၁၀)နှစ်ခန့်အကြာ ၁၃၃၈
ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ(၁၁)ရက်နေ့
တွင် တောရအတွင်း သံဃကပြုနိုင်ရန်
သိမ်ဆောင်လုပ်၍ သမုတ်တော်မူ
သည်။

ထို့နောက် မကြာမီ နတ်မိစ္ဆာများက

သူတို့၏နေရာ၌ ဆရာတော်က သိမ်
သမုတ်ထားသည်ကို မကျေနပ်သဖြင့်
ရုပ်အဆင်း၊ အသံမျိုးစုံဖြင့် ဆရာတော်
အား နှောင့်ယှက်ကြသည်။ ကြာသော်
ဆရာတော်မှာ ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်း၍
မကျန်းမမာဖြစ်ကာ ပြောင်းရွှေ့ပြီး
ရောဂါ ကုသကြသည်။

သမားတော် အကျော်အမော်များ
ဖြင့် ကုသသော်လည်း ရောဂါမပျောက်
ကင်းလေရာ ရေတံခွန်တောင်သို့ ပြန်
ကြွသွားသည်။

ထိုစဉ် “ဝင်းဇော်ဆိပ်ကြီး” မှ
ဒါယကာများ ရောက်လာ၍ ဝင်းဇော်
ဆိပ်ကြီးတောရသို့ ပင့်ဆောင်သွားကြ
သည်။ တပည့်ရဟန်းများ အနီးကပ်
ပြုစုကြသော်လည်း ရောဂါအခြေအနေ
သက်သာခြင်း မရှိသဖြင့် ဦးဘော်မင်း
က...

‘ဆရာတော်ဘုရား... ရောဂါသက်သာ၍

ပြန်ပြန် ကုန်းမာလာအောင် ခုနစ်ရက်မှ
ဝယ်တိတ် အမိဋ္ဌာန်ပါရမီ ဝင်ကျင့်ကြလျှင်
ကောင်းလိမ့်မည် ထင်ကြောင်း’
လျှောက်ထားသည်။ ဆရာတော်
က...

‘အေး... ကောင်းရင် လုပ်တာပေါ့’
ဟု ဆို၍ ခုနစ်ရက်မှ စကားမပြော
တရားမဟောဘဲ အမိဋ္ဌာန်ဝင်တော်မူ
သည်။

အရေးတကြီးကိစ္စရှိက စာရေး၍
သိစေရသည်။ ခုနစ်ရက်ပြည့်၍
အမိဋ္ဌာန်ပြီးမြောက်သောအခါ ကောင်း
စွာ ကျန်းမာလာသည်။ ထိုအခါ တပည့်
ရဟန်း၊ ဒါယကာများ တားမြစ်သော်
လည်း မရ၊ ရေတံခွန်တောင်သို့သာ
ပြန်ကြွလေသည်။

လူထူးတစ်ဦး

ဆရာတော်သည် ရေတံခွန်တောင်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်များ၏ ၁၃၁

ပေါ် တောရကျောင်းမှ မိမိနေသော အခန်းကို အမြဲပိတ်ထားကာ ဆွမ်းဘုဉ်း ချိန်တွင်သာ ထွက်၍ ကျန်အချိန်များ၌ အခန်းတွင်း ရှုမှတ်နေလေ့ ရှိသည်။

၁၃၃၉ ခုနှစ်ကာလ တစ်ခုသောနေ့ တွင် ဆွမ်းဘုဉ်းပြု၍ အခန်းတွင် ပြန်ဝင် ကာ တံခါးပိတ်ထားလိုက်သည်။ ခေတ္တ ထိုင်၍ အပန်းဖြေနေခိုက် သျှောင် တစောင်းထုံး၍ ရဲဝတ်စုံဝတ်ထားသော လူတစ်ယောက် ဘယ်က ဘယ်လို ဝင်လာသည် မသိရဘဲ အခန်းတွင်း ရောက်လာသည်။

‘ဆရာတော်ဘုရား... ပွေသက္ကရာဇ်က ဘယ်နှခုနှစ်လဲ၊ ပွေနေ့ကော ဘယ်နေ့လဲ ဘုရား’

‘ငါ့မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၂၅၀ ပြည့် နှစ်၊ နေ့ကတော့ အင်္ဂါနေ့ပါ ဒကာကြီး’

‘ဆရာတော်သက်တော်ရှည်ပယ် တတာ လက္ခဏာတော်တွေ တွေ့ပါ့ဟယ် ဘုရား သက်တော် ၂၅၀အထိ နေရလိမ့်ဟယ် အင်္ဂါ နေ့ဆိုတော့ ခြင်္သေ့နံ့ပျံ၊ ခြင်္သေ့ဆိုတာ မှီဟာ ဟောတောင်မှာသာ ပျော်မွေ့လေ့ ရှိပါတယ်။ ဒီကြောင့်ပဲ ဆရာတော်ဟာ ဟောတောင်မှာ အပြုပျော်နေတာကို’

‘ဒကာကြီး...ငါ တံခါးတွေကို လုံခြုံ အောင် ပိတ်ထားလျက်နဲ့ ဒကာကြီး ဘယ်လိုလုပ်ဝင်လာသလဲ’

‘ဆရာတော် ဒီတံခါးပိတ်ထားရုံနဲ့ တပည့်တော်ဝင်ဖို့ မခဲယဉ်းပါဘူး’

ဆရာတော် တစ်ချက် မျက်နှာလွှဲ၍ တံတွေးထွေးနေသည်ခဏမှာပင် ထို လူပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ **[ဤ အဖြစ်အပျက်ကို ဆရာတော်နှင့် အမြဲအတူနေသော တပည့်ဦးဘဟင် (ဗိုလ်ချုပ်လမ်း မှုန့်မြို့)က ပြောပြ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးဘဟင်သည် ယခု အခါ အသက်(၉၀)နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော် လည်း နား၊ မျက်စိ မှတ်ဉာဏ်များ ၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**

ယခု မြင်တွေ့ရသော ရုပ်ကလာပ်တော်များမှာပိုင်

ကောင်းမွန်၍ ကျန်းမာဖျတ်လတ်စွာ ဖြင့် မြင်တွေ့ရလေသည်။]

ကျားမကြောက်သဖြင့်

ရွှေပျောက်ရသူ

ဦးဘဟင်ကဲ့သို့ပင် ဆရာတော်၏ အနီးနေ တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သော ဦးမြ မင်း။ တူဖြစ်သူ ဦးရောင်တို့မှာ ယခုအခါ ကွယ်လွန်သွားကြပြီ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဦးမြမင်း၏မြေးဖြစ်သူ ဦးညွန့်အောင် (သာသနာဓပုဏ္ဏားရမ ကျောင်း အကျိုးစတင်ဆောင်)က အဘိုးနှင့် အတူ ကျောင်းသို့ မကြာခဏ သွား ရောက်ဖြစ်သည်မှ ကြားသိရသော အဖြစ်အပျက်အချို့ကို ပြောပြသည်။

ဆရာတော် တောရဆောက်တည် သော ဝင်းရော်ဆိပ်ကြီးတောကျောင်း မှာ ထိုစဉ်က လက်နက်ကိုင်သောင်း ကျန်သူများ ကြီးစိုးသောနေရာဖြစ်ရာ မကြာခဏ တိုက်ပွဲဖြစ်လေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်၏ တောရ ကျောင်းကလေးသည် ကျည်ဆန် ပေါက်များ ဖွာဆန်ကြဲလျက် မြင်ခဲ့ရ သည် ဆိုသည်။

မည်မျှပင် အန္တရာယ် ပြင်းသော် လည်း ဆရာတော်၏ မေတ္တာစွမ်းကြောင့် ကျောင်းနေ ရဟန်းရှင်လူ တစ်ဦးတစ် ယောက်မှ ဘေးဒုက္ခမရောက်ခဲ့ဟု သိ ရသည်။

ရေတံခွန်တောင်သို့ ရောက်ပြီး နောက် အချိန်ပိုင်းခြား၍ အဖူးမြော်ခံယူ ရာတွင် ဦးညွန့်အောင်၏ အကြီးတော် သူ မော်လမြိုင်မှ ရွှေကုန်သည်သည် လည်း မကြာခဏ လာရောက် ဖူးမြော် တတ်သည်။ တစ်နေ့တွင် ပြန်ရန် အတွက် ရှိခိုးကန်တော့ရာ ဆရာတော် က...

‘ဟဲ့... မပြန်နဲ့ဦး။ လမ်းမှာ ကျွန်တယ်’

‘ကျားလောက်တော့ တပည့်တော် တို့ မကြောက်သေးပါဘူး ဆရာတော် ဘုရား’

ရွှေရံသင်းပင်း များပြားလှသဖြင့် တောတွင်းမှ ကျားတစ်ကောင်လေး ဖြင့် မှုစရာမလိုဟု ယူဆကာ ဇုတ်ပင် ပြန်လာကြသည်။ ထိုစဉ်က မော်တော် ကားလမ်း မဖောက်ရသေးသဖြင့် ထော လမ်း လူသွားလမ်းကလေးအတိုင်း

ဆစ်တောင် တစ်တောင်ဆင်း လျှောက်
ကြရသည်။

အလယ်တောင်အဆင်း လျှို
အတွင်း ရောက်သောအခါ လူ(၆)ဦး
နှင့် လက်နက်များပြကာ ဓားပြတိုက်
ခြင်း ခံရသဖြင့် ဝက်ဆင်ထားသော
ဆူထည် လက်ဝတ်လက်စားကာလ
ဆန်နိုး ဆယ်သိန်းခန့်မျှ ပါသွားသည်
ဆိုလေသည်။ နောင်တွင် ဆရာတော်
ဘာမိန်နီ အသေးစိတ်ကစ၍ လိုက်နာ
လေတော့သည်။ ဦးညွန့်အောင်က သူ
မှတ်မိသမျှ ဤသို့ ဆက်လက် ပြောပြ
သည်။

ဝင်းမိန်တောရ ဆရာတော်ဆိုရင်
ထောင်တွေပတ်ပြီး ဆရာတော်ကြီးဆီ
ကြွမကြွ၊ လာဖူးလေ့ ရှိပါတယ်။
ဆရာတော်ကြီး “အေး...ကြီးစားနော်
ဆစ်နေမှာ မင်း နာမည်ကျော်ကြား
ထာလီစိုမယ်” လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။
ဆရာတော်က ဘာပစ္စည်းကိုမှ
မက်မောမော သိမ်းထားလေ့မရှိတဲ့
ဒွေလှူဒါန်းပေမယ့် နိဗ္ဗာန်တော်
ဆင်မတန် ကြိုက်နှစ်သက်တာမို့
ဒကာ ဒကာမတွေက “ပါကင်” လိုက်
ထာလှူထားကြတယ်။ ဘယ်လောက်
ကြိုက်သလဲဆိုရင် ဒူးရင်းသီးကိုတောင်
နိဗ္ဗာန် တို့စားလေ့ ရှိတယ်။

မနက်အရှုတ်တက်မှာ နိဗ္ဗာန်တစ်ဘူး
အောက်ရင် နေ့ဆွမ်း ဘုဉ်းတဲ့အချိန်မှာ
နောက်ထပ် ဘူးအသစ်တစ်ဘူး
အောက်ရတယ်။ မွန်းလွဲရင်တော့ မဘုဉ်း
တော့ဘူး။ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတောင်
မသောက်ဘူး။ ကွမ်းရွက်စိမ်းရည်နဲ့
ဆော့ ပါးစပ်ဆေး၊ လုတ်ကျင်းတတ်ပါ
တယ်။

မော်လမြိုင်ကောလိပ်က ဆရာမ
ဆစ်ယောက် သူ့မောင်လေး အိမ်က
ဆောက်သွားလို့တဲ့ ဆရာတော်ကြီးကို

မျက်ရည်စမ်းစမ်းနဲ့ လျှောက်တယ်။
ဆရာတော်က ချက်ချင်း အိမ်ပြန်ခိုင်း
တယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ပြန်
ရောက်နဲ့နေတဲ့ သူ့မောင်ငယ်ကို တွေ့
ရသတဲ့။

အဲဒီ ဆရာမက ဥပုသ်နေ့တိုင်း
ဆွမ်းလာကပ်တယ်။ တစ်နေ့ အိမ်က
ထွက်အလာ ဈေးနားရောက်တော့
ဆရာတော်ကြီး ဈေးမှာ ဆွမ်းခံကြွနေ
တာ တွေ့ရတယ်။

အင်း... ကျောင်းမှာ ထိုင်စောင့်နေရုံ
ပေါ့လို့ စဉ်းစားပြီး ရေတံခွန်ကျောင်းကို
ဆက်လာတယ်။ ကျောင်းပေါ်လဲ
ရောက်ရော ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးတွေ့
ရလို့ ဈေးမှာ တွေ့ခဲ့ကြောင်း လျှောက်
တယ်။ ဆရာတော်က ဆွမ်းခံမကြွပါ။
ကျောင်းကနေ ဘယ်မှ မကြွကြောင်း
မိန့်ကြားပါတယ်။

ထူးခြားတာက ဆရာတော်ကြီး
ပျံလွန်တော်မူခါနီးမှာ ကျိုးနေတဲ့သွား
တွေ အသစ်ပြန်ပေါက်လာတယ်။ ဖြူ
နေတဲ့ ဆံပင်တွေလဲ ပြန်မည်းလာပါ
တယ်။ ဒါကြောင့် အသက်တော်
ရာကျော်နေဦးမယ်လို့ ထင်ပြီး ရာပြည့်ပွဲ
တော်ကျင်းပရင် ဝေဂုဗ္ဗိ ထေရုပ္ပတ္တိ
စာအုပ်တွေ ပြင်ဆင်ထားတာ။ တစ်ရာ
မပြည့်မီ သုံးလအလိုမှာ ပျံတော်မူသွား
တာမို့ စာပုဒ်ပေးတော်လှာ ပဋိပတ်တွေ
ကိုပဲ ဝေဂုပေးရတော့တယ်

ဦးညွန့်အောင်၏အဘိုး ဦးမြမင်းမှာ
ဆရာတော်နှင့် အမြဲ အတူနေကာ
ဝေယျာဝစ္စ ဝိုင်းကျည် လုပ်ပေးရသည်
အပြင် ရေတံခွန်မှ တောင်ကျရေအား
ကို အသုံးပြုကာ ရေအားလျှပ်စစ်ဖြင့်
တောရတွင် လျှပ်စစ်မီး ထွန်းလင်းစေခဲ့
သူဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဆရာတော် အရှင်ဇောတိပါလ၏
ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်ငယ်ကို တိုက်အုပ်

ဆရာတော်ဦးခေမိန္ဒ စွန့်လျှူသဖြင့်
လက်ခံရပွဲပါသည်။ သို့သော် မွန်ဘာသာ
ဖြင့်သာ ရိုက်နှိပ်ထားသဖြင့် အနည်း
ငယ် အခက်ကြုံရသည်။

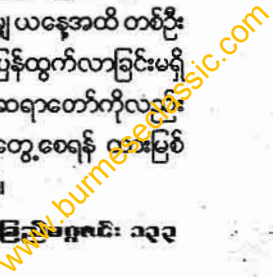
မွန်းတည့်ချိန်ခန့်တွင် ကျောင်းထိုင်
ဆရာတော်အရှင်ဥပါလီ ကထိန်ပွဲမှ
ပြန်လည်ကြွရောက်လာသဖြင့် သွား
ရောက် ဖူးမြော်ရာ မြန်မာဘာသာပြန်
စာအုပ်ကို ရရှိခဲ့လေသည်။

ထိုစာအုပ်မှာ ဆရာတော် အရှင်
ဇောတိပါလ၏ အနီးနေ တပည့်တစ်ဦး
ဖြစ်သော အရှင်ကုဏ္ဍဘာသာ
(ဘီလူးကျွန်း ရွာလွတ်ရွာ သတိ
ပဋ္ဌာန်ကျောင်းဆရာတော်)က မှတ်
သားစုဆောင်းကာ မုရ်မြို့နယ်၊
ညောင်ပိုင်းကျေးရွာ မဟာဗောဓိ
ကျောင်းမှ ဆရာတော်အရှင် ဝေဂု
က ဦးဘဟင်၊ ဦးမြတ်မင်း၊ ဦးရောင်
စသည် ဒကာများ ပြန်လည်ပြောပြ
ချက်များ ပေါင်းစည်း မှတ်တမ်းတင်
ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဖားပြဂူတွင်

ဆရာတော် ဦးဇောတိပါလ စတင်
တောထွက်ကာ ဂူအောင်း ကျင့်ကြံစဉ်
က ဖားပြတောင် ကျောက်ဂူတွင်း ဝင်
ရောက် အားထုတ်မည်ပြုရာ အနီးရှိ
ကရင်တိုင်းရင်းသားများက ပျာပျာ
သလဲ တားမြစ်ကြသည်။

ထိုလိုက်တွင်း၌ လင်းနီများစွာ
ခိုအောင်းနေထိုင်သဖြင့် လူအချို့က
လင်းနီချေးရောင်းစားရန် ဂူတွင်း ဝင်
ရောက် ကျိုးယူကြသည်။ သို့သော်
ဝင်သွားသူမှန်သမျှ ယနေ့အထိ တစ်ဦး
တစ်ယောက်မျှ ပြန်ထွက်လာခြင်းမရှိ
သောကြောင့် ဆရာတော်ကိုလည်း
အန္တရာယ် မကြုံတွေ့စေရန် ထားမြစ်
ကြခြင်းဖြစ်သည်။

တားမရသည့်အဆုံးတွင် ရင် တထိတ်ထိတ်ဖြင့် နားစွင့်နေကြလျက် နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ဆွမ်းခံကြွ လာသော ဆရာတော်ကို မြင်ရသဖြင့် ဝိုင်းဝန်း မေးလျှောက်ကြသည်။

ဆရာတော် တရားရှုမှတ်နေစဉ် မြွေ ကြီးတစ်ကောင် ကျောက်ကြားမှ ထွက် လာကာ ပါးပျဉ်းထောင် မာန်ဖီလေ တော့သည်။ သပိတ်တစ်လုံး၊ သက်န်း သုံးထည်သာရှိသော ဆရာတော်မှာ မေတ္တာလက်နက်ကိုသာ အားကိုးရ တော့သည်။

စိတ်တွင်းမှ လူဒကာများအား တရားဟောသကဲ့သို့ ဝဋ်ဘဝတို့ကိုဖြင့် မင်္ဂလိန်ဗွန်ရောက်ကြောင်း တရားကို ဟောရာ တဖြည်းဖြည်း မာန်ချကာ နောက်ဆုတ် ရှောင်ရှားသွားကြောင်း သိရလေသည်။

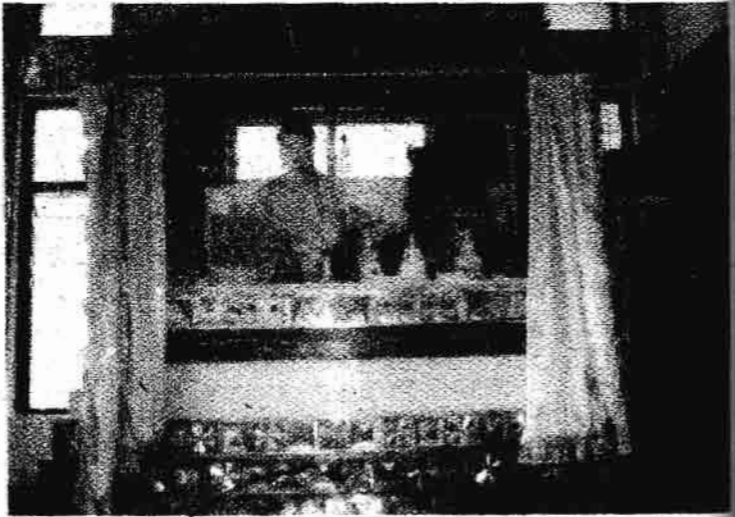
ထိုအခါ ကရင်တိုင်းရင်းသား ရွာ သားများက လိုဏ်ဂူအနီးတွင် ဆရာ တော် ခေတ္တနားနေ သီတင်သုံးနိုင်ရန် ဝါးကျောင်းတစ်ဆောင် ချက်ချင်း ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းကြလေသည်။

မိပရံတောင်၌

ဆရာတော်သည် ဝင်းရော်ဆိပ်ကြီး တောရကျောင်းတွင် ဝါဆိုပြီးနောက် မိပရံတောင်သို့ ကြွကာ ကာယဝိဝေဏ၊ စိတ္တဝိဝေဏ ချမ်းသာစေမည့်နေရာ ရှာဖွေရာ လိုဏ်ဂူတစ်ခု တွေ့ရသဖြင့် နေရာခင်းကျင်း ပြင်ဆင်သည်။

ထိုအခါ မြွေရေခွံတစ်ခုကို တွေ့ရ သဖြင့် တောင်ဝှေးဖြင့် ထိုးကော်ကာ ဂူဝသို့ ပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သပိတ်၊ သက်န်းနှင့် ထန်းရွက်ယပ် တောင်တို့ကို ဂူဝတွင်ချကာ အတွင်းဝင် ၌ ရှုမှတ်သည်။

မကြာမီ မြွေတစ်ကောင် ရောက် ၁၃၄ နဂ္ဂတ္ထုရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ဘုတ်ထောက် ရုပ်ပွားတော်များ

လာကာ ဂူဝမှ သက်န်း၊ သပိတ်၊ ယပ်တောင်များကို ကြွေမှုပျက်စီးသွား အောင် မှောက်လှန် ဖြန့်ကြဲပြီးနောက် လိုဏ်ဂူအတွင်းသို့ ရှေ့ရှုဝင်လာလေ သည်။

ဆရာတော်က မေတ္တာအစွမ်းကုန် အသုံးပြုကာ မြွေကြီးပေါ် ဖြန့်ကြက် ထားလျက် တရားဟောရသည်။ ဆရာ တော် ထိုင်နေရာနှင့် ငါးတောင်မျှ အကွာအဝေးထိ ဝင်ရောက်လာကာ လျှာထုတ်လိုက်၊ ပြန်သွင်းလိုက်ဖြင့် အတန်ကြာအောင်နေပြီးမှ လာရာ လမ်းအတိုင်း ပြန်ထွက်သွားတော့ သည်။

ထိုမြွေကြီး၏ မျက်စိနှစ်လုံးမှာ ကြက်ဥပမာစာခန့်ရှိကာ နီရဲနေ ကြောင်း ဦးဘဟင်က ဖြည့်စွက် ပြောပြ သည်။

ဝေဟင်မှ မှတ်တမ်းတို့

၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် လေယာဉ်ပျံ များက ကောင်းကင်၌ လေယာဉ် ပျံသန်းစဉ် ဝေဟင်တွင် ဘုန်းကြီး တစ်ပါး မြင်တွေ့ရသဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက် ကူးခဲ့ကြသည်။ ထိုဓာတ်ပုံတွင် ဆရာ

တော် ဦးဇောတိပါလကဲ့သို့ လက်ယာ ဘက်မျက်စိ အပြင်ဘက် နားထင်နား တွင် အမည်းမှတ်ကလေး ပါရှိနေ သည်။

ထို့ကြောင့် ဒါယကာများက ရေတံခွန်ဆရာတော်ပုံဟု ယူဆကာ အပြေးအလွှား လာရောက် ဖူးမြော်ကြ သည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်အား လျှောက်ထားသော်လည်း ထူးထူးထွေ ထွေ မိန့်ကြားခြင်းမရှိဘဲ မိမိအလုပ်ကို သာ ကြိုးစား အားထုတ်တော်မူနေထေ သည်။

၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်း လဆန်း(၈)ရက်နေ့တွင် ဆရာတော်၏ မွေးနေ့ သံဃာဆွမ်းလှူဒါန်းပွဲ ကျင်းပ၍ အတိုင်း ကျင်စရာ ရွာလွတ်သတိပဋ္ဌာန် ကျောင်း ဆရာတော် ဦးကုန္ဒောဘာဏ လည်း ဆရာရင်းအား လာရောက် ဖူး မြော်သည်။

ဓမ္မလ ဆက်စပ်ပါရန်

ခရီးသည်သုတေသီတစ်ဦး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အူအုတ် ကင်းစေထို

မကြာမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ နှစ်ကုန်းမှာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် စာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ အရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလား" ဆိုသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ အဖုကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ခြံ နတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား။ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ သူ့အချိန်တွေတွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း စာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ' လုပ်နေနေ စာရေးဆရာကြီး အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ လောင်းချင်လို့ဗျ'

'အို... ကိုမျိုးမြင့်' 'အိုဗျာ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အပြန်ဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ သည့် အလုပ်ထဲကို အာရုံစိုက်တာတို့၊ အခြားနည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ တို့ထဲ မျက်နှာ၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည်

အားနည်း နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အပြန် ပြန်လို့ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျာ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ ဆေးမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ ဆောင်တာ'

ညည်းညည်းဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ 'အို... သုံးဆောင်ပါဦး'

အခုနုပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး မိသားစုတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာနှင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေပို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျာ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျာ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀.၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း ၁၃၅

‘ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ’

‘ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစစ်တာ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာခွင့်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရှင်’

‘ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျာ ဘာဆေးလဲ’

‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ’

‘ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး’

‘ဒီလိုဗျာ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒူးလာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျာ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ’

‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး’

၁၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။’

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမူန်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းနှုတ်၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ ထိုင်းပိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒူးလာကိုက် ညောင်းညာ ချဉ်နဲခြင်း၊ အပူစီး အပုပ်စီးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချစ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဝိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ ဖွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ဖိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျာ’

‘ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရာသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရာသူတွေနဲ့ ကား ညာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် ဖိုဝဲသုံးစွဲသင့် ဆေးပေါ့နော်’

‘ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာစေ လှမှုရေ၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အစစ် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ’

‘ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ ကျန်းမာပျော်ရွှင် နေ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် “စကြာ မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး” ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ’

ဝင်ရင်း-မြန်မာ့ဓန

စကြာမင်း

တိုင်းရင်းဆေးတိုက်

အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုတေသနဗဟို

သွားပတ်တိုက်အနီး ပျောက်ဥက္ကလာပိယုယ်

ဖုန်းထုတ် ၉၀၀၉၀ ၇၂၅၇၀

▲ တူးဖော်ရရှိသော ရုပ်ပွားတော်များစား၊ အနီကပ် ဓူတွေ့ရရင်

ရေပူတ် ဆုတောင်းပြည့်စေတီအနီးမှ တွေ့ရှိရသော

မောင်မောင်ထွန်း (မိတ္ထာ)

ရှေးဇဟာင်းရုပ်ပွားတော်များ (၂)

ယခင်ပေမူအဆတ်

ထို့ကြောင့် မြေစေတီလေး တွေ့ရှိရသော နေရာတွင် ထပ်မံ၍ ရှာဖွေသည်အခါ တူးဆွရန်မလိုဘဲ လက်ဖြင့် ယက်ကြည့်လိုက်သည်နှင့် မှီများပေါက်နေသကဲ့သို့ ရှေးဟောင်း ရုပ်ပွားတော်များကို အစုလိုက် အပြုံလိုက် တွေ့ရှိရကြောင်း ပြောပါသည်။

ရုပ်ပွားတော်နှင့် အခြားသော ရုပ်တုတို့ကို မြေဖြင့် ပြုလုပ်ထားပြီး ဆတ်တော်များ ထည့်ထားသည့် ကြေးအိုးလေးတစ်လုံး၊ ကြေးကမ္ဘာပါကဲ့သို့

▲ တူးဖော်ရရှိသော ရုပ်ပွား အနီကပ်တွေ့ရရင်

● တူထော်ဂိုဏ်းက ထွက်ခွာသော နတ်ရုပ် ဘီလူးရုပ်နှင့် ကြေးခွက်

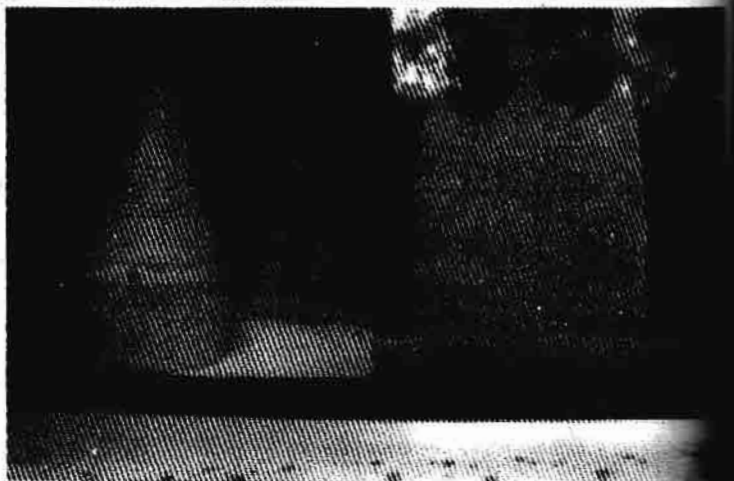
သော ကြေးပြားတစ်ပြား။ ကြေးခွက် လေးနှစ်ခွက်၊ ငွေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော လက်စွပ်နှစ်ကွင်းနှင့် ကျောက်သား ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ပစ္စည်းဆုံးခု အပါအဝင် ပစ္စည်းမျိုးစုံ (၁၄၅)မျိုးကို တွေ့ရှိရကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ရုပ်ပွားတော်များနှင့် တခြားသော ရုပ်တုတို့မှာ တစ်ထွာတစ်မိုက်ခန့်သာ ရှိသည်။ ရုပ်ပွားတော်တို့၏ မူဒြားမှာ အမျိုးမျိုးပါရှိသည်။ နဂါးရုပ်၊ ရုပ်တော် မူ၊ လျောင်းတော်မူနှင့် ထိုင်တော်မူနေ သော ပုံဟန်တို့ ဖြစ်ကြပြီး ထိုင်တော် မူနေသည့် ရုပ်ပွားတော်က ပို၍ များ ပြားလေသည်။

ထို့အပြင် ဦးခေါင်းပြတ်နေသော ရုပ်တုများ၊ ဆင်ရုပ်၊ မြင်းရုပ်၊ နဂါးရုပ်၊ ဘီလူးရုပ်နှင့် အခြားသော အမျိုး အမည် မသိရှိရသည့် ရုပ်တုများ လည်း ပါရှိသည်။

၁၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

● ဗြိတိသျှနှင့် စာဆိုတော်တို့၏ပုံစံသော ပုံစံ

ထိုရုပ်ပွားတော်များ ရရှိပြီးသည့် နောက် မည်ကဲ့သို့သော ထူးခြားမှု များ ရှိပါသလဲဟု မေးမြန်းကြည့်ရာ... 'ရုပ်ပွားတော်များ ရရှိပြီးတဲ့နောက် မှာတော့ ထူးခြားမှု မရှိသေးပါဘူး။ ရုပ်ပွားတော်များ တူးဖော်မရခင်က

တော့ ထူးခြားမှုတွေ ရှိခဲ့တယ်။ အဲဒါက ဒီအုပ်စုကကျောင်းကို ဆောက်တော့ ဝိုင်းနှစ်ကောင် ထူး ချောက်လာတယ်။ လူတွေကို ခြေ ယလန်တဲ့ လုပ်အားပေးကြတဲ့ ထူး ကြားယုံမှာ သွားလာနေတယ်။ ထူး

www.burmeseclassic.com

◆ ဓာတ်တော်များ ထည့်၍ ဖုတ်ထားသော ကြော့တို၊ ဦးဆောင်ပြတ်သနသော ရုပ်တုနှင့် နုထီးဆီ

◆ ဦးဆောင်နှင့် ခြေလက်များ ကျွဲစွဲသနသော မြင်းရပ်

လောက်အကြာ ကျောင်းဆောင်အုတ်ခုံပြီး
ဖီးလို အလုပ်များသိမ်းတဲ့အခါမှာ အိမ်ရှိုင်း
နှစ်ကောင်ကို မတွေ့တော့တော့။
နောက်တစ်ပျိုက ပါဆေါင်လပြည့်နေမှာ
ယင်းမျှအကြီးကြီးနှစ်ကောင် ကျောင်းထဲ
ထို ဝင်လာတယ်။

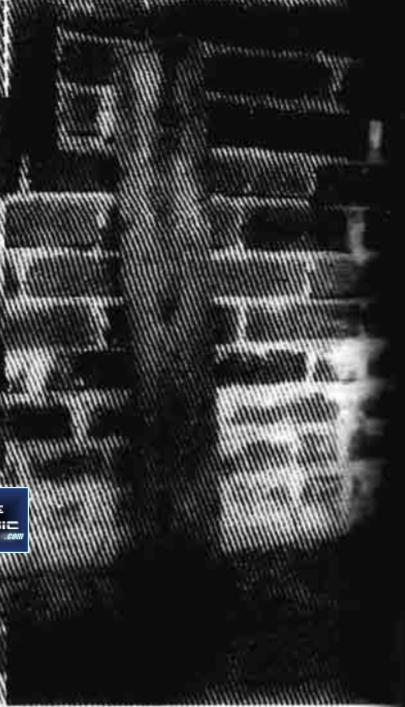
နောက်တစ်ခုကတော့ ဘော်သလင်လ
ဆန်း (၆)ရက် (၃၉.၂၀၀)ရက်နေ့မှာ
ဘုရားနဲ့ ယီးတော်အတွင်း အရှေ့ဘက်မှာ
ပျားလာပြီး စွဲတာတွေတော့ တူခြားတာပဲ
ဟု ပြောပါသည်။
ထို့နောက် ရေပုတ် ဆုတောင်းပြည့်

ဝေတီတော်အတွင်းမှ ရုပ်ပွားတော်များ
အား ဖူးမြော်ရန် ပြောသည့်အတွက်
ရုပ်ပွားတော်များကို သွားရောက်
ဖူးမြော်ပါသည်။

ရုပ်ပွားတော်များမှာ အရှေ့ဘက်သို့
လှည့်ထားသည့် တစ်ခုတည်းသော
လိုဏ်ဂူအတွင်းတွင် ပုဇော်ထားရှိခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။ လိုဏ်ဂူထဲတွင် ရုပ်ပွား
တော် အကြီးအသေး (၁၀)ဆူခန့် ရှိ
လေရာ အကြီးဆုံး ရုပ်ပွားတော်၏
ဉာဏ်တော်မှာ (၇)တောင်ခန့် ရှိပေ
မည်။

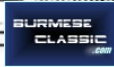
ရုပ်ပွားတော်များအား ကြည်ညို
ဖူးမြော်ပြီးသည့်နောက် ရုပ်ပွားတော်
များနှင့် ရေပုတ် ဆုတောင်းပြည့်စေတီ
တော်ကို ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ယူခဲ့ပါ
သည်။

လိုအပ်မည်ထင်သော ပုံများအား
ဓာတ်ပုံရိုက်ယူပြီးသည့်အခါ ရေပုတ်

• တူးထွက်ရှိသော အဆိုအမည်အတိုင်း ဖွဲ့စည်း

ကျောက်ဖြင့် မြေလှုပ်ထားသော ဗိုလ်တိုက်ဟု ယူဆရသည့် ပစ္စည်း

• အဆိုအမည်အတိုင်း ကျောက်ဖြင့် မြေလှုပ်ထားသော ပစ္စည်း

ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်၏ သမိုင်း အကျဉ်းကို သိရှိလိုပါကကြောင်း ပြော သည့်အခါ ပုံနှိပ်ထားသော ရေပုတ် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော် သမိုင်း အကျဉ်း စာရွက်လေးအား ပြသပါ သည်။ သမိုင်းအကျဉ်းမှာ...

ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် တည် ထား ကိုးကွယ်ရာတွင် ရေပုတ် ဆု တောင်းပြည့်စေတီ အပါအဝင် ဖြစ် သည်ဟု ထူပဝင် မဟာဝင်ကမ္မည်း ကျောက်စာတွင် တွေ့ရှိရသည်။

ပထမ ဘုရားဒါယကာ သီရိဓမ္မာ

သာသနာနှစ် ၂၁၈ ခုနှစ်တွင် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည် ကိုး တိုင်းကိုးဌာန သာသနာပြုရာ၌ စေတီ ၁၄၀ နှုတ်ရှာရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ဒုတိယ ဘုရားဒါယကာ အလောင်းစည်သူ

အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည် သိကြားမင်းဆက်သော သက်န်း နက် လှေတော်ဖြင့် တိုင်းခန်းလှည့်

လည်ရာ ဗဒုံမြို့ (ယခု အလုံတပ် မြို့)အနောက်ဘက် သလ္လာဝတီမြစ် (ယခု ချင်းတွင်း)၏ အနောက်ကမ်း နဖူး အဝှမ်းအရောက် လှေတော် သည် ရပ်တန့်နေသည့်အတွက် ပညာရှိ များမတ်များအား မေးမြန်းရာ များမတ် များက ဤအရပ်ဒေသတွင် ဘုရား တည်ထား ကိုးကွယ်စေလိုသော ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တင်ကြ သည်။

ထို့ကြောင့် မင်းကြီးသည် လက်ကြပ် ရတနာကို ဌာပနာ၍ ဘုရားတည်ရန် များမတ်များအား ပေးတော်မူသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကောင်းကင်ယံမှ ထောက်ရှာငှက် (ခေါက်ရှာငှက်) တစ်ကောင်သည် များမတ်များလက် ထဲမှ လက်ကြပ်ရတနာကို ရှိသလို၌ ပျံလေသည်။

ထိုထောက်ရှာငှက်နှောင့်သို့ လိုက် ကြည့်ရာ ယမားချောင်းနံဘေးရှိ စေတီ

ဆက်၏ ထီးချက်၌ နားနေသည်ကို ဆူရသည့်အတွက် လက်ကြပ် ဆနာကို ဤစေတီတော်တွင် ဌာပနာ ဆလိုသောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း မှတ်များက လျှောက်ထားရာ မင်းကြီးလည်း လက်ကြပ်ရတနာကို ဌာပနာလိုသည် မှန်ပါက ရှေ့တော် ၌ ဆက်သစေသောဟု ဘုရားတွင် ဆရာဆို ဆုတောင်းလေသည်။

သိကြားမင်းမှ ဖန်ဆင်းထားသော ဆောက်ရာဂှက်သည် လက်ကြပ် ရတနာကို မင်းကြီးအား ဆက်သလေ သည်။ ထို့ကြောင့် မင်းကြီးသည် ဆက်ကြပ်ရတနာကို ဌာပနာ၍ သံ ဆောင် (၄၅)တောင်ရှိသော စေတီ ဆောက်ကို ပြုပြင် တည်ထားကိုးကွယ် ခဲ့သည်။ မင်းကြီး ဆုတောင်းသည်မှာ ပြည့်သည့်အတွက် ဆုတောင်းပြည့်

စေတီဟု ဘွဲ့တော်ပေးခဲ့လေသည်။

တတိယ ဘုရားဒါယကာ

မင်းနှစ်ပါး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ သော မြေအုတ်စေတီတော်ကြီးသည် ၁၃၀၈ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့် ကျော် (၂)ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ တွင် ငလျင် ပြင်းစွာလှုပ်သဖြင့် ခေါင်း လောင်းတော်အထက်မှ ပြိုကျတော် မူသည်။

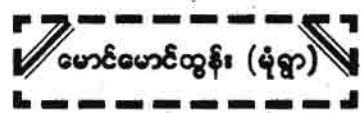
၁၃၀၉ ခုနှစ်တွင် ထန်းတောကြီး ကျေးရွာမှ ဦးတိုးအောင်နှင့် ဇနီး ဒေါ်အေးရတို့သည် ရေကြည်ပင် ကျေးရွာမှ ဆေးဆရာကြီး ဦးထွန်းရ နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီး မြေအုတ် အစား ကျောက်အုတ်တို့ဖြင့် ပြန်လည် ပြုပြင် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

ထီးတော်ကို မြရိပ်ကျေးရွာမှ

ဦးကာစိက တင်လှူခဲ့ပြီး နှစ်ပေါင်း (၅၀)နီးပါးခန့် ကြာသောအခါ ထီး တော်မှာ ဟောင်းနွမ်းနေသောကြောင့် ၁၃၆၅ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း (၁၃) ရက်နေ့တွင် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ ဒေါင့်ကြီးကျေးရွာ မှ ဦးအောင်သန်း၊ ဒေါ်ကြွေလေး ဝိသားစုတို့က စတီးထီးတော်အသစ် ကို တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့သည်။

စာရေးသူ သိရှိလိုသည်များ သိရှိ ပြီးသောအခါ အားလုံးကို နှုတ်ဆက်၍ ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။

[စာရေးသူ သိရှိလိုသည်များကို ပြောပြသည့်အတွက် အားလုံးကို အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း။]

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁)ရက်နေ့တွင် မှန်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင် ဆွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတို့များအား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါ သည်။

အကြိမ်	၂၉၁
ဧပြီလ	၄
ခုနှစ်	၂၀၁၃
	၂၃၀၈ = ၁၃ = ၄

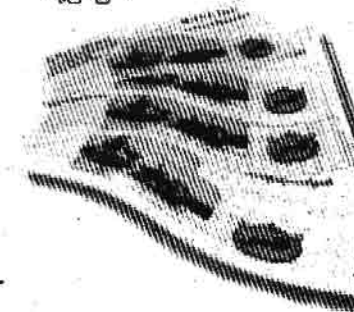
အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၄) ဂဏန်း ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၃ ၄ ၈ ၉ ၀ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ရှေ့ဂဏန်းများကို ၃ ၄ ၈ ၉ ဂဏန်းများအား ရှေ့ဆုံးမှထား၍ ကံစမ်း နိုင်ကြပါသည်။

ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၃...၃	၄...၃	၈...၃	၉...၃
၃...၄	၄...၄	၈...၄	၉...၄
၃...၈	၄...၈	၈...၈	၉...၈
၃...၉	၄...၉	၈...၉	၉...၉
၃...၀	၄...၀	၈...၀	၉...၀

မှတ်ချက်။ ။ (...)ကွင်းအတွင်း ပြထား သော အလယ်ဂဏန်းများကို ၃ ၄ ၈ ဂဏန်း များပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အကြိမ်ဂဏန်း မပါဘဲ "လ" ဂဏန်းနှင့် "နှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၄ + ၂ + ၀ + ၁ + ၁ + ၃) = ၁၀ = ၁ ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ '၁' ဂဏန်းကိုလည်း ပစ်ပယ်၍ မရပါ။ သို့ဖြစ်၍...

စ... ဆုံး	၃	၄	၈	၉	၀
၄... ဆုံး	၄	၈	၉	၀	၃
၈... ဆုံး	၈	၉	၀	၃	၄
၉... ဆုံး	၉	၀	၃	၄	၈

ဤလတွင် တနင်္ဂနွေသားသမီးနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။

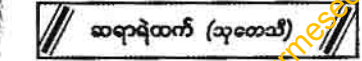
သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့အရပ်ဒေသရှိ ရှေးဟောင်း ဘုရားတစ်ဆူဆူတွင် ပေါက်နေသော အပင် များကို သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးပါ။ အုတ်တံတိုင်း ကို ထုံးသုတ်လှူဒါန်းပေးပါ။

ဘုရားတွင် မိမိ၏ မွေးနေ့အရပ်ထောင့်တွင် မေတ္တာသုတ်တော်ကြီးကို မိမိသက်စေ့ ရွတ်ပွား ပူဇော်ပေးပါ။ တစ်ရက်သာ ဆောင်ရွက်ပါ။ အထက်ပါအဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပါက ကလေး သူငယ် (၅)ဦးအား တတ်နိုင်သမျှ မုန့်ဝယ်ကျွေး ပြီးမှ နီးစပ်ရာဆိုင်တွင် ထိက်စမ်းနိုင်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း

◆ ၃၄၄၈၉၉ ◆ ၁၃၄၈၉၀ ◆ ၄၈၉၀၁၃

ထိက် ပွင့်ပါစေ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၁

ထူးထူးခြားခြား

မြဒင် (ခင်းကျိုက်)

ကတ်တူသားစားတဲ့ ဟောင်း

“ထူးဆန်းတွေရာ အဖြာဖြာ”ဆိုသော လူကြီးသူမတို့၏ စကားအတိုင်း ထူးဆန်းသော သဘာဝလွန် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို ယနေ့ခေတ်ကာလတွင် ပို၍ပို၍ပင် တွေ့ရှိနေရပါသည်။

ငါးငါးချင်းစား၊ မြွေမြွေချင်း မျိုသော ဖြစ်ရပ်များက မထူးဆန်းသော်လည်း ယခုတော့ဖြင့် ဇာတ်တူသားစားသော ဟားတစ်ကောင်၏ အံ့ဩစရာကောင်းသော သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်ဆန်း သတင်းတစ်ပုဒ်ကို သိလျှင်သိချင်း အခင်းဖြစ်ပွားရာ နေအိမ်သို့ စာရေးသူကိုယ်တိုင် သွားရောက်၍ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။

နေ့ရက်မှာ (၆.၁၂.၂၀၁၂) နေ့ဖြစ်ပြီး အချိန်အားဖြင့် ည (၇)နာရီ (၁၅)မိနစ်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူသည် အိမ်တစ်ယောက် အိမ်တွင် ရှိနေခိုက် စာရေးသူ၏ တူဖြစ်သူ ဖိုးထက်သည် စာရေးသူထံသို့ ရေးကြီးသုတ်ဖျာဖြင့် ရောက်ရှိလာပါသည်။

‘ဦးရေ... ဦး...’

စာရေးသူလည်း ခေါ်သံလာရာ ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်မိသောအခါ စာရေးသူ၏ တူဖြစ်သူ ဖိုးထက် ဖြစ်နေသည်။

‘ဟကောင် ဖိုးထက် ဘာဖြစ်လာတာလဲ’

ဖိုးထက်က...

‘ဦးရေ အိမ်မှာ ဟားပြုတ်အချင်းချင်း မျိုနေကြတယ် လာကြည့်ပါဦး’

စာရေးသူက...

၁၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဇာတ်တူသားစားဟောင်းတို့၏ ဇာတ်ကားပြင်ကွင်း

BURMESE CLASSIC .com

ဇာတ်တူသားစားဟောင်းတို့၏ နောက်ဆုံးခြေထောက် တစ်နိုင်တစ်

‘ဘယ်လို မျိုနေကြလို့လဲ ဟကောင်ရ’

‘ဟုတ်ဘူး ဦးရေ ဟားပြုတ်တစ်ကောင်က ဟားပြုတ်တစ်ကောင်ကို မျိုနေကြတာ ဖော်ဖော်တောင် ကုန်နေပြီ’

‘မင်းကွာ အခုမှပဲလာခေါ်ရတယ်လို့ ကွာ၊ ကဲ ဒါဆိုရင် မင်းသွားနင့်၊ ငါ အိမ်မှာ ကင်မရာ ယူပြီး လိုက်ခဲ့မယ်’

ဟုပြောပြီး စာရေးသူသည် ကပျာကယာ အိမ်သို့သွားပြီး ကင်မရာယူပြီး ဖိုးထက်တို့အိမ်သို့ လိုက်သွားခဲ့လေသည်။

ထိုဖြစ်စဉ်အိမ်၏ တည်နေရာမှာ ဇင်းကျိုက်ကျေးရွာ၊ ခလောငယ်အင်းရပ်ကွက်နေ ကိုကျော်မျိုးဖိုင်း မပြင်ကြေတို့၏ နေအိမ် ခြံငါးအတွင်းတွင်

www.burmeseclassic.com

• ဖားပြင်၏ အလှူတည်တည်

• မမြင့်ကြွေက ဖားပြင်နှစ်ကောင် စာဖျိသည့် ဇာတ်ကို စာတုလုပေး ခြားနေရင်

ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ အိမ်သို့ရောက်တော့ အချိန်အားဖြင့် ည (၇)နာရီ (၁၅)မိနစ် ဖြစ်ပြီး ဖားပြင်ကြီးတစ်ကောင်က အရွယ်တူ ဖားပြင်တစ်ကောင်ကို ဖျိနေတာ တွေ့ရှိရပါသည်။

အချိန်ကြာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် အမျိုးခံရသော ဖားပြင်မှာ ခြေထောက် (၂)ချောင်းသာ အပြင်ဘက်တွင် တွေ့ရှိရပါသည်။ လူအများလည်း ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြသဖြင့် စာရေးသူက...

'ကဲ နည်းနည်းလောက် ဖယ်ပေးကြပါဦး'

ဟု ဆိုပြီး စိတ်ကြိုက် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ပါသည်။

မျိုးနေသော ဖားပြင်၏ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ အမျိုးခံထားရသော ဖားပြင်ခမ္ဘာတော့ ဘာမှ မတတ်နိုင်ရှာတော့ပေ။ ထိုဖားပြင်နှစ်ကောင်၏ အဖြစ်ကို ကြည့်ပြီး စာရေးသူတော့ သတိသံဝေဂဆရာတော့ ရလိုက်မိပါသည်။

စာရေးသူသည် ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ယူပြီးသည့်နောက် အိမ်ရှင်လည်းဖြစ်၊ အစ်မလည်းဖြစ်သော မမြင့်ကြွေအား စာရေးသူ သိလိုသည်များကို မေးမြန်း

ကြည့်သောအခါမှာတော့ စာရေးသူက...

'အစ်မ ဒီဖားနှစ်ကောင်ကို ဘယ်လို စတွေ့တာလဲ'

မမြင့်ကြွေက...

'ငါ ရေချိုးမလို ဒီရေကန်ကို ရောက်တော့ ဖားပြင်နှစ်ကောင် လုံးထွေးနေကြတာကို တွေ့မိတယ်။ ငါလဲအမှတ်တမဲ့တော့ ကြည့်လိုက်မိတယ်။ ပြီးတော့ငါဘာသာငါ ရေပြန်ချိုးလိုက်တယ်။

ရေချိုးပြီး အိမ်ပေါ်ပြန်သွားတော့ ခဏမှာပဲ နင့်တူ ဖိုးထက် ငါ့ကို အော်ခေါ်နေတော့ ငါ သွားကြည့်လိုက်မိတဲ့ အချိန်မှာ အမျိုးခံရတဲ့ ဖားပြင်ခေါင်းတစ်လုံးလုံးကို မျိုထားပြီးသွားပြီ။ ဒါနဲ့ပဲ နင့်ကို ဖိုးထက်နဲ့ သွားခေါ် ခိုင်းလိုက်တာပါ'

ဟု မမြင့်ကြွေက စာရေးသူကို ရှင်းပြသွားပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အမျိုးမျိုး ဝေဖန်ပြောနေကြရာ ဂန္တီရသုတေသီ တစ်ဦးမှ...

'ဒီလိုမျိုး ဓာတ်တူသား စားတာဟာ တိရစ္ဆာန်လောကရဲ့ ထုံးစံမို့ အထူးအဆန်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး'

တဲ့။ သို့သော် ဂန္တီရ သိပ္ပံ ပိစ္စာခရလောကသည် အင်မတန်မှ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်လှသဖြင့် သာမန်လူတို့ သိနိုင်ရန် ခဲယဉ်းလှသော အရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။

'ကျုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အားလုံး အနေနဲ့ ငါးပါးသီလနဲ့တကွ သရဏဂုံ သုံးပါးကိုလဲ မမေ့ဘဲ မြဲအောင် စောင့်ထိန်းကျင့်ကြပါ။ အမျိုးဘာသာသာသနာကို စောင့်ရှောက်ပါလို့ပဲ ကျုပ်ပြောချင်တယ်'

ဟု သူ၏ အမြင်ကို ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ငါးငါးချင်းစား၊ ဖားဖားချင်းစားမည်ဟူသော ရှေးတဘောင်မှာ ယခုခေတ်အခါတွင် တိုက်ဆိုင်၍ ဤဖြစ်ရပ်မှန်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရှုသူများ သိရှိတွေ့မြင်စေရန် စေတနာ၊ မေတ္တာဖြင့် ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ တင်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူမျိုးအားလုံး ဒါနအကျိုး၊ သီလအကျိုး၊ ဘာဝနာအကျိုး ဤသုံးကျိုးကို မမေ့မလျော့ဘဲ ကောင်းကျိုးပြုနိုင်ကြပါစေလို့။

မြင့် (စင်ကျိတ်)

www.burmeseclassic.com

ငွေကြေး အခက်အခဲ ပြစ်ပည့်နစ်

သိလိုလျှင်

BURMESE CLASSIC

'ငွေကြေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ့်မှာ အခက် အခဲဖြစ်မယ့်နစ်တွေ မသိချင်ဘူးလား ကိုအောင်ဝင်း'

ဟု မထင်မှတ်သော မေးခွန်းအား ဗေဒင်ဆရာကြီး ဦးမင်းဖြူမှ ကျွန်တော့်ကို မေးလာပါသည်။

'သိချင်တာပေါ့ဆရာကြီး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှ ဗေဒင်ပညာ မတတ်တာ' 'ခက်ခက်ခဲခဲကြီး မဟုတ်ပါဘူး။ မဟာဘုတ်ခွင် ကိုအောင်ဝင်း ချတတ်တာပဲ။ ဒါဆို တွက်လို့ရတာပဲလေ'

'ကိုယ်ဟာ ဘယ်အသက်ပိုင်းနှစ်မှာ ငွေကြေး အခက်အခဲ ဖြစ်မယ်လို့ ကြိုသိထားရင် ကောင်းတာပေါ့'

'ကျွန်တော် နားလည်နိုင်လောက်ရင် ရှင်းပြပေးပါ ဆရာကြီး'

ကျွန်တော့်စကားကို ပြုပြီး ခေါင်းညိတ်ကာ ရေခန်းတစ်ခွက် ကောက်သောက်ပြီးနောက် သူ့ရှေ့တွင် အသင့်ရှိနေသော ကြေးကွမ်းအစ်ကြီး ဆွဲယူကွမ်းယာလေသည်။

နေ့စဉ်လိုလို ဆရာကြီးအိမ်တွင် ဗေဒင်လာမေးကြသူ ဗေဒင်ပညာ လာရောက် သင်ယူကြသူများနှင့် ဧည့်အမြဲရှင်နေလေ့ရှိသည်။ ဒီနေ့မှာတော့ ဆရာကြီးအိမ် လူရှင်းလေသည်။

'ရှေ့... စာရွက်နဲ့ တောပင် သိချင်ရင် မှတ်ပေတော့။ မဟာဇနက္ကကိန်း မှတ်ရအောင် ဇနက္ကပင်သာဟာ ဟထမ သင်္ဘော တည်တယ်။ ပြီးတော့ သင်္ဘောပင်လယ် ပြင်ကို ထွက်တယ်။ နောက် ပင်လယ်ထဲမှာ သင်္ဘောပျက်တယ်။ သင်္ဘောပျက်ကို စွန့်ပြီး တော့ ပင်လယ်ထဲမှာ နေ့မနား၊ ညမနား ရေကူးနေတဲ့ ဇနက္ကပင်သာကို မထီမေ့လာ နတ်သမီးက ကယ်ပြီတော့ ကျောက်စာပေါ် ရောက်တယ်။

ပင်လယ်ပင်ဖြစ်လို့ ကျောက်စာပေါ်မှာ ထိပြု

အပိုခံရတယ်။ နောက် နန်းတော်ကို ရောက်တယ်။ တိုင်းသူပြည်သားတွေနဲ့ ပျူမတ်တွေက တိုင်းပြည်နဲ့ ထီးနန်းကို အပ်လို့ နန်းစံရတာတွေကို ဗေဒင်ပညာရှင်ကြီးတွေက... "တည်၊ ထွက်၊ ပျက်၊ ကျောက်၊ ထီး၊ နန်းစံ" ဆိုပြီး သင်္ကေတတွေ ထားတွက်တဲ့ နည်းပဲ'

'ကိုယ်ရဲ့နေ့နံကို တည်က စချပြီး နှစ်ခုစီတိုးသွား။ ကိုယ့်အသက် ရောက်တဲ့အထိပေါ့။ ကျန်တဲ့ နေ့နံတွေလဲ အဲ့ဒီအတိုင်း ချသွားရမယ်'

'ဥပမာ အသက် (၃၄)နှစ်ရှိတဲ့ တနင်္လာသား တစ်ယောက်ဟာ အဲဒီ (၃၄)နှစ်အတွင်းမှာ ငွေကြေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ သိချင်ရင် ဇနက္ကကိန်း ဖြစ်တဲ့...

တည်	ထွက်	ပျက်	ကျောက်	ထီး	နန်း	စံ
၂ တနင်္လာ	၄	၆	၈	၁၀	၁၂	၁၄
၁၆	၁၈	၂၀	၂၂	၂၄	၂၆	၂၈
၃၀	၃၂	၃၄				

	၃	
၅	၁	၄
၂	၆	၀

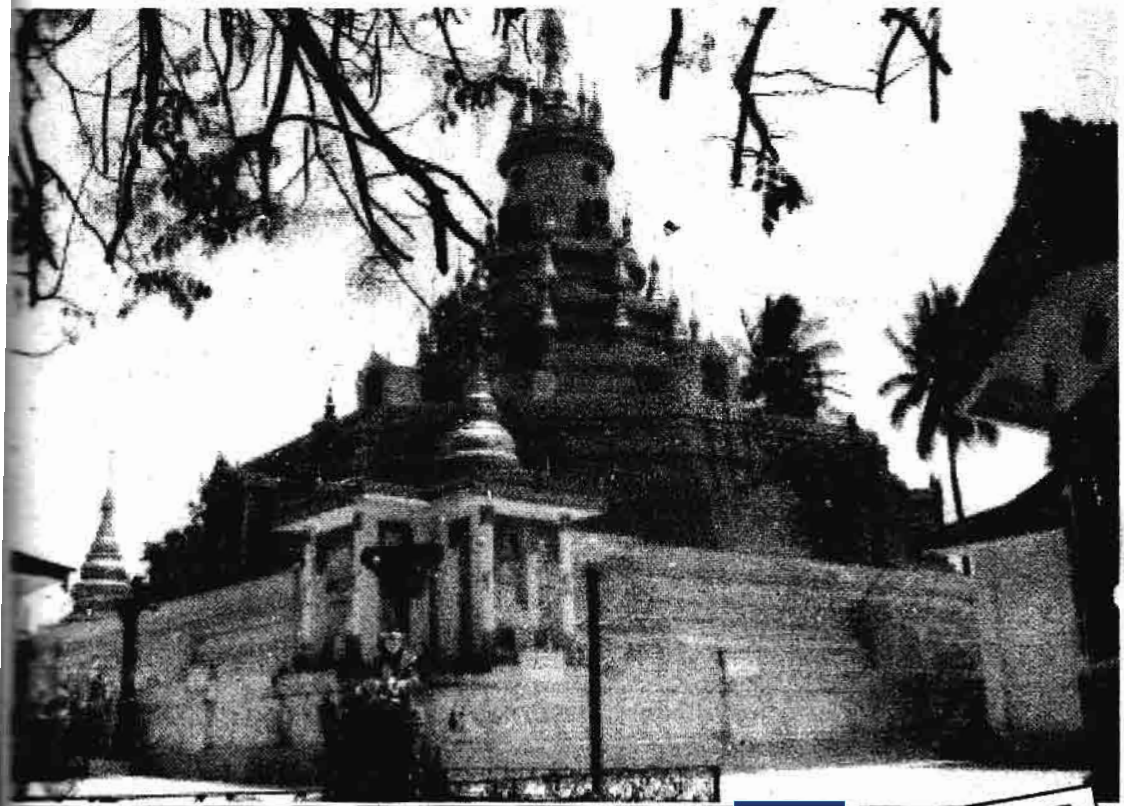
'မဟာဘုတ်အရ ငွေနံဖြစ်တဲ့ တနင်္လာဟာ မရဏဖြစ် "သေ" နေတယ်။ ဇနက္ကကိန်းအရ ကြည့်မယ်ဆိုရင်လဲ (၃၄)နှစ်ဟာ "ပျက်" ထဲ ရောက်နေတယ်။ သင်္ဘောပျက်ကိန်း။

ဒီတော့ ဇာတာရှင်ဟာ (၃၄)နှစ်အတွင်းမှာ ငွေကြေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရောက်ဆဲ သက်ရောက် မဟာဘုတ်အရရော၊ ဇနက္ကကိန်းအရပါ ဝင်ငွေ ငွေကြေးနဲ့ ပတ်သက်ရင် အခက်အခဲ ဖြစ်မယ့်နှစ်လို့ ကိန်းနှစ်ကိန်း ညီနေခြင်းကြောင့် ဟောလို့ရပြီ။ ကျန်တဲ့နေ့တွေလဲ ဒီအတိုင်းတွက်ကြည့်ရင် သိ

နိုင်ပြီပေါ့'

ဟု ငွေကြေးနှင့် ပတ်သက်၍ အခက်အခဲဖြစ်မည့်နှစ် သိနိုင်မည့်နှစ် တွက်နည်းအား ဆရာကြီး ဦးမင်းဖြူ ကျွန်တော့်အား သင်ပြပေးလိုက်သည်။

အေးချမ်းအောင် (ခေတ်မီသင်)

နေပြည်တော်

BURMESE CLASSIC .COM

ယက်စင်ကျေစွာ

အောင်အတိတ်အောင်

အိမ်ကိုင်စွဲအောင်ကျွမ်းကျင်မှု

ပုထိုးစေတီ နေရာထူးများ (၈)

ယခင်လမှအဆက်

‘တယ်ဟုတ်ပါလား။ ဘယ်လို ချက်ယူတာလဲ’

‘ဟိုတုန်းကတော့ ငွေတစ်ကျပ်သား နှိပ်ဆံတစ်ဆယ်ကျပ်ခွေး ရှိတယ်။ ကုန်ဖိုးက (၁၅)ကျပ်၊ (၁၆)ကျပ် ဆောက်ကျနေရင် တစ်ကျပ်သား ဒဂိုး ခပ်ခပ်၊ ငါးမူးသားဒဂိုးတစ်ခု ယူ ဆိုတာပေါ့။ တခြားဆိုင်တချို့က ချောင်း ပြန်ရောင်းရတာ အလုပ်ရှုပ်လို့ ဆိုလာရင် မရောင်းချင်ကြဘူး။

အဘိုးကတော့ သနားလို့တဲ့ လိုလို လားလား ရောင်းပေးပါတယ်။ တစ်ခါ တလေကျတော့လဲ ပျားရည်တို့၊ ချော(ဂျီ)သားခြောက်တို့၊ တိရစ္ဆာန် သည်းခြေ စတဲ့ ရှားပါးပစ္စည်းတွေနဲ့ လဲလှယ်ကြတယ်’
‘သူတို့က ဘာတွေ ဝယ်တာလဲ’
‘အဓိကက ဆားပါ။ ငရုတ်သီး၊ ကြက်သွန်၊ ပဲအမျိုးမျိုးတွေလဲ ယူတာ တယ်။ ခေတ်သုံးပစ္စည်း မယူဘူး။ ဟိုတုန်းကဆိုရင် ပက်ဆိုဒင် သွားတိုက် ဆေး၊ ဟင်းခတ်မှုန့်၊ ငါးသေတ္တာ၊

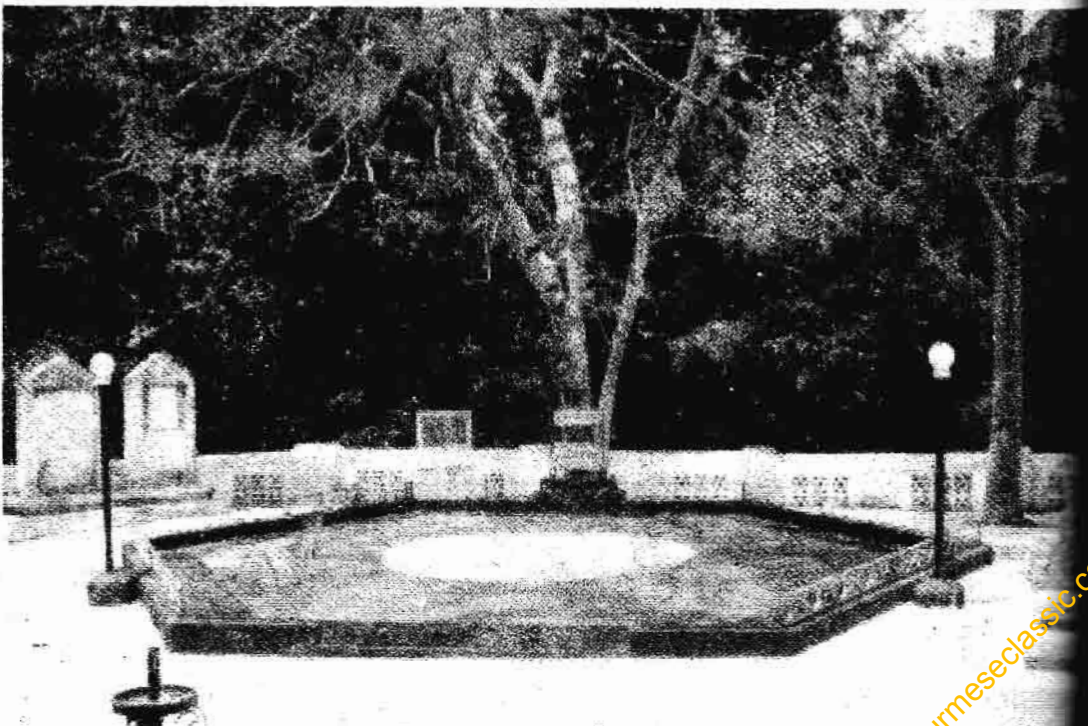
မိတ်ကပ်၊ ရေမွှေး အဲဒါတွေ လုံးဝ မတို့မထိဘူး’
‘ငွေဒဂိုးတွေက ဘယ်ခေတ်က ဒဂိုးလဲ၊ ခင်ဗျား မှတ်မိသလား’
‘ဘယ်ခေတ်ကမှန်းတောင် မသိ တော့ပါဘူး။ ကိုင်ပါများလို့ ပြောင်ချော နေပြီ အရွယ်အစားကြည့်ပြီးတော့သာ မှုးစေ၊ မတ်စေ၊ ကျပ်စေဆိုပြီး ခွဲခြား ရတယ်။ အဲ ထူးတာတစ်ခု ရှိသေး တယ်။ သူတို့အားလုံး ရုပ်ဆင်တယ်။ ယောက်ျား၊ မိန်းမ ကွဲပြားတာသာရှိ ပြီး အမြွှာညီအစ်ကို၊ အမြွှာညီအစ်မ

www.burmeseclassic.com

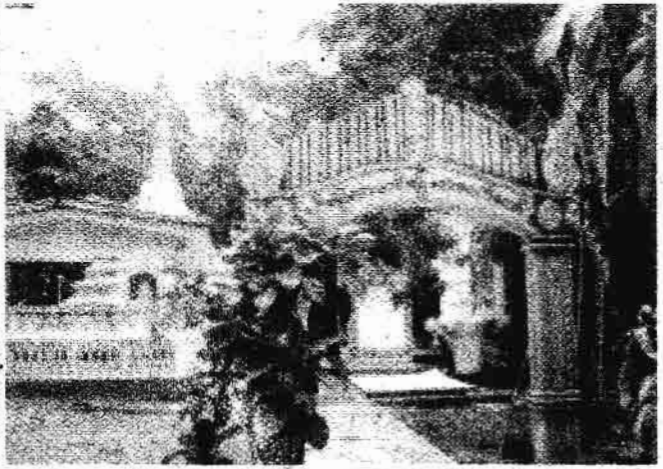

◆ အောင်မြင်နှင့် ကျောက်စာများရှိရာ တနင်္ဂနွေထောင်

◆ နေမိန္ဒာအောင်မြင်

၁၄၆ နဂါးရေကန်မြစ်ညီမဂူရင်း

BURMESE CLASSIC

ကျွန်းတော်ကြီး ဘင်္ဂါလီ

ရန်ကင်းမြို့နယ်မြို့နယ် အထက်ပိုင်း

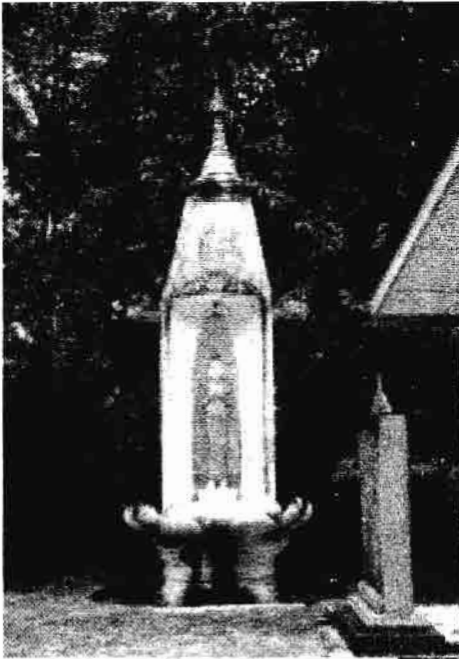
ဦးစွန်းစိ ၁၂၀၃ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းမှုကျောက်စာ

ထို့ ထင်ရတယ်’
 ‘သူတို့ ဘယ်ကို ပြန်သွားတယ်ဆို
 ဘာ လိုက်မကြည့်ဘူးလား’
 ‘ဟာ ကြည့်တာပေါ့။ ဆိုင်အကူ
 အလုပ်သမားကလေးကို နောက်
 ဆောင်ခံလိုက်ခိုင်းတာ မြသပိတ်
 ဆောင်တက်လမ်းမှာ ပျောက်သွား
 ဆတဲ့။ တောင်ပေါ်တက်တဲ့အခါ တော
 ထဲကနေ တောင်ဆိတ်တွေလိုပဲ လှစ်
 ဆဲ ပြေးတက်ပြီး ပျောက်သွားတတ်
 တယ်။
 တစ်ခါတလေ နေမိနွှရတောင်ဘက်
 ကနေ သွားတတ်တယ်။ အဲဒီဘက်က
 ဆာပိုထူတော့ ဘယ်မှာ နောက်
 ဆောင်ခံနိုင်တော့မှာလဲ။
 ဒါတောင် နောက်ကလိုက်တဲ့
 ဆောင်လေးက တောင်ပေါ်တက်
 ဆင်သွားနေကျ လက်နှစ်ဖက်
 ဆင်ပွေစာ လံပုံထင်း(အရှည် တစ်လံ
 ခြေခန့်ရှိသည်။)ကို ထမ်းပြီး
 ဆွဲသွားနိုင်တဲ့သူ။ သူတောင် လိုက်မမိ
 သူတို့တော့ တောတောင် အင်မတန်

ကျွမ်းကျင်တယ်လို့ ဆို
 ရမယ်။
 ‘ဒါက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းသုံးလေး
 ဆယ်လောက်ကပေါ့နော်။ အခုကော
 သူတို့တွေကို တွေ့ရသေးသလား’
 ‘ကျောင်းပြီးတော့ ကျွန်တော် ကုန်
 တင်ကား ထောင်တယ်။ အခု ကုန်စည်
 ပို့ဆောင်ရေးဂိတ် ဖွင့်ထားတယ်။
 ကုန်စုံဆိုလဲ ဆက်မရောင်းဖြစ်တော့
 မျက်ခြည်ပြတ်သွားပြီ ဆိုပါတော့ဗျာ’
 (ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ငဲ့ကွက်သောအား
 ဖြင့် သူ၏အမည်ကို ချန်လှပ်ထားပါ
 သည်။)
 ရွှေစေတီကျောင်း ဆရာတော်
 အရှင်ဝိသုဒ္ဓကလည်း ဤသို့ မိန့်ကြား
 သည်။
 ‘လာတောင် ဟိုဘက်မှာ ကျောက်
 ဖြူတောင်နဲ့ နောက်ထပ် တစ်တောင်၊
 တောင်ထိပ်သုံးခု ဆိုင်နေတယ်။ အဲဒီ
 အလယ်မှာ ရေတံခွန်တွေ ရှိတယ်။
 ဦးပွင်းဒကာတစ်ယောက် တောလည်
 သွားရင်း မျက်စိလည်ပြီး အဲဒီကို
 ရောက်သွားတယ်။ ပြန်ဖို့ လမ်းရှာတာ

တစ်နေကုန်သွားတယ်။
 အဲဒီလိုနဲ့ ရေတံခွန်တစ်ခုနား
 ရောက်တော့ အထဲမှာ လင်းနေတာ
 တွေ့ရလို့ ရေငုပ်ကြည့်တယ်။ ရေတံခွန်
 အောက်မှာ လိုက်ဂူတစ်ခုဗျား။ လူသံ
 တော့ မကြားရဘူး။
 သူလဲ မဝင်ဝံ့တာနဲ့ ဂူအဝမှာ တွေ့
 ရတဲ့ မြေဆေးတံအိုးကြီးတစ်လုံးကို
 ယူလာခဲ့တယ်။ ရှေးဟောင်းပစ္စည်း ဖြစ်
 နေရင် တန်ဖိုးရှိမှာလို့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့
 ပေါ့ဗျား။ အဲဒီ ခုနကလေးတင်မှ ပြန်
 ဆင်းသွားတာ။ တစ်နာရီလောက်
 စောရင် ဒကာတို့ မေးစမ်းကြည့်နိုင်တာ
 ပေါ့’
 ‘သူကတော့ လမ်းမှတ်မိမယ် ထင်
 တယ်’
 ‘မထင်နဲ့ ဒကာ၊ ဒီသတင်းကြားလို့
 ရှေးဟောင်းသုတေသနဆိုလား လူ
 တစ်စုရောက်လာပြီး လမ်းပြခိုင်းတယ်။
 သူလဲ လိုက်ပြပေးပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
 ရေတံခွန်တွေက အများကြီး။ လာဝ
 တောင်ပေါ်ကနေ ဝါးပါးဆည်ထဲ စီးဝင်
 ကြတယ်။ ဘယ်ရေတံခွန်မှန်း မမှတ်မိ

www.burmeseclassic.com

ရုပ်တော်ခူတင်ဆူ

BURMESE CLASSIC

ရန်ပြေမာန်ပြေထော်

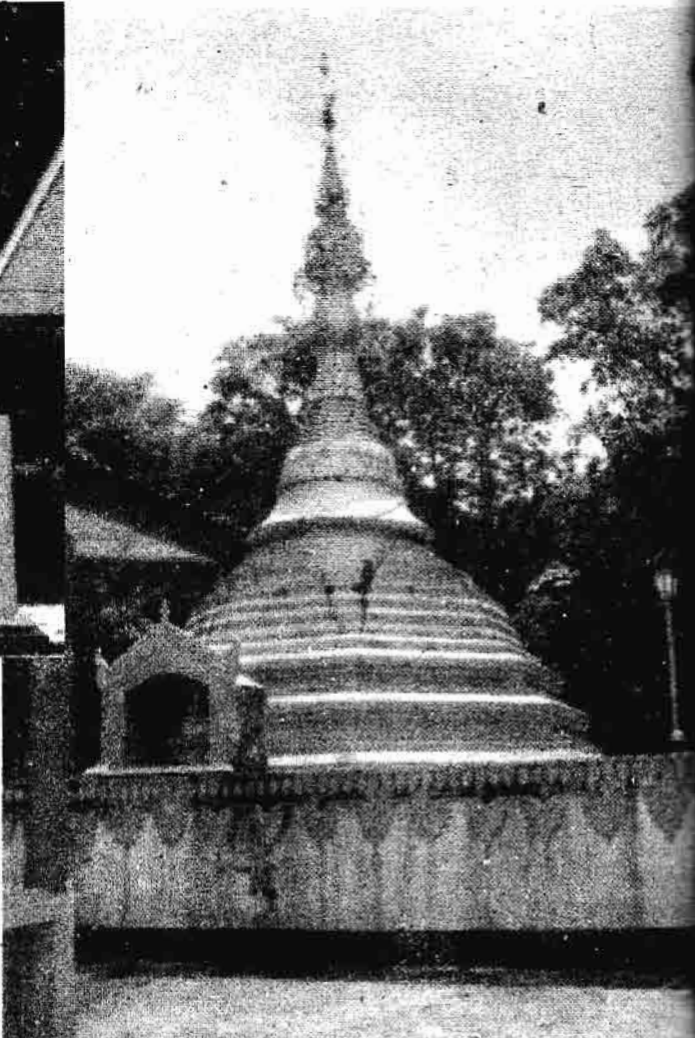
ဘဲ ယောင်ဝါးဝါးနဲ့ မိုးချုပ်မှ ပြန် ရောက်လာကြတယ်။ ဘာမှ မတွေ့ခဲ့၊ မရခဲ့ကြပါဘူး။

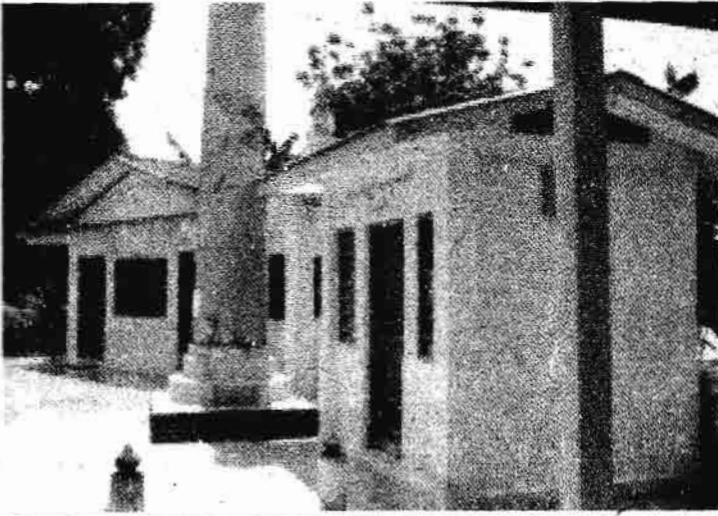
မကြာသေးသည့် သင်္ကြန်မတိုင်မီ (လွန်ခဲ့သော တစ်လကျော်) ကာလက ပင် သထုံမြို့ ရွာဦးရပ်ကွက်မှ ဦးမောကြီး၏ သားနှစ်ဦးဖြစ်သော ဆယ်ကျော် သက်ကလေးနှစ်ဦးသည် ကျောင်းပိတ် ရက်အားတွင် တောလည်ထွက်ကြ သည်။

အချိန်အတန်ကြာသော် ရေငတ် လာသဖြင့် ရေရှိရာကို လိုက်ရှာကြ သည်။ လျှိုကလေးတစ်ခု ကျော်သော အခါ ရေတသွင်သွင် စီးကျနေသော စမ်းချောင်းတစ်ခု၌ အဝတ်လျှော်ကြသူ အချို့ တွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းသာအားရဖြစ် ကာ စမ်းချောင်းရှိရာသို့ ဆင်းသွားကြ သည်။

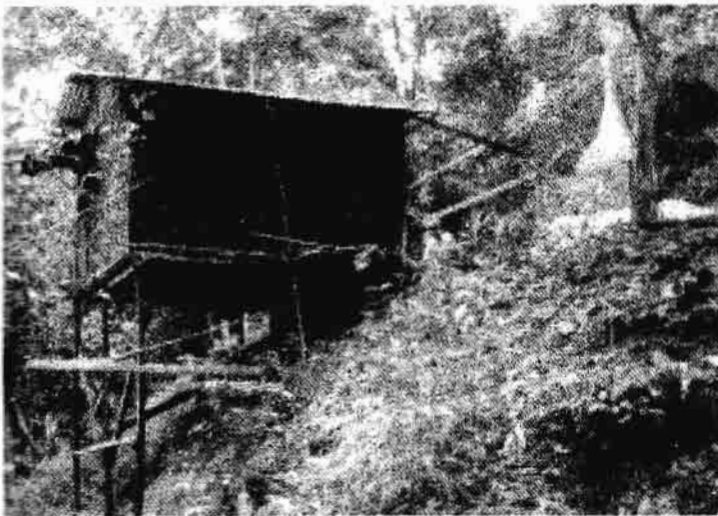
မြောက်ဘက်မှ

နတ်မင်းလေးပါးစုတ်ဘု

ဦးသီလဂူအိမ်မှ တောကျောင်း

◆ တုန်းတော်မြောက်ဘက်
တောင်ဘုန်းဘုန်း
ညောင်လွန်နှင့် ဗွန်းလွန်ဆရာတော်များ
အကျောင်း

ထိုစဉ် သူတို့ဆင်းရာ လမ်းကလေး
အတိုင်း ဘုန်းကြီးအိုတစ်ပါး ရေပြည့်
သပိတ်ကိုင်ကာ တက်လာသည်ကို
မြင်ရသောကြောင့် လမ်းဖယ်ပေးလိုက်
ကြသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး လွန်သွားသောအခါ
နှစ်ဦးသား မတိုင်ပင်ရဘဲ ဘုန်းတော်
ကြီးနောက်သို့ ကပ်၍ လိုက်သွားကြ
သည်။ တောင်ကုန်းတစ်ခုကျော်သော
အခါ မြသပိတ်တောင်ခြေ ရောက်နေ
သည်ကို သတိပြုမိကြလေသည်။

ဦးသီလဂူမှ ဦးပဋ္ဌင်း ဦးတိဿက
ပင် မိန့်ကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။

ဦးပဋ္ဌင်းတိဿထံတွင် ကျောင်းပြင်
ဝေယျာဝစ္စပြုလုပ်၍ ကုသိုလ်ယူနေ
သော လက်သမားဆရာ ဦးအေးဝေ၏
အတွေ့အကြုံကား ဤသို့ ဖြစ်၏။

'လာဝတောင် သုံးလုံးဆိုင်တဲ့
တောင်ညိုတောင်ဝိုင်းနေရာကို မြို့ရိုး
သုံးထပ်လို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဘယ်သူမှ
မသွားကြဘူး။ အဲဒီနေရာ ရောက်ရင်
အရှေ့အနောက် တောင်မြောက် မခွဲ
တတ်တော့ဘူး။ ဘယ်ကလာလို့ ဘယ်
ကိုသွားရမှန်း မသိဘူး။ ရေတံခွန်တွေ
လဲ အများကြီးရှိတယ်။

တောင်ပေါ် မြေ(ကွက်လပ်)ပြန့်
ကလေးတစ်ခုပါ။ ကျွန်တော် သထုံ
ဇာတိပါ။ ကလေးဘဝကတည်းက ဒီ
တောဒီတောင်တွေကို လှည့်လည်ဖူး
တယ်။ အခု ကျွန်တော့်အသက် (၅၄)
နှစ်ရှိပြီ။ နှစ်ပေါင်း (၃၀)ကျော်လောက်
ကျင်လည်ခဲ့ပေမယ့် တောင်ဝိုင်းနေရာ
ကို သုံးလေးခါပဲ ရောက်ဖူးတယ်။

◆ ဦးသီလဂူအိမ်မှ ကျောက်တောင်

www.burmeseclassic.com

တမင် ရည်ရွယ်ပြီး သွားတာ မဟုတ်ဘူး။ လမ်းမှားပြီး ရောက်သွားတာပါ။
မြေပြန့်အလယ်မှာ စေတီနီနီနီ သုံးဆူ တွေ့ရတယ်'

'ဘယ်လိုပုံစံလဲ ဒီက စေတီတွေလိုပဲလား'

'ဒီစေတီပုံစံ ကျောက်ထီးနဲ့ပဲ။ ညာဖက်တော်ကတော့ ဒါရဲ့ ထက်ဝက်လောက်ပဲ ရှိမယ်' (ဦးသီလလိုထိဂူ အထက်မှ ရှေးဟောင်းစေတီငယ်ကို ညွှန်ပြ ပြောဆိုသည်။)

'လူတွေကော တွေ့ခဲ့ရသလား'
'အသံတွေ ကြားရပေမယ့် လူသူအရိပ်အယောင် မမြင်ခဲ့ဘူး'

'လမ်းမှာ အမှတ်အသား မလုပ်ခဲ့ဘူးလား'

'ဟာ လုပ်ခဲ့တာပေါ့ ဆရာရယ်။ ဒီတောတောင်ထဲမှာ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်အချိန်တောင် လမ်း မမှားအောင် သွားလာနိုင်တာ။ ဒီလိုနေရာမျိုးရောက်တော့ သစ်ပင်တွေ ထစ်တာထစ်၊ ခုတ်လှဲတာခုတ်လှဲ၊ ကျောက်တုံးတွေ စီပြီး သေသေချာချာ မှတ်သားခဲ့တာပါ။

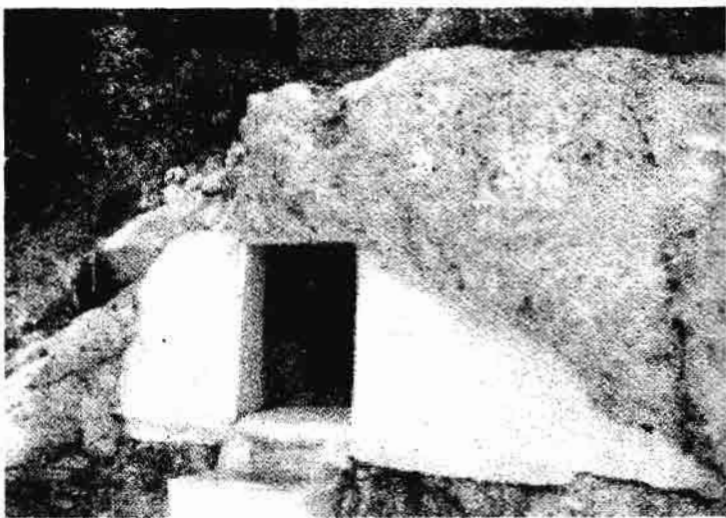
နောက်တစ်ခေါက် ဒီအမှတ်အသားအတိုင်း သွားပေမယ့် အရင်နေရာမရောက်တော့ဘူး။ တခြားနေရာသစ်တစ်ခုကို ရောက်သွားတယ်။ ကျွန်တော်က ဒီနေ့မှာတော့ ဝါသနာတူ မိတ်ဆွေတွေ စုပြီး ထပ်သွားမလို့ဟာ။ မိုးက မပြုတ်တော့ နောက်နှစ်နေ့မှပဲ ဖြစ်တော့မယ်။ ဆရာလဲ လိုက်ချင်ရင် လာခဲ့ပါလား'

ဦးအေးဝေသည် ဦးပွင့်၏ တောကျောင်းအဖိကလေးကို သွပ်မိုးကုသိုလ်ရှင်ပေါ်လာသဖြင့် လာရောက်မိုးပေးခြင်းဖြစ်သည်။ သွပ်ပြားတင်၍ သံပင် မစ္စရသေးမီ ကောင်ကင်တစ်ခွင် အုံ့မှိုင်းလာကာ မိုးထစ်ချုန်းရွာသဖြင့်
၁၅၈ နက္ခတ္တဖောင်မြို့နယ်ရင်း

◆ လိုက်ဖွဲ့ခြင်း (ဦးပွင့်၏သားကုန်းတော်မြို့နယ်) မြင်ကွင်း

◆ လိုက်ဖွဲ့ခြင်း

အမိုးအောက်ဝင်ကာ စကားပြောဖြစ်ကြခြင်းပါ။

လာဝမြို့တော်အကြောင်း သမိုင်းမှတ်တမ်း ရှာဖွေကြည့်သောအခါ **ဦးအောင်မြင့်အောင်၏ ရွှေစာရံစေတီတော်သမိုင်း၊ စာအုပ် စာမျက်နှာ (၁၄)တွင် (၃)ရာစု၌ ယိုးဒယားနိုင်ငံ (ထိုင်းနိုင်ငံ) ဒွါရဝတီနှင့် လောပူရီ ဒေသတို့မှ မွန်တိုင်းရင်းသားများသည် ဘုရားသုံးဆူ တောင်ကြားလမ်းမှတစ်**

ဆင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ ကြရာ ထိုမွန်တိုင်းရင်းသားများ သထုံသို့ ရောက်သော် လောပူရီမွန်၊ လာဝမွန် ဖြစ်လာသည်ဟု သမိုင်းအထောက်အထား အလုံအလောက် ရှိပါသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

သွေးတိုးမရှိဘဲ မျက်နှာတစ်ခြမ်း
လေဖြတ်သွားပြီး ပါးရွဲသွားသော်

အကြောနှင့်ဆရာ

ဆက်စပ်ပါ မြန်နွာပျောက်ကင်းမှု

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ (၃၈)လမ်း၊
(၈၂)လမ်း x (၈၃)လမ်းကြားတွင် ဆေး
ခန်းဖွင့်လှက်ရှိရာ ကျွန်တော့်ရဲ့
မိတ်ဆွေ ထီးစင်းရပ်ကွက်မှ ဦးသိန်း
နဲ့အတူ အသက်(၅၀)ခန့် အမျိုးသား
တစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့
မိတ်ဆွေမှ...

'ဆရာ ဒါ ကျွန်တော့်ရဲ့ ယောက်ဖ
တော်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ယောက်ဖ
က အသောက်အစားကင်းပြီး ကျန်းမာ
ရေးလဲ လိုက်စားပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
သွေးတိုးမရှိဘဲ မျက်နှာတစ်ခြမ်း လေ
ဖြတ်သွားပြီး ပါးလဲရွဲသွားတယ်။ မျက်စိ
ကလဲ ပိတ်မရ၊ စကားကလဲ မပီ၊
သွားရည်တွေလဲ ကျလာလို့ ဒီပဲယင်း
ကနေ ဒီကိုခေါ်လာပြီး ဆရာထံ လာ
ပြရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

လို့ ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်မှ အဲဒီ
ဝေဒနာရှင်ကို သေချာကျနစွာ စမ်းသပ်
ပြီး ကုသပေးလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေကို...

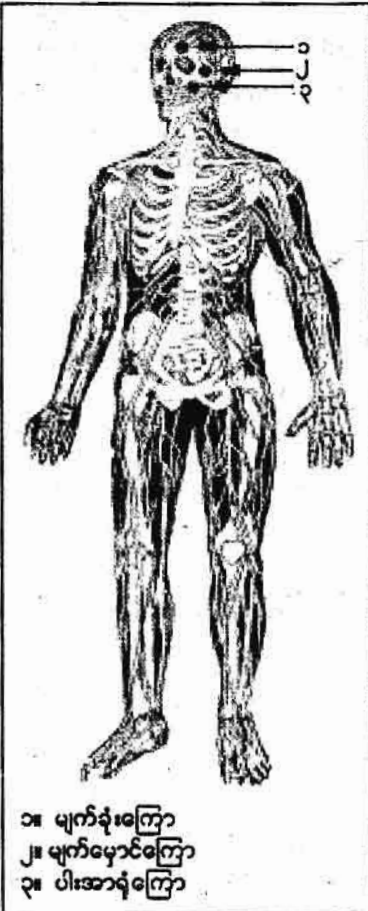
'ခင်ဗျားယောက်ဖ ဒီပဲယင်းကို မပြန်
ဘဲ ခင်ဗျားဆီမှာ (၅)ရက်လောက်ထား
ပြီး ကုပါဦး'

လို့ ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ပါတယ်။
ထိုဝေဒနာရှင်အား (၅)ရက်ဆက်တိုက်
အကြောပြုပြင်ပေးပြီးနောက်...

'ခင်ဗျားရဲ့ မျက်စိ မှိတ်လို့ရပြီလား။
စကားပြောလို့လဲ ပီရဲ့လား။ နောက်
သွားရည်ရောကျသေးလား'

လို့ မေးတော့...

'ပါးလဲ သိပ်မရွဲတော့ဘူး။ မျက်စိ
လဲ မှိတ်လို့ရပြီ။ သွားရည်မကျတော့
ဘူး။ စကားပြောတော့လဲ အဆင်ပြေ
ပါပြီ။ ကျွန်တော် ဒီပဲယင်းကို ပြန်လို့ရ

၁။ မျက်ခုံးကြော
၂။ မျက်မှောင်ကြော
၃။ ပါးအာရုံကြော

ပြီလား'

လို့ မေးတော့...
'ပြန်လို့ရပါပြီ။ ရှောင်ရန်ကတော့
မျက်နှာကို အအေးခံခြင်း လုံးဝ မပြု
လုပ်ရဘူး။ အမြင့်အနိမ့် မညီညွတ်တဲ့
နေရာမှာ မအိပ်ရဘူး။ အလွန်လေးတဲ့
ဝန်ကို ခေါင်းပေါ်ရွက်ခြင်း၊ ထမ်းခြင်း
မပြုလုပ်ရဘူး။ မနက်အိပ်ရာထရင်
အိပ်ရာထထချင်း ရေအေးအေးနဲ့
မျက်နှာသစ်ခြင်း မပြုရဘူး။ အဲဒီလို

ဒီးလှိုင်း (တံတားဦး၊ အင်းဝ)
အကြောပညာရှင်

အချက်တွေကိုတော့ အထူးသတိထား
ပြီး ရှောင်ကြဉ်ပါ။

အဲဒီအချက်တွေကို ရှောင်ရင်တော့
ဦးခေါင်း၊ နှာခေါင်း၊ နှုတ်ခမ်း၊ မေး၊
နဖူး၊ မျက်စိတို့ရဲ့ အဆက်အစပ်တို့
မှာ တည်တဲ့လေ ပျက်တာကြောင့်
နှုတ်ခမ်း ရွဲစောင်းခြင်း၊ မျက်စိရွဲခြင်း၊
မျက်စိတစ်ဖက် ကျဉ်းခြင်းတို့ ဖြစ်
တယ်။

အဲဒီရောဂါကြောင့် လည်ပင်းက
လှည့်မရ၊ နှုတ်ခမ်းက ရွဲစောင်းစေ
တယ်။ ဦးခေါင်းကိုလဲ နာကျင်စေ
တယ်။ စကားမပြောနိုင်ခြင်းနဲ့အတူ
မျက်စိကိုလဲ ဖောက်ပြန်စေပြီး ခံတွင်း၊
သွားများကို နာကျင်စေတယ်။ အဲဒါ
ကြောင့် ကျွန်တော်ပြောတဲ့ ရှောင်ရန်
ကိုတော့ အမြဲတစေ မှတ်သားထား
ပါ'

လို့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်ပါ
တယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေက အခု
ဝေဒနာရှင်ကို (၅)ရက်အတွင်း
သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသတဲ့
အကြောပြင်နိပ်ကွက်များကို ဝေဒနာ
ရှင်များ၊ ဝါသနာရှင်များ အသုံးပြုနိုင်
ရန်အတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
မှ ရုပ်ပုံကားချုပ်နဲ့တကွ တင်ပြလိုက်
ပါတယ်။

၁။ ဝေဒနာရှင်ကို တင်ပို့လွှဲထိုင်ခိုင်း

ပါ။ မျက်မှောင်ကြောကို ဖိနှိပ်ပြီး ဝေဒနာရှင်ရဲ့ရင်ဘတ်နဲ့ ဦးခေါင်း ထိတဲ့အထိ တွန်းပြီး လက်ခလယ် ဖြင့် အထက်သို့ ဆွဲပေးပါ။

(၁၅-ကြိမ်ခန့်)

၂။ မျက်ခုံးကြော ။။ ထိုအကြောကို လက်ခလယ်ဖြင့် ဖိထောက်၍ လက်မဖြင့် မျက်ခုံးပေါ်မှ အကြော များကို ဖိဖွတ်တန်းပါ။(၁၀-မိနစ်ခန့်)

၃။ ပါးအာရုံကြော ။။ ဝေဒနာရှင် အား ပက်လက်အိပ်စေ၍ ပါးစပ် အတွင်းမှ လျှာကို လက်မက အပေါ်တွင် ထား၍ လက်ညှိုးက အောက်ကထားပြီး ပါးရွဲသော ဘက်ကို ဆွဲ၍ လှုပ်ခါပေးပါ။(၁၀-

ကြိမ်ခန့်)

၄။ ဝေဒနာရှင်အား ပက်လက်အိပ်စေ ၍ မျက်နှာပေါ်ရှိ အကြောများကို ဖိဖိပြီး ဖွဖွပေးပါ။(၃၀-မိနစ်ခန့်)

(မှတ်ချက် ။ ။ သွားရည်ကျနေ

သော ဝေဒနာရှင်အား စပါးကြီး သည်းခြေ (သို့မဟုတ်) လျှာပွတ် ဆေးများဖြင့် ပွတ်၍ပေးပါ။)

မျက်နှာလေးဖြတ်သော ဝေဒနာရှင် များအား ကြပ်ထုပ် (သို့မဟုတ်) ရေနှေး ပုလင်းလှိမ့်ပေးပါ။ ထိုနည်းအတိုင်း ကုသရင် မျက်နှာလေးဖြတ်သော ရောဂါ ပျောက်ကင်းကြောင်း ဖော်ပြပါ တယ်။

မျက်နှာ လေတစ်ခြမ်းဖြတ်သူ

များအတွက် အကောင်းမွန်ဆုံး လိမ်းဆေးမှာ...

- ၁။ သက်ရင်းကြီးပြန် (၂) ကျပ်သား
 - ၂။ တောလျှောက်ပြန် (၂) ကျပ်သား
 - ၃။ ဥသုတ်ပြန် (၂) ကျပ်သား
 - ၄။ ဖျောက်ဆိပ်ပြန် (၂) ကျပ်သား
 - ၅။ သနပ်ခါးပြန် (၂) ကျပ်သား
 - ၆။ နံ့သာဖြူ (၄) ကျပ်သား
 - ၇။ ကရမက် (၄) ကျပ်သား
- အဲဒီ (၇)မျိုးကို အမှုန့်ပြုပြီး တစ်နေ့ကို (၃)ကြိမ် လိမ်းပေးရန် ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးလှညိုမ်း (တံတားဦး၊ အင်းဝ) အကြောပညာရှင်

ကျွန်တော်သည် ငါးပိ၊ ငါးခြောက် မပါလျှင် ထမင်းမစားတတ်ပါ။ ငါးပိ ရည်၊ တို့စရာများကိုလည်း အလွန် ကြိုက်ပါသည်။ မပါလျှင်လည်း ထမင်း စားသောအခါ တစ်ခုခုလိုနေသလို ခံစားရပြီး ထမင်းမဝ ဖြစ်နေတတ်သူပါ။ သို့ပါသော်လည်း ကျွန်တော်မှာ သွေးတိုးရောဂါ မဖြစ်ခဲ့ပါ။ ဘာကြောင့် မဖြစ်သနည်းဆိုသော် ကျွန်တော်သည် အချဉ်ဓာတ်ပါသော သံပရာသီး၊ ရှောက်သီးများကို ရံဖန်ရံခါ စားလေ့ ရှိပါသည်။

အချို့ဓာတ်ပါသော အစားအစာများ ကိုလည်း အသင့်အတင့် စားပါသည်။ အစားအသောက် မှုတမှုကြောင့် သွေး တိုးရောဂါ ဖြစ်မလာဟန် ရှိပါသည်။ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာလာပြီး ယခု အသက် (၅၀)ကျော်လာသောအခါ သွေးတိုးရောဂါ စ.လာပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ဒေသမှာလည်း ငါးပိ၊ ငါး ခြောက်၊ ကြက်ဥ၊ ဝက်သားများသာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူ စားသောက်ရ၍ ထင်ပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ နံနက်မိုးလင်း

ဩဇာရွက်

နှင့် သွေးတိုးရောဂါ

အိပ်ရာမှ မထနိုင်အောင် မူး နေပါသည်။ မျက်စိလည်း မဖွင့်နိုင်ဘဲ ခေါင်းမှ အုံခဲပြီး ခေါင်း မကြည်လင်တော့ပါ။ ဆေးခန်းပြု၍ သွေးပေါင် ချိန်တိုင်းသောအခါ သွေးတိုး နေကြောင်း သိရပါသည်။ စားဆေး၊ သောက်ဆေးများ သောက်သော်လည်း သိပ်မသက်သာ ပါ။

ခေါင်းမှာ နောက်၍ မကြည်လင် သေးပါ။ ထိုအခါ ကျွန်တော့်တပည့် တစ်ယောက်က...

'ဆရာ...ဩဇာရွက်(၅)ရွက်လောက်ထိစား ပြီး ရေအေးနဲ့ သောက်ကြည့်စမ်းပါ။ ကျွန်တော်အတွေးတော့ အဲဒီဆေးနည်းနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းသွားတာပဲ' ဟု ပြောပါသည်။ တစ်ပတ်(၂)ကြိမ် အမြဲစွဲသောက်

သောအခါ သွေးတိုး သက်သာသွား ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း တပည့်လေး ပြောသည့်အတိုင်း ဩဇာရွက်မနမရင့် (၅) ရွက်ခူးပြီး ဝါးစားကာ ရေနှင့် သောက်ချ လိုက်ပါသည်။ မိနစ် (၂၀)လောက် ကြာ သောအခါ ထူးထူး ခြားခြား ခေါင်းမှာ ပေါ့သွားပြီး ကြည်လင် လာပါသည်။

ဒီဆေးနည်း တော်တော်စွမ်းတာပဲ ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်ပြီး တစ်ပတ်(၂) ကြိမ် ဝါးစားပေးသောအခါ သွေးတိုး ခြင်း မဖြစ်တော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ဤ ဆေးနည်းအား စာရူသုမိတ်ဆွေ အပေါင်း သိစေကြောင်း တင်ပြလိုက် ရပါသည်။

ပေတ္တာ စေတနာများစွာဖြင့်... မျိုးမောင်မောင်

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

အိမ်မိမိ၊ ပြည်ထောင်စုလင်း

မိုးကုတ်မေ့ရိပ်သာ (၂၉)

ပဓာနနာယက ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

ဘဒ္ဒန္တမဟိန္ဒထေရ်အား

ပူဇော် ဂါရဝပြုခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၃၀၉ ခုနှစ်၊
ဆယ့်တွဲလဆန်း (၅)ရက်၊ ကြာသပ
တေးနေ့တွင် ဖွားမြင်ဖြစ်ရာ မဟာဘုတ်
ဆရာဆိုလျှင် ၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်
နှင့် ဖြစ်ပါတယ်။

လေ့လာကြည့်ပါ။

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်

မဟာဘုတ်အရကတော့...

သောကြာဂြိုဟ် (၆-ကြာ)သည်
အထွန်းအိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်
အကျိုးအားထားပြုအပ်သော ကောင်း
အပြုဆုံးသော ဂြိုဟ်ကောင်းတစ်ခု
ဖြစ်ပါတယ်။

၆-ကြာသည် အသံဂြိုဟ် ဖြစ်ပါ
အယ်၊ ဒါကြောင့်...

- ကောင်းသတင်း ကျော်စောခြင်း။
- ပြောသမျှ ဩဇာတည်စေခြင်း။
- အသံဖြင့် ဆောင်ရွက်ရသော
လုပ်ငန်း အောင်မြင်ခြင်း...
အံ့ပိုင်...

သန်းပုသာ

ခရီးကောင်းကြွရခြင်း၊
ရပ်ဝေးဒေသ များနဲ့
အကျိုးပေးခြင်း၊ ကြည်
ညိုပေါစေခြင်းတို့ ဖြစ်
စေပါမယ်။

ဒါပေမယ့် ၆-
ကြာနဲ့ ၁-ဇွေတို့သည်
ပကွ မိနေတဲ့အတွက်
အတွင်းမိတ် ပျက်တဲ့
အတွက် အနီးနေနဲ့
အဝေးနေ နှစ်မျိုးမှာ
အဝေးနေက ပိုပြီး
ကောင်းကျိုး ပြုပါလိမ့်
မယ်။

အတွင်းမိတ် ပျက်
တဲ့အတွက် ကျောင်း
တွင်း ပဋိပက္ခများ၊
ပြဿနာများ၊ ပူပင်
စရာများ မကြာခဏ
ကြုံရတတ်ပါတယ်။

ကြာသပတေး

ပညာဂြိုဟ်သည် ရာဇအိမ်၌ ရပ်
တည်နေတဲ့အတွက်...

- ပညာရေးတွင် ထွန်းတောက်ခြင်း။
- အတွေးအခေါ် ထက်မြက်ခြင်း။
- ဆရာကောင်းများနဲ့ ကြုံရခြင်း။
- မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းများနဲ့
ကြုံရခြင်း...
တို့ကို ဖြစ်စေပါမယ်။
အထူးကတော့...

• အိမ်မိမိ၊ မိုးကုတ်မေ့ရိပ်သာ (၂၉)

ပဓာန နာယက ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

ဘဒ္ဒန္တမဟိန္ဒ

အင်္ဂါဂြိုဟ် (၃-င်္ဂါ)သည် မရဏ
အိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- ပဋိပက္ခများ၊ အတိုက်အခံများ ကြုံ
ခြင်း။
- အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများ
ကြုံခြင်း။
- စိတ်အကျဉ်းအကျပ် တွေ့ရခြင်း။
- စိတ်ရှုပ်စရာများ တွေ့ရခြင်း
တို့ ရှိပါမယ်။

အသက်(၄၈)နှစ်အရွယ် အမျိုး
သမီးတစ်ဦးရဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါးပြင်ပုံစံ
ကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

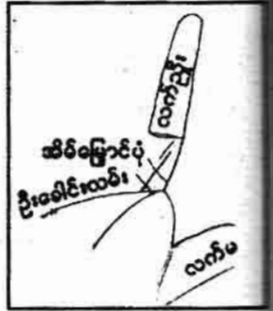
“က”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြပေးထား
တာ လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေး
ပျံ့ဟ်ခွင်မှာ အိမ်မြှောင်ပုံသင်္ကေတ
ရှိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

သင်္ကေတဗျားအတွက်

ထူးခြားသော

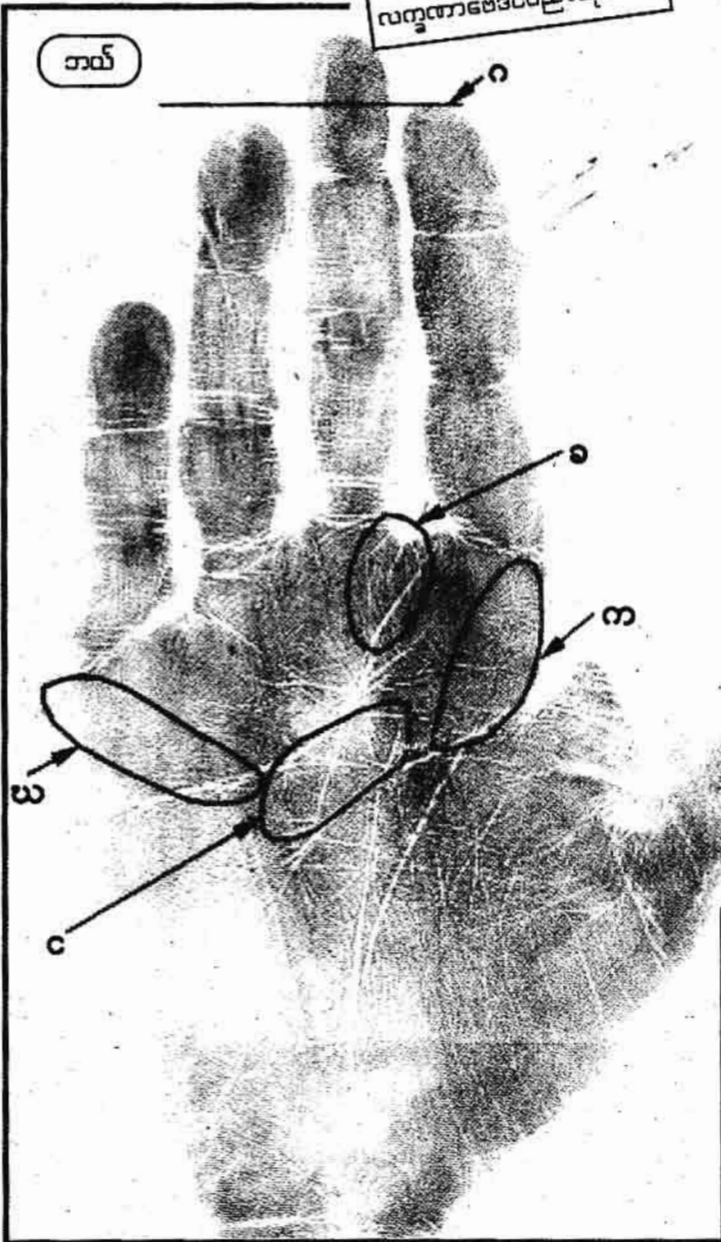
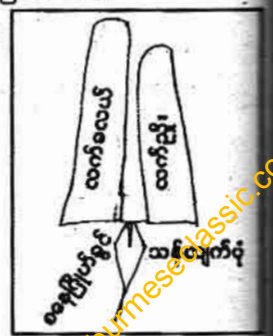
သက္ကဋ္ဌိန်းကွက်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်

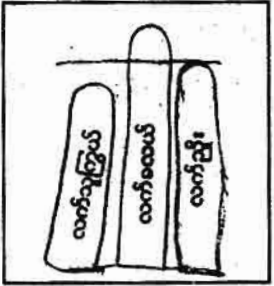
အဲဒီသင်္ကေတပါရှိသူ အမျိုးသမီးများဟာ
ဉာဏ်ပညာ ထူးချွန်ထက်ပြက်ခြင်း အကြီး
အမှူး ဦးစီးခေါင်းဆောင်တို့ကတော်ဖြစ်ခြင်း
ကိုယ်တိုင်လဲ အကြီးအမှူး ဦးစီးခေါင်းဆောင်
ဖြစ်ခြင်း ပီပီခိုင်ခိုင် အုပ်ချုပ်မှု ကျွမ်းကျင်ခြင်း
ဆရာသမားလုပ်ငန်း အုပ်ချုပ်မှုလုပ်ငန်းမှာ
ကျွမ်းကျင်ခြင်းဖြစ်တတ်တဲ့ ကံကြမ္မာရှိပါ
တယ်။

“ခ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထား
တာဟာ လက်ညှိုးနဲ့
လက်ခလယ်ကြား
စနေပျံ့ဟ်ခွင်နဲ့
ပိုနီးတဲ့နေရာမှာ
သန်လျက်ပုံ
သင်္ကေတ ထင်ရှားလှပေစွာ
ရှိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

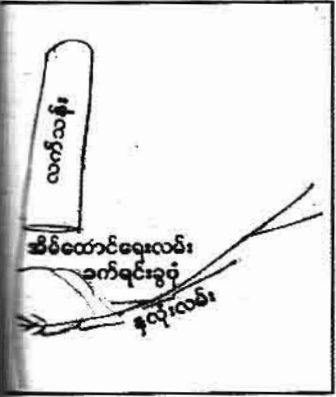
ဒီသင်္ကေတဟာ ဩစာအာဏာရှိခြင်း ဩစာအာဏာရှိသူများနဲ့ ရင်းနှီးချစ်ခင် ကျွမ်းဝင် ပေါင်းသင်းခြင်းဆိုတဲ့ ရာဇပုဂံကို ဖြစ်စေတဲ့ ကံကြမ္မာရှိပါတယ်။

“ဂ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ လက်ညှိုးထိပ်က လက်သူကြွယ် ထိပ်ထက် အနည်းငယ် ပိုမို ရှည်လျား နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

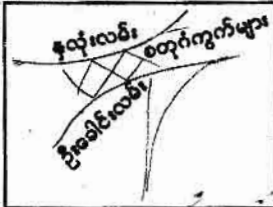
အဲဒီလက္ခဏာရှင် အမျိုးသမီးဟာ သူတစ်ပါး အပေါ်လွှမ်း အုပ်ချုပ် ဆရာလုပ်ရတတ် တယ်။ ခင်ပွန်းရဲ့ ချစ်ခင် အလိုလိုက် အရေး ပေးခြင်း ခံရတတ်တယ်။ သမီးဦး မွေးဖွား ရရှိခြင်း၊ သမီးပိုင်းကလေးများများ မွေးဖွား ရရှိခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။

“ဃ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် နှစ်မှာ အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်း အများမှာ ခက်ရင်းခွပုံနဲ့ နှလုံးလမ်း နှိပ်ရာဘက်ကို ခပ်ခိုခိုနိနိနိ ထိုးဆင်းနေ ခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒီလိုသင်္ကေတမျိုးက အိမ်ထောင်ရေးမှာ ခပ်ပွန်းက စောစွာ ကွယ်လွန်ပြီး ပုဆိုးပတာ ရောက်စေတတ်တယ်။

“င”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ နှလုံးလမ်းကြောင်းနဲ့ ဦးခေါင်းလမ်း ကြောင်းကြားမှာ စတုဂံသင်္ကေတများ ထင်ရှားရှိနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီသင်္ကေတကတော့ ကိုယ်ပိုင်ပြေကွက် များစွာ ပိုင်ဆိုင်နိုင်တဲ့ ကံကြမ္မာဖြစ်ပါတယ်။ အိုအိမ်တိုက်တာ ယာဉ်ကား ပိုင်ဆိုင်ပြည့်စုံ ခြင်း၊ ကျောင်းကန်၊ ဇရပ်၊ ဓမ္မာရုံ၊ သိမ်စတဲ့ သာသနိကအဆောက်အအုံများ ဆောက် လုပ် လှူဒါန်းနိုင်ခြင်းတို့ ဖြစ်စေတတ်ပါတယ်။ မှတ်ချက်။ ။ ယခုလက္ခဏာရှင်

အမျိုးသမီးဟာ အစိုးရ အရာရှိ ကတော်တစ်ဦးဖြစ်သလို မိမိကိုယ် တိုင်လဲအရာရှိကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပါ တယ်။ စီးပွားဥစ္စာ ပြည့်စုံခြင်း၊ ဩစာအာဏာမြင့်မားခြင်းတို့ ရှိပါ တယ်။

ဒါပေမယ့် သူမ အသက်(၄၄)နှစ် အရွယ်မှာ သူမရဲ့ ခင်ပွန်း ရွတ်တရက် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးနောက် သူမလဲ ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းမှ အနားယူခဲ့ တယ်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြ ပါစေ၊ အောင်မြင်ကျော်ကြား၊ ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၅၃)မှ အဆက်

ပင်ကိုစိတ်က ဒေါသ ဦးဆောင် တတ်ပြီး စိတ်တိုင်းကျခဲ့တဲ့ သဘောကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့အတွက် စိတ်အေးချမ်းမှု ရအောင် ကျင့်ကြံနေတဲ့ ဆရာတော် တစ်ပါးအနေနဲ့တော့ အထူး ပြဿနာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ ပင်ကိုကတော့ ဇွတ် တရွတ်ဆန်ပြီး စိတ်မြန်လက်မြန် ရှိပါ မယ်။

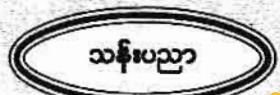
ဆရာတော်အတွက် အင်္ဂါဂြိုဟ်ဟာ အဆိုးဌာနဖြစ်တဲ့ မရဏအိမ်မှာ ရပ် တည်နေတဲ့အတွက်ကြောင့်...

- ❖ ဆီးရောဂါ ဖြစ်ပွားခြင်း။
- ❖ မျက်စိဝေဒနာ ခံစားရခြင်း... တို့ ရှိပါမယ်။
- အကြံပြုပါရစေ။
- အင်္ဂါရဲ့ အဆိုးသရုပ်ကို ပြေပျောက် စေရန်အတွက်...

- ❖ အားဆေးများ ဆပ်ပြာမှုန့်၊ ဆပ်ပြာ ခဲများ လျှူဒါန်းခြင်း။
- ❖ အဘယဒါနပြုခြင်း။
- ❖ စာသင်တိုက်များသို့ ဆား လျှူဒါန်း ခြင်း...

ကို ဆောင်ရွက်သင့်ပါတယ်။ ယခုလို ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းကြောင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်ရဲ့ အဆိုးသဘောများဖြစ်တဲ့ စိတ်ဒုက္ခကြုံခြင်း၊ စက်ပစ္စည်းကြောင့် ဥပဒ်ရောက်ရခြင်း၊ အစွယ်ရှိသော သတ္တဝါကြောင့် ဥပဒ်ကြုံရခြင်း၊ ထိခိုက် ဒဏ်ရာရခြင်း၊ သွေးထွက်သံယို ဖြစ်ရ ခြင်း၊ ဆေးမှား အစာမှားခြင်းတို့မှ သက်သာသွားမှဖြစ်ကြောင်း ရှိသေ စွာ လျှောက်ထား ဂါရဝ ပြုလိုက်ရပါ တယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

ရှားစောင်းချို ဆရာကြီးဦးမင်း ကာယသိဒ္ဓါပြီးမှ...

ဆရာကြီးမှာ ထန်းရွက်မိုး တဲတွင် နေထိုင်၍ ခြံဝင်းပတ်ပတ်လည် ရှားစောင်းပင်ကြီးများ၊ ကြက်လျှာပင် ချိုကြီးများ စိုက်ထားပြီး ဝင်ပေါက်တံခါးမထား။ ဆရာကြီးမှတစ်ပါး အခြားလူဝင်မရနိုင်အောင်ပင်ရှိရာ ဝေး။ တုတ်၊ ငြောင့်ဆူး မပေါက်၊ ကာယသိဒ္ဓါပြီးစီးရှားစောင်းချို ဆရာကြီးဦးမင်းဟူ၍ ဂုဏ်သတင်းကြီးလှသည်။

ပြဒါ၊ ဓာတ်လုံး၏ အာနုဘော်မှာ ဓာတ်သေဖြစ်လျှင် အခြားအကျိုးအာနိသင်နှင့် တန်ခိုးများပါ ရရှိနိုင်ပေရာ ပြဒါ၊ ဓာတ်လုံးကောင်းကောင်း တည်လို၊ ရလိုသူများအတွက် ဖော်ပြလိုက်ပါအံ့။

ဖျာပုံဖြူ၊ ရွာလယ်ကျောင်း ထိုစဉ်က ထိုကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးကား မဟိဒ္ဓိလောကတွင် “ဓုတနာပုံဆရာတော်” ဟု ထင်ရှားသည်။

တစ်နေ့တွင် ရောဝတီသဘော ကိုယ်စားလှယ်ကြီး ဦးချစ် ရောက်လာပြီး ပြဒါ၊ ဓာတ်လုံးကောင်းကောင်း တည်လိုကြောင်း၊ အစမှအဆုံး ခိုင်ခိုင်မာမာ စနစ်တကျ သိလိုပါကြောင်း လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်ကြီးမှ...

‘ရှားစောင်းချိုဆရာကြီးဦးမင်း ယင်းကူးယူသွား အကောက်နှင့်အဖြေကို မှတ်သွား ဖိုထိုးနေတာဆိုတာ လုပ်လိုရမှာပဲ’

ဟု မိန့်ကြားပြီး ထိုးနည်းပါ စာအုပ်ပေး၏။ ဦးပဋ္ဌင်းနန္ဒိသာရ အနားတွင် ကြည့်လျက်ရှိနေသည်။

မကြာပါ... စာကူးအပြီး ဦးချစ် မေးလျှောက်တော့ပြီ။ (စာဖတ်လျက် မေးသည်။)

(၁) ဘုန်းဘုန်း သေတတ်သည့်ရှောင် ၁၅၆ နဂျဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သိဒ္ဓါစောင့် ဆရာကြီးဖွား

ပြဒါ၊ ဓာတ်လုံးကောင်း

လိုချင်သလား ကာယသိဒ္ဓါဆိုသည်မှာ ပြောဖွယ်ရာမရှိ

ဆေးတဲ့ ငွေပေးလို့ မဝယ်ရဲနှင့်၊ ကွမ်းအစ်ထဲမှ ဆေးနှစ်မည်ဟင်းရွက်သည်က ဆေးနှစ်ခု၊ တရုတ်စုက ဆေးနှစ်တွေ၊ ရောယုက်လို့မွှေး ဖယောင်းသားကျသူအနေကို ညက်စွာလေ ကြိတ်ငြား၊ ကြိတ်ပြီးရ ထိုဆေးကို လုံးသေးသေးလုပ်ပါလေ၊ ဖုံးပိတ်နှင့်ပေ၊ ပြဒါ၊ ရည် မတ်မသွေကို ထည့်ပါလေ လုံတွင်းသို့လေ။ (၂) ထည့်ပြီးလျှင် ဖုံးပင်အုပ် ဇော်ဂျီထုပ် သေအချာ၊ ဖွဲသုံးဆုပ်ကာနာ မီးဘုတ်တို့ပါ၊ မီးအေးမှ ယူပါလေ၊ ပြဒါ၊ ရည်မှာ ပျဉ်းပလေး။ ‘အဲဒါကို ဘယ်လိုကောက်ထားတာပါလဲ’ ‘ဒီလို ဦးချစ်ရဲ့... အဲဒီတုန်းက ကွမ်းအစ်ထဲမှာ ငွေထိုးဘူး ထားကြ

လို့၊ ကွမ်းအစ်ထဲ ဆေးနှစ်မည် ငွေဘော်ကိုကောက်ကာ ဟင်းရွက်သည်က ဆေးနှစ်ခုက- ဟင်းရွက် ရောင်းဝယ်ကြတာမှာ ခဲသုံးလို့ ခဲလို့ ကောက်တာ တရုတ်ဆေးနှစ်တွေ၊ တရုတ်စု-တရုတ်ဆေးဆရာကြီးတွေဟာ ဂျွတ်ကို ဆေးများလို့ ဂျွတ်ကောက်တာ။ ဒီ ဘော်ဆေး ခဲ၊ ဂျွတ်(၂) ကျပ်သားစီ ရောကျိုး၊ သေတော့ အမှုန်ပြု၊ ညက်ညက်ကြီး ပျားရည်နဲ့တော့။ ဆေးလုံလုပ်၊ ဆေးအဖုံးပါလုပ်။

(၁) ကျပ်သားနှုန်းဖြင့် (၆) ပုံ၊ (၆) လုံလုပ်။ မြေလုံမှာတဲ့ ပြဒါ၊ ရည် (၁) မတ်သား၊ တစ်လုံ(၁) မတ်သား ထည့်။ ဆေးလုံဖုံး၊ ဖုံးပြီး မြေလုံကို နှစ်ဖက်ဖက် ဖွဲနှစ်ဆုပ် (မြေလုံငါးထပ် မဟုတ် မြေအိုထဲ ထည့်လည်ရသည်။

မီးခိုး၊ ယပ်ခတ် မီးညှိမှာ လုံကိုတည်ပြီး ခွဲ(၁)ဆုပ်အပေါ်မှာ ဆုပ်တုံး၊ ယပ် အနည်းငယ် မီးခိုးထွက်ရုံ ယပ်ခတ် မီးဆိုက်ထား၊ မီးအားလုံးအေးပြီး လုံပါ အေးမှ လုံကို ယူဖွင့်၊ ဆေးလုံမှ ပြဒါး ထုတ်ယူ၊ (၆)လုံ ပြဒါး (၆)မတ်ရရော ပြဒါးခဲ အပျဉ်းရမယ်

ဆရာတော်ကြီး ထိုသို့ မိန့်ကြားချက် အရ ဦးချစ် ပြဒါးဖမ်းရာ အမှန် ပြဒါး အဖြူ အမာခဲ (အပျဉ်း)ရပါသည်။ မီး ထိုးခံပါသည်။

ရတနာပုံဆရာတော်ကြီး၏ နည်း စနစ်အကောက်တို့ကို ရရှိလိုက်သည့် ဦးနန္ဒိသာရမှ ဆင်သက်ချက်ကို မူရင်း အဆိုနှင့်တကွ ဖော်ပြပါမည်။

(၃) ပြဒါးရည်ပျဉ်းကို ဆင်လိုက်မည့် တစ်ဖုန်း ယုလုံ မှန်ပုံကို ဆေးစာဖွဲ့စေစေ၊ ဆိုက် ချောက်က မှန်ပေသည့် သယံဆွေလျှင် ပြဒါးသေ သဘော၊

သယံဆွေ ထိုပြဒါးကို သိပြားရုံသာ တစ်ဖု သောက်ယုလုံဥပယ် နှစ်စွာ တစ်ကျနှင့် ရောစပ်၍ ဖွယ်ပေး မိန့်လှစေ နှာ(၁)ကျပ် ကုန်ချေလျှင် ပြဒါးသေ (၁)ပူပေါ့လေ။

ထိုပြဒါးလုံးအပျဉ်းကို ဆေး(၈)ဖုံ တေစောနှင့်ထိုး (အကြိမ်ကြိမ်ထိုး၍ အရေအတွက် မူသေတွက်မရ၊ သယံ ဆွေပြီး ပြဒါးလုံး မီးနေမီးရစ်ဖို့ လိုရင်း ဖြစ်သည်။)

ပြဒါးလုံးကို အက်ခတ်တတ်ဖို့လည်း လိုသည်။ ရုပ်ကို နှာခတ်များဖြင့် ပြုပြင်ရာတွင် နှာခတ်လွန်လျှင် လည်း ရုပ်ပျက်စီးတတ်သည်။ (သတိ ပြုဖွယ်ရာဖြစ်၏။)

ဆေး(၈)ဖုံတေစောမှာ ဟင်းခိုင်း၊ ကနဲ၊ စိန်၊ ဆေးဒန်း၊ ဇဝက်သာ၊ လက်ချား၊ ယမ်း၊ ကျောက်ချဉ် ဖြစ် သည်။

ထိုမီးနေပြဒါးလုံး တစ်ဖုးသားရှိလျှင် စင်ကြယ်အောင် ထိုးထားသည့် နှာ(ခဲ) (၁)ကျပ်သားနှင့်ထိုး၊ မီးလျှံနှာနှာထိုး (ရောစပ်၍ ဖွယ်ပေး၊ မီးနှာလှစေ) ပြဒါးသေ(၁)ဖုးသားရမည်။

(၄) ပြဒါးသေ(၁)ဖုးကို ထူးမြတ် သည့်အရသာ ကျွေးလိုက်ကြပါ။ (ဆီမျိုးစုံလောင်းပါ) ကာယသဒိဒ္ဓိ ဆိုသည်မှာ ပြောဖွယ်ရာမရှိ။ ကာယကို သူပြီးက ကြီးလိုက်သည့်အကြံ ဖိအိုက်၊ ဉာဏ်လျှင် ယုယားအထွတ်၊ ကံကောင်းလျှင် လမ်းရှည်စွာ၊ တွေ့လိုမှန် ဖျား၊ လမ်းတိုသို့လိုက်ပါမူ ထုံပြာသာ ရိုက်ပါ တော့လေ။

ပြဒါးလုံး တက်လမ်းများစွာရှိရာ နောင် အလျဉ်းသင့်သောအခါ ရေးဖြစ် နိုင်ဖွယ် ရှိပါသည်။

လမ်းတိုလိုက်ပါမူ ထုံပြာရိုက်ရမည် ဆိုရာ အာကာသဖြစ် တေစောမီး ပေးတတ်ရန် လိုသည်။

ဘော်၊ ညွတ်၊ သွပ်၊ ပြဒါးလမ်းမှ ဆေးဒန်း၊ ဒုတ္တာ၊ ဇဝက်သာ၊ ဆပ်ပြာ၊ ယမ်းခိမ်း၊ ဘား(၆)ပါး ဆေးမံ၍ ဖုတ် လျှင်လည်း ရသည်။

(၅) ထုံပြာ(၁)ဖုးက ကူးလိုက်ပတော်ငွေ တစ် ကျပ်လောက်ပေ ရောယုက်လို့ အရည်ထွေ လျှင် ဘော်ငွေသေ ထုံဖြစ်သည်။ ဘော်ငွေသေ ထိုထုံကို သုံးကြတော့ သက် ပေ တစ်ဆယ်လောက် သဲရည်တွင် ဖယ်ပါ သေ နှစ်ရွေး သဲက ဘော်သာရွာ ဖြစ်ရန်စွာ ကြံထည့်၍ ပုတ်ယုလျှင် တစ်ပွဲကြာ သုံးစား ပေတော့လေ။

ဘော်(၁)ကျပ်သားကျိုး၊ ထုံပြာ(၁) ဖုးသားပစ် ဘော်ပြာအဓိပ္ပာယ်ပေါ်လွင် ပြီး ဖြစ်သည်။

(၆) တစ်ပွဲကြာစွေများကို သုံးစားသည့် မောင်လုလင် စိတ်ကြိုများပယ်နှင့် ပြုကြခင်

ပျက်စီးရုံ အပြုတိုက်နှင့်ပေသွေ ပလွဲသင့်ပေ လှသိလျှင် သက်ဆယ်၊ ရက်ရှည်ရှည် ကြားဖူးပယ် ပျက်ပတ်ကြားလျှင်ပင် ထောင် ကိုသာပြင်။

လျှို့ဝှက်မှ ဘေးလွတ်စင်ပယ်၊ ပညာရှင် ဂုဏ်ပေးကံနှင့်လေ။ အဓိပ္ပာယ် သိသာပါ၏။

ယင်းအဆင့်ကား ကာယသဒိဒ္ဓိ၊ ဓန သဒိဒ္ဓိ၊ ဝိယ၊ အာရောဂျ သဒိဒ္ဓိပြီးရာ ဘုန်းရှင်ကံရှင်တို့အရာ ဖြစ်သည်။ ကံ အားလျော်စွာ သုံးစွဲတတ်လာရာ၏။ ဘော်ပြာသာမက ရွှေပြာလည်းရ၏။

(၇) ပညာရှင်ဂုဏ်ပေးကံက သုံးလသောက် မကြာ၊ ပျက်စီးရမည်သာ၊ ဇာတာကို ဖေဒင် ပေးနှင့် အရှေ့မှ ဖောင်ခိုင်လျှင် လွတ်ခွင့် ပြင်၊ ကြံပုံကောင်းမှ မောင်လုလင်ယ် ပညာရှင်ခံထိုက်ကံလေ။

(၈) ပညာကို ဘယ်အတတ်မှ ပိုင်းဖြတ်၍မဆို ထားကတိယွင်းယိုလျှင် ပုဂ္ဂိုလ်အိုသူပိုက် ခိုးသားရိုက် သေသည့်အမှန် ကျမ်းရှိထုံးစံ ပုဂ္ဂိုလ်ရိုက် သေရဟန်မှာ၊ ဂါထာပြန် ရွတ်မိ လို့လေ။

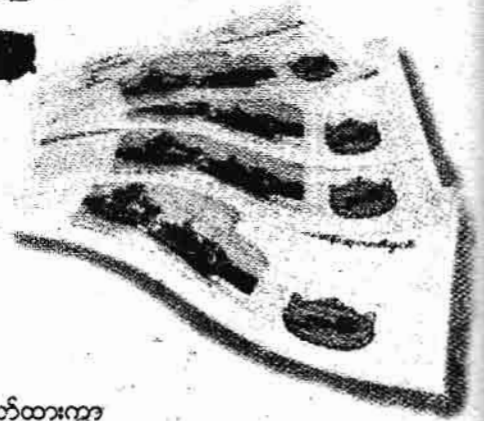
နက္ခတ်ကိုက်(ဓန သဒိဒ္ဓိ နက္ခတ် မွန်းတည့်)ချိန် ဝေဗ္ဗမန္တန်ရွတ်ရာ ကောင်းကင်မှ ရတနာ(၇)ပါး မိုးရွာကျ စေသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခိုးသားဓားပြများ အား မန္တန်ရွတ် အစွမ်းပြမိရာ နောက် တစ်ဖွဲ့ ခိုးသားဓားပြများနှင့် အတွေ့ နက္ခတ်မိမိဖို့ မန္တန်ရွတ်မရသဖြင့် ရိုက် သတ်ခံရထုံး ရှိသည်။ ဂါထာပြန်ရွတ်မိ သူများ အထူးသတိထားဖွယ်ပင်။

ဘုန်းဘုန်းဘုရား... အင်္ဂါရတ် လောကအား ချိုးမြှောက်ခြင်းငှာ ဖော် ထုတ်ခွင့်ပြုပါတော့။

|| သဒ္ဓိအောင် ဆရာကြီးပူဇော် ||

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက်
ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးမိုးမှုနှင့်
အောင်ဘာလေ

ဧပြီလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်
ဘာလေ ထိဖွင့်ပွဲတွင် ပျော်စရာဆုကြီး
များနှင့် ဖူးစာဆွဲခွင့်ရစေရန် ၂၊ ၆၊
၃၊ ၁ ဂဏန်းခြေများကို ဦးစားပေး
ရွေးချယ်ကာ က၊ ၆၊ ၂၊ ၁
အက္ခရာဝလံများဖြင့် တွဲဖက်ကံစမ်းနိုင်
ကြသည်။

မိမိတို့မွေးနှစ်အရ ကံအခွင့်အလမ်း
များကို အသုံးပြုလိုပါက အောက်တွင်
ကြည့်ပါ။

(သို့မဟုတ်) နောက်ပိတ်ထားကာ
အထက်ဖော်ပြပါ အက္ခရာနှင့် ဂဏန်း
များ တွဲဖက်ကံစမ်းသင့်သည်။

ကံပွင့်အရပ်ဖြစ်သော အနောက်
တောင်ထောင့်အရပ်ရှိ ထီလက်မှတ်
အရောင်းဆိုင်တွင် တနင်္လာနေ့ထိ
ထိုးနိုင်သည်။ မူတွဲ စပ်တူ ထိုးလိုလျှင်
စနေသားသမီးနှင့် ပေါင်းစပ်ပါ။

ဆိုင်တည်ရာဌာနမလ အင်အား
ရယူလိုပါက ဆိပ်ကမ်း၊ သင်္ဘောဆိပ်၊

အဖျော်ယမကာ ဆိုင်ကြီးများ၊ ဆိုး
ဆေးအရောင်းဆိုင်များအနီး ဖွင့်လှစ်
ရောင်းချသော ထီအရောင်းဆိုင်များ
တွင် ကံစမ်းပါ။

ထီကံမြင့် ယတြာပြုလိုပါက...
တနင်္လာနေ့တွင် ဖျော်ရည်(၅)ခွက်ကို
ဘုရားရှင်အား ကပ်လှူကာ လိုရာ
ဆုတောင်းနိုင်သည်။ နံနက်ပိုင်းတွင်
ပြုလုပ်နိုင်ပါက ပို၍သင့်လျော်ပါသည်။

မွေးနှစ်	လားဘိပွင့်အရောင်	ကံပွင့်ဂဏန်း	ကံပွင့်အရပ်	စပ်တူထိုးလျှင်	ကံပွင့်နေ့
ကြွက်	ပြေဝါ	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာ
စွား၊ ကျား	အနီ	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါ
ယုန်	အစိမ်းရင့်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေး
နဂါး၊ မြွေ	အဖြူ	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေ
ပြင်း	အပြာ	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူး
ဆိတ်၊ ပျောက်	စိမ်းနု	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေး
ကြက်	အညို	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေ
ခွေး၊ ဝက်	ရွှေဝါ	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာ

ဥပမာ၊ ကြွက်နှစ်ဖွားတို့သည် မြေဝါ
ရောင်ကို လားဘိပွင့်အရောင်အဖြစ်
အဆောင်ပြုနိုင်သည်။ ကံပွင့်ဂဏန်း
ဖြစ်သော (၂)ဂဏန်းကို ထိပ်စီး
၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြေထိမဂ္ဂန်း

လှေဆိပ်၊ ကမ်းနား၊ သဲသောင်ပြင်ပြင်
စသည်တို့၌ ဖွင့်လှစ်သောဆိုင်၊ ရေ
ယာဉ်ပေါ် ဖွင့်လှစ်သောဆိုင်၊ ရေ
တွင်း၊ ရေကန်၊ ရေစက်၊ ရေစင်ကြီးများ။

ဓာတ်ကြီးငါးပါး စိုးမိုးမှု အကူအညီ
ဖြင့် ထီဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ

ထက်စင်းကျော်စွာ

ဒါနဟန်ချက် သဒ္ဓါပွက်၍

သန်းခေါင် (ဥညာဇော)

ကျင့်နိုင်ကြပါစေ

“ဒါန”ကို ပေးခြင်း၊ လှူခြင်း၊ စွန့်ခြင်း ခေါ် ပြောရပါမယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အယူအဆ တော့ ရွယ်တူကိုပေးတယ်။ ငယ်သူ ကို စွန့်တယ်။ ကြီးမြတ်သူကို လှူတယ် ဆိုချင်ပါတယ်။

တစ်စုံတစ်ဦးကို တစ်စုံတစ်ရာ ပေး လှူရာမှာ “သဒ္ဓါ” ယုံကြည်မှု ရှိနေဖို့ ဆိုပါမယ်။ သဒ္ဓါဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှု မရှိ ခင် ဒါနဆိုတဲ့ ကုသိုလ်မှုသည် ဖြစ်ပေါ် နိုင်ရာ မလွယ်လှပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဒါန ဆိုတဲ့ ကောင်းမှုပါရမီ ဟန်ချက်ညီဖို့ သဒ္ဓါဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုနဲ့ တည့်မတ် အောင် ထောက်ကန်ထားရပါမယ်။

ယုံကြည်မှု ဆိုရာတွင် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ဆိုတဲ့ ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည် ခြင်း၊ ကံ၊ ကံရဲ့ အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း တို့ပါပဲ။ ကောင်းမှုကံက ကောင်းကျိုး ပေးတယ်။ မကောင်းမှုကံက မကောင်း ကျိုးပေးတယ် ဆိုတာကိုပါပဲ။

ဒါနသည် ချမ်းသာတဲ့ အကျိုးကို ထမ္မာယ်ဆိုတာကို ခွဲခြား၍ ယုံကြည် ခဲ့ပါ။ ထမ္မာယ်ဆိုတာက ဆင်းရဲဒုက္ခ ဖြစ် လျော့မယ်လို့ မဆိုပါဘူး။ ညောင်စု လောက် လှူသောကြောင့် ညောင်စုတို့ လောက် အကျိုးရတယ်ဆိုတာကိုပဲ ယုံထားဖို့ပါ။

သဒ္ဓါဆိုရာ၌ အာဂမသဒ္ဓါ၊ အဓိဂမ သဒ္ဓါမျိုး ထားရမယ်လို့ မဆိုပါ။ ပသာဒ သဒ္ဓါနဲ့ ဩကပ္ပဒသဒ္ဓါလောက် ထား နိုင်လျှင်ပင် ဒါနဟန်ချက် ညီသွားနိုင် ပါတယ်။

ဆက်ပြီးတော့ ပြောချင်တာကတော့ ဒါနဝတ္ထု ဆယ်ပါးပါပဲ။ ဒါတွေကို သိ ထားဖို့ လိုပါတယ်။ ပါဠိတော်လေး

တစ်ခု ရှိပါတယ်။
အနံ့ ပိနံ ယရံ ထွဉ်၊
ယာနံ မာလာ ပိလေပနံ၊
ဂန္ဓော သေယျာ ပဒီယေဉ်၊
ဒါနဝတ္ထု ဣမေ ဒဿ။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့...

ဒါနဝတ္ထုဆယ်ပါးကတော့ ခံ့ခွမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ လိမ်းကျံနံ့သာ၊ အမွှေးအကြိုင် နံ့သာ၊ နေရာအိပ်ရာ၊ ဆီမီးလို့ ဆိုလို ပါတယ်။ ကဲ ဒါနအကျိုးသွား ပါဠိလေး ကို ပြောပါဦးမယ်။

အဒန္တအမနံ ဒါနံ ဒါနံ သပ္ပတ္တဿကော၊
ဒါနေန ဝိယဝိစာယာ ဥဗ္ဗမန္တံ နမန္တိစ။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့...

ဒါနတရားသည် မယဉ်ကျေးသူကို ယဉ်ကျေးစေတယ်။ အလုံးစုံသော လောကီလောကုတ် အကျိုးကို ပြီးစေ တယ်။ မချစ်ခင်သူကို ချစ်ခင်မြတ်နိုး စေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

လှူတဲ့အခါ ယုံယုံကြည်ကြည် လှူပါ။ အဆင်းလှတဲ့ အကျိုးကို ရမယ်။ ရိုရိုသေသေလှူ ဩဇာတိက္ကမ ကြီးမား

စေမယ်။ အချိန်အခါနဲ့လှူရင် လိုရင် ရမယ်။ နိဝါတတရားနဲ့ လှူရင် ရန်သူ မျိုးငါးပါးဘေးက ကင်းဝေးမယ်။ ပြတ် ပြတ်သားသား လှူရင်တော့ ချမ်းသာ တဲ့ အကျိုးကို ရစေမယ်။

ကဲ ဒါနနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ စုံ သလောက် ရှိသွားပါပြီ။ မူလရည်ရွယ် ရင်းလေး မပျောက်ရအောင် လွယ် လဲလွယ်၊ အကျိုးလဲရမယ့် ဒါနပြုနည်း ကျင့်စဉ်ကို လောကသားများအတွက် လောကီလမ်းကြောင်းက စရဏာများ ဖြင့် ဟန်ချက်ညီအောင် ညီကြည့်ဖို့ပါ ပဲ။

ကဲ ညီကြည့်ကြရအောင်။

ဤတွင် အနိဋ္ဌ နဲ့ ဣဋ္ဌ ခွဲကြည့်ဖို့ လိုပါဦးမယ်။ ခုနစ်နေ့သားသမီးများ မရဏဗျား၊ ဘင်္ဂဗျား၊ ပုတီးဗျားဖြစ်ရင် အနိဋ္ဌလို့ မှတ်ထားလိုက်ပါ။

အဓိပတိဗျား၊ အထွန်းဗျား၊ သိုက် ဗျား၊ ရာဇဗျားတို့ကို ဣဋ္ဌဗျားလို့ မှတ်ယူထားရပါမယ်။

နေ့သားအလိုက် လှူရန် ဝတ္ထုပစ္စည်း များ ဖော်ပြပါမယ်။

❖ တနင်္ဂနွေသားသမီး ဣဋ္ဌဗျားများ သည် နေ့စဉ် ညတိုင်း အလင်းတိုင် (၆)တိုင်လှူပါ။

တနင်္ဂနွေသားသမီး အနိဋ္ဌဗျား များသည် နေ့စဉ် နံနက်ပိုင်း၌ နံ့သာ တိုင်(၆)တိုင် လှူပါ။

❖ တနင်္လာသားသမီး ဣဋ္ဌဗျားများ သည် ကြိသကာ(၂)ချပ် လှူပါ။ အနိဋ္ဌဗျားကတော့ အဖြူရောင် မွှေးသောပန်း (၁၅)ပွင့် လှူပါ။

နက္ခတ္တဇရာဇိန္ဒြေမဂ္ဂဇင်း ၁၅၉

❖ အင်္ဂါသားသမီး ဣဋ္ဌဗွားများ
သည် ဆွမ်းဖြူဖြူကို ဆီဆမ်း၍
လှူပါ။

အနိဋ္ဌဗွားများကတော့ ယာဂု
ဆန်ပြုတ် လှူပါ။

❖ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ဣဋ္ဌဗွားများ
ကတော့ ရေသန့်လှူပါ။

အနိဋ္ဌဗွားများကတော့ အချိုရည်
လှူပါ။ ရာဟုသားသမီးကတော့
ယိုတစ်မျိုးမျိုး လှူပါ။

❖ ကြာသပတေးသားသမီး ဣဋ္ဌ
ဗွားများကတော့ ပန်းများ
ဝေဝေဆာဆာ လှူပါ။

အနိဋ္ဌဗွားများကတော့ ပေါက်
ပေါက်ဆုပ် လှူပါ။ ပေါက်ပေါက်ပွင့်လဲ
လှူနိုင်ပါတယ်။

❖ သောကြာသားသမီး ဣဋ္ဌဗွား
များကတော့ သစ်သီးကပ်လှူပါ။
အနိဋ္ဌဗွားများကတော့ ဆွမ်းကို
ပျားရည်ဆမ်းပြီး လှူပါ။

❖ စနေသားသမီး ဣဋ္ဌဗွားများ
ကတော့ နွားနို့လှူပါ။
အနိဋ္ဌဗွားများကတော့ ထန်းလျက်
လှူပါ။

မွေးနေ့တိုင်း လှူပါ။ လှူပြီးရင်...

ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဣဏ္ဍိယံ(ပုတီးတစ်လုံးချ)

ဓမ္မံ သရဏံ ဣဏ္ဍိယံ(ပုတီးတစ်လုံးချ)

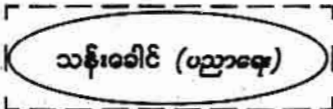
သံဃံ သရဏံ ဣဏ္ဍိယံ(ပုတီးတစ်လုံးချ)

(၉)ပတ်စိပ်ပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။

(၃)လခန့် ခွဲခြွာ ဆောင်ရွက်သွား

ရင်ဖြင့် သင်တို့ရဲ့ ကံတရားများ အထူး
ပွင့်လန်းပြီး လာဘ်လာဘများ ရွှင်လန်း
လာပါလိမ့်မယ်။

အေးမြ ရင်မှာ ရှိပါစေ။

လက်ဖက်စားနို့

ရင်ပြည့်ရင်ကယ် မဖြစ်ရအောင်

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရဲ့
ဒေသအတော်များများမှာ

လက်ဖက်စားတဲ့

အလေ့ ရှိကြပါတယ်။

တောရွာများမှာ

ညှော်သည်လာရင်

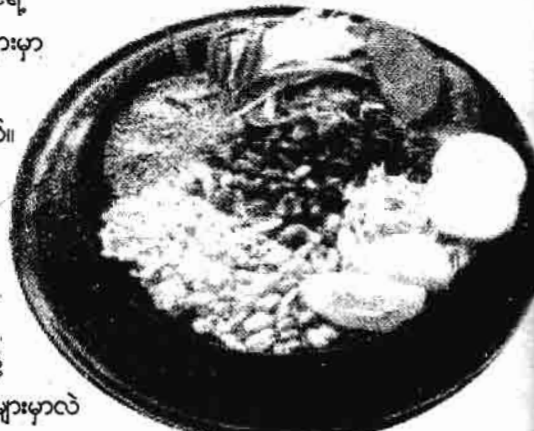
လက်ဖက်သုပ်နဲ့

ညှော်ခံပါတယ်။

အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာပွဲနဲ့

ဘုရားပွဲ၊ ကျောင်းပွဲများမှာလဲ

လက်ဖက်ဟာ မပါမဖြစ်ပါ။

လက်ဖက်ဟာ ကျွန်တော်တို့ စားနေကျ ရိုးရာစာ ဖြစ်ပေမယ့် လက်ဖက်စား
ပြီးရင် ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ရင်မပြည့်အောင် လက်ဖက်စားတဲ့
နည်းကို ဦးကြီးဆီက ရလိုက်ပါတယ်။

တစ်နေ့ ဦးကြီး ကျွန်တော်တို့အိမ်ကို အလည်လာပါတယ်။ ကျေးရွာထုံးစံ
အတိုင်း လက်ဖက်သုပ်နဲ့ ညှော်ခံပါတယ်။ ဦးကြီးက လက်ဖက်စားကာနီးမှာ
ကျွန်တော့်အား သဘောရွက် အနည်းငယ်ခူးခူးရန် ပြောပါတယ်။ အဲဒီနောက်
လက်ဖက်ကို သဘောရွက် အနည်းငယ်နဲ့ရောပြီး စားပါတယ်။

'လက်ဖက်ကို သဘောရွက်နဲ့ ရောစားရင် ရင်ပြည့်ရင်ကယ် မဖြစ်ဘူး။ သဘောရွက်ရဲ့ ဒါထဲ
အရသာလဲ မစံစားနဘူး'

လို့ ဦးကြီးက ပြောပြပါတယ်။

ဒါကြောင့် လက်ဖက်စားပြီး ရင်ပြည့် ရင်ကယ်မှာ ကြောက်သူများအတွက်
လက်ဖက်ကို သဘောရွက်နဲ့ ရောစားခြင်းဖြင့် ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း ဘေး
ကင်းဝေးကြစေဖို့ နည်းလမ်းကောင်းလေးတစ်ခုကို ရေးသား တင်ပြလိုက်
ရပါတယ်။

နတ်အောက် ပြုမင်္ဂသစ်

အန္တရာယ်ကင်းပျောက်

ချမ်းသာထွေကင်း ဝါထာတော်

ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေ ဦးဝင်းဇော်သည် အငြိမ်းစား ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအသက်(၆၇) နှစ် ရှိခဲ့ပြီ။

သူသည် အနယ်နယ်အရပ်ရပ် တောင်ပေါ်မြေပြန့် မြေလတ်၊ အထက် အညာ၊ အောက်အကြေဆိုသလို၊ ကျောင်းဆရာ ဝန်ထမ်းဘဝတွင် သုံး နှစ်တစ်ကြိမ်ဆိုသလို ဒေသစုံသို့ သွား ဆောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသူ ဖြစ်

ပြီး အတွေ့အကြုံများစွာ စုံလင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးဝင်းဇော်သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အလွန်ကြည်ညို လေးနက်ပွား ပွားသူ ဖြစ်သည့်အပြင် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး လည်း အမြဲစိပ်ပွားသူ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့်လည်း လွန်ခဲ့သည့် ဆယ် နှစ်ခန့် ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားရင်ပြင် တွင် ပုတီးစိပ်ပွားရင်း တွေ့ဆုံ ခင်မင် ရင်းနှီးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ပုတီးစိပ်ဖက်

မိတ်ဆွေရင်းများ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

သူသည် ဂါထာ၊ မန္တန်၊ မန္တရားများ များစွာကို သီထား ရွတ်ပွားသော်လည်း သူ့အနှစ်သက်ဆုံးနှင့် သူ့ဘဝတွင် ယခုအချိန်ထိ ရင်တည် အသက်ရှင်နေ နိုင်သည်မှာ ယခုတင်ပြမည့် အန္တရာယ် ကင်းဂါထာ၏ ကျေးဇူးဂုဏ်တော် ကြောင့်ဟု မကြာခဏ ထုတ်ဖော်ပြော တတ်သဖြင့် ရေးသား တင်ပြအပ်ပါ သည်။

ဦးဝင်းဇော်အဖို့ တစ်မြို့မှ တစ်မြို့၊ တစ်နယ်မှ တစ်နယ်၊ ဒေသတစ်ခုမှ ဒေသတစ်ခုသို့ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ပြောင်းရွှေ့သွားလာတာဝန်ထမ်းဆောင် ခဲ့ရသူဖြစ်ရာ ရေလမ်း၊ လေလမ်း၊ ကုန်း

www.burmeseclassic.com

လမ်း၊ တောလမ်း၊ တောင်လမ်း လမ်းများစွာ ဖြတ်သန်းခဲ့ရပြီး အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်နှင့်လည်း အများနှင့်အတူ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီး အန္တရာယ်ကင်း ဂါထာကိုသာ မပြတ် ရွတ်ပွားရင်း အေးချမ်းသာယာ အဆင်ပြေခဲ့ရသည် ဟု ပြောပြဖူးပါသည်။

ကားတိမ်းမှောက်သည်ကို လည်းကောင်း၊ ကားချင်း ပွတ်တိုက်သည်ကို လည်းကောင်း၊ မော်တော်ပွဲထောင်၊ စက်လှေများနှင့် မြစ်ထဲတွင် မုန်တိုင်းမီး လှိုင်းကြီး ရိုက်သည်ကို လည်းကောင်း အကြိမ်ကြိမ် ကြုံခဲ့ရဖူးသော်လည်း ထိခိုက်ပွန်းပဲ့မရှိ မိဖွေးတိုင်း၊ ဖဖွေးတိုင်း ကျန်းမာပကတိ ချမ်းသာရှိခဲ့ရသည်ကို ပြောမဆုံးပါပေ။

အထူး ထူးခြားသည်မှာ ၁၉၈၇ ခုနှစ်က တောင်ပေါ်ဒေသတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ခြုံမှ လစာငွေများ ထုတ်ပြီး ပြန်လာရာ ထိုလမ်းတွင် အမြဲသွားလာနေသော လိုင်းကားကြီး စီးခဲ့ရသည်။

တောလမ်းတစ်နေရာတွင် လူဆိုး ဓားပြတို့က ကားကိုတား၍ ပစ္စည်းလု ရန် ကြိုးစားကြသည်။ ဦးဝင်းဇော်မှာ ကားရှေ့ခေါင်းထဲ ဒီရိုင်ဘာနှင့်အတူ ကပ်စီးရသူဖြစ်ရာ ရည်ရွယ်ချက် မရှိရဘဲနှင့်...

‘ကားကို မရပ်နဲ့ ရပ်မပေးနဲ့။ လီဘာ ကုန်နင်းပြီး မောင်း၊ ရပ်မပေးနဲ့။ ဘာမှ မဖြစ်စေရဘူး။ ကျွန်တော် တာဝန်ယူ တယ်။ မောင်း...မောင်း’

နှင့် ပြောဆိုမိရာ ကားမောင်းသူ ကလည်း ကယောင်ကတမ်းနှင့် ကားကို အသားကုန် မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ လူဆိုးဓားပြတို့က သေနတ်နှင့် သုံး၊ လေးချက် ပစ်သော်လည်း ခရီးသည်

တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ ထိမှန်ခြင်း မရှိသည့်အပြင် ကားကိုပင် ထိမှန်ခြင်း လုံးဝမရှိခဲ့ပေ။

လူဆိုးဓားပြတို့အန္တရာယ်မှ ကင်း လွတ်သောနေရာ ရောက်သောအခါ ကားကို ရပ်နားပြီး ကားမောင်းသူက...

‘ဒီက ဆရာကြီးမှာ အဆောင်ကောင်း ရှိ တယ် ထင်တယ်။ ကြေးမိုးကြီးသွားများ ဆောင်ထား။ ရှိထားသလားဗျာ။ ရှိရင် ပြင်ပူချင်လို့ ပြစ်ပါ။ ကြည့်ပါရစေ’

ဟု တောင်းပန် ပြောဆိုလေသည်။ ထိုအခါ ဦးဝင်းဇော်က...

‘မရှိပါဘူးဗျာ။ ဘာ ကြေးမိုးကြီး သွားမှ မရှိပါဘူး။ ကြေးမိုးကြီးသွား ဆိုတာ မြင်တောင် မမြင်ဖူးပါဘူး။ ဘာလို့ မေးတာလဲဗျ’

ဟု ရိုးရိုးကြီး ပြန်ပြောမေးရာ...

‘ဟာ... ဒါဆိုရင်တော့ ဒီဆရာကြီး ဟာ သိဒ္ဓိတန်ခိုးရှိနေလို့လို့ ဆိုရမှာပဲ။ ဘာလို့လဲဆိုရင် စောစောက လူဆိုး ဓားပြတွေက ဆရာကြီးနဲ့ ကျုပ်ကို ရှေ့တည့်တည့်ကနေ သေနတ်နဲ့ ချိန် ပစ်၊ ဘေးကလဲ ပစ်ကြတယ်လေ။ ဆရာကြီးနဲ့ ကျုပ်ကို ထိမှန်ဖို့ ဝေးလို့ ကားမှန်ကိုတောင် မထိခဲ့ဘူးလေဗျာ။ ကျုပ် မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရတာ ပဲဗျ။

ကြေးမိုးကြီးသွား ဆောင်ထားရင် ကျည်ချော်တယ်။ ကျည်လွဲတယ်။

ကျည်ကာတယ်။ မီးမကူးဘူးလို့ ကျုပ် သိထား၊ ကြားဖူးထားလို့ မေးရတာပါ။ ကဲပါ...ဆရာကြီးရယ် ကြေးမိုးကြီး သွား ရှိရင်လဲ ရှိတယ် ပြောပါဗျာ’

ဟု ကားမောင်းသူက အံ့ဩဘာနန်း ဆိုလေသည်။ ထိုအခါမှ ဦးဝင်းဇော်မှာ သဘောပေါက် ပြုံးရယ်လိုက်ပြီး... ‘ကျွန်တော့်မှာ အဆောင်ကောင်း ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီက နောင်ကြီး ပြောတဲ့ ကြေးမိုးကြီးသွားတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်အဆောင်က ဒါပါပဲ...’

ဟု ဆိုကာ ကျောင်းတွင် လက်နှိပ် စက်နှင့်ရိုက်၍ ဓမ္မဒါနပြန်ဝေသော အန္တရာယ်ကင်းဂါထာစာရွက်ကို အိတ်မှ ထုတ်၍ ကားဒီရိုင်ဘာနှင့် ခရီးသည်များကို ဝေငှ ရွတ်ဖတ်စေလေသည်။ ခရီးသည်များလည်း အံ့ဩဝမ်းသာ စွာဖြင့် ဦးဝင်းဇော်ကို အရိုအသေဖေးကြာ ရှိခိုးသူ ရှိခိုးကြလေသည်။

ထို အန္တရာယ်ကင်းဂါထာတော်မှာ ခက်ခဲသော ပါဠိများ၊ အသံထွက်များ မပါဝင်ဘဲ လူတိုင်းလူတိုင်း အလွယ် အသာ ရွတ်ပွားနိုင်သော ဂါထာတော် ဖြစ်ပါသည်။ ဂါထာတော်မှာ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

- အန္တရာယ်ကင်း ဂါထာတော်**
- ❖ ဗုဒ္ဓ ဂုဏ် သက္ကန္တံ အဟံ ဝုန္နာပိ သဗ္ဗန္တံ
 - ❖ ဓမ္မ ဂုဏ် သက္ကန္တံ အဟံ ဝုန္နာပိ သဗ္ဗန္တံ
 - ❖ သံဃ ဂုဏ် သက္ကန္တံ အဟံ ဝုန္နာပိ သဗ္ဗန္တံ
 - ❖ ဟတပိတု ဂုဏ် သက္ကန္တံ အဟံ ဝုန္နာပိ သဗ္ဗန္တံ
 - ❖ အာစရိယ ဂုဏ် သက္ကန္တံ အဟံ ဝုန္နာပိ သဗ္ဗန္တံ
 - ❖ အနက်
 - ❖ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗုဒ္ဓဂုဏ်

✦ ကြွက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေး အစုအပုံလိုက် ခဏတ်သည်။ လာဘ်လာဘာရွှင်လန်း၍ ဖွားလုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေ အောင်မြင်သောကာလ ဖြစ်သည်။ ကြွေးမြီများလည်း ပြေလည် ရရှိနိုင်ကြသည်။

အမျိုးသား ဇာတာရှင်များမှာ မျက်နှာပွင့်လန်း၍ ချစ်သူ၊ ဇနီး ရက်ိန်း နှိုသည်။ ယာဉ်ရထား ဝင်နိုင်ပါသည်။

✦ နွားနှစ်ဖွား

နေရာဒေသအသစ်၊ အတွေ့အကြုံ အသစ်အဆန်းများ ချောက်ရှိ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ ဉာဏ်ပညာပွင့်လင်း၍ သင်ယူလေ့လာ သမျှ မှတ်မိနားလည်မှု လွယ်ကူသော ကာလ ဖြစ်သည်။

အထည်အလိပ်များ ဝင်ကိန်းရှိ သည်။ ကူဖော်လောင်ဖက် တပည့်တန်း နိုင်သည်။ အိမ်ရှင်မတို့ သားမှ မြေဦး နီရဖွယ်ရှိသည်။

✦ ကျားနှစ်ဖွား

အိုးအိမ်၊ ခြံမြေ ဝင်တတ်သည်။ ဆားအန္တရာယ် ကင်းရှင်း၍ စိတ္တသုခ မြည့်စုံသောကာလ ဖြစ်သည်။ စားကောင်းသောက်ဖွယ်များ၊ ဟင်းခတ် အမွှေးအကြိုင်ပစ္စည်းများ လက်ဆောင် ရတတ်သည်။

ဉာဏ်လုပ်သားများ တီထွင်ဖန်တီးမှု အတွက် အကျိုး ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။ ကျောက်မျက်နှင့် တွင်းထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသန်လိမ့်မည်။

✦ ယုန်နှစ်ဖွား

အကြံအစည် အောင်မြင်မည်။ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသော စီမံကိန်း များ၊ လျာထားချက်များ အကောင်အထည်ဖော်ဖြစ်မည်။ လူငယ်လူရွယ် တို့ ချစ်သူ ဖူးစားဖက်ရတတ်သည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟုဂ်ဇီ (Hu Jin Zhi)

ကြွေထည်၊ မြေထည်ပစ္စည်းများ ကြောင့် ငွေကြေး အကျိုးအမြတ် ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။ အမျိုးသမီးများ ဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာများ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားမည်။

✦ နဂါးနှစ်ဖွား

နေအိမ်ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် မိတ်ဆွေ သင်္ဘောများ၏ အရေးကိစ္စအချို့ အတွက် အားကိုးတကြီး အကူအညီ တောင်းခြင်း ခံရတတ်သည်။ အချိန်၊ ငွေ၊ လုပ်အား ပြည့်စုံစွာ ဦးဆောင် လုပ်ကိုင်ပေးရဖွယ် ရှိသည်။

မျက်စိနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ အချို့အတွက် စိတ်အေးချမ်းသာ ရက်ိန်းရှိသည်။ (ဖခင်ဘက်)အဘိုး၊ ဖိုးလေးတို့ထံမှ ငွေကြေး လက်ဆောင် ရတတ်သည်။

✦ မြွေနှစ်ဖွား

မိတ်ဆွေကောင်း တိုးပွားသောကာလ ဖြစ်သည်။ ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှု နယ်မြေဒေသများသို့ သွားရောက်ရ တတ်သည်။

မိတ်ဆွေသားချင်းများ စုစုပုံစုဖြင့် သာရေးနားရေးကိစ္စများတွင် တက်ကြွ စွာ ပါဝင်ရလိမ့်မည်။ မီးဖိုချောင်သုံး ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ယဉ်ကျေး ပျူငြာမင်္ဂလာစကားများ ဆိုရတတ် သည်။

✦ မြင်းနှစ်ဖွား

အိုးအိမ်၊ အလုပ်အကိုင် ပြောင်းရွှေ့ရတတ်သည်။ မတော်တဆ ဖြစ်မှုများ သတိထားပါ။ မိတ်ဆွေရင်း ချာများအတွင်း စကားတင်းဆို အကောက်ကြံသူ ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။

ပူစပ်သော အစားအစာများကြောင့် ဥပဒ်ရောက်ရဖွယ်ရှိသည်။ အိမ်ထောင် ဦးစီးတို့ ချွေးမအတွက် စိတ်ညစ်ရ တတ်၍ အိမ်ရှင်မတို့ ယောက္ခထီးနှင့် သဘောထား ကွဲလွဲနေတတ်သည်။

✦ ဆိတ်နှစ်ဖွား

မိမိနှင့် မသက်ဆိုင်သော အလုပ်ကိစ္စ ပြဿနာများတွင် ဝင် ရောက် စွက်ဖက်မိသဖြင့် အကျိုးနည်း ရတတ်သည်။

စီးပွားရေးတွင် ကုန်စည်၊ ဈေးကွက်၊ ဝယ်လက်အသစ်များကြောင့် ငွေကြေး ဆုံးရှုံး နှစ်နာရက်ိန်းရှိသည်။ အရေးကြီး သော စာအုပ်စာတမ်းများ ပျောက်ဆုံး ပျက်စီးခြင်းကို ဂရုစိုက်ကာကွယ်ပါ။

✦ မျောက်နှစ်ဖွား

အလုပ်အကိုင်၊ ရာထူး တိုးမြှင့်ခန့်ထားခြင်း ခံရက်ိန်းရှိသည်။ ပြောစကား ဆိုစကားအောင်မြင်၍ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဘောများ၏ အရေးကိစ္စ ပြဿနာများ၌ ခံ့သမာဓိလူကြီးအဖြစ် ဖျန်ဖြေ ဆုံးဖြတ်ပေးရတတ်သည်။

ရေထွက်ပစ္စည်း လက်ဆောင်ရဖွယ် ရှိသည်။ အမျိုးသမီးဇာတာရှင်တို့မှာ

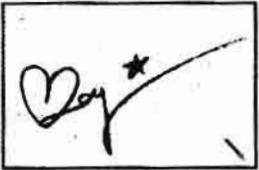
www.burmeseclassic.com

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးပြုလုပ်မှုတ်များ အကြောင်း

သရုပ်ဆွဲရေးအတွက်
(ဥပဒေအရ)
လက္ခဏာပေးအင်ပညာသုတေသီ

၁။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးပြုလုပ်မှုတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ၊ တနင်္ဂနွေသမီး ဖြစ်တယ်။

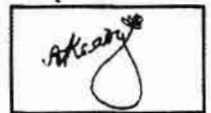
ရတတ်တယ်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်၊ ဝုဒ္ဓိတို့ ချကြည့်ရင်...

တယ်။

“မေ”ဆိုတဲ့ စာလုံးက ဘက်အပျက်ဌာနမှာရှိခြင်း၊ လက်မှတ်ရှင်က အသားလတ်သူဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် လက်မှတ်ရွေးမထိုးသင့်ဘူး။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကာမဂုဏ်ရေးတွေမှာ အရှက်တကွဲ ကြုံရတတ်တယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ “ဝကရီ”ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးရင် အနိဋ္ဌ + ဣဋ္ဌ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှာ၊ ဝုဒ္ဓိမှန် ဖြစ်ပါမယ်။ ပိုကောင်းလာနိုင်တယ်။

(လက်မှတ်နမူနာပုံစံ)

နံပါတ်-၁

	အိမ်တို	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ

	J	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

၄	
၃	J
၁	၀
၆	၅

၅ ၆ ၀ ၁ ၂ ၃ ၄

၅ ၆ ၀ ၁ ၂ ၃ ၄

မူလမဟာဘုတ်ခွင်

နာမက္ခရာတိုင်

ဇွဲ

“ဝကရီပေ” ဆိုတဲ့ နာမည်(၄)လုံးရဲ့ နောက်ဆုံးစာလုံး“မေ”ကို အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ်ထိုးထားတာ ဖြစ်တယ်။ လက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်လှပမယ့် ကြယ်ပွင့်သင်္ကေတရှိခြင်း၊ အညွန့်ရှည်လွန်းခြင်းက မကောင်းဘူး။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာ အစကောင်းအနှောင်းပျက် ဖြစ်တတ်တယ်။ ကြေကွဲဝမ်းနည်းခြင်းမျိုးနဲ့ အဆုံးသတ်သွား

၁၆၄ နာမက္ခရာတိုင်ခြေစာပုဂ္ဂိုလ်

တနင်္ဂနွေ မရဏဌာနမှာဖြစ်တယ်။ တနင်္ဂနွေအစ၊ ကြာသပတေးအဆုံး နာမည်ဟာ မရဏ + ဘက် = အနိဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ နာမည်ညွှန်ဖြစ်သလို နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှာ၊ ဝုဒ္ဓိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆန်းဝင်တယ်ဆိုပေမယ့် သမ္မာအာရုံအလုပ်တွေနဲ့ မကြီးပွားတတ်ဘဲ ဥပဒေနဲ့မကင်းတဲ့၊ မသမာတဲ့ ဒုစိုက်အလုပ်မျိုးတွေနဲ့မှ အကျိုးပေးတတ်

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားပဲ။ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၆)ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့်ထည့်ပါ။ လက်မှတ်အောက်ပိုင်းမှာ ပစ်တိုင်းထောင်ပုံထည့်ပါ။ သမ္မာအာရုံအလုပ်တွေမှာ ယှဉ်ပြိုင်လုပ်ကိုင် အောင်မြင်လာမယ်။

J။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ဆိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၉၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ၊ တနင်္ဂနွေ နေ့ အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။
 အိမ်မမြဲ၊ အလုပ်မမြဲ၊ ငွေမမြဲ၊ စီးပွား မမြဲ မိသားစုနဲ့ ခွဲခွာလုပ်ကိုင်ရ အယှဉ် အပြိုင်များ၊ ဘေးဥပဒ်ကြုံဆိုတဲ့ အညံ့ အပျက်တွေ ကြုံနေရတယ်လို့ ပြောပြ တယ်။ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်က အဲဒီလို ဖြစ်တတ်တဲ့ သင်္ကေတပါပဲ။

“အောင်ကျော်စန်း” ဆိုတဲ့ နာမည် ချဲ့ထိပ်ဆုံး(၂)လုံး “အောင်ကျော်” ကို မြန်မာအက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ရေးထိုးထား တယ်။ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာ တိုင်စဉ် ချကြည့်ရင်...

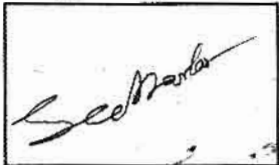
ရေးထိုးရန် ပိုကောင်းတယ်။

(လက်မှတ်နမူနာပုံစံ)

လက်မှတ်အောက်မှာ ယ်တိုင်းထောင် သင်္ကေတ တည့်တည့်ကြီးကြီးဆွဲပါ။ အောက်က မျဉ်းမသားနဲ့။

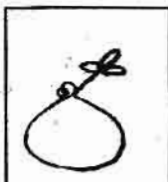
၃။

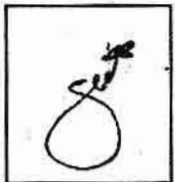
ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ တွင် ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက် မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ၊ အင်္ဂါ

ပေးနည်းနဲ့ ညှိညွတ်ပေမယ့် အထွန်း + ဘက် = ကုဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ နာမည်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှားဖြစ်လို့ နာမည်ပေး ညံ့ပါတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးကို သုံးလုံးတွဲ၊ နှစ်လုံး တွဲ လက်မှတ်ရေးထိုးဖို့ မသင့်ပါဘူး။ အထွန်းဌာနက နာမည်ထိပ်ဆုံးစာလုံး “စ” ကိုသာ လက်မှတ်ထိုးသင့်တယ်။

(မြန်မာလို)

(အင်္ဂလိပ်လို)

နံပါတ်-၂

	အိမ်ပတ်					
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၀	၃	၆	၀
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၄	၂	၂	၀

မူလမဟာဘုတ်ခွင်

	၅		၀
၀	၃	၆	၀
၄	၂	၂	၀

နာမက္ခရာတိုင်စဉ်

တနင်္ဂနွေ(ဘက်ဌာန)ဖွား ဖြစ်တယ်။
တနင်္ဂနွေအစ၊ အင်္ဂါအဆုံး နာမည်က **ဘက် + သိုက် = အနိဋ္ဌ + ကုဋ္ဌ** နာမည် နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်တယ်။ နာမည်ပေး သိပ်မညံ့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်...

“အောင်ကျော်” ဆိုတဲ့ လက်မှတ် ကတော့ တနင်္ဂနွေ+တနင်္လာမွေးနံကို အညွန့်အုပ် (အကောင်း)ဆိုပေမယ့် **ဘက် + ပုတိ = အနိဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ** ဖြစ်လို့ လက်မှတ်ရေးထိုးရန် မသင့်တော်ဘူး။ “ကျော်စန်း”(၂)လုံးတွဲက လက်မှတ်

နေ့ဖွား အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါ တယ်။

“စုမာလာ” ဆိုတဲ့ သူမရဲ့နာမည် (၃)လုံးတွဲကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာနဲ့ လက် မှတ်ရေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်တယ်။ မူလ မဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချ ကြည့်ရင်...

အင်္ဂါ(အထွန်းဌာန)ဖွား ဖြစ်သူကို အင်္ဂါအစ၊ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး နာမည်ပေး ထားတာ မွေးနံပေါ် အညွန့်အုပ် နာမည်

နံပါတ်-၃

	အိမ်ပတ်		
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	

	၁	
* ၃	၆	၂
၀	၄	၅

မူလမဟာဘုတ်ခွင်

	၃	
၂	၁	
၀	၆	
၅	၄	

နာမက္ခရာတိုင်စဉ်

၄၈

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊ သောကြာ နေ့စွား အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။
“ဘိုသိန်း” ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံးတွဲ ကို ထိုးမြဲလက်မှတ်ထိုးထားတယ်။ မူလ မဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချ ကြည့်ရင်...

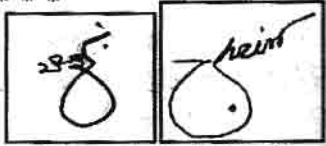
သောကြာ အဓိပတိဖွားဖြစ်သူကို ကြာသပတေးအစ၊ သောကြာအဆုံး မရထ + အဓိပတိ နာမည်ပေးထား တာ ပက္ခမိနေတယ်။ အနိဋ္ဌ+ကုဋ္ဌ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်း ဝုဒ္ဓိမှန်ဖြစ်တယ်။ သင်္ချာဗေဒင်ပညာအရ ဘို = ၉။

သိန်း - ၂၀ စုစုပေါင်း(၂၉)ဂဏန်း တွဲရတယ်။

လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်က အိမ် ထောင်ရေးရှင်ထွေးမှု၊ ကွဲကွာမှု၊ အိမ်ထောင်ဆက်ဖြစ်မှုတွေ ကြုံရတတ် တဲ့ နိမိတ်ဖြစ်သလို နာမည်ဂဏန်း ပေါင်းလဒ်(၂၉)ကလဲ အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်ရှင်ထွေးမှု တွေကြုံတတ်တဲ့ နိမိတ်ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီနာမည်မျိုးမှာ နာမည် နောက်ဆုံးစာလုံး “သိန်း” ကို ရွေးပြီး

လက်မှတ်ထိုးရင် ပိုကောင်းမယ်။

(မြန်မာလို) (အင်္ဂလိပ်လို)
(ကိုယ်ရေးစိတ်ပါ ချမ်းသာကြပါစေ)

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတေသိ

နံပါတ်-၄

	အဓိပတိ				
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ		၆ *	
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၁	၄	၀
			၅	၂	၃

မူလမဟာဘုတ်ခွင်

	၁
၀	၆
၅	၄
၃	၂

နာမက္ခရာတိုင်စဉ်

စာမျက်နှာ (၁၆၃)မှ အဆက်

အားကိုးအားထားပြုဖွယ် ခင်ပွန်းကောင်း ရနိုင်သည်။

✦ ကြက်နှစ်ဖွား

လုပ်ငန်းစီးပွား အခက်အခဲများ ပြေလည်သွားမည်။ အမွေအနှစ်ရက်ိန်း ရှိသည်။ နေအိမ် ဂေဟာသို့ ဧည့်ကောင်းစောင်ကောင်း ဂုဏ်သရေရှိ ပုဂ္ဂိုလ် များ ကြွရောက်လာတတ်သည်။

ဇိမ်ခံစွည်း ဝင်နိုင်သည်။ ပြည်ပ ရပ်ဝေးအဆက်အသွယ် တိုးပွားရရှိ နိုင်သည်။ လူနေမှုအဆင့်အတန်း မြင့်မားလာ မည်။

✦ ခွေးနှစ်ဖွား

စာပေပညာနှင့်ပတ်သက်၍ နှိမ့်ချ ပြောဆိုပြုမူခြင်း ခံရတတ်သည်။ ဘဝအတွက် သင်ခန်းစာယူဖွယ် အမှား အယွင်းများ ကျူးလွန်မိနိုင်သဖြင့် သတိထား ရှောင်လွှဲပါ။

သစ်ချွန်၊ ငါးချွန်အစအနများ စူးရှထိုက်မှုကြောင့် သွေး သံထွက်ယိုဖွယ် ရှိသည်။ အခြွေအရံ လက်အောက်ငယ်

သား တော်လှန်ဒုက္ခပေးတတ်သည်။

✦ ဝက်နှစ်ဖွား

ရင်ဆိုင်နေရသော ငွေကြေး အကျပ်အတည်း ပြဿနာများ ပြေလည်၍ အသက်ရှူချောင်ခွင့်ရသောကာလ ဖြစ်သည်။

ဖခင် ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း သုမင်္ဂလ သာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်ကာ အားကြီးမာန်တက် ကူညီပေးရဖွယ်ရှိသည်။ ဆန်စပါး စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံလောက်နိုင်သည်။

ဤလတွင် ကံစာတာနိမ့်ပါးနေသူ ပုံရိပ်ရှင်တို့သည် စံပယ်ပန်း(၉)ပွင့်ကို ကြာသပတေးနေ့နံနက် အရုဏ်တက်ခိုင်း တွင် ဘုရားကပ်လှူကာ အဆိုးတရားများ ပျောက်ကွယ်လော့ ပါးစေရန် ဆုတောင်းနိုင်ကြပေသည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ

ဟူဂျင်းစီ (Hu Jin Zhi)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

ကျန်းမာရေး အတွက် အပြုံးချစ်များ

အိမ်	ဝမ်းတွင်း အင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားစွယ်	အရပ်	မိတ်ဖက်	တူညီသူ	တံတွင်းနံ့	အာရုံ
ကြက်	သရက်ရွက်	ပြေပါ	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ပျက်၊ နဂါး၊ ကြက်	နေသားသမီး	တနင်္လာနေ့	ရသာရုံ
ဥ	နုလုံး	အနီ	၉	ပြောင်း	တောင်	ပြင်း၊ ကျား၊ ငွေ့	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့	သဒ္ဓါရုံ
ကျား	အုတ်ပိ	အနီ	၉	ပြောင်း	တောင်	ပြင်း၊ ကျား၊ ငွေ့	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့	သဒ္ဓါရုံ
ငှက်	သည်းခြေ	အစိမ်းရောင်	၄	ဂျုံ	အရှေ့တောင်	မြေ၊ ကြက်၊ နွား	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့	ကျွဲအာရုံ
နွား	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အနောက်မြောက်	ငွေ့၊ ကျား၊ ပြင်း	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂန္ဓာရုံ
မြွေ	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အနောက်မြောက်	မြေ၊ ကြက်၊ နွား	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂန္ဓာရုံ
မြင်း	သီးအိမ်	အပြာ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ ပျက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	သောတာရုံ
ဆိတ်	အသည်း	အစိမ်းရောင်	၃	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့	ကျွဲအာရုံ
ဆူကန်	အသည်း	အစိမ်းရောင်	၃	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့	ကျွဲအာရုံ
ဗြဲ	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့မြောက်	နွား၊ မြေ၊ ကြက်	တနင်္လာသားသမီး	နေ့နေ့	ရသာရုံ
မု	အဖု	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ နွား၊ မြေ	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ဖက်	အဖု	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ နွား၊ မြေ	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့	ဂန္ဓာရုံ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် မြင်းနှစ်
ဇွား၊ ဆိတ်နှစ်ဇွားနှင့် မွေးနှစ်ဇွား
အတာရှင်တို့မှာ ကျန်းမာရေး ချူချာနေ
ထတ်ပါသည်။ ဤလအတွက် အကြံ
ပေးချက်ဇယားကို မွေးနှစ်ဇွားအတာ
ရှင်တို့အတွက် ခံပြု ရှင်းပြပါမည်။
မွေးနှစ်ဇွားတို့သည် အူမဆိုင်ရာ
ရောဂါဝေဒနာများ အထူးသတိထား
သင့်သည်။ ရွှေဝါရောင်၊ (၇)ဂဏန်းတို့
ထောက်ကောင်းစေသည်။ ဆန်နှင့်
မြေလုပ်သော စားဖွယ်များက ကျန်းမာ
ရေး အထောက်အကူပေးနိုင်သည်။
အနောက်အရပ်သို့ သွားရောက်၍
ဆန်းယူခြင်း၊ ဆေးဝါးကုသခြင်းဖြင့်

ခံစားနေရသော ရောဂါဝေဒနာများ
သက်သာ ပျောက်ကင်းနိုင်ခြေရှိသည်။
ကြက်နှစ်ဇွား၊ နွားနှစ်ဇွား၊ မြွေ

နှစ်ဇွားတို့မှာ မိတ်ဖက်များ ဖြစ်ကြ၍
အရေးကိစ္စရှိပါက ကြာသပတေးသား
သမီးက အကူအညီပေးလာတတ်
သည်။ ဂန္ဓာရုံကို အားပြု၍ ကျန်းမာရေး
ထူထောင်ပါ။
ကျန်နှစ်ဇွားများ အထက်ပါ
အတိုင်း ကောက်ချက်ချနိုင်ကြပါ
သည်။

အာရောဂျဆုလာဘ်နှင့်
ပြည့်ဝကြပါစေ။
ဟူဂျင်စီ
(Hu Jin Zhi)

လွန်မြို့ မာရ်အောင်မြင် ပြည်တော်ပြန်

စမ္မာဓာတ်ဂါယာ နှင့်

အပြောင်းအရွှေ့ယတြာ

ပုံပြင် မဟုတ်ပါ။ ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုကို တင်ပြချင်ပါသည်။ စာရေးသူသည် အလည်ဆိပ် အ.မ.ကတွင် လ/ထ မူလတန်းပြ တာဝန်ဖြင့် (၄)နှစ်ကျော် ထမ်းဆောင်ပြီး အင်းတော် အ.ထ.က သို့ ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရ ပါသည်။

၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၉)ရက် တွင် ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပြီး (၁၃-၇-၁၉၈၆)တွင် ရာထူးတိုးဖြင့် အလည် ဆိပ်သို့ ပြန်ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့ရပြန်ပါ သည်။

တစ်နေရာတည်းတွင် နှစ်ခါပြန် ထမ်းဆောင်ရသဖြင့် စိတ်ထဲတွင် ကသိကအောက် ဖြစ်မိခဲ့သည်က အမှန်ပါ။ အမိန့်စာအရ ပြန်သွားခဲ့ရ ပါသည်။

နားနောင်ဆရာတော် ဦးကလျာဏ ဇာ မိန့်မှာချက်အရ လွန်မြို့ မာရ် အောင်မြင် ပြည်တော်ပြန် စမ္မာဓာတ် ဂါယာကို ရွတ်ရန် တိုက်တွန်းသဖြင့် စာရေးသူ အလည်ဆိပ်သို့ ရောက် သည့်နေ့မှစပြီး (၃၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုခဲ့ပါ သည်။

ပြောင်းရွှေ့ ကက်ကင်းအရ ယင်းပြား ရွက်ကို အိပ်ရာအောက်တွင်ခင်းပြီး အိပ်ပါသည်။ မွေးနေ့တိုင်းတွင် သက်စေ မီးထွန်းပြီး ကျန်နေ့များတွင် သက်စေ မီး မဟုတ်သော်လည်း နေ့စဉ် ဆီမီး (၅)တိုင် ဘုရားမှာ ပူဇော်ပါသည်။

တနင်္လာသား ဖြစ်သဖြင့် အရှေ့ အရပ်က ဘုရားမှာ သပြေပန်း လှူပါ သ၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။ ဓာတ်ဖက်အရ လှူဒါန်းပါ သည်။ ခုနစ်ရက်သားသမီးများ၏ ဓာတ်ဖက်ကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြ အပ်ပါသည်။

(၁) တနင်္ဂနွေ၊ စနေဆိုလျှင် အန္တော ဓာတ်။

တနင်္ဂနွေသားဆိုလျှင် ဒန်းညွန့်၊ စနေသားဆိုလျှင် အုန်းညွန့်။

(၂) တနင်္လာ၊ ကြာသပတေးဆိုလျှင် ဂဗ္ဘေဓာတ်။

တနင်္လာသားဆိုလျှင် သပြေ၊ ကြာသပတေးသား ဆိုပါက ကံ့ကော်။

(၃) အင်္ဂါ၊ ရာဟုဆိုလျှင် စရေဓာတ်။

အင်္ဂါဆိုပါက ရှောက်ညွန့်၊ ရာဟု ဆိုပါက ဝီ(ဆီး)ညွန့်။

(၄) ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာဆိုလျှင် ဝံသေဓာတ်။

ဗုဒ္ဓဟူးဆိုပါက သီးညွန့်၊ သောကြာဆိုပါက ဝါးညွန့်။

လှူဒါန်းရမည်။

- တနင်္ဂနွေသား - အရှေ့မြောက်
- တနင်္လာသား - အရှေ့အရပ်
- အင်္ဂါသား - အရှေ့တောင်
- ဗုဒ္ဓဟူးသား - တောင်အရပ်
- ကြာသပတေး - အနောက်အရပ်
- သောကြာ - မြောက်အရပ်
- စနေ - အနောက်တောင်
- ရာဟု - အနောက်မြောက်

ဖြစ်ပါသည်။

လွန်မြို့ မာရ်အောင်မြင် ပြည်တော် ပြန် စမ္မာဓာတ်ဂါယာကို အောက်ပါ

အတိုင်း ခုနစ်ရက်သားသမီးများအဖို့ ရွတ်ဆိုရန် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါ သည်။

စာဖတ်ပရိသတ်ကို တစ်ဆင့် ပြန် တင်ပြလိုသည်မှာ မီးဘေး၊ ရေဘေး၊ လေဘေးမှအစ ရန်သူမျိုးငါးပါးနှင့် ပတ်သက်၍ လည်းကောင်း၊ အမှု အခင်း အဖြစ်အပျက် ပြဿနာများ အတွက် လည်းကောင်း စီရင်ဆောင် ရွက်နိုင်ပါသည်။ ပွဲပေးပြီး ဆောင်ရွက် လျှင်လည်း ကောင်းမွန်ပါသည်။

ဣတိပိဋကတ္ထံ အနိစ္စံ ဒက္ခံ အနတ္တံ သတ္တတာဇ္ဇင်္ဂါ အဋ္ဌိကာ ဖရိုဏ် စာ သတိပဋ္ဌာန် သဗ္ဗသမုက္ခန္ဓာ သဟဿ သူရိယော ဝြောင်း နယော ဖတ္ထာန် ရာဇာယံ ဧရာယံ ဥဏာဘယံ အိတ္တံ ဘယံ သတ္တဘယံ သဗ္ဗဘယံ ဇေယျာ ယေတု မင်္ဂလံ အနိစ္စံ သင်္ခတံ ယိစ္ဆေယျဉ္စ ဝေယျံ ဝေယျံ ဝိရာဂေယျံ နိရောဓေယျံ သဟိ။

စာရေးသူအနေဖြင့် တစ်လအတွင်း အင်းတော် အ.ထ.ကသို့ ပြန်လည် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရပါသည်။

အာယု စက္ကာ သုဒံ ဓမ္မံ

မောင်ဗဟိန်း (အင်းတော်)

အမေးစုံစုံ

အဖြေရှိခဲ့ရပါသည်

ဆရာ ဦးခင်မာလင်း
(B.Sc-ရွှေဘို)
(လက္ခဏာမဟာဘုတ်သုတေသီ)

ည

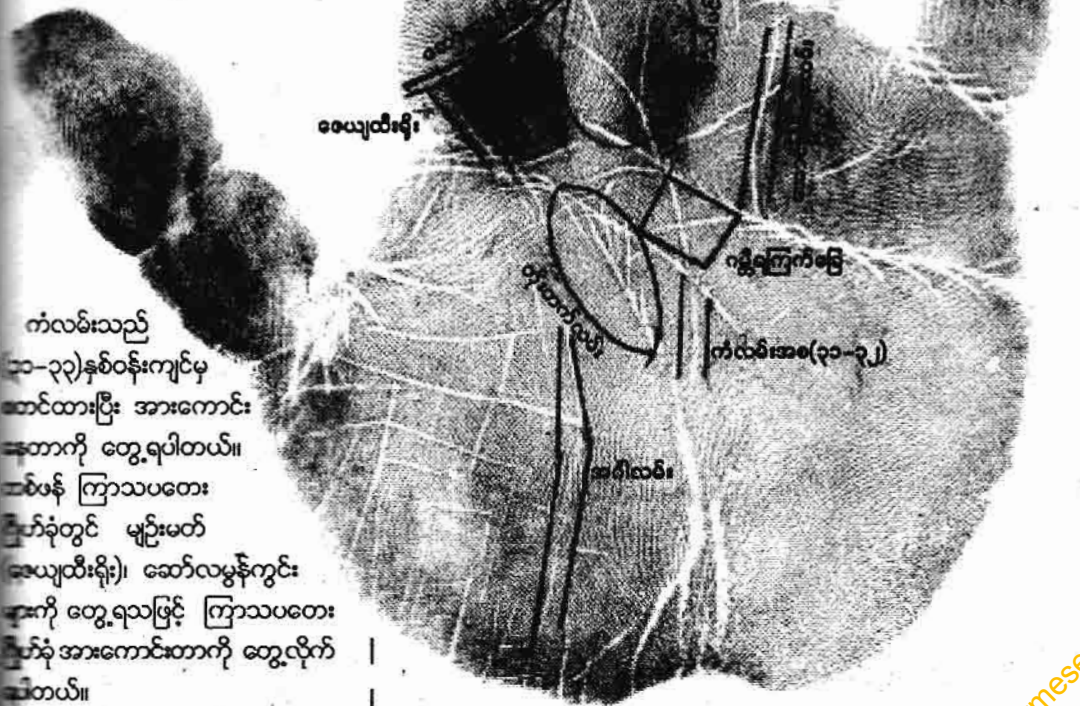
လက္ခဏာရှင်က မေးခဲ့ပါသည်။

လှိုင်း အတယ်ရိုက်လောက်မှာ အော်ပြိုင်မှု ရနိုင်သလဲ။

ဘယ်လိုလှိုင်း ပိုပြီး အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်သလဲ။

ထိုမေးခွန်း(၂)ခုကို လက္ခဏာရှင် လက်ဝါးပြင်ကို ကြည့်ပြီးတော့ အဖြေပေးလိုက်မိပါတယ်။

ပထမဦးဆုံးမေးတဲ့ မေးခွန်းကတော့ အလုပ်ရဲ့အောင်မြင်မှု အသက်အပိုင်း အခြားကို မေးတဲ့အတွက် ကံလမ်းကိုပဲ ဦးစားပေးပြီး ကြည့်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ကံလမ်းသည် (၁၁-၃၃)နှစ်ဝန်းကျင်မှ စတင်ထားပြီး အားကောင်း နောက်ကို တွေ့ရပါတယ်။ ဆစ်ဖန် ကြာသပတေး ဦးစွာခံတွင် မျဉ်းမတ် (စေ့ယုထီးရိုး)၊ ဆော်လမွန်ကွင်း နားကို တွေ့ရသဖြင့် ကြာသပတေး ဦးစွာ အားကောင်းတာကို တွေ့လိုက် သွားတယ်။

နာလွယ်လွယ် ခုကျစ်ရွယ်ဖြင့်

အောင်မြင်ခဲ့

တစ်နေ့သ၌...

ကျွန်ုပ်သည် နေ့ခင်းပိုင်း စာရေးသားနေစဉ်မှာ ထုံထိုင်သလို ဖြစ်လာပြီး အိပ်ငိုက်ချင်သလို ဖြစ်လာသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏နေအိမ်နှင့် တစ်ဖာလုံလောက် အဝေးတွင်ရှိနေသော "ကောင်းထက်" ဟု အမည်ရသည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ နေ့လယ်ခင်း လက်ဖက်ရည်သောက်ရန်အတွက် ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဆိုင်အဆောက်အအုံထဲ မဝင်ဘဲ ဆိုင်ရှေ့ဥပစာတွင်ရှိသော မဲလီပင်အရိပ်တွင် ခင်းကျင်းထားသော စားပွဲမှာပင် ဝင်ရောက်ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ် ရောက်သွားသည်နှင့် စားပွဲထိုးကလေးများက "ကျဆိမ့်ဟတ်မယ်" ဟု အော်ပြောလိုက်ပါတော့သည်။

ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်ထိုင်နေသည့် စားပွဲ၏ အရှေ့တောင်ဘက်နားမှာရှိသော စားပွဲမှ လူရွယ်တစ်ဦးက လေးလေးစားစား ကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး သူ့စားပွဲမှာပင် လာရောက်ထိုင်ပါရန် ဖိတ်ခေါ်ပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်မှာလည်း ကိုယ့်အတွေးနှင့် ကိုယ်ဖြစ်နေ၍ ကျွန်ုပ်ကို ဖိတ်သူကို သတိပင် မထားမိခဲ့ပါ။ လူရွယ်မှ ဖိတ်ခေါ်ကာမှပင် မည်သူမည်ဝါဆိုသည်ကို

၁၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖော့ဂ် (သိဒ္ဓိရာဇာ)
နဝင်းမြို့တော်

သိရလေ၏။
ကျွန်ုပ်တို့သည် လက်ဖက်ရည် သောက်ရင်း ရှေးကြောင်း၊ နောက်ကြောင်းတို့ကို အားပါးတရ ပြောဖြစ်ခဲ့တော့သည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် လွန်စွာရင်းနှီးပြီး တူလို၊ ညီလို ခင်မင်ခဲ့ရသော လူရွယ် ဖြစ်ပါသည်။ ယခု ပညာရေးဌာနတွင် အမှုထမ်းနေပါပြီ။

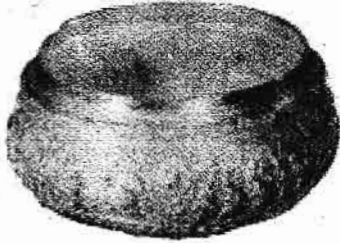
ကျွန်ုပ်မှ ထိုလူရွယ်၏ မိသားစု ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးတို့ကို မေးမြန်းခဲ့ပြီးနောက် အသက်အရွယ်နှင့် ရာထူးအလိုက် ဘာသာရေးကို အထူး ဂရုတစိုက်လုပ်ရန် ပြောပြရလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ပြောပြချက်ကို လက်ခံသည့် အပြင် သူ၏ ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကိုပင် ပြန်လည် ပြောပြလေတော့၏။

'ကျွန်တော်အနေနဲ့ ဦးအောင် ပြောတဲ့ အတိုင်းအတာအထိ မလုပ်နိုင်သေးပါဘူး ခင်ဗျာ။ ဒါပေမယ့်လို့ လုပ်နိုင်သလောက်ကိုတော့ နေ့စဉ် တတ်မပျက် လုပ်ခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း(၂၀)လောက်

ရောက်နေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။
ကျွန်တော် မနက်အိပ်ရာက လိုက်ပြီး မျက်နှာသစ်တဲ့အချိန်နဲ့ ရောက်တာနဲ့ တန်းပြီး တစ်ခါတည်း မျက်နှာမသစ်ပါဘူး ခင်ဗျာ။ မျက်နှာသစ်ဖို့ ခပ်ယူလိုက်တဲ့ ရေခွက်လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ကိုင်ထားပြီး အောက်ပါအတိုင်း ရွတ်ဖတ်ပါတယ်။
❖ ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဣဋ္ဌမိ
ဓမ္မံ သရဏံ ဣဋ္ဌမိ
သံဃံ သရဏံ ဣဋ္ဌမိ
❖ ဒုတိယပွဲ ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဣဋ္ဌမိ

ဒုတိယပွဲ ဖွဲ့ သရဏံ ဣတ္ထမိ
ဒုတိယပွဲ သံသံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
• တတိယပွဲ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
တတိယပွဲ ဖွဲ့ သရဏံ ဣတ္ထမိ
တတိယပွဲ သံသံ သရဏံ ဣတ္ထမိ

အဲဒီလို သရဏဂုံကို (၃)ကြိမ်ရွတ်
ဆိုပြီးတော့ ဒုတိယအနေနဲ့ကတော့
ဒီဝါတပတိဂါထာတော်ကို တစ်ခေါက်
ရွတ်လိုက်ပါတယ်။ ဒီဝါတပတိဂါထာ
တော် ရွတ်ပြီးတာနဲ့ မေတ္တာသုတ်တော်
မှာပါတဲ့ မေတ္တာပို့ အပုဒ်တစ်ပုဒ်ကို
ကျွန်တော်အနေနဲ့ (၉)ခေါက်တိတိ
ရွတ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရွတ်တဲ့
အပုဒ်ကတော့...

ဗျာရာသနာ ပဝိယ သည၊
နညသညဿ ဒုက္ခ ပိစ္ဆေယျ။

အနက်
ဗျာရာသနာ ဗျာရာသနာယ၊
တိယန္တတိတို့ဖြင့် ဖော်ကားထိပါး နိပ်
စက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဝိယ
သည ပဝိယသညာယ၊ ဒေါသစိတ်
ဖြင့် လည်းကောင်း။ အညမညဿ၊
အချင်းချင်း (တစ်ယောက်သည် တစ်
ယောက်)၏။ ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။
ပိစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။ (အလိုမရှိပါ
ဆလင့်)

ကို ရွတ်လိုက်ပြီးမှ ကျွန်တော်
မျက်နှာသစ်ပါတယ်။ မျက်နှာသစ်ပြီး
တဲ့အခါမှာ အလေ့အကျင့်က ရေ
သောက်လေ့ ရှိပါတယ်။ ရေသောက်
တဲ့အချိန်ကျတော့လဲ ရေသောက်ရန်
ဆန္ဒကန့် ရေခပ်ပြီးတာနဲ့ တစ်ခါတည်း
သောက်သေးပါဘူး ခင်ဗျာ။

ရေခွက်ကို လက်နဲ့ကိုင်ထားပြီး
ဆောက်ပါအတိုင်း (၃)ကြိမ်ပြည့်
ဆောင် ရွတ်ဆိုပါသေးတယ်။

• အရဟံ

• အရဟံ
• အ ရဟံ
လို သုံးကြိမ်ဆိုပြီးမှ ရေသောက်တာ
ပါ။ အထက်ကပြောခဲ့အတိုင်း လုပ်ပြီးမှ
အခြားလုပ်ငန်းကိုင်ငန်း အားလုံး
လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါတယ် ခင်ဗျာ။
ဟု ပြောပြပြီး ခေတ္တနားကာ
လက်ဖက်ရည်အချိုကို သောက်လေ
၏။

နောက် သူ့ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံပြီး
အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကိုလည်း
စိတ်ဝင်တစား ပြောပြလေတော့သည်။
‘ပြီးခဲ့တဲ့ (၃)နှစ်လောက် အဖြစ်
အပျက်တစ်ခုကို ကျွန်တော် ပြောပြချင်
ပါသေးတယ် ခင်ဗျာ။ အထက်မှ ညွှန်
ကြားတဲ့အတွက် တိုင်းမြို့မှာ ပြခန်း
တစ်ခုကို ကျွန်တော်တာဝန်ခံပြီး သွား
ရောက် ပြသရပါတယ်။

တိုင်းကို သွားရမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက်
ပြခန်းအဆင့်အတန်း မြင့်မားအောင်
ကိုယ့်ဌာနမှာ မရှိတဲ့ပစ္စည်းများကို ဘေး
မှ ငှားရပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ပြခန်းကို
တိုင်းမှာ အောင်မြင်စွာပဲ ပြသနိုင်ခဲ့ပါ
တယ်။ ပြခန်းတာဝန် ပြီးဆုံးတဲ့ရက်မှာ
ပစ္စည်းများကို စနစ်တကျ သိမ်းဆည်း
ရပါတော့တယ်။

ဂရုတစိုက် သိမ်းဆည်းနေတဲ့အထဲ
မှာပင် ကွန်ပျူတာသုံး အပြားလေး
တစ်ချပ်မှာ နှုတ်ခမ်းနား အနည်းငယ်
ပဲ့သွားခဲ့ပါတယ်။ အသုံးချလို့ မဖြစ်တာ
တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ပဲ့သွားခဲ့တဲ့

အတွက် အမြင်မကောင်းတာပေါ့။ ဒီလို
နဲ့ပဲ မိမိမြို့ကို ပြန်ရောက်လာပြီး ငှား
ရမ်းထားတဲ့ပစ္စည်းများကို ပြန်လည်
ပေးပို့ရပါတယ်။

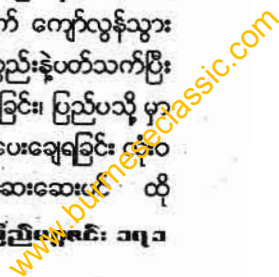
ပြန်ပို့တဲ့အထဲမှာ အထက်က ပြောခဲ့
တဲ့ ကွန်ပျူတာသုံး အပြားလေး
ပါမသွားခဲ့ပါဘူး။ ဒီပစ္စည်းက မူလက
လိုအကောင်းမဟုတ်တော့တဲ့အတွက်၊
ဘယ်သူမှ ပြန်မပို့လိုကြတဲ့အတွက်
ကျန်နေခဲ့တာပါ။

ဒီလိုနဲ့ ပစ္စည်းပိုင်ရှင်ဌာနက အကြိမ်
ကြိမ်ပင် တောင်းခေါ်စာတွေ လာနေပါ
ပြီ။ တောင်းခေါ်စာ အကြိမ်ကြိမ်နဲ့
တောင်းတာလဲ အဆိုမဟုတ်ပါဘူး။
(၆)လ၊ (၇)လ မကတော့ဘူးဆိုတော့
စာနဲ့ပေနဲ့ တောင်းကြတာပေါ့။

ဒါနဲ့ပဲ နောက်ဆုံး ကျွန်တော် ကိုယ်
တိုင် ထိုပစ္စည်းလေးကို ယူပြီး တာဝန်
ရှိသူထံမှာ အပ်နှံခဲ့ပါတယ်။ ပစ္စည်း
ပြန်လည်ပေးအပ်ဖို့ ထွက်ကတည်း
ကပင် ကျွန်တော်အထက်က ပြောပြခဲ့
တဲ့ မေတ္တာသုတ်မှ တစ်ပုဒ်ကို မနားမနေ
ရွတ်ဆိုလိုက်တာပါပဲဗျာ။

သက်ဆိုင်ရာဌာနမှ တာဝန်ရှိသူထံ
ကို ပစ္စည်းကို လက်ရောက် ပေးအပ်ပြီး
ဖြစ်စဉ်များ အားလုံးကို မမြင်မချန်
အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောပြလိုက်ပါတယ်။
လိုအပ်လာလို့ တာဝန်ယူရမယ်ဆိုရင်
လဲ တာဝန်ယူပါမည်ဟု ဆွေးနွေးပြီး
ပေးခဲ့ပါတယ်။

အဆင့်ဆင့် တင်ပြပြီး အကြောင်း
ပြန်ကြားပါမည်ဟု ပြောလိုက်ပါတယ်။
မှာကြားလိုက်တဲ့ရက် ကျော်လွန်သွား
တဲ့တိုင်အောင် ပစ္စည်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး
ပစ္စည်းအစားပေးခြင်း၊ ပြည့်ပသို့ မှာ
ယူပြီး ကုန်ကျငွေ ပေးချေခြင်း လုံးဝ
မရှိဘဲ အေးအေးဆေးဆေးပင် ထို

ပြဿနာ ပြီးမြောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဖြင့် ကိုယ်တွေ့လဲ ဖြစ်နေတာဆိုတော့ ဝမ်းသာလိုက်တာ အတိုင်းအတာ မရှိပါဘူး။ နောက်ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ တန်ခိုးရက်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ပိုပြီး ပိုပြီး ကြည်ညိုလာခဲ့ရပါတယ်။ ပိုပြီးလဲ အားကိုးအားထား ဖြစ်လာပါတယ် ခင်ဗျား။

ဟု ရှည်လျားစွာပင် ပြောပြပါလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ လူချင်းခွဲပြီး အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်အစဉ်တို့မှာ မရပ်မနား အတွေးပေါင်းများစွာဖြင့် ဖိစီးမှု ခံနေရလေသည်။ နောက်ဆုံး

တော့ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချလိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအကြောင်းကို ဆောင်းပါးရေးမည်။ မေတ္တာသုတ်လာ ဂါထာတော်ကို ဖော်ပြမည်။

ပါဠိတော်မှာ...

ဗျာဓိသနာ ယိုယွှ သည၊
 နာညယညသ ဘူက္ခ ဝိစ္ဆယု။
 မြန်မာပြန်တစ်မျိုးကို ဖော်ပြပါမည်။

“ချင်းချင်းလူဗိုလ်၊ ဆင်းရဲကို အလိုမရှိကြပါစေ”။

(ယခု မေတ္တာတို့ မြန်မာပြန်သည် မင်းကွန်းဆရာတော် ဦးစိစိတ္ထသာရာဘိဝံသ၏ မေတ္တာဘာဝနာ ပွားနည်းမှ မူရင်းအတိုင်း ကူးယူရေးသားဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

ယခု ကျွန်ုပ် ရေးသားပြီး ဖော်လိုက်သော မေတ္တာတို့အပုဒ်ကို တကယ် စွဲစွဲမြဲမြဲ မေတ္တာတို့သ ကြည့်ပါ။ ဤ လောကကြီးထဲမှာရှိသော လူတို့စေ၊ နတ်ဖြစ်စေ၊ နောက်ဆုံး တိရစ္ဆာန်ပင်ဖြစ်စေ မေတ္တာ၏ တန်ခိုးထော်အာနုဘော်ကြောင့် နှလုံးစိတ်ဝမ်း ဆေးချမ်းသွားမည်မှာ မုချဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းမှုကိစ္စမှန်သမျှ ထိုထာထောင့်ထတိုင်း ရရှိ ပြည့်စုံကြပါစေ။

အောင် (သိဒ္ဓိရာဇာ)
 နဝင်းမြို့တော်

စာမျက်နှာ (၁၆၉) မှ အဆက်

ကာယကံရှင်သည် (၉)ရက်မွေး ဖြစ်တဲ့အတွက် ၃, ၆, ၉ ဂဏန်းများအကျိုးပေးပါတယ်။ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ အားကောင်းခြင်းကလဲ ၃, ၆, ၉ ရက်စွဲတွေအကျိုးပေးကြောင်း ထင်ရှားစေပါတယ်။

ဒါကြောင့် (၃၃)နှစ်က စတင်ပြီး ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်မှုရမယ်လို့ အဖြေပေးလိုက်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓိယအမေးကိုတော့ ပညာရေး ဆိုင်ရာလုပ်ငန်း၊ စာသင်ကြားမှုဆိုင်ရာ ဆရာလုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေးကြောင်း ပြောလိုက်ပါတယ်။

အသက်လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် တိုးတက်လမ်းများပါရှိခြင်းက တိုးတက်ကြီးပွားအောင်မြင်မှုကို ဖြစ်စေပါတယ်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ အားကောင်းတဲ့အတွက် ပညာရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်း (ဂုဏ်သိက္ခာကို အလေးထားရသော လုပ်ငန်းမျိုး) အကျိုးပေးပါတယ်။

တစ်ဖန် အင်္ဂါလမ်းပါတဲ့အတွက် တည်ကြည်ခံ့ညားတဲ့ အလုပ်မျိုးနဲ့ ပိုပြီးအကျိုးပေးပါတယ်။

တစ်ဖန် ကံသစ်ပင်နဲ့ **ဂန္ထီကြက်ခြေ** အောင်မြင်ရေးလမ်းများကို တွေ့ရသဖြင့် ခြုံငုံပြီး သုံးသပ်ကြည့်ပြီး အဖြေထုတ်လိုက်ခြင်းပါပဲ။

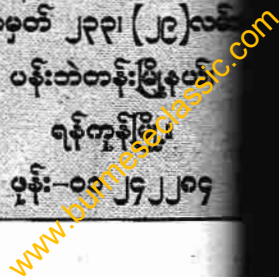
ယခုလည်း ပညာရေးဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းဖြင့် အောင်မြင်စေ၊ ပြုနေပါပြီ။

သင်၏ဘဝ ချမ်းမြေ့သာယာဖို့ပါစေ။

ဆရာ ဦးဆင်မောင်လင်း
 (B.Sc-ရွှေဘို)
 (လက္ခဏာမဟာသုတ်သုတေသီ)

စာ

ဦးကျော်စိုးသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
 ရန်ကင်းမြို့
 မှန်း-၀၁ ၂၄၂၂၀၄

(၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်
တနင်္ဂနွေသားသမီး
သိုက်ပွားများအတွက်)

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

ဘေးကင်း ရန်ကွာ ကျင့်စဉ်

ကျင့်စဉ်ကို ဘေးကင်းရန်ကွာ ကျင့်စဉ်လို့ အမည်ပေးထားပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာကို ရှင်းမပြမီ ပြောချင်တာက (၆)ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် သိုက်ပွားများအတွက် ရည်ရွယ်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

(၆)ကြွင်း မဟာဘုတ်ကို ကြည့်လိုက်ပါဦး။

	၃	
၅	၁	၄
၂	၆	၀

ရှင်းသွားပြီ။ (၆)ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် သိုက်ပွားသည် တနင်္ဂနွေသားသမီးဖြစ်ကြောင်းကိုပါပဲ။ (၆)ကြွင်းမဟာဘုတ် တနင်္ဂနွေသားသမီးက အညံ့ဆုံးလို့ ဆိုပါရစေ။

ရှင်းပါဦးအံ့။
ကြည့်ပါဦး။

(၆)ကြွင်းမဟာဘုတ်တွင် တနင်္ဂနွေသားသမီးရဲ့ အမြစ်ဂြိုဟ်ဖြစ်သော စနေ(၀-နေ)ဂြိုဟ်သည် ပုတိ(အပုလ်)အိမ်မှာရှိနေတယ်။ အညွန့်ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ တနင်္ဂလာ(၂-လာ)က မရဏအိမ်မှာရှိနေတယ်။ ဒီတော့ အမြစ်က (ပုလ်)အညွန့်က(သေ)ဆိုတော့ ပင်စည်(၁-ရွှေ)ကရော ကောင်းနိုင်ပါ့မလား။

တစ်ဖန်...

တနင်္ဂနွေ(မူလဂြိုဟ်-သိုက်ဂြိုဟ်)

က ရာအိမ်က ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နှင့် ပကွမိပါတယ်။ အိမ်ထောင်ရန်ဘက်(အင်း၀)ကျနေတယ်။ ဒီတော့ လုပ်ငန်းတွင် ပဋိပက္ခကြုံခြင်း၊ အမှုအခင်းဖြစ်ရခြင်း၊ အလုပ်ထိခိုက်ခြင်း၊ အိမ်စီးတွင်း မသာယာခြင်း၊ အိမ်ထောင်ပြိုကွဲခြင်းတို့ ဖြစ်စေတတ်ပါတယ်။

တစ်ဖန်...

စနေ(အမြစ်ဂြိုဟ်-ပုတိဂြိုဟ်)က တနင်္ဂနွေရဲ့ အပြင်မိတ်ဖြစ်တဲ့ ကြာသပတေးဂြိုဟ်နဲ့ ပကွမိပြီး ရန်ဓာတ် (ဓမ္မာ)ကျနေပြန်တယ်။ ဒီတော့ ရန်များခြင်း၊ ပူပင်သောက များရခြင်း၊ စိတ်အေးချမ်းမှု မရနိုင်ခြင်းတို့ ဖြစ်တော့တာပါပဲ။

တစ်ဖန်...

စီးပွားရေးဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ အညွန့်ဂြိုဟ်(၂-လာ-မရဏ)သည် တနင်္ဂနွေရဲ့ ရန်ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ အင်္ဂါဂြိုဟ်(အိမ်ပတ်ဂြိုဟ်နဲ့) ပကွမိပြန်ပါတယ်။ ဒီတော့...

- * ထွက်အတွက် ပုန်းခြင်း။
- * ထွက်အကြီးဆက်ခံမှု ကြုံခြင်း။
- * အချစ်ရေး ကံမကောင်းနိုင်ခြင်း။
- * ထွက်အကြောင်း ပြဿနာကြုံခြင်းတို့ ဖြစ်စေပါမယ်။

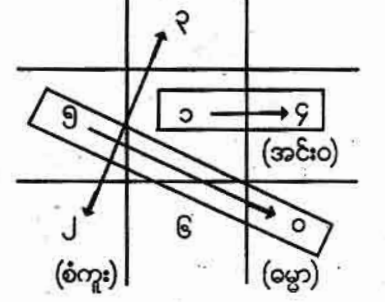
တစ်ဖန်...

တနင်္ဂနွေသားသမီးများရဲ့ အိမ်ထောင်မိတ်ဖြစ်တဲ့ သောကြာဂြိုဟ်သည် ဘက်(အပျက်)အိမ် ရပ်တည်နေတဲ့အတွက် အတွင်းမိတ် ပျက်တဲ့အတွက်...

- * အိမ်ထောင်ရေး မသာယာခြင်း။
- * အိမ်ထောင်ဆက် ပျားခေခြင်း။
- * အိမ်ထောင် မပြုခြင်း။

* မယားကံ မကောင်းခြင်း။
* အိမ်ထောင် ပြိုကွဲခြင်း။
တို့ ဖြစ်စေတတ်ပါတယ်။ ဒါတွေကြောင့် ဘေးကင်းရန်ကွာရအောင်လို့ လမ်းပြလိုက်ပါတယ်။

ကြည့်ပါ။
တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း တနင်္ဂနွေထောင့်၌...

- ☉ ရေဒိုတစ်လုံးတွင် ရေသန့်သန့် ကြည့်ကြည့်ထည့်ပါ။
- ☾ စက္ကပန်းထည့်ပါ။ (ဝါ) ကန်ခန်းပြုတ်လှပါ။ (ဝါ) ကြားကြော်လှပါ။

ဇေယျာ	=	၄-၁	(အင်းဝတော်ကို ချေဖျက်ခြင်း)
စက္ကူပန်း	=	၃-၂	(ဘော်တုနံတု)
ကန်စွန်းဥ	=	၂-၃	[(ကက်ကင်း စံကူးဘော်ကိုချေဖျက်ခြင်း) (မွှာဘော်ကို ချေဖျက် ထားခြင်း။ ရန်ပျက်လျှင် မိတ်ဖြစ်မှုအရ)
ကြာခံကြော်	=	၂-၃	
ပိတောက်	=	၅-၄	
ဗုဒ္ဓေါ	=	၅-၄	
ပဋ္ဌာန်း	=	၅-၄	
မေတ္တာ	=	၅-၄	

ခဲလျှင်ဖြင့် တနင်္ဂနွေသားသမီး သိုက်
ဇွားများသည် ဘေးကင်းရန်ကွာ
စိတ်ချမ်းသာ လာမှာဖြစ်ပါတယ်။
ဘေးကင်းရန်ကွာ ကျင့်စဉ်ကို
ဂန္ထီရသဘောဖြင့် ကြည့်လျှင်...

စေတနာဖြင့် လမ်းညွှန်ပြီးပါပြီ။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ။

● ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ကို ရည်မှန်း၍ လှူပါ။
● ပြီးလျှင် ပိတောက်သားပုတ်ဖြင့် "ဗုဒ္ဓေါ"
ဂုဏ်တော် (၆)ပုတ်စီပေးပါ။

● ပြီးလျှင် ပဋ္ဌာန်းရွတ်ပါ။ (ဝါ) မေတ္တာသုတ်
ရွတ်ပါ။ (ဝါ) ပုဗ္ဗဏှသုတ်ရွတ်ပါ။
ဤကဲ့သို့ မှန်မှန်မပြတ် ဆောင်ရွက်

ဘော်ဝါစားလမ်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းသို့
ဆောင်းပါးများ ရေးသား မပေးပို့နိုင်
သည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထို

သွပ်နှင့် ပြဒါးကို သန်ရှင်းအောင်
အရင်သန်စင်ပါ။ သွပ်နှင့်ပြဒါး သန်စင်ပုံ
ကို သိရှိပြီးဖြစ်မည် ထင်ပါ၍ အကျယ်

အတွင်း စာရေးသူမှာ အင်္ဂိုရတ် ဝါရင့်ဆရာတော်ကြီးများ၊
အင်္ဂိုရတ် ကျွမ်းကျင်သော ဆရာကြီးများထံတွင် လက်တွေ့
ကွင်းဆင်း၍ ပညာရပ်များ လေ့လာ သင်ယူနေခဲ့ပါသည်။

တဝင့် မရေးသားတော့ပါ။
လုံကစ်လုံတွင် သွပ်နှင့် ပြဒါးကို တွဲပါ။ သွပ်နှင့်ပြဒါးတွဲပြီး
အမှုန်ဖြစ်အောင် ထောင်းပါ။ ဒုတ္တာကို အမှုန်ဖြစ်အောင်
ထောင်းပါ။ သွပ်, ပြဒါးတွဲ အမှုန်နှင့် ဒုတ္တာအမှုန်များရောနှော
ပြီး အဝတ်စဖြင့် သေချာထုပ်ပါ။

စာရေးသူမှာ အင်္ဂိုရတ် ဝါရင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး မဟုတ်သည့်
အတွက် အချိန်ရလျှင် ရသလို အင်္ဂိုရတ်ကျွမ်းကျင်မှုကို ရှာဖွေ
ဖတ်ရှုလေ့လာခြင်းနှင့် ဝါရင့် ဆရာတော်ကြီးများထံ အင်္ဂိုရတ်
ပညာရပ်များကို လေ့လာ သင်ယူခဲ့ပါသည်။

မြေအိုးတစ်လုံးထဲသို့ ကင်ပွန်းချ၍ အရွက်တော်တော်
များများ ထည့်ပါ။ ရေအလောတော်ထည့်ပြီး ထောင်းထား
သောအမှုန် အဝတ်ထုပ်ကို မှန်ထုပ်ဆွဲပြီး ထည့်ပါ။ ထို့နောက်
သုံးရေခန့် ပြုတ်ပါ။ သုံးရေခန့်ပြုတ်ပြီး ဆေးများကို အခြောက်
ခံရပါသည်။

နှမ်းတစ်စေ့လောက်သော ပညာရပ်ဖြင့် လူတတ်ကြီး
လုပ်ပြီး ရေးသားနေသည်ဟု မထင်စေလိုပါ။ အင်္ဂိုရတ်
ဝါရင့် ဆရာဆရာများ အစဉ် လေးစား ကြည်ညိုပြီး ဖြစ်ပါ
သည်။

ဆေးများ ခြောက်သွေ့လျှင် လုံတစ်လုံးထဲတွင် ဘော်
တစ်ကျပ်သား, ဆေးနှစ်ကျပ်သား အထက်အောက်နှိပ်၍
လုံတစ်ခိုင်ထိုးပါ။ တစ်လုံ, နှစ်လုံ ထိုးပြီးလျှင် ခွဲကြည့်ပါက
ဝါဝင်းနေသော ဘော်ဝါဓာတ်များကို တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်
ပါသည်။

မိမိ ရေးသားနေခြင်းမှာ မျိုးဆက်သစ် အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာ
ရှင်များ စမ်းတမ်းပါးဖြင့် စခန်းမသွားရအောင် စိတ်ရင်း
စေတနာအမှန်ဖြင့် တင်ပြနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဘော်ဝါဓာတ်သားကို မိမိတို့
ဉာဏ်ရှိသလို ဆက်လက်
ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း ရေးသား
တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ယခုလည်း မိမိ သုတေသန ပြုလုပ်နေသည့် အထဲမှ
အောင်မြင်သည့် ဘော်ဝါလမ်းစဉ်ကို ရေးသားတင်ပြမည်
ဖြစ်ပါသည်။

- လိုအပ်သော ပစ္စည်းများမှာ...
- ၁။ ပြဒါး (၁) ကျပ်သား
 - ၂။ သွပ် (၁) ကျပ်သား
 - ၃။ ဒုတ္တာ (၂)ကျပ် (၈)ပဲသား (နှစ်ကျပ် ရှစ်ပဲသား)
ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မကံ ပုဒ်မေ ဖြန့်မပို့

ယတြာ

ငွေရက်ပွင့်စေ၊ မြင့်စေသည့် ယတြာကို နတ်မောက်မြို့နယ်၊ ဒဟတ်တန်းကျေးရွာမှ ရှေးမြန်မာ မဟာဘုတ်ဗေဒင်ဆရာကြီးဦးအုန်းဆောင်မှ ပြောပြပေးသဖြင့် ရေးသားတင်ပြနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တနင်္လာနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီ မကျော်လွန်မီ အပြီးဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ထိုတနင်္လာနေ့သည် ပြဿဒါးမကျစေရပါ။ ရက်ရာဇာကျလျှင် ဝိုကောင်းသည်။ အဓိကမှာ ပြဿဒါးရက်မဟုတ်လျှင် ဖြစ်ပါသည်။

သင်္ကြန်ကြိုသည့် အတာကြို မြေအိုးငယ်ကို ဈေးမဆစ်ဘဲ ဝယ်ပြီး ငွေမင်ဖြူဖြူဖွေးဖွေး သုတ်လိမ်းပါ။ ငွေမင်အခက်အခဲရှိလျှင် ထုံးဖြူသုတ်ပါ။

အထက်ပါအတိုင်း ပြုလုပ်ပြီးသော အိုးထဲသို့ လန်းဆန်းသန့်စွမ်းသော တန်စွန်းညွန့်(၉)ညွန့်ထိုးစိုက်ပြီး မိမိအရပ်အမောင်းထက် လက်တစ်လှမ်း မြင့်သော အမြင့်တွင် တင်ထားပါ။

ထို့နောက် အောက်ပါဂါထာ (၉)ခေါက်ရွတ်ပါ။

ဒီဝါ တပတိ အာဒိစ္စာ၊
ရတ္တိ မာဏတိ စန္ဒိမာ၊
သန္ဓေဇ္ဇိ ခတ္တိယော တပတိ၊
ဇရာယိ တပတိ ဗြာဟ္မဏော၊
အထ သဗ္ဗ မဟာ ရတ္တိ၊
ဗုဒ္ဓေါ တပတိ တေဇသာ၊
ဏာဒိသံ တေဇ သပ္ပန္နံ၊
ဗုဒ္ဓံ ဝန္ဓာမိ အာဒရံ၊
နမက္ကာရာ နဘာဝေန၊
သဗ္ဗေ ပူရေန္တု သင်္ကပ္ပာ။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- အာဒိစ္စာ = အာဒိတ်စော
 - ရတ္တိမာ = ရတ်တိမာ
 - စန္ဒိမာ = စန်ဒိမာ
 - သန္ဓေဇ္ဇိ = သန်နတ်စော
 - ခတ္တိယော = ခတ်တိယော
 - ဗြာဟ္မဏော = ဗြန်မဏော
 - သဗ္ဗ = သပ်ဗ
 - ရတ္တိ = ရတ်တိန်
 - ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်စော
 - သပ္ပန္နံ = သမ်ပန်နံ
 - ဗုဒ္ဓံ = ဗုတ်မံ
 - ဝန္ဓာမိ = ဝန်ဒါမိ
 - နမက္ကာရာ = နမက်ကာရာ
 - သဗ္ဗေ = သပ်ဗေ
 - ပူရေန္တု = ပူရင်တု
 - သင်္ကပ္ပာ = သင်ကပ်ပါ

အနက်

အာဒိစ္စာ၊ နေမင်းသည်။ ဒီဝါ၊ နေအခါ၌။ တပတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ စန္ဒိမာ၊ လသည်။ ရတ္တိ၊ ညည့်အခါ၌။ အာဘာတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ခတ္တိယော၊ ရှင်ဘုရင်သည်။ သန္ဓေဇ္ဇိ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာဆင်ပါမှသာလျှင်။ တပတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ဗြဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်။ ဇရာယိ၊ ဈာန်ဝင်စားမှသာလျှင်။ တပတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ အထ၊ ထို နေ၊ လ၊ ရှင်ဘုရင်၊ ရဟန္တာတို့ထက်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗမဟောရတ္တိ၊ အလုံးစုံသော နေညည့်ပတ်လုံး။ တေဇသာ၊ တန်ခိုးတော်

ဖြင့်။ တပတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူပါပေ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုကဲ့သို့ ဆော့၊ တေဇ သပ္ပန္နံ၊ တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။

ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ ဝန္ဓာမိ၊ ရိုနှိုးပါ၏။

နမက္ကာရာ နဘာဝေန၊ ရိုနှိုးခြင်းကို ပြုရသော အာနဘော်ကြောင့်။ သဗ္ဗေ အားလုံးကုန်သော။ သင်္ကပ္ပာ၊ အကြံအစည်တို့သည်။ ပူရေန္တု၊ ပြည့်ပါစေကုန်သည်။

(နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညှိမဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်း၏ ပါဠိအသံဒီတာ ဆရာကြီးဦးစံတင့် (စတုန်ကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓမ္မဓမ္မာစရိယ)မှ ပါဠိအနက် ဖြန့်ဆိုပေးပါသည်။)

တန်စွန်းညွန့်များကို ခုနစ်ရက် တစ်ကြိမ် အသစ်လဲပေးပါ။ သုံးကြိမ်လဲပေးပြီးလျှင် သိသာစွာ ငွေကံပွင့်၊ ငွေကံမြင့်လာပါလိမ့်မည်။

အပန်းမကြီးဘဲ နေအိမ်တွင် ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်နိုင်သော ယတြာဖြစ်၍ လူတိုင်း အလွယ်တကူ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်စေရန် တစ်ဆင့်ကြားနာပညာယူ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

နတ်မောက် ကောင်းမှုပြုခြင်း

မွေးယူနာအတွက်

အဆောင်တစ်လက်

ညက တံစက်ပြိတ်ရေကျ မိုးလေး တစ်ပြိုက် ရွာထားပါသဖြင့် နံနက်မိုး သောက်ချိန်တွင် အဘစ်၏ မြဲအတွင်းရှိ တောစံပယ်ပင်၏အောက်တွင် ထိုး ထားသော ဆင့်လေးပေါ်တွင် တော စံပယ်အပွင့်သေးကလေးများ မွေးမွေး လှုပ် ကြွေကျနေပါပြီ။

ရွာအရှေ့ပိုင်းနေ ပရိဘောဂ အချော ထည် လက်စွမ်းဆရာ ကိုရဲမောင်၊ မင်းဝင်းတို့၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ အဘစ်၊ ဗေဒင်ဆရာဦးမြင့်လှိုင်နှင့် ကျွန်တော်သည် နံနက်မိုးလင်းချိန်တွင် ယင်းဆင့်ကလေးအပေါ်သို့ ရောက်ရှိ၍ ရေခွေးကြမ်းကို သောက်လျက် ညက မိုးရွာသည်မှာ မိုးနည်းသည့်အကြောင်း ကို ပြောနေကြပါသည်။

ထို့နောက် ကိုရဲမောင်၊ မင်းဝင်း တို့မှ ကျွန်တော်တို့သုံးဦးအား မုန့်ဟင်းခါး၊ အိကြာကွေး၊ အိုဗာတင်း၊ လက်ဖက်အကြော်စုံတို့ဖြင့် အာဟာရ ဒါပြုပါ၏။

ထို့နောက် မင်းဝင်းမှ ကျွန်တော်တို့ အား ကန်တော့လျက်...

'ဘစ်တို့၊ ဘသန်းတို့၊ ဆရာဦးမြင့် လှိုင်တို့ရေ... မရှိသေလို့ မဟုတ်ပါ။ နားနုနာ ဖဝါးနဲ့နာပါ။ ကျွန်မ ကိုယ်ဝန်မှ ချမ်းသာစွာ ထမိုးအတွက် အင်္ဂလိမာလ သုတ်တော်ကို ရွတ်ပြီး မေတ္တာပို့ ဆု တောင်းပေးပါ'

ဟု အကူအညီတောင်းပါလေတော့ သည်။

ထိုအခါ အိမ်ထောင်သားမွေးကိစ္စ များကို လုံးဝမသိ၊ မသိကျိုးကျွံ ကျွန်တော်မှ...

'စိတ်ချ... လောကချမ်းသာခြင်း၏

၁၇၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မင်း

မိမိဝန်းကျင်ရှိ

အနိုင်စာပယ်များ

အကြောင်းသည် ဖြစ်ရစေမည်။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ'

ဟု နှုတ်ကတိပေးလိုက်ပါ၏။ ကိုရဲ မောင်နှင့် မင်းဝင်းတို့ ပြန်သွားကြ သောအခါ ကျွန်တော်မှ...

'ကဲ...ဘစ်တို့၊ ဆရာဦးမြင့်လှိုင်တို့ ရေ... သူတို့ အာဟာရဒါနပြုတဲ့ မုန့်ဟင်းခါး၊ အိုဗာတင်းကိုလဲ စားပြီး သောက်ပြီးပြီ။ ကျွန်တော်က အင်္ဂလိ မာလသုတ်ကိုသာ ရွတ်တတ်တာ။ အဆောင်ကောင်းကလေးရှိရင် မိန့် ကြားပါဦး'

ဟု အကူအညီတောင်းရပါတော့ သည်။

ထိုအခါ အဘစ်မှ...

'စားပြီးတဲ့အစာ မကြေညက်အောင် နှလုံး စိတ်ဝမ်း ပူနေပါနဲ့။ ကျုပ်မှာ သစ်ကျွတ်ရှိပါ တယ်။ သစ်ကျွတ်ဆိုတာ ရွာဦးကျောင်း ဆောက်တုန်း ပြင်လိုလို့ကျောင်းထောင်ဘက် က ကျွတ်ပင်ကြီးကို ခုတ်လှဲရာက ပင်စည် အုတ်ဘဲက ကျွတ်ကုန်ခဲ့တဲ့သစ်ကို သစ်ကျွတ် လို့ ခေါ်တယ်။

သစ်ကျွတ်က အယ်တိုင်း ခုတ်လို့ မရတာ ပါတု။ နောက် ကျိမနား ထန်ရွက်ပေါ်မှာ ၉...၉...၉ ဗျည်းအက္ခရာသုံးလုံးရေးပြီး သစ်ကျွတ်ကို ပတ်ပြီးတော့ ဖွေလှူနာရဲ့ ဦးခေါင်းအောက်မှာ ထားလိုက်ပေါ့။ ကလေး အချင်းကျန်ရင်တောင် ကျွတ်ကျပါတယ်'

ဟု ပြောလေလျှင် ကျွန်တော်မှ ဗေဒင်ဆရာဦးမြင့်လှိုင်အား...

'သစ်ကျွတ်အဆောင်ရဲ့ ဓာတ်သက် ရောက်ပုံကို ရှင်းပါဦးဆရာ'

ဟု ပြောသောအခါ ဗေဒင်ဆရာ ဦးမြင့်လှိုင်မှ...

'ကလေးအချင်း မဟုတ်ပါဘူး။ သားသန္ဓေ ကိုဆက်သွယ်ပေတဲ့ သားချင်းပါ။ သစ်ကျွတ် က သားချင်းကို တတ်တုနာမ်တု ဆေးဖက် ယုတ် ပညတ်သဘောကို ဆောင်ပါတယ်။ ကျိမနားထန်ရွက်ကတော့ ထက်မြက်တဲ့ သဘောရှိပါတယ်။ ထန်ပင်ဆိုတာ အသက် ရှည်တဲ့ အပင်မျိုးလေ။ ထန်ပင်အဖို့အဖက် ထန်ပင်အသက် နှစ်(၃၀)ရှိမှ ကျိမနားလာပါ တယ်။

ကလေးအသက်ရှည်အောင် ပညတ်ယုတာ ပါ။ (၉)ဗျည်းအက္ခရာက အာပေါ့ဆောင် ဓာတ်ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွတ်ခေ့လွတ်ခေ့ ထွက်ခေ့ဆိုတဲ့ ဓာတ်သဘော သက်ရောက် တာပေါ့'

ဟု ရှင်းပြကာ စကားဝိုင်းကို သိမ်း လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း မင်းဝင်းအတွက် နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်း သွားပါ၏။

နောင်သောအခါ ကိုရဲမောင်၏ဇနီး မင်းဝင်းမှ သားယောက်ျားလေး ဇွား မြင်၍ ကိုယ်ဝန်မှ ချမ်းသာစွာ ထပြော ခဲ့ရသည်ဟု ကြားသိရပါကြောင်း

အောင်လှသန်း (မင်းကျော်)

ဝန်ထုပ်ထိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ကျန်းမာဝါစေတိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာ ဦးသိဟ

(တဆ-၀၃၉၈၀)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

မြောက်မြားစွာ ဖော်ပြချက်

လိပ်ခေါင်းရောဂါ

သိကောင်းစရာများနှင့်ကူထုံး

လိပ်ခေါင်းရောဂါဟာ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး မခွဲခြားဘဲ ဖြစ်တတ်တဲ့ ရောဂါဖြစ်ပါတယ်။ အမျိုးသားများ (၉၀)ရာခိုင်နှုန်းနဲ့ အမျိုးသမီးများ (၅၀) ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်ပွားလျက်ရှိတဲ့ ရောဂါ ဖြစ်ပါတယ်။

လိပ်ခေါင်းရောဂါကို အချိန်မီ မကု သခဲ့ရင် အစာမကြေရောဂါ၊ အကြော တက်ရောဂါ၊ မကြာခဏ ဖျားခြင်း ရောဂါ၊ အာရုံကြောရောဂါ၊ အမျိုးသား အမျိုးသမီး ဆန္ဒအားနည်းရောဂါတွေ ဆင့်ပွား ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

အဲဒီလိပ်ခေါင်းရောဂါနဲ့ ကုထုံးကို ဆွေးနွေးဖို့ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့အခါ တိုင်းရင်းဆေးဆရာ ကြီး ဦးဝင်းလေးနဲ့ တိုင်းရင်းဆေး ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းတို့ရဲ့ သား ဆရာ ဦးသိဟနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ခဲ့ပါတယ်။

ဆေးကုသသက် (၁၂)နှစ်ခန့် ရှိနေပြီ ဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသိဟနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ဆေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက် ပါတယ်။

▲ 'ဆရာနဲ့ ဒီဘတ်စ် ငွေဆွေးနွေးတာ တာတာ လိပ်ခေါင်းရောဂါ သိကောင်း ရေးများနဲ့ ကုထုံးကို ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ် ဒါဟယ်။ နုဝေလ လိပ်ခေါင်းရောဂါနဲ့ ဖြစ်နေမှုကို ဖြောင့်လေးပါဆရာ'

ဆရာဦးသိဟ(တဆ-၀၃၉၈၀)

○ 'လိပ်ခေါင်းရောဂါကို အခေါ်အဝေါ် အမျိုးပေါင်း (၂၀)ကျော်ခန့် ရှိပါတယ်။ ရှေးသမားဆရာများ၊ ရှေးတတ်ကျမ်း များအဆိုအရ လိပ်ခေါင်းရောဂါကို "ဝဗ္ဗမဂ်ရောဂါ"၊ အချို့ ရှေးဟောင်း ဆေးကျမ်းများတွင် ရှေးသမားတော် ကြီးများက လိပ်ခေါင်းရောဂါကို "အသေရောဂါ" ခေါ် မြင်းသရိုက်နာ၊ ကလေး၊ လူငယ်အရွယ် ဖြစ်တတ် သော မြင်းသရိုက်နာ ခေါ် လိပ်ခေါင်း ရောဂါ(မွေးကင်းစမှ လူပျို၊ အပျိုတို့၌

အဖြစ်များ၏။) ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ လူငယ်၊ လူကြီး နဲ့ လူလတ်ပိုင်းတို့၌ ဖြစ်တတ်သော အဓိသရောဂါ ခေါ် အပြင်လိပ်ခေါင်း ရောဂါ စအိုမှ အမြဲယိုစီးကျခြင်း မသထူကရောဂါ၊ စအိုအတွင်းမှ အပြင်သို့ အသားပိုစ၊ အသားစိုင်းခဲများ ထွက်ခြင်း၊ အပြင်လိပ်ခေါင်းရောဂါ စသော အခေါ်အဝေါ်တွေ အများကြီး ရှိပါတယ်'

▲ 'ဝဗ္ဗမဂ်လိပ်ခေါင်းရောဂါနဲ့ ဝဗ္ဗမာ နုပျဏ်မောင်ခြည်မူရင်း ၁၇၄

ကို ဆက်ပြီး ငြောငြောထီးထီး ဆရာ*
○'ဝစ္စမင်္ဂလာရောဂါဆိုတာကတော့ အူမ
ကြီးရဲ့ထိပ်ပိုင်း စအိုဝှံမှာရှိတဲ့ လိပ်
ခေါင်းကလေးလို ထွက်ပေါ်လာခြင်းကို
လိပ်ခေါင်းရောဂါလို့ ခေါ်ဝေါ်ကြပါ
တယ်။

ဝစ္စမင်္ဂလာရောဂါမှာ ဝါရှာပုံသဏ္ဍာန်
အရစ်(၃)ခု ပါရှိပါတယ်။ အဓိကအား
ဖြင့် အတွင်းလိပ်ခေါင်းရောဂါနဲ့ အပြင်
လိပ်ခေါင်းဟူသော ရောဂါဝေဒနာတွေ
အဖြစ်များပါတယ်'

▲'အတွင်းလိပ်ခေါင်း အပြင်လိပ်ခေါင်း
ရောဂါတွေ ခြစ်ရတဲ့အကြောင်းအရင်းများ
ကို သိပါစေ ဆရာ*'

○'ဒီရောဂါတွေ ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ
ဆိုရင် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ
ဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါးကို ညီညွတ်
မျှတအောင် နေထိုင်မှုမရှိခြင်း၊ ချို၊
ဆိပ်၊ ဖန်သော အစားအစာများကို
အလွန်အကျွံ စားမိခြင်း၊ အဆီ၊ အဆိပ်၊
အစေးများသော အစားအစာများ
အပူအစပ်အစားအစာများ လွန်ကျူးစွာ
စားသောက်ခြင်း၊ လက်ဖက်ရည် ဖန်ကျ
ကျတို့ လွန်စွာစားသောက်ခြင်း...

ကွမ်းယာများစားခြင်း၊ အရက်
အလွန်အကျွံသောက်ခြင်း၊ အညောင်း
ထိုင်များခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု
နည်းခြင်း၊ ရေချိုးမှုမရှိခြင်း၊ အပူအအေး
မျှတစွာ မနေထိုင်ခြင်း၊ ရသာ(၆)ပါးကို
ညီညွတ်မျှတစွာ မစားသုံးခြင်း၊ ဒေသ
ရယ်၊ ဥတုရယ်၊ ရာဂရယ် ဆိုတဲ့သဘော
(၃)ပါးကို သတိထား၍ မနေထိုင်ခြင်း၊
စားသောက်ခြင်းတို့ကြောင့် လိပ်ခေါင်း
ရောဂါကို ဖြစ်စေပါတယ်'

▲'အတွင်း လိပ်ခေါင်းရောဂါနဲ့
လတွဲစားများကို ဆက်ပြီးငြောငြောထီးထီး
ဆရာ*'

○'အတွင်း လိပ်ခေါင်းရောဂါဟာ
ပါစကတေဇောလို့ခေါ်တဲ့ ဝမ်းမီး
၁၅၈ နှစ်ကျော်အထိရှိခဲ့ပြီမဟုတ်ဘူး

ညံ့ကာ ဓာတ်ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ လေချုပ်
ခြင်း၊ အူမ၊ အူသိပ်တို့ရဲ့ အတွင်း၌တည်
သော ကောဋ္ဌာသေယျဝါယောဓာတ်၊
ဝမ်းခေါင်း၌တည်သော ကုဋ္ဌိဋ္ဌဝါယော
ဓာတ် ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့ကြောင့် လေ
အောင်ခြင်း၊ အကြောတက်ခြင်း၊
ဦးခေါင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ လျှာချေးထူခြင်း၊
အာပုပ်စော်နံ့ခြင်း၊ ခေါင်းအုံတက်ခြင်း၊
ဝမ်းမအိမသာဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်သား
ကိုယ်ရည်ပူခြင်း၊ ကိုယ်လက် ထိုင်းမှိုင်း
ခြင်း၊ မျက်ရိုးကိုက်ခဲခြင်း၊ မျက်ကွင်းညို
ခြင်း၊ ကိုယ်သားကိုယ်ရေခြောက်ခြင်း၊

ဝက်ခြံများပေါက်ခြင်း၊ အရေပြား
မကြာခဏယားယံခြင်း၊ အစာအာဟာရ
များ စားသော်လဲ ခန္ဓာကိုယ် ဝါဖိုးမှု
မရှိခြင်း၊ ပါစကတေဇောဓာတ်လွန်၊
အတွင်း အဇ္ဈတ္တ ဝမ်းမီးညှို့ခြင်း စတဲ့
အတွင်းလိပ်ခေါင်းရောဂါ လက္ခဏာ
များ ဖြစ်စေပါတယ်'

▲'အပြင်လိပ်ခေါင်းရဲ့ သဘောသဘာဝ
များကို ဆက်ပြီး ငြောငြောထီးထီးဆရာ*'

○'အပြင်လိပ်ခေါင်းရောဂါကြီး ဝေဒနာ
ရှင်များဟာ ဝမ်းချုပ်လွန်၍ ခန္ဓာကိုယ်
ကို နှိပ်စက်တတ်တဲ့ ဥဏှတေဇော
ဓာတ် အပူလွန်ကဲခြင်းကြောင့် အူမကြီး
၏ထိပ်ပိုင်း လိပ်ဦးခေါင်းပုံသဏ္ဍာန်
(ဝစ္စမင်္ဂလာ) လိပ်ခေါင်းဟာ အဇ္ဈတ္တအတွင်း
သဏ္ဍာန်က တေဇော ဝါယော အားပြိုင်
ကာ ဝစ္စမင်္ဂလာရစ်များ အပြင်သို့ ထွက်
ကျခြင်း၊ ကွဲခြင်း၊ မသထူကရောဂါ
ခေါ် စအိုအတွင်းမှ အပြင်သို့ ထွက်ကျ
ခြင်းကို အပြင်လိပ်ခေါင်းရောဂါလို့
ခေါ်ဝေါ်ကြပါတယ်'

▲'အပြင်လိပ်ခေါင်းရောဂါ ခြစ်ရတဲ့
အကြောင်းအရင်းများကိုလဲ ဆက်ပြီး ငြောငြော
ထီးထီး*'

○'အပြင်လိပ်ခေါင်းရောဂါ ဘာကြောင့်
ဖြစ်လဲဆိုတော့ အဓိကတော့ ဝမ်းချုပ်
ခြင်းက စ၊ ပါတယ်။ ဝမ်းမာမာသွား၍
ဝမ်းချုပ်ဖန်များလာရင် ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့
အတွင်း အဇ္ဈတ္တအတွင်းသဏ္ဍာန်
ပါစကတေဇောဟုခေါ်သော ဝမ်းမီးညှို့
ကာ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ကို
ဖြစ်စေတယ်။

နေ့စဉ် မှန်မှန် စားသုံးသော အစာ
သစ်များဟာ အစာဟောင်းအိမ်၌ ကိန်း
အောင်းမှုတို့ကြောင့် အညစ်အကြေး
များ စွန့်ထုတ်ခြင်း မပြုလုပ်၍ ဝမ်းထဲ
၌ အစာဟောင်းများ အောင်းနေခြင်း
ဝမ်းအတွင်း အစာဟောင်းအိမ်တို့၌
အပူအပုပ်များပြီး စမြင်းခံခြင်းတို့
ကြောင့် ဝမ်းချုပ်ရာမှ ညစ်ရဖန်များတဲ့
အခါ စအိုဝှံမှာရှိတဲ့ ဝစ္စမင်္ဂလာ အပြင်
လိပ်ခေါင်း ဖြစ်လာပါတယ်။

အပြင်လိပ်ခေါင်းရောဂါဟာ စအိုဝှံ
မှာ အမြဲတစေ ငန်းမန်းအရည်ချွဲများ
ကျခြင်း၊ အသားတစ် အသားစိုင်တုံး
များကဲ့သို့ ထွက်ခြင်း၊ အသားပြိုကြွက်
သားကတော့ထွက်ခြင်း၊ သွေးမကြော
ခဏထွက်ခြင်း၊ သွေးပန်းထွက်ခြင်း
စတဲ့ ဝေဒနာကို ခံစားကြရပါတယ်'

▲'အပြင်လိပ်ခေါင်း ရောဂါနဲ့အစား
သတိပြုရမယ့် အချက်အလက် များကို
ဆက်ပြီး ငြောငြောထီးထီး ဆရာ*'

○'အပြင် လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များ
အဓိက သတိပြုရမည့်ကတော့ ဓာတ်ဝမ်း
မချုပ်စေရန်နဲ့ လေမချုပ်စေရန် အရေး
ကြီးပါတယ်။

ပါစကတေဇောလို့ ခေါ်တဲ့ ဝမ်းမီး
မညှို့စေရန် ဝမ်းကို ပုံမှန်သွားစေခြင်း
ဝမ်းသက်စေသော အစားအစာတို့
ကို သုံးဆောင်ခြင်း၊ ဥပမာ-သဘော

သီး၊ ရှောက်သီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ကန်စွန်း
ရွက်ချုပ်ရည်ဟင်း)စတဲ့ ဝမ်းပျော့စေတဲ့
အရည်ရွှမ်းရွှမ်းနဲ့ အသီးအရွက်ရည်ဟင်း
ဟင်းလျာများကို စားသုံးရပါမယ်။

အစားအစာကို အချိန်မှန်မှန် စားသုံး
ခြင်း၊ အစားအစာကို လုံလောက်မှုတ
စွာ စားသောက်ခြင်း၊ အလျင်စလို
မစားသုံးခြင်း၊ စိတ်ပူပန်မှုမရှိခြင်း၊ ဝမ်း
ချုပ်မှုကို ဂရုတစိုက်ပြုမှု ပါစကဝမ်းဆီး
ကောင်းစေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဝမ်းချုပ်ခြင်း မဖြစ်ရအောင် ကိုယ်
လက် လှုပ်ရှားမှု များများလုပ်ပါ။ လမ်း
များများလျှောက်ပါ။ လေကို ဝဝရှူပါ။
ဝမ်းသွားပြီးသောအခါ၌ အညစ်
အကြေးသန့်စင်ရာတွင် မာသောစက္ကူ
တုတ်ခနောင်းများ၊ မာကြောသော
အရာဝတ္ထုများကို မသုံးစွဲဘဲ သတိထား
ရှောင်ကြဉ်ပြီး ဝမ်းသွားပြီးတဲ့အခါ ရေ
(သန့်ရှင်းသောရေ) စက္ကူပျော့ပျော့
ဆပ်ပြာတို့ကို သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စွာ
အသုံးပြုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်'

▲*လိပ်ခေါင်းရောဂါရဲ့ ကုထုံးနဲ့
ထောက်ပံ့မှုအားကို သက်ပြီး ဖြောင့်ပြေပေးပါဦး
ထရာ*

○'လိပ်ခေါင်းရောဂါ ဝေဒနာဟာ
ပါစကတေဇာ ဝမ်းမိညှံကာ ဝမ်းချုပ်
ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်းများကြောင့် ဖြစ်ရတဲ့
အတွက် အပြင်လိပ်ခေါင်း အတွင်း
လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များအတွက်...

နွေဆေးအဖြစ်...

တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်(၁၅) သည်းခြေ
ဆေးနဲ့ ဆေးအမှတ်(၁၆)အပူငြိမ်းဆေး
တို့ကို ဆတူရောစပ်ပြီး မနက်(၈)နာရီ
ခန့်မှာ ဆေးလက်ဖက်ရည်ခွန်း(၂)ခွန်း
ခန့် ရေအေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

ညနေ(၅)နာရီခန့်မှာ အဲဒီဆေးကို
ပဲ လက်ဖက်ရည်ခွန်း(၂)ခွန်းခန့် ရေ
အေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

ဝမ်းမီးကောင်းပြီး ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ လေ
ချုပ်ခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေ
ဖို့ ဆေးအမှတ်(၉)ဆီးခူလာဆေးနဲ့
ဆေးအမှတ်(၁၀) ဆီးရွှင်ဝမ်းနုတ်ဆေး
ကို ဆတူရောစပ်ပြီး ဆေးလက်ဖက်
ရည်ခွန်း(၂)ခွန်းခန့် အိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ
ရေအေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

အဲဒီလို နွေဆေး၊ ညဆေးနဲ့ တွဲဖက်
ကုသရင်း အတွင်းလိပ်ခေါင်းရောဂါနဲ့
အပြင်လိပ်ခေါင်း ရောဂါဝေဒနာတို့ကို
သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

အပြင်လိပ်ခေါင်း ရောဂါဝေဒနာရှင်
များအတွက် စအိုဝမာ အမြဲတစေ
ငန်းမန်းအရည်ခွဲများ ကျခြင်း၊ အသား
တစ်၊ အသားစိုက်ကဲ့သို့ ထွက်ခြင်း၊ သွေး
ပန်းထွက်ခြင်း စတဲ့ ဝေဒနာများ သက်
သာပျောက်ကင်းစေဖို့အတွက် ဆား
(၁၀)ကျပ်သား၊ ဘူးရွက်(၅)ကျပ်သား၊
ကွမ်းရွက်(၅)ကျပ်သားတို့ကို ရောစပ်
ပြီး မြေအိုးနဲ့ ရေအနည်းငယ် ထည့်
ပြုတ်ပြီး ဖန်ရည်စိမ်ပေးခြင်း၊ ဆေး
အမှတ်(၄၃) အကင်းဆယ်ပါးဆေးကို
ပျားရည်၊ ထောပတ်တို့နဲ့ ရောစပ်လိမ်း
ပေးခြင်းဖြင့် အပြင်လိပ်ခေါင်းရောဂါ
ဝေဒနာကို သက်သာပျောက်ကင်းစေ
ပါတယ်'

▲*လိပ်ခေါင်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ
အတွက် ထောက်ပံ့တစ်ခု ပညာချိန်ပြု
ထားပါဦး ထရာ*

○'လိပ်ခေါင်းရောဂါနဲ့ ဆီးဝမ်းလေ
ချုပ် ရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက်
ဆေးနည်းတစ်ခု ပြောပြပေးပါမယ်။

လိပ်ခေါင်းရောဂါ
ဆီးဝမ်းလေချုပ်ရောဂါသောက်ဆေး

- ၁ ကြူ ၂ ကျပ်သား
- ၂ ကြွယ် ၂ ကျပ်သား
- ၃ လိင်ကျောက်ဆူး ၂ ကျပ်သား

- ၄ အလိုကျူ ၂ ကျပ်သား
- ၅ ဆားပုပ် ၂ ကျပ်သား
- ၆ နွယ်ချို ၅ ကျပ်သား
- ၇ ဇက်သံ ၅ ကျပ်သား
- ၈ သိန္ဓေ ၅ ကျပ်သား
- ၉ ပွေးကိုင်းပုစွန်သင်း ၁၀ ကျပ်သား
- ၁၀ သဘောပဲလိမ္မော်ခြောက် ၁၀ ကျပ်သား

[ဆေး(၁၀)မျိုး]

ဆေးချိန်(၄၅)ကျပ်သားတီတီ]
အထက်ပါဆေးများ အမှုန်ပြုလုပ်
ပြီး သမအောင် ရောစပ်ကာ လေလုံ
ဖန်ပုလင်းနဲ့ထားပါ။ ညအိပ်ရာဝင်ချိန်
မှာ ဆေးလက်ဖက်ရည်ခွန်း(၂)ခွန်း
ခန့် ရေအေးနဲ့ သောက်ပါ။

လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ စခြင်းခံရောဂါ၊
ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ရောဂါ၊ အကြော
တက်ရောဂါ၊ ညောင်းကိုက်ရောဂါ၊
ခံတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊
အသားအရေ ခြောက်ခန်းခြင်း၊
တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံထွက်ခြင်း စတဲ့
ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်း
စေပါတယ်'

▲*အခုလို လိပ်ခေါင်းရောဂါ သိစကား
ရေးများနဲ့ ကုထုံးထောက်ပံ့မှုအားကို
လိုင်းတို့ကဲ့သို့ ဖြောင့်ပြေပေးတဲ့
ကျေးဇူးတင်စိတ်နဲ့ ထရာ*

ထရာ ဦးသိဟနဲ့ သက်သွယ်နိုင်တဲ့
လိပ်စာတေး...

စရာ ဦးသိဟ
ကျွန်းမာပါစေတိုင်းရင်းဆေးဆန်း
အမှတ်(၈၂)၊ လေယူလမ်း (၁၀) ရပ်ကွက်
ထားညွှတ်လမ်းပြည့်၊ ရန်ကင်းမြို့
ဖုန်း-၀၉-၄၂၀၆၆၇၉၊ ၀၉-၄၃၀၈၅၄၄၀
၀၉-၅၀၅၅၀၀၀

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်ထွေး

နမူနာရောင်းခြင်းမရှိမိန့် သရဇ

၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁၈)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့။

နေမင်းက ပူပြင်းလှပါတ်။ ဝက်ထီး ကန်ကနေ ပြည်မြို့ကို စက်တီးခဲ့ လာခဲ့ တဲ့ မောင်မိုးဟန် မဟန်နိုင်တော့ဘူး။ ပြည်မြို့ရောက်ဖို့က (၁၆)မိုင်ခရီး နီးမှ မနီးဘဲ၊ ဝေးသကဲ့။

နွေနေဆိုတာ ထွက်စကတည်းက ပူတာပဲ။ မနက်(၇)နာရီသာသာပဲ ရှိ သေး ပူလှပြီ။ ဝက်ထီးကန်က ထွက် လာလိုက်တာ တီတွတ်ရောက်တဲ့အထိ ကွင်းပြင်၊ ကွန်ကရစ်လမ်း။ သစ်တစ်ပင် အရိပ်ဆိုတာက ခပ်ရှားရှား။ ရှားရှား ပါးပါး ဟိုတစ်ပင်ဒီတစ်ပင်...

လမ်းက ရွာတွေကို ဖြတ်ထွက်လိုက် ရင်တော့ အပူနည်းနည်း သက်သာပါ ရဲ့။ သစ်ပင်တွေရဲ့အရိပ်က ချွေးတိတ် ဝေသလိုလို တစ်ရေးလောက် အိပ်ပြီး တော့တောင် နားချင်သလိုလို။

တီတွတ်ကနေ ပြည်မြို့အရောက် လမ်းတစ်လျှောက် ဘေးဆံယာဉ်က ထားလိုက်တဲ့ သစ်ပင်တွေ။ နေရောင် ခြည်ကာဆီး အရိပ်ကြီးများ ထိုးထိုးကျ လျက် အာဝါသ။ သာစွလေ။

ခရီးက ခရီးဆွားဟန်လွှဲ သာမန်ခရီး မဟုတ်ဘူး။ ကျောင်းပိတ်ရက်မို့ နားနား နေနေရုံတဲ့အချိန် အားလပ်ချိန်၊ အဲဒီ အချိန်မှာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတစ်ခု ပြုမှာ။

ရွှေဆံတော်စေတီတော် ပြောက် ဘက်စောင်းစာနိုးခြေရင်းက ထီးတိုင် ကို ရောက်တော့ လက်ဝဲဘက်ကပ်ပြီး ဓာတ်လှေကားဆီ ဖြတ်ဝင်လိုက်တယ်။ စက်တီးကိုအပ်နဲ့။ အမွှေးနံ့သာ ပန်းမန် တွေဝယ်လို့ တစ်ပွေတစ်ပိုက်နဲ့ ဓာတ်လှေကားဆီ ရောက်သွားပြီ။ နီးနီးလေ။

၁၀၀ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အဂ္ဂိဂုတ် ပီးအဟတ်နဲ့

ကိတ်ဓာတ်မြတ်မဟာ (၁)

မကြာလှဘူး။ ခဏနဲ့ ဓာတ်လှကား ဖီးရပြန်ပြီ။ ဓာတ်လှေကားက အထွက် စကြိုလျှောက်လမ်းအတိုင်း လျှောက် အလာ အနောက်တောင်ထောင့်က တန့်ကြည့်တောင်၊ အနောက်မြောက် ထောင့်အရပ်က ဝိုဦးတောင် ကိုးကွယ် တည်ထား မြတ်ဘုရားစေတီတော်တို့ ကို လှမ်းမြေ့လို ဖူးရ။ ဖူးလို့ကမဝ၊ ဝိတိတွေခ၊ ကြည့်နူးမှုက အနှိုင်းအဆ မရှိ။

တနင်္ဂနွေထောင့်မှာ နေရာယူလို့ ရွှေဆံတော် စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြှောက်တော့ခွင့်ရပြီ။ ဩကာသနဲ့ ငါးပါးသီလခံယူ။

အမွှေးတိုင်ပူဇော်၊ ပန်းမန်တွေကို ကပ်လှ။ တောင်ဆုတွေခြွေကာယူ လို့။ ဝမ်းသာကြည်နူးမှု အရှိန်အဟုန် က ရင်ထဲမှာ တုန်တုန်ပြီး တခိုင်ခိုင် တက် အထက်ဘဝင်လေလား...

အပါယ်လေးဘုံ လူ့ဘုံတလီ နတ်

ပြည်ခြောက်ထပ် ဗြဟ္မာနစ်ဆယ်ကို အသယ်အဝယ် အနီအချွန် အမှုအတန် တွေဝေပြီး ရွှေဆံတော် စေတီတော် မြတ်ကို လက်ယာရစ် (၃)ပတ်ပတ် လှည့်ပတ်ပြီး ကြည့်ညို့ ပရိတ်တော်ဆွေ ကို ရွတ်ဖတ်လို့။

ဘုရားဖူးတွေ တော်တော်များကြည့် ထိုရှောင်လိုက်၊ တိမ်းလိုက်၊ ကွေ့လိုက်၊ ဝိုက်လိုက်။ လူ့သက်တမ်း အရွယ်မျိုးနဲ့ လူမျိုးစုံ ကြိတ်ကြိတ်တိုး ရင်ပြင်ထော် တစ်ခုလုံး ပြည့်ကျပ်။ နေရာလပ်မို့ အဆမတန်။

မနက် (၉)နာရီကျော်ကျော်မှာ တုန် တော်ပေါ်က ပြန်ဆင်းခဲ့တယ်။

ရွှေဆံတော် စေတီတော်မြတ်ကြီး အင်္ဂါထောင့်မလှမ်းမကမ်း။ နေထိုင် လမ်းမကြီးရဲ့ အနောက်ဘက် ထဲ လျက်မှာ ရတနာသီရိကျောင်း ရှိတယ်။ မိုးဟန် အဲဒီကျောင်းကို စက်တီး

www.burmeseclassic.com

သွား...

စေတီတော်ကြီးရဲ့ မြောက်ဘက်
အင်းတန်းအစပ် ဗိုလ်ချုပ်လမ်း
အတိုင်း စက်ဘီးကိုနှင်း ဆယ်ထပ်ကြီး
ဘုရားရဲ့ နောက်ကျောဘက်ကနေ
ထောင်အတက်ကို ပတ်တက်ပြီး
အဝေးလမ်းက ရတနာသီရိကျောင်း
ဆီကို ရှေးရှုပြီ။

ကျောင်းကိုရောက်တော့ ဝင်းတံခါး
တို့ ဖွင့်၊ စက်ဘီးကိုသွင်း၊ သော့ခတ်၊
နီနပ်ကို ကယ်ရိယာမှာ ညှပ် မြောက်
ဘက်လှေကားကနေ ကျောင်းပေါ်ကို
အစ်ကွေ့ပတ်ပြီး တက်လိုက်တယ်။
စေ့ခနဲ။

ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ရပါပြီ။
ကြုံလျှောက်နေတယ်။ ကျောင်းရှေ့
တ သွပ်အမိုးအောက် သမံတလင်း
အခင်း။ ကျောင်း(၂)ကျောင်း ပေါင်းကူး
ထားတဲ့ လမ်းကလေးမှာ ခေါက်တုံ
ခေါက်ပြန် မ၊ ကြွ၊ ချ၊ နင်း၊ ဖိ အမှတ်
လိုက်နေသလို။

ဝတ်ဖြည့် ကန်တော့လိုက်တော့
ကျောင်းဆီကို လက်ညှိုးညွှန်တယ်။
မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ တပည့်သာဝက ဆရာတော်
ဦးသုဇာတ။ ကိုယ်ဟန်တော်အနေ
အထားက ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ အသားက
ခပ်ဖြူဖြူ။ အရပ်က မနိမ့်မမြင့် မျက်နှာ
တော်က ပြုံးလို့ ကြည်ညိုဖွယ်ဟန်
အပြည့်၊ စိတ်ချမ်းမြေ့စရာ။

ကျောင်းမကြီးထဲ ရောက်တော့
မောင်ဖိုးဟန် ထပ်မံလို့ ဝတ်ဖြည့်ပြန်
တယ်။ ရှိခိုးဦးနှိမ် (၃)ကြိမ်အပြီးမှာ...

'ဆရာတော် ဖိုခွင်ဝင်သေးသလား
ဘုရား'

'နှစ်ကူးမယ့် တာသကြန် အခါရက်
အကြို နွေရာသီအပူကိုကလဲ ပြင်းလွန်း
လို့ ခေတ္တခဏ နားထားတယ်'

'နွေခေါင်ခေါင် ဓာတ်ကစားရင်

တော့ လူမသက်သာဘူး ဘုရား'
'မောင်ဖိုးဟန် အခု ဘာတွေကစား
သလဲ'

'ခြံသံဘုရား'
'အစစ်လား'

'ကန်စွန်းဥသား သက်တံရောင်
ဟိတ် နေပူပူကိုထုတ်လှန်း (၃)နာရီ
ကျော်ကျော်ထား ကောက်ကိုင်ပြီး
လက်နဲ့ဆုပ်ရင် မပူရဘူး။ အေးစိမ့်နေ
တာပဲ၊ ဝေတင်းလိုက်တော့ လေးစိတ်
လေးမြှောက်ပြီးတော့ မှုန့်သွားတယ်'

'အဲဒါသူ့သတ္တိပဲ နောက်ရော...'

'လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ထဲကို ခြံသံ
ထည့်၊ ပန်းကန်နှုတ်ခမ်းနားအထိ ရေ
အပြည့်စိမ်၊ အပလေနဲ့ လေသလင်ခံ။
ရေအကုန် ခန်းသွားတဲ့အခါ လက်ဖက်
ရည်ပန်းကန်အတွင်းဘက် အဖြူသား
မှာ သက်တံရောင် စွဲနေတယ်။ ရောင်
စဉ်(၇)ပါး တဖိတ်ဖိတ်နဲ့ အလှူတက်ပြီး
ရောယှက်လို့'

ဆရာတော်ဦးသုဇာတ ခေါင်း
တညိတ်ညိတ်နဲ့ စဉ်းစားတွေးခေါ်နေပုံ
ပေါ်တယ်။

'အဲဒီတော့...'

'စွဲချက်က သာမန်နဲ့ ဖျက်လို့ မရ
ဘူးဘုရား'

'နေရောင်မှာ ထောင်ကြည့်တော့...'

'အရောင်စုံဟိတ်က တဖိတ်ဖိတ်နဲ့'

'အချုပ်အသတ်ကရော...'

'ခြံသံကို ဆေးဒန်းပေါက်ပြီး အရည်
ဖျော်တယ်'

'ဓာတ်ပြုသွားတော့...'

'လက်ချားနဲ့ ထိုးတာပဲဘုရား'

'လမ်းမှန်လိုက်လေ မောင်ဖိုးဟန်'

'ရွှေတောင်မြို့နယ်၊ တရုတ်မော်ရွာ

ဥသျှစ်ပင်ကျောင်း ဆရာတော်
ဦးကလျာဏရဲ့ လမ်းညွှန် မိန့်ကြားချက်
အတိုင်းပဲ တပည့်တော်ထိုးတာ'

'ဥသျှစ်ပင်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး
က ဘယ်လို မိန့်ကြားသလဲ ဆိုပါဦး
ဟ... ဖိုးဟန်ရ'

'ဖိုးဟန်... ခြံသံကို ဘယ်သူတွေ
ဘယ်လိုပြောပြော၊ ဘာတွေပြောပြော
ဘယ်ဆေးဘယ်ဝါးတွေနဲ့မှ မပစ်
မပေါက်လေနဲ့တဲ့ဘုရား... မှားတတ်
သတဲ့'

'ဒီလိုဆို...'

'သံရဲ့ သေမင်းက လက်ချားတဲ့ဘုရား'

'ဟေ... အေး မှန်လိုက်လေကွာ
ဟုတ်လိုက်တာ'

'.....'

'ဓာတ်တူနဲ့တူလို့ ကက်ကင်းတို့၊
မြွေလေးစင်း မင်းလေးပါးတို့၊ ဆပွတ်
တို့၊ ဘုမ္မိတို့ဆိုတာက သက်ဆိုင်ရာ
ဓာတ်တွေရဲ့ သေမင်းတွေပဲ'

'လက်ချားနဲ့သာ ဆက်တိုက်ထိုး
သွား လုံ(၅၀)မရောက်မီ လုံချောင်မယ်
တဲ့ဘုရား။ လုံချောင်ရင် လုံခြောက်
တစ်လုံးထိုး၊ နောက် လက်ချားချော်နဲ့
တစ်လုံထိုး၊ လုံခြောက်တစ်လုံ ချော်
တစ်လုံ ဆူလည်လိုက်ပြီး ထိုးသွားရင်
လုံခွင်ကျွတ်လာမယ်လို့ မိန့်ကြားတယ်
ဘုရား'

'အခု မင့်ဓာတ်...'

'လုံခြောက်ထိုးနေပြီဘုရား'

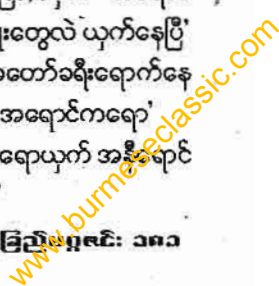
ဆရာတော်ဦးသုဇာတ ခဏ
လောက် ငြိမ်သွားတယ်။ ဓာတ်လုံး
အခြေအနေနဲ့ ပေါက်ရောက်တဲ့အဆင့်
ချင်ချိန်နေပုံပဲ။

'ထူးကြားချက်က'

'နီ၊ စိမ်း၊ ဝါ၊ ပြာ၊ မှောင် အရောင်
ထွက်နေပြီ၊ ကြိုးတွေလဲ ယုတ်နေပြီ'

'အင်း... အတော်ခရီးရောက်နေ
ပြီပဲ။ ဓာတ်သားအရောင်ကရော'

'အတွင်းသားရောယုတ် အနီရောင်
ဖက်နေပြီဘုရား'

‘မောင်ဖိုးဟန် သံသေတော့ ဒန်တဲ့
 ကြားဖူးမဟုတ်လား
 ဓာတ်ကိုပြုပြင် လူဆင်ခြင်တော့’
 ‘မှန်ပါဘုရား’
 ‘ဆိုလိုရင်း သိတယ်မဟုတ်လား’
 ‘သိပါတယ် ဘုရား’
 ‘မကြာခင်မှာ ဒန်ရောင်
 ပေါက်လို့ သိဒ္ဓိ
 မြောက်လာလိမ့်မယ်’

‘ဆက်မိန့်ပါဦး ဘုရား’
 ‘ဓာတ်လုံးကိုမပြောနဲ့ လုံခွဲကနေ
 ချော်အဆုံး ရေလဲနဲ့ သုံးလို့ ရတော့
 မယ်။ လုံခွဲကို ရေစိမ်သောက်၊ ရောဂါ
 ပျောက်တဲ့အဆင့်အထိ ရောက်တော့
 မယ်’
 ‘မှန်ပါ... ဘုရား’
 ‘ဒါပေမယ့် သံလုံးဆိုတာ ထွက်ရင်
 မှန်းတဲ့ ဓာတ်လုံး ပြီးတော့ ခြသံအစစ်၊
 ဓာတ်ကြီး။ ဆေးကုဓာတ်လုံး မဟုတ်
 ဘူး။ ဆေးမကုလေနဲ့။ ဆေးကုမိရင်
 တော့ ဖိုခွင်မှာ မီးတင်လိုက်တာနဲ့
 ပျောက်သွားမယ်’

လှမ်းအလာ...
 ‘ကဲ... မောင်ဖိုးဟန် ဆရာတော်ရဲ့
 လမ်းညွှန်မိန့်ကြားချက်တွေကို နှာခံ
 မှတ်သားရင်း လက်ဖက်ကလေးလဲ
 စား၊ မြေပဲကြော်လေးလဲ ဝါး၊ ရေခွေး
 လဲသောက်၊’ မြပန်းခွေမှန်ကြော်လေး
 ကလဲ ကောင်းမှကောင်း၊ ချိုအိပြီး
 ဆိမ့်လို့’

ပြုံးပျော်ရယ်မော ပြောရင်းဆိုရင်း
 ဆရာကြီးဒေါ်သုဓမ္မ သူ့ဇရပ်ဆီ ပြန်
 ကြွသွားပြီ။ သဒ္ဓါတရား နည်း၊ များမဆို
 သူ့ကုသိုလ်က မင်္ဂိုလ်နိဗ္ဗာန် ရည်သန်
 တောင့်တ။

‘လုံခွဲနဲ့ ချော်က ကာယသိဒ္ဓိ ပြီးနေ
 ပြီ။ သံလုံးကို အပစ်အခတ်တွေနဲ့
 မဟုတ်မဟပ် မကြံလေနဲ့ ထွက်သွား
 မယ်’

ဆရာတော်က ညာလက်တော်
 မြှောက်ပြီး ရေခွေးပန်းဆီ ညွှန်လို့၊
 သောက်လိုက်လေ။ စားလိုက်စမ်း
 အားမနာနဲ့ ဆိုတဲ့သဘော။ ဖိုးဟန်
 နောကျအောင် သိတာပေါ့။ သံဃာ
 တော် အရှင်မြတ် ဆည်းကပ်လာတာ
 ကြာပြီပဲ။ ကျောင်းနေစဉ် ကလေးဘဝ။

‘ဆရာတော် မိန့်ကြားချက် ဦးထိပ်
 ရွက် လိုက်နာပါမယ်ဘုရား’
 ဆရာတော်ရဲ့ အဆုံးအမ လမ်းညွှန်
 မိန့်ကြားချက်တွေကို နှာခံမှတ်သားနေ
 တုန်း သီလရှင်ဆရာကြီး ဒေါ်သုဓမ္မ
 ရောက်လာတယ်။ ညာလက်က ဗန်း
 ကလေးကို ကိုင်လို့။

ဆရာတော်ရဲ့ ရဟန်းဒကာ
 ကျောင်းဒကာ ပြည်ပြီ။ တပ်လမ်းက
 ဦးအုံးနဲ့ဒေါ်စု။ ဒေါ်စုက ဖိုးဟန်ရဲ့
 အဒေါ်အရင်း။ ဖိုးဟန်အမေရဲ့ ညီမ။
 ဖိုးဟန် ကျောင်းနေခဲ့ရတာက အဲဒီအိမ်။
 နည်းတာမှတ်လို့ (၉)နှစ်ကျော်ကျော်
 (၁၀)နှစ်အတွင်း နင်းလို့။

ဗန်းထဲမှာက လက်ဖက်၊ မြေပဲ
 ကြော်နဲ့ မြပန်းခွေမှန်တွေ ပါလာတယ်။
 ဘယ်လက်ကတော့ ရေခွေးဓာတ်ဘူး
 တစ်လုံးကို ဆွဲလို့။ ဖြည်းဖြည်းလေး
 ၁၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျောင်းပိတ်ရက် စနေ၊ တနင်္ဂနွေ
 တပ်လမ်းအိမ်က ဆွမ်းချိုင့်ကျောင်းကို

ပို့ရတာက မောင်ဖိုးဟန်။ ရံဖန်ရံခါ
 မဟုတ် သွားတိုင်းသွားဆိုင် ပူးမြော်
 ကန်တော့နေကျ ဆရာတော်။ ဘယ်
 အားနာနေလိမ့်မလဲ။ စားလိုက်စမ်း
 မောင်ဖိုးဟန် ပါးဖြဲနားဖြဲ မစားရတာ
 ကြာပြီပဲ။

ဖိုးဟန် လက်ထဲမှာတော့ ဘာလှူ
 ဖွယ်ပစ္စည်းမှ ပါမလာဘူး။ လက်အုပ်
 ချိန်း ရှိရှိအာန်တော့ရုံပဲ။ လက်ချည်း
 ဗလာ ဘာမှမပါ။ နတ္ထိ။ တကယ်တော့
 ကိုယ်က လှူရမှာ။ တိမ်ဖုံးပါလို့ လ
 မသာ မတတ်သာတဲ့ ဘဝ လူ့ဘုံကို
 က...

ဘဝဇာတ်ခုံက နိမ့်တုံမြင့်တုံ။ ဆင်နဲ့
 တစ်ခါ ချမ်းသာတစ်လှည့်။ လှူစေ
 ငွေမရှိ။ စားစရာက သားငါးဟင်းဆီ
 မြင်ရသည်မရှိ။ မိသားစုကတော့ (၃)
 ယောက်တည်းသာရှိ။ မချီတန်
 စီးပွားပျက်လို့ ဆင်းရဲတွင်း နက်နေထ
 အချိန်။

ဖိုးဟန် စားသောက်နေတာ
 ကြည့်ပြီး စေတနာတွေ ရေစီးကမ်း
 လိုက်နေတဲ့ ဆရာတော်ဦးသုဓမ္မ
 ထိုင်ရာက ထပြီး...

‘ဓာတ်ထိုးတော့ မီးသွေးဖိုး၊ လုံခွဲ
 လက်ချားဖိုး ဘယ်ကရသလဲ’
 ‘ဆေးလိပ်ဖြတ်လိုက်တယ် ဘုရား’
 ‘အဲဒီလောက်ပဲလား တစ်လိပ်
 တစ်လိပ် လက်ကမချုတ်မီး မီးဆက်
 သောက်တဲ့လူက...’

‘ရွှေထီးဆောင်းတဲ့အချိန် စီးက
 ကို (၅၀)လိပ်ဝင် သံဘူးနဲ့ သောက်
 တာ။ အခုတော့ ကတ္တီပါဖိနပ်လဲ
 နိုင်တော့ပါဘူး။ အကန့်အသတ်တစ်
 ဖြစ်သွားပါပြီ’

‘အဲဒီတော့ အဆင်ပြေရဲ့လား’
 ‘ဟိုတုန်းက လုံခိုင်ခိုင် မခိုင်
 တစ်လုံ တစ်မီးပဲ။ လုံခွဲလိုက်တာ

တော့ လုံတစ်လုံးကို အနည်းဆုံး
၁) ရက် ထိုးရတယ်။ လုံမနာဘူး။ မီး
ညာရာ မလိုဘူး။ ဟိုတုန်းက (၃)လုံ။
ဆက် (၁)လုံပဲကုန်တော့ လုံဖိုးလဲ
သက်သာ။ မီးလဲနာ အသပြာက မီး
ညာဆိုးပဲ'

'အေးလေ... အဂ္ဂိရတ်ထိုးတယ်ဆို
လွယ်မှတ်လို့'

'အမိန့်ရှိပါ ဘုရား'

'ဓာတ်တွေ၊ လုံတွေ၊ မီးသွေးတွေ
သိမ့် ငွေရှိရမယ်။ ဓာတ်ထိုးတဲ့ မီးပူ
ထိခံနိုင်ဖို့ ကျန်းမာရေးကောင်းရမယ်။
အိတ်ပေါက် ကောက်ရိုးမီးနဲ့ မရဘူး။
ထုံလစီရိယ ကြီးရမယ်။

'မီးပညာ၊ နည်းပညာတွေကို
ကျားကုတ်ကျားခဲ လေ့လာဆည်းပူး
မယ်။ ဓာတ်ထိုးဖို့ အချိန်ပေးနိုင်ရမယ်။
နွေဥငါးပါးသီလဲဖြူ၊ ဥပုသ်နေ့တွေမှာ
ခွမ်း၊ ကိုးပါး၊ ဆယ်ပါး သီလတွေကို
ဆောက်တည်။

'သမာဓိကို ထူထောင်၊ ပညာဉာဏ်
ဆောင် ထွန်းလင်းပြောင်အောင်လုပ်။
အနာမူ နေ့တိုင်းပြု ကုသိုလ်စိတ်ကို
ပျိုး မကောင်းမှုတွေကိုရှောင် ကောင်း
မှုတွေကို ဆောင်။ စိတ်ကို ဖြူအောင်
ဆား၊ နတ်များ၊ ဝိဇ္ဇာများ ကူညီညာပိုင်း
နင်းမကြာလိမ့်မယ်ဗျား'

'ဆရာတော်ဦးသုဇာတ မောသွား
အနံ့ ပြန်ထိုင်တော်မူတယ်။ ဖိုးဟန်
တော့ မေးပြီ။

'ဆရာတော် အခု မီးကစားနေတာ
သလုံးလား ဘုရား'

'ဖိုးဟန်ရေ... ခြံသံရဖို့ဆိုတာ
လွယ်ဘူး။ ခက်ခဲလှပါတာ။ ရတဲ့သံ
ဆွကလဲ ခြံသံမစစ်ဘူး'

'ဒီတော့ ဘာဓာတ်ထိုးသလဲ ဘုရား'

'အခေါက်ရွှေ'

'ရွှေကို ထိုးလို့ရသလား'

'ရွှေဆိုတာ နိဗ္ဗိန္ဒုဓာတ်ခရီး တစ်
ဝက်ရောက်ထားပြီ။ နောက်ဓာတ်ဝက်
ဆက်ကြဖို့ပဲ လိုတော့တယ်'

'အခေါက်ရွှေ နောက်တစ်ဝက် ဆက်
ပြီးတော့ ကြံပုံကို ကိုဖိုးဟန် မေးပြန်ဦး
မယ်။ ရေရေလည်လည် အပ်ကျမပ်ကျ။
မပြောမပြီး မတီးမမြည်ဆို မဟုတ်လား
မေးမှမေးမှ မေးပါများစကားရ ပညာ
ပြည့်ဝနလုံးလှ။

'ဓာတ်ကစားပုံလေး အမိန့်ရှိတော်
မူပါဘုရား'

'ခုနက ပြောသွားတဲ့ အထဲမှာ မြေ
လေးစင်း မင်းလေးပါး မှတ်မိလား'

'တင်ပါ... စိန် ဆေး ကန့် ဟင်း
မြေလေးစင်း မင်းလေးပါးလဲခေါ် မဟုတ်
လား ဘုရား'

'အဲဒီ စိန် ဆေးဒန်း ကန့် ဟင်းရိုင်းနီ
ဓာတ်လေးပါးကို တစ်ပါးတစ်ပါးကို
တစ်ကျပ်သားစီ မှုန့်ညက်နေအောင်
ကြိတ် ထောင်း၊ နောက် ဓာတ်(၄)မျိုး
ကို ရောပြီး ပေါင်းလိုက်၊ သမလိုက်'

'ဒါနဲ့ မေးပါရစေ ဘုရား...စိန်ဆိုတာ
က'

'ဆရာတော်ဦးသုဇာတ ထိုင်ရာက
ထပြန်ပြီ။ မောင်ဖိုးဟန်ကို ကြည့်တယ်။

'ဖိုးဟန် မင်းက စိန်ဆိုရင် စိန်နီမှ
ဓာတ်ထိုးလို့ ရတယ် ထင်သလား'

'စိန်နီဆိုရင် တတ်နိုင်မယ် မထင်ဘူး

ဘုရား... ဈေးက ခေါင်ခိုက်နေတာ'
'အခုခေတ်မှ စိန်နီက ရှားသွားတာ။
ရှေးခေတ်ကတော့ စိန်နီဆိုတာ ပေါ
လွန်းလို့ စိန်နီနဲ့ ထိုးကြတာတဲ့။ ဒါ
ကြောင့် စိန်နီကို ညွှန်းကြတာလို့
ဟင်္သာတမြို့ ခြင်္သေ့ဦးကျောင်း ဆရာ
တော်ကြီး မိန့်ကြားတော်မူဖူးတယ်။

**ကျီးဖြူ ကျီးမည်း တစ်ကောင်
တည်းဆိုတာ ကြားဖူးတယ် မဟုတ်
လား။ စိန်ဖြူ စိန်နီ တစ်ကောင်စီလို့
မထင်နဲ့။ စိန်နီ စိန်ဖြူ အတူတူလို့
မှတ်ထား။ ဓာတ်အနုအရင့်က အဂ္ဂိရတ်
သမားရဲ့ လက်ဖျားပေါ်မှာ တည်တယ်။
ဓာတ်အဖမ်းအချုပ်က အဂ္ဂိရတ်သမ္ဘာ
ပေါ်မှာ တည်တယ်'**

'ဆရာတော်ရဲ့ မိန့်ကြားချက်က
ဖိုးဟန်ကို သက်ဝင်မိန်းမော အံ့သြရပြီ။
စိန်နီ စိန်ဖြူ အတူတူဆိုပါလား။ သတ္တိ
ရောက်ပုံချင်း တူကြတယ်ဆိုရင် သိဒ္ဓိ
မြောက်မှုကလဲ တူကြမှာပဲ။ သိဒ္ဓိ
မြောက်ရင်တော့ လိုရာခရီး ပေါက်ပြီ။
သိဒ္ဓိပြီးမြောက် ခရီးရောက်ဖို့
မောင်ဖိုးဟန် မေးပြန်ပါပြီ။

'အရှင်ဘုရား ဓာတ်လေးပါးကို
ရောမွှေသမပြီးတော့...'

'အခေါက်ရွှေ တစ်ကျပ်သားကို
မင်းလေးပါးနဲ့ အုပ်ပြီး ထိုးရမယ်'

'လုံဖွင့်လား၊ လုံပိတ်လားဘုရား'

'မောင်ဖိုးဟန် ဓာတ်သတ်တယ်
ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ လုံဖွင့်ပြီး မသတ်
ရဘူး။ လုံပိတ် ဇော်မံပြီ ထိုးရတယ်။
သတ်ရင် သေမှ။ မသေမရှင်ဖြစ်ပြီး
မြောနေရင် ဒုက္ခလှလှပေးပြီဆိုတာ
မှတ်'

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည့်

www.burmeseclassic.com

ဖွတ်နှင့်ယုန် ပေါင်းဆုံရန်ပွဲ

တောတွင်း အတွေ့အကြုံများ ခေါင်းစဉ်ဖြင့် အတွေ့အကြုံ ဆောင်းပါးများ ရေးသားခဲ့သည်မှာ ခေါင်းစဉ်အနေဖြင့် ရိုးနေသော်လည်း အကြောင်းအရာမှာ မထပ်သေးပါ။

ယခုလည်း တောတွင်း တိရစ္ဆာန်များ၏ သဘာဝအတွေ့အကြုံကို ဆက်လက် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

ဆင်တဲစခန်း

တည်းခိုနေထိုင်ခဲ့သော စခန်းမှာလည်း ဖော်ပြရတာများနေသဖြင့် ရိုးနေပါပြီ။ စခန်းကလည်း ပတ်လည်ကြီး ဆင်တဲစခန်းပေါ့။ နေရာကလည်း နေပြည်တော် ပျဉ်းမနား အရှေ့ပိုင်း သစ်ထုတ်ရေးခရိုင် ရေနီကြီးပိုင်းကွင်း အမှတ်(၄၉)ပါပဲ။

လုပ်ငန်းတာဝန် အတူထမ်းဆောင်ခဲ့သူကတော့ ချောင်းအုပ်ကြီး ဦးထွန်းမောင်၊ နောက်လိုက်စားဖိုမှူး ကိုညာဏ်မောင်လေးနှင့် အခင်မင်ရဆုံး ဆင်ဦးစီးကိုရွှေတို့ပဲပေါ့။ သို့သော် အလုပ်နှင့်အချိန်ရာသီကတော့ ချားဖုတ်ကဲ့သို့ လှည့်လည်လျက်ရှိပါသည်။

အလုပ်တာဝန်

တောတွင်းအလုပ်ကလည်း ရာသီစက်ဝန်းအချိန်နှင့် တပြေးညီ ပြောင်းလဲလျက် ရှိနေပါသည်။ ရာသီကတော့ “ခွေမိန်တပေါင်း နေ့ရှိန်ပြောင်း ရွက်

၁၈၄ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဒီးသန်စို
(ချောင်းနက်)

ကျွန်တော်၏

ဟောပျဉ်းအပျဉ်းအပြုများ

ဖြစ်ရပ်မှန် (၈၈)

ဟောင်းကြွေကျ မြေခဲခွဲပြီကွယ်” ဆိုသော တေးသွားကဲ့သို့ပင် နှင်းပျောက်တဲ့ခွေ ဖြစ်နေပါပြီ။ ဆောင်းအကုန်ခွေအကူးမို့ သစ်ရွက်တွေ စတင်၍

ကြွေနေပါပြီ။ ပေါက်၊ လဲ၊ လက်ပံများ နှင်းပွင့်လို့ ဆက်ရက်တွေတွေလည်အော်မြည်နေပါပြီ။ နေ့ရှိန်ပြင်း

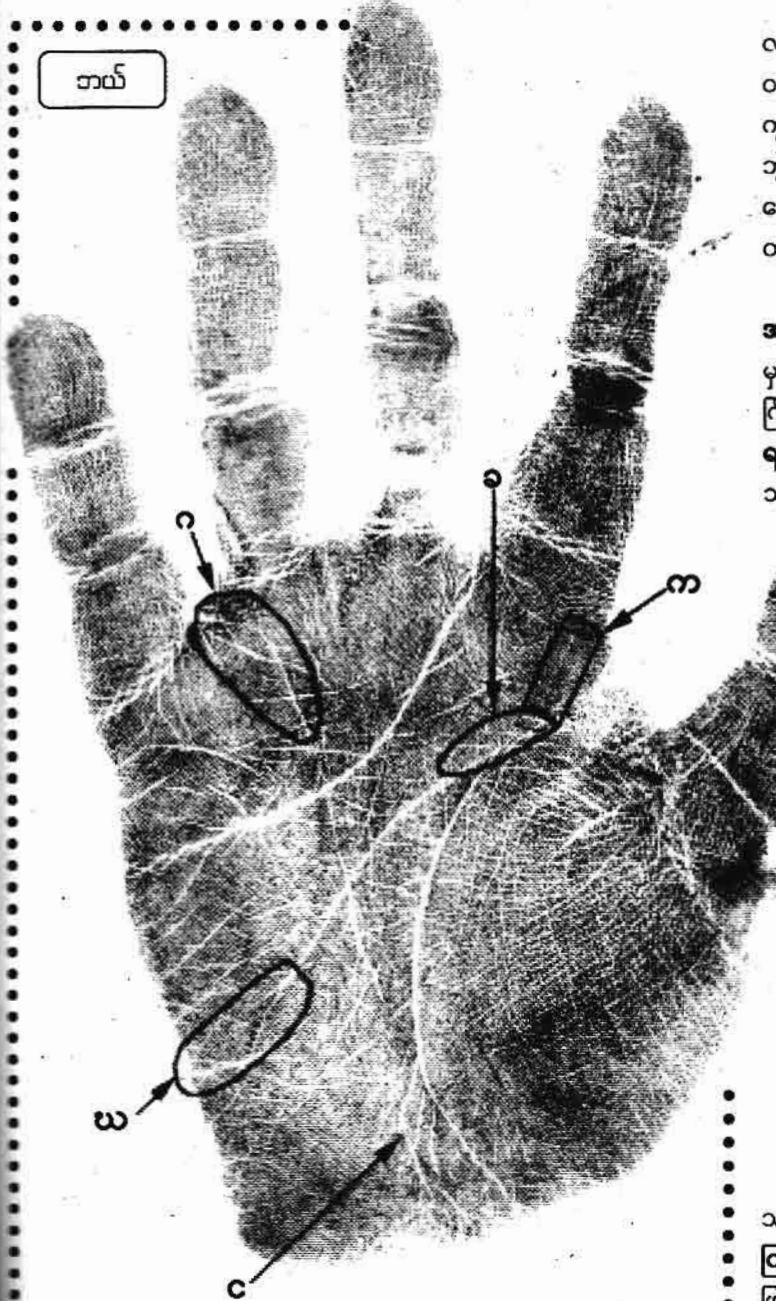
စာမျက်နှာ (၁၃၉) ။

ပညာရေးနှင့်

အလုပ်အကိုင်ဆိုင်ရာ သင်္ကေတအချို့

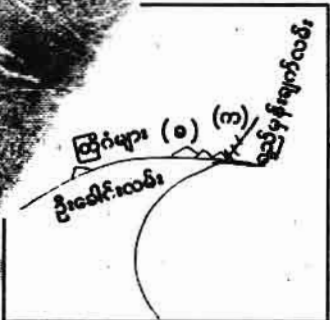
ဆရာကြီး ဦးကျော်မြင့်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လူ့ဘာသာဗေဒဝိပညာသုတေသီ

ဘယ်

ယခု ဖော်ပြပေးလိုက်သော ဘယ် လက်ဖေါင်းပုံစံပိုင်ရှင်မှာ အသက်(၃၀) ဝန်းကျင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ဆုံစဉ်က (မဟာသိပ္ပံ ဘွဲ့ရ)ဖြစ်သည်။ ယခုလောက်ဆိုလျှင် တော့ ပါရဂူဘွဲ့ပင် ရရှိနေလိမ့်မည် ထင်သည်။

သူမ၏ လက်ဖေါင်းပြင်တွင် “က” အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသော နေရာ မှာ လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေး ဂြိုဟ်ခုံသို့ ထောင်တက်နေသည့် ရည်မှန်းချက်လမ်းကြောင်း ဖြစ် သည်။ ကန်လန်မုည့်တို တချို့လည်း ဖြတ်ထားသည်။

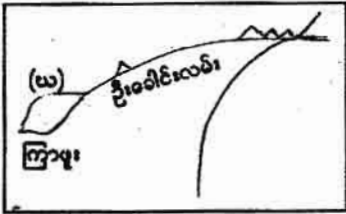
ထိုသင်္ကေတကြောင့် ယူဂန္ဓာတို့သည် နှစ် ချက် ပြီးသွားပြန်သည်။ အခက်အခဲ အနှောင့်အယှက်များ အကြိမ်ကြိမ် ကြုံတွေ့ ရသော်လည်း ဇွဲလျှော့ဘဲ ကြိုးစားပြီး အောင်မြင်နိုင်မည်လူ ဖြစ်သည်။

“ခ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့် နေရာမှာ ဦးခေါင်းလမ်းပေါ်၌ ကြိတ်သင်္ကေတများ ထင်ရှားရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

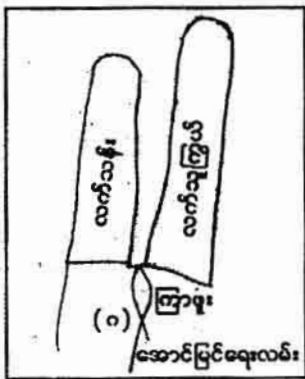
ကျက်ညာစွာပတ်ညာတ် ကောင်းခြင်း ပညာရေး ညှိနှိုင်းချက်အတွက် စိတ်ဆတ် ခိုင်မာစွာ ယေဘုယျနှင့် ကြီးစားတတ်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေသည်။

“ယ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည့် နေရာမှာ ဦးခေါင်းလမ်းအဆုံးပိုင်းမှာ ကြားဖူးသင်္ကေတ ရှိခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသင်္ကေတမှာ အတွေ့အမျိုးကောင်းခြင်း စိတ်ကုန်စိတ်သန်ကောင်းခြင်း တီထွင်ဖန်တီး ညာတ်ရှိခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေသည်။

“ဂ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည့်နေရာမှာ လက်သန်းနှင့် လက်သူကြွယ်ကြား အောင်မြင်ရေးလမ်းအများတွင် ကြားဖူးသင်္ကေတ ထင်ရှားရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။

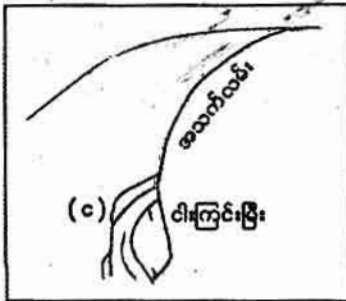
ထိုသင်္ကေတမှာ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားခြင်းကို ဖြစ်စေသည်။ ကျူးရှင်၊ ဘော်ဒါ၊ ပုဂ္ဂလိက ပညာရေးကျောင်း စသည်တို့ တည်ထောင်သင်ကြား အောင်မြင်သော

၁၈၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဆရာ၊ ဆရာမများတွင် မကြာခဏ တွေ့ရှိရတတ်သည်။

ဤကြားဖူးသင်္ကေတ ရှိသူမှာ ယှဉ်သည် အလုပ်ကိုပိုလုပ်လုပ် နာယှဉ်ဂုဏ်သတင်း ထင်ရှားကျော်ကြားခြင်း ယဉ်ပေသွေ ဖြစ်ရပေသည်။

“င”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည့်မှာ အသက်လမ်းကြောင်းအရင်းပိုင်း၌ ငါးကြင်းမြီးသင်္ကေတ ရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

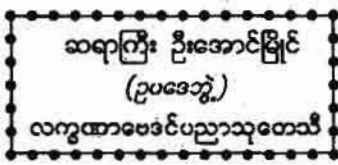

ဤသင်္ကေတမှာ မြို့ကြီးပြကြီးတွင် နေထိုင် လုပ်ကိုင်ခြင်း အိုဟာတာကောင်းခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ သင်္ကေတ(၅)ခုနှင့် နီးစပ်တူညီသူများမှာ ပညာရေးတွင် တွဲတစ်ခုမက ရနိုင်သည်။ ပညာရေးရည်မှန်းချက်များ ပြီးဆုံးအောင်မြင်နိုင်သည်။

မြို့ကြီးပြကြီးများမှာ ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ဆရာလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်လျှင် ပိုပြီးအကျိုးပေး၊ စီးပွားဖြစ် အောင်မြင်တိုးတက်နိုင်ပါသည်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၁၆၂) မှ အဆက်

မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို။ သက္ကစွံ၊ ရိုသေစွာ။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

⊙ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဓမ္မဂုဏ်၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို။ သက္ကစွံ၊ ရိုသေစွာ။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

⊙ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သံယာဂုဏ်၊ သံယာတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို။ သက္ကစွံ၊ ရိုသေစွာ။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

⊙ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မာတာဝိတုဂုဏ်၊ အမိအဖတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို။ သက္ကစွံ၊ ရိုသေစွာ။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

⊙ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အာစရိယဂုဏ်၊ ဆရာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို။ သက္ကစွံ၊ ရိုသေစွာ။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

ငါးခေါက်မျှ ကြည့်ရွတ်လျှင် အလွယ်တကူ အလွတ် ရွတ်ဆိုနိုင်ပါသည်။ နံနက်(၉)ခေါက်၊ နေ့လယ် (၉)ခေါက်၊ ညနေ(၉)ခေါက် မပျက် ရွတ်ပွားသွားပါက အမှန်ပင် အန္တရာယ်ကင်း ပျောက်ချမ်းသာရောက်စေပါသည်။

ကျရောက်လာမည့် အန္တရာယ်များပင် ဝေးစွာ ရှောင်ရှားစေပါသည်။ မိတ်ဆွေဦးဝင်းဇော်မှာ အချိန်ရတိုင်း အမှတ်ရတိုင်း ကား၊ ရထားပေါ်မှာပင် အမြဲရွတ်ပွားပြီး အထုံရနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မဒါနအဖြစ်လည်း ရိုက်နှိမ်ဝေငှနေပါသည်။

ရွတ်ပွား အကျိုးများကြပါစေ။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

www.burmeseclassic.com

နှင်းကွဲစ သာယာသော
နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင်
ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရာ
မန္တလေး-မိုးကုတ်
ကားလမ်းဘေး
ရွှေသစ္စာယုဒမိုင်းဝင်
ဘုရားအနီး
ဥယျာဉ်ခြံအတွင်းသို့...

'ဆရာကြီး ဝင်ခွင့်ပြုပါ'
ဟု ခွင့်တောင်းရင်း
ကျွန်ုပ်၏ တပည့်များ
ဖြစ်ကြသော
ရွှေဆိုင်ပိုင်ရှင်
မောင်ကျော်ဝင်းတို့
လင်မယားစုံတွဲမှာ တစ်ခါတည်း
တန်းဝင်လာတော့၏။

ထိုအချိန် ကျွန်ုပ်မှာ ကွမ်းသီးသား
ကွပ်ပျစ်ပေါ် ထိုင်ရင်း နံနက်စာအတွက်
ထောပတ်၊ ပဲပြုတ်နှင့် ရေခွေးကြမ်းကို
စားရင်း မေတ္တာပွားများနေခိုက် ဖြစ်
လေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုစုံတွဲကို မြင်သည်
နှင့်...

'အေး ထိုင်ကြကွာ၊ ဘာအကြောင်း
ထူးရှိလို့တုံး'

ဟု နှုတ်ဆက်မေး မေးလိုက်ရာ...

'အထွေအထူးတော့ မရှိပါဘူး။
မန်းလေး(မန္တလေး)သွားရင်း ဆရာကြီး
ကို ဝင်ကန်တော့တာပါ'

ဟု ထိုလင်မယားစုံတွဲက ပြန်ဖြေ
ရင်း မထိုင်သေးဘဲ ပါလာသော ပစ္စည်း
အချို့နှင့် ထိုင်ကန်တော့ကြလေ၏။

'အေး အေး ကျန်းမာပါစေ ချမ်းသာ
ကြပါစေ'

ဟု ကျွန်ုပ်က ဆုများပေးရင်း...

'အပေါ်တက်ထိုင်ကြဟေ့၊ အောက်
က အေးတယ်။ အဆင်ပြေကြလား'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ နေရာပေးရင်း မေး

ဝဏ္ဏသာယာ(မတ္တာ)

လားဘီဗောဓိ ပွင့်အောင် သွပ်ကိုအောင်

ကိုယ်တွေ့စိတ်နည်း

လိုက်ရာ မောင်ကျော်ဝင်းတို့စုံတွဲ
လည်း...

'ဟုတ်ကဲ့ အဆင်ပြေပါတယ်
ဆရာကြီး'

ဟု ဆိုကာ ကွပ်ပျစ်ပေါ် တက်ထိုင်
ကြလေ၏။

'အေး... မင်းတို့ကို ကြည့်ရတာ
တစ်ခုခု ပြောစရာရှိပုံပဲ။ တလောက
ဝယ်ထားတဲ့ကားက အဆင်မပြေလို့
လား'

ဟု ကျွန်ုပ်က သူတို့စုံတွဲ၏ အရိပ်
အကဲကိုကြည့်၍ လမ်းဖွင့်ပေးလိုက်

ရာ...

'ကားက အဆင်ပြေပါတယ် ဆရာ
ကြီးရယ်၊ ဒါပေမယ့် ဆိုင်က နည်းနည်း
အရောင်းအဝယ် အေးသလားလို့ဆိုပြီး
ဆရာကြီးသမီးက လောဘတက်နေ
လို့ပါ'

ဟု မောင်ကျော်ဝင်းက ပြန်ဖြေလေ
၏။ ထိုအခါ မောင်ကျော်ဝင်း၏
ဇနီးမှ...

'လောဘကြီးတာ မဟုတ်ဘူး ဆရာ
ကြီးရှင်။ ဆရာကြီးဆိုမှာ အရောင်း
အဝယ်ကောင်း လာဘ်ပွင့်တဲ့အဆောင်

နတ္ထရုပ်ရှင်မြေညီမျှရေး ၁၈၇

လေးဘာလေး မစပါလို့ ပြောချင်လို့ပါ။ ကျွန်မတို့ဆိုင်ဘေးက လက်ဖက်ရည် ဆိုင် ဖွင့်တာမှ ဘာကြာသေးလို့လဲ ရောင်းရတာ ဝက်ဝက်ကွဲပဲ။ သူတို့မှာ ကြက်ဥလုံးသာသာ ရွံလုံးတစ်လုံး အဆောင်ဆိုပြီး ယူလာတာ အဖန်ရည် နပ်တဲ့ မီးဖိုထဲ အမြဲထည့်ထားတာ တွေတယ်။ ကျွန်မလဲ အဲလို လာဘ်ပွင့် တဲ့ အဆောင်ကောင်းလေး လိုချင်လို့ ပါ’

ဟု ရှည်လျားစွာ သူ၏ဆန္ဒကို ပြောလေတော့၏။

ထိုစကားကို ကြားတော့ ကျွန်ုပ်မှာ သွပ်ဓာတ်ဖမ်းထားကြောင်း ချက်ချင်း နားလည်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်က ငယ်ဆရာ ဘုန်းကြီးလည်း ဓာတ်လုံး ထိုးခြင်း မဟုတ်ဘဲ သွပ်လုံးကို လုံ အတွင်းထည့်ထားကာ ဖိုအတွင်း မီးအပူနှင့် အမြဲတမ်းထားသည်ကို တွေ့ခဲ့ရ၏။

သွပ်မှာ အပွင့်ဓာတ်ဖြစ်၏။ စုတ် ရောလာဘ်ပါ ဝတ်တတ်ပေ၏။ ဖိုအတွင်း မှ သွပ်ပူလေ အကျိုးပေးလေ ဖြစ် ကြောင်း ဆရာဘုန်းကြီးကလည်း ပြော ခဲ့ဖူး၏။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း သွပ်သေ အောင် ဓာတ်ထိုးဖူး၏။ ဆရာ ဘုန်းကြီး ၏ သွပ်သေဓာတ်လုံးလေးကိုလည်း ဆောင်ထားဆဲဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လက်တွင် စွပ်ထားသော ငွေနှင့် ကွင်းထားသော သွပ်သေဓာတ်လုံး လက်စွပ်ကို ပွတ်ကြည့်ရင်း...

‘အေးလေ လိုချင်တော့လဲ လုပ်ပေး ရတာပေါ့။ အကျိုးအပြစ်တွေတော့ ပြောထားရဦးမယ်။ အဲဒီအဆောင် လုပ်ရတာ လွယ်ပါတယ်။

အဲဒါ သွပ်ကို ဓာတ်ဖမ်းထားတာဟာ သွပ်ဆိုတာ အင်မတန် လာဘ်ပွင့်တာ။

၁၀၀ နှစ်ကျော်ရောင်ခြည်မပူရင်

လာဘ်ပွင့်သလောက်လဲ စန်းပွင့်တယ်။ တကယ်လို့ နင့်ယောက်ျား မစောင့် ထိန်းနိုင်ဘဲ နောက်မိန်းမတွေမှ ရှိသမျှ စီးပွားပါ ပျက်နေဦးမယ်။ သေချာ စဉ်းစားနော်’

ကျွန်ုပ်မှ ခပ်ဆဆလေး ပြောလိုက် ရ၏။

ထို့နောက်...

‘ဓာတ်ထဲမှာတော့ သွပ်နဲ့ ဆေးဒန်း က ဓာတ်မသေလဲ အကျိုးပေးတာပဲ။ ဆေးဒန်းဆိုရင် ဓာတ်သေအောင် မထိုးလဲ ရိုးရိုးဆေးဒန်းဆိုလဲ အဆိပ် နိုင်တယ်ဗျာ။ အဆိပ်မရှိတဲ့ အကောင် တွေ မလာစေချင်ရင် ဆေးဒန်းအရည် ဖျော်ပြီး လျှောက်ပက်ထားရတယ်။

အဲ နတ်စင်ကိုတော့ မထိစေနဲ့ဗျာ နာနာတာဝတ့်။ နတ်တို့လဲ ဆေးဒန်း ကို အင်မတန်ကြောက်တာဗျာ။ သွပ် ကလဲ အဲလိုပဲ။ သွပ်ကို ဓာတ်ထိုးလို့ သေသွားရင် ဖန်တာနဲ့ ငန်တာဆိုပြီး ဝါသေနဲ့ နီသေ အရောင်ကွဲတတ် တယ်ဗျာ။

ဒါကတော့ နည်းနည်းကွာလို့ပါ။ နောက်တစ်ခုက သွပ် သေ,မသေ ကြည့်ချင်ရင် သွပ်လုံးကို ကိုက်ကြည့်

ရတယ်။ စစ်စစ် စစ်စစ်နဲ့ အသံကြား ရရင် ဓာတ်မသေသေးဘူးဗျာ။ မကြာမှ ရင်တော့ ဓာတ်သေပြီဗျာ။

ဒါကတော့ သွပ်ကို ဓာတ်ထိုး(ဖိုထိုး) ပြီး သုံးတာ ဗဟုသုတပေါ့။ အခု နင် တို့ပြောတဲ့ဟာက သွပ် သေစရာမလို ဘူး။ သွပ်ဆိုရင်ရပြီ။ အေး အေး ငါ လုပ်ပေးတာပေါ့။ မင်းတို့ မန်းလေး (မန္တလေး)က ပြန်လာရင် ဓာတ်ခဲတစ် လုံး ဝယ်ခဲ့ကွာ။ ငါ တစ်ခါတည်း လုပ်ပေးလိုက်မယ်’

ဟု ကျွန်ုပ်လည်း ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြလိုက်ပြီး ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက် မော့သောက်လိုက်၏။

ကျွန်ုပ်၏စကားကို ကြားရ၍ မောင်ကျော်ဝင်းတို့ လင်မယားစုံတို့မှာ ဝမ်းသာကြလေ၏။ ထို့နောက်...

‘ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ကို သွားခွင့် ပြုပါဦး။ ကျွန်တော်တို့ အပြန်ဓာတ်ခဲ ဝယ်ခဲ့ပါ့မယ်’

ဟု နှုတ်ဆက်၍ ထွက်သွားကြလေ ၏။ သူတို့ပြန်သွားကြလေသော် ကျွန်ုပ် လည်း ကျွန်ုပ်၏တပည့် မောင်ဖိုးလှိုင် ကို ခေါ်ယူ၍...

‘ကဲ ဖိုးလှိုင် မင်း ရွာထဲသွားကွာ ကြက်မဝင်လို့ မပေါက်တဲ့ ကြက်ဥ အချဉ်တစ်လုံး ရအောင်ရှာခဲ့ကွာ။ ပြီးရင် ရွံသွားခူးခူး(ယူခွဲ) သေချာလဲ (စေးနေအောင်) ထုထားလိုက်ကွာ။ ညနေ မောင်ကျော်ဝင်းတို့ လင်မယား လာတော့ လာဘ်ပွင့်တဲ့ အရောင်း အဝယ်ကောင်းတဲ့ အဆောင်လေး လုပ်ပေးမလို့ကွာ။ မင်းလဲ မှတ်ထား’

ဟု မှာကြားပြီး ကျွန်ုပ်၏ အိမ်ဌာန် လုပ်ငန်းများလုပ်ရန် ကျွန်ုပ်၏ ထန်းလက်တံအတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့လေ တော့၏။

ကျွန်ုပ်၏တပည့် မောင်ဖိုးလှိုင်လည်း

ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှ ပန်းကန်နှင့် ရေခွေး
ကရားကို သိမ်းဆည်းပြီး တိတ်ဆိတ်စွာ
ပင် ရွာထဲသို့ ကြက်ဥချဉ် ရှာပုံတော်
ဖွင့်ရန် ထွက်သွားလေတော့၏။

ဆောင်းဦး၏ နေမကျမိအချိန်
ညနေပိုင်းလောက်တွင် ကျွန်ုပ်မှာ
ကျွန်ုပ်၏တံရှေ့ ကွပ်ပျစ်ပေါ်ထိုင်ရင်း
ထန်းလျက်ခဲနှင့် ရေခွေးကြမ်း မြည်း
လျက်ရှိစဉ် မောင်ကျော်ဝင်းတို့စုံတွဲ
မှာ အရီးတောင်းလက်ဖက်ဘူးများ
ကိုင်ရင်း ဝင်လာကြတော့၏။ ပြီးလျှင်
တစ်ဆက်တည်း...

'ဆရာကြီး ဒီမှာဓာတ်ခဲတစ်လုံး
ဝယ်လာတယ်။ ဆရာကြီးက ဓာတ်ခဲ
ကို ဘယ်လိုလုပ်မလို့တုံး'

'ဓာတ်ခဲက ဈေးရောင်းကောင်း
လား'

ဟု မောင်ကျော်ဝင်း၏ဇနီးက
စောဒကတက်လေ၏။

'အေး တို့များက သွပ်တတ်ဖမ်းမှာလေ
သွပ်နဲ့ စိန်ပျား အဲဒီသွပ်အစစ်ရရှိကတတ်ခဲ
မှာ ပါတဲ့ သွပ်ခွက်က အစစ်ပဲ။ တတ်ခဲဟာ
သွပ်ဖစ်ရင် အားပထွက်ဘူး။ မှတ်ထား
ဒီကြောင့် ဓာတ်ခဲကို သုံးတာ'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ရှင်းပြရလေ၏။ ထို့
နောက် ကျွန်ုပ်၏တပည့်အား...

'ဖိုးလှိုင်ရေ မင်း ရှာထားတဲ့ ပစ္စည်း
တွေ ယူခဲ့ကွာ'

ဟု ဆိုလိုက်ရာ မောင်ဖိုးလှိုင်က
သူ ရှာထားသော ကြက်ဥချဉ်တစ်လုံး
နှင့် ရွှံ့စေးတစ်တုံးကို ထုတ်ယူလာ
လေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း မောင်ဖိုးလှိုင် ယူလာ
သော ကြက်ဥချဉ်၏ ထိပ်အား မြေဖြူ
လုံးခန့် အပေါက်လေးတစ်ပေါက်
ဖောက်လိုက်၏။ ထို့နောက် ဓာတ်ခဲ
အား တူနှင့်ထုခွဲကာ သွပ်ခွက်ကို
ယူလိုက်၏။

ထိုသွပ်ခွက် အပြားလေးအား
မြေဖြူလုံးခန့်ရအောင် လိပ်ကာ
ကြက်ဥချဉ်ထိပ်ဝ အပေါက်က ထည့်
လိုက်၏။ သွပ်ထည့်ထားသော ကြက်ဥ
ချဉ်ကို ရွှံ့စေးတို့ဖြင့် မံ၍ အလုံးလေး
ဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်၏။ မောင်ကျော်
ဝင်း လင်မယားလည်း ကျွန်ုပ် လုပ်သမျှ
တစ်ခွန်းမပြောဘဲ ထိုင်ကြည့်နေလေ
၏။

ထိုကိစ္စများ ပြီးသွားလျှင် ကျွန်ုပ်
မှ...

'ကဲ မင်းတို့ ဒါလေးယူသွား။ မင်း
တို့ ရွှေလှော်၊ ရွှေရွတ်တဲ့ မီးဖိုထဲ
အမြဲထည့်ထားကွာ။ ဒါလေး ပူလာလေ
မင်းတို့ အရောင်းအဝယ် ကောင်း
လေပဲ။ ရွှံ့တွေကွဲကုန်ရင် အသစ်ပြန်မ
ကွာ။

အထူး မှာချင်တာက မောင်ကျော်
ဝင်းကတော့ မိန်းမကိစ္စကို အထူးရှောင်
ကွာ။ မရှောင်နိုင်ရင် စီးပွားပျက်တဲ့
အဆင့်ထိ ရောက်နိုင်တယ်။ အထူး
သတိထားပါ။

ကဲ သွားကြ၊ သွားကြ မင်းတို့
ရွှေတောထိ ပြန်ကြရမှာ။ နေအတော်
ကျသွားပြီ။ ကားလဲ ဖြည်းဖြည်းမောင်း
ကွာ'

ဟု ရှည်လျားစွာ မှာကြား၍ ပြန်

လွှတ်လိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်အား ဦးသုံးကြိမ်
ချကာ ပြန်သွားကြလေ၏။

မောင်ကျော်ဝင်း၏ ဇနီးမှာလည်း
လိုချင်တာရ၍ အတော်ပျော်သွားပုံ
ရလေ၏။ သူတို့စုံတွဲ ပြန်သွားလေသော်
ကျွန်ုပ်မှ...

'ကဲ ဖိုးလှိုင် လုပ်စရာရှိတာ လုပ်
တော့ကွာ။ အခုလုပ်တဲ့နည်းကို မှတ်မိ
လား။ လူတိုင်းတော့ လုပ်ပေးလို့
မရဘူးကွ။ စီးပွားပျက်တတ်တယ်။
စောင့်ထိန်းနိုင်မှ ကောင်းတာ။ အေး...
အေး... ငါလဲ အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ငန်းတွေ
ဝင်တော့မယ်'

ဟု မှာကြားကာ ကျွန်ုပ်၏ ထန်း
လက်တဲအတွင်း ဝင်ခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ်၏ အဓိဋ္ဌာန်
လုပ်ငန်းများ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်
နေရာ မောင်ကျော်ဝင်းတို့ လင်မယား
အား မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ရှိနေခဲ့လေ
၏။

တစ်နေ့သော ဆောင်းနှင်းမြူများ
ပိတ်နေသည့် နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင်
ကျွန်ုပ်၏တံရှေ့၌ ဧည့်သည်များ
ရောက်ရှိနေသံကို ကျွန်ုပ် အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်ရာ တံအတွင်းမှ ကြားလိုက်ရ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ငန်းများ
ပြီးစီးအောင် အာရုံယူ၍ လုပ်ဆောင်ခဲ့
ပြီး တံအပြင်သို့ ထွက်လိုက်လေရာ
မောင်ကျော်ဝင်းတို့ လင်မယားစုံတွဲ
အား ပစ္စည်းတချို့နှင့်အတူ တွေ့ရလေ
၏။

'ဟေး လာကြပြန်ပြီလား။ ဒီတစ်ခါ
ဘာလုပ်ပေးရမလဲ'

ဟု နှုတ်ဆက်မေး မေးလိုက်လေ
ရာ မောင်ကျော်ဝင်း၏ ဇနီးမှ...

'ဘာမှ မလုပ်ခိုင်းတော့ပါဘူး ဆရာ
ကြီးရယ်။ စီးပွားရေးလဲ အဆင်ပြေပါ
တယ်။ အရောင်းအဝယ်လဲ အရမ်း

www.burmeseclassic.com

ကောင်းပါတယ် ဆရာကြီးရယ်၊ ဒါကြောင့် ဆရာကြီးကို လာကန်တော့ရင်း ဒီလာဘ်ပွင့်တဲ့ အစီအစဉ်အဆောင်ကို ပြန်လာပေးတာပါ။

ဟု ပြန်ဖြေရင်း ထိုင်၍ ဦးချကြလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှ...

'ဟာ အရောင်းအဝယ် ကောင်းနေတာကို ဘာလို့ လာပြန်ပေးတုံး'

ဟု ပြန်မေးလိုက်ရာ...

'ဆရာကြီး ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ဆရာကြီးရယ်။ စုတ်ရောလာဘ်ရော အရမ်းပွင့်ပါတယ်။ လက်တွေ့ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ဘေးက ကျွန်ုပ်ပြောတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လေ အခု စီးပွားပျက်ပြီး သူများကို ရောင်းလိုက်ရပြီ။

အဲဒီ ဆိုင်ပိုင်ရှင်ရဲ့ ယောက်ျားက နောက်မိန်းမရပြီး လင်မယား ကွဲကြ၊ ပစ္စည်းခွဲကြနဲ့ အခုတော့ ပျက်စီးကုန်ပြီ ဆရာကြီးရယ်။

ကျွန်ုပ်တို့လဲ ဒီအဆောင်လေး ယူသွားတဲ့ ဒီတစ်လ၊ နှစ်လအတွင်း အရောင်းအဝယ် အရမ်းကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာကြီးရယ်ကို ကျော်ဝင်း ရန်ကုန်ကို ကားသွားဝယ်ရင်းနဲ့ သိလာတဲ့ ကောင်မလေးငယ်ငယ်လေးက တောက်လျှောက်ဖုန်းဆက်နေတော့တာ။ မဖြစ်တော့ဘူးဆိုပြီး ဆရာကြီးဆီ ပြန်လာအပ်တာပါ။

ဟု ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြပြီး ကျွန်ုပ်စီရင်ပေးလိုက်သော ရွှေလုံးအား ကျွန်ုပ်ထံသို့ အပ်နှံလေရာ...

'အေးလေ ငါပြောသားပဲ။ နင့်ယောက်ျားက စောင့်ထိန်းဖို့ လိုတယ်လို့။ ဒါက အပွင့်ဓာတ်ဆိုတော့ အကုန်ပွင့်တာပဲဟာ။ ကဲ ကဲ ဖိုးလှိုင်ရေ ဟိုရေတွင်းစပ်နားကို ချထားလိုက်

ကွာ'

ဟု ပြောလိုက်ပြီး ဖိုးလှိုင်ကို ပေးလိုက်ရာ ဖိုးလှိုင်က ရေတွင်းစပ်အနီးကန်ငယ်လေးအတွင်း အအေးဓာတ်ဖြင့် စိမ်ထားလိုက်၏။

'အေး... အေး... ကဲ ဒီနေ့ကစပြီး နင့်ယောက်ျားအတွက် စိတ်အေးလိုက်တော့ နှစ်က သူများကြိုက်ပြီး အာကျတာကိုးဟာ လောဘဆိုတာ ဆက်လောဘပဲ ကောင်းတယ်။ လာဘ်ပွင့်အောင် သီလပြုအောင်လုပ်၊ သရဏတုံတည်း နမောတဿရွတ် မေတ္တာပွားပေး၊ ရှေ့ ရှေ့ ဒီလေး ယူသွား'

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဖိုထိုးထားသော သွပ်ဝါသေဓာတ်လုံးလေး တစ်လုံးကို ထုတ်ပေးလိုက်လေ၏။ ပြီးနောက်...

'ဒါကို ဟိုရောက်ရင် ရွှေနွဲ့ကွင်းကွင်း၊ ငွေနွဲ့ကွင်းကွင်း ကြိုက်တာနဲ့ ကွင်းပြီး ဝတ်ပေါ့။ အရောင်းအဝယ် ကောင်းပါလိမ့်မယ်'

ဟု ဆိုကာ မောင်ကျော်ဝင်း၏ဇနီးအား ပေးလိုက်လေ၏။

မောင်ကျော်ဝင်း၏ဇနီးမှာ ရေရောင်ကဲ့သို့ အဝါရောင် တောက်ပသော သွပ်သေဓာတ်လုံးလေးတစ်လုံးယူရင်း ဝမ်းသာပီတိဖြစ်လျက် ရှိလေ၏။

ကျွန်ုပ်အား ယောက်ျားပုဆိုးများဖြင့် ကန်တော့ကြလေရာ ကျွန်ုပ်ကျန်းမာချမ်းသာစေကြောင်း ဆရာပေးလိုက်လေရာ သာဓုခေါ်၍ ပြန်သွားကြလေ၏။

သူတို့စုံတွဲ ပြန်သွားပြီးနောက် ကျွန်ုပ်၏အဘိုးဆရာ မှာခဲ့သော စကားများကို ပြန်ကြားမိလေ၏။

'မင်းက လက်တွေ့သမား၊ သိသမား လျှောက်မစမ်းနဲ့'

ဟု မှာသော်လည်း ကျွန်ုပ်အသက်အလတ်အရွယ်တွင် စမ်းသပ်၍ နည်းပေးလိုက်ရာ ထိုကဲ့သို့ပင် စုတ်ရောလာဘ်ပါ အကျိုးပေးလွန်းလှကြောင်း လက်တွေ့သိရ၏။ လင်သားဖြစ်သူက စည်းဖောက်၍ စီးပွားပျက်ရလေ၏။

ထို့ကြောင့်ပင် ကျွန်ုပ်မှ ဤနည်းအား မည်သူမျှ မပေးဘဲ ထားခဲ့သည်မှာ ကြားချေပြီ။ ယခုလည်း ကျွန်ုပ်မေတ္တာများ လွှမ်းခြုံ၍ လူငယ်စုံတို့အား ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေရာ လွန်စွာ အကျိုးပေးကြောင်း လက်တွေ့သိလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ မေတ္တာဓာတ်ကြောင့် သူတို့စုံတွဲ စီးပွားမပျက်ဘဲ ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့လေ၏။ သို့ဖြစ်လေရာ အရောင်အဝယ် ကောင်းလိုသူများ စမ်းသပ်ကာ စမ်းသပ်နိုင်ပြီး စုတ်ရောလာဘ်ပွင့်တတ်ကြောင်းကိုမူ ကျွန်ုပ်ကြိုတင် သတိပေးစကားထားပြီး ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ဝတ္ထုသီရိ (မတ္တရာ)

ဥပုတသန္တိဟူသည်မှာ ဓားလုံအစ နှိုသော လက်နက်တို့ကြောင့် သေကျေ ပျက်စီးရသော သတ္တန္တရကပ်ဘေး၊ အနာရောဂါကြောင့် သေကျေပျက်စီး ရသော ရောဂန္တရကပ်ဘေး၊ ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့် သေကျေပျက်စီး ရသော ဒုဗ္ဗိက္ခန္တရကပ်ဘေးဟု ဆိုအပ် သော ကပ်ကြီးသုံးပါး၊ ဘေးကြီးသုံးရပ် တို့မှ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ရသောကျမ်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

ထိုကျမ်းကို သက္ကရာဇ် ၇၆၇ (အေဒီ-၁၄၀၅)ခုနှစ်တွင် ဇင်းမယ်ပြည် ၌ သီတင်းသုံးသော အရှင်သီလဝံသ ဘွဲ့မည်ရှိသော မထေရ်တစ်ပါး ရေး သားခဲ့ပြီး သက္ကရာဇ် ၈၄၂ (အေဒီ ၁၄၈၀)ခုနှစ် အင်းဝ ဒုတိယမင်းခေါင် (အေဒီ ၁၄၈၁-၁၅၀၂) လက်ထက်၌ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိခဲ့သည်။

ဇင်းမယ်ပြည်ကို မြန်မာတို့က ယွန်း ပြည်၊ ထိုင်းတို့က လန်နာ(Lan Na)ဟု ခေါ်သည်။ ဇင်းမယ်သည် ထိုင်းနိုင်ငံ၏ မြောက်ပိုင်း၌ တည်ရှိသည်။ ယခုချင်းမိုင် (Chiang Mai)ဟု အမည်တွင်ခဲ့သည်။ ထိုမြို့ကို (အေဒီ ၁၂၉၆)ခုနှစ်တွင် ညားစောမင်းရဲဆိုသူက တည်ဆောက် ခဲ့သည်။

(အေဒီ ၁၅၆၃)ခုနှစ်၌ ဘုရင့်နောင် ဆင်ဖြူရှင် မင်းတရား(အေဒီ ၁၅၅၁- ၁၅၈၁)ယိုးဒယား(ထိုင်း)သို့ ချီတက်ပြီး ဇင်းမယ်မြို့ကို ချီတက် သိမ်းပိုက်ယူခဲ့ သည်။ ထို့နောက် (အေဒီ ၁၅၇၈)ခုနှစ် ဘုရင့်နောင်မင်းကြီး၏ သားတော် အနော်ရထာစော အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။

ထိုမင်းလက်ထက်၌ ပုန်ကန်ထကြွ နှုတ်တိုင်းရေးပြည်ရေး မငြိမ်မသက် ကြသည့်အတွက် ဥပုတသန္တိကျမ်းကို ဇင်းမယ်တစ်နိုင်ငံလုံး ရွတ်ဆိုနာယူကြ ခဲ့သော ဘေးရန်အမျိုးမျိုးတို့မှ ကင်းဝေး

ဥပုတသန္တိကျမ်းလာ မေတ္တေယျ ဘုရားရှိခိုး

ငြိမ်းအေးခဲ့သည်ဟု ကျမ်းဂန်ထဲတွင် ပါရှိသည်။

ထိုဥပုတသန္တိကျမ်းသည် အင်းဝ ခေတ်ကပင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိ လာခဲ့ပြီး (အေဒီ ၁၈၃၆)ခုနှစ်တွင် ညောင်ကန်ဆရာတော် ဦးဗုဇ် (အေဒီ ၁၇၈၇-၁၈၄၂)၌ ထိုကျမ်းကို ပုဒ်၊ ပါဠိ အက္ခရာများ ပြင်ဆင်တည်းဖြတ်၍ မြန်မာနိဿယမူကိုပါ ပြုစုရေးသား တော်မူခဲ့သည်။

ထိုကျမ်းကြီးကို ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသည့်နောက် စစ်တလင်းဖြစ်ခဲ့ရ သော မြန်မာနိုင်ငံတော်ကို ဘေးရန် အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်တို့မှ ငြိမ်းအေး စေရန်အတွက် ပထမကျော် ဆရာကြီး ဦးကြီးဖေ ဦးဆောင်သော ဝတ်အဖွဲ့ဝင် များက တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ လှည့်လည်ကာ ရွတ်ဆိုပူဇော်ခဲ့ကြ၏။

ထိုပထမကျော် ဆရာကြီးဦးကြီးဖေ သည် ဥပုတသန္တိကျမ်းကို မြန်မာ ဘာသာသို့လည်း ပြန်ဆိုခဲ့သည်။ ထို ကျမ်း၌ ဖော်ပြပါရှိသော မေတ္တေယျ ဘုရားရှိခိုး ဆုတောင်းဂါထာမှာ အောက် ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

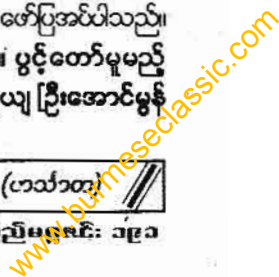
အနာဂ တေ စ သဗ္ဗဒွေ၊
မေတ္တေယျော ဒေယူပိတော၊
ယတိဒ္ဓိကော ယာအဒေဝါ၊
ယာသန္တိ ကရောတု မေ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
သဗ္ဗဒွေ = သစ်မှတ်ခေါ
မေတ္တေယျော = မစ်တေယော
ယတိဒ္ဓိကော = မဟိတ်မိကော

မဟာသန္တိ = မဟာသန်တိန် အနက်
အနာဂတေစ၊ နောင်လာလတ္တံ့ သောအခါ၌ကား။ ဒေဝပူဇိတော၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ပူဇော်အပ်သော။ မဟိဒ္ဓိကော၊ တန်ခိုးကြီးသော။ မဟာ ဒေဝေါ၊ သမ္မတိနတ်၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့ ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူ သော။ မေတ္တေယျော၊ မေတ္တေယျ အမည်တော်ရှိသော။ သဗ္ဗဒွေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ် အား။ မဟာသန္တိ၊ ကြီးစွာသော ငြိမ်း အေးခြင်းကို။ ကရောတု၊ ပြုပါစေ သတည်း။

(နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီးဦးစံတင့် (စတုန်ကာယ ကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊ မြောစရိယ)မှ ပါဠိအနက် ပြန်ဆိုပေးပါသည်။) ယခုအခါ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနား၌ ဥပုတသန္တိဘွဲ့တော်ရှိသော စေတီတော် ကြီးတစ်ဆူ တည်ထားပြီးခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ နိုင်ငံသူနိုင်ငံသားတို့သည် ကပ်ကြီးသုံးပါးမှ ကျော်နင်းနိုင်ရန် ဥပုတသန္တိကျမ်းတော်လာ မေတ္တေယျ ဘုရားရှိခိုးခြင်းဖြင့် ဘေးအန္တရာယ် ဟူသမျှ ကင်းစင်လွှင့်ပျောက် မကျရောက် နိုင်ကြောင်း ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။
ရှိငြိမ်းဖော်ပြ။ ။ ပွင့်တော်မူမည့် မြတ်စွာဗုဒ္ဓမေတ္တေယျ ဦးအောင်မွန် (မြတ်ဆုမွန်)

ရဲရဲထွန်း (ဟင်္သာတ)

ဆောင်းလရာသီ တစ်နေ့သော နံနက်ခင်းတွင် အိမ်ရှေ့ရှိ ကွပ်ပျစ် ကလေးပေါ်တွင်ထိုင်လျက် နေပူသာ လှူနေခိုက် ကျွန်တော်တို့ လမ်းထဲတွင် နေသော ရင်းနှီးသည့် မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ကိုကျော်ငွေတစ်ယောက် အိမ်ခြံဝင်း ထဲသို့ ဝင်လာပြီး ကျွန်တော်ထိုင်နေ သော ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက် ပါသည်။

ကိုကျော်ငွေက ကျွန်တော်၏ အိမ်ခြံ ဝင်းထောင့်ရှိ အပွင့်တွေဝေနေသော ယုဇနပန်းပင်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး...

'ခင်ဗျား စိုက်ထားတဲ့ ယုဇနပန်းပင် က ကိုင်းတက်ချိုးပြီး စိုက်တာလား။ ကိုင်းကူးထားပြီး စိုက်တာလား'

သူက မေးလာ၍ ကျွန်တော်က... 'ယုဇနပန်းပင်က သီးတဲ့အသီးကို ခူးပြီးစိုက်တာပါ'

သူက အံ့သြဟန်ဖြင့်... 'ဟုတ်လား။ ခင်ဗျားပြောမှပဲ ယုဇန ပင်က အသီးရှိတယ်ဆိုတာ သိရတယ်'

'ကျွန်တော်လဲ ကိုကျော်ငွေလိုပဲ အစက ယထိနဲ့ပဲ။ အယ်မှာ ကိုင်းကူးထားပြီး စိုက်ရင် ကြာလို့ ကိုင်းတက်ကို ချိုးစိုက်ကြည့်တာ မရဘူး။'

ကျွန်တော်အသိတစ်ယောက်က သူ့အိမ် ခြံဝင်းထဲမှာ စိုက်ထားတဲ့ ယုဇနပန်းပင်က ရင့်ပျဉ်နေတဲ့ အသီးလေးတွေ ခူးပြီး ပေး လိုက်လို့ အဲဒီအသီးကို စိုက်တော့မှပဲ အသီး ပြီးစောက်နေပေါက်ပြီး အပင်ပြန်လာတယ်ဆို ပါတော့'

'အေးဗျာ ယုဇနပင်လို ရွက်လှပန်း ပင်တွေမှာလဲ အသီးရှိရင် သိပ်ကောင်း မှာပဲ။ ရွက်လှပန်းပင်ကို သူများ ဆီက တောင်းပြီး စိုက်ကြည့်တာ မရ ဘူးဗျ'

'ရွက်လှပန်းပင်ကို ကိုက်လို့ရပါ တယ်'

ရွက်လှပန်းပင်

စိုက်မည့်ဆိုလျှင်

'ကျွန်တော် စိုက်တာတော့ အဆင် မပြေဘူးဗျာ။ သူများတွေက ပန်းကိုင်း မျိုးစုံ ပေးကြပါတယ်။ စိုက်လို့မဖြစ်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ စိုက်နည်းစိုက်ဟန် သိရင် ပြောပြပါဦး'

ကိုကျော်ငွေက တောင်းဆိုလာ သဖြင့်...

'ဒီလိုဗျ ရွက်လှပန်းပင်က ကိုင်းကိုချိုးပြီး စိုက်မယ်ဆိုရင် ကိုင်းတက်ရုံ လုံးတဲသာသာ ရှိတဲ့ တုတ်တစ်ချောင်းနဲ့ ပြေအုတ်တစ်ခုကို စိုက်မယ်နေရာကို ထိုးဖောက်ပေးလိုက် ကျင်းဖောက်တဲ့သဘောပေါ့။'

ထိုးဖောက်တဲ့ ပြေကြီးအတိမ်အနက်ကို တော့ ကိုယ်စိုက်မယ်ကိုင်းရဲ့ အပိုအရည် အနေအထားကို ကြည့်ပြီး သင့်တော်သလို ထိုးဖောက်ပေါ့။'

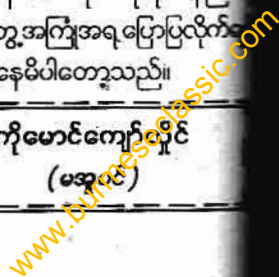
တုတ်တံနဲ့ ဖောက်ပြီးရင် အဲဒီကျင်းပေါက်ထဲ ကို ရွက်လှပင်ထည့်စိုက်ပေးတော့။ စိုက်ပြီး ရင် ကျင်းပေါက် ပြန်ပိတ်ထားပေါ့ဗျာ။ ကျင်းဖောက်ပေးဆဲနဲ့ ရွက်လှပင်ကို

ပြေကြီးထဲ တစ်ခါတည်း ထိုးစိုက်ရင် အပင် ကိုင်းရဲ့ အပွေးအခေါက်တွေလဲ ပွန်းပွားပွား ထွားတတ်တယ်။ နောက်ပြီး ထိုးစိုက်လိုက် တဲ့ကိုင်းက ပြေကြီးနဲ့ ကျပ်နေတော့ အပြေ မထွက်နိုင်ဘဲ အပင် ယှဉ်နိုင်ဘူးပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်က စိုက်ပုံစိုက်နည်းကို ပြောပြလိုက်ရာ ကိုကျော်ငွေက...

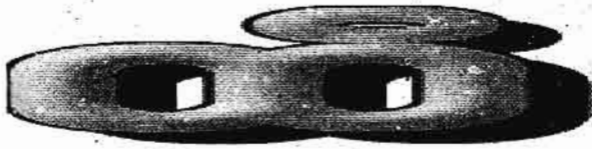
'ဟုတ်ပြီဗျို့။ ခင်ဗျား ပြောပြမှပဲ သဘောနားလည်တော့တယ်။ ကျွန်တော် က ရွက်လှပင်ကို တစ်ခါတည်း ပြေ ကြီးထဲ ထိုးစိုက်တာ ဖြစ်နေတော့ အပင် ပြန်မရင်နိုင်တာ ဖြစ်တာပေါ့'

ကိုကျော်ငွေမှာ ကျွန်တော့်ကို ကေးနား တင်သွားပုံရသည်။ သူ ပြန်သွားခိုက်မှ ရွက်လှပန်းပင် ကိုင်းထိုးစိုက်နည်းကို မိမိ အတွေ့အကြုံအရ ပြောပြလိုက်ရ ကျေနပ်နေမိပါတော့သည်။

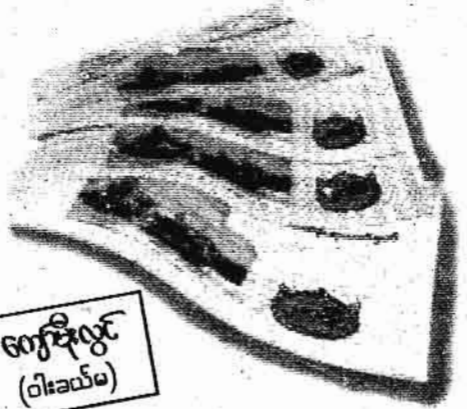
ကိုမောင်ကျော်လှိုင်
(မအူဝင်)

သက်ရောက်

ကံ့ကံ့လက

ကျွေးမွေး
(ဝါးသံမ)

ဗေဒင်မေးသူများ အထူးသိလိုကြသောအချက်မှာ **"ဒီနှစ် ထိပေါက်မလား"** ဟူသော အမေး၏ အဖြေပင် ဖြစ်တော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဗေဒင်ပညာကို စိတ်ဝင်စားစွာ လေ့လာနေသူ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ **စလင်းဆရာတော်၏ ထိနှင့်ပတ်သက်သော လင်္ကာလေး**ကို ဦးစွာ တွေ့ရှိလိုက်ရပါသည်။

'ငါ့ကျောက်ဖိ ရေထိပုပေါ် ဥြသို ထိတော်ကြီး ထိုးတော့အပြီး'

ပထမနည်း

(ပထမနည်း)

ကျောက်ဆဲသက်ကိုတည် ဖွဲ့နု ခြိုဟ် သက်နှင်းပေါင်း (၁) နှင့်စား။ (၁) ကြွင်းလျှင် (ထိ) ပေါက်တတ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အသက်(၃၈နှစ်)ရှိ ကြာသပတေးသားတစ်ဦးကို တွက်ကြည့်လိုက်သောအခါ (၁) ကြွင်းသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါတော့သည်။

ဒုတိယနည်း

ကျောက်ဆဲသက်နှင့် ဖွဲ့သက္ကရာဇ်ပေါင်း ကျောက်သက်နှစ်စား အကြွင်းကို ထိထိမည်လှနှင့်ပေါင်း (၇) နှင့်စား။ (၆)၊ (၀) ကြွင်းလျှင် ထိပေါက်နိုင်ပါသည်။

ဥပမာ ၁၃၃၆ ခုနှစ်ဖွား ကြာသပ

ရောက်သက် အသက်	⇒ ၃၈	ပထမနည်း
ကြာသပတေးခြိုဟ်	⇒ ၁၉	
	၈ ၅၇ ၇	
	၅၆	
	၁ ကြွင်း	
	၁ ကြွင်း၍ ထိပေါက်တတ်သည်	

	+ ၁၃၇၄	ဒုတိယနည်း
	+ ၁၃၃၆	
၃၈ [ရောက်သက်]	၂၇၁၀ ၇၁	
	၂၆၆	
	၅၀	
	၃၈	
	၁၂	
	+ ၉ ထိထိုးမည်လ(နတ်တော်) တန်ခူးလမှစ၍ ရေတွက်]	
	၇၂၁ ၃	
	၂၁	
	၀ ကြွင်း (ထိပေါက်နိုင်သည်)	

တေးသား...

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လ ထိထိုးမည်ဆိုလျှင်...

(ဒုတိယနည်း)

တတိယနည်း...

ဖွဲ့သက္ကရာဇ်တည် ဖွဲ့နု ခြိုဟ်သက်နှစ်ပေါင်း (၃၂) နှင့်စား။ အသက်နှစ်ပေါင်း (၇) နှင့်စား။

(၆၅၀) ကြွင်းလျှင် တစ်ဦးတည်းထိပါ။ (၁) ၂၃၄၇ ကြွင်းလျှင် စံတူထိပါ။

ဥပမာ ၁၃၃၆ ခုနှစ်ဖွား ကြာသပ

တေးသား...

(တတိယနည်း)

သိလိုသူ ကြာသပတေးသား (ထိ) စံတူထိုးရမည်။ ခြိုဟ်သက်များ...

ကျွန်တော်၏အဖေသည်

ရဟန်းဝတ်ပြီး (၂)ဝါရမှ လူထွက်ခဲ့ပါသည်။

ရဟန်းလူထွက်ဟု ခေါ်ရပါသည်။ အမည်မှာ ဦးဖိုးလှဖြစ်ပါသည်။

အများအားဖြင့် ဆရာလှဟု ခေါ်ကြပါသည်။

ကျွန်တော့်အဖေ သည် စာပေ အလွန် ဝါသနာပါပါသည်။

လုပ်ငန်း အားလပ် သောအချိန်တွင် စာဖတ်နေတတ်ပါသည်။

အဖေက ပြောပါသည်။

‘လူကလေး... စာဖတ်ခြင်းဟာ

အသိကို တိုးတော်တယ်။

မှားသောအဖွဲ့အလမ်းများကိုလဲ ပျောက်စေ တယ်။ အဖေက လက်ယာတော်ရံ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာလို ဆုတောင်းထားစား၊ လက်ယာ တော်ရံ မြဟ္မာဆိုတာ ပညာစောဒါရတယ်။

ဒီကြောင့် ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း ပညာပါရမီ ဖြည့်ရမယ်’

ဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်တော့် အမေအမည်မှာ

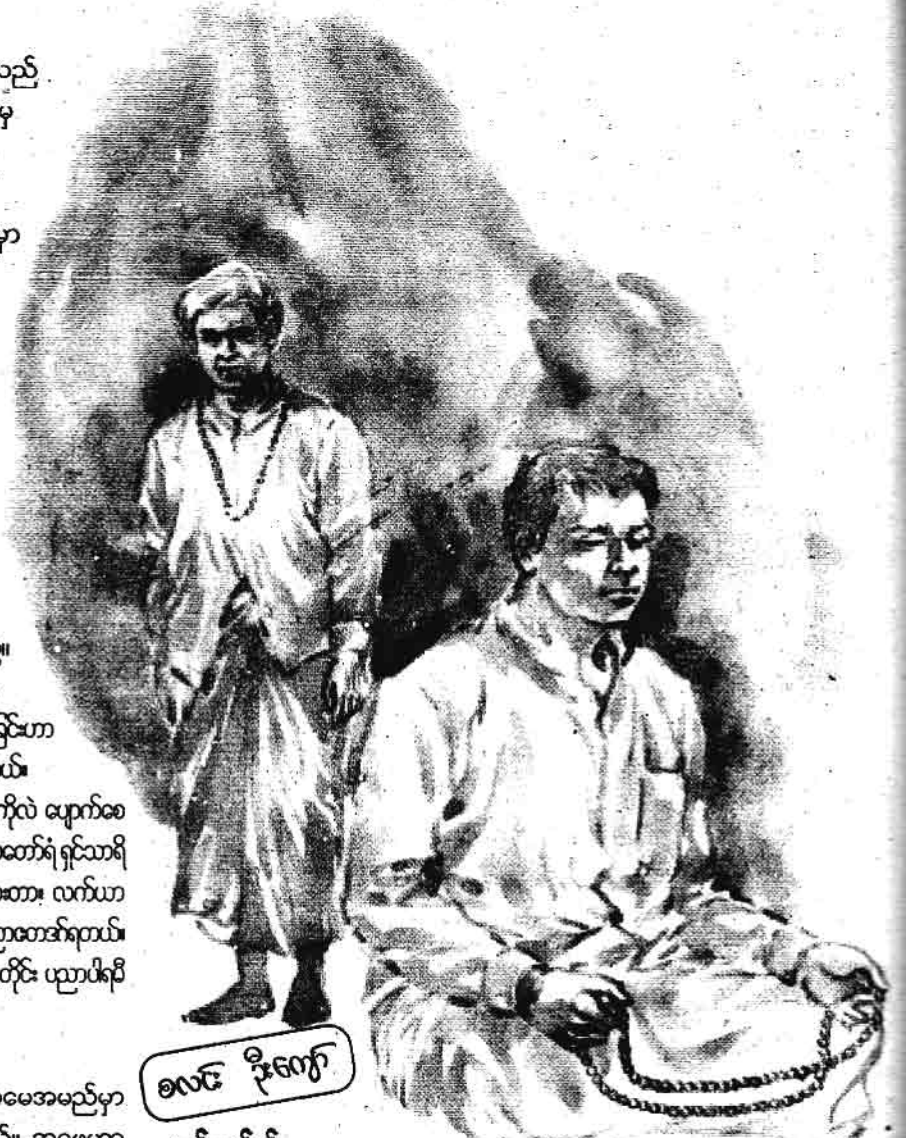
ဒေါ်သန်းမေ ဖြစ်ပါသည်။ အဖေဟာ အမေနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး နောက်ပိုင်း တွင် မန်ကျည်းပင်ပုရွာနှင့် မန်ကျည်း ကုန်းရွာများမှ ကလေးငယ်များကို

စာသင်ပေးပါသည်။ အခမဲ့ပါ။

သင်ပုန်းကြီး၊ ဘုရားရှိခိုး၊ လောက နီတိနှင့် ပရိတ်ကြီးတို့ကို သင်ကြားပေး ပါသည်။ ကလေးများ အတွက်အချက် တတ်မြောက်စေရန် ဂဏန်းသင်္ချာ

အခြေခံတွက်နည်းများကိုလည်း သင် ကြားပေးပါသည်။

၁၉၄၄ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီပုဂ္ဂလင်း

စလင်း ဦးကျော်

ကျွန်တော်နှင့်

သမ္မုဒ္ဓေါဟာတော်ကြီး

သူတစ်ပါး မသိမတတ်တာကို သွန် သင်ပြသလိုသောဆန္ဒများ အဖေ့တွင် အမြဲတမ်း ရှိနေပါသည်။ ဘာသာရေးနှင့် ဆိုင်သော စာပေများကို အမြဲ လေ့လာ နေပါသည်။ ကျက်မှတ်သော စာများကို အာရုံဆောင်သည်က များပါသည်။ လုပ်ငန်းက မိမိဖလား တောင်သူအလုပ်

ကို အဓိကထား လုပ်ပါသည်။ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာကို ဆရာ ကြီး ဦးသောင်းစိန်ထံ လက်တွေ့ သင် ကြားပါသည်။ သင်ကြားတတ်မြောက် ပြီးနောက် ရပ်ဝေးရပ်နီးကျေးရွာများမှ မကျန်းမမာသူများအတွက် ဆရာလှာ ပင့်လျှင် လိုက်လံ ကုသပေးပါသည်။

www.burmeseclassic.com

လူမမာကို ဆေးကုသရာတွင် ငွေ
ဘယ်ရွှေဘယ်မျှပေးရမည်ဟု ဘယ်
တော့မှ မပြောပါ။ လူမမာရောဂါ
ပျောက်ကင်းသွားလျှင် အဖေ ဝမ်းသာ
ပါသည်။

လူမမာရှင်က ဆေးဝါးအတွက်
ကန်တော့လျှင် ယူပါသည်။ ဆင်းရဲ
နွမ်းပါးသူများဖြစ်ပါက လုံးဝမယူပါ။
ထို့ကြောင့် အဖေ ကုသခဲ့သူများသည်
အဖေ့ကို ချစ်ကြောက် ရိုသေကြပါ
သည်။

အဖေ ဆေးကုသ၍ ကျန်းမာလာ
သူများသည် ပဲ၊ ပဲဆန်၊ ခရမ်းချဉ်သီး၊
ခရမ်းခေါင်းသီး၊ ငရုတ်သီး၊ ဘူးသီး၊
ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို အိတ်ကလေး
ထဲ ထည့်ပြီး ကန်တော့ကြပါသည်။

ဤသို့ မီးဖိုချောင်သုံး ဟင်းချက်စရာ
များ ကန်တော့လိုက်လျှင် အဖေမျက်နှာ
ပြုံးရွှင်လျက်ပါ။ တစ်ဖက်မှလည်း
ဘုရားကိုးဆူ ဆွမ်းကပ်ဆရာ လုပ်ပါ
သည်။ ဘုရားဆွမ်းကပ် ဘယ်ရွှေဘယ်
မျှ မပြောပါ။ ပေးသလောက် လက်ခံ
ပါသည်။

မင်္ဂလာဆောင်များတွင်လည်း မင်္ဂလာ
ဘိသိက်ဆရာ လုပ်ပါသေးသည်။
မင်္ဂလာအခမ်းအနား၌ မင်္ဂလာစကား
ပြောကြားပေးသည်။ ဘိသိက်ဖျန်းပေး
ပါသည်။ အဖိုးအခမယူပါ။ ကန်တော့ပွဲ
တစ်ပွဲနှင့်ပင် ကျေနပ်ပါသည်။

မင်္ဂလာဆောင်သို့ မင်္ဂလာစကား
ပြောရန် ဖိနပ်အသစ် စီးသွားသော်
လည်း အိမ်အပြန်တွင် ဖိနပ်အစုတ်
ကလေးကို စီးလာရသည်မှာလည်း
မကြာခဏပါ။

အသွား ဝါးပါသွားသော်လည်း
အပြန် ဝါးပါမလာတတ်သည့် မင်္ဂလာ
ပွဲတွေလည်း ရှိပါသည်။ အဖေကတော့
စိတ်မပျက်ပါ။ ပညာပါရမီဖြည့်တာပါ

တဲ့။

ကျွန်တော်အမေသည် ငယ်စဉ်က
အလွန်ဆင်းရဲခဲ့ပါသည်။ သူ၏မိခင်ကြီး
နှင့် မောင်လေး၊ ညီမလေးတွေကို
ဆန်ဖွပ်မောင်းထောင်း ကျွေးရပါသည်။
မန်ကျည်းပင်ပုကျေးရွာမှ (၆)မိုင်ခန့်ဝေး
သော ဖောင်းလင်းရွာသို့ သွားပြီး ဖွပ်
ဆန်များကို ရောင်းကျွေးရပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာပေ မသင်ကြားခဲ့ရပါ။
စာမသင်ခဲ့ရသော (စာမတတ်သော)
အမေနှင့် ပညာပါရမီဖြည့်လိုသော
အဖေတို့ အိမ်ထောင်ကျကြပါသည်။

အဖေသည် ဘုရားရှိခိုး၊ ရေချမ်း
ကပ်၊ ဆီမီးကပ်၊ ဆွမ်းကပ်၊ ပန်းကပ်
သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ ပါဠိအနက်နှင့် အနန္တ
(၅)ပါး ဘုရားရှိခိုးတို့ကို အမေအား
နှုတ်တိုက်သင်ပေးပါသည်။ အမေ
သည် ဉာဏ်ကောင်းသူဖြစ်၍ အထက်
ပါ ဘာသာရေးစာများကို အာဂုံဆောင်
နိုင်ပါသည်။

အဖေသည် အမေအား သင်ပေး
သော အထက်ပါစာများကို ကျွန်တော်
ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် သင်ပေးပြန်ပါသည်။

နှုတ်တိုက် အလွတ်ပြန်ခိုင်းပါသည်။
ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်နှင့် သမ္မုဒ္ဒေ
ဂါထာတော်ကြီး ငယ်စဉ်ကပင် ရင်းနှီးခဲ့
ပါသည်။ အဖေနှင့်အမေသည်
ကျွန်တော်၏ လက်ဦးဆရာများ ဖြစ်ပါ
သည်။ (လက်ဦးဆရာ မည်ထိုက်စွာ
ပုဗ္ဗစရိယမိနှင့်ဖေ)

အဖေက...

‘သား... သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးကို
နှောင့်ရွတ်နော်။ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်
ကင်းတယ်။ အခက်အခဲ အကျပ်
အတည်းက လွတ်ကင်းတယ်။ ကျော်
စော ထင်ရှားတယ်။ ဘယ်တော့မှ
မမေ့နဲ့’

ဟု အမြဲ ပြောပါသည်။

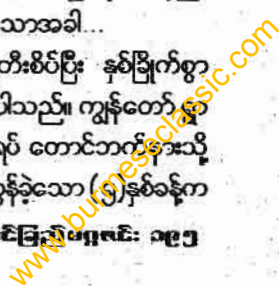
“မိဘစကား နားထောင်ငြား
သံပြားကျောက်တောင် ကျိုသော်
ပြောင်း၏” ဆိုသောစကားအရ အဖေ
စကားကို ယနေ့အထိ မမေ့နိုင်ပါ။
သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးကို အမြဲရွတ်ပါ
သည်။

မှတ်မှတ်ရရ ၁၉၉၈ ခုနှစ်က
အတွေ့အကြုံလေးကို တင်ပြလိုပါ
သည်။

ညလူခြေတိတ် (ဆိတ်ငြိမ်သော
အချိန်)ချိန်ရောက်လျှင် ကျွန်တော် ရေ
ချမ်းကပ်၊ ပါးပါးသီလခံ၊ အနန္တ(၅)ပါးကို
ရှိခိုးပါသည်။ မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေပါ
သည်။

ပြီးလျှင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော် တစ်
ခေါက်လျှင် ပုတီးတစ်လုံးချနှင့် ပုတီး
တစ်ပတ် စိပ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ပုံမှန်
ရက်မပျက် ပုတီးစိပ်မိ၍ ရက်အနည်း
ငယ်ကြာလာသောအခါ...

တစ်နေ့ ပုတီးစိပ်ပြီး နှစ်ဦးကစွာ
အိပ်ပျော်သွားပါသည်။ ကျွန်တော် ရွာ
လယ် ဝတ်ရေပုံ တောင်ဘက်နားသို့
ရောက်လျှင် လွန်ခဲ့သော (၅)နှစ်ခန့်က

ကွယ်လွန်သွားသော ဘကြီးညိုလှနှင့် တွေ့ပါသည်။

ဘကြီးသည် သူဝတ်နေကျ ဖျင် အင်္ကျီကို ဝတ်ထားသည်။ အဖြူအနက် ရောသော ပုဆိုးကွက်စိပ်ကို ဝတ်ထား သည်။ ဖျင်ခေါင်းပေါင်းအဖြူကို ပေါင်း ထားပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့်သူ ဖျက်နာချင်းဆိုင်မိသောအခါ...

'ဟေ့... ငါ့တူမောင်ကျော်'

ကျွန်တော်က...

'ခင်ဗျာ'

'မင်းပြုသမျှကုသိုလ် အမျှဝေပါဦး ကွာ'

'ဟင်... ဘကြီး မကျွတ်သေးဘူး လား'

'အေး... ဟုတ်တယ်၊ ဘကြီးကို အမျှဝေပါဦးနော်'

ဟု ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော့်ကို ဖက်လဲတကင်း ပြုပါသည်။ ကျွန်တော် စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိပါသည်။

'ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော် အမျှပေးဝေ ပါမယ်'

နံနက်မိုးလင်းမှ ဘကြီးညိုလှနှင့် တွေ့ရသည်မှာ အိပ်မက်၊ မက်ခြင်း ဖြစ် ကြောင်း သိရပါသည်။ ကျွန်တော့်ဇနီး ကို အိပ်မက်အကြောင်း ပြောပြသည်။

ဇနီးက...

'ရှင်... ညည သမ္မုဒ္ဒေါတာတော် ကြီးကို ပုတီးစိပ်တယ်လေ။ အဲဒီ ကုသိုလ်တွေကို အမျှပေးဝေစို့ ပြော တာနေမှာပေါ့'

ဇနီးပြောပြမှ ကျွန်တော် သတိထား မိပါသည်။

ကျွန်တော် ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း ဘကြီး ညိုလှနှင့် သုံးဆယ့်တစ်ဘုံသားများ အားလုံးကို အမျှပေးဝေပါသည်။ ဘကြီး ညိုလှကို နာမည်ခေါ်၍ အမျှပေးဝေပါ သည်။

၁၉၆ နတ္ထရာဇာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

တစ်လခန့်အကြာ...

ကျွန်တော့်သား နေလယ်ပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သွားသည်။ အိပ်ရာမှ နိုးလျှင် သားက...

'အဖေ... အိပ်မက်ထဲမှာ ဆံပင် ဖားလျားချထားတဲ့ မိန်းမကြီးတစ် ယောက် ကျွန်တော့်နောက်က လိုက် လာတယ်။ ဝတ်ထားတဲ့ ထဘီ၊ အင်္ကျီ တွေကလဲ စုတ်ပြဲနေတာပဲ။ သူ့ပါးစပ် မှာလဲ အစွယ်တွေ ထွက်နေတယ်။ ကျွန်တော် အိပ်ရာက လန့်နိုးပြီး အခု ပြောပြတာပါ'

ဟု သားက ပြောပါသည်။

ဇနီးသည်က...

'ကိုကျော်... ဘကြီးညိုလှမိန်းမ ဒေါ်ထားတင် ဖြစ်နိုင်တယ်။ (ဘကြီး ညိုလှနှင့် ဒေါ်ထားတင်တို့ ဇနီးမောင်နှံ သည် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် သေဆုံး သွားခဲ့ကြပါသည်။) ဘကြီးညိုလှလို အမျှဝေစေချင်လို့ နောက်က လိုက်လာ တာနေမှာပေါ့'

ကျွန်တော်က...

'သားလူလေး... ဒေါ်ထားတင်ကို

မင်း မှတ်မိလား'

'မှတ်မိပါတယ်'

'မှတ်မိရင် မင်းနောက်က လိုက်လာ တဲ့ မိန်းမကြီးကို စိတ်ထဲက အစွယ်

တွေကို ဖယ်ကြည့်လိုက်စမ်း'

'အဲ... ဟုတ်ပြီ အမေကြီးဒေါ်ထား တင်'

'ကျွန်မပြောတာ မဟုတ်ဘူးလား။ သမ္မုဒ္ဒေါတာတော်ကြီးကို ရွတ်ဆို ပုတီးစိပ်လို့ရရှိတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အမျှဝေစေချင်လို့ နောက်က လိုက် တာ'

ကျွန်တော်သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှု များကို ဒေါ်ထားတင်အား နာမည်ခေါ် ၍ အမျှပေးဝေလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော့်တွင် ညီအစ်ကိုတမျှ ရင်းနှီးခဲ့ရသော မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ သူ့နာမည်က ကိုသန်း တင်ပါ။ အစပိုင်းတွင် ကိုသန်းတင်သည် အရက်ကို ကျွန်းမာရေးကောင်းရန် လောက်သာ ဆေးဖြစ်ဝါးဖြစ် သောက် ပါသည်။

နောက်ပိုင်း အပေါင်းအသင်းများနှင့် ပိုင်းခွဲကာ သောက်လာသည်။ အများနှင့် ဆိုတော့ ဆေးဝါးဖြစ်မဟုတ်တော့ဘဲ အရက်ကို လွန်ကဲစွာ သောက်လာ သည်။ ရက်၊ လ၊ နှစ်ကြာလာတော့ အသံနှင့်ပတ်သက်သော အာရုံကြော တို့ကို ထိခိုက်လာသည်။

ပထမ လည်ချောင်းတွေ နာလာ သည်။ အသံတွေ နာလာသည်။ အစား အစာများ မျိုချသောအခါ လည်ချောင်း နာသည်။ တဖြည်းဖြည်း အသံမမီသ တော့ပါ။ အပါးပမ်း... အပါးပမ်းနှင့် လက် ဟန်ခြေဟန် ပြနေရသည်။

တိုင်းဆေးရုံသို့ ပြသသောအခါ လွန် နေပြီဖြစ်ကြောင်း အဖြေထွက်သည်။ ဆေးရုံမှ ဆင်းခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံး ဤရောဂါနှင့် ကွယ်လွန်သွားရပါသည်။

ကိုသန်းတင် ကွယ်လွန်ပြီး (၃)လ လောက်အကြာ တစ်နေ့ဒေါ် နေလယ် ခင်း ကျွန်တော်တို့မိသားစု အိပ်ကြပါ

သည်။ အိမ်ရာမှ နိုးကြည့်လျှင် ဇနီးက...

'ကိုကျော်...အိမ်မက်ထဲမှာ ကိုသန်းတင်... တို့ အိမ်ပိုင်းထဲကို စက်ဘီးစီးဝင်လာတယ်။ မိန်းမစီး စက်ဘီးအနီလေးကို စီးလာတာပါ။ (ကိုသန်းတင်သည် အသက်ရှင်စဉ်က မိန်းမစီးစက်ဘီးအနီကလေးကို အမြဲစီးပါသည်။)

အိမ်ရှေ့ရောက်တော့ စက်ဘီးဟမ်းဘရိတ် ဆွဲလိုက်တယ်။ စွီ...ဆိုသော ဘရိတ်အုပ်တဲ့ အသံရှည်ကြီး ထွက်လာတယ်။ အသံလာရာကို ကြည့်လိုက်တာ ကိုသန်းတင် ဖြစ်နေတယ်။

ကျွန်မက...''ကိုသန်းတင် လာလေလို့ ခေါ်လိုက်တယ်''ပါးစပ်မှ အပါးပါ ဟုဆိုကာ လက်ဟန်ပြပြီး စက်ဘီးစီးပြန်ထွက်သွားတယ်။ ကျွန်မ လန့်နိုးတော့ အိမ်မက်ဖြစ်နေတာ သိရတယ်။ သူ့သံသမ္မဒွေဂါထာတော်ကြီး ရွတ်ဆိုဖွားများတဲ့ကုသိုလ်ကို အမှုတောင်းတာပါ။ အမှုပေးဝေလိုက်ပါဦး'

ဟု ပြောပြပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ယခင် ပုဂ္ဂိုလ်များတဲ့သို့ နာမည်ခေါ်၍ အမှုအတန်းပေးဝေလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် မိမိ ဗေဒင်ပညာနှင့် လက္ခဏာပညာတတ်ကြောင်းကို ချည်သူ့ကိုမျှ မကြေညာပါ။ သို့သော် သမ္မဒွေဂါထာတော်ကြီးကို ပုတီးအိပ်ချိန်၌ ရပ်ဝေးမှ ရပ်နီးမှ ဗေဒင်လက္ခဏာသာမေးကြပါသည်။

သမ္မဒွေဂါထာတော်ကြီးကို ရွတ်ဆိုဖွားများရင်း လူသိများလာပါသည်။ အာဝန်းကျင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လေးစားခြင်းကို လက်တွေ့ခံစားရသည်။ နာမည်ရှေ့ဆုံး "ဆရာ" စကားလုံး တတ်ခေါ်လာကြပါသည်။

သမ္မဒွေဂါထာတော်ကြီးကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်းသည် ဂေါ်ဝါလု သဲစုမကသော ဘုရားရှင်များ၊ ငါးသိန်းတစ်သောင်း နှစ်ထောင်နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်များ ထိုဘုရားရှင်တို့၏ တရားတော်များနှင့် တပည့်သားသံဃာတော်အရှင်မြတ်အပေါင်းတို့ကို ရှိခိုးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကြောင့် မရေမတွက်နိုင်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု အကျိုးတရားများကို ရပါသည်။

မဂ္ဂတံမလွတ်သူများအား အမှုပေးဝေလိုသူများ၊ ဗေဒင်လက္ခဏာ ဟောပြောရာ၌ အကျိုးပေးသန်လိုသူများ၊ ခေါင်းဆောင်(ဆရာ)အဖြစ် ကျော်ကြားလိုသူများ၊ အရောင်းအဝယ် ကြီးပွားလိုသူများ၊ ဩဇာအာဏာ ထက်မြက်လိုသူများ ပွားများကြပါကုန်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း လေးစားယုံကြည်ပွားများသော ဂါထာတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ လူတိုင်းလူတိုင်း ရွတ်ဆို ပွားများစေလိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်နှင့် သမ္မဒွေဂါထာတော်ကြီးဆောင်းပါးကို (လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်ကို) ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

အောက်တွင် ကျွန်တော် ရွတ်ဆိုပွားများသော သမ္မဒွေဂါထာတော်ကြီးနှင့် အညွှန်းကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သမ္မဒွေဂါထာတော်ကြီး

'သမ္မဒွေ အဋ္ဌပိယဂ္ဂ ဒွါဒသဂ္ဂ သဟယာဂေ၊
ပဉ္စသထ သဟယာနိ၊ နာမိ သီရဿပဟံ၊
အပ္ပကာ ဝါဠကာ ဂါ၊ အန္တော နိဗ္ဗတာဝိနာ၊
တေသံ ဝဠု သံဃဂ္ဂ အာဒရေန နယာယံ၊
နယက္ကာရာ နာဘဝေန ဟိတ္တာ သဗ္ဗေဥပဒ္ဓဝေ၊
အနေကာ ဒန္တရာယာပိ ပိနသန္တု အယေ သတော။

သမ္မဒွေဂါထာတော်ကြီး အညွှန်းလင်္ကာ...

မြတ်သမ္မဒွေ၊ ဆူဝေကျော်ကြား၊ နိဒါန်းအားဖြင့်၊ ကွမ်းစားသတ္တော်၊ ခေါင်းလျော်ဒေသ၊ ဘတ္တကြိမ်း၊ ဆီလိမ်းပွဂ္ဂ၊ စီးထလှေမှာ၊ ရှစ်ကြိမ်သာတည်။ နံသာပန်းမျိုး၊ ကိုးကြိမ်နိုးလော့၊ ချုပ်မိုးညှဉ်ခါ၊ အိမ်ရာဝင်မှု၊ ကိုးကြိမ်ဟူ၏၊ ရန်သူတွေမြောက်၊ ဆယ့်တစ်ခေါက်တည်။

စစ်ထိုးသောခါ၊ ရွတ်ပါကိုးကြိမ်၊ စံအိမ်သန္ဓေ၊ မဖွားနေမှု၊ ရေမှာ ကိုးခေါက်၊ မနိုး၍သောက်ကာ၊ ဖွားမြောက်ခဏ၊ ချမ်းသာရ၏။

ခေတ္တနှောင်းသွင်း၊ သံခြေချင်းနှင့်၊ အပြင်းတိုက်လှောင်၊ တစ်ထောင်ရွတ်လေ၊ လွတ်ထွက်ပေ၏။

ပန်းဖွေးနှစ်ခေါက်၊ ခရီးလျှောက်မှု၊ ခေါင်းမှာတင်စိုက်၊ ရန်ဘေး၌လည်း၊ မြို့ဆိုက်မလိမ်း၊ ကင်းလွတ်ငြိမ်း၏။ ခပ်သိမ်းရောဂါ၊ ဗျာပါလည်းကင်း၊ သောကရှင်၍၊ မင်းမင်းတကာ၊ ကြည်

စွာမြတ်နိုး၊ ရေပြည့်အိုးသို့ မညှိုးပန်းသွင် နေ့တိုင်းပင်တည်း။

ထွက်ဝင်ရဲရဲ၊ လူခပဲတို့ အံ့အဲစလောက်၊ ထွန်းတောက်ပင်း၊ ပွင့်လင်းသာသနာ၊ ပွားကြောင်းရှာ၍ စန္ဒာလမင်း၊ ကောင်းကင်ချဉ်းသို့၊ ကောင်းခြင်းထွေထွေ၊ ကောင်းကျိုးဝေသည်၊ သမ္မုဒ္ဒေ၏ တည်ခိုးတည်း။

သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီး

အညွှန်းလင်္ကာအဓိပ္ပာယ်

- ၁။ ကွမ်းယာ စားခါနီးတွင် (၇)ကြိမ် ရွတ်ပါ။
- ၂။ ဦးခေါင်း ဆေးလျှော်ခါနီးတွင် (၁၀)ကြိမ် ရွတ်ပါ။
- ၃။ ထမင်းစားခါနီး (၃)ကြိမ်ရွတ်ပါ။
- ၄။ ဆီလိမ်းခါနီး (၅)ကြိမ်ရွတ်ပါ။
- ၅။ လှေ၊ သင်္ဘော (ရေလမ်းခရီးသွားလျှင်)စီးလျှင် (၈)ကြိမ်ရွတ်ပါ။

၆။ အမွှေးနံ့သာတို့ကို လိမ်းကျံလျှင် (၉)ကြိမ်ရွတ်ပါ။

၇။ ညအိပ်ရာဝင်လျှင် (၉)ကြိမ် ရွတ်ပါ။

၈။ ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့နေပါက (၁၁)ခေါက်ရွတ်ပါ။

၉။ စစ်ထွက် (စစ်တိုက်)သောအခါ (၉)ကြိမ်ရွတ်ပါ။

၁၀။ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်လောင်းများ ဝမ်းနာပြီး မီးမဖွားနိုင်ပါက ရေကို (၉)ခေါက်မန်းပြီး ယင်းအမျိုးသမီးကို တိုက်ပါ။ လွယ်ကူစွာ ဖွားမြင်ပါလိမ့်မည်။

၁၁။ ကပ်လှောင်၊ ကပ်ဖိ၊ ထိတ်တုံးခတ်ခံရခြင်း သံခြေချင်းခတ်ခံရခြင်း အချုပ်၊ ထောင်ကျနေပါက အကြိမ် (၁၀၀၀)ရွတ်ပါ။

၁၂။ ခရီးသွားပါက မွှေးကြိုင်သော ပန်းကို (၂)ကြိမ်ဆို၍ ဦးခေါင်း

တွင် ထိုးစိုက်သွားပါ။

ရောဂါဝေဒနာ သောကဗျာထိ ကင်းဝေးပါမည်။ အထက်အဆုတ် မင်းစိုးရာဇာတို့၏ ချစ်ခင်လေးစားမှု အရေးပေးမှုကို ခံရပါမည်။ ရေပြည့်သောအိုးကဲ့သို့ အရာရာပြည့်စုံပါမည်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း လန်းဆန်းသော ထိလေးကဲ့သို့ ကိုယ်စိတ်ပျော်ရွှင်နေမည်။ အခြွေအရံပေါများကာ ကောင်းကင်မှ ငွေစန္ဒာလမင်းကြီးလို ဝင်းပကြည့်လင်းနေမည် စသည့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာတို့ကို ခံစားရပါလိမ့်မည်။

ဖခင်ကြီးဦးဖိုးလှနှင့် မိခင်ကြီး ဒေါ်သန်းမေကို ဂါရဝပြုပါ။

စာမျက်နှာ (၁၉၃)မှ အဆက်

<p>မွေးဖွားသက္ကရာဇ် ၁၃၃၆</p> <p>ကြာသပတေး + ၁၉ (ဂြိုဟ်သက်)</p> <p>၃၂ ၁၃၅၅ ၆၂</p> <p style="margin-left: 20px;">၁၂၈</p> <hr style="width: 20%; margin-left: 20px;"/> <p style="margin-left: 20px;">၇၅</p> <hr style="width: 20%; margin-left: 20px;"/> <p style="margin-left: 20px;">၆၄</p> <hr style="width: 20%; margin-left: 20px;"/> <p style="margin-left: 20px;">၁၁</p> <p style="margin-left: 20px;">+ ၃၈ (ရောက်သက်) [တွက်သည့်ခုနှစ် ၁၃၇၄ခုနှစ်]</p> <p>၇ ၆၉ ၇</p> <hr style="width: 20%; margin-left: 20px;"/> <p style="margin-left: 20px;">၇၉</p> <hr style="width: 20%; margin-left: 20px;"/> <p style="margin-left: 20px;">၀ ကြွင်း (တစ်ဦးတည်းထိုးပါ)</p>	<div style="border: 1px solid black; display: inline-block; padding: 5px;"> <p>တတိယနည်း</p> </div>
---	---

- (၁) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက် (၆)နှစ်
 - (၂) တနင်္လာဂြိုဟ်သက် (၁၅)နှစ်
 - (၃) အင်္ဂါဂြိုဟ်သက် (၈)နှစ်
 - (၄) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သက် (၁၇)နှစ်
 - (၀) စနေဂြိုဟ်သက် (၁၀)နှစ်
 - (၅) ကြာသပတေးဂြိုဟ်သက် (၁၉)နှစ်
 - (၈) ရာဟုဂြိုဟ်သက် (၁၂)နှစ်
 - (၆) သောကြာဂြိုဟ်သက် (၂၁)နှစ်
- (ထိပေါက်နိုင်ကြပါစေ)**

ကျော်မိုးလွင် (ဝါခေမ)

စာမျက်နှာ (၁၆၄) မှ အဆက်

သည်နှင့်အမျှ နေ့ခင်းအခါတွင် ပူအိုက်နေပါပြီ။

နွေဦး၏ တေးလက်ဆောင် ဥဩငှက်နှင့် ဖိုးခေါင်ငှက်တို့ကလည်း အော်မြည်နေကြပါပြီ။ စာရေးသူတို့မှာ တောတွင်းအနေကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း တောတောင်ရေမြေ၏ နွေဦးသဘာဝကြောင့် မူးရပ်မြေနှင့် အိမ်သူဇနီး သားသမီးများကို လွမ်းနေပါပြီ။

တောတွင်းအလုပ်

နွေဦးရာသီ၏ ချောင်းခေါင်း၊ ချောင်းဆုံတို့၏ အလုပ်ကတော့ ပြောရမှာပင် မှက်ပါသေးရဲ့။ အဲဒီ ၁၉၆၈ ခုနှစ်ခန့်ကပြောတာပါ။

ဒီနောက်ပိုင်း သစ်တိုက်ကားများနှင့် သစ်တွေ တိုက်တော့ နွေရာသီမှာ အတော်အလုပ်ရှုပ်ပြီပေါ့။ အဲဒီ ၁၉၆၈ ခုနှစ်ခန့်က စာရေးသူတို့ ကွင်းဘက်မှ သစ်ကား မတိုက်သေးပါ။ ကျွန်းသစ်ခြောက်များကို မျှောချတုန်းပါ။

အဲဒါကြောင့် နွေရာသီမှာ ဘာမှ အလုပ် မည်မည်ရရ မရှိပါ။ အပျင်းပြေထားလည် လျှော်ဆုတ်၊ ကင်ပွန်းသီးဇာက၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ခူး အလုပ်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အဓိကအလုပ်ကတော့ "မီးစောင့်" အလုပ် ဖြစ်ပါသည်။ မီးစောင့်အလုပ်ဆိုတာက သင်းသတ်ပြီး ကျွန်းခြောက်များ ထုတ်ယူရာတွင် ကျွန်းပင် မသေဘဲ ကျွန်းအစိုအတိုင်း ရှိနေသော ကျွန်းသစ်များ ကျန်တတ်ပါသည်။

ထုံးစံအတိုင်း အပင်လုံး ဖြတ်ပိုင်းပေးပြီး ဖြတ်ပြီးသော်လည်း ဆင်သမားများက "ကျွန်းစိုသစ်=၆၇" ဖြစ်၍ ချွန်ထားပါသည်။ သို့သော် ကွင်းသိမ်းပြီးစတွင် ခင် ထိုသစ်စိုများကို ကွင်းအတွင်း

နီးရာစပ်ရာအားဖြင့် သစ်ပုံများ ပုံထားရပါသည်။

သစ်စိုလုံးများ အောက်မှ အုံးတုံးခံ၍ သေသေချာချာ စီပုံရပါသည်။ ကွင်းတစ်ကွင်းတွင် (၂)ပုံ၊ (၃)ပုံမျှ ရှိတတ်ပါသည်။ ထိုသစ်များကလည်း စုပုံထားရင်း ခြောက်လာပါသည်။

နွေရာသီတွင် တောမီးလောင်သော အခါ သစ်လုံးများ မီးမလောင်ရအောင် မီးတားထားရပါသည်။ မီးတားပုံမှာ သစ်ပုံ၏ ပတ်လည်တွင် သစ်ရွက်ခြောက်၊ မြက်ခြောက် စသည့် မီးလောင်လွယ်သော အရာများကို ဖေးဖယ်စုပုံမီးရှို့ပစ်ကြရပါသည်။

ထိုသို့ ရှင်းထားမှ တောမီးက သစ်ပုံကို မကျူးစက်နိုင်တော့ပါ။ ယင်းအလုပ်ကို မီးစောင့်ငှားထားသော အလုပ်သမားက လုပ်ရပါသည်။

ယင်းသို့ မီးတားပြီး နွေရာသီတွင် မီးစောင့်က မီးစောင့်ရပါသည်။ စာရေးသူတို့က ဖန်နစ်ခုံအားဖြင့် မီးစောင့်များစောင့်မစောင့် မီးလောင်စာ ရှင်း၊ မရှင်းကို လိုက်လံစစ်ဆေးရပါသည်။

သစ်လုပ်သားများအဖို့လည်း နွေရာသီ အလုပ်မရှိကြသဖြင့် ကွင်းထဲတွင် သစ်ပုံမီးစောင့်ရှင်း တောလည်ကြ၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်ထောင်ကြ၊ လျှော်ဆုတ်ကြဖြင့် အလုပ်ဖြစ်နေကြပါသည်။

ဒူးလေး ပြုလုပ်၊ မြားချွန်ဒူးလေးပစ် လှေကျင့်၊ ညကျတော့ ကြက်အိပ်တန်းလှည့်ပစ်၊ သီးစားပင်တွင် တောကြောင်၊ ဂျူးပျံလိုက်နှင့် ပျော်စရာကောင်းလှပါသည်။

ထို မီးစောင့်များမှာတော့ ဟင်းကောင်းဟင်းမွန် မပြတ်လှပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ စာရေးသူတို့ကိုလည်း ပေးစားကြရပါသည်။ စာရေးသူတို့၏ နွေရာသီအလုပ်က ဒါပဲဆိုတော့ ပြောရတာ

ခပ်ရှက်ရှက်ပါဗျား။

ဖွတ်နှင့် လင်းယုန်တွေပြီ

ယနေ့ မတ်လ(၃)ရက်နေ့တွင် စာရေးသူနှင့် ကိုညာဏ်မောင်လေးတို့ (၃၅၊ ၃၆) ကွင်းတွင် မီးစောင့်စစ်ရပါမည်။ နံနက်စောစော ထမင်းကြော်နှင့် ရေနွေးကြမ်း အဝစားသောက်ကြပြီး လေးခွနှင့် လောက်စာလုံးများ ယူကာ ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။

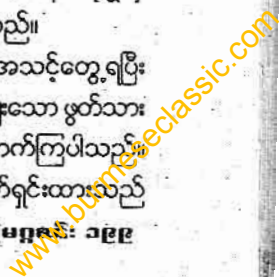
စာရေးသူက ခါးပတ်တွင် သစ်ထုတ်ရေး ဓားတစ်ချောင်း ယူဆောင်ခဲ့ပါသည်။ (၃၆) ကွင်းထဲတွင် လွန်ခဲ့သော ရက်က မီးရှို့ချထားခဲ့သော ကင်ပွန်းသီးများလည်း ကောက်ရန် ပလိုင်တစ်လုံးစီ ယူခဲ့ပါသည်။

ကင်ပွန်းချုပ်ပင်များမှာ နွယ်ပင်၊ ချုံပင်ဖြစ်၍ တခြားအပင်ကြီးများကို မှီခိုကာ တက်၍ ရှင်သန်နေကြပါသည်။ ယခုအချိန်တွင် အရွက်များကြော့၍ အသီးချည်း ကျန်ရှိနေပါသည်။

ကင်ပွန်းချုပ်ပင်မှာ ဆူးများရှိသဖြင့် လူတက်၍ အသီးမခူးနိုင်ပါ။ အသီးပေါများသော အပင်တွေ့ပါက ချောင်းအုပ်ကြီး သင်ပေးထားသည့်အတိုင်း အပင်ခြေပတ်လည်တွင် အမှိုက်သရိုက် သစ်ရွက်ခြောက်များ စု၍ မီးရှို့ရပါသည်။

မီးရှို့ပြီး ညမှာပင် အသီးအားလုံး တစ်တောင့်မကျန် ကြော့ကျနေပါသည်။ ထိုအသီးများကို ကောက်ယူရုံဖြစ်ပါသည်။ (၃၅) ကွင်းတွင် သစ်ပုံ (၃) ပုံ ရှိပါသည်။ သစ်လုံးရေ (၂၂) လုံး ရှိပါသည်။ မီးစောင့်မှာ မိန်းရေးရွာမှ ဦးလေးငယ် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးလေးငယ်ကို အသင့်တွေ့ရပြီး ဦးလေးငယ် တိုက်ကျွေးသော ဖွတ်သားကြော်နှင့် ရေနွေးသောက်ကြပါသည်။ သစ်ပုံများတွင် အမှိုက်ရှင်းထားသည်

ကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် (၃၈)ကွင်းသို့ ကူးခဲ့ပါသည်။ သစ်ပုံစောင့်နှင့်တွေ့ သစ်ပုံများ စစ်ဆေးပြီး နေလည်း အတော်မြင့် ပြုဖြစ်၍ ကင်ပွန်းသီးကောက်ရန် သွားကြပါသည်။

ကင်ပွန်းသီးများ ကြွေကျနေသဖြင့် ကို ကောက်ကြပါသည်။ ပလိုင်းတစ်လုံးစီ ပြည့်လှန်းပါး ရကြပါသည်။ အချိန်မှာ နေမှန်းလွဲပါပြီ။ သစ်ရွက်များကြွေကာ ကျိုးတိုးကျတဲမို့ နေပူလှပါပြီ။

စာရေးသူတို့ နေရိပ်ခိုကာ တဲစခန်းဘက် ပြန်လှည့်ခဲ့ကြပါပြီ။ တောင်ဆင်ခြေလျှောနှင့် လျှိုထဲရှိ ဝါးရုံပင်ကြီးများက အရွက်မကြွေကြသေးပါ။ စိမ်းစိုနေတုန်း ရှိပါသည်။

နေပူလွန်း၍ အရိပ်ကောင်းသော ဝါးတစ်ရုံတွင် နားနေကြပါသည်။ ယင်းသို့ နားနေစဉ် စာရေးသူတို့နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်း ကိုက်(၂၀)ခန့်ဆိုမှ “ဝေါ... ဝေါ... ဝိုး... ဝိုး... ဝိုး...” နှင့် အသံကြားရပါသည်။ နှစ်ယောက်သား လက်တို့ကာ ထိုအသံလာရာသို့ သွားကြပါသည်။

အနီးသို့ရောက်သောအခါ ဝါးရုံပင်ကြီးတစ်ရုံတွင် ဖွတ်က ပတ်ပြေးနေသည်ကို လင်းယုန်ကြီးက လိုက်ကုပ်နေပါသည်။

ဖွတ်ကလည်း မြန်လှပါသည်။ လင်းယုန်ကြီးကလည်း အမြန်လိုက်ကုပ်ပါသည်။ လင်းယုန် တောင်ပံခတ်တာနှင့် ဖွတ်ပြေးတာကြောင့် သစ်ရွက်နှင့် အပိုက်များ လွင့်စဉ်ပျံ့တာက ဝေါ...ဝေါ...ဝေါ...ဝေါ...နှင့် မြည်နေခြင်းပါ။

လင်းယုန်ကြီးမှာ တောဘုရင်ပါ။ နီညိုနက်အမွှေး အဖြူစက်နှင့် လှပပါ

သည်။ မျက်လုံးကောင်း၍ အမြင်အားကောင်းပါသည်။ နှုတ်သီးကောက်ခွန်၍ ခြေထောက်များ သန်မာထွားကျိုင်းကာ ခြေသည်များက ကောက်၍ ချွန်ထက်လှပါသည်။

လင်းယုန် ကုပ်မိပြီဆိုလျှင် မလွတ်တော့ပါ။ ယုန် ကြောင်၊ ရှဉ့်များကိုပင် ကုပ်ယူဖမ်းစားပါသည်။

ဖွတ်ကောင်မှာလည်း ခြေသည်းလက်သည်း သန်မာ၍ ကုပ်အားကောင်းပါသည်။ သစ်ပင်ပေါ် ကုပ်တက်သော ဖွတ်ကို အမြီးမှ လှတစ်ယောက် တွဲခို၍ပင် ပြုတ်မကျပါ။

ဖွတ်က အမြီးသန်၍ အမြီးနှင့် ခွေးများကို ရိုက်တတ်ပါသည်။ “ဝိုး ဝိုး ဝိုး” နှင့် ရိုက်ရာ ခွေး၏ နားရွက်ကို ထိပါက အမြီးဒဏ်ကြောင့် နားရွက်ပြတ်ထွက်တတ်ပါသည်။

ယခုလည်း ဖွတ်က လင်းယုန်ကြီး မမိနိုင်အောင် ပြေးရင်း ဝါးရုံပင်ထဲ ဝင်ရန် အပေါက်ရှာနေရပါသည်။ စာရေးသူတို့ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ဝါးရုံကို (၄, ၅)ပတ် ရနေပါပြီ။ စာရေးသူတို့လည်း “ယာလည်းညက် ကြက်လည်း

ပန်း” ဆိုသော စကားအတိုင်း တုတ်ကိုင်ကာ စောင့်နေကြပါသည်။

ဖွတ်ကပြေး လင်းယုန်က လိုက်ခြင်း ဝါးရုံကြီးကို (၄, ၅)ပတ် ပတ်မိသောအခါ ဖွတ်ကြီးမှာ ကံအားလျော်စွာ ဝါးရုံပင်ကြားကို တိုးဝင်၍ ရသွားပါသည်။ လင်းယုန်ကြီးလည်း ဖွတ်ဝင်သွားသော အပေါက် ဝါးရုံပင်ကြားသို့ ခေါင်းဝင်လိုက်၍ ဆိတ်ပါသေးသည်။

ထိုအခိုက် စာရေးသူတို့က တုတ်ကိုယ်စီဖြင့် လင်းယုန်ကြီးဆီ အရောက်ပြေးသွားကြပါသည်။ သို့သော် လင်းယုန်ကြီးက အလျင် အပျံ့ဦးသွားပါသည်။ စာရေးသူတို့မှာ ငေးကျန်ခဲ့ပါသည်။ ကိုဉာဏ်မောင်လေးကလည်း တောက်တခေါက်ခေါက်နှင့် ဖြစ်နေပါသည်။

စာရေးသူတို့မှာ ဖွတ်ကြီးကို လင်းယုန် အမိအရအကုပ်ကို စောင့်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် လင်းယုန်ကြီးလည်း ဖွတ်ကို မရလိုက်ပါ။ စာရေးသူတို့လည်း ဘာမှမရလိုက်သဖြင့် “ယာမညက် ကြက်မပန်း” ဖြစ်ရပါ တော့သည်။ ထို့ကြောင့် ကင်ပွန်းသီးခြင်းကို ကောက်လွယ်ကာ စခန်းဆီသို့ မြန်းခဲ့ရပါတော့သည်။

ဤစာစုဖြင့် ချောင်းအုပ်ကြီးနှင့် ကိုဉာဏ်မောင်လေးတို့ကို သတိလွှမ်းဆွတ်မိပါသည်။ ချောင်းအုပ်ကြီးကတော့ မရှိတော့ပါ။ ကိုဉာဏ်မောင်လေးကတော့ ယခုအထိ ရွာမှာ ဇနီးမယား သမီးသား မြေးများနှင့် အသက်ရှင်ပျော်ရွှင်လျက်ပါ ခင်ဗျား။

အားလုံး ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

ဦးသန်းစိုး (ရောင်းမှက်)

www.burmeseclassic.com

မြို့သိက္ခာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအား ဖတ်ရှုနေကြသော စာဖတ်ပရိသတ်များစွာ အနက်မှ မြန်မာ့အင်းပညာကို ဝါသနာပါ၍ လေ့လာနေကြသူများအတွက် ကျွန်ုပ်အနေနှင့် မီးထွန်းအင်း အစီအရင်တစ်ခုကို ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ဤမီးထွန်းအင်း အစီအရင်သည် ကျွန်ုပ် အင်းပညာ သင်ယူလိုက်စားစဉ် အခါက ကိုယ်တိုင် စီရင် အသုံးပြုခဲ့ဖူးသော နည်းများအနက်မှ တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

ဤမီးထွန်းအင်းသည် သူတစ်ပါးအား ထိခိုက်နစ်နာစေတတ်သော အတိုက်အခိုက် အင်းအမျိုးအစား မဟုတ်၍လည်း စာဖတ်သူများထံသို့ တင်ပြ ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မည်သည့်ကျမ်းစာအုပ်မှ ကူးယူရေးသားထားခြင်းကိုမူ ထိုစဉ်က အမှတ်အသား ရေးမထားမိ၍ မူရင်းကျမ်းပြုသူ ဆရာနာမည်နှင့် ကျမ်းစာအုပ်အမည်ကို မဖော်ပြနိုင်ခြင်းကိုမူ ကျွန်ုပ်အား နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးစေချင်ပါသည်။

အင်းအစီအရင်များနှင့် သက်ဆိုင်သော ဥပဒေသများဖြစ်သည့် အင်းကျိုးခြင်း၊ အင်းကန်ခြင်း၊ အင်းပေါက်ခြင်းစသော ဂရုစိုက်ရမည့် အချက်များကို ဆရာတော်တော်များများမှ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် တင်ပြရေးသားထားပြီးဖြစ်၍ မဖော်ပြတော့ပါ။

ကျွန်ုပ် တင်ပြချင်သော အချက်တစ်ခု ရှိပါသည်။ ယင်းမှာ အင်းစီရင်မည့်သူသည် မည်သည့် အင်းအစီအရင်မျိုးကိုမဆို "အင်းဆန်နှင့် အင်း F.26A. April, 2013.

အန္တဟယ်တင်း

မီးထွန်းအင်း

အသွား" ကို အလွတ်ရနေရမည့်အချက်ဖြစ်ပါသည်။

အင်းအသွားကို အလွတ်မရ၍ အင်းဆန်ထည့်ရန် အင်းအသွားကို စာအုပ်ထဲ ကြည့်လိုက်၊ ထည့်လိုက် သုပ်၍မရပါ။ မိမိ စီရင်သည့် အင်းအပေါ် စူးစူးစိုက်စိုက် အာရုံ မပျံ့လွင့်စေဘဲနှင့် ရှိနေစေရန်မှာ ကနဦး ကျွန်ုပ် တင်ပြထားသလို "အင်းဆန်နှင့် အင်းအသွား" အလွတ်ရနေမှသာ ဖြစ်ပေမည်။

ပြီးမှ တစ်ဖန် မိမိစီရင်သော အစီအရင်အင်းသည် မည်သည့်အင်းအမျိုးအစားလဲ၊ "ဝီယ" လား၊ "ကာယ" လား၊ အတိုက်အခိုက် တန်ပြန်တွေလား သိဖို့လိုပါသည်။

ဝီယသိဒ္ဓိအင်းမျိုးအား ကာယသိဒ္ဓိနက္ခတ်ယှဉ်နေသောအခါ၌ စီရင်၍မရပါ စသည်ဖြင့် ကဏ္ဍပေါင်းများစွာ ရှိပါသည်။ သိဖို့ကြောင့် အင်းကောင်းတစ်ကွက်ရရန် မလွယ်ကူပါ။

သိဒ္ဓိမဟိဒ္ဓိလမ်းစဉ်များ ဖြစ်သောကြောင့် အကျင့်သီလပိုင်းဆိုင်ရာ စင်ကြယ်ရန် အထူးလိုအပ်ပါကြောင်းနှင့် မည်သည့်အင်းမျိုးမဆို မိတ္တူကူး၍ ဆောင်ခြင်း၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ခြင်း အကျိုးမများစေပါဟု တင်ပြရေးသားရင်း ကျွန်ုပ် ရေးသားဖော်ပြမည့် မီးထွန်းအင်းမှာ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

နောင် အလျဉ်းသင့်ပါက အင်းများ

နှင့် ပတ်သက်သော ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်များကို ရေးသားတင်ပြပေးပါဦးမည်။

မဟာ	ဝ	၅	၄	၂	၃
သရဏ	ဝ	၅	၄	၂	၃
သရဏ	ဝ	၅	၄	၂	၃
ပိတက	ဝ	၅	၄	၂	၃
ပိတက	ဝ	၅	၄	၂	၃
ပိတက	ဝ	၅	၄	၂	၃
ပိတက	ဝ	၅	၄	၂	၃
ပိတက	ဝ	၅	၄	၂	၃
ပိတက	ဝ	၅	၄	၂	၃
ပိတက	ဝ	၅	၄	၂	၃

www.burmeseclassic.com

သုတေသန ခုနှစ်မှာ

ခုနှစ်ရပ်သားသမီးများအတွက် ထောင်းကျိုးပြော ဂြိုဟ်စေ့

ဒီးနှုန်းမြင့် (တင်္ဂါတ)

ဟု ဦးသန်းညွန့်မှ ပြောရာ စာရေးသူမှ...

'ပြောလေ' ဟု ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

'ဒီလိုမျိုး ဒီက ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ နှစ်ဦးက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းရဲ့ ပရိသတ်တွေလေ။ လစဉ် အမြဲဖတ်ကြတဲ့ သူတွေပေါ့'

'ဒီတော့...'

'တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ တစ်နှစ်အတွင်း ရွတ်ဆိုပွားများ အားထုတ်ရမယ့်ဂါထာ ပုတီးစိပ်ရမယ့်အရာတွေကို သိချင်လို့ပါ။ အဲဒါကြောင့် သိပ္ပံနဲ့ တွေ့ရအောင် ကျွန်တော် ခေါ်လာခဲ့တာပါ'

ဟု ဦးသန်းညွန့်မှ ပြောပြပါသည်။ 'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ဆရာအနေနဲ့

၁၃၇၄ ခုနှစ်မှာ ဝဇကြာဂါထာကို ရွတ်ဆိုဖို့၊ ပုတီးစိပ်ဖို့ဆိုတာ ရေးထားတာ ဖတ်ရတော့ အဲဒီအတိုင်း တစ်နှစ်တာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပုတီးစိပ်နေတာလေ သိပ်ထူးခြားတယ်ဗျာ။

အခက်အခဲ မှန်သမျှ ပြေလည်တာ ချည်းပဲ။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ချမ်းသာရပါတယ်။ ခုလဲ လာမယ့် **၁၃၇၅ ခုနှစ်မှာ** ဘာတွေ ပွားများကျင့်ကြံရမယ်ဆို

တာ သိချင်လို့ပါ' ဟု ဦးမြခဲဆိုသူမှ ပြောပါသည်။

'ကုသိုလ်ကောင်းမှု ရစေမယ့် အလုပ်ဆိုတာ အကျိုးပေးတတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ကောင်းကျိုးတွေ ရစေတတ်တဲ့အတွက် ရေးရတာပေါ့'

'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ ဒါကြောင့်လဲ လာမေးရတာပါ'

ဟု ဦးလှဝင်းတို့နှစ်ဦးမှ ပြန်ပြောကြပါသည်။

'ဒီတော့ကာ လာမယ့် ၁၃၇၅ ခုနှစ်ရဲ့ မဟာဘုတ်ရဲ့ သိုက်ဋ္ဌာနမှာရှိတဲ့ နေ့နံကို အဓိကထားပြီး ပြောတာပါ။ လာမယ့် **၁၃၇၅ ခုနှစ်ဆိုရင် သိုက်ဋ္ဌာနမှာ ကြာသပတေးနံ** ရှိတယ်လေ'

'ဒီတော့ ကြာသပတေးနံ စတဲ့ ယထာဂါထာ ကို (၁၀၀) လုံးပုတီးနဲ့ အနည်းဆုံး (၁) ယတ်တော့ ပုတီးစိပ်ပေးရမယ်။ ရွတ်ဆိုပွားများ ပေးရမယ်။ ယုဂျက်ကွက်ရအောင် အဓိဋ္ဌာန်ထားပြီး ပွားများပေးရမယ်'

ဟု စာရေးသူမှ ပြောပြလိုက်ပါသည်။

'ဟုတ်ကဲ့ ဒါဆိုရင် လုပ်ပါ့မယ်' ဟု ဦးမြခဲတို့မှ ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်ရာ စာရေးသူမှ...

'ဒါပေမယ့် တစ်ခု ရှိသေးတယ်' ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

'တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ **မှန်လေးမှန်** ဖြစ်နိုင်ရင် ပိုကောင်းတယ်'

'မှန်လေးမှန် ဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပြပါဦး'

ဟု ဦးလှဝင်းတို့မှ တောင်းဆိုပါတော့သည်။

'မှန်လေးမှန်ဆိုတာ ဒီလိုမျိုး...'

၁။ အနိမ့်မှန်ရမယ်။

၂။ နေရာမှန်ရမယ်။

တစ်နေ့သောအခါ...

စာရေးသူသည် ရန်လင်းရပ်ရှိ ပိဇ္ဇေတာရုံကျောင်းတိုက်တွင် ကျင်းပမည့် ကထိန်အလှူတော်အတွက် အလှူနှံဋ္ဌာနတွင် နိဗ္ဗာန်ဆော်အဖြစ် ကုသိုလ်ယူနေစဉ် ကျောင်းပေါ်သို့ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဦးသန်းညွန့်နှင့်အတူ စာရေးသူ မသိသော လူနှစ်ယောက် ရောက်ရှိလာပါသည်။

အဆိုပါ မျက်နှာစိမ်း လူနှစ်ယောက်မှ ကထိန်အတွက် အလှူငွေများကို လှူဒါန်း၍ စာရေးသူမှ ဆုတောင်းမေတ္တာများ ပို့သပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ရေခဲခွေးကြမ်းနှင့် မုန့်များကို စားသောက်ကြရင်း ဦးသန်းညွန့်မှ စတင်၍ စာရေးသူအား ပြောပါတော့သည်။

'ကဲ စာရေးဆရာ နိဗ္ဗာန်ဆော်ကြီး ရေ ဒီကပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။ သူက ဦးမြခဲပါ။ ဟိုဘက်ကတော့ ဦးလှဝင်း ဆိုပါတော့'

ဟု မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။

'ဟုတ်ကဲ့ ခုလို သိကျွန်းခွင့်ရတဲ့ အတွက် ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်ကိုလဲ ဦးသန်းညွန့်လိုပဲ ခင်မင်ပါဗျာ'

ဟု စာရေးသူမှ ပြောလိုက်မိပါသည်။

'ဒါနဲ့ ပြောရဦးမယ် စာရေးဆရာ ရေ...'

၃။ အဝိဋ္ဌာန်နှင့်ရမယ်
၄။ ဆုတောင်းမှုနှင့်ရမယ်

ဆိုတာတွေပေါ့ဗျာ။ ရှင်းပြစရာတော့ လိုမယ် မထင်ပါဘူး။ အဓိပ္ပာယ်က ရှင်းပါတယ်နော်'

ဟု စာရေးသူမှ ပြောလိုက်ပါသည်။

'တစ်ခုတော့ကွယ်နော်၊ ဆုတောင်း တဲ့အခါ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိတာကို ဆုတောင်း ပါ။ သမ္မာဆန္ဒနဲ့ပေါ့ဗျာ။ တစ်ခုတည်း ကိုပဲ စွဲစွဲမြဲမြဲ တောင်းစေချင်တယ်။ အဲဒီလို မှန်လေးမှန်နဲ့အညီ ဆောင် ရွက်မယ်ဆိုရင် နှစ်မကုန်ပါဘူး အကျိုး ထူးတွေ ရလာမှာ မလွဲပါဘူးဗျာ။ ခင်ဗျားတို့လဲ လုပ်နေကြတာပဲ ဟုတ် တယ်နော်'

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

'ဒါဖြင့်ရင် ဘုရင့် ခုနစ်၊ နှစ်ဆန်း

(၁)ရက်နေ့ကစပြီး လာမယ့် သင်္ကြန်အထက်နေ့အထိ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆောင်ရွက်သွားရမှာပဲနော်'

ဟု ဦးမြဲခဲမှ မေးသောအခါ...

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားက ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ရတဲ့ သူဆိုတော့ အထူးပြောစရာမလိုပါဘူး။ တစ်နှစ် ပတ်လုံး မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက် သွားဖို့က အဓိကပါပဲဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

'လုပ်ရမှာပေါ့ဗျာ။ ကောင်းတဲ့ အလုပ်ပဲ'

'ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ။ ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးစားစားနဲ့ အားထုတ်ကြပါ။ ဘုရင့် ခုနစ်ထဲ မှာ ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေအဖို့ ကောင်းကျိုးဝေဖြာရကြမှာ မလွဲပါ ဘူးဗျာ'

ဟု စာရေးသူမှ ပြောလိုက်ပါတော့ သည်။

အဘက်အခွဲနှင့်လူမှု တင်းဝေးစေသော ပထမဝါထာတော်

ယထံ သကလက္ခဏ မေကပဒံ
ဒုတိယာဒိ ဒဿ နိဒဿနတော။
သ.မ.နိ ဒု.နိ.ဗ သ.မ.ဒု သ.နိ.ဒု
ကမတော ပိတဇေ ယထဗ န ပိနာ။

အနက်

ပထမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ကေပဒံ၊ တစ်ခုသော အနက်အဖို့သည်။ သကလက္ခဏံ၊ မိမိ၏ သဘော အနက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယာဒိဒဿ၊ ဒုတိယ အစရှိသော အနက်အဖို့ကို။ သ.မ.နိ၊ သမုဒယ၊ မဂ္ဂ၊ နိရောဓသစ္စာကို လည်းကောင်း။ ဒု.နိ.မာ၊ ဒုက္ခ၊ နိရောဓ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း။ သ.မ.ဒု၊ သမုဒယ၊ မဂ္ဂ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း။ သ.နိ.ဒု၊ သမုဒယ၊ နိရောဓ၊ ဒုက္ခ သစ္စာကိုလည်းကောင်း။ နိဒဿတော၊ ထောက်ထား၍ မြင်အပ်သောကြောင့်။ ပထမေန၊ ပထမအနက်နှင့်။ ပိနာ၊ ကင်း၍။ ကမတော၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပိတဇေ၊ ဝေဖန်ရာ၏။

(ဤပထမဝါထာတော် ပါဠိ အနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စုဒ္ဓိနှင့် ပါရမီပစ္စုဒ္ဓိ တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီးဦးစံထင် (ပစ္စာစရိယ၊ ပိနယဓေ၊ စတုနိကာယ ကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

မှတ်ချက် ။ ။ သစ္စာအနက် တစ်ဆယ့် ခြောက်ဂါထာဟုလည်း ခေါ်ကြပါသည်။

ကောင်းကျိုးဝေဖြာ ရကြပါစေ။
သင်ဆရာ မြင်ဆရာတို့အား ဦးဆိုက် ကန်ဟော့လျက်...

ဦးအုန်းမြင့် (ဟင်္သာတ)

စာမျက်နှာ (၂၀၁)ခု အဆက်

အင်းဆန်မှာ...

- (၁) ပု-ဒိ-အာ
- (၂) ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဘယံ နတ္ထိ
- (၃) ဓမ္မံ သရဏံ ဘယံ နတ္ထိ
- (၄) သံဃံ သရဏံ ဘယံ နတ္ထိ
- (၅) မာတာ သရဏံ ဘယံ နတ္ထိ
- (၆) ပီတာ သရဏံ ဘယံ နတ္ထိ

မှတ်ချက်။ ။ အင်းသွားကို ဂဏန်းများဖြင့် ပြထားပါသည်။

* အစုတ်ဂါထာဖြင့် အင်းကို ပုံထွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ရံပါ။

ဒီအတိုင်း ကောင်းမွန်ရှိသောစွာ လုပ် ပြီးမှ အရံဂါထာနှင့် (၃၇)အုပ်စုတ်။ ခပ်သိမ်းသော ဆန္ဒရှိရာကို ဆုတောင်း ပတ္တနာပြု၍ ထွန်းလေ၊ အကျော်ပွဲတွေ။

ယင်းဗယောင်းတိုင်းကို ထွန်းရလျှင် (၉၆)ပါးသော ရောဂါလွတ်၏။ အတိတ် နိမိတ်တဘောင်း တစ္ဆေ့ မြေဖုတ်၊ ငြိတ္တာ၊ မကောင်းသောသူ၊ မကောင်း သော နတ်ဘီလူး၊ ရေ၊ မီး၊ မင်း၊ သိုး သူ၊ မချစ်မနှစ်သက်သောသူကို ထွန်း လေ၊ ပိတ်ပင်တားဆီးကုန်၏။

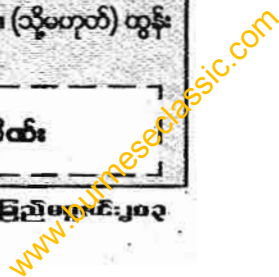
ထွန်းသောသူ၏ သက်စေ့ ချည်မျှင် ထည့်၊ (၃၇)မျှင် အပြင်ကရစ်၊ ဗယောင်း ကို သုံးဆါစစ်၍ ကောင်းမွန်စွာလုပ်လေ ဆြာမှာတည်း...

အစုတ်ဂါထာ...

ဥံ ဖဋ္ဌံ သရဏံ ယံ ဒေတု၊ ဓမ္မံ သရဏံ ယံ ဒေတု၊ သံဃံ သရဏံ ယံ ဒေတု၊ ပီတာ သရဏံ ယံ ဒေတု၊ ပီတာ သရဏံ ယံ ဒေတု။ [(၃၇)အုပ်]

လွတ်နေသော အပေါ်ကွက်တွင် မိမိနာမည်ထည့်ပါ။ (သို့မဟုတ်) ထွန်း လိုသူ၏ "နံ"။

ဦးသီလ်း

တနင်္ဂနွေ

မိတ္တူတေး။ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ ငွေကြေးအင်မည်။ စက်မှု ဆိုင်ရာလုပ်ငန်း စက်ပစ္စည်းများ၊ စက်မြင်လုပ်ငန်းများ အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်၍ အလုပ်ရှင် အလုပ်သမား အပေးအယူမှုအောင် ဆောင်ရွက် ပါ။ ဆုငွေများပေး၍ နှစ်သိမ့်ပေးပါ။

ဇနီးထိန်းသိမ်းရေး။ မေးအပ်ထားသော တာဝန်များ လုပ်ငန်းများကို အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မည်။ စာရင်းဇယားများကြောင့် ပြဿနာပေါ်တတ်သည်။

အိမ်တွင်းရေး။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ ငွေကြေးလည်း အဆင်ပြေ ၍ တိုးလို့သာ ပျော်ရမည်။ သားသမီးထံမှ နိုင်ငံခြားခရီး စီစဉ်ထားလျှင် မသွားဖြစ်သေး။

အချစ်ရေး။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ ချစ်သူတစ်ယောက် အိမ်ထောင်သည် ဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားနိုင်သောကာလ ဖြစ်သည်။ သင်္ကြန်ရေရှိသည့် မင်္ဂလာပွဲလေး ကျင်းပနိုင်ပါသည်။

ပညာရေး။ ပညာရေး ကံကောင်းသောကာလ ဖြစ်သည်။ ပညာရေး ဆိုင်ရာဘွဲ့များ နိုင်ငံခြားထိ သွားရောက် သင်ယူခွင့်ရမည်။

ကျန်းမာရေး။ ကိုယ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်သော်လည်း စိတ် သောကရောက်ရမှုများကြောင့် စိတ်ထိခိုက်ရတတ်သည်။ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အနားယူပေးပါ။ စိတ်ချမ်းသာအောင်နေပါ။

ထောင်စိုက်ရေး။ ၁၊ ၄၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

လှူဒါန်းရန်။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်ရန်။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၈။

ထိခိုက်ရန်ကုန်များ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ မင်္ဂလာပွဲများရှိ၍ ပျော်ရွှင်စရာကောင်း ကိုက်ညီ (၁၀)ပွဲ၊ ဖယောင်းပွဲ(၆)ပွဲ၊ အမွှေးပွဲ(၆)ပွဲ၊ ကပ်လှ၊ ထွန်းညှိပူဇော်ပါ။

တနင်္လာ

မိတ္တူတေး။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေး၊ ပလတ် စတစ်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ် များမည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့လိုက် တိုးချဲ့နိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ ငွေရ နှောင့်နှေးတတ်သည်။

ဇနီးထိန်းသိမ်းရေး။ မိမိ အထက်လူကြီးများက မိမိ၏ သဘောဆန္ဒများကို မကျေနပ်နှင့် ခွင့်ပြုနေရသည်။ မိမိတက်ကလည်း အမှားအယွင်းမရှိ ပါစေနှင့်။ မိမိတင်ပြ တောင်းခံထားသော လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ငွေကြေးများ ဖြတ်တောက်ခံရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ အိမ်တွင်းရေးတွင် ပြဿနာကြုံကြုံကျယ်ကျယ် မရှိ သော်လည်း ငွေကြေးပြဿနာ သို့မဟုတ် ရေရရှိနေသော ငွေကြေးများ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာနေ၍ အခက်အခဲဖြစ်မည်။

အချစ်ရေး။ အချစ်ရေးတွင် အထစ်အငေါ့ ဖြစ်တတ်သည်။ မင်္ဂလာပွဲ အတွက် ငွေကြေးအခက်အခဲပေါ်နေ၍ အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ပညာရေးဆိုင်ရာ ခရီးထွက်ခြင်း၊ နိုင်ငံခြားတွင် ပညာ သင်ရန် ဆန္ဒရှိသော်လည်း ယခုကာလတွင် ငွေကြေးလုံလောက်၍ မသွားနိုင်။ အခါကောင်းကို စောင့်ပါ။

ကျန်းမာရေး။ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ်ညံ့တတ်သည်။ အကြောတတ် ခြင်း၊ အကြောနာခြင်း၊ ခြေထောက်နာခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်၍ သွားသတိ၊ စားသိမ့်ပါစေ။

ထောင်စိုက်ရေး။ ၁၊ ၄၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

လှူဒါန်းရန်။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်ရန်။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်ကုန်များ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၇ ဂဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

၂၀၀၄ နတ်ရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁)ရက်မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ဟောစာတမ်း

ဆရာကျော်ဇော်

ရွေးချယ်ပါ။ အထောင်သင်္ကြာ။ သီဟိုဠ်အရေ

(အဆင့်) ၂) ဆန်၊ ထန်းလျက်(၁၀)ကျပ်သားကို တန်းတော်ကြိတ်ပါ။ ပြီးမှ လှူပါ။ ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရန်၊ သီဟိုဠ်ဆန်ပုဟတ် ထန်းလျက် စာသွား။

အပို

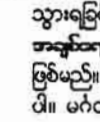
မိတ္တူတေး။ အဝတ်အထည်များ၊ အလှူကုန်များ၊ အမျိုးသမီး အသုံး အဆောင်ပစ္စည်းများ၊ စိမ်ခံပစ္စည်းများ၊ အရောင်း အဝယ်ကောင်းမည်။ အမြတ်အစွန်းများမည်။ ယာဉ်ကား အရောင်းအဝယ် အမြတ်ရမည်။ စက်ပစ္စည်းများ၊ ဆေးဝါးထုတ် လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများအကျိုးအမြတ်များမည်။

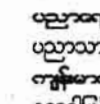
ဇနီးထိန်းသိမ်းရေး။ မိမိတာဝန်ယူထားသော လုပ်ငန်းများ အချိန်မီ မပြုစီမံနိုင်၊ မိမိရသင့်သော ငွေကြေးများ နှောင့်နှေး ကြန့်ကြာနေမည်။

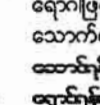
အိမ်တွင်းရေး။ အိမ်ထောင်ရေး မသာမယဖြစ်မည်။ ငွေကြေးပြဿနာကြောင့် ဖြစ်မည်။ သားသမီးထံမှ ခရီးထုတ် သွားရခြင်း သို့မဟုတ် အိမ်မှ ထွက်သွားခြင်း ဖြစ်တတ်သည်။

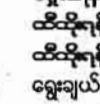
အချစ်ရေး။ အချစ်ရေးတွင် အောင်မြင်နေမည်။ အချစ်စစ်အချစ်မှန် ဖြစ်မည်။ သို့သော် မိဘနှစ်ပါး(အထူးသဖြင့်ဖခင်)က လုံးဝ သဘောမတူ ပါ။ မင်္ဂလာကိစ္စကို စိတ်မကူးပါနှင့်။

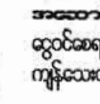
ပညာရေး။ ပညာသင်နေစဉ်တွင် အချစ်ရေးကို ဦးစားမပေးပါနှင့်။ ပညာသာလျှင် မိမိဘဝကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်သည်။

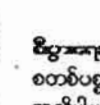
ကျန်းမာရေး။ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ နူးဝေခြင်း ဖြစ်တတ်သည်။ ဆီး ရောဂါဖြစ်တတ်၍ ရေခဲရေကို မသောက်ပါနှင့်။ ရေခဲနှေးကြမ်းကို သောက်ပေးပါ။

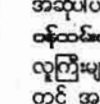
ထောင်စိုက်ရေး။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

လှူဒါန်းရန်။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်ကုန်များ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ကျန်းမာရေး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တိုက်ထက် ထွက်စေရန် ကလေးများ(အနည်းဆုံး၈ဦး)ကို အုန်းနွဲ့ နွေးထမ်း အထက်ကျွေး၊ ကျန်းသေးလျှင် ငွေများကို ကျွေးပါ။

ပုဒ်ပုဒ်

မိတ္တူတေး။ အိမ်လက်ထပ်ရောနှစ်ပစ္စည်းများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ၊ ပလတ် စတစ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ အမြတ်များမည်။ အဆိုပါပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများတိုးချဲ့နိုင်သည်။

ဇနီးထိန်းသိမ်းရေး။ မိမိနှင့် လုပ်စေကိုင်ဖက်များကလည်းကူညီ အထက် လူကြီးများကလည်း ဆောင်ရွက်ခွင့်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်များ ပေး၍ လုပ်ငန်း တွင် အဆင်ပြေ အောင်မြင်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ အိမ်တွင်းရေးတွင် ပြဿနာအကြီးအကဲမရှိ မရှိသော် လည်း ခွေးမျိုးများအတွက် ငွေရှာပေးရန်ကိစ္စပေါ်လာမည်။ ခွေးမျိုးသား ချင်းထဲမှ ရောဂါကုသရန် (ဆေးရုံတက်ရန်)ရောဂါကု လာကိန်း ရှိသည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူဘဝမှ အိမ်ထောင်သည်ဘဝသို့ ပြောင်းရ ကိန်းရိုနေသော်လည်း မင်္ဂလာပြုတ်ပျက်နေသောကြောင့် မင်္ဂလာ တိစ္ဆာလုပ်ပါက ပြဿနာပေါ်မည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးအတွက် နီးသောကျောင်းသင်တန်းတွင် မဟက်ရဘဲ ဝေးသောကျောင်းသင်တန်းတွင် တက်ရကိန်းရှိ နေသည်။ ငွေရေးကြေးရေး အခက်အခဲနှင့် တွေ့ရမည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ အကြောဘက်၊ အကြောနာဝေဒနာ ခံစားရ တတ်သည်။ ချော်လဲတတ်သည်။ သတိထားသွားလာပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေး ချယ်ပါ။

အဆောင်ယတြာ။ ။ ပိတနစ်ပါးအိမ်အထိ ဆွေမျိုးများထံမှ သက်ကြီးစိကြီး (၆)ယောက် သို့မဟုတ် (၄)ယောက်ကို ဆိတ်သာခပတ် ကျွေးမွေးစေပြုပါ။ အနံ့နံ့ သန့်ပြုတ်တိုက်ပါ။

ကြာသပတေး

ဗိမ္မာရေး။ ။ အလုပ်အကိုင်များ ကောင်းမည်။ ငွေအဝင်များမည်။ မြေ တိစ္ဆာ အမွေကိစ္စများရှိပါက မိမိကအောင်မြင်မည်။ ငွေကြေးလဲလှယ်သည် ထုပ်ငန်း၊ ငွေကြေးရောင်းဝယ်သည်လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ငွေပန်းထိမ်များ အမြတ်များမည်။

ဆီဆိမ့်ရေး။ ။ လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ဆောင်ရွက်ရာ ဆောင်ရွက်နိုင်၍ တာဝန်သစ် လုပ်ငန်းသစ်များ ထပ်မံချပေး ထိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ ပြဿနာမရှိ။ ငွေကြေးလည်း ခင်နေ၍ ရိ၍ အဆင်ပြေမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေကတော့ အဆင်ပြေနေပါသည်။ ချစ်သူနှင့် ခရီး ဆိုထွက်ခြင်း သို့မဟုတ် သင်္ကြန်ရေ အဟက်ခံထွက်ရလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကောင်းသောကာလ ဖြစ်သည်။ ကျောင်းပညာ သင် အလှုပ်ပညာရေး ကြိုက်တာကိုသင် အားလုံး အဆင်ပြေ အောင်မြင် မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဆီးအောင်းဆီးကျဉ် ဖြစ်တတ်သည်။ မျက်စိနာခြင်း ဖြစ် တတ်သည်။ ဆီးချုပ်မည်အစားအစာ အထူးသဖြင့် အဖန်အခါးတို့ကို ဆောင်ပေးပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၅၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၇ ဂဏန်းများများပါအောင် ဆွဲချယ်ပါ။

အဆောင်ယတြာ။ ။ ဖိအရပ်နှင့်အပူ ဝါလုံးတစ်လုံးကို ဝါးတုတ်ရောင်းလေးများ နှင့် ခြံတံ၊ အရည် ဖိအရပ်၊ အနံ့ထုလက်ပိုက်သော ဝါးကပ်လေးတစ်ခု ယက်ပါ။

အဆောင်ယတြာ။ ။ ဝါးကပ်လေးကို လှသွားလင်း ရွက်ထဲထဲတွင် ခင်းပေးပါ။

ဆော့ကြာ

ဗိမ္မာရေး။ ။ ငွေကြေးရောင်းဝယ်ရေး၊ ငွေကြေးလဲလှယ်ရေး၊ (Money exchange) များ တွက်ခြေကိုက်မည်ကာလ ဖြစ်သည်။ အသင့်ချုပ်ပြီးသား အတတ်အထည်များ၊ အမျိုးသမီးထုတ်စုံများ၊ အသုံးအဆောင်များ၊ အထွက်များ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်ကာလ ဖြစ်သည်။

ဆီဆိမ့်ရေး။ ။ ဝန်ထမ်းများ ငွေပိုငွေလျှံရသော်လည်း မနိုင်ဝန်ကို ခံနိုင်ရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ သားသမီးကိစ္စကြောင့် အိမ်ထောက်စက်နှင့် စကားပြော

အဆင်မပြေဖြစ်မည်။ သားသမီး စီးပွားရေးကုသင်သလို ကျန်းမာရေး တော်တော်မည်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေ သာယာမည်။ မင်္ဂလာ ပြုတ်ကောင်းသောကာလဖြစ်၍ မင်္ဂလာကိစ္စများ ဆောင်ရွက်က အောင်မြင်မည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် အချစ်ရေး ဝင်နှောင်တတ်သည်။ ဘဝ၏ တစ်သက်တာအရေးဖြစ်၍ ပညာရေးကို အပျက်မခံပါနှင့်။

ကျန်းမာရေး။ ။ လေထိုးလေအောင်ရောဂါများ ဖြစ်တတ်၍ အစားအသောက် သတိထားပါ။ လေမျိုးရှစ်ဆယ်လျက်ဆားကို ရှောင်ရည်ဖြင့် လျက်ပေးပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယတြာ။ ။ မွေးနေ့တစ်ရက်ရက် နံနက်(၉)နာရီ (၁၅)မိနစ်အချိန်မှစ၍ ယုန်စက်ရားတော်အကျယ်ကို (၆)ခေါက် ရွတ်ပွားပူဇော်ပါ။ လိုရာဆန္ဒများ ပြည့်စုံပါ လိမ့်မည်။

စနေ

ဗိမ္မာရေး။ ။ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လိုက် တိုးချဲ့နိုင်သောကာလ ဖြစ်သည်။ ငွေရေးကြေးရေး အဆင်ပြေမည်။ မြေယာအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း အမြတ်များမည်။ ငွေကြေးလုပ်ငန်း တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ ငွေထည် ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ဆီဆိမ့်ရေး။ ။ တာဝန်ယူထားသော လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်မည်။ ဆုငွေရရှိမည်။ သို့မဟုတ် လစာအပြင် အပိုကြေးရရှိ မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ ငွေကြေးလည်း ဝင်မည်။ အမွေနှင့်ပတ်သက်၍ အိမ် သို့မဟုတ် မြေဝင်ကိန်းရှိသည်။ သားသမီးအတွက် စိတ်ပူပန်ရကိန်းရှိသည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေသည်။ မင်္ဂလာကိစ္စ ဆောင်ရွက်လိုက ဆောင်ရွက်နိုင်သောကာလဖြစ်သော်လည်း အနီးတွင် မဟုတ်ဘဲ အဝေး တွင် မင်္ဂလာဆောင်ရကိန်းရှိနေသည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကောင်းသောကာလ ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်စာ၊ အဆောက်အအုံပညာ၊ အင်ဂျင်နီယာပညာ၊ စီးပွားရေးဆိုင်ရာပညာရပ် တို့ကို လေ့လာသင်ယူမည်ဆိုလျှင် အောင်မြင်တိုးတက်လိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ လူကျန်းမာသော်လည်း စိတ်ညစ်စရာစိတ်ရှုပ်စရာများ ကြုံတွေ့ရမည်။ စိတ်အေးချမ်းသာယာအောင် အပန်းဖြေပါ။ အနားယူ ပေးပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉။

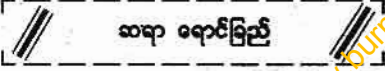
ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၅၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယတြာ။ ။ အခက်အခဲများကို အောင်မြင်ကျော်လွှာ၍ လာတီပွင့်ရန် ရှင်သီလိလယ်ဝါးကို ယခုလမွှေးနေ့တွင် နံနက်(၉)နာရီတွင် (၇)ခေါက် ရွတ်ပွား ပူဇော်ပေးပါ။

ကျန်းမာ ချစ်သောကြပါစေ

www.burmeseclassic.com

ယခုလတွင် ရှေးဇာတ်ဗိန္ဒောဆရာကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော လူနာအတွက် ဓာတ်ကြီးလေးပါး အသွန်းတွက်နည်းကို ပညာဗဟုသုတအလို့ငှာ ရေးသားပါဦးမည်။

ကျွန်ုပ် ယခု တင်ပြသောနည်းသည် လွယ်ကူသော နည်းဖြစ်ပြီး ဆေးပညာ၊ ဗေဒပညာ မတတ်သော်လည်း ပေါင်း၊ နတ်၊ မြောက်၊ စား သင်္ချာ အနည်းငယ် တတ်ရုံနှင့် တွက်ချက်ပြီး ယတြာချေကာ လူနာအား မည်သို့မျှ မထိခိုက်နိုင်ဘဲ သက်သာရာရကြောင်း အကူအညီပေးနိုင်သော နည်းဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၉၀)ကျော်က ဆေးအတတ်နှင့် ဗေဒပညာတတ်တပည့်ပေါင်းများစွာ မွေးထုတ်ပေးခဲ့သော **ဝစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝက်လက်မြို့နယ်၊ သခွတ္တောကျေးရွာ ဥတ္တရာ-ရာမကျောင်း ဆရာတော်၏** လက်ရေးမှတ်စုစာအုပ်ထဲမှ **ဓာတ်ကြီးလေးပါးအသွန်း တွက်နည်းနှင့် ယတြာလင်္ကာ**ကို ထုတ်ယူရေးသားလိုက်ရပါသည်။

တွက်နည်းလင်္ကာ

အသက်တည်ပါ၊ နှစ်ဆယ်သာ၊ နောက်လေးခုစား၊ သွင်းလျှင်မြေတတ်၊ ပျက်စီးလပ်နာတတ်ဦးခေါင်းများ၊ ဆယ်နှစ်နေကာလေးသော စာရန်ပုန်းများ၊ သွင်းလျှင်ကား၊ အပျက်စီးပေ ရာထွေလည်ချောင်းယား...

လေးနှေးလေးစား၊ သွင်းလေငြား၊ ပျက်ပြား၊ တောလောတတ်၊ ဘယရောဂါ ဖြစ်တတ်စွာ ရင်နာယဉ်ပွတ်...

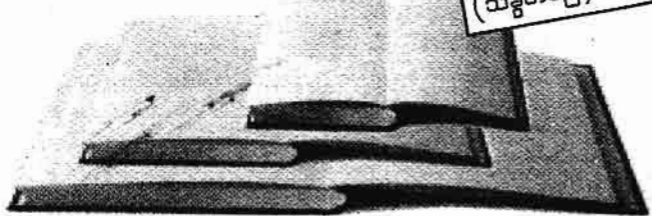
နှေးခြောက်ခုလ် လေးစားချင်၊ သွင်းလျှင်လေပျက်တတ် ဝမ်းဗြဲထွယ်နာ ဖြစ်ပြီးကာရောက်စွဲလိုက်...

ထိုဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြိုငြား ပြုထားယတြာ သက်အရာကံနာမ်ထင် ဘုရားတွင် ဖြစ်

ဓာတ်ကြီးလေးပါးအသွန်း

တွက်နည်းနှင့် ယတြာ

ကောင်းသန့် (သဒ္ဓုတ်မြေ) ဝက်လက်

လျှင်နိရာ သဲ-ရေမီးယပ် ထိုသည်တတ် ယူတတ်စဉ်တိုင်းသာ ကပ်လေလျှာလေ ပူဇော်လေ ဒုက္ခသားကင်းကွာ။

လင်္ကာ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ

လူနာ၌ မြေဓာတ်ပျက်၊ မပျက် သိလိုလျှင် အသက်ကိုတည်၍ (၂၀) နှင့်ပေါင်းပါ။ ပေါင်းပြီးလျှင် (၄)နှင့်စားပါ။ (၀)သုညကြွင်းလျှင် မြေဓာတ်ပျက်၏။

မြေဓာတ်ပျက်လျှင် ခေါင်းကိုက် ခေါင်းနာ ဦးခေါင်းမှာ ဥပဒ်ပေးတတ်၏။

လူနာ၏ ရောက်သက်ကိုတည်၍ (၁၂)နှင့်ပေါင်းပြီး (၄)နှင့်စားပါ။ (၀) သုညကြွင်းလျှင် ရေဓာတ်ပျက်၏။

ရေဓာတ်ပျက်သော လူနာကား လည်ချောင်းနာခြင်း၊ လည်ချောင်းယားယံခြင်း လည်ချောင်းကို ဥပဒ်ပေးတတ်၏။

လူနာ၏ ရောက်သက်ကိုတည်ပြီး (၄)နှင့်ပေါင်း၍ (၄)နှင့်စားပါ။ (၀)သုညကြွင်းလျှင် တေဇောဓာတ်ပျက်၏။

တေဇောဓာတ်ပျက်လျှင် ရင်၌ နာတတ်ခြင်း၊ ရင်ဘတ်ကို ဥပဒ်ပေးတတ်

ခြင်း...

လူနာ၏ အသက်ကိုတည်ပြီး (၆)နှင့်ပေါင်း၍ (၄)နှင့်စားပါ။ (၀)သုညကြွင်းလျှင် ဝါယော လေဓာတ် ပျက်၏။ **ဝါယောဓာတ်ပျက်လျှင်** ဝမ်းဗြဲထွယ် ဝမ်းနာ ဝမ်းဗိုက်တွင် ဥပဒ်ပေးတတ်၏။ အထက်ပါ ဓာတ်လေးပါးတွင် ဓာတ်တစ်ပါးပါး ပျက်၍ ယတြာချေလျှင်...

- ◆ မြေဓာတ်ပျက်လျှင် → သဲလျှာပမည်
- ◆ ရေဓာတ်ပျက်လျှင် → ရေလျှာပမည်
- ◆ မီးဓာတ်ပျက်လျှင် → အလယ်တိုင် အတ္တုလျှာပမည်
- ◆ လေဓာတ်ပျက်လျှင် → ယပ်တောင် လျှာပမည်

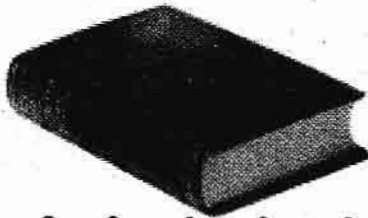
“သက်ရောက်နာမ်ထင် ဘုရားတွင် **ဇူးမြင်လျှင်ခါနီးရာ**” ဆိုသော လင်္ကာအတိုင်း မိမိလူနာ၏ ရောက်သက်နာမ်ဘုရားတွင် လျှာပမည် ဆိုထားပါသည်။

ဒီနေရာမှာ သက်ရောက်ဓာတ်ပေးလို၏။ သက်ရောက်တွက်နည်းနှင့် လူနာ၏ ရောက်သက်ကို တည်

(၈) နှင့် စားပါ။ အကြောင်းအတိုင်း အဋ္ဌလင် အိမ် မိမိမွေးနံမှ စားကြွင်းအတိုင်း လက်ယာရစ်ထောက်ပါ။ ရောက်ရာ အဋ္ဌလင်အိမ်သည် လူနာ၏ သက် ရောက်ဖြစ်၏။

အောက်တွင် ဖော်ပြထားသော အဋ္ဌလင်အိမ် ရှာကြည့်ပါ။ အထက်မွေးနံ ဂြိုဟ်နေ အောက်ဂြိုဟ်သက်တို့ ဖြစ်ပါ သည်။

မီးဓာတ် ပျက်,မပျက် တွက် ကြည့်ရာ...

ဧကန်သက် ၃၆
 ဧကန်နံ + ၄
 စားကိန်း ၄ + ၄၀ = ၄၀
 ၄၀
 ၀

သုညကြွင်းသောကြောင့်
 တေဇောဓာတ် (ခေါ်) မီးဓာတ်လည်း ပျက်နေ၏။

လေဓာတ် ပျက်,မပျက် တွက် ကြည့်ရာ...

ဧကန်သက် ၃၆
 ဧကန်နံ + ၆
 စားကိန်း ၄ + ၄၂ = ၄၆
 ၄၆
 ၂
 ၀
 ၂

စားကြွင်း ကျန်နေသောကြောင့်
 လေဓာတ် မပျက်ပါ။

ဧကန်သက် ၃၆
 ဧကန်နံ + ၁၂
 စားကိန်း ၄ + ၄၈ = ၅၂
 ၅၂
 ၈
 ၈
 ၀

သုညကြွင်းသောကြောင့်
 အာပေါဓာတ် (ခေါ်) ရေဓာတ်လည်း ပျက်နေ၏။

ထိုသူ၏ သက်ရောက်ဂြိုဟ်ကို ဆက်လက်၍ တွက်ကြည့်ကြပါစို့။

စားကိန်း ၈ ÷ ၃၆ = ၄
 ၃၂
 ၄

အသက်တည်၍ - (၈) နှင့် စားရာ (၄) ရကြွင်းသဖြင့် မွေးနံ (၂) လာမှ လေးခွင်ထောက်ရာ စနေတွင် သက် ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်၏။ အောက်အဋ္ဌလင်အိမ်ကို ကြည့်ပါ။

၁	၂*	၃
၆		၄
၈	၅	၀* ←

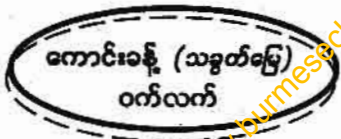
(၁) သည် စနေဂြိုဟ် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အသက် (၃၆) နှစ်ရှိ ၂-လာသားကို ယတြာပေးမည်ဆို လျှင်...

မြေဓာတ်ပျက်သည့်အတွက် သဲ (၇) ဆုပ်၊

ရေဓာတ်ပျက်သည့်အတွက် ရေ (၇) ခွက်၊

မီးဓာတ်ပျက်သည့်အတွက် အလင်း တိုင် (၇) တိုင် စနေနံဘုရားတွင် လှူ ပါ။

သုနက္ခတ္တံ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့် ကြုံ၍ ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိကြပါစေ။

၁ ၆	၂ ၁၅	၃ ၈
၆ ၂၀		၄ ၁၇
၈ ၁၂	၅ ၁၉	၀ ၁၀

အဋ္ဌလင်အိမ်

ရှင်းလင်းစွာသိရန် ဥပမာနမူနာ အဖြစ် ၂-လာသား အသက် (၃၆) နှစ်ရှိ သူကို တွက်ပြပါမည်။
အသက် (၃၆) နှစ်ရှိသူကို တွက် ကြည့်ရာ...

မြေဓာတ် ပျက်,မပျက် တွက်ရာ ၃၆
 ဧကန်နံ + ၂၀
 စားကိန်း ၄ + ၅၆ = ၆၀
 ၆၀
 ၁၆
 ၁၆
 ၀

သုညကြွင်းသောကြောင့်
 ဖထိဓာတ် (ခေါ်) မြေဓာတ် ပျက်နေ၏။

ရေဓာတ် ပျက်,မပျက် တွက် ကြည့်ရာ... →

www.burmeseclassic.com

ဓာတ်တူနာမ်တူ ဆေးပုဂံယူ

ခင်ပွန်းဖြစ်သူ နှာခေါင်းရောဂါဖြစ် စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ နှာရည်ယိုခြင်း၊ နှာအမြဲစေး၍ အမြဲ တရှုပ်ရှုပ်ဖြစ်သည်။ ရေချိုးတာကလည်း ညနေစောင်း၊ ည ဘက်ဆိုတော့ ပိုဆိုးသည်။ လက်ကိုင် ပါတစ်ထည်နှင့် နှပ်အမြဲ ရွဲနေသည်။

တိုင်းရင်းဆေးဖြင့်လည်း မရ၊ အနောက်တိုင်းဆေးနှင့်လည်း မရ၊ ဘုရားရှိခိုးတိုင်း “အနာနဲ့ဆေး တွေ့ပါ စေဘုရား” ဟု ဆုတောင်းသည်။

“ဒီလိုလုပ်ပါလား ယောက်ျားရယ် နှာခေါင်းဆိုတော့ (စနေ+တနင်္လာ) နာမ်မဟုတ်လား၊ (ထွေး+ခံ)ထွေးခံ လှူကြည့်ပါလား၊ ကြာသပတေးသား ဆိုတော့ ပလတ်စတစ်နဲ့လုပ်တဲ့ ထွေးခံ လှူပါလား” ဟု အကြံပေးခဲ့သည်။

ထို့နောက် တစ်ပတ်တစ်ခါ ထွေးခံ လေးတွေ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို လှူခဲ့ သည် (အခြားငွေကြေး/ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်) လဲ ပါတာပေါ့လေ။

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကလည်း နှာ၊ နှာခေါင်း၊ လည်ချောင်း သမားတော် တစ်ဦးကို ညွှန်လာရာက၊ ပြုဖြစ်ခဲ့ရာမှ အနာနှင့်ဆေး အဆင်ပြေသွားသည်။ ထွေးခံ(၈)လုံး၊ (၁၀)လုံး လှူပြီးစဉ်မှာ အရှင်းပျောက်သွားသည်။ နှစ်လ၊ သုံးလ စိတ်ညစ်ခဲ့ရသော နှာခေါင်း ရောဂါမှာ ဓာတ်တူနာမ်တူ ဆေးပုဂံယူ ထွေးခံလှူမှ ပျောက်ခဲ့ရသည်။

ကျွန်မ၏ဆရာရင်း ကျော်ကျော်လင်း က ပြောခဲ့ဖူးသည်။ “ကိုယ်ရောင်ရင် ငါးရံလွတ်၊ မျက်စိရောဂါဖြစ်ရင် စမုန် စပါးလှူ စသည်ဖြင့် တကယ်လဲ

ပျောက်ကင်းခဲ့ပါသတဲ့”။

ခြေထောက်ရောဂါ၊ ခါးနာရောဂါသည် (၂+၄) တနင်္လာနှင့်စနေတဲ့ ဖြစ်သော ခြင်ထောင် လှူဒါန်းပေးပါ။ ခတ္တပန်းဘုရားလှူပါ။ ကာယကံ ကုသိုလ်အဖြစ် ကုမိဆေးပေးပါ။ ဆယ်ခါမက လှူပြီးလျှင် အနာနှင့်ဆေး တွေ့ပါလိမ့်မည်။

မိမိမွေးနံ နဝင်းပေါ်ချိန်လှူက ပိုအကျိုးရှိပါသည်။ တတ်နိုင်သော သူဌေးများ ကုမိဆောက်လှူဒါန်းပါ။

* * *

နေ့သား/သမီး	လှူရန်နေ့	လှူရန်အခါ
တနင်္ဂနွေ	အင်္ဂါနေ့	နံနက်(၁၀)ခွဲမှ (၁၂)နာရီအတွင်း
တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	နံနက်(၁၀)ခွဲမှ (၁၂)နာရီအတွင်း
အင်္ဂါ	ကြာသပတေးနေ့	နံနက်(၁၀)ခွဲမှ (၁၂)နာရီအတွင်း
ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာနေ့	နံနက်(၁၀)ခွဲမှ (၁၂)နာရီအတွင်း
ကြာသပတေး	စနေနေ့	နံနက်(၁၀)ခွဲမှ (၁၂)နာရီအတွင်း
သောကြာ	တနင်္ဂနွေနေ့	နံနက်(၁၀)ခွဲမှ (၁၂)နာရီအတွင်း
စနေ	တနင်္လာနေ့	နံနက်(၁၀)ခွဲမှ (၁၂)နာရီအတွင်း

အခြားရောဂါများအတွက် နာမ်တူ စဉ်းစား လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။ လှူဒါန်း စဉ် မိမိရောဂါကို အာရုံပြု ပျောက်ပါစေ ဆုတောင်းလှူဒါန်းပါ။

ကျန်းမာ၍ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဒေါက်တာ ဒိုင်စံဝေ(ဝေဒပညာ)

www.burmeseclassic.com

အထွတ်

ထက်စင်ကျော့

ဝက်ကြွယ် သီကုံးနည်းပညာ (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

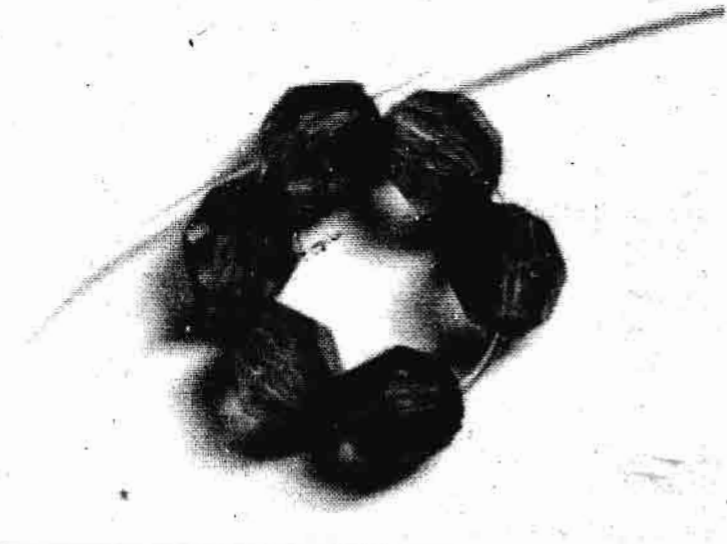
အခြေခံသီကုံးနည်း (၃)

六边形串

လျှိုပြင်းစည်း (Liu Bian Xing Chuan)

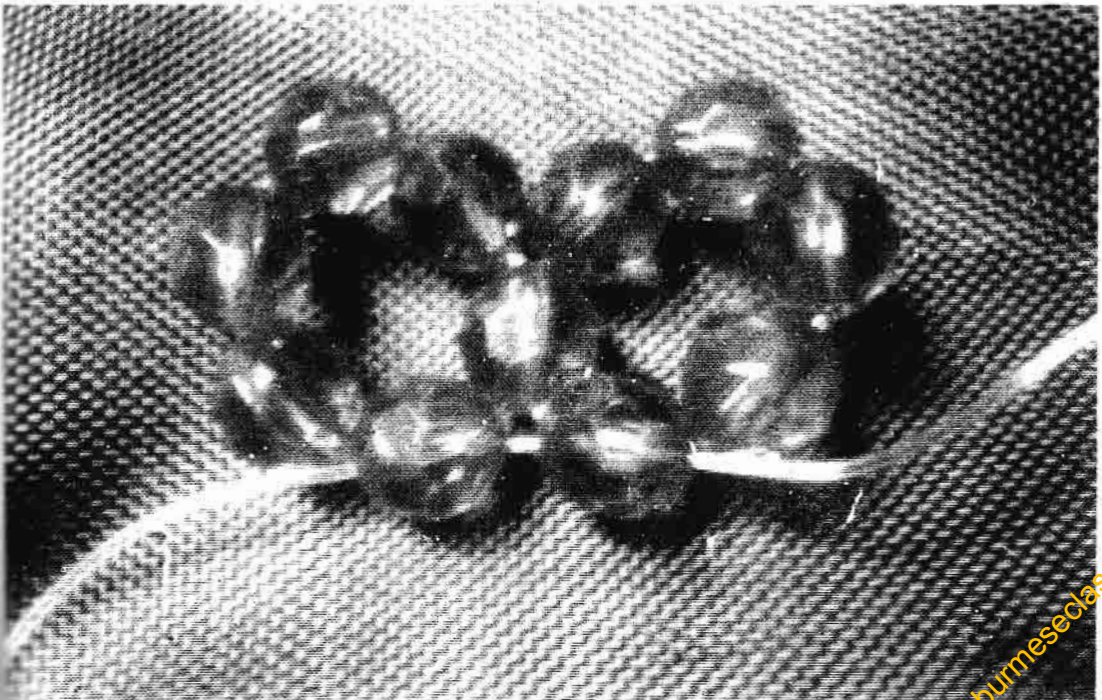
ဆွေကံပုံ သီကုံးခြင်း

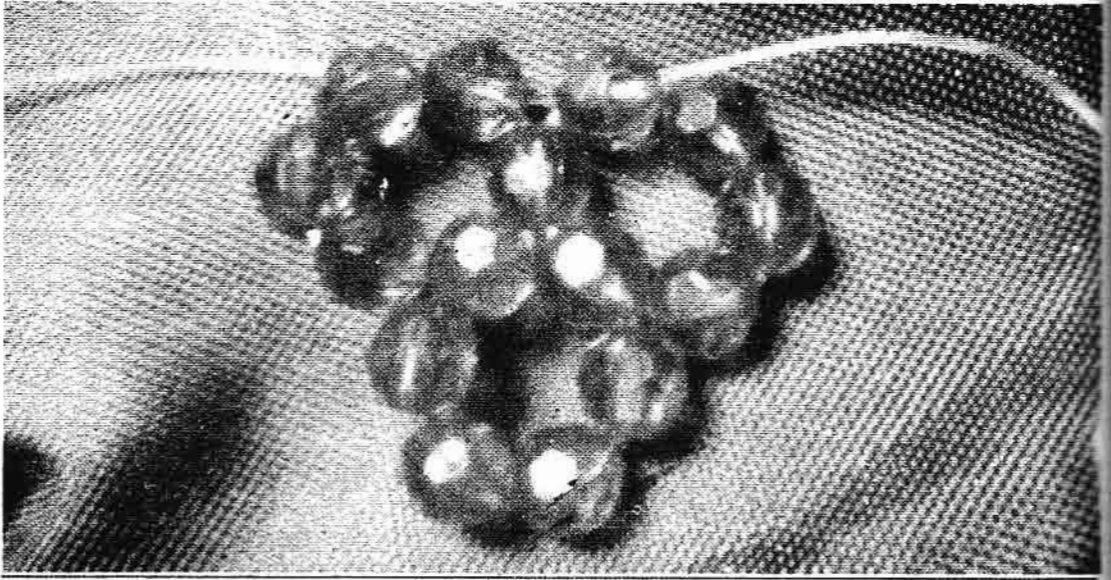
ဘော်ကြယ်(၆)လုံး စတင် သီကုံးကာ ဗဟိုပြု၍ အရံ(၆)လုံးတွဲ (၆) ကွက်ပတ်လည် သီကုံးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာလုံးခြမ်း သီကုံးစဉ်ကဲ့သို့ သဘောချင်း တူညီသည်။ (၅)လုံးတွဲ အစား (၆)လုံးတွဲ အကွက်များဖြစ်အောင် သီကုံးရသည်။ (၆)လုံးတွဲ

◆ (နည်း-၃) (၆)လုံးတွဲအစ

◆ (နည်း-၃) (၆)လုံးတွဲ (၂)ကွက်

◀ (နည်း-၃) (၆)ကွက်တွဲ (၃)ကွက်

သီခြင်းမှစကာ အဆင့်ဆင့်ကို မှတ်တမ်း ပြု ဖော်ပြထားပါသည်။

အရံ(၆)လုံးတွဲ (၆)ကွက်(ပတ် လှည့်) ပြည့်သွားသောအခါ ကမ္ဘာလုံး အခြမ်းကဲ့သို့ ခွက်ခုံး၍ မနေပါ။ ပြန်ပြူး နေပါမည်။

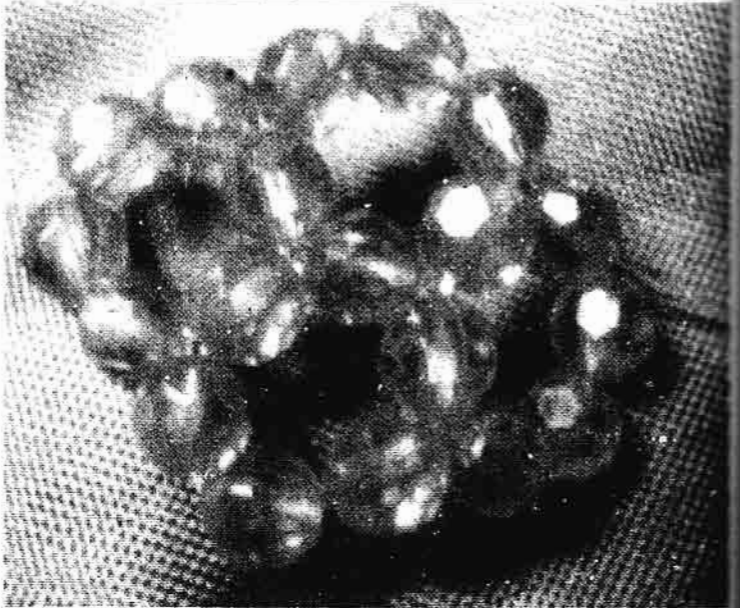
(၆)လုံးတန်း(၆)ကွက် ဝန်းရံကာ ဆဋ္ဌကံပုံပြုလုပ်ထားသဖြင့် (၆)နှင့် (၆) ပေါင်းသော် မဆင်းရဲပြီဟူသော ဂဏီတအဆိုအတိုင်း ငွေကြေးဥစ္စာ လာဘ်လာဘ ကြွယ်ဝရွှင်လန်းခြင်း အဆောင် ဖြစ်သည်။

ညွှန်ကောင်း စောင်ကောင်းများအား ကျွေးမွေးညှိခံရာ၌ လည်းကောင်း၊ ဘုရားဆွမ်းတော်ကပ်ခြင်း၊ သိဒ္ဓိရှင်၊ တန်ခိုးရှင်၊ နတ်ဒေဝတာများအား ကပ်လှူရသော ပူဇော်ခြင်းတို့၌ လည်းကောင်း အောက်ခံပြုခြင်းဖြင့် ဥစ္စာစည်းစိမ် ကုံလုံကြွယ်ဝခြင်းနိမိတ် ဆောင် ဆုတောင်းပြည့်ဝနိုင်ကြသည်။

ရပ်ဝေးမြေခြားသို့ သွားရောက်ကာ စီးပွားရှာဖွေလုပ်ကိုင်နေသူထံမှ ဤ ဆဋ္ဌကံအဆင်တန်ဆာကို ပေးပို့လက်ခံ

၂၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

▶ (နည်း-၃) (၆)ကွက်တွဲ (၄)ကွက်

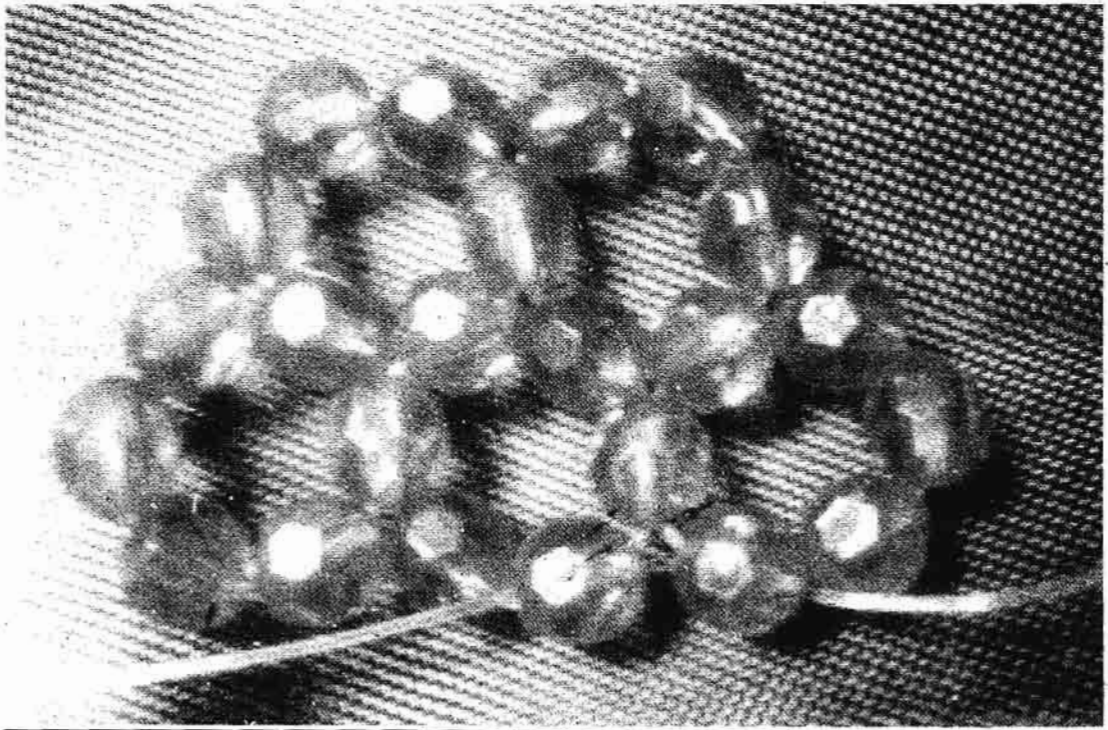
ရရှိပါက ငွေကြေးဥစ္စာ ပြည့်စုံစွာဖြင့် နေရပ်ပြည်တော် ပြန်ရောက်တော့မည် ဟု ကြိုတင်အသိပေး ဝမ်းမြောက်စေ ခြင်းဖြစ်သည်။

ငွေကြေးအခက်အခဲ ပြဿနာများ ပြေလည်ခြင်း၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှု အဆင်ပြေအောင်မြင်ခြင်း၊ ငွေကြေး

အမြတ်အစွန်းများစွာ ရရှိခြင်း၊ ထံ ပေါက်ခြင်း၊ ငွေအစုအပုံလိုက် ရန် ခြင်း၊ ကုန်စည်ပစ္စည်းရောင်းချမှု ဖြီးနီး ခြင်း၊ ဆုငွေ၊ လွှဲငွေ ထုတ်ယူလက်ခံ ရရှိခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း ကိုစေစား ပြုသည့် အဆင်တန်ဆာဖြစ်သည်။

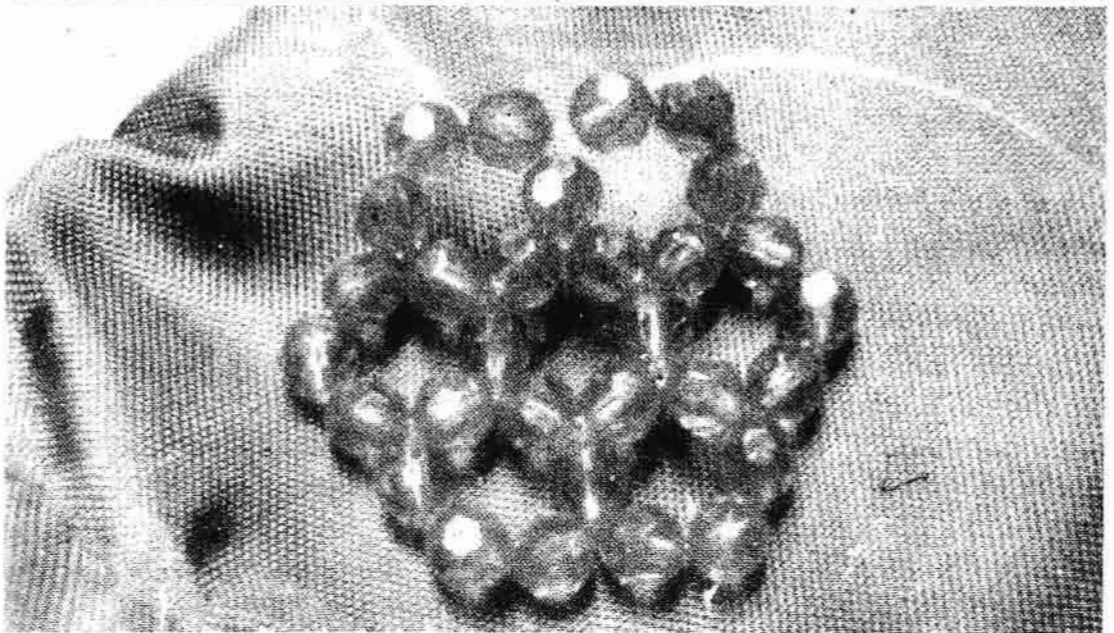
(၆)နား(၆)ဖက် ပေါင်းစည်းထား

www.burmeseclassic.com

• (၁၉၅-၃) (၆)ကွက်တွဲ (၅)ကွက်

• (၁၉၅-၃) ဆဋ္ဌကံ

သော ပုံစံဖြစ်ရာ လက်(၆)ဖက် လူ
(၃)ဦး ပေါင်းစည်း၍ အကျိုးဖြစ်ထွန်း
သော ကိစ္စများကိုလည်း ရည်ညွှန်း

သည်။ ဥပမာ မိခင်၊ ဖခင်နှင့် ရင်သွေး၊
ကျောင်းသား၊ မိဘနှင့် ဆရာ စသည်
တို့ သုံးဦးပေါင်းစည်းခြင်းအတွက်

လည်း အောင်နိမိတ်ဆောင်လေသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညှိမဂ္ဂဇင်း ၂၁၁

မြောက်ဦး တူးဖော်ရေးတုန်း အမှတ်(၂)မှ တူးဖော်တွေ့ရှိသည့်

ယဉ်ကျေးမှု ရှေးလက်ရာများ (၁၃)

ဖန်ခွံ ထူလှ
(ရှေးတောင်သူကေသန)

ယခင်လှပအဆက်

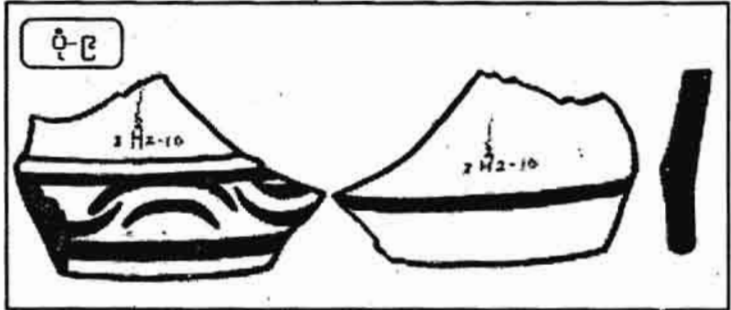
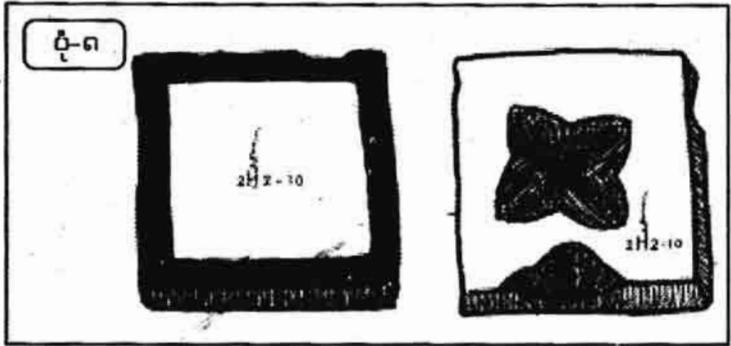
*** ပုံ (ဂ)

လေးထောင့် မြေမီးဖုတ် စဉ့်ကြမ်းခင်းပြား လက်ရာတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရပါသည်။ A7ကျင်း အနောက်ဘက် ကျင်းပေါင်းမှ (၂၁)ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၂)ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် စဉ့်ပြားလက်ရာကို ပုံ(ဂ) ဒီဇိုင်းလက်ရာတွင် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။

တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မူလ မြေမီးဖုတ် စဉ့်ပြားလက်ရာ အမြင့် (၇၅) စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၇၅)စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူ (၂)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ ပုံ(ဂ)တွင် လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။

လက်ဝဲဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြေမီးဖုတ် စဉ့်ကြမ်းခင်းပြား၏ ကျောဘက်မျက်နှာကို ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားသော လက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤမျက်နှာပြင်တွင် အလယ်၌ စဉ့်အဖြူရောင် တွေ့ရှိရပြီး အနားပတ်လတ်လည်တွင် စဉ့်အစိမ်းရောင်ဖြင့် အနားကွပ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

လက်ယာဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြေမီးဖုတ်စဉ့်ပြား၏ အတွင်း မျက်နှာပြင်ကို ရေးဆွဲ ကူးယူထားသော ဒီဇိုင်း

လက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤမျက်နှာပြင်တွင် အချင်း (၄၅) စင်တီမီတာခန့်နှင့် တွင်းအနက် (၁၅) စင်တီမီတာခန့်ရှိသော ပွင့်ဖတ် လေးဖတ်ပါရှိသော ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်နှင့် တစ်ခြမ်း ပါရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

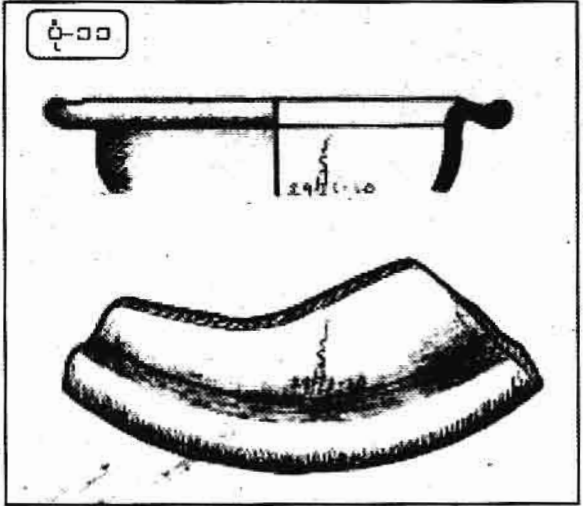
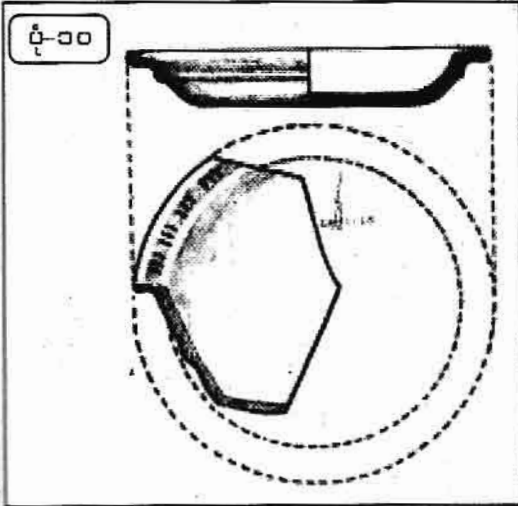
ဤမျက်နှာပြင်တွင် စဉ့်ရောင် မတွေ့ရှိရဘဲ မြေမီးဖုတ်ရောင်သာ တွေ့ရှိရပါသည်။

*** ပုံ (ဇ)

ပုံ (ဇ) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ A5ကျင်း တောင်ဘက်နံရံမှ (၂)ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၂)ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော စဉ့်လင်ပန်း အနားအပဲ့အစတစ်ခုကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ

သည်။ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မူလ စဉ့်လင်ပန်း အပဲ့အစ အမြင့် (၄၅) စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၆၅) စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူ (၄)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ (ဇ) ဒီဇိုင်းလက်ရာကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ လက်ဝဲဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ စဉ့်လင်ပန်းအနား၏ အတွင်းဘက် မျက်နှာပြင်ကို ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာဖြစ်ပြီး လက်ယာဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ စဉ့်လင်ပန်းအနား၏ အပြင်ဘက်လက်ရာကို ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။ လက်ယာဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာ

လက်ယာဘက်တွင် လင်ပန်းအနား၏ အထူပမာဏကို လိုင်းအနက်ဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။

စဉ့်လင်ပန်းအနား အတွင်း အပြင် နှစ်မျက်နှာစလုံးတွင် စဉ့်အစိမ်းနုဖျော့ အောက်ခံရောင်တွင် စဉ့်အစိမ်းရင့်ဖြင့် ဒီဇိုင်း ရေးဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

***** ပုံ (၁၀)**

မြေမီးဖုတ် ပန်းကန်ပြား အပိုင်းအစ တစ်ခု ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပါ သည်။ ပန်းကန်ပြား အပိုင်းအစကို အပေါ်ပုံ၊ အောက်ပုံ ပုံနှိပ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ D7ကျင်း အနောက်မြောက်ထောင့် ကျင်းပေါင်မှ (၄)ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၄) ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီး ဖုတ် ပန်းကန်ပြား အပိုင်းအစကလေး တစ်ခုကို ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူလ မြေမီးဖုတ်ပန်းကန်ပြား ထိပ်ဝ အချင်း (၂၂)စင်တီမီတာခန့် ရှိလိမ့် မည်ဟု ခန့်မှန်းရပြီး အမြင့် (၃၂) စင်တီမီတာခန့်နှင့် အောက်ခြေ အချင်း (၁၅)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ ပန်းကန်

ပြားအထူလည်း (၄)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ ပန်းကန်ပြား၏ ထိပ်ဝအနား တွင် (၂)စင်တီမီတာခန့် အပြားယူပြီး ထိုအပြားပေါ်တွင် အစင်းကြောင်း ကလေးများဖြင့် ပတ်၍ တန်ဆာဆင် ထားပါသည်။

အောက်ဘက်တွင်လည်း ဖောင်းလုံး ကလေးတစ်ဆင့်ကို အနား ခပ်ခုံးခုံးနှင့် အောက်ခြေကြားတွင် ဖော်ထားပါ သည်။ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီး ဖုတ် ပန်းကန်ပြား အပုံအစကလေးမှာ လည်း သပ်သပ်ရပ်ရပ်နှင့် ကျစ်လျစ် မာကျောပြီး လက်ရာ မြောက်လှပါ သည်။

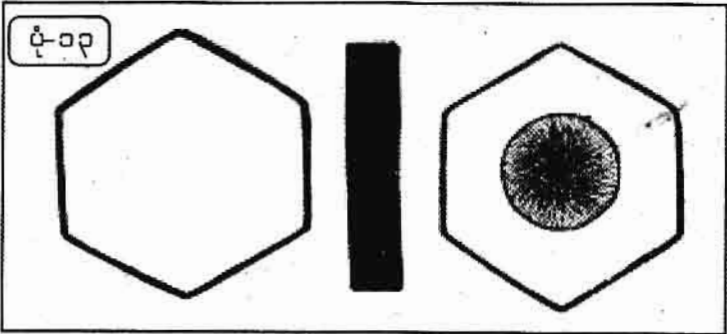
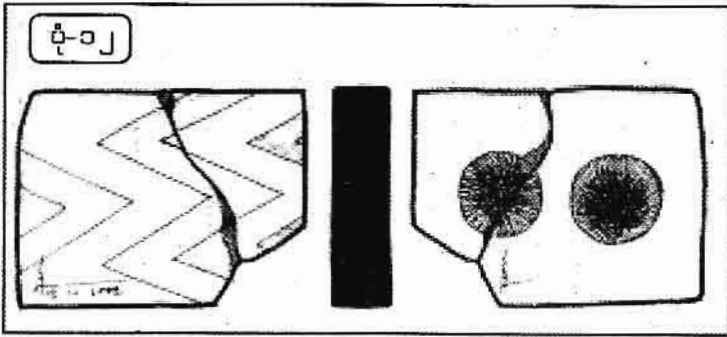
အပေါ် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြေမီးဖုတ် ပန်းကန်ပြား၏ ဘေးအမြင်နှင့် အထူ ပုံစံကို ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားသော ဒီဇိုင်း လက်ရာဖြစ်ပြီး အောက်ပုံမှာ ပန်းကန် ပြားကို လှန်၍ အပေါ်စီးမှ မြင်ရသည့် အနေအထားကို ရေးဆွဲ ဖော်ပြထား သော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျီးပဲ့ပျက်စီးသွားသော အစိတ် အပိုင်းများကိုလည်း အစက်ကလေး များဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။
*** ပုံ (၁၁)

ပုံ (၁၁) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ B7ကျင်း မြောက်ဘက်ကျင်းပေါင်မှ (၃)ပေခန့် အကွာ ကျင်းအနက် (၂)ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် ပန်းကန်လုံး အပုံအစကို ကူးယူရေးဆွဲ ထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ် ပါသည်။

မူလ မြေမီးဖုတ် ပန်းကန်လုံး အပုံ အစ အကျယ် (၁၀)စင်တီမီတာခန့်၊ အမြင့် (၄)စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူ (၃)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ အနား လိပ်အထူ (၄)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါ သည်။ ဖော်ပြပါ မြေမီးဖုတ် ပန်းကန် လုံးအပုံကို ဆက်စပ်ကြည့်လိုက်သော အခါ ထိပ်ဝအချင်း (၂၀)စင်တီမီတာခန့် ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

ဤပုံ(၁၁) ဒီဇိုင်းလက်ရာကို အပေါ် ပုံ၊ အောက်ပုံ ပုံနှိပ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ အပေါ်ပုံမှာ မြေမီးဖုတ် ပန်းကန်လုံး၏ ဘေးအမြင် နှင့် အထူပမာဏကို ရေးဆွဲထားသော လက်ရာဖြစ်ပြီး အောက်ပုံမှာ တူးဖော် တွေ့ရှိရသည့် မြေမီးဖုတ် အပုံအစကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူလ မြေမီးဖုတ် အပိုင်းအစလက်ရာ မှာ မြေမီးဖုတ်ရောင် တောက်ပစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။

***** ပုံ (၁၂)**

မြေမီးဖုတ် စဉ့်ကြမ်းခင်းပြားလက်ရာ တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံစံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါ သည်။ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံစံနှစ်ကြား တွင် မြေမီးဖုတ် စဉ့်ကြမ်းခင်းပြား အထူပမာဏကို လိုင်းအနက်ဖြင့် ရေး ဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။

ပုံ (၁၂) မူလ မြေမီးဖုတ် စဉ့်ကြမ်း ခင်းပြားလက်ရာကို CI ကျင်း အရှေ့ တောင်ထောင့် ကျင်းပေါင်မှ (၃)ပေ အကွာ ကျင်းအနက် (၂)ပေခန့်မှ တူးဖော် တွေ့ရှိရပါသည်။ အကျယ် (၄)လက်မခန့်၊ အမြင့် (၃)လက်မခန့် နှင့် အထူ (၁)လက်မနီးပါးခန့် ရှိပါ သည်။

ထိုမြေမီးဖုတ် စဉ့်ကြမ်းခင်းပြားကို ကူးယူ၍ ပုံ (၁၂) ဒီဇိုင်းလက်ရာကို

ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လက်ဝဲဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြေမီးဖုတ် စဉ့်ကြမ်းခင်းပြား၏ ကျော ဘက် မျက်နှာပြင်ကို ကူးယူ ရေးဆွဲ ထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါ သည်။ စဉ့်အဖြူရောင်ပေါ်တွင် စဉ့် အပြာ အနုအရင့် လှိုင်းတွန့်များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။ ထောင့်စွန်း တစ်ဖက် ကျိုးပဲ့သွားပေပြီ။

လက်ယာဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြေမီးဖုတ် စဉ့်ကြမ်းခင်းပြား၏ အတွင်း ဘက် မျက်နှာပြင်ကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

အတွင်းဘက် မျက်နှာမှာ မြေနီ ရောင် တောက်ပစွာ တွေ့ရှိရပြီး အချင်း (၁-၃)လက်မနှင့် တွင်းအနက် (၂) လက်မနီးပါးရှိသော တွင်းကလေး နှစ် တွင်း ပါရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

***** ပုံ (၁၃)**

ပုံ (၁၃) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ CI ကျင်း အရှေ့ဘက်ကျင်းပေါင်မှ ကပ်လျက်

ကျင်းအနက် (၂)ပေနီးပါးခန့်မှ တူးဖော် တွေ့ရှိရသော ခြောက်နားညီ မြေမီးဖုတ် စဉ့်ရည်သုတ် ကြမ်းခင်းပြားတစ်ခုကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာ တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူလ မြေမီးဖုတ် စဉ့်ကြမ်းခင်းပြား အမြင့် (၃-၂)လက်မခန့်၊ အကျယ် (၃)လက်မခန့်၊ အနားတစ်ဖက် (၂) လက်မခန့်နှင့် အထူ (၅)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံစံနှစ်မျိုး ဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။

လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံစံနှစ်မျိုးကြား တွင် မြေမီးဖုတ် စဉ့်ပြား၏ အထူပမာဏ ကို လိုင်းအနက်ဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြ ထားပါသည်။ လက်ဝဲဘက် ဒီဇိုင်း လက်ရာမှာ ခြောက်နားညီ မြေမီးဖုတ် စဉ့်ပြား၏ ကျောဘက် မျက်နှာပြင်ကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

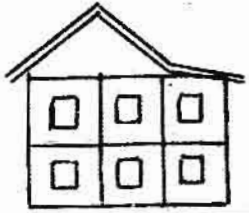
မူလ မျက်နှာပြင်တွင် စဉ့်အဝါရောင် တစ်ပြင်လုံး တွေ့ရှိရပါသည်။ လက်ယာ ဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ခြောက်နားညီ မြေမီးဖုတ် စဉ့်ကြမ်းခင်းပြား၏ အတွင်း ဘက်မျက်နှာကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤမျက်နှာပြင်တွင် မြေမီးဖုတ်ရောင် တောက်ပစွာ တွေ့ရှိရပြီး အချင်း (၁-၂) လက်မခန့်နှင့် အနက် (၅)လက်မခန့် ရှိသော တွင်းကလေးတစ်ခု ပါရှိသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ရှေ့ပု ဆက်ဖတ်ပါရန်

ပန်းချီထူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ဆောက်လုပ်နေထိုင်အပ်သည့် အိမ်ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ဆောက်လုပ်မနေထိုင်ကောင်း မနေအပ်သည့် ပုံသဏ္ဍာန်

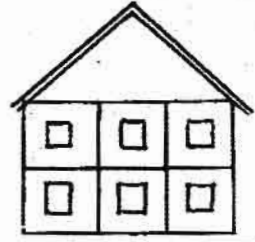
အိမ်ရှေ့သွပ်တန်းနှင့် ဂိုဏ်းအိမ်ပုံသဏ္ဍာန်

လုံးချင်းအိမ်ကတုံးပုံ

ရှေ့နောက် ဘေးနှစ်ဖက်အဖီပါ ဆောက်လုပ်ထားသည့် အိမ်ပုံပုံ

အဆောက်အအုံ အလယ်တည့်တည့် ခေါင်တစ်ခုတည်း ဇွဲချွန်သဏ္ဍာန် ဆောက်လုပ်ထားသည့် ဇွဲထိုးနေအိမ်ပုံ

အိမ်ကတုံး ကုန်းရှာ

နေအိမ်လမ်း (စလေ)

လူနေအိမ် အဆောက်အအုံတို့ အားလုံး ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးနှင့် အဆန်းတကြယ် ဆောက်လုပ်နေထိုင်သည်ကို တွေ့ရသည်။ လေးပင်အိမ်၊ ငါးပင်အိမ်၊ သုံးပင်အိမ်နှင့် ဆောက်လုပ်နေထိုင်သူတို့၏ အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေးအပေါ် မူတည်ကာတွေ့ရသည်။

ငွေကြေး တတ်နိုင်သူတို့က လေးပင်အိမ်၊ ငါးပင်အိမ်၊ ပျဉ်ထောင်သွပ်မိုးကြီးနှင့် ဟည်းနေအောင် ဆောက်လုပ်နေထိုင်တာ ရှိသလို အတန်အသင့် စီးပွားရေးနှင့် စားနိုင်သောက်နိုင်သူတို့အဖို့ လေးပင်ရိုးရိုး၊ သုံးပင်အိမ်နှင့် နေထိုင်သူတွေလည်းအများပင်ဖြစ်သည်။

ဆောက်လုပ်ကြသည့် အိမ်ပုံသဏ္ဍာန်တို့တွင် လေးပင်အိမ် သွပ်တန်းချ သွပ်စပျဉ်း၊ သုံးပင်အိမ် သွပ်စပျဉ်း အဖီချ၊ ငါးပင်အိမ် ရှေ့က အဆောင်နှင့် ဆောက်လုပ်သည့်နေအိမ် အိမ်တော်ပုံဟုခေါ်သည့် အိမ်များလည်းရှိသည်။

အချို့က လေးပင်အိမ်တွင် ရှေ့က အဆောင်အိမ်မကြီးနှင့်ယှဉ်လျက် ရှေ့နန်းမှလည်း ခေါင်နှင့် အဆောင်သဖွယ်

ပြလုပ်ကာ ဆောက်လုပ်ထားသည့် အိမ်များ မြင်တွေ့ရဖူးသည်။ နှစ်ဆောင်ဖြိုင်အိမ်ဟု ခေါ်ဆိုကာ ထိုနေအိမ်မျိုး ဆောက်လုပ်မနေကောင်းဟု လူကြီးသူမတို့က ပြောဆိုကြသည်။

စူးထိုးအိမ် ထိုနေအိမ်မျိုးလည်း ဆောက်လုပ်နေထိုင်တာ နည်းသည်ကို တွေ့ရသည်။ တည့်ဆောက်ပုံသဏ္ဍာန်မှာ လေးပင်ပတ်လည်အိမ်ဖြစ်စေ၊ ငါးပင်ပတ်လည်အိမ်ဖြစ်စေ အိမ်ခေါင်မှာ အိမ်၏ အလယ်ဗဟိုတည့်တည့်နေရာတွင် ခေါင်စု၍ တံစူးသဖွယ် အထက်သို့ ခေါင်ချွန်း၍ ဆောက်လုပ်ထားသည့် နေအိမ်အား ဆိုလိုပါသည်။ ထိုနေအိမ်ပုံသဏ္ဍာန်များ ချောက်မြို့တွင် ယခင် ရေနံဝန်ထမ်းများ၏ လိုင်းခန်းများတွင် မြင်တွေ့နိုင်သည်။ သို့သော် ထိုနေအိမ်ပုံသဏ္ဍာန်တို့အား ဆောက်လုပ်နေထိုင်သည်မှာ အတော်ပင် တွေ့ရခဲသည်။

စူးထိုးသဏ္ဍာန် အဆောက်အအုံတို့အား အစိုးရ၊ ဆေးရုံ၊ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာ၊ အချုပ်ထောင်တို့တွင်သာ အသုံးပြုလေ

ရှိပြီး နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက် ဆောက်လုပ်ခဲ့သည့် အစိုးရလိုင်း အဆောက်အအုံတို့တွင် မြင်တွေ့နိုင်သည်။

ထိုကဲ့သို့ စူးထိုးနေအိမ်တို့အားလည်း သာမန် ကျေးလက်မြို့ရွာတို့တွင် အလွန်ပင် ဆောက်လုပ်နေထိုင်သည်ကို တွေ့ရခဲလှသည်ဟု ဆိုရမည်။

လူနေအိမ်တို့အား ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး ဆောက်လုပ်နေထိုင်ကြသော်လည်း လေးပင်အိမ်ဖြစ်စေ၊ သုံးပင်အိမ်ဖြစ်စေ နေအိမ်များ လုံးချင်း ဆောက်၍ နေထိုင်သည်ကို တွေ့ရနည်းသည်။

အနည်းဆုံး အိမ်မကြီးရှေ့မှ သွပ်တန်းချ သွပ်စပျဉ်းတော့ အိမ်တိုင်းလိုပါတာ တွေ့ရသည်။ သုံးပင်သွပ်တန်းချ၊ လေးပင်သွပ်တန်းချအိမ်ဟု ခေါ်ဆိုတတ်ကြသည်။

အချို့က သွပ်တန်းဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက် နောက်ဖေးပါ အဖီတွဲ၍ ဆောက်လုပ်ထားသည့် အိမ်ပုံသဏ္ဍာန်များအဖို့ ရှေ့နောက်ဘေးဝဲယာ၌ အဖီအမိတ်တွေပါ ရှိနေသဖြင့် ထိုအိမ်

ပုံသဏ္ဍာန်အား အိမ်ပျံဟု ခေါ်ဆိုကြ ပြန်သည်။

ဘေးနှစ်ဖက်အရပ်တို့မှာ အတောင် သဖွယ်ဖြစ်၍ နောက်အစွယ်မှာ အပြီး သဖွယ် ဖြစ်၍နေသောကြောင့် ငှက် တစ်ကောင် ထပ်မံညီသဏ္ဍာန်ဖြစ်၍ အိမ်ပျံဟုခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုနေအိမ်တို့အားလည်း ဆောက် လုပ်၍ မနေအပ်ပေ။ အိမ်ပျံဆောက် လုပ်နေထိုင်သူအဖို့ ငှက်တစ်ကောင် ကဲ့သို့ပင် မရပ်မနား ပျံသန်းပြေးလွှား ရှာဖွေစားသောက်ရတတ်သည်။

စီးပွားဥစ္စာ ရှာဖွေစုဆောင်း၍ မမြဲ ဟု ရှေးလူကြီးသူမတို့က အမှာထား ရှိခဲ့သည်။ အိမ်ပျံလည်း ဆောက်လုပ် မနေထိုင်ကောင်းဟု မှတ်သားသိရှိရ သည်။

နေအိမ် ဆောက်လုပ်သည့်အခါ လေးပင်အိမ်၊ သုံးပင်အိမ်တို့ ဆောက် လျှင်လည်း အိမ်ရှေ့မှအစီ သွင်စမည်း သွင်တန်း၍ ဆောက်လုပ်နေထိုင်ကြ လေ့ ရှိကြသည်။

ထိုသို့မဟုတ် လေးပင်အိမ်လုံးချင်း၊ သုံးပင်အိမ်လုံးချင်း တည်ဆောက်လျှင် ထိုနေအိမ်အား အိမ်ကတုံးဟု ခေါ်ဆို လေ့ရှိကြသည်။ အိမ်ကတုံးအား အဝေး ကမြင်ရလျှင်ပင် အလွန်အကြည့်ရ အရပ်ဆိုးတာ တွေ့ရသည်။

အိမ်ကတုံးမှာ လူတို့တွင် မိန်းမ ဖြစ်စေ၊ ယောက်ျားဖြစ်စေ ဦးခေါင်းမှ ဆံပင်တို့အား ဘိုကေ၊ ဆံထုံး ထုံးဖွဲ့ မထားဘဲ ဦးပြည်ခေါင်းတုံးထားသကဲ့ သို့ မြင်တွေ့ရသဖြင့် အိမ်ကတုံးဟု ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

အိမ်ကတုံးလည်း ဆောက်လုပ်မနေ ထိုင်အပ်၊ မနေထိုင်ကောင်းဟု ရှေးလူ ကြီးသူမတို့က ဆိုရိုးစကား ရှိခဲ့သည်။

အိမ်ကတုံး ဆောက်လုပ်နေထိုင်သူ

တို့မှာ စီးပွားဥစ္စာ ရှာဖွေရသော်ငြား လည်း ရရစားစား ဝါးဝါးမျိုမျို အိတ် ပေါက်နှင့် ဖားကောက် ဆိုသကဲ့သို့ ရှေ့ကဝင် နောက်ကထွက် ဝင်ငွေ ထွက်ငွေ မမျှတဘဲ ရှိတတ်သည်။

အလုပ်အကိုင် ဘယ်လောက် ကောင်းကောင်း၊ ဝင်ငွေ ဘယ်လောက် ရရ ငွေကြေးပိုလျှ်အောင် မစုဆောင်းမိ ဘဲ ရှိကာနေတတ်သည်။

အိမ်ကတုံး ကုန်းရှာ

"အိမ်ကတုံး ကုန်းရှာ" ဆိုသည့် စကားမှာ အိမ်ကတုံး ဆောက်လုပ်နေ ထိုင်သူများအဖို့ ငွေကြေးဥစ္စာ မမြဲဘဲ ကုန်းရှန်းလုပ်ကိုင်ကာ အမြဲလို ကြုံတွေ့ တတ်၍ "အိမ်ကတုံး ကုန်းရှာ" ပုံနှိုင်း ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အိမ်ကတုံး ဆောက်လုပ်နေထိုင် သူများ မြို့ပေါ်ရပ်ကွက်များလည်း ရှိ သည်။ ကျေးလက်တောရွာမှာလည်း မြင်တွေ့ရသည်။ အိမ်ကတုံး ဆောက် လုပ်နေထိုင်သည့် အိမ်အတော်များများ ပင် မြင်တွေ့ရဖူးသည်။

ထိုအိမ်များထဲက အိမ်ကတုံး ဆောက်လုပ်ကာ နေထိုင်သည့် မိသားစု တစ်စုအကြောင်း စာရေးသူ မြင်တွေ့ရ ဖူးသည်။ ဆောက်ထားသည့် အိမ်က သုံးပင်အိမ်ကတုံး...

မိသားစု အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်မှာ ဝါးနှီးတို့ဖြင့် နှီး၊ သက်ငယ်၊ ဝါးထရံ၊ မျိုးစပါးပုတ်၊ ပဲပုတ်၊ နွားစာစဉ်းပုတ်အမျိုးမျိုး ရက်လုပ်ကာ အသက်မွေးသူ ဖြစ်သည်။

မိသားစု လေး၊ ငါးယောက်အား ယောက်ျားတစ်ဦးတည်းကပင် ထိုလုပ် ငန်းဖြင့် ဒိုင်ခံလုပ်ကိုင်ကျွေးသည်။ ဝါးထရံ၊ ပုတ်အမျိုးမျိုး ရက်လုပ်ကာ အခစား လုပ်ကိုင်သော်လည်း ထိုသူ၏

ဝင်ငွေက မသေး။ ငါးဆယ်ဝင် ပုတ် တစ်လုံးအား နှစ်ရက်တည်းနှင့် အပြီး ရက်နိုင်သူ ဖြစ်သည်။

ဝါးဖိုး သူ့ဘာသာစိုက်ဝယ်၍ ငါး ဆယ်ဝင်ပုတ်တစ်လုံး ငွေမှာ တစ် သောင်းခွဲရသည်။ ဝါးဖိုးနှုတ်၊ လက်ခံ သူအတွက် တစ်နေ့ (၂၅၀၀)ကျပ် လောက် ဝင်ငွေရှိသည်။ ယာကူလီထွန် သော်မှ တစ်မနက်စာ (၇၀၀)ကျပ် ရနေ ချိန် သူ့လုပ်ငန်းက တစ်နေ့ (၂၅၀၀) ကျပ်။ ထွန်ဦးစီးသုံးနှစ်စာ ရသည်။ ဤမျှပင် ဝင်ငွေကောင်းသည်။ အလုပ်ကလည်း ဝါးထရံ ပုတ် လက်ခံ ရက်ပေးရသည်မှာလည်း လက်မလည် ရ။ အလုပ်နှင့်လက်နှင့် မပြတ် အလုပ် နားရက်ဆို၍ ဝါးကုန်သည်ရက်မှာဘဲ နားသည်ကို တွေ့ရသည်။

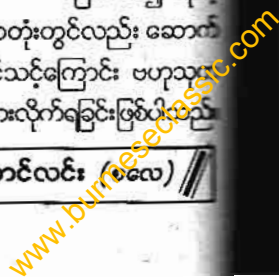
ဤမျှ ဝင်ငွေကောင်းသည့် သူ မိသားစု၊ ငွေပိုငွေလျှ် ရှိသလားမေးလျှင် မရှိ။ တစ်ခါတစ်ရံ အရင်းအနှီး ဝါးဖိုး ပင် ငွေအလျှင်မမီသည့်အခါ မမီဘဲ နားရတာတွေ ရှိသည်။

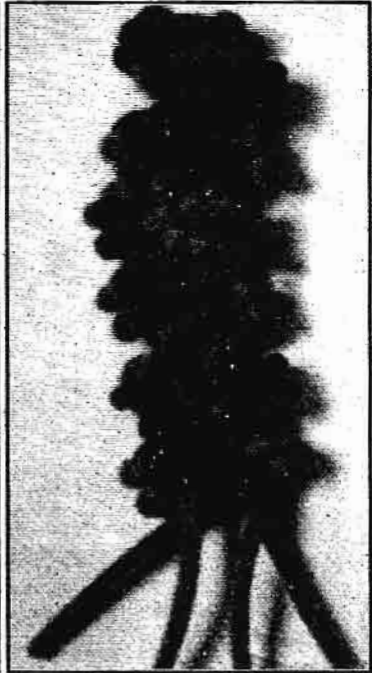
'အိမ်အိမ် ဝင်ငွေထွက်ငွေ ယူပလောင် တာလဲ မပြောနဲ့၊ အိမ်ဆောက်ထားစာ ကြည့်ပါလား အိမ်ကတုံး...' 'အိမ်ကတုံး ကုန်းရှာ' တဲ့ ရှေးလူကြီးသူမတွေက ယဟင် ဘဲနဲ့ မပြောဘူး'

ဟူ၍ ပြောဆိုတာ ရှိနေပါတော့ သည်။

အိမ်ကတုံး တည်ဆောက်နေထိုင် သူတို့မှာ အထက်တွင် ရေးခဲ့သလို စီးပွားဥစ္စာ ရှာဖွေစုဆောင်း၍ မရတတ် ငွေကြေး လက်ထဲ မမြဲတတ်၍ ထိုကဲ့ သို့ နေအိမ်ကတုံးတွင်လည်း ဆောက် လုပ်မနေထိုင်သင့်ကြောင်း ဗဟုသုတ အဖြစ်ရေးသားလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နေအောင်လင်း (မလေ)

(၃-၁) ဖုန်ချဉ်းကြိုးထုံးဖြင့် ဝေါ

(၃-၂) အတိုင်း ဆင့်ကာ ထင်ကာထုံးပါ

(၃-၃) အမြဲသတ်လှ ထုံးပါကြိုးထုံး

ယခင်လမှ အဆက်
အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း(၇၇)
发夹
Fà Jiā
ဖုာ(ကိီးယား)

ဆံညှပ်ပုံကြိုးထုံး ဖြစ်သည်။ 'ကိီး' နှင့် 'ယား' ကို တစ်သံတည်းနီးပါး ထပ် သွားအောင် လျှင်မြန်စွာ ဆက်၍ ဆိုရ သည်။ ဖုာ=ဆံပင်ဖြစ်၍ ကိီးယား= ညှပ်ကလစ်ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးများ တို့ အထူးပြုသည့် အလှဆင်ကိရိယာ ဖြစ်သည်။

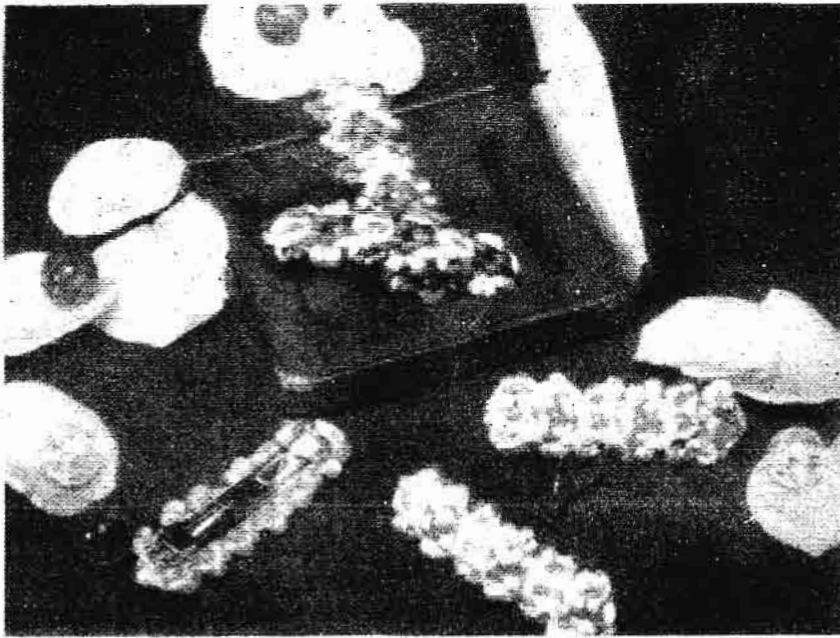
စစ်ထွက်မည့် လုလင်အား ချစ်သူ ထံမေက သူမ၏ ဆံညှပ်ကလေးကို ကိုယ်စားလက်ဆောင်ပေးကာ အပါး နေ၍ အားပေးနေကြောင်း ချစ် ဆယော့စဉ်သင်္ကေတ ပြုလုပ်လေ့ ရှိကြသကဲ့သို့ မိခင်က သားသမီးတို့

စာတုတ် ကြိုးထုံးပညာ (၇၇)

အားလည်း အထိမ်းအမှတ်ပွဲနေ့ အမှတ်တရ အမွေခံပစ္စည်း စသည် အဖြစ် ပေးအပ်လေ့ ရှိကြသည်။
လောကအလယ် ဆွေမဲ့မျိုးမဲ့ဖြင့် တစ်ဦးတည်း အထီးကျန်နေသော လုလင်(လုံမ)တစ်ဦးသည် မိခင်ကြီး အမွေချန်ရစ်သော ကျောက်စိမ်းဆံညှပ် အကျိုးအပဲ့တစ်စကို အမြဲပြုကာ မိခင်၏ မျိုးနွယ်ဆက် ဆွေမျိုးများ ရှာဖွေတွေ့ရှိ ပုံကို ပုံပြင်၊ ဇာတ်လမ်း အတန်များများ ဌ ရေးဖွဲ့လေ့ ရှိကြလေသည်။
ဆံညှပ်ကြိုးထုံးကို ဝိသေသ အထူး ပြု သုံးနည်းတစ်ခုကား အမျက်မာန် ဒေါသ အပြိုးအတေးများ ပြေပျောက်

ခြင်း၊ ဖြေပျောက်တိုးလျှိုးခြင်း အထိမ်း အမှတ်အဖြစ်လည်း သုံးတတ်ကြပါ သည်။
(发拈) Fà Zhī ဖုာကိီးရ် ဟူသော ဝေါဟာရသည် တစ်လုံးချင်းဆိုပါက ဖုာ=ဆံပင်၊ ကိီးရ်=လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းဟူ၍ ဖြစ်သော်လည်း နှစ်လုံးပေါင်း၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ အမျက် ဒေါသကို ဆိုလိုပါသည်။
ထို့ကြောင့် အမျက်ဒေါသမည်သော (ဆံပင်၏ လက်ချောင်းခြေချောင်း)များ ကို ဆံညှပ် လက်ဆောင်ပေးခြင်းဖြင့် သိမ်ညှပ်သိုဝှက်ပါ။ ဒေါသအမျက်မာန် အပြိုးအတေးတို့ ဖြေပျောက်ပါဟု

www.burmeseclassic.com

• (၄-၄) ဘော်ကြယ်ရည် ကလစ်ကပ်ပြီးသော ဆံ့ညှပ်ကြိုးထုံးများ

ထုံးနှောင်ရပါမည်။
ပုံ(၁)တွင် ကြိုးထုံးအစ
 ချည်နှောင်ခြင်း အခြေ
 အနေကို ပြထားသည်။
ပုံ(၂)အရ ဆင်ကာထပ်
 ကာ ချည်နှောင်ပါ။
ပုံ(၃)တွင် အပြီးသတ်
 လှန်း ဆံ့ညှပ် ထုံးနှောင်မှုကို
 တွေ့ပါမည်။
 အထူးကလေးများ ကြား
 တွင် Fancyခေါ် ဘော်ကြယ်
 ကော်စေလုံး ကလေးများ
 တစ်လုံးစီ ထည့်သွင်းပေး
 ပါ။ (၆)လုံးမျှ စီတန်းမိလွှင်
 သင့်တော်ပါသည်။
 ယင်း ကြိုးထုံးကို
 ဆံ့ညှပ်ကလစ် တစ်ခုတွင်

အဓိပ္ပာယ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်သည်။
 စိတ်ကောက်၊ ဒေါသဖြစ်နေသော
 ချစ်သူထံမှ ဆံ့ညှပ်ကြိုးကလေး လက်
 ဆောင်ရပါက ဒေါသအမျက်ပြေပြို၊
 ပန်းပေးပြီဟု ယူဆနိုင်လေသည်။
 ဤကြိုးထုံးကို သာမန်အိမ်ခန်း

အလှဆင် လက်ဆောင်အဖြစ်သာမက
 အပြီးအတေး အမျက်ဒေါသ ပျက်ပြယ်
 ခြင်း အထိမ်းအမှတ်လက်ဆောင် လိုရာ
 သုံးနိုင်စေရန်အတွက် တရုတ်ကြိုးထုံး
 ပညာ အမှတ်(၇၆)တွင် ဖော်ပြပြီး
 သော 'မှော်ချည်ပန်း' ကြိုးထုံးနည်းဖြင့်

ကလစ်ကော်ကပ်ဖြင့် ကပ်ပေးခြင်းဖြင့်
 ဆံ့ညှပ်ကြိုးထုံးကို ရရှိပါပြီ။

ဟုရှင်းစီ

ငှက်ဖျားရောဂါ မကြာခဏ ပြန်ဖျား
 နေသူများအတွက် အရှင်း ပျောက်ကင်း
 စေသောဆေးနည်းကို မိတ်ဆွေတစ်ဦး
 မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ထည့်ရေးပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်။
 ကိုယ်တွေ့ပျောက်ကင်းသော ဆေးနည်းဖြစ်၍ ငှက်ဖျားရောဂါ ဖြစ်နေသူများကို
 လဲ မိမိကဲ့သို့ ပျောက်ကင်းစေလိုသော စေတနာကို စာရေးသူမှ မုဒိတာပွားလျက်
 ဖီစီတဒါန ပြုလိုက်ပါတယ်။
 ဆေးနည်းက...

ငှက်ဖျားရောဂါ အတွက်

ဆေးစွမ်းတစ်ခွက်

ဟုဆေးဆိုတွင် အလွယ် ဝယ်၍ရသော မုတ်ခါး (၅)ကျပ်သာနှင့် ရှိန်ခို (၃)ကျပ်သာကိုနေ့ပူ
 လှန်ပြီး ထောင်ရပါမယ်။
 ထို့နောက် ကြက်သွန်ဖြူတစ်လုံး (၁၀)လုံးကို အခွံခွာပြီး ထည့်ထောင်း၍
 ရွှေးကြိုးခန့် အလုံးလေးများကို လုံးကာ သောက်ရမည်။
 ဆေးလုံးများကို ခြောက်သွေ့၍ လေလုံသောပုလင်းတွင်ထည့်ကာ တစ်ခါ
 သောက်လျှင် (၃)လုံးခန့် တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် သောက်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

(ဆေးနည်းပြောပြသူ ဒေါ်တင်
 အား ကျေးဇူးတင်ပါသည်။)
 (ခင်သန်းဝင်း(မိခွယ်)ကုန်း)

လက္ခဏာပဟေဠိ

အဖြေညွှန်ကြမ်း

ဆရာကြီး ဦးဘော်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

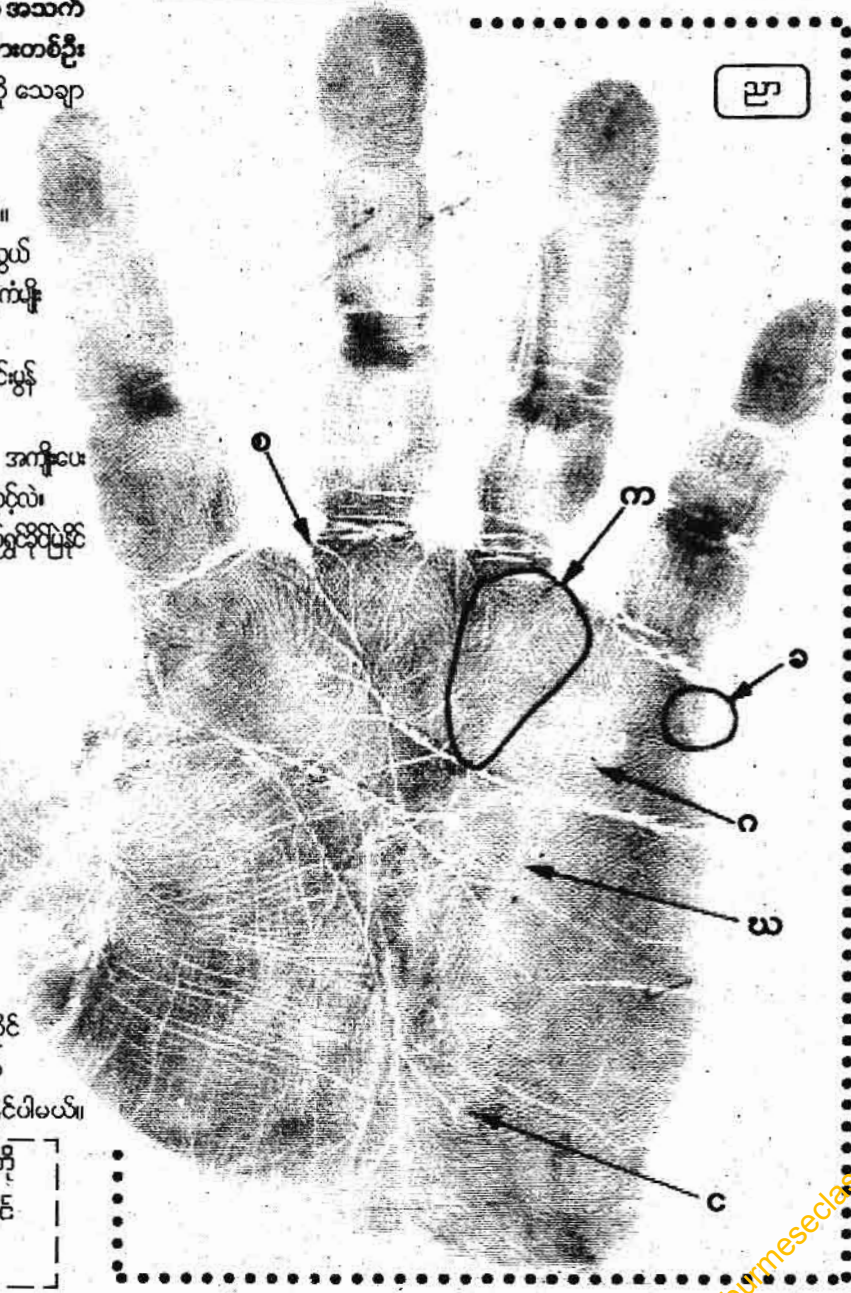
ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ညှာလက်ဖဝါးပိုင်ရှင်မှာ အသက်ငါးဆယ်ဝန်းကျင် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ လက်ဖဝါးပုံစံကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးလေ့လာပြီးမှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

- ၁။ ပြည်ပနိုင်ငံရပ်ခြားနဲ့ ဆက်သွယ်ပေါင်းစပ် လုပ်ကိုင်ရရှိတဲ့ကံပျိုး ရှိသလား။ ဘာကြောင့်လဲ။
- ၂။ သားသမီးအကျိုးပေး ကောင်းမွန်နိုင်သလား။ ဘာကြောင့်လဲ။
- ၃။ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေးစီးပွားဖြစ်နိုင်သလား။ ဘာကြောင့်လဲ။
- ၄။ အိမ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင်ပိုမိုပြုနိုင်သလား။ ဘာကြောင့်လဲ။

ညှာ

မိမိတို့ရဲ့ အဖြေများကို သီးခြား စာရွက်လွတ်မှာ ရေးမှတ်ပြီးမှ လက္ခဏာ ပဟေဠိ အဖြေများနဲ့ ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင်ကြည့်မယ်ဆိုရင် လက္ခဏာပညာသုတ ပိုမိုတိုးပွား ရရှိနိုင်ပါမယ်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၂၂၂)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

❶ သိလွှားရသည်ဟု ပြောကားလျှင် အခြေအနေ တစ်ရပ်ရပ် အပြောင်းအလဲဖြစ်ပည့်နိုင်ထိ ဖြစ်သည်။

❷ ပေါ့ပါးနိုင်နင်းသော ခရီးဆောင် ဝန်စည်သယ်ဆောင်၍ ခရီးသွား ရသည်ဟု အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသည့် အခက် အခဲ ပြဿနာများ ပြေလည်သွားမည်။

❸ အိမ်ရှင်မ ဇနီးသည်က မြင်မက် လျှင်...

အိမ်တွင်းရေး အခက်အခဲများ လျော့နည်းကာ အေးချမ်းသာယာမှု ရှိမည်။

❹ အိမ်ထောင် မရှိသေးသော အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

ချစ်မှုရေးရာ နှလုံးသားကိစ္စ အခက် အခဲများ ပပျောက်သွားတတ်သည်။

❺ အိမ်ထောင်မရှိသေးသူ အမျိုး သမီးက မြင်မက်လျှင်...

မကြာမီ အားကိုးအားထားပြုရ မည့် ချစ်သူ၊ အိမ်ထောင်ဖက် တွေ့ရှိ နိုင်သည်။

❻ ကုန်သည်၊ ရောင်းဝယ်ဖောက် ကားသူက မြင်မက်လျှင်...

ကုန်စည်အသစ်များ ဖောက်သည်၊ ဈေးကွက်သစ်များနှင့် ရောင်းဝယ် ဆက်ဆံဖြစ်မည်။

❼ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

သီးနှံဖျက် ပိုးမွှားရောဂါများကို နှိမ် နင်းနိုင်၍ အကျိုးရှိမည်။

❽ ကျောင်းသူကျောင်းသား စာသင် သားက မြင်မက်လျှင်...

ဘာသာရပ်အသစ်၊ ပညာရပ် အသစ်များ ထပ်မံ သင်ကြားခွင့်ရမည်။

❾ နာမကျန်းဖြစ်နေသူ နာတာရှည် ဝေဒနာရှင်က မြင်မက်လျှင်...

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်မိုးထု

အိပ်မက်ရှင်တစ်ပါး

(၆၃)

ရောဂါများ တစ်စတစ်စ ပြန်လည် သက်သာ ကောင်းမွန်လာမည်။

❶ အိမ်ထောင်ကွဲနေသူ အမျိုးသား တစ်ခု ထပ်က မြင်မက်လျှင်...

နောက်တစ်ပင် ထူထောင် ဖြစ်မည်။ အခြားမိန်းမ တစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ် ဖြစ်မည်။

❷ အိမ်ထောင်ကွဲနေသူ တစ်ခုထပ် အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...

ခင်ပွန်းသည်က ဖျောင်းဖျခေါ်ယူ သဖြင့် ပြန်လည် ပေါင်းထုပ်ဖြစ်မည်။

❸ အိမ်ဝေးနယ်ဝေး ခရီးသွားလာ နေရသူက မြင်မက်လျှင်...

မကြာမီ အားထားခိုလှုံစရာ လူ ပုဂ္ဂိုလ်၊ နေရာ အဆောက်အအုံ ရရှိ မည်။

❹ အနာသည်းသူ၊ ရောဂါကျွမ်းနေ သူက မြင်မက်လျှင်...

အနောက်ဘက်ကောင်းကင်သို့ ပြန် သွားရမည်။ (တမလွန်နိုင်ငံကို သွားရ မည်ဟု ဆိုလိုသည်။)

❺ ဇနီးမောင်နှံ အတူတကွ သိလွှားရသည် ဟု...

❻ ခင်ပွန်းက မြင်မက်ပါက...

ထက်မင်းကျော်စွာ

အိုးအိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရတတ် သည်။

❶ ဇနီးက မြင်မက်ပါက... ရှောင်တခင် ခရီးထွက်ခွာရကိန်း ရှိသည်။

❷ ခရီးဆောင် ဝန်စည်စလယ် များပြားစွာ မနိုင်မနင်း သယ်ဆောင်ကာ ပင်ပန်းခက်ခဲသော သိကြီးသွားရသည်ဟု...

❸ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

ဘေးဒုက္ခပြဿနာ များပြားစွာ ရင်ဆိုင်ရကာ ခက်ခဲပင်ပန်းသောဘဝ ကို ရင်ဆိုင် ဖြတ်သန်းရတတ်သည်။

❹ ဇနီးသည်က မြင်မက်လျှင်...

အိမ်ထောင် အသုံးစရိတ် မြင့်မား၍ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း ရင်ဆိုင် ရကာ မရှုနိုင်မကယ်နိုင် ဖြစ်ရဖွယ် ရှိသည်။

❺ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင် မက်ပါက...

သင်ခန်းစာများတွင် အခက်အခဲ တွေ့ကာ ဖြေဆိုရမည့် စာမေးပွဲများ တွင် မရှုမလှ-ကျရှုံးနိုင်သည်။

❻ အိမ်ထောင်မရှိသူ မိန်းမပျိုက မြင်မက်ပါက...

ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်းချူချာသည် ခင်ပွန်းသည် လူနာနှင့် လက်ဆက်ရ ကိန်း ရှိသည်။

❼ ယောက်ျားပျိုက မြင်မက် လျှင်...

ကာလသားရောက်၊ လိင်နှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ ခံစားရကိန်း ရှိသည်။

❖ **နေထိုင်မကောင်းဖြစ်သူက မြင်မက်လျှင်...**

အနာရောဂါ တိုးပွားနိုင်သည်။

❖ **ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...**

စရိတ်စကနှင့် အထွေထွေ ယိုဖိတ်မှုများပြား၍ ကုန်ရှုံးတတ်သည်။

❖ **တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...**

သီးနှံရောဂါပိုးမွှား အဖျက်အဆီးများပြား၍ လယ်ယာမြေကွဲ အငြင်းပွားရဖွယ်ရှိသည်။

❖ **ခရီးသွားနေစဉ် မြင်မက်ပါက...**

ကျန်းမာရေးချို့ယွင်း၍ ခရီးမဆုံးမီလှည့်မြန်လာရတတ်သည်။

❖ **ရှေ့နေက မြင်မက်လျှင်...**

ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနေရသော အမှုသွားအမှုလာ၊ အခြေအနေပြောင်းလဲကာ မထင်မှတ်တာသည်တို့ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည်။

❖ **တစ်ခုလပ်ယောက်ျားက မြင်မက်လျှင်...**

စာရိတ္တပျက်ယွင်းသော မိန်းမနှင့် ငြိစွန်း လက်ထပ်ရတတ်သည်။

❖ **တစ်ခုလပ် အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...**

ကာမပိုင်ရှိသူ အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသားနှင့် ရှုပ်ထွေးမှုကြောင့် အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းရကိန်း ရှိသည်။

❖ **အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူက မြင်မက်လျှင်...**

လွတ်လမ်းမမြင်၊ အပြစ်ကြီးလေးတတ်သည်။

❖ **ရောဂါကျွမ်းနေသူ နာတာရှည်ဝေဒနာရှင်က မြင်မက်လျှင်...**

ဤဝင်္ဏကျေမှု ကျွတ်လွတ်၍ ဘဝ

တစ်ပါးသို့ ကူးမြောင်းရမည်။

❖ **ခရီးဆောင်ဝန်ထုပ်စလယ်များ ထပ်ပိုးစည်းနှောင် ပြင်ဆင်ရသည်ဟု မြင်မက်ပါက** အိမ်ရာထုတ်ပြန်ပေးလေသောနေရာအေသို့ သွားရောက်ရတတ်သည်။

❖ **အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး လူငယ်လူလတ်ပိုင်းက မြင်မက်လျှင်...**

နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ သွားရောက်၍ အလုပ် လုပ်ကိုင်ရဖွယ်ရှိသည်။

❖ **သက်ကြီးရွယ်အို အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...**

ရပ်ဝေး ဆွေမျိုးသားချင်းများထံသို့ အလည်အပတ် ရောက်ရှိသွားတတ်သည်။

❖ **သက်ကြီးရွယ်အို အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...**

ရပ်ဝေးဘုရားဖူး အလည်အပတ်ခရီး ထွက်ခွာရကိန်းရှိသည်။

❖ **ကုန်သည် ရောင်းဝယ်သူက မြင်မက်ပါက...**

နိုင်ငံခြား ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ဖြစ်ထွန်း အောင်မြင်မည်။

❖ **တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်ပါက...**

ရပ်ခြားမြေခြား သီးနှံမျိုးစေ့များ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် စီးပွား ဖြစ်ထွန်းမည်။ စိုက်ပျိုးရေးနည်းပညာသစ်၊ ကိရိယာအသစ် ရရှိမည်။

❖ **ဝန်ထမ်း လုပ်သားက မြင်မက်လျှင်...**

ဌာနပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတတ်သည်။

❖ **ဝန်ထမ်း အရာရှိ၊ အရာခံက မြင်မက်လျှင်...**

ဝန်ထမ်း၊ လက်အောက်ငယ်သား အသစ်ရရှိမည်။ အကူအညီ လက်ထောက် ရရှိမည်။

❖ **ဆေးသမား ဆရာဝန်က မြင်မက်လျှင်...**

ရာသီပေါ်ရောဂါ၊ ကူးစက်ရောဂါများကို တိုက်ဖျက်နိုင်လိမ့်မည်။

❖ **ခရီးသွားလာစဉ် မြင်မက်ပါက...**

မူလခရီးစဉ် ပြောင်းလဲရကိန်းရှိသည်။

❖ **ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...**

သင်ရိုးညွှန်းတမ်း အပြောင်းအလဲကြုံနိုင်သည်။

❖ **ခရီးဆောင်ဝန်ထုပ်စလယ်များ သယ်ပို့ထပ်ပိုးနေသည့် အလယ်သားအဖြစ် လုပ်ကိုင်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်** ဆွေကြေး ကျပ်တည်း မည်လက္ခဏာ ဖြစ်သည်။

❖ **အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...**

ငွေကြေးအကျပ်အတည်း ကြီးမားသော အချိန်ကာလကို ကျော်ဖြတ်ရလိမ့်မည်။

❖ **အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...**

ငွေကုန်ကြေးကျ များပြား၍

ငွေကြေးသောက ကြီးမားမည်။

❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ချစ်မှုရေးရာအတွက် ငွေကြေး သုံး
ဖြန့်မှု များပြား၍ ဒုက္ခကြုံရမည်။

❖ နာမကျန်းဖြစ်သူက မြင်မက်
လျှင်...

အနာရောဂါ တာရှည်မည်။

❖ မိန်းမပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ငွေကြေး အခက်အခဲကြောင့်
ကာယိန္တေ ထိခိုက်နစ်နာရတတ်၏။

❖ လယ်ယာစိုက်ပျိုးသူက မြင်မက်
လျှင်...

ရာသီဥတု ဖျက်၍ သီးနှံပျက်စီးမည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်
မက်လျှင်...

ငွေကြေးအခက်အခဲကြောင့် ပညာ
ရေး တစ်ပိုင်းတစ်စ ဖြစ်သွားနိုင် သည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ရေလိုက်လွှဲသဖြင့် ကုန်အကြီး

အကျယ် ဆုံးရှုံးမည်။

❖ အိမ်ထောင်ရှင်အပျိုသမီးက ခပ်ပွန်းအား
ဝန်စည်စလယ်များ သယ်ဆောင်ရသည်ဟု မြင်

မက်ပါက အနာရောဂါ ဖြစ်နိုင်စွမ်းရှိပြီး ခံရ

ကိန်းရှိလျှင်။

❖ အိမ်ထောင်ရှင် အပျိုသားက
ဇနီးအား ဝန်စည်စလယ်များ

သယ်ဆောင်ပေးသည်ဟု မြင်

မက်ပါလျှင်... အိမ်တွင်းရေးပြဿနာ ကြီးမားစွာ
ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။

❖ ရထားသူတာရုံတွင် ဝန်စည်များ
အဝန်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

အသုံးစရိတ် ကုန်ကျငွေများ တိုး

တက် များပြားလာမည့်နိမိတ်ဖြစ်

သည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်
လျှင်...

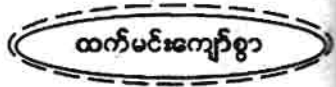
နေအိမ်နှင့် ပြင်ပစရိတ်စက ထ

ထောင်းခြင်း ခံရမည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

စားသောက်မှုစရိတ် တိုးမြင့်၍

ကျပ်တည်းနိုင်သည်။

စာမျက်နှာ (၂၁၉)မှ အဆက်

လက္ခဏာပဇာနည် အခြေများ

၁။ ပြည်ပနိုင်ငံရပ်ခြားနဲ့ ဆက်သွယ်

ပေါင်းစပ် လုပ်ကိုင်ရမည့် ကံမျိုး

ရှိတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်...

အသက်လမ်းကြောင်းမှ ဗုဒ္ဓဟူး

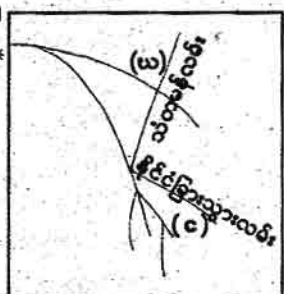
ဂြိုဟ်ခုံဘက်ကို ခွဲတက်တဲ့ ပြည်ပ

ဆက်သွယ်ရေးလမ်း (သံတမန်

လမ်း) ထင်ရှားအားကောင်းစွာ ရှိနေ

တယ်။ နိုင်ငံခြားသွားလမ်းလဲရှိ

တယ်။

၂။ သားသမီးအကျိုးပေး ကောင်း

မွန်နိုင်တယ်။

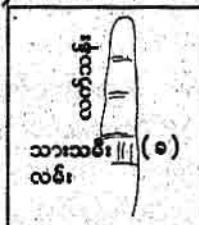
ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်...

လက်သန်းအောက် အိမ်ထောင်ရေး

လမ်းအပေါ်မှာ ကပ်လျက် သားသမီး

လမ်းတွေ ထင်ရှားအားကောင်းပြီး

အဖျက်ကင်းတယ်။

၃။ အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းနဲ့

အကျိုးပေး စီးပွားဖြစ်နိုင်တယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်...

လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံ

မှာ ဒေါင်လိုက်မျဉ်းမတ်တွေရှိခြင်း

(အရောင်းအဝယ်ကျွမ်းကျင်) လက်သူ

ကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံမှာ

အောင်မြင်ရေးလမ်းနဲ့ အောင်မြင်

ရေးဗွေတွေရှိတယ်။

၄။ အိမ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင်

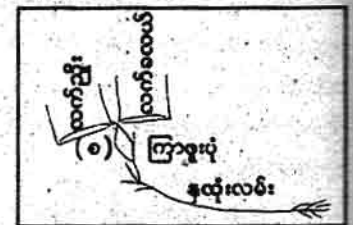
နိုင်မြဲနိုင်တယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်...

လက်ညှိုးနဲ့ လက်ခလယ်ကြားမှာ

နုလုံးလမ်းအများက အဖူးအင့်

ကြားဖူးယုံသင်္ကေတ ဖြစ်ပေါ်နေတယ်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြ

ပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး

ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်

(ဥပဒေဘွဲ့)

လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

ကြက်သွန်နီ မြစ်ချင်းမြို့

ဆေးနည်းများ

ယင်းမှာပင်မြို့နယ် ရေပုတ်ရွာအနီး ရှိ ပေါင်လောင်ရှင်ကသံပထမထေရ် ကောင်းမှုစေတီများအား သွားရောက် ပူဇော်ရာတွင် ထန်းတောကြီး၊ ရေကြည်ပင်း မြရိပ် စသည့် ဝန်းကျင်ကျေးရွာများမှ ဒေသခံများ ရေပုတ်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ရောက်လာခိုက် တွေ့ဆုံ သိရှိခဲ့ရသော ကြက်သွန်နီ မြစ်ချင်းမြို့ ဆေးနည်းများ ဖြစ်သည်။

အောက်နယ်မှာ ဒီအချိန်ဆိုရင် လယ်ကွင်းပြင်ထဲသွားရင် ရိုးမြက်တွေ ပဲ မြင်ရတော့တယ်။ ဒီမှာတော့ သီးပင် မပြတ် ရှိတယ်နော်

အဲဒါ ကြက်သွန်ခင်းလေ။ ရက်ပေါင်း (၉၀)နီးပါးရှိလို့ နတ်လို့ ရခါနီးပါပြီ။ ဟိုးအရင်က ရွှေဒဂါးမျိုးဆိုတာ ရက် (၉၀)နဲ့ နတ်ရောင်းနိုင်တယ်။ ဒါတွေက မျိုးစေ့သစ်တွေ ရက်(၁၀၀)ပြည့်မှ နတ်လို့ရမယ်

ရွာသားတစ်ဦးက ကြက်သွန်နှစ်ပင် ခန့် နတ်ယူပြပေးသည်။

ဒါကို အမြိတ်(၁)လက်မလောက် ချန်ပြီး ဖြတ်ပစ်ရတယ်။ အမြစ်တွေကတော့ ထားရင်း ခြောက်သွားမယ်။ အမြိတ်ကို (၁)လက်မထက် လျော့ပြီး ချန်ရင် ခေါင်းပိုးဝင်ပြီး ပုပ်တတ်တယ်

ဤကဲ့သို့ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် နတ်ယူရရှိသော ကြက်သွန်နီအရည်ကို အရေပြားယားယံခြင်း၊ အနာကြောင့် ရောင်တင်းခြင်းများအတွက် လိမ်းကျံပါက သက်သာပျောက်ကင်းစေသည် ဆို၏။

နားကျောဂါ

နားအူ၊ နားကိုက်၊ နားပြည်ယိုခြင်း

ပျားဇီးထဲက

ဆေးစွမ်းတစ်လက်

နယ်လှည့်သူတော်သီတစ်ဦး

တို့အတွက် ကြက်သွန်နီ မီးအုံးကာ အရည်ကို နားတွင်း ထည့်ပေးရသည်။ နားပြည်ယိုခြင်း ကာလ ရှည်ကြာ ခံစားနေရပါက ကြက်သွန်နီ လတ်လတ် ဆတ်ဆတ် အရည်ကို တစ်နေ့ လေးကြိမ်မျှ နားတွင်း ထည့်ပေးပါက ပြည်များ ရပ်တန့် ပျောက်ကင်း စေသည်။

ကြက်မျက်သင့်ကျောဂါ

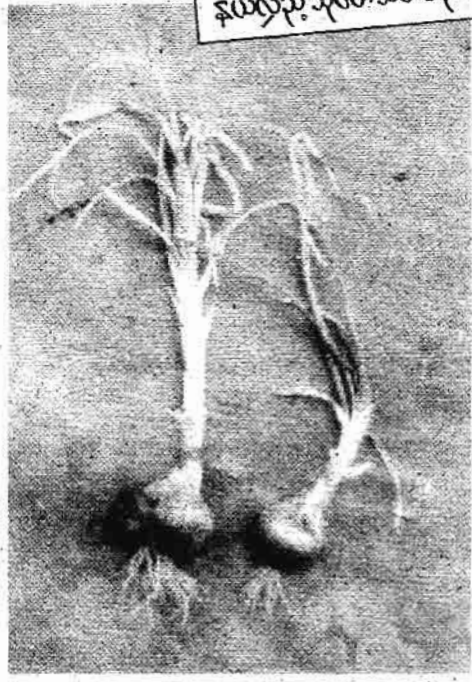
ညနေဝင်ချိန်တွင် မျက်စိ အမြင် မှန်ဝါးသော ကြက်မျက်သင့် ကျောဂါအတွက် ကြက်သွန်နီ အရည်တွင် ဆားအနည်းငယ် စွက်ကာ မျက်စဉ်းခတ် ပေးရသည်။

အာဖုအာကျိတ်

ကြက်သွန်နီကို မီးအုံး၍ ထက်ခြမ်းခွဲကာ အနာပေါ်အုပ် ပတ်တီးစည်းထားပေးပါက အဖုအကျိတ်၊ သက်တန့် စသည်တို့ နုလျှင် ပျောက်၍ ရင့်လျှင် မှည့်ကာ ပြည်ပေါက်သွားပါမည်။

ရာသီကျန်

အမျိုးသမီးတို့ မေ့တာမလာမီ (၂) ရက်ခန့် ကြိုတင်၍ ကြက်သွန်နီ အနေတော်ဥ သုံးဥခန့် တို့ဖြူပစ်စားပေးခြင်းဖြင့် ထိမ်ခြင်း၊ ကျန်ခြင်း မဖြစ်ဘဲ စင်ကြယ်စေသည်။

ရေပုတ်ရွာ သာသင်မှ ကြက်သွန်နီ

ကြက်သွန်နီဥအစား စိုက်ပျိုးရန် ထားသော ကြက်သွန်နီစေ့ကိုလည်း စားနိုင်သည်။ သို့သော် အလွန်ပူသည် ဟု ယူဆကြသဖြင့် အုန်းရည်နှင့်တွဲ၍ သောက်ရသည်။ တစ်ခါသောက် တစ်မတ်သား တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်မှ (၃)ကြိမ် အထိ သောက်စားရ၏။

ကြက်သွန်နီစေ့ကို စားသုံးခြင်းသည် အမျိုးသမီး၊ အမျိုးသား မခွဲခြားဘဲ ဆီးရောဂါများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်ဆို၏။ ဆီးပူ၊ ဆီးကျင်း၊ ဆီးကြောင့် ခါးကိုက်ခြင်း၊ ကျောက်တည်ခြင်း၊ ပြည်တလာသ ရောဂါများကို သက်သာစေ၏။

www.burmeseclassic.com

လေးဖက်နာ

အဆစ်အမျက်ရောင် ကိုက်သော လေးဖက်နာအတွက် ကြက်သွန်နီ ရည်ကို မုန့်ညင်းဆီ သို့မဟုတ် နမ်းဆီ ဆတူရော၍ ကိုက်ခဲရာ၌ လိမ်းနယ်ပေး ရသည်။

နေပူလောင်ခြင်း

ပူပြင်းသော နေရောင်ကြောင့် အရေပြား ညိုခြင်း၊ ကွက်ခြင်း၊ ခြောက် ခြင်းများဖြစ်လျှင် ကြက်သွန်နီရည်ကို လိမ်းကျံပေးရသည်။

ဆီးရောဂါ

ဆီးတစ်စက်စက်ကျသော ရောဂါ အတွက် ကြက်သွန်နီကို ရေဖြင့် သုံး ခွက် တစ်ခွက်တင် ပြုတ်ကာ သောက် ပေးရသည်။

ကလေးများ ဆီးချုပ်လျှင် ကြက်သွန်နီ မီးအုံး၍ ထက်ခြမ်းခွဲကာ ဆီးအိမ်ပေါ် ကပ်ပေးရသည်။

လိပ်ခေါင်း

အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်နှင့် စအိုမှ သွေးယိုခြင်းရောဂါများအတွက် လတ် ဆတ်သော ကြက်သွန်နီအရည် တစ် ကျပ်သားတွင် သကြားတစ်မတ်သား ရောကာ တစ်နေ့ တစ်ကြိမ် နေ့လယ် အချိန်၌ သောက်ပေးရသည်။ သွေး ဝမ်းသွားခြင်း(ဝမ်းသွားလျှင် သွေးများ ပါခြင်း)အတွက် အလွန်ကောင်းသော ဆေးဖြစ်သည် ဆို၏။

ခေါင်းကိုက်ခြင်း

နေပူတွင်းမှ ပြန်လာစဉ် ဖြစ်စေ၊ အိပ်ရေးမဝ အနားယူခြင်း မလုံလောက် ၍ ဖြစ်စေ ခေါင်းတဆစ်ဆစ် ကိုက်ခဲ

နေပါက ကြက်သွန်နီ ထက်ခြမ်းခွဲကာ နားထင်တွင် ကပ်ပေးရသည်။

တစ်နည်း ကြက်သွန်နီကို ထူထောင်း ကာ ထိုအဖတ်များကို နားထင်တွင် ပလတ်စတာ၊ ပတ်တီးတစ်ခုဖြင့် စည်း ပေး ထိန်းပေးနိုင်သည်။

နှုတ်မြိန်ဆေး

ခရီးပန်း၍ ဖြစ်စေ၊ အလုပ်ပင်ပန်း၍ ဖြစ်စေ သို့တည်းမဟုတ် ယမကာ ကြောင့် ဖြစ်စေ အစာစားလိုစိတ် မရှိ ဖြစ်နေပါက ကြက်သွန်နီကြီးတစ်စုံကို ခုတ်စဉ်း ကြိတ်ခြေကာ ရေဖြင့် သောက်ပေးရသည်။ မကြာမီ အစာ စားနိုင်ပါလိမ့်မည်။

နယ်လှည့်သုတေသီတစ်ဦး

ဧပြီလတွင် ငွေကြေးကိုစွ အားလုံး အဆင်ပြေ၍ လာဘ်လာဘာ ရွှင်လန်း ဝေဆာစေရန်အတွက် လုံးဝန်းသော ပစ္စည်းတစ်မျိုးမျိုးကို ရွေးချယ်ကာ အောက်ပါ အစီအစဉ်အတိုင်း လှူဒါန်းပါ။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွင်း
လာဘ်လာဘာ
ရွှင်လန်းစေဖို့

* * *

မွေးနှစ်	ခုရေ	အရပ်မျက်နှာ	အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်	လှူရန်နေ့
ကြက်	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာ
နွား	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါ
ယုန်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေး
နဂါး	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေ
မြင်း	၀	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူး
သိတ်၊ မျောက်	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေး
ကြက်	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေ
ရွေး၊ ဝက်	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာ

ပေးလှူကာ စီးပွားလွှာဘ်လာဘာ ရွှင် လန်း၍ ငွေကြေးဆိုင်ရာ အခက်အခဲ များ ပြေလည်သွားစေရန် သမ္မာဒေဝ များထံ တိုင်တည် ဆုတောင်းရန် ဖြစ်ပါ သည်။

ဥပမာ။ ။ နဂါး နှစ်ဖွားတို့သည် ပန်းသီး (၆) လုံးကို အနောက်မြောက်

ထောင့်အရပ်ရှိ ကြာသပတေး သား သမီးတစ်ယောက်အား တနင်္ဂနွေနေ့၌

လာဘ်လာဘာ ရွှင်လန်းကြပါစေ
ထက်မင်းကျော်စွာ

ယခင်လမှ အဆက်

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

သိုင်းဝညာရှင်

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ

၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ (၁၅)

ဆုရသည့် အဖွဲ့သားများကတော့ ပျော်တပြုံးပြုံးနှင့် မော်မဆုံးဖြစ်နေချိန် တပည့်များကို တပင်တပန်း သင်ကြား လေ့ကျင့်ပေးပြီး ထိုပြိုင်ပွဲကြီးတွင် ပထမဆုရမည်ဟု အမျှော်လင့်ကြီး မျှော်လင့်ထားသော သိုင်းအဖွဲ့အစည်း များကလည်း ပထမဆုရမည်ဟု တစ် ပေးခြင်းခံရသော ဆရာဦးတင်ကြီး (နဂါးမောက် ရှမ်းကြီးသိုင်းအဖွဲ့) ကတော့ မကျေနပ်၊ လုံးဝကို မကျေနပ်။

ပထမဆုရသွားသော ဆရာကြီး နန်းမော်သိန်းအောင် (မြန်မာ့ဂုဏ်ရောင် သိုင်းအဖွဲ့)အား မကျေနပ်သည်မဟုတ်။ ငွေကုန်၊ အချိန်ကုန်ခံကာ လနှင့်ချီ၍ ဆပင်တပန်း သင်ကြား လေ့ကျင့်ပေး ဆားသော သူ၏ တပည့်များကို ဆပင်ပိုင်ပိုင် ပြသပုံလို့ကို မကျေနပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ၏ ကြီးမားသော မျှော်လင့်ချက်၊ ဆည်ရွယ်ချက် ပြိုကွဲပျက်စီးသွား၍

မကျေနပ်ဖြစ်ကာ အကြီးအကျယ် ဒေါသပူပန်ထနေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး၏ ဆူသံပေါက်သံကြောင့် တပည့်များမှာ နေစရာမရှိလောက် အောင် ကြောက်ရွံ့လျက် ရှိကြပါသည်။ ဆရာကို ချစ်ကြောက်နိုးသော လေးစား သော တပည့်များဖြစ်၍ ဆရာ၏ အဆူ အပူ၊ အကြိမ်းအမောင်းကို ခွန်းတုံ့ မပြန်ဘဲ ခေါင်းငုံ့ခံနေကြခြင်းသာ ဖြစ် ပါသည်။ (ယခုကာလ တပည့်များနှင့် တော့ အတော်ပင် ကွာပါသည်။ ဒီ လောက်ပဲ ပြောပါရစေတော့...)

ဒီလောက် အပင်ပန်းခံ လေ့ကျင့် ထားသော တပည့်များမှာ ပြိုင်ပွဲနေ့ကျ မှ ဘယ်လိုဖြစ်သည်မသိ။ စားလွတ်ကျ သူက လွတ်ကျ၊ လှံဖြင့် ထိုးမိသူက ထိုးမိ၊ ဟန်ချက်ပျက်သူက ပျက်၊

စည်းဝါးမကိုက်သူက မကိုက်ဖြင့် ပြ ကွက်များ မသပ်မရပ်၊ မလှပဖြစ်သွား ခဲ့သောကြောင့် သိုင်းပြိုင်ပွဲကြီးတွင် ပညာကောင်းပါလျက် ပထမဆုကြီးနှင့် ဝေးခဲ့ရပြီး ဒုတိယဆုနှင့်သာ ကျေနပ်ခဲ့ ရပါသည်။

ပြိုင်ပွဲဝင် ယှဉ်ပြိုင်ပြသရာ၌ လှလှ ပပ။ သေသေသပ်သပ်၊ တိတိကျကျ စည်းဝိုက်ဝါးကိုက်ဖြင့် ပြသနိုင်ခဲ့သော ဆရာကြီး နန်းမော်သိန်းအောင်၏ “မြန်မာ့ဂုဏ်ရောင်သိုင်းအဖွဲ့” က ပထမ ဆု ရရှိသွားခဲ့ခြင်းမှာ ဘာမျှ မဆန်းပါ ပေ။

ဆရာကြီး နန်းမော်သိန်းအောင် ကိုယ်တိုင် ဝင်ရောက်ပြသသော နန်းမော်လက်ကွက်နှင့် စားကြော်ငံ သမားနှစ်ဦးကို ခုခံကာကွယ်သော

www.burmeseclassic.com

အကွက်တို့ကို ယနေ့ထက်တိုင် မျက်စိထဲတွင် မြင်ယောင်နေမိပါသည်။

သိုင်းအဖွဲ့များမှာ သူ့ပညာနှင့်သူတော်ကြ၊ ကောင်းကြသူချည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် နည်းပညာရပ်များကို ပြသကြရာတွင် သေသပ်ခြင်း၊ လှပခြင်း၊ သဘာဝကျခြင်း၊ လျင်မြန်ခြင်း၊ တိကျခြင်း၊ ဌာန်ကရိုဏ်းကျခြင်း၊ စည်းကိုက်ဝါးကိုက် ဖြစ်ခြင်းတို့အပေါ်တွင် ဟန်ပန်အမှုအရာ ကောင်းခြင်း၊ အဝတ်အစား(ယူနီဖောင်း) သေသပ်လှပခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုတွင် ညက်ညောခြင်းတို့ ထပ်ဆောင်း၍ ပေးထားသော အချိန်နာရီအတွင်း စံချိန်ကိုက် ပြသနိုင်ခြင်းတို့တွင် ကွာခြားသွားကြပါသည်။

ထိုနေ့က၊ ဆုပေးပွဲနေ့က စာရေးသူ (ဆရာမင်းယက္ခ)သည် အန္တေဝါသိက ဆရာကြီးများဖြစ်ကြသော ဆရာကြီးပေါင်းတည်ဦးသန်းတင် (မြန်မာ့ရိုးရာသိုင်းအဖွဲ့၊ ပင်မဦးသျှောင် ဆရာကြီး) နှင့် ဆရာကြီးဦးလှမောင်(ရန်တိုင်းအောင်သိုင်းအဖွဲ့၊ ပင်မဦးသျှောင် ဆရာကြီး)တို့နှင့်အတူ တေဇိန္ဒာရာမကျောင်းတိုက် သိုင်းတက္ကသိုလ်ကြီး၏ သိုင်းပြိုင်ပွဲ၊ ဆုပေးပွဲ အခမ်းအနားသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

ပထမဆုရ ဆရာကြီး ဗန်းမော် သိန်းအောင်နှင့်အဖွဲ့က သိုင်းပညာတစ်ကိုယ်တော် ကစားကွက်များ၊ အုပ်စုလိုက် ကစားကွက်များ၊ အတွဲအတိုက် ကစားကွက်ကို လှလှပပ သေသေသပ်သပ် ကစားပြုပြီး ပြန်လည် ဧည့်ခံပါသည်။ ကြည့်ရှုကြသော ပရိသတ်များကလည်း လက်ခုပ်သံ မစဲဘဲ အားပေးခဲ့ကြပါသည်။

အခမ်းအနားကို အောင်မြင်ပျော်ရွှင်စွာနှင့် ပြီးဆုံးသွားသော်လည်း မပျော်ရွှင်နိုင်၊ မပြီးဆုံးနိုင် ဖြစ်နေသူကတော့

၂၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာကြီး နဂါးမောက် ဦးတင်ကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပထမဆုရရန် မျှော်လင့်ချက်ကြီးမားစွာဖြင့် ကြိုးကြိုးစားစား ပြိုင်ပွဲဝင်ခဲ့သော်လည်း ဒုတိယဆုနှင့်သာ ကျေနပ်ခဲ့ရသောကြောင့် မကျေနပ်မချမ်းနိုင် ဖြစ်နေရရာပါသည်။

ဆရာကြီးမှာ ခေါင်းမှ ဆံပင်ကဖွေးဖွေး၊ သျှောင်ထုံးသေးသေးလေးနှင့်။ မုတ်ဆိတ်မွေးတွေကလည်း ငွေရောင်တောက်ပြီး လေးမှာ တလွင့်လွင့်။

ခေါင်းပေါင်း ပန်းဆီရောင်ကို ပတ်ပေါင်း၊ ပေါင်းထားပြီး ရှမ်းဘောင်းဘီနှင့် ရှမ်းတိုက်ပုံ အနီရောင်ကို အပေါ်အောက် ဆင်တူ ဝတ်ဆင်ထားသောကြောင့် တရုတ်သိုင်းကားများထဲက တရုတ်သိုင်း အကျော်အမော် ဆရာကြီးများနှင့် တူနေပါတော့သည်။

ဆရာကြီးဦးသန်းတင်၊ ဆရာကြီးဦးလှမောင်နှင့် စာရေးသူ(ဆရာမင်းယက္ခ)တို့မှာ ဒုတိယဆု ရရှိသွားသော ဆရာကြီးဦးတင်ကြီးအား နှုတ်ဆက်ရင်း ဆရာကြီးဦးသန်းတင်က ဂုဏ်ပြုစကား ပြောကြားလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ဂုဏ်ပြုစကား ပြောလိုက်ခြင်း

ပင်လျှင် ဆရာကြီး၏ ဒေါသကို ပို၍ ဆွပေးသလို ဖြစ်သွားပါတော့သည်။ ငိုရှင်လျက် လက်တို့ပဲ ဖြစ်လေသလား၊ မီးလောင်ရာ လေပင့်ပဲ ဖြစ်လေသလား တော့မသိ။ ဆရာကြီး ဦးတင်ကြီးသည် သူ၏ ခေါင်းပေါင်းကို ဖြေလိုက်၍ လည်ပင်းကို ခွပြီး ပန်းရေသို့ ချလိုက်ရင်း သူ့တပည့်များအား ဆူပူကြိမ်းမောင်းရင်း အနီးရှိ တပည့်တစ်ယောက်အား...

‘ဟေ့ကောင်...တစ်သွားယူစမ်း၊ ငါ့ကို ခုတ်စမ်း၊ ဘယ်လိုရှောင်ရတယ်၊ ဘယ်လိုတိမ်းရတယ် ဆိုတာကို ပြမယ်’

ဟု ဒေါသတကြီး လှမ်းအော်လိုက်ရာမှ ဆရာကြီးဦးသန်းတင်ဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်ကာ...

‘ကြည့်စမ်းပါဦး ဆရာကြီးရယ်၊ ဒီကောင်တွေကို သင်ရတာ သင်ရကျိုးမနပ်လိုက်တာ၊ ကျွန်တော့်မှာတော့ နေ့မအားညမနား သင်ပေး လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ရတယ်။ ဒီရောက်တော့ ဓားလွတ်ကျတဲ့ကောင်နဲ့ လုံနဲ့ ထိုးမိတဲ့ကောင်နဲ့၊ စီးကိုက်ဝါးကိုက် မလုပ်နိုင်တဲ့ကောင်နဲ့ ဖြစ်ချင်တိုင်းကို ဖြစ်နေတော့တာပဲ။ လုံက သစ်သားလုံ အတုမို့လို့ တော်သေးတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် အရှက်ကတော့ လုံးလုံးကို ကွဲတာပဲ’

ဟု ဒေါသတကြီး ပြောဆိုရင်းက သစ်သားဓားဖြင့် ခုတ်မည့် တပည့်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ရာ ဆရာကြီး၏ ဒေါသတကြီး ဆူပူမှုကြောင့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေသော တပည့်ဖြစ်သူက (ဆရာကြီး မျက်နှာလှည့်လိုက်သည်နှင့်) အယောင်ယောင်အမှားမှားဖြင့် မပြောမဆို ဖျတ်ခနဲ ခုတ်ချလိုက်ကာ သစ်သားဓားမှာ ဆရာကြီး၏ နှုတ်စောင့်သို့ ခွပ်ခနဲ ထိသွားပြီး သွေးများ ထွက်ကျလာပါသည်။

တပည့်မလိမ္မာ၍ ဆရာမှာ အားထပ်

သင့်ရချေပြီ။ ဆရာကြီးသည် ရှက်ကလည်း ရှက်၊ ဒေါသကလည်းထွက်ထွက်ဖြင့် သူ၏ ဘယ်နဖူးစောင်းသို့ လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ဖိ၍ ကြည့်လိုက်ရာ လက်ဝါးတွင် သွေးများကို မြင်လိုက်ရ၍ ပို၍ အရှက်ကြီး ဒေါသကြီးသွားကာ...

‘ကြည့်စမ်း... ပပြောမဆိုနဲ့ သောက်ရမ်း ခုတ်တယ်၊ သွေးတွေ ထွက်လာပြီ၊ လူအလှည့်ကို နေရာရောက်အောင် စောင့်ပါဦးတော့လား၊ အကောင်ရဲ၊ ခုတော့ ဖဆင် ပြင် ခုတ်တယ်၊ ငါ့ကို အရှက်စွဲတဲ့အကောင် သွား... အိမ်ကျမှ သိမယ်’

ဟု ပါးစပ်ကလည်း ငေါက်ငမ်း ပြောဆိုရင်းက သူ့တပည့်ကို ခြေထောက်ဖြင့် ဆောင့်ကန်ထုတ်လိုက်ရာ ဓားဖြင့် ခုတ်ပေးသူ တပည့်မှာ ကန်လန်ကန်လန်နှင့် လွင့်ထွက်သွားပါတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်သားမှာ ဆရာကြီး၏ ဒေါသကြီးနေမှုကြောင့် မရယ်နိုင်ဘဲ မသိချင်၊ မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်၍ နေလိုက်ကြပါသည်။ ထိုမျှနှင့် ပြီးမသွားသေးပါ။ ဆရာကြီးက သူနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းအကွာမှ (ဆရာကြီး၏ အရိပ်အကဲကို ကြည့်နေရာသော) တပည့်တစ်ဦးအား လှမ်း၍...

‘ဟိုကောင် လုံတွေ ယူခဲ့စမ်း’

ဟု ငေါက်ငမ်း၍ ဒေါသတကြီး ပြောလိုက်ရာ ဆရာကို အလွန်ချစ်ကြောက်ရိုသေသော တပည့်များ ဖြစ်သည့်အလျောက် အခိုင်းခံရသော အပည့်ကလည်း ဆရာကြီး စကားသံ ခံသည်နှင့်...

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး’

ဟု အော်ပြောကာ အနားတွင် ဆောင်ထားသော လုံများကို သိမ်းကျုံး ချွေဖိုက်၍ ဆရာကြီးရိုရာသို့ ကတိုက်ကတိုက် ပြေးလာပါတော့သည်။

လုံသွားများမှာလည်း ထိုးထိုးထောင်ထောင်နှင့် ဖရိုဖရဲ ပါလာပါတော့သည်။ ဆရာဦးတင်ကြီးမှာ သူ့နဖူး ကွဲသွားသောကြောင့် ဒေါသများ ထွက်သထက် ထွက်လာရင်းက ဆရာကြီးဦးသန်းတင် တို့ဘက်သို့ လှည့်ကာ...

‘ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဆရာကြီးရယ်၊ ဒီကောင်တွေလုပ်ပုံ သောက်သုံးမကျ လိုက်ပုံက ကျွန်တော်ဖြင့် ဆရာကြီးတို့ မျက်နှာတောင် မပြဝံ့တော့ပါဘူး။ သူတို့ကို သင်ရတာ သင်ရကျိုးမနပ်လိုက်တာ။ လုံထိုးဆိုရင်လဲ အဖြောင့်ထိုး၊ ပေါက်ထိုး၊ ဝိုက်ထိုး၊ ကော်ထိုး၊ ရိုက်ထိုး ဘယ်လိုပဲထိုးထိုး ရှောင်ပုံရှောင်နည်း အမျိုးမျိုးကို သင်ပေးထားတယ်။ တကယ်ပြိုင်ပွဲကျမှ သောက်တလွဲတွေ လုပ်တယ်။ တော်တော် အသုံးမကျတဲ့ ကောင်တွေ’

ဟု ပြောရင်း လုံယူလာမည့် တပည့် ရိုရာဘက်သို့ လှည့်လိုက်ရာ လုံများကို ရင်ဘတ်ဖြင့် ပွေ့ပိုက်၍ ကမန်းကတန်း သယ်လာရသောကြောင့် လုံသွားများမှာ မညီမညာဖြင့် ထိုးထိုးထောင်ထောင် ပြန်ကားနေပါတော့သည်။

ထိုတပည့်က လုံများကို အပေး၊ ဆရာကြီးက ထိုတပည့်ဘက်သို့ အလှည့် တစ်ပြိုင်နက်တည်းလိုလို ဖြစ်သွားသောကြောင့် လုံသွားများမှာ

ဆရာဦးတင်ကြီး၏ မျက်နှာရှေ့တွင် ထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖြင့် ထိုးတော့မယောင်ယောင်၊ ထိတော့မယောင်ယောင် ရစ်ဝဲနေသောကြောင့် ဆရာကြီးက လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် လုံသွားများကို ပုတ်ဖယ်ရင်းက...

‘ဟာ... ဒီကောင် လုပ်လိုက်ရင် သောက်ရစ်ချည်းပဲ။ လုံသွားတွေနဲ့ ငါ့မျက်နှာကို ထိုးမိပါဦးမယ်ဟာ။ သွားစမ်းကွာ... မင်းလဲ အိမ်ကျမှ သိမယ်’

ဟု အော်ငေါက်ရင်း ထိုတပည့်ကို ခြေဖြင့် ဆောင့်ကန်ထုတ်လိုက်ရာ လုံများကို မနိုင်မနင်းဖြင့် ဖရိုဖရဲ ပွေ့ပိုက်ထားရင်းက အဝေးသို့ ခါးကော့၍ လွင့်ထွက်သွားပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဆရာတပည့်သုံးဦးသားမှာ မသိချင်ယောင် မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်၍ ထွက်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။ ထိုနေ့ ထိုရက်မှစ၍ ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်တိုင်း၊ အဆင်မပြေဖြစ်တိုင်း၊ အပြောရ၊ အဆိုရခက်သည့် ကောင်ကို တွေ့တိုင်း “မင်းလဲ အိမ်ကျမှ သိမယ်” ဟု ခပ်မြူးမြူးလေး ကြိမ်းဝါးလေ့ ရှိပါသည်။

ထိုစကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ အချင်ချင်သာ သိကြပါသည်။ အခုလောက်ဆိုလျှင် အဆွေစာဖတ်သူကော ဒီစကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သိလောက်ပြီဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

[နဂါးမောက် ရှမ်းကြီးသိုင်းအဖွဲ့မှ ဆရာဦးတင်ကြီး သုဂတိဘုံသို့ ရောက်ပါစေ၊ နဂါးမောက်ရှမ်းကြီး သိုင်းအနွယ်ဝင်များအား ဂါရဝပြုလျက်...]

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရမီ
ဆရာကြီး မင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူရင်း ၂၂၇

လူသမိုင်းတွင် အတွင်ကျယ်ဆုံး အရှည်ကြာဆုံးဖြစ်ခဲ့သော သင်္ကေတ တစ်ခုဖြစ်သည်။ ရှေးဟောင်း အီဂျစ် လူနေမှုစနစ်များတွင်လည်း အလံများ အသုံးပြုခဲ့သည့် အထောက်အထား များ တွေ့ရသကဲ့သို့ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ ရှေးဟောင်းလူမျိုးစုများ အခြေချ နေထိုင်ခဲ့သည့် မြို့ပြနိုင်ငံအသီးသီးတွင် လည်း တွေ့ရှိနိုင်သည်။

ပါရှန်းလူမျိုးစုများက တောင်ပံဖြန့် ကားထားသော ရွှေလင်းယုန်၊ မီဒီ လူမျိုးစုများက သရဖူသုံးလုံး၊ ဗာသီ ယမ်လူမျိုးများက ဓားရှည်တစ်လက် စသည်ဖြင့် အသီးသီး ကိုယ်ပိုင်အမှတ် အသားများ ရေးခြယ် ဖော်ပြထားသော အလံကို တိုင်ထိပ် သို့မဟုတ် မြင့်မား သောအဆောက်အအုံ ကျောက်ဆောင် များ အထွတ်တွင် တလူလူ လွှင့်ခဲ့ကြ သည်။

တရုတ်လူမျိုးများက မြို့ပြနိုင်ငံ အုပ်ချုပ်မှု အဖွဲ့အစည်းများတွင် သာမက အခြားသော ကွန်ဖူး(သိုင်း) အဖွဲ့အစည်းများ ဘာသာရေး အသင်း အဖွဲ့များ၊ လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာ အသင်းအဖွဲ့များ၊ မျိုးနွယ်ဆက် စုစည်း ကိုးကွယ်မှုဆိုင်ရာ အသင်းအဖွဲ့များ တွင်လည်း အလံကို ကျယ်ပြန့်စွာ အသုံးပြုကြသည်။

အများစုနှင့်သက်ဆိုင်သော ရိုးရာ ဝေလေ့ ပွဲလမ်းသဘင်များ၌ အပါ အနီ၊ အစိမ်း၊ အဖြူနှင့် အပြာ သို့မဟုတ် အနက်ရောင်အလံများကို အစီအစဉ်

သင်္ကေတများ၏

ဘာသာစကား (၂)

တကျ စီတန်းလွှင့်ထူခြင်း၊ ကိုင်ဆောင် လှည့်လည်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်လေ့ ရှိကြ သည်။

အဝါရောင်သည် ကျက်သရေရှိ ခြင်း၊ မြင့်မြတ်ခြင်း၊ တော်ဝင်ခြင်း၊ ဝပြောဝေဆာခြင်း အဓိပ္ပာယ်ဆောင်၍ ရှေ့ဆုံး သို့မဟုတ် လက်ယာဘက် အစွန်ဆုံးတွင် လွှင့်ထူထားရှိကြသည်။

မြို့ပြအိမ်ခြေများအတွင်း စီတန်း လှည့်လည်ရာ ရှေ့ဆုံး၌ ထားရ၍ ဘုံ ဘုရားကျောင်း၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၊ စေတီပုထိုး၊ အရံတံတိုင်း မျက်နှာစာ စသည်တို့၌ စိုက်ထူခြင်းဖြစ်ပါက ကြည့်မြင်ရသူ၏ လက်ယာဘက် (ဘုရားကျောင်း စသည် အဆောက် အအုံအတွင်းမှ အပြင်သို့ မျက်နှာမှ ပါက လက်ဝဲဘက်)၌ ထားရှိရလေ သည်။

ထို့နောက် အနီ၊ အစိမ်း၊ အဖြူ၊ အပြာ သို့မဟုတ် အနက်ရောင်ကို ဆက်လက်ထားရှိရသည်။ အနီရောင် မှာ လာဘ်လာဘရွှင်လန်းခြင်း၊ ရဲရင့် ခြင်း၊ တက်ကြွခြင်း၊ ထက်မြက်ခြင်း၊ မင်္ဂလာရှိခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်းတို့၏ အမှတ် အသား ဖြစ်သည်။

အစိမ်းရောင်ကား စိမ်းလန်းခြင်း၊ သွက်လက်ခြင်း၊ တန်ခိုးရှင်နတ် ဒေဝတာများနှင့် သာမန်လူသားတို့ အကြား သံတမန်အဖြစ် ဆက်သွယ် စေ့စပ်ပေးခြင်း၊ မင်္ဂလာနှင့် အမင်္ဂလာ

ဇာတိနှင့်မရဏ၊ ယင်းနှင့်ယန်၊ ဝိနှင့်မ ဆန်ကျင်ဘက်များ၏အကြား သန့်နယ် မြေအဖြစ်လည်း ရပ်တည်ခြင်းသဘော ဆောင်သည်။

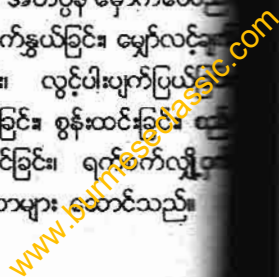
အဖြူရောင်မှာ လေဟာနယ်ဖြစ် ခြင်း၊ ကင်းမဲ့ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ဆုံးနွှဲ ခြင်း၊ အချည်းနှီးဖြစ်ခြင်း၊ အဖော်မဲ့ခြင်း၊ ရှင်းလင်းခြင်း အဓိပ္ပာယ်များရှိသည်။

ဥပမာ Bái Shuō ဝိုင်ရွှေဟု ဟူသည့် တိုက်ရိုက်အားဖြင့် “အဖြူရောင် အပြော” ဟု အနက်ရှိ၍ ဆိုလိုရင်းမှာ ပြောသမျှ အရာမထင်၊ ခဲလေသမျှ သဲရေကျရသည်ဟု ရည်ညွှန်းသည်။

သင်္ကေတနယ်ပယ်တွင်မူ နေအိမ် တစ်အိမ်၏ မျက်နှာစာ တံခါးတွင် အဖြူရောင် မီးပုံးချိတ်ဆွဲထားခြင်း၊ အဖြူရောင်အဝတ် သို့မဟုတ် စက္က တစ်ရွက် ကပ်ထားဆွဲထားခြင်း ဖြစ် သည်။

ဤအိမ်လော၌ ဒုမင်္ဂလနာမေ ကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍ ကျန်ရစ်သူ အိမ်သား များ ငိုကြွေး ကြေကွဲနေကြသည်။ ကြေညာခြင်း ဖြစ်သည်။

အပြာနှင့် အနက်ရောင်မှာ သေဆုံး ခြင်း၊ မရဏ၊ ဆုံးရှုံးလက်လွှတ်ခြင်း၊ အတိဒက္ခ၊ အတပုန် မှော်ကဝေညာ များနှင့် ဆက်နွယ်ခြင်း၊ မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့ခြင်း၊ လွင့်ပါးပျက်ပြယ်ခြင်း၊ မှောင်မိုက်ခြင်း၊ စွန်းထင်ခြင်း၊ ထည့် ဘောင်မဝင်ခြင်း၊ ရက်စက်လျှို့ဝှက် ခြင်းသဘောများ ဆောင်သည်။

ဥပမာ ဟေးတျဲန့် Hēi Diàn (အမည်းရောင်ဆိုင်း) = တည်းခို စားသောက်သူများကို လုပ်ကြံ၍ ပစ္စည်းယူသော တည်းခိုခန်း။ ဟေးဟု Hēi Hù (အိမ်ထောင်စုအမည်) = သန်းခေါင်စာရင်းမရှိသောမိသားစု စသည်ဖြင့် တင်စားသုံးနှုန်းသကဲ့သို့ တစ်စုံတစ်ယောက် အနိစ္စရောက်သောအခါ ကျန်ရစ်သူမိသားစုက အနက်ရောင်ဝတ်စုံ ဆင်မြန်းကာ ဝမ်းနည်းကြောင်းဖော်ပြကြသည်။ ယင်းကို ဒုမဂ်လဝတ်စုံ၊ အသုဘဝတ်စုံဟု ခေါ်ကြသည်။

ထိုဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော ကာလတွင် အခြားသော နေအိမ်၊ ဆိုင်ခန်း၊ ခြံဝန်း စသည်များသို့ ဝင်ရောက်ခြင်း မပြုရချေ။ မိဘကွယ်လွန်၍ ဈာပနအခမ်းအနား တက်ရောက်သောအမျိုးသမီးသည် ထိုဝတ်စုံကို ချွတ်၍ ခင်ပွန်း(ယောက္ခမ) နေအိမ်သို့ ပြန်လာသောအခါ အနီရောင်ပန်းကို ပန်၍ တက်ရလေသည်။

အပြာရောင်ထက် အနက်ရောင်က ပို၍ နက်နဲပြင်းထန်သောသဘောရှိသည်။ ဥပမာ သေဆုံးသူအား ဝတ်ပြုကန်တော့ရာတွင် ကျန်ရစ်သူသားသမီးတို့က အနက်ရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ရကာ မြေးမြစ်များက အပြာရောင် ဝတ်ဆင်ရလေသည်။

အချို့ကား သား၏ သားသမီးများကို မြေးပင်ဖြစ်လင့်ကစား (ဖခင်မျိုးရိုးလိုက်၍) အတွင်းလူ၊ မိသားစုဝင်အဖြစ် သဘောပိုက်ကာ အနက်ရောင်ကိုပင် ဝတ်ဆင်ကြလေသည်။

အလံကို ထိုကဲ့သို့ အရောင်ခွဲရုံမက သက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း၊ ဆိုင်ရာသင်္ကေတစာလုံးများ ရုပ်ပုံများလည်း ခြယ်သလေ့ ရှိကြသည်။

တရုတ်ခေလေ့ကို စံပြု ဖော်ပြထား

ခြင်းဖြစ်ကာ အခြားသော နယ်ပယ်မြို့ရွာ နိုင်ငံတို့တွင်လည်း သက်ဆိုင်ရာ ဓလေ့သင်္ကေတများ၊ စာလုံးများကို အလံတွင် တန်ဆာဆင်လေ့ ရှိကြပါသည်။ စွမ်းအင်ထူးများ ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ယူဆသော တိရစ္ဆာန်ရုပ်ပုံများလည်း ထည့်သွင်းတတ်ကြ၏။

အချုပ်အားဖြင့် အလံသည် အောင်မြင်မှုနှင့် သက်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်း တိုင်းနိုင်ငံ၏ ကိုယ်ရေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းတင် ဝင်ကြားမှု သင်္ကေတတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

ဂေါ်ဂွန် (Gorgon)

အကြည့်ခံရသူအား ကျောက်ဖြစ်သွားစေသည့် မြေဆံပင်ပေါက်သော ဂရိဒဏ္ဍာရီလာညီအစ်မသုံးဖော်အနက် တစ်ဦး၏အမည် ဖြစ်သည်။

သင်္ကေတနယ်ပယ်တွင် “ဂေါ်ဂွန်” ကို ဆန့်ကျင်ဘက်၊ ကွဲပြားခြားနားသည့်အရာနှစ်ခုအား ဆက်စပ်ရောနှောပေးသည့်အနက်ဖြင့် သုံးနှုန်းကြသည်။ ခြင်္သေ့နှင့် လင်းယုန်၊ ငှက်နှင့် စားဖွင့်မြွေ (Serpent)၊ ရွှေပြောင်းနိုင်ခြင်းနှင့် မရွှေမပြောင်းနိုင်ခြင်း။ (ဥပမာ သွာသတိက Swastika စကြာ။)

သွာသတိက စကြာသည် နေမင်းကို ကိုယ်စားပြု ပုံဖော်ထားခြင်းဖြစ်၍ နာဇီဝါဒီများ Nazism တို့က တောက်ပကောင်းမွန်သည့် အနာဂတ်ကို ဆောင်ကြဉ်းပေးနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ပုံသဏ္ဍာန်မှာ (卐) ဖြစ်သည်။ ထိုစကြာကို တရုတ်တို့က နှစ်မျိုးနှစ်စား

ခွဲခြားကာ အဓိပ္ပာယ်ဖော်ထားသည်။ လက်ဝဲရစ်စကြာ(卍) နှင့် လက်ယာရစ်စကြာ(卐) ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဝန်ဒီရီ Wang Zi ဟု ခေါ်တွင်သည်။

လက်ဝဲရစ်စကြာမှာ လောကီနှင့် သက်ဆိုင်၍ လက်ယာရစ်စကြာမှာ လောကုတ္တရာနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုအရ လက်ယာရစ်စကြာကို Shi Jiā Mù Ni ရှိကျားမုနီဟု ခေါ်သော သက္ကမုနီမြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်၏ ရင်ညွန့်တွင် တန်ဆာဆင် ပူဇော်လေ့ ရှိကြသည်။

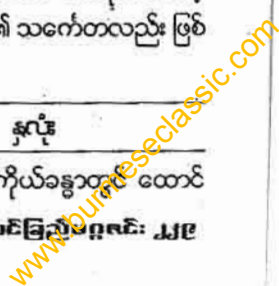
မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ တရားတော်များသည် မပျောက်မပျက်နိုင်၊ ထာဝရတည်တံ့နေသကဲ့သို့ လောကအနှံ့ ပျံ့နှံ့ဝင်ရောက်ခြင်းလည်း ရှိတော်မူသဖြင့် တည်ငြိမ်ခြင်းနှင့်လှုပ်ရှားခြင်း၊ မပြောင်းမရွှေ့နိုင်ခြင်းနှင့် ရွှေ့ပြောင်းနိုင်ခြင်း မတူခြားနားသည့် သဘောနှစ်ခု ပေါင်းစပ်နေကြောင်း ရည်ညွှန်း၍ စကြာကို ရင်ညွန့်တော်၌ ထားရှိ ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်သည်။

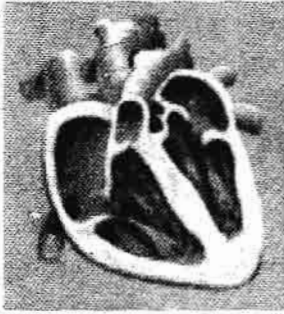
တရုတ်အယူအဆတွင် စကြာကို ထိုထက်မက ကျယ်ဝန်းစွာ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူကြပါသေးသည်။ လှပခြင်းနှင့် အကျည်းတန်ခြင်း၊ အလင်းနှင့် အမှောင်၊ နေနှင့် ညဉ့် (ဥပမာ ပိုးသောက်ယံနှင့် ဆည်းဆာ) စသည်ဖြင့် မတူခြားနားမှုများ ဆန့်ကျင်ဘက်များကို ရောနှောဆက်စပ်ပေးသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် “ဂေါ်ဂွန်” သည် သိသာထင်ရှားသော အတိုင်းအဆမဲ့ ဖန်တီးနိုင်ခြင်း၏ သင်္ကေတလည်း ဖြစ်လေသည်။

နှလုံး

လူသား၏ ကိုယ်ခန္ဓာတွင် ထောင်

လိုက်အစီအစဉ်အားဖြင့် စိတ်ဖြာ ကြည့်ပါက အဓိက ဆုံချက်သုံးခု တွေ့ရှိပါမည်။

ဦးနှောက်၊ နှလုံးနှင့် မျိုးပွားအင်္ဂါတို့ ဖြစ်ကြသည်။ နှလုံးသည် အလယ်ဆုံချက်ဖြစ်၍ ကျန်ဆုံချက်နှစ်ခုဆိုင်ရာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက် အချို့နှင့်လည်း အကျိုးအကြောင်း အားလျော်စွာ ပါဝင်ဆက်စပ်မှုရှိပါသည်။

မိခင်ရပ်အလောင်းများ ပြုလုပ်ထားရှိကြသော ရှေးအီဂျစ် ဝေဇုအယူအဆအရ နှလုံးသည် လူသား၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း အလယ်ဗဟိုချက်တွင် တည်ရှိကာ အမြဲထားဝရ လှုပ်ရှားသည်ပတ်နေရသော ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ ကလီစာတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။

လူသား၏ အသိဉာဏ် အခြေခံတည်ရှိရာ အဓိကနေရာဖြစ်ကာ ဦးနှောက်သည် ဟန်ပြသက်သက်သာတည်ရှိသော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း တွေးဆခဲ့ကြသည်။

ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင်နေနိုင်ရန်အတွက် အမြဲမပြောင်းမလဲ ရပ်တည်လျက် ပြောင်းလဲပေးနေရသော လူဗဟိုချက်သည် နှလုံးဖြစ်သည် ဆို၏။

ထိုမှ အနည်းငယ်နှောက်ကျသော အယူအဆအရ ဦးနှောက်သည် နေမင်း၊ ဖိုသဘာဝဆိုင်ရာ အစွမ်းသတ္တိ ဆက်သွယ်ချက်များ လက်ခံ သိမ်းဆည်း

ရာ နေရာဌာနဖြစ်ကာ နှလုံးသည် လမင်း၊ မသဘာဝဆိုင်ရာ စွမ်းအင်သတ္တိ ဆက်သွယ်ချက်များကို လက်ခံ သိမ်းဆည်းရာဌာန ဖြစ်သည်ဟု ယူဆလာကြသည်။

ထိုထိုစွမ်းအင်များ ဆက်သွယ်ချက်များတို့သည် နောက်ဆုံးတွင် “နှလုံး” ဆီသို့ လာရောက်စုဝေးကာ အရာအားလုံးအား လုံခြုံစွာ သိမ်းဆည်းပေးသည့် ရတနာကြတ် ဘဏ္ဍာတိုက်ယာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

ဒီဘက်ခေတ်ကာလတွင်မူ နှလုံးသည် ချစ်မေတ္တာ၏ ကိုယ်စားဖြစ်ကာ နှလုံး၏ပုံရိပ်ကို မြေပြင်နှင့်ထိစပ်နေသော ထွက်ဝင်စ၊ နေလုံးနှင့် ထင်ဟပ်ကြလေသည်။

နှလုံးသားပုံသဏ္ဍာန် ကွင်းဆက်နှစ်ခုက ရွှေလက်တွဲ မြဲမြံကြသော မောင်နှံနှစ်ဦး၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သင်္ကေတဖြစ်သည်။ ခိုင်မြဲသော မေတ္တာ သံယောဇဉ်နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ဆို၏။

ထို့အပြင်လည်း နှလုံးသင်္ကေတသည် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ခြင်း၊ အကြံကောင်း၊ ဉာဏ်ကောင်း ကွန့်မြူးခြင်း၏ ဗဟိုချက်ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ဆိုကြသည်။

နှလုံးသား ပုံသဏ္ဍာန်ချဉ်းသာမက မီးတောက်ပုံ ကြက်ခြေခတ်ပုံ သရဖူပုံ စသည့် အခြားသော ပုံသဏ္ဍာန်များနှင့် တွဲဖက်ကာ အဓိပ္ပာယ်ပိုမို ပြည့်စုံကျယ်ဝန်းစေသော သင်္ကေတအဖြစ် သတ်မှတ် အသုံးပြုလာကြလေသည်။

ဟုဂျင်းစီ

စာရွှေသူ၊ သုတေသီနှင့်

စာရေးသူ

ဆောင်းပါးရှင်များသို့...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါးများမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်၍ **ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ** ထုတ်ဝေနေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက **ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု** နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူ၊ ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းသို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကပင် ပေးပို့ခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကိုပါ သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက သင့်လျော်သောစာမူနှင့် စာအုပ်လက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပါရမီမဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၃)လမ်း၊

ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့။

www.burmeseclassic.com

နေအိမ်၏ အဓိက ဝင်ပေါက်အနီး အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာတွင် ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ ရေစည်ကြီးများ တည်ရှိနေခြင်းကို ရေခိုက်သည်ဟု ခေါ်ကြသည်။

ရေအခိုက် ပျက်ပြယ်စေရန် ရေတွင်းကို ကျောက်ခဲ၊ မြေသားများဖြင့် ဖို့သိပ် ဖျောက်ဖျက်ရန်လည်း မသင့်ပါ။ ရေသည် ငွေကြေးစီးပွားကို ညွှန်းသဖြင့် ရေထွက်နေသော ရေတွင်းကို မဖို့မဖျက်သင့်ချေ။

အိမ် အဓိကဝင်ပေါက် တံခါးမကြီးသည် ငွေကြေးစီးပွားကို ကိုယ်စားပြုသောကြောင့် ရေဓာတ်လွန်ကဲနေခြင်းသည် နေအိမ်၏ နောက်ပိုင်းရှိ စားဖိုဆောင်၏ မီးဓာတ်ကို အန်တုလွှမ်းမိုးခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခါ စားဖွယ်ရိက္ခာတို့ အဆင်ပြေပြေ ဝင်ရောက်နိုင်ရေးကို ဟန့်တားတော့သည်။ ထိုသို့ကြုံနေရပါက ဧည့်ခန်းမ၏ အပြင်ဘက်လှည့်သော နံရံ၌ “ရှန်ရှေ့”(Shāng Shǔ)ဟု ခေါ်သော တောတောင်ရေမြေ ပန်းချီကားကို ချိတ်ဆွဲပေးရသည်။

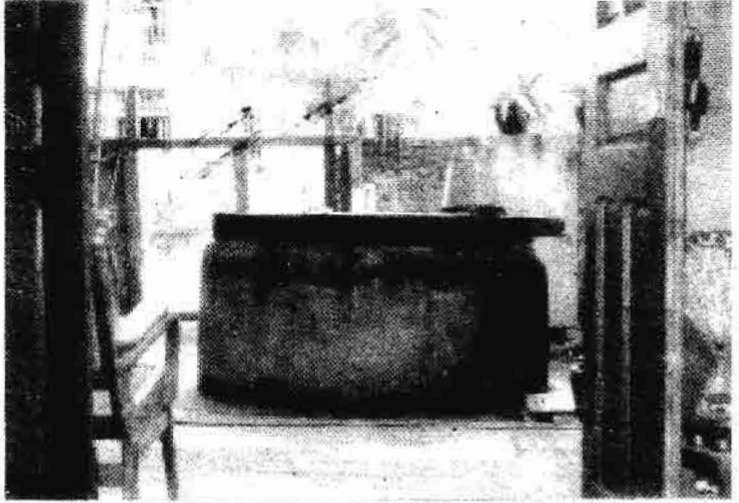
တောင်များကြားမှ ရေတံခွန်စီးကျနေပုံ၊ တောင်များကြားမှ မြစ်ချောင်းစီးဆင်းနေပုံစသည့် ပန်းချီကားများ ချိတ်ဆွဲနိုင်သည်။

ထိုပန်းချီပုံများတွင် ရေသည် မြေဓာတ်၏ ထိန်းချုပ်ခြင်းခံရသော(Ke) “ခွဲယှင်း” ဆက်သွယ်မှုကို ဖော်ပြထားသည်။

ထို့ကြောင့် လွန်ကဲသော ရေဓာတ်ကို အောင်နိုင်စွာ ထိန်းချုပ်ကာ မီးဓာတ် အားလျော့ခြင်းဟူသော ဓာတ်ကြီးငါးပါး ဆက်သွယ်မှု ဆိုးကျိုးကို ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်လေသည်။

အိမ်ရှေ့မှ ရေထွင်းအတွက်

အခိုက်ပျက်ပြယ်စေရန်

► အိမ်ရှေ့မှရေထွင်း

► ဇာတ်ခွန် ပန်းချီကား

ခွဲယှင်းဓာတ်များ အကူအညီဖြင့် သုခပြည့်ဝကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၁

စာမျက်နှာ (၃၉) မှ အဆက်

ထား၍ မရဟု ထင်ပါသည်။)

စာရေးသူမှာတော့ 'ငါ ဒီနှစ် စာမေးပွဲ အောင်ကို အောင်ရမယ်။

အားလုံးထဲမှာ အလိမ္မာဆုံးသမီး ဖြစ်ရလိမ့်မယ်' ဆိုတဲ့ အတိတ်ကောင်း နိမိတ်ကောင်းဟု ယူဆပြီး ဇွဲသတ္တိနှင့် ခွန်အားတွေ ဖြစ်လာပါသည်။

နံနက် ဝိုးလင်းတော့လည်း ထပ်ကာ ထပ်ကာ တွန်ကျူးပါသည်။ ထိုအခါ အမေက...

'ထွန်းအေး ဒီကြက်မ၊ တွန်နေတာ ယားကောင်းတူ။ ဈေးထဲမှာ သွားရောင်းလိုက်တော့'

ဟု ပြောပါသည်။

စာရေးသူက...

'အမေ ကြက်မ၊ တွန်တော့ ဘာဖြစ်တတ်သလဲ'

'ကြက်မတွန်လို့ ပိုမလင်း တဲ့၊ ဈေးလူကြီးတွေ ပြောခဲ့တာပဲ။ ဈေးထုလဲမယ်နဲ့၊ ဈေးသုံးလဲ မလွယ်နဲ့ဆိုတာလေ ပိုသမီးသိတယ် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါပြီ အမေရယ်၊ ဈေးထုံးပယ်တော့ လွဲတတ်တယ်။ ဈေးသုံးလွယ်တော့ မွဲတတ်တယ်။ ဈေးသုံး မလွယ်တာကတော့ ကောင်းပါတယ်။ ဈေးထုံးတွေကတော့ လွန်လွန်းပါတယ် အမေရာ'

အမေက ဘာမှ ပြန်မပြောသဖြင့် စာရေးသူက...

'အမေ ကျွန်မ တစ်ခုစဉ်းစားမိတယ် သိလား။ ကြက်မကြီးက တွန်တယ်။ ကြက်မကလဲ တွန်တယ်။ အဲဒီတော့ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေဟာ ရင်ပေါင်တန်းပြီး အလုပ်၊ လုပ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေတွေ၊ အခွင့်အရေးတွေ ရှိလာတော့မယ်။ အမျိုးသမီးတွေ

ဟာ ခေတ်ဟောင်းကလို အနိုင်ခံ၊ အပယ်ခံ မီးဖိုးချောင်ဝင်ရတဲ့ ဘဝမျိုး မဟုတ်တော့ဘူးဆိုတဲ့ အတိတ်တဘောင် ဖြစ်ရမယ်နော် အမေ'

'အေးပါ... အေးပါ ကဲ ကဲ ငါ့သမီး ကျောင်းသွားတော့'

အဲဒီ ၁၉၈၃ ခုနှစ်က တက္ကသိုလ် ဝင်တန်းကို အမှတ်ပေါင်း (၄၃၈) မှတ်ဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ပြီး (၁-၄-၈၄) နေ့မှာ အစိုးရရွာနမှာ ဝန်ထမ်းဖြစ်ခဲ့သည်။ မိဘကို လုပ်ကျွေးခွင့် ရခဲ့သည့် အပြင် တက္ကသိုလ်စာပေးစာယူ နောက်ဆုံးနှစ်၌ ဂုဏ်ထူး(၄)ဘာသာနှင့် အထူးအောင်ပြီး ဘွဲ့တစ်ခုကို ရယူနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကြားဝါလိုခြင်း အလျဉ်းမရှိပါ။ မိမိ၏ အနန္တဝါးပါး ရိုသေကောင်းရှိုင်းမှု၊ ကြိုးစားအားထုတ်မှု၊ ခြိုးခြံချွေတာတတ်မှုနှင့် တတ်သိလိမ္မာမှုများကြောင့် မိမိ၏ လူနေမှုဘဝကို ရွံ့နှံ့မှ ရုန်းထွက်သလို အဆင့်ဆင့် တိုးတက်ခဲ့ပုံများအား လူငယ်လေးများ အတုယူစေလိုသော ဆန္ဒများဖြင့် ရေးသားတင်ပြခြင်းကို နားလည်မှုများစွာဖြင့် ခွင့်လွှတ်စေလိုပါကြောင်းနှင့် စာချစ်သူ သုတေသီ ဆရာသမားများအနေဖြင့်...

'အိမ်ပွေးကြက်မ တွန်လျှင် ဘာဖြစ်တတ်သနည်း'

ဟူသော မေးခွန်း၏ အဖြေအား သိရှိသူများသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ဖြေကြားပေးစေလိုပါကြောင်း မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားရင်း နိဂုံးချုပ်အပ်ပါသတည်း။

ကောင်းမှုမြတ်နိုး ကောင်းအောင် ကြိုး၍ ကောင်းကျိုးအထူး ရှိနိုင်ကြပါစေ။

မြမြဝင်း (တောင်ငူ)

စာရှုသူ သုတေသီနှင့်

ဝါသနာရှင်များသို့

မိမိတို့ဒေသရှိ

ဆရာတော်ကြီးများ

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏

မိမိတို့သာသနာပြု

သမိုင်းမဝင်သော

ဖြစ်ရပ်များကို

ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့

ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့်

ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော၊

အများမသိသော

ဖြစ်ရပ်များကို

မှတ်တမ်းတင်ပြီး

ဖြစ်သွားပါမည်။

ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို

ပါဝင်

မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန်

မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

ယခင်လမှ အဆက်

'မှန်ပါ၊ ဒါကြောင့်
ဆရာတော်ကို လာဖူးရင်း
လျှောက်ထားစရာလေးလဲ
ရှိနေလို့ ရောက်လာတာပါဘုရား'
'ရေခွေးကြမ်းသောက်ရင်း
ခဏ စောင့်လိုက်ပေါ့။
ဆရာတော်တရား ထိုင်နေတယ်
ပြီးတော့မှာပါ'
ဦးပဉ္စင်း ပြန်ကြွသွားသည်။
ကျော်တင်က...
'ညွှန်သည် ရှင်းနေလို့
တော်သေးတယ်အဖေ'

ဟု ပြောသည်။
ရေခွေးကြမ်း တစ်ခွက်စီ ငှဲ့သောက်
ကာ အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်သက်နေ
ကြစဉ် ကျက်သရေခန်းတံခါး ပွင့်လာ
ကာ အတွင်းမှ ဆရာတော် ထွက်ကြွ
လာသည်။ ဆရာတော်ကို မြင်လိုက်
သည်နှင့် "ဒါ ဇမ္ဗူအေးဆရာတော်ပဲ"
ဟု ဦးစိန်ဝင်းက သိလိုက်သည်။

အကြောင်းမှာ သူ့အိပ်မက်ထဲတွင်
ဖူးတွေ့ရသော ဆရာတော်နှင့်
တထေရာတည်း တူနေသောကြောင့်
ဖြစ်သည်။ ဤသို့ တိုက်ဆိုင်မှုအတွက်
စိတ်ထဲတွင် အံ့ဩမိခြင်းနှင့်အတူ
ဝမ်းသာမှုကိုလည်း ခံစားနေရသည်။

ဦးစိန်ဝင်းက ဆရာတော်ကို ဝတ်ဖြည့်
လိုက်သည်။ ကျော်တင်ကလည်း ဦးချ
ကန်တော့သည်။ ဆရာတော်မှာ
အသက် (၄၅)နှစ်ခန့်ဖြစ်သည်။ အရပ်
မနိမ်မမြင့် မျက်လုံးမျက်ခုံးကောင်းပြီး
အကြည့်က စူးရှသည်။ မပိန်မဝ
အသားဖြူဖြူနှင့် တည်ငြိမ်သောကူခြေ
နိသည်။ နေရာထိုင်ပေါ်တွင် ဖြည်း
ဖြည်းညင်သာ ထိုင်လိုက်ပြီး ပဋိသန္ဓာရ
ပြုသည်။

မောင်ရဲစားဖြူ (စီးပွားရေး)

ကံအစွမ်းနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း (၂)

'ဘယ်က လာတာလဲ၊ မိုးကုတ်က
တော့ ဟုတ်ဟန်မတူဘူး'
'တပည့်တော် ရန်ကုန်ကပါ ဘုရား။
ရန်ကုန်မှာ စီးပွားရေး အဆင်မပြေ
ဖြစ်နေတုန်း သူငယ်ချင်းက ခေါ်လို့
ဒီမှာ ကျောက်လာတူးနေတာပါဘုရား'

'နို့ ဒီမှာရော အဆင်ပြေရဲ့လား'
'အဆင်ပြေလှတယ် မဟုတ်ပါ
ဘုရား။ ရရစားစား ဆိုရုံလောက်ပဲ
ရှိပါတယ်။ မနေ့တစ်နေ့က လူးတွင်း
ထဲမှာ အဖြစ်ဆန်းတစ်ကြုံရလို့ ဆရာ
တော်ကို အားကိုးပြီး လာလျှောက်တာ

ပါဘုရား

'အင်း အင်း ပြောပါဦး'

ဦးစိန်ဝင်းက ကျော်တင်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ "မင်းလျှောက်လိုက်" ဟူသည့် သဘောပင် ဖြစ်သည်။ ကျော်တင်က လူးတွင်းထဲတွင် ခွေးအူသံကြားရခြင်း၊ ရေပုံးလဲနေရာမှ သူ့အလိုလို ပြန်ထောင်လာခြင်းများကို လျှောက်လိုက်သည်။

လျှောက်ထားသမျှကို ဆရာတော်က ငြိမ်သက်စွာနားထောင်နေသည်။ လျှောက်ထားပြီးချိန်တွင် ဆရာတော်က ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်လိုက်ပြီး ပြောသည်။

'သူတို့က မပေးချင်လို့ပါ'

'ဆရာတော် ကူညီနိုင်ရင် ကူညီပေးပါဘုရား'

ဦးစိန်ဝင်းက အားကိုးတကြီး လျှောက်ထားသည်။

'အေးလေ ဘုန်းကြီး တတ်နိုင်သလောက်တော့ သတ္တဝါတွေကို ကယ်တင်ရမှာပေါ့'

ဆရာတော်က နေရာမှထကာ ကျက်သရေခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။ ခဏအကြာတွင် ဝါဆိုဖယောင်းတိုင်ကြီးနှစ်တိုင်ကို ကိုင်၍ ပြန်ထွက်လာသည်။ နေရာတွင် ပြန်တိုင်လိုက်ပြီး...

'ကဲ ရှေ့ ပင်းတို့ဆင်ခဲ့တဲ့ လူးတွင်းဆီ ပြန်သွား လူးတွင်းထဲဆင်းခင် အဟုာ ဒီဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ထွန်း ပြီးရင် ထက်ဝန်းကျင် မြင်အပ်မမြင်အပ် သတ္တဝါတွေကို ပေတ္တာပို့ အမှုအတန်းပေး လူထံမှာ ညဖအိပ်နဲ့ ကြားပေး နှစ်ရက်ထက် ယိုပါဘူး ပင်းတို့ ရှာပါ'

ဆရာတော်စကားကြောင့် ဦးစိန်ဝင်း တို့သားအဖ ဝမ်းသာသွားကြသည်။ ယူဆောင်လာသော ဖယောင်းတိုင်၊ မုန့်ပုံး၊ ဝတ္ထုငွေများကို ဆရာတော်အား

ကပ်လျှူသည်။ ဆရာတော်က နှုတ်မှတစ်ချက်စီ နေသည်။ ဦးစိန်ဝင်းတို့ သားအဖက "ခွင့်ပြုပါဘုရား" ဟု နှုတ်ဆက်ကန်တော့ကာ အိမ်ပြန်ခဲ့ကြသည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်စောစောတွင် တွင်းဆရာ ကိုပြုံး ဦးဆောင်၍ သူတို့ဆင်းခဲ့သော လူးတွင်းဆီ ပြန်သွားကြသည်။ ဆရာတော်မိန့်ကြားချက်ကို အားလုံးသိရှိပြီးဖြစ်၍ တက်ကြွလန်းဆန်းနေကြသည်။

လူးတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ တွင်းဝတွင် ဝါဆိုဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ကို ထွန်းကြသည်။ လေတိုက်ပြီး မီးမငြိမ်းစေရန် အကာအကွယ်လုပ်ကြသည်။ ပြီးလျှင် ဆရာတော်ရှိရာ ဘက်သို့ မျက်နှာမူကာ လက်အုပ်ချီ ရှိခိုးတိုင်တည်ကြသည်။ မြင်အပ်မမြင်အပ် သတ္တဝါအားလုံးကို အမှုဝေ၊ မေတ္တာပို့ကြပြီးနောက် လူးတွင်းထဲ ဆင်းခဲ့ကြသည်။ ယခင်စုရပ်နေရာကို ပင် စုရပ်အဖြစ် သတ်မှတ်ကာ လိုဏ်ခေါင်းတစ်ခုအတွင်း ဝင်ခဲ့ကြသည်။ တစ်နေသာ ကုန်သွားသည် ထောင်ကျောက်လေး ၃,၄ လုံးဖြင့် စခန်းသိမ်းကာ လူးတွင်းထဲမှ ပြန်တက်ခဲ့ကြရသည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်တွင်လည်း ပြုဖွယ်ကိစ္စများကို ယမန်နေ့ကအတိုင်း ပြုကာ တွင်းထဲ ဆင်းခဲ့ကြသည်။

အခြားသော လိုဏ်ခေါင်းတစ်ခုအတွင်း ဝင်ကာ ဖြုန်းများကို ရှာကြသည်။

ညနေ (၄:၀၀) နာရီခန့်တွင် စုရပ်သို့ ပြန်ရောက်ကြသည်။ မောမောပန်းပန်းဖြင့် ခြေပစ်လက်ပစ် နားကြရသည်။ စကားပင် မပြောနိုင်ကြ။ အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်သက်နေကြသည်။

ထိုစဉ် ဂူနံရံနှင့်ကပ်လျက် လဲကျနေသော ရေပုံးသည် တဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်ထောင်လာနေသည်ကို ကျော်တင်မြင်ရသည်။

'ဟော ဟော'

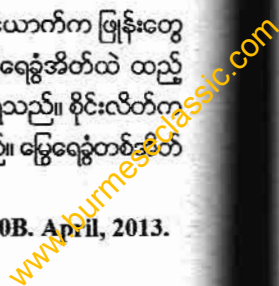
ဟု ကျော်တင်က အံ့ဩတကြီးဖြင့် လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ ကျန်လူများကလည်း အလန့်တကြား မျက်လုံးပြူးမျက်ဆန်ပြူးဖြင့် ကြည့်ကြသည်။ ရေပုံးသည် ပြန်ထောင်လာပြီးနောက် နတ်ဝင်သလို တဆတ်ဆတ်ဖြင့်လှုပ်နေပြီးနောက် ငြိမ်သက်သွားခဲ့သည်။

သူတို့အားလုံး မှင်တက်မိကာ ရေပုံးကို ငေးစိုက်ကြည့်နေကြဆဲ စတင်လှုပ်ရှားသူက ကိုပြုံး ဖြစ်သည်။ သူက ဘာကို ဘယ်လိုသဘောပေါက်သွားသည် မသိ။ စိတ်ကူးတည့်ရာကိုပဲ လုပ်လိုက်ခြင်းပေလား မပြောတတ်။ သံတူးရွင်းကို ဆတ်ခနဲလှမ်းယူသည်။

ရေပုံးကို ဖယ်ရှားလိုက်ပြီးနောက် နံရံနှင့်ကပ်လျက် အောက်ခြေကို စတင်တူးဆွနေတော့သည်။ အနက်တစ်တောင်ကျော်လောက် ရောက်သောအခါ ဖြုန်းများထွက်လာသည်။

'ကဲ အိုက်စံနဲ့ အိုက်မောင် ဖြုန်းတွေ ကျုံးကွာ'

အိုက်စံတို့နှစ်ယောက်က ဖြုန်းတွေကို ကျုံးကာ မြေရေခွံအိတ်ထဲ ထည့်သည်။ နှစ်အိတ်ရသည်။ စိုင်းလိတ်က ဆက်တူးပြန်သည်။ မြေရေခွံတစ်အိတ် ထပ်ရသည်။

ကိုပြုံးက လက်မှနာရီကို ကြည့်
လိုက်သည်။ (၄:၃၀)နာရီရှိပြီ။

'ကဲ အချိန်မီသေးတယ်။ ဆန်ခါ
သွားလှည့်ကြမယ်။ မိုးမချုပ်မီ ပြီးမှာပါ။
ပြန်ပြန်လုပ်ဟေ့'

ဇမ္ဗူအေးဆရာတော်
မှာကြားလိုက်သည် "လူးတွင်းထဲ
ညမအိပ်နဲ့" ဟူသော စကားကို
ကိုပြုံးက သတိရကာ လော
ဆော်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့အားလုံး ဖြန်းအိတ်သုံးလုံးကို
သယ်ပိုးကာ ရေရှိရာသို့ အသော့နှင့်
ကြတော့သည်။ ဆန်ခါလှည့်ကာ ငှက်
ဆစ်များကြားမှ ပတ္တမြားနှင့်နီလာတို့ကို
ရွေးချယ်ယူကြသည်။

လူးတွင်းပေါ်သို့ သူတို့အားလုံး ပြန်
ရောက်ချိန်တွင်ကား ညနေ နေဝင်ရီ
တရောဖြစ်၍ အမှောင်ထုပ်ပင်စောင်
လွှမ်းမိုးလာနေပြီ ဖြစ်ပေသည်။

* * *

စာရေးသူက စိန်ဝင်းကို မေးလိုက်
သည်။

'ဒါနဲ့ မင်းတို့ ကျောက်ကော ရခဲ့
ရဲ့လား'

စိန်ဝင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှိုက်
လိုက်ပြီး...

'ရတော့ ရပါတယ်ကွာ၊ ဒါပေမယ့်
မျှော်လင့်သလို တန်ဖိုးကြီးကြီးတော့
မဟုတ်ဘူးကွ'

'ဘယ်လောက်တန်လောက် ရခဲ့
တာလဲ'

'ငါးသိန်းစွန်းစွန်း လောက်ပါပဲကွာ'

'ဟ အဲဒီအချိန်တုန်းက ငါးသိန်း
ဆိုလဲ ဘယ်နည်းမလဲကွ'

'အေး မနည်းဘူးဆိုပေမယ့်
ဒီတစ်ကြိမ်ပဲ ရခဲ့တာကိုး။ ဒီအရင်
လူးတွင်းတွေတုန်းက ဟုတ်တိပတ်တိ
ရခဲ့တာမရှိတော့ စရိတ်စက အကုန်

အကျတွေ့က နည်းတာမဟုတ်ဘူး
လေ။

ပြီးတော့ အချိန်ကလဲ သုံးနှစ်
လောက် ကုန်သွားတယ်။ နောက်ထပ်
ရတာလဲ သောင်းကျောက်လောက်ပဲ
ဆိုတော့ စာရင်းချုပ်လိုက်ရင် ရှုံးတာ
ပါပဲကွာ'

'ဒါနဲ့ပဲ မင်းလဲ မိုးကုတ်ကနေ
ရန်ကုန် ပြန်ဆင်းလာပြန်ရော ဆိုပါ
တော့'

စိန်ဝင်းက ပြုံးလိုက်သည်။ သူ့အပြုံး
က မပီပြင်လှ။ မချိပြုံးဟု စာရေးသူ
ထင်မိသည်။ သူက ရေခွေးကြမ်းတစ်
ခွက်ကို ငဲ့သောက်လိုက်ရင်းမှ...

'အရှုံးထဲက အမြတ်လို့ ဆိုရမလား
ပဲကွာ။ မိုးကုတ်မှာ ကျောက်လုပ်ရင်း
လက်ဖက်ခြောက် အဆက်အသွယ်ရ
ပြီး ရန်ကုန်မှာ လက်ဖက်ခြောက်ဖြန့်ဖြူး
ဖြစ်သွားတယ်လေ'

'ဒါလဲ မဆိုးပါဘူးကွာ၊ တစ်ခုမဟုတ်
တစ်ခု ဖြစ်သွားတော့ ကောင်းတာ
ပဲပေါ့'

စိန်ဝင်းက ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်
လိုက်ပြီး...

'မင်းက စာရေးဆရာဆိုတော့
ကျောက်တူးတဲ့ အတွေ့အကြုံတစ်ခု

ဆက်ပြောလိုက်ဦးမယ်။
စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းပါတယ်။
'လုပ်စမ်းပါဦး'

ပြစ်ရပ်ဆန်း (၂)

သိန်းကျောက် ရပြီးနောက်
ဦးစိန်ဝင်းတို့ သားအဖသည်
ဇမ္ဗူအေး ဆရာတော်အား
မကြာခဏ သွားရောက်ကန်
တော့ကြသည်။ တစ်နေ့ ဆရာတော်
ကျောင်းပေါ်ရောက်သောအခါ ယောက်ျား
လေးယောက်နှင့် ဆရာတော် စကား
ပြောနေသည်ကို ကြုံရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးစိန်ဝင်းတို့က ဘုရား
ကန်တော့ပြီး ဆရာတော်ကို ကန်တော့
ကာ ထိုသူများ၏နောက်နားတွင်ထိုင်
ကာ သူတို့ပြောသည်ကို နားထောင်ခဲ့
ကြသည်။

အသက် (၄၀)ခန့် တွင်းဆရာဖြစ်
ဟန်ရှိသူက လျှောက်ထားသည်။

'တပည့်တော်တို့လေးယောက် လူးတွင်း
ထဲဆင်းပြီး ဖြန်းတွေ့အတော်ရလို့ ဆန်ခါ
လှည့်နေကြတုန်း ခြေချင်းဆတ်သာသာ
လောက်ရှိတဲ့ရေဟာ တဖြည်းဖြည်း ပြီးတက်
လာပါတယ်ဘုရား။ စ.စချင်းတုန်းက တပည့်
တော်တို့သတိပထားမိဘူး ဆန်ခါလှည့်ရင်း
ကနေ ရေဟာ တစ်ဆောင်လောက်ရောက်
လာပါတယ်။

သိပ်မကြာခင် ရေဟာ ပေါင်လယ်လောက်
ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရေရရှိရုံမျှသာ
ပြီး တပည့်တော်တို့နေရာမှာ လာအိုင်နေတာ
လို့ပဲ ထင်မိပါတယ်။

ဒါနဲ့ တပည့်တော်တို့လဲ နောက်တက်ကို
ဆုတ်ပြီး ဆန်ခါဆက်လှည့်နေပါတယ်။
ဒါပေမယ့် ရေဟာ ပြန်ကျမှသာ
ကြည့်ရင်ကြည့်ရင်နဲ့ကို ပြန်ပြီးတက်
လာတော့တာပဲ ဘုရား။
တပည့်တော်စိတ်ထဲမှာ ရေဟာ

စီးဆင်းသွားတာတောင် မဟုတ်ဘဲ နံကြိုးပြီး မောက်တက်လာသလိုတောင် ထင်ရပါတယ်။ ရေကြောင်းဟာလဲ ဘေးဘက်ကို ပိုပိုပြီးကျယ်ပြန့်လာပါတယ်။

စိတ်ထဲ သက်မကင်းဖြစ်လာပြီး မရိုးဘူးထင်လာတာမို့ ပစ္စည်းတွေ အမြန်သိမ်းပြီး အတင်းပြန်ပြေးရတော့တာပါပဲဘုရား။ ဒါတောင် ရေစီးနေတဲ့ ချောင်းလေးဟာ ကျဉ်းကျဉ်းလေး ရှိရာကနေ တဖြည်းဖြည်းချင်း ကျယ်ကျယ်လာပြန်၊ ရေကလဲ မြင့်သထက် မြင့်မြင့်လာနေလို့ ရေထဲကဖြတ်ပြီး လူးထဲက မနည်းတက်ခဲ့ရပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်တစ်သက်မှာ ဒီလိုမျိုးလဲ တစ်ခါမှ ကြုံဖူးခဲ့ပါဘုရား ထိုဒကာ လျှောက်ထားနေသည်ကို ဆရာတော်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ် နှင့် နားထောင်နေခဲ့သည်။ လျှောက်ထားမှုဆုံးသောအခါမှ...

'အားတိုလေယောက်ထဲမှာ တစ်ယောက်ယောက်က အများအပြားလုပ်ပီလို ဖြစ်လိမ့်မယ်'

ဟု မိန့်ကြားလေတော့သည်။ ဆရာတော်စကားအဆုံးတွင် ထိုသူလေး ယောက်သည် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ငြိမ်သက်နေခဲ့ကြသည်။ တွင်းဆရာက...

'ဟေ့ကောင်တွေ မင်းတို့ ငြိမ်မနေကြနဲ့၊ ဘယ်သူ ဘာလုပ်မိသလဲ ပြန်စဉ်းစားပြီး ပြောစမ်း'

ဟု ငေါက်ငမ်းလိုက်သည်။ ခဏအကြာတွင် အသက် (၃၀)ခန့် ရှိ သူတစ်ဦးက အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြင့်...

'ကျွန် ကျွန်တော် ဆန်ခါလှည့်နေရင်း ဆီးအောင်လာလို့ အဲဒီနေရာမှာ ဆီးသွားခဲ့ပါယ်'

တွင်းဆရာက သူ့နဖူးကိုသူ လက်ဝါးနှင့် ဖြန်းခဲခဲ့ရိုက်လိုက်ကာ...

'သေပါတော့ ငတုံးရော။ အဲဒီလို လုပ်စရာလားဟ'

ဆရာတော်က မိန့်ကြားသည်။

'အဲဒီလူတွင်းက အစောင့်အရှောက်ကြီး တယ်ဒကာ။ သူတို့ပစ္စည်းကို မပေးချင်ရတဲ့ အထဲ သူတို့ပျက်စီးတာကို လုပ်လို့ ခုလို ဖြစ်ရတာပဲ'

'မှန်ပါဘုရား။ အဲဒီလူတွင်းမှာ ဖြုန်းအထွက် တော်တော်ကောင်းတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်လဲ အားရဝမ်းသာဖြစ်နေတာ ကျောက်ကြီးကြီး အောင်နိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်ခဲ့မိတာ ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားရင်း သူ့တပည့်ဘက်သို့လှည့်ပြီး ကြိတ်မနိုင်ခဲ့မရလေသံဖြင့် တောက်ခေါက်ကာ ကြိမ်းလိုက်တော့သည်။

'မင်းတော့ကွာ တောက်'

'ကဲကဲ ဒကာ၊ ပြီးတာလဲပြီပြီ ဒေါသလဲ ထွက်ပေးပါနဲ့တော့၊ တဝန်းယှဉ်ပြီရတဲ့ အထွေးအကြံတစ်ခု သင်ဆန်းစာတစ်ခုလိုသာ သဘောထားပေးတော့၊ နောက်ဆို ဒီလို အများအပြားမျိုး မဖြစ်အောင်သာ သတိထားပြီး ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် လုပ်သွားပေါ့ ဟုတ်လား'

'မှန်ပါဘုရား၊ ဦးတင်ပါတယ်ဘုရား'

* * *

'အေးကွာ။ မင်းပြောတာလဲ အံ့ဩစရာပဲ။ လူးတွင်းတွေမှာ အစောင့်အရှောက်တွေ ရှိကြတာ မင်းပြောမှပဲ ကြားဖူးတော့တယ်'

စာရေးသူက ပြောလိုက်ရာ စိန်ဝင်းက...

'ဟုတ်တယ်ကွ။ အင်း ဆက်ပြောလိုက်ရဦးမယ်။ အဲဒီတွင်းဆရာပြောတာကို ကြားပြီး ငါလဲ အဲဒီလူးတွင်းကို စိတ်ဝင်စားသွားမိတယ်။ ကျောက်တွေက ဖြုန်းထဲမှာပဲ ရောပြီး ရှိတတ်တာကိုးကွ။ ဖြုန်းမတွေ့ရင် ကျောက်ရဖို့အကြောင်း မရှိလှဘူး။

ပြီးတော့ ဒီတွင်းက ဘယ်သူမှ မတွေ့၊ မဆင်းရသေးတဲ့တွင်း ဖြစ်ပုံရတယ်။ ငါလဲ အဲဒီလူကို အသေအချာမှတ်ထားလိုက်တယ်။ ဒီတွင်းဆရာနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်ရင် အဲဒီလူးတွင်းဆီကို သွားနိုင်မယ်ပေါ့။

အကြောင်း တိုက်ဆိုင်တယ်ပဲ ပြောရမလား မသိဘူး။ နှစ်လလောက်ကြာပြီးလို့ ဈေးထဲက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ငါ လက်ဖက်ရည်ထိုင်သောက်နေတုန်း အဲဒီလူက ငါ့စားပွဲမှာ လာထိုင်ပြီး လက်ဖက်ရည် မှာပါလေရော။

ဒါနဲ့ငါလဲ စကားရောဖောရောလုပ်ပြီး ကပ်ရတာပေါ့ကွာ။ နောက်တော့ သူ့သူဌေးနဲ့ ခွာပြသွားပြီဆိုတာ သိရတယ်။ ဒါနဲ့ ငါနို့ပူးပေါင်းဖို့ပြောတော့ သူကလဲ သဘောတူတယ်လေ။

ငါကတော့ အချိန်အားဖြင့် နှစ်လကျော်လောက်ရှိပြီဆိုတော့ ရေလဲပြန်ကျလောက်ပြီ ရေကျရင် လူးတွင်းထဲ ဆင်းမယ်ဆိုတဲ့ အကြံအစည်နဲ့ ပျော်နေတာပေါ့။ သူကလဲ သူ့ကိုယ်တွေ့ ဖြုန်းအထွက် ကောင်းဘယ်ဆိုတော့ ဟန်ကျလောက်ရဲ့လို့ ထင်အောင်ပေါ့ကွာ။

ဒါနဲ့ တစ်နေ့တော့ သူနဲ့ချိန်းပြီး

www.burmeseclassic.com

အဲဒီလူတွေကို သွားကြည့်ကြတယ်။ အံ့ဩစရာပဲ အေးကြူရေ အဲဒီလူတွေ တစ်ခုလုံး ရွံ့ဗွက်တွေနဲ့ပြည့်နေလေရဲ့။

နောက် တစ်လ၊ နှစ်လလောက်နေလို့ သွားကြည့်တော့လဲ ရွံ့ဗွက်တွေနဲ့ ပြည့်နေတုန်းပဲ။ ဒီလိုနဲ့ သုံး၊ လေးကြိမ် သွားကြည့်ခဲ့တာ ထူးမလာတာနဲ့ နောက်ဆုံး လက်လျှော့လိုက်ရတော့ တယ်။ ဒါတောင် ငါ့မှာ စိတ်မကုန်နိုင် လွန်းလို့ ရန်ကုန်မပြန်ခင် တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ပါသေးရဲ့။ ရွံ့ဗွက်တွေနဲ့ ပြည့်နေဆဲပါပဲကွာ့'

စိန်ဝင်းက နှမြောတသစ္စာ စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

စိန်ဝင်းပြောသမျှကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေရင်းမှ စာရေးသူကိုယ် တိုင်ပင် သက်ပြင်းမောတစ်လုံးကို လေးတွဲရွာ ချမ်းသွားရတော့သည်။

'ဘယ်နှယ်လဲ သူငယ်ချင်း နားထောင်ရင်း ရင်မောသွားပြီလား။ ဟင်း ဟင်း ဟင်း'

စိန်ဝင်းက သူ့စကားကို သူ့ သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။ ပြီးမှ ဆက်ပြောလာသည်။

'ဒါက ငါ့ကိုယ်တွေ့ ကျောက် မအောင်တဲ့ အတွေ့အကြုံပေါ့ကွာ။ ကျောက်အောင်တဲ့ အတွေ့အကြုံကို ကြားလိုက်ရင်တော့ မင်းလဲ ချက်ချင်း ကို ကျောက်တူးချင်စိတ် ပေါက်လာ မလား မသိဘူး'

သူက စာရေးသူကို စေ့စေ့ကြည့် ကာ ပြုံးထေ့ထေ့ လုပ်နေသည်။ စာရေးသူက...

'ကဲပါကွာ ဈေးကိုင်မနေစမ်းပါနဲ့။ ဝမ်းသာစရာရှိရင်လဲ ဝမ်းသာပြီး မုဒိတာပွားရအောင် ပြောစမ်းပါဦး'

'ကြည့်မြင်တိုင် ညဈေးက ကော်

ရည်ခေါက်ဆွဲကောင်းတယ်ကွ'

'ဟေ့ကောင် စကားခေါ်မနေနဲ့။ စာမူခရရင် အဝကျွေးမယ်'

'အမယ်လေး မင်းစာမူခ ရမှ စားရမှာဆိုရင်တော့ ငါ့လည်ပင်း ကိုးတောင်ပြည့်လိမ့်မယ် ထင်တယ်'

'မကြာပါဘူးကွ အလွန်ဆုံးကြာလှ တစ်နှစ်ပေါ့။ အပယ်မခံရရင်လေ' စကားအဆုံးတွင် နှစ်ဦးသား သဘောကျစွာ ရယ်မောမိကြသည်။ ပြီးမှပင် စိန်ဝင်းက...

'ကဲ ပြောပါမယ်ကွာ။ ကျောက်အောင်သူတစ်ယောက် အကြောင်းဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ပေါ့နော်။ ခုန ပြောခဲ့တာတွေက ကျောက်အနည်းငယ်အောင် သူနဲ့ ကျောက်မအောင်သူအကြောင်းပေါ့ ဟုတ်လား'

စာရေးသူက သူ့စကားကို တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

'ရက်ဆား'

ဖြစ်ရပ်ဆန်း[၃]

'အမျိုးသားနာမည် ကိုလှရွှေ သူ ဇနီးသည်ရဲ့ နာမည်က မလှမြင့်လို့ ဆိုပါတော့။ သူတို့က မန္တလေးမှာနေတာ ချမ်းသာသူတွေပဲ ဆိုပါတော့။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေတော့ မဟုတ်ကြဘူး။ ဘာသာခြားတွေပဲ။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံ မိုးကုတ်ကို တက်လာပြီး ကျောက်လာတူးကြတာ။

စကားစပ်လို့ ပြောရဦးမယ်။ ကျောက်တူးတဲ့ လူတွေဆိုရာမှာ နှစ်မျိုးရှိတယ်။ တစ်မျိုးက သဘာဝလူတွေလို့ပြောရမယ်။ အဲဒီလူတွေတွေကတော့ မိုးကုတ်မြို့နယ်ထဲမှာ နေရာအနှံ့ပဲ။

ပြောရရင်တော့ သဘာဝအလျောက်

ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့လူတွေ။ အထဲမှာတော့ လိုက်ခေါင်းတွေပေါ့။ ဟိုးတစ်ချိန်တုန်းကတော့ ကြိုက်တဲ့တွင်းထဲဆင်း ဖြုန်းရှာ ဆန်ခါလှည့် ကံထိုက်သလို ရမယ်ပေါ့။

နောက်တစ်မျိုးကတော့ လူလုပ်တဲ့ လူတွေလို့ ဆိုရမယ်။ အဲဒါကတော့ တွင်းဆရာရဲ့ အဆုံးအဖြတ်နဲ့ ကိုယ်တိုင် မြေကိုတူးပြီး ဖြုန်းကိုရှာတာ။

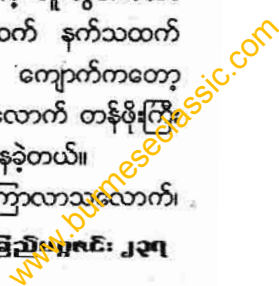
ဥပမာပြောရရင် များသောအားဖြင့် သုံးပေပတ်လည်လောက် လူတစ်ကိုယ်ဝင်သာရုံလောက် မြေကိုတူး၊ မြေစာတွေထုတ် မြေအောက်ကို ငါးပေတစ်ဆက်လောက်ထိတူး၊ ပြီးရင်ဘယ်ဘက်ကို ဆက်တူးရမယ်ဆိုတာကို တွင်းဆရာက ဆုံးဖြတ် ဆက်တူးပေါ့။

အပေါ်က မြေမပြိုအောင်တော့ တကူးထောက်တွေထည့်၊ ဘေးနံရံကိုလဲ လိုအပ်သလို ထောက်ထား။ အဲဒီလိုမျိုးတစ်ခါ အောက်ကို ငါးပေတစ်ဆက်လောက် ဆက်တူး။

ဒီလိုနဲ့ မြေအောက်ကို ဆက်တူးသွားတာ။ ဒါလဲ ကြွက်တွင်းလို့ပါပဲ။ မြေအောက်မှာ မြွေလိမ်မြွေကောက်ပဲ၊ ဖြုန်းရှိနိုင်မယ့်နေရာကို လိုက်တူးသွားရတာကိုး။ ငွေကုန်ကြေးကျ အလွန်များတဲ့အလုပ်ပါပဲ။

ကိုလှရွှေက ငွေကြေးတတ်နိုင်တော့ အဲဒီလို လူတို့ဆွဲ လူတွေတွေတာ တခြားအကြောင်းတွေလဲ အများကြီးပေါ့ကွာ။ ဒါပေမယ့် လူတွေကသာ တစ်ဆက်နဲ့တစ်ဆက် နက်သထက် နက်သွားတယ်။ ကျောက်ကတော့ မျှော်မှန်းထားသလောက် တန်ဖိုးကြီးကြီးမရဘူး ဖြစ်နေခဲ့တယ်။

ရက်တွေ ကြာလာသလောက်

တွင်းက နက်လာ
သလောက် အရင်း
အနီးကများပြီး
ကြာတော့ “ပြာ” လာ
တော့တာပေါ့။
လူးတွင်းကိုလဲ
ဆက်တောင်မတူးနိုင်
တဲ့ အခြေအနေထိ
ရောက်လာတယ်။
ဆက်တူးဖို့ ငွေကြေး
အင်အားက မရှိတော့လို့

ရပ်ကို ရပ်ထားလိုက်ရတော့တယ်။
အဲဒီလို ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိ
လောက်အောင်ဖြစ်နေတုန်း သူ့
မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က မျှူအေး
ဆရာတော်ဆီသွားဖို့ တိုက်တွန်းတယ်။
ပထမတော့ သူတို့က ဘုန်းကြီးဆီ
ဘယ်သွားချင်ပါ့မလဲ။ ဒါပေမယ့် သူလဲ
သိနေတယ်။ ဆရာတော် ကယ်မ၊ ပေး
လိုက်လို့ အနည်းနဲ့အများ အဆင်ပြေ
သွားကြတယ် ဆိုတာတွေကိုလေ။ ကြံ
ရာမရတဲ့အဆုံး သူတို့ ဆရာတော်ဆီ
ရောက်သွားကြတယ် ဆိုပါတော့။
ဆရာတော်က မေးတယ်။
‘ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ ဒကာ’
‘တပည့်တော်က မန္တလေးကပါ
ဘုရား။ ကျောက်လာတူတာ အဆင်
မပြေဘူး ဘုရား။ ရှိသမျှလဲ ကုန်ပါပြီ။
အဲဒါကြောင့် ဆရာတော်ဆီ အားကိုး
တကြီး လာခဲ့ရတာပါဘုရား’
ဆရာတော်က ပြန်မေးတယ်။
‘ဒကာက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်
ဘူး မဟုတ်လား’
‘မှန်လှပါ တပည့်တော် ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင် မဟုတ်ပါဘုရား’
‘ဒါဆိုရင်တော့ ဘုန်းကြီး ဒကာကို
ဘာမျှ မကူညီနိုင်ပါဘူး။ ပြန်ကြပါ’
ဆရာတော်က စကားလဲဆုံးရော

နေရာက ထသွားပါလေရော၊ ကိုလှရွှေ
တို့လဲ ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ ကျန်ခဲ့
တော့တာပေါ့။
နောက်တစ်ပတ်လောက် ကြာ
တော့ သူ့မိတ်ဆွေတွေရဲ့ တိုက်တွန်း
ချက်အရ ဆရာတော်ဆီ လှူဖွယ်
ဝတ္ထုတွေနဲ့ ရောက်သွားပြန်ရော။
ဒါပေမယ့် ဆရာတော်ကလဲ ပြတ်ပြတ်
သားသားပဲ ငြင်းလွှတ်လိုက်တယ်။
သူတို့လဲ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ပြန်ခဲ့ရ
ပြန်တာပေါ့။
ဒါပေမယ့် ကိုလှရွှေကလဲ ဇွဲမလျှော
ဘူး။ ဆရာတော်ဆီ ထပ်ကာထပ်ကာ
သွားတယ်။ သူ့အတွက်က ကောက်ရိုး
တစ်မျှင်ပဲလေ။ တခြားအားကိုးစရာမှ
မရှိတော့တာ။ နောက်ဆုံး ဆရာတော်
ကို ခြေသလုံးဖက်ပြီး တောင်းပန်
တယ်။ ဆရာတော်ကလဲ သူတို့ကို
ကရုဏာ သက်သွားတယ် ထင်ပါ
တယ်။
‘ကဲ ကောင်းပြီ။ ဘုန်းကြီး တတ်နိုင်
လောက် ကူညီမယ်။ ဒါပေမယ့် ဘုန်း
ကြီးကို ကတိတစ်ခု ပေးရမယ်။
တကယ်လို့ ကျောက်အောင်ရင် ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်အဖြစ် ခံယူပါမယ်ဆိုတဲ့
ကတိပဲ။ အဲဒီကတိကို ပေးနိုင်မလား’
ကိုလှရွှေတို့လဲ ဒီစကားကြားတော့

အတော်လန့်သွားကြတာပေါ့။
‘တပည့်တော်တို့ကို တစ်ပတ်
လောက် စဉ်းစားခွင့်ပေးပါဘုရား’
လို့ ခွင့်တောင်းနိုး
ပြန်ခဲ့ကြတယ်။ သူတို့
လင်မယား အကြိမ်ကြိမ်
တိုင်ပင်ကြတာပေါ့။
ဘာသာပြောင်းရင်
သူတို့ အသိုင်းအဝိုင်းခွဲ
အကြဲခွဲခံရမယ့်အရေးက
အဆိုးဆုံးပေါ့။ ဒါပေမယ့်
နောက်ဆုံးမှာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ကြ
တယ်။ သူတို့မှာ စီးပွားပျက်သလောက်
အခြေအနေကို ရောက်နေပြီကိုး။
ဆရာတော်ဆီသွားပြီး...
‘တပည့်တော်တို့ ကတိပေးပါတယ်
ဘုရား’
လို့ လျှောက်ထားလိုက်တယ်။
ဆရာတော်က ဖယောင်းတိုင် ပေးလိုက်
တယ်။ တွင်းဝမှာ အုန်းငှက်ပျောပွဲ
ပေးပြီး တစ်တိုင်ထွန်းပြီးရင် လူးတွင်းထဲ
တစ်တိုင်ယူသွားပြီး ထွန်းလို့မှာတယ်။
“မနက်ဖြန်ခါ နေ့လယ်(၁၂)နာရီ
မကျော်ဘူး။ စအိုမှာ ရလိမ့်မယ်” တဲ့။
ဒါနဲ့ ကိုလှရွှေတို့လင်မယားလဲ အား
ရဝမ်းသာ ပြန်ခဲ့ကြတယ်’
စာရေးသူက စိန်ဝင်းစကားကို ဖြတ်
မေးမိသည်။
‘နေပါဦး မသိလို့ မေးစမ်းပါရစဉ်း။
မင်းပြောတဲ့ စအိုမှာ ရလိမ့်မယ်ဆိုတော့
စအိုဆိုတာက ဘာလဲ’
‘ဪ မင်းကလဲ ဒါက ကျောက်
သမားတွေရဲ့စကား။ စအိုဆိုတာက
လူးတွင်းရဲ့ အလယ်တည့်တည့်
အောက်ခြေလို့ ဆိုတာကွ။ ကဲ ရှင်း
ပြီလား’
‘ဪ အေးအေး’ ဟုတ်ပါပြီ။
ဆက်ပြောပါဦး’

'ဒါနဲ့ နောက်နေ့မနက်ကျတော့ ဆရာတော်ပြောတဲ့အတိုင်း သူ့အချိန်ကိုက် ပွဲပေး။ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပြီး လူးတွင်းကို ဆက်တူးကြတယ်။ တကယ်ပဲကွာ နေ့လယ်(၁၂)နာရီ မထိုးခင် မိနစ်ပိုင်းလောက် အလိုမှာပဲ ကျောက်ကြီးတစ်လုံး ရတယ်။ တကယ့်ကို အောင်သွားတာမောင်။ ဘယ်လောက်တန်ဖိုးမယ် ထင်သလဲ'

စိန်ဝင်းက စာရေးသူကို အကဲစမ်းသလို မေးလာသည်။

'အင်း မင်းပြောတဲ့စကား အသွား အလာအရ တော်တော်တန်ဖိုးကြီး လိမ့်မယ်ထင်ပါရဲ့'

'အေး မင်းသိရင် သွားရည်ကျလိမ့်မယ်။ ဟား ဟား ဟား ဟား'

'ပြောစမ်းပါဦး ဘယ်လောက်တန်သလဲ'

'သိန်းသုံးထောင် ကျော်တယ်ကွ။ ဟိုးခေတ်ကဆိုတော့ မင်း စဉ်းစားကြည့်ပေါ့။ နေ့ချင်းညချင်းကို ချမ်းသာသွားတော့တာပေါ့'

'ဒါနဲ့ သူတို့လင်မယားရော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ ဖြစ်သွားကြလား'

'အို ဖြစ်တာပေါ့ကွ။ ဆရာတော်ဆီ သွား။ လျှာလိုက်တာတွေ ဆိုတာလဲ သူတို့နာမည် ကမ္ဘာပေါ်တွေနဲ့ အများကြီးပါပဲ။ ဆရာတော် ဒကာရင်းတွေ ဖြစ်သွားတာပေါ့'

'ခု အဲဒီဆရာတော် ရှိသေးလား'

'ရှိပါ့မောင် ရှိပါ့ရှိပါ့။ ဒါပေမယ့် ဆရာတော်ကျောင်းက ရိပ်သာကြီး ဖြစ်သွားပြီကွ။ မင်းသွားလို့ မရတော့ဘူး။ တရားအားထုတ်ချင်ရင်တော့ သွားပေါ့ ဟား ဟား ဟား'

'အေးပါ ထားပါတော့'

စာရေးသူက စဉ်းစားရင်း ပြောမိ

သည်။ 'တို့ အစက စကားကို ပြန်ကောက်ရရင်တော့ ဒါဟာ အတိတ်ကံ ပါလာလို့ပဲကွ နော်'

'မိတ်ဆွေကောင်း ရှိခြင်းဆိုတာကိုလဲ ဒီကိစ္စမှာ မေ့လို့မရဘူးနော်'

'မြတ်စွာဘုရားက ကြီးပွားချမ်းသာကြောင်း ဟောခဲ့ရာမှာ အရှင်အာနန္ဒာကို

“အာနန္ဒာ လောကမှာ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းသာ မှန်မှန်ကန်ကန် ရရှိမယ်ဆိုရင် ကောင်းသော အရာမှန်သမျှ ဘယ်အရာမဆို ပြီးပြည့်စုံနိုင်တယ်” လို့ ကလျာဏမိတ္တ

သုတ်မှာ မိန့်ကြားခဲ့တယ် မဟုတ်လား။

ဒီနေရာမှာ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းဆိုတဲ့စကားနဲ့ မှန်မှန်ကန်ကန် ရရှိမယ်ဆိုရင်ဆိုတဲ့ စကားတွေဟာ အတော်ကို ကျယ်ဝန်းနက်နဲတယ်လို့ ငါထင်တယ်။ ခုလဲ ကြည့်လေ ဇမ္ဗူအေးဆရာတော်ဟာ ကိုလှရွှေအတွက်တော့ တကယ်ကိုပဲ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းကို မှန်မှန်ကန်ကန် ရရှိခြင်းပဲ မဟုတ်လား'

'နို့ မင်းလဲ ဆရာတော်ဆီ ရောက်တာပဲ မဟုတ်လား။ မင်းကတော့ သူ့လို မကြီးပွားပါလား စိန်ဝင်းရာ။ အင်း

မတုပအပ်ရာ(၄)ပါးဆိုတဲ့ အသံ ရယ်၊ ဉာဏ်ရယ်၊ ကံရယ်၊ ဆံ (ဆံပင်) ရယ်လို့ ရှိရာမှာ မင်းခွဲကံက အဲဒီကိုလှရွှေရဲ့ကံကို မမီဘူးထင်ပါရဲ့နော်'

'ငါတင်မကပါဘူး။ တခြားသူတွေလဲ ဆရာတော်ဆီ ရောက်ကြတာပါပဲ။ အားလုံးတော့ ကိုလှရွှေလို ချမ်းသာမသွားကြပါဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ ငါလဲ ဆရာတော်နဲ့တွေ့လို့ ထိုက်သလောက်တော့ ရခဲ့တာပဲမဟုတ်လား။ ဒါလဲ ကလျာဏမိတ္တသမ္ပဒါလို့ပဲ ဆိုရမှာပေါ့'

'အေးကွာ ဒီကောက်ချက်ကတော့ စက်လေးပါပဲဟုတ်တဲ့ ပုဗ္ဗစကတပညတ္တာဆိုတဲ့ အတိတ်က ကောင်းမှုကုသိုလ်ရှိခြင်းဆိုတာဟာ ဘဝမှာအတော်ကို အရေးပါတယ်လို့ ထင်တာပါပဲ။

ဘာဖြစ်လို့လဲ မေးရင် မကြံဘဲနဲ့လဲ ဖြစ်တတ်သလို ကြံလျက်နဲ့လဲ ပျက်တတ်တယ်လို့ ဆိုတာကိုကွ အဲဒါကိုက ကံကို ညွှန်းသလို ဖြစ်နေတယ်လေ။ ကံ အချိန်လဲ အဖော်လင်သွားပြီ ပြန်လိုက်ဦးမယ် သူယ်ချင်ချေ'

စာရေးသူက ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ စိန်ဝင်းက...

'တို့ ကြုံတဲ့အခါ ဆက်ဆွေးနွေးကြသေးတာပေါ့ကွ။ ဒါထက် မင်းစာမူခရရင် ငါ့ကို လာကျေးဇူးတော့ မမေ့နဲ့နော် ဟား ဟား ဟား'

(အမည်နာမများကို လွှဲပြောင်းရေးသားထားပါသည်။ ဤဇာတ်လမ်းအား ပြောပြပေးခဲ့သော ငယ်သူငယ်ချင်း ဝင်းစိန်တို့မိသားစုအား အထူးကျေးဇူးတင်လျက်)

မောင်အေးကြူ (စီးပွားရေး)

www.burmeseclassic.com

သတ္တဝါများ

အသက်ကယ်ပင်

လောက်သေပင်

စာရေးသူအနေနဲ့ အဲဒီလို နာမည်ပေးရခြင်းမှာ သတ္တဝါများကို မေတ္တာရှေ့ထား ကယ်ချင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် သုံးစွဲဖူးသော ဆေးပင်လဲဖြစ်။ စာရေးသူတို့အလယ်ပိုင်းဒေသများတွင် ပေါက်သော အပင်ဖြစ်ပြီး အလွယ်တကူလဲတွေ့ရှိနိုင်တယ်။

ပထမဦးစွာ အကျိုးပြု ပြောချင်တာကတော့ စာရေးသူပိတောက်မှာ သွားရောဂါဖြစ်ပါတယ်။ သွားရောဂါဖြစ်သော သွားများနားပြီး ပါးစပ်အတွင်းမှအနံ့ဆိုးများထွက်သော် စာရေးသူအနေအလယ်ပိုင်းဒေသ (နဖူးဆေးပင် (ခေါ်) လောက်သေပင်အရွက်)ကို (၃)ခွက်၊ (၁)ခွက် ကျပြီး ရေအနွေးလေးကို ပါးစပ်ထဲငုံပြီး (၂)မိနစ်၊ (၃)မိနစ်ခန့်ထားပြီး ထွေးပစ်ပါ။ ထိုအခါ သွားကိုက်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ့ခြင်းများ ပျောက်ပါတယ်။

ဈေးသည်များအနေနဲ့လဲ မိုးဦးကာလမှာ ငါးပိဆိုင်များမှာ “ငါးပိနဲ့လောက်”၊ “ရွှေနဲ့ကျောက်” ဆိုသကဲ့သို့ လောက်တွယ်ခြင်းမှ ကာကွယ်ရန် အရွက်များကို ငါးပိအိုးများနဲ့ အိတ်များအပေါ်တွင်ထားခြင်းဖြင့် လောက်တွယ်ခြင်းမှ ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်။

တိရစ္ဆာန်များမှာလဲ နွား၊ ဆိတ်၊ ကျွဲများမှာ ဖြစ်တတ်သော ခွာနာများကို ခွာအတွင်းရှိ လောက်များ သေစေရန် လောက်သေရွက် (ခေါ်) နဖူးဆေးပင်၏ အရွက်များကို ထောင်းထုပြီး၊ အရည်

များကို ခွာနာများအတွင်းသို့ အထပ်ထပ် နာရီခြား ညှစ်ထည့်ခြင်းဖြင့် လောက်များကို သေစေပြီး သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

စာရေးသူအနေနဲ့ စာရေးသူ၏ ဇာတိမြို့တွင်းရှိ လမ်းတွင် တစ်ခါတလေ မြို့ထဲမှ အချို့သော ခွေးများမှာ ပိုင်ရှင်များ ဆေးနည်းမသိတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် မကျတတ်တာလား၊ မသိပါ။ ခွေးများ နားများမှာ အပုပ်လိုက်ကာ လောက်များ တဖွားဖွား မြေပြင်သို့ ကျရောက်ကာ ခွေးများမှာ မခံရပ်နိုင်အောင် ခံစားရပါတယ်။

စာရေးသူအနေနဲ့ တိရစ္ဆာန် ချစ်တတ်တဲ့သူထဲမှ တစ်ယောက် အပါအဝင် ဖြစ်သောကြောင့် ခွေးပိုင်ရှင်များကို ပြောချင်တာကတော့ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့ ခွေးများကို စာရေးသူပြောတဲ့ **နဖူးပင် (ခေါ်) လောက်သေရွက်ပင်မှ အရွက်ကိုထောင်းပြီး၊ ယင်းဖြစ်နေသော ခွေးများ၏ နားထဲ၊ မြေခွကြားထဲရှိ အနာခေါင်းများထဲသို့ ညှစ်ပေးခြင်းဖြင့် တစ်နေ့ (၃)ကြိမ်လုပ်ပေးခြင်းဖြင့်၊ (၇)ရက်အတွင်း ခွေးများ၏ အသက်ကို ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်။**

ဤသို့ဖြင့် သတ္တဝါများ၏ အသက်ကို တစ်ပင်လုံး အသုံးပြုနိုင်သောကြောင့် သတ္တဝါများ အသက်ကယ်အပင်ဟု စာရေးသူအနေနဲ့ တင်စားအမည်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ငုခါး(အောင်လံ)

သွားဖုံး အဖုအကျိတ်

သက်သာပျောက်ကင်းဆေးနည်း
အာခံတွင်းရောဂါ စွဲကပ်သူတွေများပြားလှပါတယ်။ သွားနာ၊ သွားကိုက်၊ သွားဖုံးရောင်နေသူတွေဟာ နေဝင်မိုးချုပ် အပုပ်ချိန်မှာ ပြင်းထန်စွာ အော်ဟစ်ခံစားနေရတယ်။

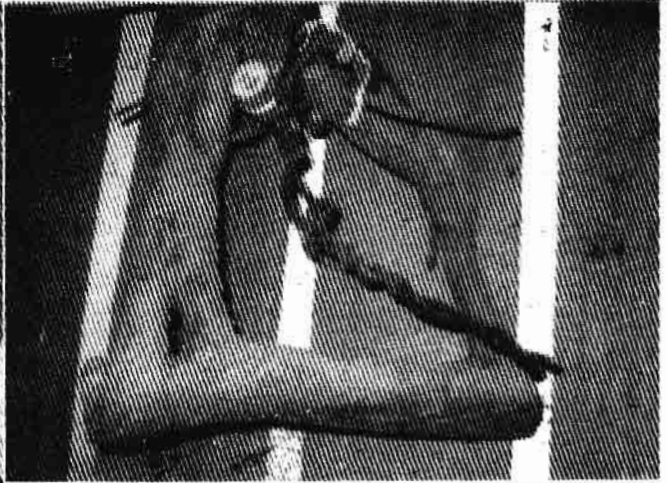
ရွာရိပ်ဝန်းကျင်၊ လယ်ယာ ခြံစည်းရိုးမှာ အလေ့ကျ ရှင်သန်ကြီးထွားတဲ့ **သပွတ်ခါးသီး အစိုအား၊ ကျောက်ပျဉ်မှာ အနစ်ရအောင်သွေးပါ။** မနက်တစ်ကြိမ်၊ အိပ်ရာဝင်တစ်ကြိမ် အာခံတွင်း အနံ့အပြား ပွတ်တိုက်ပေးရမယ်။

သွားဖုံးအဖုအကျိတ် ဖြစ်ပွားရာ အဓိကထား ပယ်ပယ်နယ်နယ် သိပ်ရမှာပါ။ အချိန်တိုရက်ပိုင်းအတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားလိမ့်မယ်။ **သပွတ်ခါးသီးအစို မရရင် အခြောက်ကို ရေနဲ့စိပ်ပြီး အနစ်ရအောင် ပြုရမှာပါ။**

သပွတ်ခါးသီးအမှုန့်အနစ် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ဝင်သွားလို့ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် မဖြစ်ပွားတာ အမှန်ပါ။ နေ့စဉ် သွားတိုက်ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုကြည့်ပါ။ နာကျင်ကိုက်ခဲမှု သိသာထင်ရှား ကင်းစင်သွားပါလိမ့်မယ်။

လွင်လွင်မော်(စက)

www.burmeseclassic.com

◆ သိုက်အတွင်း သစ်တံခါးမှာလဲ တစ်မျိုး ထူးခြားနေပါတယ်

◆ သိုက်အတွင်း တွေ့ရတာတွေ သစ်တံခါး

အန္တရာယ်ကင်း လာသိမ့်စေသော

သစ်တံခါးများ

ကျွန်မတို့ ကရင်ပြည်နယ်ဘက်မှာ တော့ မြန်မာလို 'သစ်တံခါး'၊ ကရင် တိုင်းရင်းသား ဘာသာစကားနဲ့တော့ 'သိန်းတလောင့်' လို့ ခေါ်ဆိုကြပါတယ်။

ကျွန်မတို့ အဖော်တစ်စု ဘုရားဖူး အပြန်မှာ မြိုင်ကလေး ဖိုးနွီးမှာရှိတဲ့ လကမ္ဘာစားသောက်ဆိုင်မှာ ဝင်ရောက်ပြီး ထမင်းကြော် ဝင်စားကြပါတယ်။ ထမင်းကြော် စားကြရင်း ဆိုင်ရဲ့အတွင်း ခန်းကို ကြည့်လိုက်တော့ ရွှေချထားတဲ့ သစ်တံခါးကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရပါတယ်။

အဲဒီပစ္စည်းမျိုးကိုတော့ တချို့အိမ်များ ဈေးဆိုင်များတွင် တွေ့မြင်ရတာပဲပါတယ်။

'ဘယ်လိုကောင်းပါသလဲ' လို့ ဆိုင်ရှင်ကို မေးကြည့်တော့... 'ဒီလို ဆရာမတို့ရဲ့... သစ်တံခါးက သစ်ပင်တစ်ပင်မှာ တံခါးကြီးတစ်ခုလို

ပိုင်းပိုင်းမျိုး ရှိတတ်သလို ပုံစံအမျိုးမျိုး နဲ့လဲ သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်နေတတ်ပါတယ်။ သိဒ္ဓိအချို့ ရှိနေတယ်လို့ ရှေးလူကြီးသူမတွေ ပြောကြပါတယ်' 'ဘယ်လိုသိဒ္ဓိမျိုးလဲ၊ ဘယ်လို ကောင်းတာလဲဆိုတာ ဗဟုသုတအဖြစ် ပြောပေးပါဦး'

'သစ်တံခါးရဲ့ အစွမ်းက ကိုယ့်ကို သူများတွေ မကောင်းကြံစည်လို့ မရဘူး။ စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက် ဘယ်လို အင်းတိုက်တွေနဲ့မှလဲ ကြံစည်လို့မှ မရပါဘူး။ လာဘ်ရှင်တယ်ဆိုတာတော့ ဦး ယုံကြည်ပါတယ်။

ဒီရွှေချထားတဲ့ သစ်တံခါးကြီး ရပြီး တဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ထိပေါက်တာ နှစ်ခါ ရှိပါပြီ။ တိုက်ဆိုင်တယ်လို့ပဲ ဆိုရမလားဘဲ။ ဦးလေးတို့ ဒီဆိုင်ကလေးက မြိုင်ကလေး-ဘားအံ သွားတဲ့ ကား

လမ်းဘေးမှာ ရှိပေမယ့် နားအေးပါးအေး လာစားသောက်ကြတဲ့သူတွေ များပါတယ်။ ဆရာမတို့ ဝင်လာတဲ့ တံခါးဝ အပေါ်မှာလဲ သစ်တံခါးလေးတစ်ခုရှိပါတယ်'

လို့ ပြောရင်း ပြသပေးပါတယ်။ သဘာဝသစ် သစ်တံခါးများကား ကျွန်မတို့ ကရင်ပြည်နယ်အနှံ့ အိမ်ဆိုင်များတွင် ချိတ်ဆွဲထားတာကို တွေ့မြင်ရပါတယ်။ သစ်တံခါးအကြောင်းကို တော့ သိသူများ ရှိပေမယ့် မသိသူတွေလဲ ရှိပေမယ်။ သို့ပါ၍ ဗဟုသုတအဖြစ် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါတယ်။

အနန္တပေတ္တာများဖြင့်...

အင်ကြင်းပေ
(ပညာရေး ဘာဆံ)

www.burmeseclassic.com

ယခင်လူမှ အဆက်

ရွှေတောင် ကြည်မောင်စိန်

ကျမ်းစာ (၂) စောင်စလုံး ဖိုမီးခလို့ ပြာကျသွားတော့ ဦးစန္ဒောဘာသ ဖိတ် သက်သာရာ ရသွားပုံပေါ်တယ်။ ဘယ် ညာ လက်နှစ်ဖက်ကို လက်ဝါးချင်း ပွတ်တယ်။ မီးရဲနေတဲ့ ဖိုခွင်ကိုလဲ ဧကသီနဲ့ ဖုန်းခနဲ ဖုန်းခနဲ ခါတယ်။ ပြာတွေက လွင့်ယုံသွားပြန်တယ်။ ဒေါသတကြီးနဲ့ ဖိုရုံကို တံခါးပိတ်ပြီး ကျောင်းပေါ်ကို တက်သွားတယ်။

ကျမ်းစာ မီးခလို့ ရလာတဲ့ပြာတွေက ဆရာတော့် ရှေ့နောက်ဝဲယာ ခြံရံပြီး လိုက်သွားတယ်။

အဲဒီလို ကိစ္စဝိစ္စတွေ ပြီးသွားလို့ (၇)ရက်လောက်အကြာမှာ ဆရာ တော် ဦးစန္ဒောဘာသရဲ့ကျောင်းကို အသက် (၈၀)ကျော်၊ (၉၀)နီးနီး အဘိုး ကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။

အဘိုးကြီးက ဆရာတော့်ကို ရိုနှိုး

ယဟိဒ္ဓိယှင် သိဒ္ဓိယှင် . . . ကို (၂)

ဦးချ ဝတ်ဖြည့်ပြီးတော့ ဆရာတော့် ကျောင်းမှာ ခေတ္တခဏ တည်းခိုပါရ စေ။ ရှေ့ခရီး မဆက်ခင်လေးတင်ပါ မကြာပါဘူးဘုရားလို့လဲ ထပ်လျှောက် ပြန်တယ်။

ဆရာတော်က ဘုန်းကြီးကျောင်း သားတွေ အိပ်တဲ့ ဧရပ်တစ်ဆောင်မှာ နေရာချထားလိုက်တယ်။

အဘိုးကြီးက ကျောင်းသားတွေနဲ့ ရောရောနှောနှော နေတတ်၊ ထိုင်တတ် တယ်။ လိုက်လိုက်လျောလျောနေ တယ်။ ညမှာတော့ အဘိုးကြီးက ကျောင်းသားတွေကို ပုံပြောတယ်။

ဘိုးဘိုးအောင်အကြောင်း၊ စကြာ

မင်းလေးအကြောင်း၊ ပုဂံပြည်က ရှင်အဇ္ဈကောသ ဆရာတော်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်ပျံတဲ့အကြောင်း၊ မြေလျှိုး တဲ့အကြောင်း၊ ထမင်းမဆာ အာဟာရ သိဒ္ဓိပြီးတဲ့အကြောင်း၊ တုတ်၊ ဓား၊ သေနတ် ပြီးတဲ့အကြောင်း စတာတွေ ပဲ။

ကျောင်းသားတွေက အဘိုးကြီးကို သဘောကျကြတယ်။ အဘိုးကြီးကို "အဘိုး" လို့ ခေါ်ကြတယ်။ ပုဆိုးကို ဒူးပေါ်ပေါင်ပေါ် တင်ထားပြီး ထိုင်နေ တဲ့ အဘိုးကြီးဘေးမှာ ကျောင်းသား တွေ ဝိုင်းနေကြတယ်။ ဆရာတော် ဦးစန္ဒောဘာသ

www.burmeseclassic.com

သီတင်းသုံးတဲ့ ကျောင်းမကြီးရဲ့ အပေါ်ထပ် ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်ပြီးကြည့်လိုက်တော့ ကြည့်နူးဖွယ်မြင်ကွင်းကို ထင်းခနဲ မြင်လိုက်ရတယ်။ အဘိုးကြီးက အလာကြီးပဲလို့ မှတ်ချက်ချမိတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ အဘိုးကြီးက “ဆရာကောင်းထံ နည်းမခံ ဂုဏ်မာန်တကြားကြား” လို့ တိုင်ပေးတယ်။ ကျောင်းသားတွေကလဲ သံပြိုင်လိုက်ဆိုကြတယ်။ ထပ်ကာထပ်ကာ တိုင်တယ်။ အားရပါးရ ဆိုကြပြီးတဲ့နောက် အိပ်ကြတော့တယ်။

အဘိုးကြီးကတော့ဖြင့် မအိပ်ဘူး။ ဖရပ်အပြင်ကို ထွက်ထိုင်နေတယ်။ တစ်ညလုံး ထိုင်နေတယ်။ အအေးမမိဘူး။ မပျားဘူး။ နောက်နေ့မှာ အကောင်းဟာတိ ကျန်းကျန်းမာမာ နှာဖေး ချောင်းဆိုးတောင် မရှိဘူး။

နောက်နေ့ အရုဏ်ဆွမ်း စားနေတုန်း ဒီအဘိုးကြီးဟာ ဒူးပေါ်ပေါင်ပေါ်ထိုင်တယ်။ တစ်ညလုံးလဲ မအိပ်ဘူး။ အသက်ကလဲ (၈၀)ကျော် (၉၀) နားနီးနီး။ ဇရာက ပြတာလား။ သူငယ်ပြန်တာလား။ နဂိုနေတတ်တဲ့ အကျင့်လား။ မေ့မေ့လျော့လျော့ကြီးလား။ ခရီးပန်းလာလို့လားနဲ့ လား လားတွေ အများကြီးကို ဆရာတော်တွေ့တယ်။ ခဏပါပဲ။ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်သွားတယ်။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးတော့ အဘိုးကြီးကို သွားခေါ်ခိုင်းတယ်။

ဆွမ်းပိုင်းကိုချ ကျောင်းသားတွေ စာဖို့ ထမင်းပိုင်းပြင်တယ်။ အဘိုးကြီးကိုလဲ တစ်ခါတည်း ဝင်စားခိုင်းတယ်။ ကျောင်းသားတွေက ဆွမ်းဟင်းခွက်တွေ ထိုးထိုးပေးတော့ ဆွမ်းဟင်းခွက်တိုင်းကို မယူဘူး။ ဟင်းတိုင်းမစားဘူး။ ထမင်းလဲ သိပ်များများ မစားဘူး။

ဆရာတော် လှမ်းကြည့်တော့ တစ်ပန်းကန်ပဲ။ ဒါတောင်မှ လျော့လျော့လေး။ အသက်ကြီးလို့ အစားဆုတ်တယ် ထင်ပါရဲ့လို့ တွေးတယ်။

အရုဏ်ဆွမ်းစားအပြီး တစ်နာရီလောက်အကြာမှာ ဆရာတော် စာဝါချတယ်။ ဦးပဉ္စင်းတွေ ကိုရင်တွေ၊ ကျောင်းသားတွေ ရွတ်သံဖတ်သံ၊ စာအံသံတွေ ညံသွားတယ်။ အဘိုးကြီးက ဖရပ်ဘေးပတ်ပတ်လည်က မြက်တွေကို နုတ်နေတယ်။

စာဝါချအပြီး ကျောင်းသားတွေကိုရင်တွေ၊ ဦးပဉ္စင်းတွေ နေ့ဆွမ်းအတွက် ဆွမ်းခံထွက်ကြတော့ အဘိုးကြီးက ဆရာတော် သီတင်းသုံးတဲ့ ကျောင်းမကြီးဘေးက မြက်တွေကို နုတ်နေတယ်။ ပါးစပ်ကလဲ ပွစိပွစိနဲ့ ရွတ်နေသံကို ဆရာတော် ကြားရတယ်။ အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ရွတ်နေတာ။ သေသေချာချာ နားစိုက်ပြီး ထောင်လိုက်တော့ “ဆရာကောင်းထံ နည်းမခံ ဂုဏ်မာန်တကြားကြား”

အဘိုးကြီးက ဆရာတော်ကို ရိပ်ကာသိကာ လျှောက်နေတာ။ စောင်းပါးရိပ်ခြည် လျှောက်နေတာ။ ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်းပြောရင် ရိပ်မိလောက်မယ် ထင်တယ်နဲ့ တူပါရဲ့။

ဆရာတော် နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးတော့ ကျောင်းသားတွေ ဖရပ်မှာ ပြန်ပြီး ခဏအိပ်ကြရတယ်။ အဘိုးကြီး

လဲ ဖရပ်မှာ အိပ်နေတယ်။ ကျောင်းသားတွေ အိပ်ရာကနိုးလို့ စာတွေ အံကြတော့ စာတွေပြန်ကြတော့ အဘိုးကြီးက အိပ်တုန်းပဲ။

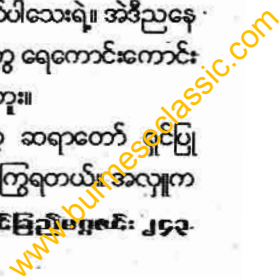
နေ့ စာဝါချပြီးတော့ ညနေ (၃)နာရီထိုးပြီ။ ကျောင်းသားတွေ ရေတွင်းမှာ ရေပိတ်ကြရတယ်။ ရေတွင်းကြီးက တိမ်ပေမယ့် စက်သီးတပ်ပြီးတော့ အုန်းဆံကြီး တုတ်ကြီးနဲ့ ဆွဲကြရတာ။ တုတ်ကြီးကြီး ဟိုဘက်ဒီဘက်မှာ ကျောင်းသားတွေ နေရာယူကြတယ်။ ဆွဲကြတယ်။

ဆရာတော်က ကျောင်းသားတွေ ရေဆွဲနေတာကို ကြည့်နေတုန်း အဘိုးကြီး ကျောင်းသားတွေဆီကို ရောက်လာတယ်။ သူလဲ ဆွဲမယ်တဲ့။ ပုဆိုးတိုတို ဝတ်ထားတယ်။ ဆွဲတယ်။ ဆွဲတယ်။ နောက်တော့ ကျောင်းသားတွေကို ဖယ်ခိုင်းတယ်။ သူတစ်ယောက်တည်း ဆွဲမယ်တဲ့။

ပြေးပြေးပြီးဆွဲလိုက်တာ တစ်ပုံပြီး တစ်ပုံပဲ။ ခဏနဲ့ အုတ်ကန်တစ်လုံး ပြည့်သွားတယ်။ ကျောင်းထဲ၊ ဖရပ်ထဲ ကုဋိထဲမှာ ရေတွေပြည့်သွားတယ်။ မီးဖိုချောင်တောင် မကျန်ဘူး။ ကျောင်းသား (၂)ယောက်စီ၊ (၂)ယောက်စီ ရေအိုးတစ်လုံးစီကို တစ်ယောက်လက် တစ်ဖက်စီဆွဲလို့... အဘိုးကြီးကလဲ တစ်ယောက်တည်း ဆွဲလို့... ဆွဲတဲ့ ရေပုံးကြီးက အကြီးကြီး။

မောပုံမပေါ်ဘူး။ ရေတွင်းအဖုံးပေါ်မှာထိုင်ပြီး ရေပုံးထိန်းပေးတဲ့ ကျောင်းသား စက်သီးကြားမှာ လက်ညှပ်ပါ မသွားတာ တော်ပါသေးရဲ့။ အဲဒီညနေ ကျောင်းသားတွေ ရေကောင်းကောင်း မဆွဲလိုက်ကြရဘူး။

တစ်နေ့တော့ ဆရာတော် ရှင်ပြု အလှူတစ်ခုကို ကြွရတယ်။ အလှူက

ဆရာတော်ကျောင်းမှာ လုပ်တာပါ။ ကျောင်းသားကလဲ ဆရာတော်တယျာ ပေါ့။

အလှူရှင်က ပိုက်ဆံချမ်းသာတော့ အိမ်မှာ မထူထပ်ထိုးတယ်။ နာမည်ကျော် ဆိုင်းကို ငှားတယ်။ ကျောင်းရှိ သံဃာ ကုန်ပင့်တယ်။ အဲဒီအပြင် အလှူရှင် သက်စေ့ သံဃာတော်များကိုပင်တယ်။ အလှူနေ့ အရုဏ်ဆွမ်းကို ကျောင်းမှာ လာကပ်တယ်။

နေ့ဆွမ်းဘုန်းပေးဖို့နဲ့ အလှူရေစက် ချ တရားဟောဖို့ အလှူအိမ်ကို ဆရာ တော် ကြွရတယ်။ ဦးပွင်းတွေရော၊ ကိုရင်တွေရော ဆရာတော်နဲ့ ပါသွား တယ်။ ကျောင်းသား (၅)ယောက်လဲ လိုက်သွားရတယ်။ ကျန်တဲ့ ကျောင်း သားတွေက ကျောင်းမှာ အဘိုးကြီးနဲ့ ကျန်ခဲ့တယ်။

အလှူရေစက်ချတာရား ဟောကြား ချီးမြှင့်ပြီး သာဓုအနုမောဒနာ အသံတွေ ဘဝင်ညံ့သွားတယ်။ အချိန်ကလဲ ညနေ (၃)နာရီထိုးပြီ။ အလှူအိမ်ကနေ ကျောင်းကို ဆရာတော် ပြန်ကြပြီ။

ကျောင်းအဝင်မှာ ကျောင်းဝင်းထဲက ဆူညံအော်ဟစ်သံတွေ ကြားရတယ်။ ကျောင်းရှေ့က ရေတွင်းနားက အသံ တွေပဲ။ မြင်တော့ မမြင်ရသေးဘူး။ ကွယ်နေတယ်။ ကျောင်းထဲကို အဝင် မှာ တောင်ကုန်းဆန်ဆန် အတက် ကလေးတစ်ခုရှိတယ်။ မော့တက် ကလေး။ တက်သယောင်ယောင်လေး ပါ။ အဲဒီကုန်းအတက်ထိပ်မှာ ဇရပ် တစ်ဆောင်က မြင်ကွင်းကို ကွယ်နေ တယ်။ အသံသာကြားရတယ်။ ဟိုတက် ကလဲ မမြင်ရဘူး။ ဒီဘက်ကလဲ မမြင် ရဘူး။

ဇရပ် တံစက်မြိတ်အရောက်မှာ ဆရာတော်က လက်ပြပြီး အရပ်ခိုင်း

တယ်။ ဇရပ်ကိုကွယ်ပြီး ကြည့်လိုက်ပါ ချေတော့... အဘိုးကြီးက ကျောင်း သားတွေနဲ့ ကျည်းသားရိုက်နေတာပါ လား။ အဘိုးကြီးက ဖမ်းတဲ့အလှည့်။ ဆရာတော်က ရှေ့ဆက်မလှမ်းဘဲ ကြည့်နေလေတော့ ဦးပွင်းတွေ၊ ကိုရင်တွေ၊ ကျောင်းသားတွေ ရပ်ကြည့် နေကြရတယ်။

ကျည်းသားရိုက်မယ့်သူက ဖိုးသိန်း၊ ကျောင်းသား... ဘုန်းကြီးကျောင်း သား ဆိုပေမယ့် အသက်က (၁၇)နှစ် ကျော်ပြီ။ ရှင်လူရွက်တာ ဘာကြာ သေးတုန်း။ ရဟန်းဘောင် တက်မလို့ အားယူနေတာ။ ကြည့်နေကြတဲ့ မြင်ကွင်းမှာ ဖိုးသိန်းက စကြာရိုက်မယ့် ဟန်ကို တွေ့ရတယ်။ ဟုတ်တယ်။ စကြာရိုက်လိုက်တယ်။

ဖိုးသိန်းက စကြာအရိုက် ပုဆိုးကွက် ထောက်ကို ခါးတောင်းကျိုက်ထားတဲ့ အဘိုးကြီးကလဲ အခုနဲ့ အရိုက်နဲ့အခုနဲ့၊ တော်တော်မြင့်တား။ အဘိုးကြီးက အာကာပုံပဲ လေထုထဲမှာ ကျည်းသား ကို ဖမ်းတယ်။ မိတယ်ဗျာ။ အံ့ဖွယ် မြင်ကွင်း။

အဘိုးကြီး ခုန်ရာက ပြန်အကျ လက်ထဲက ကျည်းသားကို လွှတ်လိုက် တယ်။ ကွက်တိပဲ။ ဒုံတိုင်ကို ထိသွား ပြီ။ ဖိုးသိန်းရှုံးပြီ။

အဘိုးကြီးရိုက်တဲ့အလှည့်... ကျည်း သားကို ရိုက်ကွက်အစဉ် ခြေမ၊ ဆင်စွယ်၊ ဖယ်လယ်၊ အဖျင်း၊ ထမင်း

ဆုပ် စတာတွေ မရိုက်ဘူး။ နောက် ဆုံး ရိုက်ကွက် စကြာကိုပဲ ရိုက်ကွက် ကျတယ်။ အတော့တောင် မရိုက်ဘူး။ စကြာမှစကြာ။

ကျည်းသားလေးကို ဘယ်လက်နဲ့ ကိုင် ညှာလက်က ကိုင်ထားတဲ့ ကျည်းသားရိုက်တုတ်ပေါ်တင်ပြီး ထိ ထားတယ်။ ကျည်းသားကို မြှောက်ပြီး ကျည်းသားရိုက်တံနဲ့ လှည့်တယ်။ စကြာလှည့်တယ်။

တစ်ကြိမ်လှည့်တယ်။ နှစ်ကြိမ်လှည့် တယ်။ သုံးကြိမ်၊ လေးကြိမ်၊ ငါးကြိမ် အထိလှည့်ပြီး ကျည်းသားကို ကျည်းသားရိုက်တံနဲ့တွဲပြီး ခေါ်သွား တယ်။ ကျည်းသားကလဲ ကပ်ပါသွား တယ်။ မြေမကျဘူး။ (၅)ကြိမ်လောက် လှည့်အပြီးမှာတော့ ကျည်းသားကို မြှောက်ပြီး ရိုက်လိုက်တယ်။

လေထုကို ဖောက်ထွင်းပြီး ဝိုးခနဲ မြည်ပြီးထွက်သွားတယ်။ ဘယ် ကျောင်းသားမှ မဖမ်းနိုင်ဘူး။ ဘယ် ရောက်သွားလဲ မသိကြဘူး။ အံ့ဩစရာ လက်တွေ့၊ မျက်တွေမြင်ရတဲ့ အဖြစ် ဆန်။

ဆရာတော် ခြေစလို့ လှမ်းပြီ။ တပည့်တွေလဲ နောက်တော်ပါးက ထပ်ကြပ်မကွာ ဖဝါးထပ်မျှ လိုက်ကြရ ပြီ။ ကျည်းသားရိုက်တဲ့ ကွင်းကို ရောက် တော့ အဘိုးကြီးက ဆရာတော်ကို လက်အုပ်ချီပြီး ရှိခိုးကန်တော့တယ်။

ခါးတောင်းကျိုက်ကြီး တကျားကျား နဲ့ ပေါင်နှစ်ဖက်က ထိုးကွင်းတွေဆိုတာ ပြောင်လို့၊ မျက်နှာကြီးက ပြုံးတုံ့တုံကြီး။ ဘယ်နှယ်လဲ မြင်တယ်မဟုတ်လား ဆိုတဲ့သဘော။

ဥပုသ်နေ့ဆိုတော့ စာပါချထား တယ်။ နားတယ်။ အဖိတ်နေ့ နေ့ တစ်ဝက် နေ့ခင်းပိုင်း စာပါနားတယ်။

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းဝင်းထဲက သရက်ပင်တွေမှာ ရင့်နေတဲ့ သရက်သီးတွေကို ခူးကြ တယ်။ ဦးပွင်းတွေ ကိုရင်တွေ၊ ကျောင်းသားတွေ အဖွဲ့ အဖွဲ့တွေ ခွဲပြီး ခူးကြတယ်။

အောက်ကနေ တံချွန်ခူးကြ၊ အပင် ပေါ်တက်ပြီးတော့ ခူးကြနဲ့ မြိုင်မြိုင် ဆိုင်ဆိုင်ကြီး။ အလုပ်လုပ်ရင်း ပျော်နေ ကြတယ်။ သရက်သီးခူးတဲ့ နေရာကို အဘိုးကြီး မယောင်မလည်နဲ့ ရောက် လာတယ်။ သူလဲ ခူးမယ်ပေါ့။ ကျောင်းသားတွေက ပျော်ကြတယ်။ အဘိုးကြီးကို ချစ်လဲချစ်ကြတယ်။ ကူပြီး ခူးပေးတော့မယ်ဆိုတာ သိနေ ကြသလိုပဲ။

ဆိုကောင်းမြည်ကောင်းပဲ။ ခါချဉ်ရဲ့ တဲ့ သရက်ပင်ကြီး တစ်ပင်ကို ခူးကြတဲ့ ကိုရင်တွေ၊ ကျောင်းသားတွေ သရက် ပင်ပေါ် မတက်နိုင်ကြဘူး။ တက်ဖို့ ဝေးစွ အောက်ကနေပြီး တံချွန်နဲ့ ခူးတာတောင် ခါချဉ်က ကိုက်တယ်။ ဘယ်လိုမှ နှိမ်နင်းလို့ မရဘူး။ လက်မှိုင် ချရပြီ။

အဲဒီသရက်ပင်နားကို အဘိုးကြီး ရောက်လာတယ်။ သူ တက်မယ်တဲ့။ ကျောင်းသားတွေ ကိုရင်တွေက လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးလို့ အားပေးကြ တယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ အဘိုးကြီး တော့ ခါချဉ်တွေ သီးနေအောင် ကိုက် တော့မှာပဲလို့လဲ တွေးနေကြတယ်။

သရက်ပင် အခြေလုံးပတ်က ကြီး တယ်။ အဘိုးကြီး သရက်ပင်ခြေရင်း ရောက်တဲ့အခါ ခါးတောင်းမြှောင် အောင် ကျိုက်တယ်။ ကြီးတစ်ချောင်း ကို ခါးမှာချိတ် နောက် သရက်သီး ထည့်မယ်အိတ်ကိုယူ သရက်ပင်ကို ခုန်ပြီးဖက်လိုက်တယ်။

ကွာမကျဘူး။ တောက်တဲ့တစ် ကောင် ကင်နေတဲ့အတိုင်းပဲ။ ပေါင်တံ ထိုးပြီး တက်တယ်။ ပေါင်တံ ထိုး၊ ထိုး ပြီး တက်သွားလိုက်တာ ရှဉ့်ကလေး တစ်ကောင် တက်သွားတဲ့ အတိုင်းပဲ... မြန်ဆန်လိုက်တာ လိုက်မခီနိုင်ဘူး ကြည့်စမ်း။

သရက်ပင်ပေါ်ကို အဘိုးကြီး ရောက်သွားတော့ တစ်ကိုင်းက တစ် ကိုင်းကို အကူး သရက်သီးတွေ ခူးပုံက မျောက်တောင် ခေါင်းမူးပြီး ရှုံးလောက် တယ်။ ကြိုးကို သရက်ကိုင်းကြီးတစ် ကိုင်းအပေါ်ကိုတင်၊ ကြိုးတစ်စကို တခြားအကိုင်မှာ ယာယီချည်၊ နောက်တစ်စကို သရက်သီးထည့်မယ့် အိတ်ကို ချည်တယ်။

ခူးလို့ရတဲ့ သရက်သီးတွေကို အိတ် ထဲထည့်ပြီး ကြိုးကို လျှော့လျှော့ ချပေး တယ်။ အောက်က သိမ်းတဲ့သူတွေ မနိုင်ဘူး။ ခါချဉ်တွေကလဲ မကိုက်ကြ ဘူး။ ခါချဉ်အုံတောင် မပျက်ဘူး။ ကျောင်းသားနဲ့ ကိုရင်တွေသာဆိုရင်...

ဆရာတော် မြရွာ အလျှူကနေ ပြန်ကြွလာတဲ့နေ့။ ကျောင်းဝရောက် တယ်ဆိုရင်ပဲ အော်သံ၊ ဟစ်သံတွေ ညံနေအောင် ကြားရတယ်။ အကျယ် ကြီးမှ အကျယ်ကြီး။ အသံကြီးက ဟိန်း ဟိန်းထွက်လာတယ်။ ဟေးခဲနဲ

ဟေးခဲနဲ လက်ခေါက်မှုတ်သံ၊ လက်ခုပ် တီးသံတွေ ကြားရတယ်။ ကြည့်လိုက် လေတော့...

အပြေးပြိုင်ပွဲကြီး ကျင်းပတော့မလို ပါလား။ အဘိုးကြီးက ကလေးတွေနဲ့ ပြိုင်မှာ အသင့်အနေအထား။

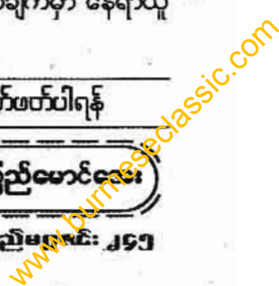
ကျောင်းသားတွေက အားအင်တွေ တိုးပြီး ဖွံ့ဖြိုးနေကြတဲ့ တက်သစ်စ အရွယ်၊ နုပျိုဆန်းသစ်စ ကိုယ်ခန္ဓာ စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးနေတဲ့အချိန်။ အဘိုးကြီး က အဲဒီကျောင်းသားတွေနဲ့ အပြေးပြိုင် မယ်ဆိုတော့ နိုင်မလား။ ဝေးစွ ရှုံးမယ် ... လက်ရှောင်။

ခုခေတ်လိုဆို ဒိုင်ချုပ်နဲ့ ဒိုင်နဲ့ လက်ထောက်ဒိုင်နဲ့ အမှတ်ပေးဒိုင်နဲ့ လို့ ပြောရမယ်ထင်တယ်။ စည်ဆတွလဲ တားလို့။ ပြေးလမ်းတစ်လျှောက်က ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး။ ပန်းအဝင်မှာတော့ နွယ်ကြိုးကို ဟိုဘက်ကတစ်ယောက်၊ ဒီဘက်ကတစ်ယောက် ကျောင်းသား (၂)ယောက်က ကိုင်ထားကြတယ်။

စပြေးမယ့် နေရာမှာ စောင့်တဲ့သူ ကလဲ ဟိုဘက်တစ်ယောက်၊ ဒီဘက် တစ်ယောက်။ ပန်းအဝင်နွယ်ကြိုးထိပ် မှာ တားဖမ်းမယ့်သူက ဟိုဘက်တစ် ယောက် ဒီဘက်တစ်ယောက်။ ဟိုဘက်ဒီဘက် တစ်ယောက်စီ၊ တစ်ယောက်စီ၊ ပြေးလမ်းထဲကို တချို့ ကျောင်းသားငယ်တွေ ဝင်မလာနိုင် အောင် ဓာတ်ကွယ်တားဆီးကြမယ့် ကျောင်းသားကြီးတွေက ပြေးလမ်း သေး တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ နေရာယူ ထားကြတယ်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ရွှေတောင် ကြည်မောင်လေး

‘တူ...တူ...တူ...တူ’

ဟူသော နားထင်ချိုသော ရေခဲခွေးငွေ့ စက်ခေါင်းလေးက တူသံပေသံများ ကြားရသည့် စက်ရုံကြီးထဲမှ ထွက်ခွာ လာခဲ့ပါပြီ။

ရထား စက်ခေါင်းပေါ်မှာကတော့ တာဝန်ရှိသူ ဝန်ထမ်းသုံးယောက်က ရထားတွဲနောက်ဆုံး ရထားထိန်း၏ ခရာတွတ်သံနှင့် အလံစီမံကို မျှော်လင့် စောင့်စားရင်းနှင့် ရထားနောက်ပိုင်းကို မကြာခဏ တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ ကြည့်နေကြရတာပေါ့။

ရထားမထွက်မီမှာ မီးထိုးတာဝန် ကို ယူထားသူ မောင်သောင်းကလည်း မီးပေါင်၊ ရေပေါင် မကျအောင် ကျောက်မီးသွေးနှင့် ထင်းများကို အချိုး ကျ ထိုးနေသလို ဆီလောင်းတာဝန် ယူထားသူ မောင်ထွေးကလည်း လိုအပ်သလို ဆီလိုက်၊ ကျောက်မီးသွေး ထုနေသလို တာဝန်ခံ စက်ခေါင်းမောင်း စက်မိုလ် ကိုကြာရွှေကလည်း မီးခိတ်၊ ရေဂိတ် မှန်၊ မမှန် စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီး အရန်သင့်ပင် ဖြစ်နေပြီ။

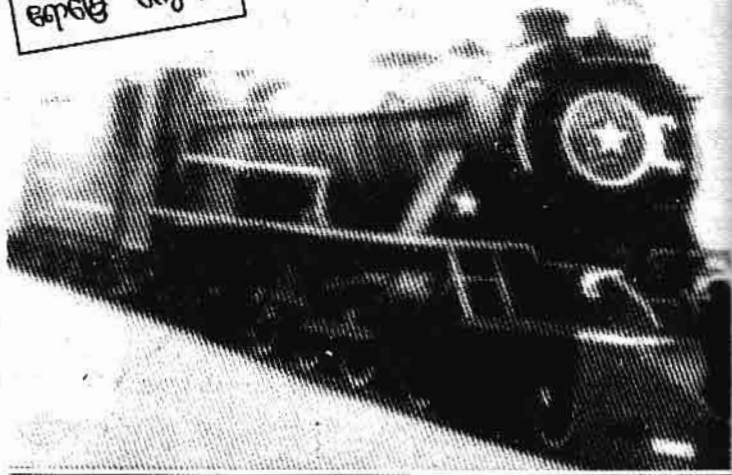
ထိုအချိန်က ရထားလမ်းပိုင်းများ ကောင်းမွန်ရခြင်းမှာ ရာသီဥတုနှင့် သဘာဝဘေးဆိုးကြီးများ မရှိခြင်း ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ သတ်မှတ် ထားသော ခိုင်ခန့်ထက် ပိုမောင်းခြင်း မရှိကြသော်လည်း ဘူတာအဝင်အထွက် တော့ အချိန်မှန်ပါသည်။

ဟင်္သာတ၊ ပုသိမ်၊ ကြာခင်းဟူသော ရထားလမ်းပိုင်းများတွင် ထိုစဉ်အချိန် အခါက ဒီဇယ်ရထားစက်ခေါင်းများ ပြေးဆွဲခြင်း မရှိသေးပါ။ ဟင်္သာတ၊ ပုသိမ်၊ ကြာခင်း အစုန်အဆန်ရထား (၄)စီးမှာ လူ့စီးလော်ကယ်ရထားများ ဖြစ်ကြသလို ကုန်ရထားကတော့ ပုသိမ်နှင့် ကြာခင်းအတွက် အဝင်ရှိပြီး

ဂန္တီရ-ရထားနှင့်

ဝိညာဉ်ရွှား

ရောမြေ ကျော်၆၀

● (၁၉၆၀-၁၉၆၅)များကာလတွင်က ဘုရားငွေ့စက်ခေါင်း YB-YC အမျိုးအစားများ

အထွက်မရှိသလိုအထွက်ရှိပြီးအဝင်မရှိ သောတစ်ရက်ခြား ဆန်နှင့်စပါးရထား များသာ ပြေးဆွဲခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ အပိုစက်ခေါင်းအတွက် ရှန်တီန် (ခေါ်) တွဲရွှေစက်ခေါင်း တစ်ခေါင်းသာ လျှင် စက်ရုံတွင် မြဲမြံစွဲစွဲရှိပါသည်။ စက်မိုလ်၊ မီးထိုး ဆီလောင်းတို့ကို အတွဲလိုက် အလှည့်ကျစနစ်ဖြင့် ဖွဲ့ စည်း၍ ပေးထားပါသည်။

လွတ်လပ်ရေးအောင်ပွဲ ပြည်ထောင် စုနှင့် မေဒေးနေ့ အလုပ်သမားပွဲတော် နေ့များတွင်လည်း စက်ခေါင်းများကို ပြိုင်ပွဲအဖြစ် ဆုပေးရာတွင် သန်ရှင်း သေသင်လှပမှုကို ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယနှင့် ဇွဲဆုအဖြစ် ဌာနဆိုင်ရာ လူကြီးများက ပေးကြပါသည်။ ထိုပြိုင်ပွဲတွင် စက်ခေါင်းမောင်း ဦးကြာရွှေတို့ ဆရာတပည့်သုံးဦးက ပထမဆုကို နှစ်စဉ် ရရှိကြပါသည်။ လမ်းပိုင်းများတွင် အပျက်အစီး စက်

ချိုပွင်းမှုများ မရှိသဖြင့်ဦးကြာရွှေက... ‘ငါ့စက်ခေါင်းလေးက ဂန္တီရ ရထား လေးပါကွာ’ ဟု မကြာခဏ ဆိုသလို သူတပည့် တွေကို ပြောပြလေ့ ရှိပါသည်။ တစ်နေ့တွင် ဦးကြာရွှေတို့ ဆရာ တပည့်သုံးဦး မောင်းနှင်လာသော ရထားလေးသည် ပုသိမ်မှ ထွက်လာရာ တွင် အချိန်မှန်ပါသော်လည်း လူစီးတွဲ တစ်တွဲ ဘီးပူသဖြင့် ရေကြည်ဘူတာ တွင် ဖြုတ်ထားပြီး ခရီးသည်များကို ကျန်ရထားတွဲများပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ နေရာယူစေပြီးမှ စုတ်မောင်းခဲ့ရသဖြင့် ခမောက်စုဘူတာသို့ ရောက်ချိန်တွင် ညနေ(၅)နာရီထိုးပြီး ဖြစ်သလို ရထား စက်ခေါင်းကလည်း ရှေ့ကို မောင်း၍ မသွား နောက်ဘက်ကို ဆုတ်ပြန်တော့ ရှောရှောရှူရှူပင်။ ‘မီးပေါင်အပြည့်၊ ရေအပြည့် အားလုံး ဖူးပါပဲ’

ဟု မီးထိုး ကိုမောင်သောင်းက ပြောသော်လည်း စက်ခိုလ် ကိုကြာရွှေက စိတ်ပျက်စွာဖြင့် "တောက်"ဟု တက်ခေါက်ပြီး...

'မောင်ထွေး... စက်ခေါင်းဘီးတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ထားတဲ့ ရထားမောင်းတံတွေကိုသေချာအောင်စစ်ဆေးစမ်းကြာ'

ဟု ပြောဆိုပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း လိုက်ကြည့်ပါသည်။ သို့သော် ဘာမျှ မတွေ့ အားလုံး ကောင်းမွန်ပါသည်။

သူက မကျေနပ်၊ ရှေ့ ယုံသလင်း ဘူတာဘက်ကို မောင်းလျှင် လုံးဝ မသွား၊ နောက်ဘက် ဒိုက်ပျက်ဘက်သို့ မောင်းလျှင် စက်ခေါင်းက ခပ်သာသာ နောက်ပြန်သွား၏။ သူ ဘဝင်မကျနှင့် မတင်မကျ ဖြစ်နေမိသည်။

'ခက်တာပဲကွာ... စက်ခေါင်းက ဒီနေ့ကျမှ ဘယ်လိုဖြစ်ပါလိမ့်'

ဟုပြောဆိုပြီး စိတ်ပျက်ပျက်ဖြင့် ဘူတာထဲမှ ခုံတန်းလျားပေါ်တွင် ပက်လက်လန်၍ စဉ်းစားနေပေတော့သည်။

ဘူတာ တာဝန်ကျရုံပိုင်က...

'ဘယ်လိုလဲ စက်ခိုလ်ကြီး... ဟင်္သာတကို အကူစက်ခေါင်း တောင်း လိုက်ရမလား'

ဟု ဆိုသောအခါ ဦးကြာရွှေက...

'နေပါဦး ရုံပိုင်ကြီးရယ်၊ ကျုပ်တို့ ကြိုးစားကြည့်ပါဦးမယ်'

ဟု ပြောဆိုပြီး စက်ခေါင်းကို ဖြုတ်ပြီး၊ တွဲဆိုင်းနောက်မှ ချိတ်ပြီး တွန်းကြည့်ရာတွင် ဘူတာရပ်ဝန်းမှ အလံအချက်ပြတိုင်ရှေ့ အရောက်တွင် ရထားတွဲဆိုင်းက ဆက်လက်မသွားတော့ဘဲ တုံ့ခနဲ ရပ်၍သွားလေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နွားဖြူကြီး တစ်ကောင်သည် သံလမ်းအလယ်တွင် ရပ်ပြီး ရထားတွဲကို ခြေစုံပစ်ပြီး ဝှေ့

လိုက်သဖြင့် ထိုဖြူသောနွားကြီးလည်း ဖင်ထိုင် လဲကျသွားပြီး ထိုနေရာမှာပင် ပျောက်သွားလေတော့သည်။

ရထားတွဲပေါ်မှ ခရီးသည်တချို့က ထိုနွားကြီး ပျောက်သွားပုံကို မယုံကြ။ တွဲအောက်ပိုင်းများသို့ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးများဖြင့် ထိုးကြည့်ပြီး ရှာကြပါသော်လည်း ထိုနွားကြီး၏ အစအနကိုပင် မတွေ့ကြရပါ။

ထိုအချိန်တွင် ည(၇) နာရီ မှောင်စပျိုးနေပြီ ဖြစ်သည်။ တွဲဆိုင်းကို ဘူတာရုံထဲသို့ ပြန်ဆွဲပြီး စက်ခေါင်းကို ဖြုတ်ပြီး ယုံသလင်းဘူတာဘက်သို့ ဦးတည်၍ ချိတ်ဆွဲပြီး မောင်းနှင်သွားသောအခါ ရှောရှောရှူရှူပင် မောင်း၍ ရခဲ့လေသည်။ ပရလောကမှ နွားဖြူကြီး၏ ဝိညာဉ်သည် တိရစ္ဆာန်ဘဝမှာ ရထားက တိုက်၍ သေဆုံးသွားခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သော်လည်း အခွဲဝိညာဉ်နှင့် ကံစီမံရာ၏ စေခိုင်းချက်ဖြင့် မကျွတ်မလွတ်ဘဲ ခြောက်လှန့်၍ နေခဲ့သည်မှာ ကြာလှပေပြီ။

ထိုနေ့မှ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဦးကြာရွှေတို့ ဆရာတပည့်သုံးဦးက ရေကြည်ဘူတာတွင် အရက်သောက်မိကြသည်။ ရထားတာဝန် ထမ်းဆောင်သည့်အခါတိုင်းတွင် အရက်သောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြသော ဆရာတပည့်များအတွက် အရက်သောက်ခြင်းကို မကြိုက်သော ဂန္တီရ.ရထားစက်ခေါင်းကပင် ပညာပေးလေရောသလား သို့တည်းမဟုတ် ဝိညာဉ်နွားဖြူကြီးကပင် သတိပေးလေရောသလား၊ လားပေါင်းများစွာဖြင့် ဦးကြာရွှေနှင့် ဆရာတပည့်များ အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ရထားကြီးကို မောင်းနှင်ခဲ့ရသည်။

ဤ ဂန္တီရဆန်သော ရထားကလေးနှင့် ဝိညာဉ်နွားဖြူကြီးကလည်း

(၁၉၆၀ပြည့်နှစ်နှင့် ၁၉၇၀ပြည့်နှစ်၏ ကြားကာလက ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။) ဤဖြစ်ရပ်မှန်ကို ပြောပြပေးသူမှာ စာရေးသူ၏ ဖခင်ကြီး ရှေ့မိနောက်မိ ဦးအုံးမောင် (စက်ပြင်ဆရာကြီး)ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ဖခင်ကြီးက ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်မှာ သုံးနှစ်ပင် ရှိခဲ့သလို တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ရင်း သက်ပြည့်ပင်စင်ဖြင့် အငြိမ်းစား ယူသွားကြသော ဆောင်းပါးအမည်ပါသူများ ဖြစ်ကြသည့် (၁)စက်ခိုလ်ကြီး ဦးကြာရွှေ၊ (၂)မီးထိုးကြီး ဦးသောင်း၊ (၃) ဆီလောင်းကြီး ဦးထွေးတို့သည်လည်း ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ရာထူးများတက်ပြီး ယခင်စက်ခိုလ် ယခု စက်ခေါင်းမောင်း (ခေါ်) စက်ခေါင်းမျိုးဘဝများနှင့်ပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ကြသည်မှာ ကြာပေပြီ။ သူတို့ အသက်ရှင်သန်လျက် ရှိနေ ဦးမည် ဆိုပါလျှင် အသက်(၉၀နှင့်၉၅) ဝန်းကျင်ပင် ဖြစ်နိုင်မည်ဟု ထင်မှတ်ရပါသည်။

ထိုသူတို့ လှုပ်ရှား ရုန်းကန်နေသော (၁၉၆၀-၆၂) အချိန်ကာလများတွင် စာရေးသူက အသက်(၁၂)နှစ်အရွယ် အလယ်တန်းကျောင်းသား (၆)တန်းပင် ရှိနေပေပြီ။ ယခု စာရေးသူ အငြိမ်းစားယူပြီး၍ အသက်(၆၀)ပင် ကျော်ခဲ့လေပြီ။

ရှေးဖြစ်နောက်ဟောင်း ဂန္တီရဆန်သော ရထားအကြောင်းကို တွေးတောမိသဖြင့် ဤကဲ့သို့ ဂန္တီရ.ရထားနှင့် ဝိညာဉ်နွားဟူသော ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အမည်နာမများ မပြောင်းလဲဘဲ ရေးသားလိုက်ရပါတော့သည်။

ရွှင်လန်း၊ ချမ်းမြေ့ကြပါစေ

ဆေးပင်အောက်မှာ

ဆေးပျောက်နေသူ

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၇) ရက်နေ့က စာရေးသူသည် ဟံဒံပင် သုံးပင်ကို နေအိမ်ရှေ့တွင် မှတ်မှတ်ရရ စိုက်ပျိုးခဲ့ပါသည်။

ဟံဒံပင် ဆိုသည်မှာ အရိပ်အာဝါသ ရသည်။ အပင်မှ အကိုင်းထွက်ပုံက ပဒေသာပင်ပုံနှင့် တူ၍ လှပသည်။ ဟံဒံပင်ကို စားလို့ရသည်။ အိမ်ရှေ့တွင် စိုက်ထားပါက မင်္ဂလာရှိသည် ဆိုတာ လောက်ပဲ သိခဲ့ပါသည်။

ဟံဒံပင်နှင့် ပတ်သက်ပြီး အကျိုးထူးသည့် အသိတစ်ခု ရခဲ့တာကတော့ ယခုနှစ် ဇွန်လထဲကပါ။ စာရေးသူ၏ ဇနီး မနီနီဝင်းမှာ သွေးတိုးရောဂါ ရှိသူ တစ်ဦးပါ။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကျော်လောက်ကစလို့ သွေး မကြာခဏ တိုး၍ ဆရာဝန်အား ပြသကာ ဆရာဝန်၏ ညွှန်ကြားချက်အရ သွေးညှိဆေးကို နေ့စဉ် နံနက် တစ်လုံး၊ ညနေ တစ်လုံး သောက်နေရသူ ဖြစ်ပါသည်။

အစားအသောက်လည်း ဆင်ခြင်ရပါသည်။ သို့သော် ဇွန်လထဲက နေ့တစ်နေ့မှာ ရုတ်တရက် သွေးတိုးလာ၍ ခေါင်းမူးပြီး အိပ်ရာထဲတွင် လှဲနေပါသည်။

ထိုအချိန် စိုင်ပြင်ကြီးရွာမှ တူမတော်သူ ခင်စန်းဌေးသည် ဒီပဲယင်းကို ရုံးကိစ္စတစ်ခုနှင့် လာရင်း နေအိမ်သို့ ဝင်လာပါသည်။ ခင်စန်းဌေးက သူမအဒေါ် သွေးတိုး၍ အိပ်ရာထဲအထိ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုကာ...

‘သွေးတိုးတာ သက်သာ ပျောက်ကင်းတဲ့ဆေး ရှိပါတယ်။ အခု ကုပေးမယ်’

ပြော၍ ဟံဒံပင် နုနု တစ်ရွက် ရှာခိုင်းပါသည်။

၂၄၈ နက္ခတ္တဇာတ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အနီးတွင် ရှိနေသော သမီးကြီး ကြူကြူဇော်က အိမ်ရှေ့ရှိ ဟံဒံပင်မှ လက်တစ်ဝါးခန့်ရှိ ရွက်နု လတ်လတ် ဆတ်ဆတ် တစ်ရွက်ကို ခူးကာ ခင်စန်းဌေးအား မေးပါသည်။

ခင်စန်းဌေးက ကတ်ကြေးတစ်လက် ယူကာ ဟံဒံပင်ကို ကန့်လန့်ဖြတ် ဆယ်ခုစာလောက်ရ အောင်ဖြတ်၍ ရေနွေးပူပူ တောင်းပြန်သဖြင့် သမီးငယ်ထွေးနုနုဝင်းက ဓာတ်ဘူးထဲတွင် အသင့်ရှိနေ

သော (လက်ဖက်ခြောက်မပါ) ရေနွေးနှင့် သောက်ရေခွက်တစ်လုံးကို ပေးပါသည်။

ခင်စန်းဌေးက ဖြတ်ညှပ်ထားသော ဟံဒံပင် အပိုင်းအစလေးများကို ရေခွက်ထဲထည့်၍ ရေနွေးပူပူ အပြည့်လောင်းထည့်ပြီး အပေါ်မှ အဖုံးတစ်ခုဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားလိုက်ပါသည်။

ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာမှ ခွက်ထဲက ဟံဒံပင်ပြုတ်ရည် (အရွက်အဖတ်မပါ) ကို သူမအဒေါ်အား သောက်စေပါသည်။

ကျွန်တော့်ဇနီးမှာ ဟံဒံပင် ပြုတ်ရည်သောက်ပြီး နာရီဝက်ခန့် အကြာတွင် “ခေါင်းမမူးတော့ဘူး။ သက်သာသွားပြီ” ဟု ပြောကာ ထထိုင်တော့သဖြင့် ဝမ်းသာရပါသည်။

ခင်စန်းဌေးက သွေးတိုးလာလျှင် တစ်နေ့သုံးကြိမ် သောက်ရန်နှင့် တစ်လ ဆက်သောက်လျှင် သွေးတိုး မဖြစ်တော့ဘဲ သက်သာ ပျောက်ကင်းကြောင်း ပြောကာ စိုင်ပြင်ကြီးရွာသို့ ပြန်ပါတော့သည်။

စာရေးသူက ခင်စန်းဌေးအား အိမ်ရှေ့အထိ လိုက်ပို့ရင်း ဟံဒံပင် သုံးပင်ကို မော့ကြည့်ကာ “တို့က ဆေးပင်အောက်မှာ နေပြီး ဆေးပျောက်နေသူတွေပါလား” ဟု တွေးကာ ပြုံးမိပါတော့သည်။

သွေးတိုး ရှိသူများအတွက် ခင်စန်းဌေး၏ ဟံဒံပင် ပြုတ်ရည်ဖြင့် ပျောက်ကင်းပုံကို ဖြန့်လေ့လာလိုက်ပါသည်။

ဇော်ဝင်း(ဒီပဲယင်း)

www.burmeseclassic.com

ဖိုးဖိုးဖိုး
(ရမည်းသင်း)

ကားဝက်နိုးသော စိဉ္စာ

ခြောက်သွေ့အောင်
လုပ်သား တစ်ရာကျော်ဖြင့်
စနစ်တကျ
လှန်းကြရသည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပါသည်။ သစ်တော ထွက်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်သော ကုမ္ပဏီကြီးတွင် ကျွန်တော် လုပ်ကိုင် ခဲ့စဉ်က ထူးဆန်းစွာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပါသည်။

တောင်ပေါ်မှ ကုန်ကြမ်း ထုတ်လုပ် ပေးသော လုပ်သား (၄၀၀)ကျော် အတွက် စားနပ်ရိက္ခာတို့အား ကုန်ချော ထုတ်လုပ်ပေးသည့် ကျွန်တော်စခန်းမှ ကားဖြင့် နေ့စဉ် သယ်ယူသွားရပြီး

ကားပြန်ဆင်းလာလျှင် တစ်နေ့တာ ရရှိသည့် ဝါးရွက် ပိသောတစ်ထောင် ကျော်အား ကျွန်တော် တာဝန်ယူရ သည့် စခန်းကိုပင် အမြဲသယ်ပို့ပေးလေ သည်။

ရောက်ရှိလာသည့် ဝါးရွက် ပိသော တစ်ထောင်ကျော်အား (၃)ကေခန့် ကျယ်ဝန်းသော ကွင်းပြင်ထဲ၌ ဝါးရွက် များဖြန့်ခင်းကာ နေလှန်းရလေသည်။ တစ်နေ့ ရောက်ရှိလာသည့် ဝါးရွက် များကို တစ်နေ့တည်းနှင့် အားလုံး

စားပွဲတွင် ကျွန်တော်ထိုင်နေ၍ မရ ပါ။ ကိုယ်တိုင် အသေးစိတ် လိုက်လံ ကြည့်ရှုရသည်။ ကွင်းထဲ၌ ဝါးရွက်များ လှန်းပြီးလျှင် မာခင်နေကာ ခြောက်နေ သော ဝါးရွက်များကို သတ်မှတ်ပေး ထားသည့် ပုံစံအတိုင်း စီ၍ အဆင့်ဆင့် စစ်ဆေးပြီးမှ ပါကင်ထုပ်ရလေသည်။

ဝါးရွက် ထုပ်လုပ်သော လုပ်ငန်း သည် အလေအလွင့်များစွာ ရှိသဖြင့် ဝန်ဆောင်စရိတ်ကြီးလှသည်။ ဝါးရွက် တွင် အကွဲ၊ အနား ဆိုက်မရှိ ဝါးရွက်

www.burmeseclassic.com

များနှင့် လုပ်ကိုင်ရင်းက ထိခိုက်မိ၍ အနာအဆာ ဖြစ်သွားပါက လုံးဝ သုံးမရ တော့ပေ။

သတ်မှတ်ထားသော ဆိုက်သည် အနည်းဆုံး အလျား (၁၆)လက်မ၊ အနံ (၄)လက်မ ရှိနေရမည် ဖြစ်လေ သည်။ နိုင်ငံခြား ပို့ကုန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အမှားအယွင်း ကင်းစေရန် အထူး ဂရုစိုက် သတ်ထားလုပ်ကိုင်ရသည်။

ကျွန်တော်တို့ ထုတ်လုပ်သော ဝါးရွက်များကို တရုတ်(တိုင်ပေ)သို့ တင်ပို့ပေးရသည်။ ထိုနိုင်ငံတွင် ဝါးရွက် ကို ကောက်ညှင်းထုပ်အဖြစ် အထူး တာလည် ထုပ်စားကြသည်။

ယင်းတို့နိုင်ငံ အခါကြီးရက်ကြီးများ တွင် ဝါးရွက်နှင့် ပြုလုပ်သော မုန့်ထုပ် အား လူတိုင်း လုပ်စားကြသည်ဟု သိရ လေသည်။

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာတော့ အမှိုက် အဖြစ်နှင့်သာ ရှိနေကြသော ဝါးရွက် တို့သည် နိုင်ငံတော်အတွက် ဒေါ်လာ ငွေများ ရရှိသကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့ ဒေသတွင် နေထိုင်ကြသူများ အလုပ် ရကြ၍ စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေကြ လေသည်။

ဗီယက်နမ်နိုင်ငံမှ ဝါးရွက်သည် အလျား (၃၆)လက်မကျော်ကျော် လွန်စွာ ရှည်လျားပြီး အနံကတော့ (၄၄)လက်မသာ ရှိသည်။ ထိုဝါးရွက် မျိုးဆိုလျှင် မကြိုက်ပါဟု သူတို့ ယူ လာသည့် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံမှ ဝါးရွက် ကို ပြသည်။

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရှိ ဝါးရွက်တို့သည် သူတို့အကြိုက် ဝါးရွက်များ ဖြစ်ကြ သည်မှီ တန်ခိုးများစွာ စာချုပ် ချုပ်လေ သည်။

ထိုဝါးရွက်ကို ကျွန်တော်တို့ကတော့ ဝါးသပွတ်ဝါးရွက်ဟုခေါ်၍ ဒေသ

အလိုက် အခေါ်အဝေါ် အမျိုးမျိုး ရှိနိုင် ပါသည်။ တောတောင်တိုင်းတော့ ထို ဝါးပင် ပေါက်ရောက်မှု သိပ်မရှိလှသော် လည်း ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးတောင် တော်တွင်မူ ထိုဝါးပင်များစွာ ပေါက် ရောက်၍ ကျွန်တော်တို့ အဝယ် ခိုင် ဖွင့်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ဘုရားဖူးတွေ တောင်ပေါ်တက်ရာ တွင် ယင်းဝါးပင်မှ ဝါးကို တောင်ဝေး အဖြစ် အသုံးပြုရန်အတွက် ဈေးဆိုင် များမှ ရောင်းချကြပြီး ကလေးကစား စရာ ဝါးသေနတ်များ ပြုလုပ်ရောင်းချ ကြလေသည်။

ဝါးပင်မှာ ပျော့ပျောင်းခြင်းကြောင့် ပင်ကြီးမျိုးမဟုတ်။ အဆစ်ရှည်၍ နီးအဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။ မည်သည့် ဝါးနီးနှင့်မျှမတူ။ ချည်နှောင်ရာတွင် ခိုင်ခံ့၍ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းလေသည်။

* * *

ကိုမြင့်သောင်းက ကရင်ပြည်နယ် မှာ နေထိုင်သည်။ ကုမ္ပဏီက ၀.၂၉တွေ ဝယ်ယူစဉ်က ဒိုင်ခံဝယ်ယူပေးသလို ကရင်ပြည်နယ်မှ ထွက်ရှိသည့် ဝါးရွက် များကိုလည်း ဝယ်ယူပေးသူဖြစ်၍ ကုမ္ပဏီက အားကိုးအားထားပြုရသည့် သူတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ ကုမ္ပဏီ ဝန်ထမ်းတော့ မဟုတ်ပေ။

မကြာခဏဆိုသလို ကိုမြင့်သောင်း က ကျွန်တော်တို့စခန်းကို ကားဖြင့် လိုက်လာလေ့ရှိသည်။ သူ လိုက်ပါ လာသည့်ကား စခန်းထဲ ဝင်လာပြီ ဆိုကတည်းက ကားဟွန်းကို အဆက် မပြတ် ပေးဝင်လာလေ့ရှိသည်။ ကား လည်း သူက မောင်းတတ်သူဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ စခန်းက ကောင်လေး တွေကို သူ လာပြီဆိုသည်ကို ကြို အသိပေးခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စခန်းမှ ကောင်လေးတိုင်းက ကိုမြင့် သောင်းကို ခင်မင်ကြသည်။ ခင်မင်ရ သည့်အကြောင်းမှာ ကိုမြင့်သောင်းက ပျော်ပျော်နေတတ်သူ ဖြစ်သလို ရယ် မောစရာတွေကို လူ့ရွှင်တော်တွေထက် ပင် ဟာသဉာဏ်ရှိသူပီပီ ဟာသများ ပြော၍ လူတိုင်းကို ဖော်ရွေစွာ ပြော တတ်ခြင်းကြောင့် လူတိုင်းက ချစ်ခင် ကြသည်။

သူပြန်လျှင် လက်ဆောင်အမျိုးမျိုး ပေးလေ့ရှိကြသလို မကြာမကြာ လာဖို့ လည်း အမြဲပြောလေ့ရှိကြသည်။

* * *

တစ်ရက်သော ည(၂)နာရီလောက် တွင် စခန်းလှိုင်းရှေ့ ရပ်ထားသော ကားစက်နှိုးသံနှင့်အတူ ကားဟွန်းသံပါ အဆက်မပြတ် မြည်နေလေသည်။

အိပ်ပျော်နေရာမှ ကျွန်တော် နီး လာကာ ဝါးရွက်ထုပ်များ သင်္ဘောတင် ရက်ဖြစ်၍ ရန်ကုန်က ကားလွတ်လိုက် သည်ထင်၍ အခန်းတံခါးဖွင့်ကြည့် လိုက်တော့ ဝါးရွက်တွေ ချပြီး လှိုင်း ရှေ့ရပ်ထားသည့် ကားမှ စက်သံဖြစ် နေသည်။ ကားရှေ့မီးကြီးတွေလည်း လင်းနေလေသည်။

လုပ်ငန်းပြီး၍ တောင်ပေါ်မှ ကား စခန်း ပြန်ရောက်လျှင် အားသော ကျွန်တော်ထံ ပြန်အပ်လေ့ရှိသည်။

ကြယ်စုံဝင်း၏ လမ်းသာသော တစ်ညမှာ ကျွန်တော်သည် မဟာဗုဒ္ဓ ဝင်းအား ဖတ်ရှုပူဇော်နေမိသည်။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ရန် မာရ် နတ် မလျှောက်ထားမီ မြတ်စွာဘုရား သည် ညီတော် အာနန္ဒာအား...

ချစ်သားအာနန္ဒာ ဝေသာလီပြည်သည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏။ စာပါလစေတီသည် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏။ ချစ်သားအာနန္ဒာ အမှတ်မထင် အကြင် တစ်စုံ တစ်ယောက်သော သူသည် ငြီးမြောက်ခြင်း၏ အခြေခံ ကုဒ္ဒိပိဒ်တရား လေးပါးတို့ကို ပွားများထား၏။ လေ့ကျင့်ထား၏။ ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုထား၏။ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုထား၏။ ကောင်းစွာ ဆည်းပူး ကောင်းစွာ အား ထုတ်ထား၏။ ထိုသူသည် အလိုရှိခဲ့သော် အာယုကံပတ်လုံး ဖြစ်စေ အာယုကံထက် ပိုလွန်၍ဖြစ်စေ တည်နေနိုင်၏။ ချစ်သား' ဟု မြွက်ကြားခဲ့သည်။

ညီတော်အာနန္ဒာက မြတ်စွာဘုရား အား "နတ်လူအများ၏ စီးပွားချမ်းသာ အလို့ငှာ အာယုကံပတ်လုံး တည် တော်မူပါဘုရား" ဟု လျှောက်တင်ခြင်း မပြုချေ။

မြတ်စွာဘုရားသည် (၁၅)နေရာ၊ (၁၅)ဌာန၊ (၁၅)ကြိမ်တိတိ ညီတော် အာနန္ဒာအား "ထင်ရှားသောနိမိတ်၊ အရိပ်အယောင်တို့ဖြင့် ပြခဲ့ပြောခဲ့သော် လည်း မာရ်နတ်၏ နှောင့်ယှက်မှုကြောင့် ညီတော်အာနန္ဒာကား ဟုဏှိဘာဝေ ဆိတ်ဆိတ်ပင်နေလေသည်။ သဘော

ဘားခွံ (ဖာဝံ)

အပြေပသိသော ပဟေဠိ

မပေါက်၊ ခိုင်မိခြင်းမရှိ၊ တားမြစ်ခြင်း မပြု။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား ပရိ နိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူရလေခြင်း ဖြစ် သည်။

ထိုဝတ္ထုကြောင်းကို ဖတ်ရသည်နှင့် ကျွန်တော်တို့မိသားစုဘဝကို ပြန် ပြောင်း တသ သတိရမိပိတော့သည်။

* * *

သစ်ရွက်သစ်ခက်များ အကြားမှ ငွေလရောင်သည် မြေပြင်သို့ ဖိတ်စဉ် ကျနေသည်။ ကောင်းကင်ပြာပြာတွင် ကြယ်ပွင့်ကလေးများ လင်းလက်နေ သည်။ လေပြည်သည် ညင်းညင်းသွဲ့ သွဲ့လေး တိုးဝှေ့နေသည်။ ပုရစ်ကလေး များက တကျည်ကျည် အော်မြည်နေ ကြသည်။ ဂျီဝါကျောင်းစုရွာကလေး သည်ကား နင်းပဝါပါးကို ခြံ၍ ငြိမ်

သက်စွာ အိပ်မောကျနေပြီ။

ဤသို့သော ကြည်နူး ဆွတ်ပျံ့ဖွယ် ကောင်းသည့် နတ်တော်လ၏ ည တစ်ညမှာ ကျွန်တော်နှင့် မဆွေတို့ နှစ်ဦး မိဘရင်ခွင်မှ ပြေးထွက်ပြီး ဘဝ သစ်တစ်ခု တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြင့် သူ့အကြိုက် ကိုယ်လိုက်၊ ကိုယ့်အကြိုက် သူဆောင်ကာ အေး အတူပူအမျှ အပေးအယူတူခဲ့ကြစွာ နေလာရင်း မောင်တင်ထွန်းအောင်ဆို သည့် လမင်းကလေးတစ်စင်း ထွန်း လင်းခဲ့လေသည်။

တစ်ညမှာ ကျွန်တော် အိပ်မက် မက်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲ၌ ခရီးရှည် တစ်ခုမှ ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရောက် သည့်အခါ အိမ်တွင် လူသေအလောင်း တစ်လောင်းအား လူတစ်ယောက်မှ မနိုင်မနင်း မ၊၍ ခေါင်းတလားအတွင်း သို့ ထည့်သွင်းနေသည်ကို မြင်သည်။ မည်သည့်အလောင်းဟူ၍ မသိသလို၊ ထည့်သွင်းနေသူကိုလည်း မမြင်ဖူးချေ။ အိပ်မက်မှ လန့်နိုးချိန်တွင် ရင်မှာ တဒိတ်ဒိတ် ခုန်နေသည်။ အတော်နှင့် ပြန်အိပ်၍မရ။ အိပ်ပျော်သွားသည်နှင့် အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခုက မက်ပြန်သည်။

အိမ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ ကျွန်တော် ရောက်ရှိနေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကောင်းကင်မှ ကြောက်မက်ဖွယ် မြည် ဟည်းသံကြီး ကြားရသည်။ မော့ကြည့် လိုက်ရာ လေဆင်နှာမောင်းတစ်ခုက အရိန်အဟုန်ကြီးမားစွာဖြင့် မြေပြင် သို့ ဆင်းသက်လာနေသည်ကို တွေ့ရ သည်။

အုန်းပင်များသည်လည်း အပိုင်းပိုင်း ကျိုးပြတ်ပြီး ကျွန်တော် အိမ်ပေါ်သို့ ကျရောက်နေသည်။ သားလေဆင်တင် ထွန်းအောင်နှင့် ဇနီးသည် မဆွေတို့၏ အော်သံတို့သည်လည်း ဘဝဂံညနေ

သည်။

အိပ်မက်မှ ကျွန်တော် လန့်နိုးသွား သည်။ ကြောက်စိတ်များသည်ကား အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိလာတော့ သည်။ ဒီအိပ်မက်သည်ကား ကျွန်တော် တို့ မိသားစုကမ္ဘာလေး ပျက်စီးမည့် ရှေ့ပြေးနိမိတ်လေးလားရယ်ဟု တွေး ပြီး တဒိတ်ဒိတ်ဖြင့် အိပ်ပျော်တော့ ချေ။

လင်းကြက်တွန်သံ ကြားသည်နှင့် အိပ်ရာမှ ထ၍ ကိုယ်လက်သန်စင်ပြီး ဘုရားရှိခိုး ပုတီးစိပ် တရားထိုင်တော့ သည်။ ကျွန်တော် တရားထိုင်ပြီးချိန်၌ အရုဏ်ကျင်း အလင်းရောက်၍ နေမင်း ပင် ထွက်ပြူးစပြုနေပြီ။

'ငါး...ပါတယ်...ငါး' ဆွဲဆွဲငင်ငင် အော်လိုက်သည့် မကျင်သိန်း၏အသံက ကျွန်တော်အိမ် အတွင်းသို့ အပြေးလေး ဝင်ရောက်လာ သည်။

'မကျင်သိန်းရေ... ဘာ ငါးလဲဟေ့' ဇနီးသည် မဆွေ၏ မေးသံသည် နောက်ဖေးမီးဖိုအတွင်းမှ ပေါ်ထွက် လာလေသည်။

'ငါးပုတ်သင် အစ်မရေ ယူဦးမလား' 'အေး အေး ဝင်ခဲ့ကွယ်'

ဟု မဆွေ၏ ခေါ်သံကြားလိုက်ရ သည့် ကျွန်တော်အဖို့ လွန်စွာ အံ့ဩမိ

လေသည်။
ဟိုအရင်က မဆွေသည် ငါးပုတ် သင်အား လုံးဝမစား။ မစားသည့် အကြောင်းမှာ ခိုင်လုံပါသည်။
မဆွေ (၇)နှစ်သား အရွယ်တွင် သူ၏မေမေ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။
သူမေမေကွယ်လွန်သည့်နေ့တွင် ငါးပုတ်သင်ဟင်း ချက်သောနေ့ ဖြစ်သည်။

သူ၏မေမေ ကွယ်လွန်၍ သုံးနှစ်ခန့် အကြာတွင် သူ့ဖေဖေ ဦးခင်မောင် သည် မြင်းကကုန်းသူ ဒေါ်အုန်းကြည် နှင့် နောက်အိမ်ထောင်ပြုသည်။ မကြာ လိုက်ပါ။ သဘောထားချင်း မတိုက် ဆိုင်ကြသဖြင့် ဦးခင်မောင်နှင့် ဒေါ်အုန်း ကြည်တို့ ကွာရှင်းကြသည်။ ထိုနေ့ သည် ငါးပုတ်သင်ဟင်း ချက်သောနေ့ ဖြစ်သည်။

ဒေါ်အုန်းကြည်နှင့် ကွာရှင်းပြီး သုံး လေးနှစ်အကြာတွင် ဦးခင်မောင်သည် ဖျားပုံပြီ။ ဂျီဝါဆန်စက်မှ ဒေါ်တင်မေ နှင့် နောက်အိမ်ထောင် ပြုပြန်သည်။ နှစ်အတော်ကြာ ပေါင်းသင်းပြီးနောက် ဒေါ်တင်မေ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ထိုနေ့ တွင် ငါးပုတ်သင်ဟင်း ချက်သောနေ့ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် ဦးခင်မောင် အသက်(၇၀) တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ထိုနေ့တွင် လည်း ငါးပုတ်သင်ဟင်း ချက်မိသော နေ့ ဖြစ်ပြန်သည်။

သို့ကြောင့်လည်း ငါးပုတ်သင်ငါး သည် မိသားစုတဝက် ပြီးပျက်စေသည် ငါးဟု မဆွေက တစ်ယူသန် ယုံကြည် စွဲလမ်းခဲ့သည်။

ငါးပုတ်သင်ချက်သည် နေ့တိုင်းမှာ ကွဲကွာခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ သူ့ဆွေးခြင်း၊ ကြော့ခြင်းများစွာနှင့် ကြုံဆုံခဲ့ရသည်

မဆွေ။
 ငါးပုတ်သင်ကို အမုန်းကြီး မုန်းခဲ့
 သည့် မဆွေ။
 ငါးပုတ်သင်ကို နာကြည်းခဲ့သည့်
 မဆွေ။
 ငါးပုတ်သင်ကို ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သော
 မဆွေ။
 ဒီကနေ့ အဘယ်ကြောင့် ချက်ပြုတ်
 စားသောက်ရန် ဝယ်ယူလေသနည်း။
 အတိတ်ဖြစ်ရပ်များကို မေ့၍ပင်နေလေ
 ရော့သလား။ ဤသည်လည်း မဖြစ်
 နိုင်။ ဤသို့ဆိုလျှင်...
 ကျွန်တော် ဉာဏ်မမီတော့ တားဆီး
 သတိပေးရန်လည်း ကျွန်တော် မစဉ်း

စားမိ တားဆီးခြင်းလည်း မပြု။ အကျိုး
 အကြောင်းလည်း မပြောဖြစ်။ တူကို
 ဘာဝေ ဆိတ်ဆိတ်ပင်နေမိသည်။
 မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ရန်
 နှင့် ပတ်သက်၍ တားဆီးရန် ညီတော်
 အာနန္ဒာ မေ့လျော့နေသကဲ့သို့
 ကျွန်တော် မေ့နေသည်လား မသိပါ။
 ထို့နေ့ နေ့လယ် (၂)နာရီ(၄၅)မိနစ်
 မှာ ကျွန်တော်နှင့် သားလေး မောင်တင်
 ထွန်းအောင်တို့နှစ်ယောက်အား ထား
 ၍ မဆွေသည် လူ့ဘဝမှ ထွက်ခွာသွား
 လေသည်။ ထိုနေ့သည် ကား ၁၀-၇-
 ၀၆ တနင်္လာနေ့ ဖြစ်သည်။
 မဆွေနှင့် ငါးပုတ်သင် မည်သို့မည်ပုံ

ဆက်နွယ်ခဲ့လေသနည်း။ အကြောင်း
 တစ်စုံတစ်ရာရှိနေမည်ဟု ထင်ပါ
 သည်။ တိုက်ဆိုင်ခြင်းတော့ မဖြစ်နိုင်။
 ဂန္ထိရဆန်နေသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါ
 တော့သည်။
 'အောက် အီး အီး အွတ်'
 ဟိုအဝေးဆီမှ သက်ကြီးခေါင်းချ
 ကြက်တွန်သံကြောင့် အတွေးအိပ်မက်
 မှ ကျွန်တော် လန့်နိုးခဲ့ပါသည်။

ရှင်ထန်းချမ်းမြေ့ပါစေ

ဘာသာမဲ့ (ဈာပုံ)

စာမျက်နှာ (၂၅၀)မှ အဆက်

အခန်းထဲမှ တိုင်တွင်ချိတ်ထားသော ကားသော့ ရှိမရှိ ကျွန်တော် ဓာတ်မီးနှင့်
 ထိုးကြည့်တော့ ရှိနေပါသည်။
 ကားပေါ်တွင် ပါလာသည့် ငါးရွက်ထုပ်တွေ့ရပြီး အိပ်နေကြသည့် ကောင်လေး
 တွေ ကားစက်သံကြောင့် နိုးလာကြသည်။ ကားသမားနှစ်ယောက်က ကားဆီ
 ပြေးသွားကြသည်။
 'ကား ဘယ်သူ နှိုးတာလဲ'
 ဟု ကားတံခါးဖွင့်ရန် ကြိုးစားနေသည့်ခရိုင်ဘာကိုမေးတော့ခေါင်းယမ်းပြုရင်း...
 'ဘယ်သူနှိုးတာလဲ မသိဘူး။ ကားတံခါး လော့ရထားတယ်။ ကားတံခါးလဲဖွင့်
 မရဘူး' ဟု ပြောလာပါသည်။
 အသင့်ပါလာသော ကားသော့ကို ကျွန်တော် ပေးလိုက်တော့မှ တံခါးဖွင့်ကား
 စက်ရပ်ရသည်။
 ညကြီးအချိန်မတော် ဘာကြောင့် သူ့အလိုလို ကားကနိုးပြီး ဟွန်းသံတွေပါ
 ဘယ်လိုကြောင့် မြည်နေသည်ဆိုတာကို ဘယ်သူမှ အဖြေရှာ တွေးမရပေ။
 သဘာဝ မဟုတ်သော ကားစက်က မည်သို့နှိုးရသည်လဲ၊ တစ်ခုခုကြောင့်ပဲဟု
 နားမလည်နိုင်သော အတွေးကိုယ်စီနှင့် အဖြေရှာမရသည့် စကားများဖြင့်သာ
 မိုးလင်းခဲ့ရလေသည်။
 နောက်နေ့ညနေတွင် စိတ်မကောင်းစရာသတင်း ကြားလိုက်သည်။ ကိုမြင့်
 သောင်းတစ်ယောက် ဆိုင်ကယ်အက်စီးဒင့်ဖြစ်၍ ပြီးခဲ့သည့်ညက ဆိုးသွားပြီ
 ဆိုသော သတင်းပင်။
 ကားဟွန်းသံတွေ အဆက်မပြတ်မြည်နေကတည်းက ကျွန်တော်တို့ဖွင့်မပြော
 ခဲ့ကြသော်လည်း အားလုံးစိတ်မှာ ကိုမြင့်သောင်းကို သတိရကြသည်။
 သူ့လာလျှင် သူ့အကျင့်အတိုင်း ကားဟွန်းတီးလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍ ယခုလည်း
 သူ့လာပြီဆိုသည်ကို ဝိညာဉ်မှတ်စင် အားလုံးကို အသိပေးခြင်း ဖြစ်သည်လား။
 မတူတော့သည်ဘဝ တွေ ဖြစ်သွားကြပြီဖြစ်၍ နှုတ်ဆက် ပြောလေသည်လား
 ဆိုသည်ကို ကိုမြင့်သောင်းမှလွဲ၍...

အေးချမ်းအောင် (ရမည်းသင်း)

စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တဓရာင်မြည်မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း၊
 မန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကုန်မြို့၊
 မှန်း-၀၀ ၂၄၂၂၀၄

နက္ခတ္တဓရာင်မြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၃

လူ့ဗြောက်ကလေးရဲ့

မင်္ဂလာဆောင်

လေရှင် ညွန့်မြင့်
(B.Sc-Maths)

Handwritten signature and date: ၇/၇/၇၃

သမီးကောင်းပဲ
လိုချင်တာဆိုတော့
လက်မခံခဲ့ပါဘူး။
နောက်တစ်ညမှာလည်း
လူ့ဗြောက်ကလေးက
ဆက်ပြီး အဒေါ်ဝမ်းထဲ
ဝင်စားလိုကြောင်း

ပြောပါတယ်။ အဲဒီ အခါကျတော့
အဒေါ်က လူ့ဗြောက်ကလေးရဲ့ မျက်နှာ
လေးကို မြင်ရပြီး သနားလာတာနဲ့
လက်ခံလိုက်ပါသတဲ့။

ဒီလိုနဲ့ပဲ အဲဒီနေ့ကစပြီး အဒေါ်မှာ
ကိုယ်ဝန် စ, ရှိလာပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
ကိုယ်ဝန်ဟာ ငါးလကျော်အထိ ဘယ်
လိုမှ မထင်ပေါ်ဘဲနဲ့ ဗိုက်ကလဲ
ခပ်ချုပ်ချုပ်လေး ဖြစ်နေပါတယ်။ အဲဒီ
တုန်းကတော့ အခုခေတ်လို ဓာတ်မှန်
တွေ ဘာတွေလည်း ရိုက်လေ့ရှိက်ထ
မရှိ၊ အဒေါ်တို့နေတာကလည်း မြို့နဲ့
ဝေးတဲ့ ကျေးတောရွာမှာဆိုတော့ ဒီ

အကြောင်းကို ကျွန်တော် တင်ပြလိုပါ
တယ်။ အဲဒီ လူ့ဗြောက်ကလေးဟာ
တခြား မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အစ်ကို
ဝမ်းကွဲတော်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အမေ
၏မောင် (ကျွန်တော့်ဦးလေး)ရဲ့ သားပါ။

ကျွန်တော့်ဦးလေးရဲ့ မိန်းမဟာ အဲဒီ
လူ့ဗြောက်ကလေး မမွေးဖွားမီက
အိပ်မက်, မက်ပါတယ်။ တစ်ညမှာ
လူ့ဗြောက်ကလေးက အဒေါ်ဆီမှာ
နေလိုကြောင်း အိပ်မက်ထဲမှာ ပြောပါ
တယ်။ အဒေါ်ကလည်း သားကောင်း၊

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာရွှေသူ
များ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ရွှင်လန်းချမ်း
မြေ့တော်မူကြပါစေ။

စာရွှေသူများကို စိတ်ဝင်စားဖွယ်
ကောင်းတဲ့ လူ့ဗြောက်ကလေးတစ်ဦးရဲ့

အတိုင်းပဲ နေလိုက်ပါတယ်။

ခြောက်လလောက်ကျတော့ အဒေါ်ဟာ အရပ်လက်သည် အကူအညီနဲ့ လူ့ခြောက်ယောက်ကလေးကို မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ အဒေါ်တစ်ယောက် လူ့ခြောက်ကလေး မွေးဖွားကြောင်း တစ်ရွာလုံး သိကြတော့ လာလာကြည့်ကြတာပေါ့။ တစ်သက်မှ တစ်ခါတွေ့ကြတာဆိုတော့ ထူးဆန်းနေကြတာပေါ့။

ကျွန်တော့်မိဘများလည်း သူတို့ရဲ့ တူတော်တဲ့ လူ့ခြောက်ကလေးကို သွား၊ သွားကြည့်ကြပါသတဲ့။ အဲဒီလူ့ခြောက်ကလေး မွေးဖွားပြီး ငါးနှစ်လောက်ကြာမှ အမေဟာ ကျွန်တော့်ကို မွေးဖွားပါတယ်။

လူ့ခြောက်ကလေး မမွေးဖွားမီက ဦးလေးတို့ဟာ ဆင်းရဲတယ်လို့ ကျွန်တော့်အမေများက ပြောပြပါတယ်။ နေရတာဟာ တဲပုတ်ကလေးသာ ဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။

လူ့ခြောက်ကလေး မွေးဖွားပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ဦးလေးတို့ရဲ့ စီးပွားရေးဟာ တစ်ရပ်ရပ် တက်လာတယ်လို့ အမေက ပြောပါတယ်။ ဦးလေးတို့ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေစေရန် လူ့ခြောက်ကလေးက အိပ်မက်ပေးပေးပြီး ပြောပြပါတယ်တဲ့။

ဥပမာ ဦးလေးတို့က တောင်သူဆိုတော့ ဘယ်ယာခင်းမှာ ဒီနှစ် ဘယ်သီး နံနိုက်ပါ။ ဘယ်အချိန်မှာ စိုက်ပါဆိုပြီး အိပ်မက်ပေးပါသတဲ့။

တစ်ခါမှာလည်း ဦးလေးနဲ့အဒေါ်တို့ဟာ မြို့ကို ကုလားပဲအိတ်များ သွားရောင်းဖို့ စီစဉ်ပါတယ်။ သူတို့ရွာကနေ ကုန်တင်ကားတစ်စီး မြို့ကို နေ့စဉ်ထွက်ပါတယ်။ ကားက မနက်စောစော ထွက်ပါတယ်။ အဲဒါကို လူ့ခြောက်

ကလေးက တစ်ညကြိုပြီး...

'အဖေ့အဖေတို့ မြို့ကို ပဲရောင်းသွားကြပါနဲ့။ နောက်တစ်ပတ်လောက်နေမှ သွားကြပါ'

ဆိုပြီး အိပ်မက်ထဲမှာ ပြောပါတယ်။ ဒါနဲ့ ဦးလေးတို့လည်း သူ့သားစကားနားထောင်ပြီး မသွားဖြစ်ကြပါဘူး။

မသွားဖြစ်တာဘဲ သူတို့ ကံကောင်းသွားပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဦးလေးတို့သွားမယ့် လိုက်မယ့်မနက်က သူတို့ရွာက ကားဟာ ရွာကနေ ထွက်ပြီး တစ်မိုင်လောက်အရောက်မှာ ချောက်ထဲထိုးကျပြီး ကားမှောက်သွားပါတယ်။ လူတော်တော်များ ဒဏ်ရာလည်းရ၊ လူငါးဦး အိတ်တွေပိပြီး သေဆုံးခဲ့ရပါတယ်။

လူ့ခြောက်ကလေး ဆယ်နှစ်သား ရောက်တဲ့အခါကျ သူ့ကို ရှင်ပြုပေးဖို့ ကိုရင်ဝတ်ပေးဖို့ ဦးလေးတို့ကို အိပ်မက်ပေးပါတယ်။ ဦးလေးတို့က သူတို့မှာ ငွေကြေး မပြည့်စုံသေးကြောင်း၊ ပြည့်စုံပါက လှူပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ လူ့ခြောက်လေးက မပူပါနဲ့၊ လှူဖို့ငွေရရှိအောင် သူ ဖန်တီးပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လာမည့်အဖိတ်နေ့မှာ အဖေ မြို့ကို သွားပါ။ ဟိုရောက်ပါက ဈေးရဲ့မြောက်ဘက်တွင် ဖွင့်လှစ်ထားတဲ့ ထိဆိုင်မှ (က)အက္ခရာနဲ့ (၅)၊ (၅)ပိတ် ထိတစ်စောင်ထိုးပါလို့ ပြောပါတယ်။

ဦးလေးတို့လည်း သူ့သား အိပ်မက်ပေးတဲ့အတိုင်း မြို့သွားပြီး ထိထိုးခဲ့ပါတယ်။ ထိုထိလက်မှတ်မှ ကျပ် သိန်း (၅၀)ဆု ပေါက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ဦးလေးတို့ဟာ သူတို့သားရော ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့သော တူလေးများပါ ရှင်ပြုအလှူလုပ်ပေးခဲ့တယ်။

လူ့ခြောက်ကလေးအတွက် မောင်ရှင်လောင်းဝတ်စုံတစ်စုံ၊ သင်္ကန်းတစ်စုံပါ ဝယ်ပြီး သူ့အနားမှာ ထားပေးပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဦးလေးတို့ အလှူဟာ တော်တော်စည်ကားပါတယ်။ လူ့ခြောက်ကလေးကို လှူတာဆိုတော့ ရွာနီးချုပ်စပ်က ရွာတွေကလည်း လာကြပါတယ်။

ဦးလေးတို့ကလည်း လာသမျှ ပရိသတ်များကို လိုလေသေးမရှိအောင် ကျွေးမွေးပြီး ဒါနပြုခဲ့ပါတယ်။ ပြန်လည်ကုပံ့ငွေကိုလည်း လုံးဝ လက်မခံခဲ့ပါဘူး။ အလှူအတွက် ကုန်ကျငွေဟာ သိန်း(၄၀)ကျော်ကုန်ပြီး ကုန်တဲ့ ရှစ်သိန်းကျော်ကိုလည်း ဘုန်းကြီးကျောင်း ဆောက်လုပ်ရန် ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ကို လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက ဆောက်ထားတဲ့ ကျောင်းကြီး အခုတိုင် ရွာမှာရှိပါတယ်။ လှူပြီးတဲ့နောက်မှာ လူ့ခြောက်ကလေးက...

'အဖေတို့အဖေတို့ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း နောက်ကိုလည်း ဒါနပြုနိုင်အောင် ကြိုးစားပေးလိုကြောင်း သူကလည်း ကူညီပံ့ပိုးကြောင်း အိပ်မက်ပေးပါတယ်'

နောက်ပိုင်းမှာ ဦးလေးတို့ ဒေါ်လေးတို့လည်း တောင်သူခွင်မှ ပဲများ၊ နှမ်းများ၊ စပါးများ နှစ်တိုင်း ရရှိပြီး ဝါဆိုသင်္ကန်းလှူခြင်း၊ ကထိန်ခင်းခြင်း၊ ရွာဦးကျောင်းတွင်းက ဘုရားအား ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်း၊ မွှားရုံကြီး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ ဓေတဝင်၊ ရေကန်များလည်း လှူဒါန်းခြင်း စသော အလှူဒါနများကို တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ဆက်တိုက် လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလှူဒါန်းမှုတွေကို ရေစက်ချရာမှာလည်း လူ့ခြောက်ကလေးကို အလိုတိုင်း ဒေါ်သွားခဲ့ပါတယ်။

လူခြောက်ကလေးဟာ အသက် (၂၀)ပြည့်တဲ့နေ့မှာ ဦးလေးတို့ကို အိပ်မက်ပေးပါတယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ လူခြောက်ကလေးက...

'သားကို မင်္ဂလာဆောင်ပေးပါတော့' တဲ့။ ဦးလေးက အံ့ဩသွားပြီး... 'ဘယ်သူနဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ပေးရမှာလဲ'

လို့ ပြန်မေးတဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့ နေတဲ့ရွာနဲ့ မိုင်(၂၀)နီးပါးဝေးတဲ့ သပြေကုန်းရွာက လူခြောက်မကလေးနဲ့ပါတဲ့။ "အေး... အေး ပေးတာပေါ့" လို့ ဦးလေးက ပြန်ပြောခဲ့ပါတယ်။

ဒါနဲ့ပဲ နောက်နေ့တွေမှာ အဲဒီ သပြေကုန်းရွာကို လူလွတ် စုံစမ်းခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ အံ့ဩစရာပါပဲ။ အဲဒီရွာမှာလည်း လူခြောက်မကလေး တစ်ယောက် မွေးထားပါတယ်တဲ့။ အဲဒီလူခြောက်မလေးကလည်း သူ့မိဘများကို အိပ်မက်ပေးထားပါသတဲ့။ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ တစ်ဦးတစ်ယောက်က လာပြောပါက လက်ခံဖို့ပါတဲ့။

အဲဒါနဲ့ ဦးလေးတို့လည်း တကယ့် လူလိုပဲ ကြိုတင် လူကြီးလွတ် (စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း)ပြီး ရက်ကောင်းရက်သာ တစ်နေ့မှာ မင်္ဂလာပွဲ ပြုလုပ်ပေးဖို့ စီစဉ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက မင်္ဂလာအခမ်းအနားကို

ယခုထိ မျက်စိထဲက မထွက်ပါဘူး။ လှည်းတန်းကြီးနဲ့ သွားကြပါတယ်။ ရှေ့ဆုံးက လှည်းမှာ အသံချဲ့စက် တင်ပြီး ဖွင့်သွားပါတယ်။ အဲဒီနောက်က လှည်းမှာကျတော့ ကန်တော့ပွဲများနဲ့ သတို့သား လူခြောက်ကလေးနဲ့ ဦးလေးနဲ့ ဒေါ်လေးတို့ မိဘနှစ်ပါး စီးပါတယ်။ အဲဒီနောက်က လှည်းတွေပေါ်မှာ ဆွေမျိုးသားချင်းများ၊ ရွာမိရွာဖများ၊ ရွာက အပျို၊ လူပျိုများဖြင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာပါပဲ။ လမ်းမှာ ဖြတ်သွားတဲ့ ရွာတွေကလည်း ကျွန်တော်တို့ မင်္ဂလာဆောင် လှည်းများကို တအံ့တဩ ကြည့်ကြပါတယ်။ သတို့သား လူခြောက်ကလေးကို ကြည့်ချင်တယ်ဆိုလို့ ပြပေးရပါသေးတယ်။

သတို့သမီးရွာကိုရောက်တော့ အဲဒီကလည်း ရွာပေါက်ကထွက်ပြီး အပျို၊ လူပျိုများ တန်းစီပြီး ကြိုနေကြပါတယ်။ ရွှေကြိုး၊ ငွေကြိုးတွေလည်း တားကြပါသေးတယ်။ မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်ကြီးကလည်း ဟည်းထလို့ ပရိသတ်တွေကလည်း မနည်းပါ။ လာသမျှ ပရိသတ်တွေကို ဝက်သားဟင်းနဲ့ ထမင်းကျွေးပါတယ်။ အချို့ပွဲများဖြင့် ညှော်ခံပါသေးတယ်။ မင်္ဂလာစကား ပြောကြားခြင်း၊ ဩဘာရတု ဖတ်ခြင်းများလည်း ပါ၊ ပါသေးတယ်။

မင်္ဂလာပွဲလာ ပရိသတ်တို့အား (မောင်မောင်လှနှင့် မယဉ်ယဉ်ချောတို့၏ မင်္ဂလာလက်ဆောင်) ရိုက်နှိပ်ထားသော ယပ်တောင်များလည်း ကမ်းသေ့ ခဲ့ပါတယ်။

မင်္ဂလာမဏ္ဍပ် အလယ်ကောင်မှာ သတို့သားနဲ့ သတို့သမီးတို့ကို ခုတင်ပေါ်မှာ ယဉ်တွဲချထားပါတယ်။ ယွန်းဘူးကလေးတွေနဲ့ ထည့်လို့ပေါ့။ လာတဲ့ ပရိသတ်တွေကလည်း သူ့ထက်ငါ တိုးပေးပြီး သတို့သား၊ သတို့သမီးလေးကို ကြည့်ကြပါတယ်။

မင်္ဂလာဆောင်တဲ့ ညတစ်ညပဲ သတို့သမီးအိမ်မှာ နေပြီး နောက်နေ့မှာ သတို့သားကလည်း မိမိအိမ်ပြန်နေပြီး သတို့သမီးကလည်း သူ့အိမ်မှာပဲ နေရစ်ပါတယ်။

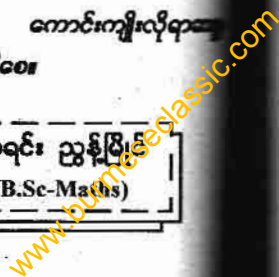
သတို့သားရော သတို့သမီးလေးကတော့ ပါ သူတို့ရဲ့ မိဘများကို "ကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်ကြောင်း" အိပ်မက်များ ပေးပါသတဲ့ခင်ဗျာ။

စာဖတ်သူများ ခင်ဗျာ၊ ဒါဟာ တကယ့် အဖြစ်အပျက်ကလေးပဲ။ မိဘ၊ နေရပ်လိပ်စာကိုတော့ ကာယကံရှင်များထံ ခွင့်မတောင်းရသဖြင့် မဖော်ပြနိုင်သည်ကို ခွင့်လွှတ်ကြပါရန်။

[မန္တလေး-မတ္တရာလမ်း "သူရိန်" လေထိုးဆိုင်မှ မောင်ဒါးသူ (ခေါ်) မောင်အောင်နေလင်း (လူခြောက်ကလေးရဲ့အစ်ကို) ပြောပြသဖြင့် တင်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။]

အားလုံး ကောင်းကျိုးလိုရာအား ပြည့်စုံကြပါစေ။

cပရင်း ညွှန်ကြားရေး (B.Sc-Maths)

အိပ်မက်ထဲက တစ်ပုဂ္ဂိုလ်

ဝိပဿန (မင်းလှ)

ကျောင်းဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့တွင် ပညာ ရေးဝန်ထမ်း(အငြိမ်းစား)၊ တပ်မတော် သား(အငြိမ်းစား) ဝန်ထမ်းဟောင်းများ အများစု ပါဝင်ကြပါသည်။ စာရေးသူ ၏ ဘဝတွင် ဘာသာရေးဆိုင်ရာကိစ္စ များ အတော်အသင့် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ဖူးပါသည်။

သို့သော် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်တော့ တာဝန် မယူဘူးပါ။ အားလုံးထဲမှာ စာရေးသူ က အသက်အငယ်ဆုံး ဖြစ်နေသည်။ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စဖြစ်ပါ၍ အသက်ငယ်ခြင်း၊ ကြီးခြင်းမှာ ပစာန မဟုတ်ဘဲ အဓိက သာသနာအကျိုး ကို ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုပြီး တိုးတက် အောင်မြင်စေရန် စွမ်းဆောင်မှုသာ အရေးကြီးသည်ဟု ခံယူထားပါသည်။

ဝေယျာဝစ္စ အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် (၂)ပတ်ခန့်အကြာတွင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အစည်းအဝေး ဖိတ်ခေါ်လိုက် ပါသည်။ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်မှာ ဘုရားငုတ္တိရွာက ဦးသောဘနဆရာတော် ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်က... 'အာတို့ ဒီကျောင်းက သုသာန်နားမှာဆို တော့ လူလူအရောက်အပေါက်နည်းတယ်။ သာသနာအဆောက်အအုံများ တိုးတက်ဖို့ သိပ်လွယ်လွယ် ပထင်ဘူး။ အာကြီးတို့ ဖယ်နားကြလိမ့်မယ်' ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ကျောင်းအကျိုးဆောင် နာမက ဦးချစ်တင်က...

စာရေးသူအနေဖြင့် အိပ်မက်ထဲက ဆန်းကြယ်သော ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ် တစ်ခု ရှိခဲ့သည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ထုတ်၊ အမှတ် (၂၉၇)၊ စာမျက်နှာ (၂၉၉) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးဆရာ Top-မန္တလေး၏ "အိပ်မက်၏ ဆန်းကြယ်မှု" ဆောင်းပါး ကို ဖတ်ရှုရ၍ စာရေးသူ "အိပ်မက်ထဲ က တစ်နပ်ဆွမ်း" ဆောင်းပါးကို ရေး

သားဖော်ပြလိုသော စိတ်ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ် လာခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလ တွင် မင်းလှမြို့တောင်ဘက် ကံကြီး တောရကျောင်း ဝေယျာဝစ္စ အကျိုး ဆောင်အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းကြသောအခါ စာရေးသူအား ဝေယျာဝစ္စ အကျိုး ဆောင်အဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ကို ပေး အပ်ကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

'တပည့်တော်တို့ အစွမ်းကုန်ကြီး
စာပြီး ဆောင်ရွက်ကြမှာပါဘုရား'
ဟု လျှောက်ထားပါသည်။
ဆရာတော်က...

'အာဂြိုဟ်ကို ဘုန်းဘုန်း အိမ်ဟက်
အကြောင်း တစ်ခုပြောပြပါ။ ဘုန်းဘုန်း
ဒီကျောင်းလေးမှာ သူသန်တင် ဆောက်
တည်လာတာ (၅)နှစ်ခန့်ရှိပြီ။ မြေတွေကို
ခဏခဏ အိမ်ဟက်တယ်။

မြေတွေ လာကြတယ်။ ထွက်သွားကြတယ်။
အိမ်ဟက်ထဲက မြေတွေကတော့ တော်တော်
ကြီးတယ်။ တစ်ခါတလေ ကျောင်းဘုရားနန်း
မှာ မြေတွေလာတယ်။ ကျောင်းထင်းထဲမှာ
လဲ ခဏခဏ တွေ့တယ်။ ရန်ရှာတာ၊ ရန်ပူ
တာတို့ ယှိပ်တူ။

ဒီကြောင့် အာဂြိုဟ်ကို ဆန္ဒရှိကြပယ်ဆို
ရင် နဂါးရဲဘုရားတစ်ဆူ တည်ထားပူဇော်
ကြရင် ပိုပြီး သာသနာ ပွင့်လင်းလာမယ်
ထင်တယ်'

ဟူ၍ ဆရာတော်ကြီးမှ အမိန့်ရှိပါ
သည်။

အကျိုးဆောင်များ အားလုံးက
လည်း ဆရာတော်ကြီး မိန့်တော်မူသည့်
အတိုင်း နဂါးရဲဘုရား တည်ထားပူဇော်
ရန် ဆန္ဒတူညီကြသည်။

စာရေးသူက...

'ဒီနေ့ကစလို့ အကျိုးဆောင်များ
အားလုံး အမိန့်ရှာပြုကြမယ်'

**“ကံထူး၊ ကံမြင့်၊ ကံကောင်းစေရန်
ကံကြီးတောရအမိန့်ရှာ”**

ဟူ၍ အမိန့်ရှာပြုကြပြီးလျှင် နဂါးရဲ
ဘုရား တည်ထားပူဇော်နိုင်ရေးအတွက်
လုပ်ငန်းတာဝန်များ ရေးဆွဲကြသည်။
အကျိုးဆောင်များအားလုံး တက်ညီ
လက်ညီ ကြိုးစားကြသည်။

တပေါင်းလဆန်း (၇)ရက်နေ့တွင်
အုတ်မြစ်ချ အခမ်းအနား ပြုလုပ်ရန်
နှင့် (၃)လအတွင်း အပြီးသတ် တည်

ထားပူဇော်သွားကြရန် ရက်သတ်မှတ်
လိုက်ကြပါသည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလဆန်းပိုင်း
တွင် စာရေးသူ အအေးမိပြီး ဖျားရာ
ကနေ ခါးအောက်ပိုင်း လှုပ်မရဘဲ
လေငန်း၊ လေဖြန်းရောဂါ ဖြစ်ပေါ်လာ
သည်။ လမ်းမလျှောက်နိုင်ဘဲ အိပ်ရာ
ထဲမှာ (၁၅)ရက်ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ကျောင်းဝေယျာဝစ္စ အကျိုးဆောင်
အဖွဲ့က ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံး စိတ်
မကောင်းဖြစ်နေကြသည်။ မြန်မြန်
ကျန်းမာစေဖို့ အားပေးကြသည်။
ဆေးမြီးတိုပေါင်းစုံ ပြောပြကြသည်။
စစ်ကွင်းမြို့က ဆရာဝန်နှင့် ပြသ၍
ဆေးသောက်ဆေးထိုး ကုသနေရ
သည်။

စာရေးသူလည်း တစ်သက်မှာ တစ်ခါ
မှ မခံစား။ မဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ရောဂါ
ဝေဒနာဖြစ်၍ စိတ်ဓာတ်ကျနေသည်။
ဘုရားတည်ခါနီးမှာ ခုလိုဖြစ်ရတာ
စိတ်ထဲမှ မကျေနပ်ပါ။ စာရေးသူ
နေထိုင်ရာအိမ်နှင့် ကျောင်းက (၁)
ဖာလုံခန့်သာ ကွာဝေးပါသည်။ မသွား
ရောက်နိုင်။

စာရေးသူအနေဖြင့် မိမိ၏ စိတ်ကို
ပြုပြင်လိုက်ပါသည်။

'ငါ့သည် ဤရောဂါ မပျောက်သမျှကာလ

ပတ်လုံး ပတ္တသုတ်ဖိုက်တော်၊ ခန္ဓသုတ်
ဖိုက်တော်၊ မောရသုတ်၊ ဝဋ္ဋသုတ်၊ ဟောဇ္ဇင်
သုတ်၊ ဗုဒ္ဓဏှသုတ် ဖိုက်တော်များကို
နံနက်တိုင်း ရွတ်ဖတ်ပြီး ပတ္တပျဉ်ခြင်း
ဂုဏ်တော်ပုဒ်စီမိခြင်း စသော ကျင့်စဉ်နှင့်
နေလိုက်မည်'

ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်ပါသည်။

(၂၇-၁-၂၀၀၁)နေ့ညတွင် ထူးခြား
သော အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်သည်။
သက်တော်(၇၀)ခန့်ရှိ ဆရာတော်ကြီး
တစ်ပါးသည် စာရေးသူ၏ အိမ်ထဲသို့
ဆွမ်းခံကြွရောက်လာပါသည်။

စာရေးသူက...

'အရှင်ဘုရား တပည့်တော်က ထ၍
လမ်းမလျှောက်နိုင် ဖြစ်နေပါ၍ ဆွမ်း
လောင်းလှူရန် ခက်ခဲနေပါသဖြင့်
ကန်တော့ဆွမ်းပါဘုရား'

ဟု လက်အုပ်ချီမိုး လျှောက်ထား
လိုက်သည်။

အိပ်မက်ထဲမှ ဆရာတော်ကြီးက...

'ဘုန်းကြီးက ဆွမ်းအလှူခံဖို့
ကြွရောက်လာခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဒကာ
လေးကို လာခေါ်ခြင်းသာဖြစ်တယ်။
ဒကာလေး ဘုန်းကြီးနဲ့လိုက်ခဲ့ပါ'

ဟု ဆရာတော် မိန့်ကြားလိုက်သော
အခါ...

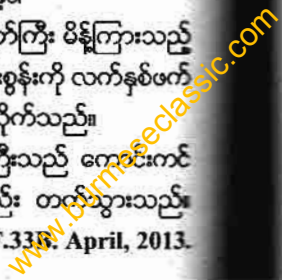
'တပည့်တော် ဘယ်လို လိုက်ခဲ့ရ
ပါမလဲဘုရား'

ဆရာတော်ကြီးက စာရေးသူအိပ်
သည့် ခုတင်ခေါင်းရင်းဘက်သို့ ကြွလာ
ပြီး...

'ကဲ အကာလေး ဘုန်းဘုန်းသင်္ကန်းစွန်းကို
ကိုယ်တို့ လိုက်ခဲ့ပါ'

ဟု ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားသည့်
အတိုင်း သင်္ကန်းစွန်းကို လက်နှစ်ဖက်
ပူး၍ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကောင်းကင်
သို့ တဖြည်းဖြည်း တက်သွားသည်။

စာရေးသူလည်း ဆရာတော်ကြီး၏ သင်တန်းကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ပါသွားသည်။

ကောင်းကင်သို့ ရောက်သွားသော အခါ စိတ်က အထူးလန်းဆန်းနေသည်။ ပင်လယ်ကမ်းခြေတစ်ခုကို ဖြတ်သန်းသွားရသည်။

ပင်လယ်ကမ်းခြေတွင် လူအများ သွားလာနေကြသည်။ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် မြင်နေရသည်။ နောက်ပြီး မြစ်ကြီး တစ်ခုကို ဖြတ်သန်းသည်။

မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်သွား သောအခါ တောတောင် ထူထပ်သော နေရာ၏ တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် ရှေးခေတ် က ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းပုံစံ တည်ဆောက်ထားသော ကျောင်း၏ရှေ့တွင် ဆင်းသက်ပြီး လေကားအတိုင်း ဆရာ တော်ကြီးက ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ကျောင်းထဲသို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ ဆရာတော်ကြီးက...

‘ရှေ့ ဒကာလေး ဒီဆွမ်းသပိတ်ကို ဘုရား ကို ကပ်လှူလိုက်ပါ’ ဟု ပြောပါသည်။

စာရေးသူက ဆွမ်းသပိတ်ကို မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူလိုက်ပါ သည်။ စာရေးသူကို ဘုရားရှေ့ (၁၀)ပေ ခန့်အကွာတွင် ထိုင်နေခိုင်းပါသည်။ ကျောင်း၏အတွင်းပိုင်းတွင် ရှေးခေတ် ပန်းချီ၊ ပန်းပုလက်ရာများစွာ တွေ့မြင် ရသည်။ ကျောင်းထဲမှာ အခြားမည်သူမှ မရှိပါ။

စာရေးသူ စိတ်ထဲမှ အံ့ဩမှု ဝမ်း မြောက်မှု၊ ကြည်ညိုမှု၊ စိတ်လန်းဆန်းမှု များစွာဖြစ်ပေါ်နေသည်။ ခဏကြာ သောအခါ ဆရာတော်ကြီးမှ ဆွမ်း သပိတ်ကို ဘုရားရှေ့က စွန့်ယူပြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသည်။ ပြီးလျှင်...

‘ရှေ့ ဒကာလေး ဒီဆွမ်းသပိတ် ထဲက ဆွမ်းကို စားသုံးလိုက်’

ဟု ပြောပါသည်။

သပိတ်ထဲမှာ ဆွမ်းနှင့် ဆွမ်းဟင်း များ ထက်ဝက်ခန့် ရှိနေသည်။ အားလုံး ရောနှောလျက်ရှိသည်။ စာရေးသူ လည်း ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားသည် အတိုင်း စားသုံးလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက...

‘ကဲ ဒကာလေး ဆွမ်းစားပြီးပြီဆိုတော့ ပြန်လို့ပြန် အကာလေး ပြန်တဲ့အခါ လာလမ်း အတိုင်း ပြန်လို့ပြန်တော့ ကျောင်းနောက်ယာ ဘက် နံရံဘေးမှာ ထွက်ပေါက်ရှိတယ်၊ ဒီစီ ကနေပြန်သွား’

ဟု ဆရာတော်ကြီး ညွှန်ပြသည် နေရာက ပြန်လာခဲ့သည်။ ကျောင်း အောက်မြေကြီးပေါ်ရောက်သည်နှင့် မိမိအိမ်ကို ပြန်ရောက်သွားသည်။

အိမ်ကိုလည်းရောက် နီးပြီးသတ်ရ ၍ အချိန်နာရီကို ကြည့်သောအခါ ညဉ့် (၂)နာရီ(၁၅)မိနစ် ဖြစ်သည်။ ဒီလို အိပ်မက်မျိုး စာရေးသူ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မှ မမက်ဘူးပါ။ ထူးခြားသော အိပ်မက် ဖြစ်၍ မှတ်စုထဲမှာ ရေးမှတ်ထားလိုက် သည်။

အိပ်မက်က နီးသောအခါ စာရေးသူ ၏စိတ် အထူးကြည်လင် လန်းဆန်းနေ သည်။ စိတ်ထဲမှာ ပေါ့ပါးနေသည်။ ဇနီးဖြစ်သူအား ဒီအိပ်မက်အကြောင်း ပြောပြသောအခါ ဇနီးဖြစ်သူက...

‘ဒါ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးသံဃာတော်တွေက ဆေးကုပေးတာ ဖြစ်မှာပေါ့’

ဟု ပြောပါသည်။

နံနက် မိုးလင်းသောအခါ ခြေနှစ် ဖက်လုံး လှုပ်ရှား၍ ရနေသည်။ အိမ် ထဲမှာ ဝါးတန်းလုပ်၍ လျှောက်ကြည့် သည်။ တစ်ရက်အတွင်း အဆင်ပြေ လာသည်။

စာရေးသူ အားတက်လာပြီး (၂) ရက်ခန့် အိမ်ထဲမှာ တန်းထိုးလျှောက်ပြီး နောက် တန်းကိုဖြုတ်ကာ တောင်ငှေး (၂)ချောင်းနှင့် ဖြည်းဖြည်းလျှောက် သည်။

(၁)ဖာလုံခန့် ကွာဝေးသော ကျောင်း သို့ မိနစ်(၃၀)ခန့် လျှောက်ရသည်။ (၁၀)ရက်ကျော်အတွင်းမှာ ပုံမှန် အတိုင်း လမ်းလျှောက်သွားလာနိုင်ခဲ့ပါ သည်။

တပေါင်းလဆန်း(၇)ရက်နေ့ နဂါးရုံ ဘုရား အုတ်မြစ်ချ အခမ်းအနားကို ဦးစီးဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက် စောင့်ကြပ်လျက်ရှိကြသော နတ်မြတ်၊ နတ်ကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာမြတ်၊ ဝိဇ္ဇာအပေါင်း တို့က စောင့်ရှောက်ပေးကြသည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

စာရေးသူအတွက် “အိပ်မက်ထဲ က တစ်နပ်ဆွမ်း”သည် ဘနေင့် ယှဉ်၍ ကျေးဇူးကြီးမားလှပါကြောင်း အိပ်မက်၏ ဆန်းကြယ်မှုကို ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပေသည်။

[အိပ်မက်ထဲက ဆရာတော်ကြီး အား ရိုသေဦးခိုက် ပူဇော်ပါသည် အရှင်သူမြတ်ဘုရား]

ဗိုလ်မင်း (မင်းလှ၊ ReseClassics.com)

အဖော်ကြမ်းသဗ္ဗ ကွင်း

ဖောင်ရာ
(ရာမည)

ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားဘဝက ကျောင်းစည်းကမ်းကို မလိုက်နာဘဲ ချိုးဖောက်ခဲ့သည့်ရှိသော် ဆရာ ဆရာမ တို့က ကြိမ်ဖြင့် ဆုံးမတတ်၏။ မဆို သလောက် အမှားလေးကစ၍ ဘဝ၏ ပြာသာဒ်တစ်ဆောင်လုံးကို ပြာကျစေ နိုင်၍ ဆုံးမခြင်း ဖြစ်သည်ကို ထိုစဉ်က စ၍ သဘောပေါက် နားလည်ခဲ့သည်။

ထို့အပြင် အိမ်တွင်လည်း အိမ်၏ စည်းကမ်းကို ချိုးဖောက်မိ၍ လက်ဦး ဆရာနှစ်ဦးဖြစ်သော အဖိနှင့် အဖတို့ ၏ ရိုက်နှိုက်ဆူပူခြင်းကိုလည်း ခံခဲ့ရဖူး သည်။

နှမ်းခိုးစားသော မင်းသားငယ် အကြောင်း သင်ဖူးသည့် အရွယ်ကျ တော့မှ လက်ဦးဆရာနှစ်ပါးအပြင် ကျောင်းက ဆရာ ဆရာမများ၏ ဆိုဆုံးမခြင်းကို ပို၍ သဘောပေါက် နားလည်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၂၆၀ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

အစ၊မကောင်းလျှင် အနှောင်းမသေချာပါ။ ထို့ကြောင့် အားလုံးက အစ၊ကို ကောင်းစေချင် ခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ ဆုံးမခြင်းကြောင့် အရှိုးရာ ထင်၍ ပရတ်ဆီလူးရသည်က လွဲ၍ ဘဝမှာ အထိနာစရာ မရှိခဲ့ပါ။

ကျောင်းရိပ်နှင့် အိမ်ရိပ်ကွဲခွာ၍ ပြင်ပ ကမ္ဘာ၏မြေပေါ် ခြေချတော့မှ ဘဝပျက် မတတ် နာခွဲရှုံးခဲ့ရသည့် သူတစ်ဦးကို ကျွန်တော်တွေ့ဖူးခဲ့၏။ သူ့အား ဆုံးမ သည့်သူကတော့ အရှိုးရာ ထင်သည် လောက်ကို အားမရ။ အသက်ကိုပင် သေနိုင်လောက်သည့်အထိ ဆုံးမခဲ့ သည်။

ဤဖြစ်ရပ်တွင် ကျွန်တော် ပါခဲ့သော် ငြား ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ခံခဲ့ရတာ တော့ မဟုတ်ပါ။ ပွဲကြည့်ပရိသတ်နယ် နီးနီးကပ်ကပ် ရှိခဲ့၏။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် အလုပ် က မည်မည်ရရ ရှိသူမဟုတ်ပါ။

ကိုယ်တိုင်က မပျင်းပေမယ့် ရသည့် အလုပ်ကို ချေးများ၊ သေးများ လုပ် တတ်၏။ ထို့ကြောင့် အများသူငါနယ် ရာသီပေါ် အလုပ်လေးတွေ၌ ပျော်မွေ့ တတ်သည်။

ရပ်ရွာတွင် ကောက်စိုက်၊ ပျိုးနုတ်၊ စပါးရိတ်၊ မြေကြီးပေါက်လောက်သာ အလုပ်ရှိသည်။ ထိုနှစ်က သူငယ်ချင်း တွေပါသည့် ကောက်စိုက်အုပ်ထဲ လိုက် ဖြစ်သည်။ စရန်ငွေယူ၍ ကောက်စိုက် ဆူး၊ မျိုးလွယ်ပလိုင်၊ မိုးကာ စသည်တို့ ဝယ်ရ၏။

နေချင်းပြန်နှင့် ညအိပ် ရှိသည့် အနက် ညအိပ်အဖွဲ့ထဲ ဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။ နေချင်းပြန်ဆိုသည်မှာ စောစော ထ၍ ထမင်းထုပ်နှင့် အလုပ်ဆင်းရပြီး ညနေ (၆)နာရီကျော်လျှင် ကွင်းတက် ရသည်။

ညအိပ်က ပို၍ ပင်ပန်းမည် ထင်ပါ သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ညအိပ်အဖွဲ့သည် မိုးစုပ်စုပ်ချုပ်၍ တို့ ခပ်ဝေးဝေး တောင်ပေါ်တန်းမ တုရား မီးတွေလာမှ အလုပ်ရပ်သည်။

ကယုကယာ-ရေချိုး၍ ထမင်းစား
ပြီးလျှင် ည(၈)နာရီထိုးပြီ ဖြစ်သည်။
နေရ ထိုင်ရသည်မှာလည်း မိုးရေထဲ
ရွံ့ဗွက်စိုစိစိနှင့်ပင်။ အိပ်ရသည်မှာ
တော့ မိန်းကလေးတွေ တဲပေါ်မှာ
အိပ်ရပြီး ယောက်ျားလေးတွေက နွား
စားခွက်နှင့် တဲအောက်ထပ်တွင် ဖြစ်
သည်။

စားခွက်ထဲမှာ တသီးကြီး ခြင်ထောင်
မပါ ဘာမပါနှင့် ဖြစ်၍ ခြင်တွေက
ကိုက်။ နွားတွေ၏ လျှာဖြင့် ယက်ခြင်း
ကိုလည်း ခံရနှင့် အတော့်ကို ကသီ
လင်တ နိုင်သည်။ အိပ်ရေးက မဝပါ။

နံနက်ဆို (၃)နာရီလောက်ကနေ
မိန်းကလေးတွေ ထပြီး ဖီးလိမ်ပြင်
ဆင်ကြတာများ ဇာတ်ကမဉ့်အတိုင်း
ပင်။ ဆုဆူညံညံနှင့်မို့ အိပ်မရတော့ပါ။
ကိုယ်တွေ့ပါ ရောထပြီး မျက်နှာသစ်
ကာ ပြင်ဆင်ရတော့သည်။

အလုပ်ကလည်း ညအိပ်အဖွဲ့နှင့်မို့
အလင်းရောင် မပီပြင်မီ လယ်ကွက်
ထဲ ဆင်းရပါသည်။ ဤနယ်ဘက်
မှာက ကောက်စိုက်တာ ဆူးနှင့်စိုက်
သည်။ ဆူးက သုံးခွပါသော မိုန်းပြား
လေးသဖွယ်ဖြစ်၍ အရိုးက လူကြီး
နှစ်တောင့်ထွာ၊ သုံးတောင်နီးနီး ရှိ၏။

ဆူးအဖျားလေးနှင့် စပါးမြစ်တွေကို
သေချာချိန်၍ စွပ်ခနဲ ရှေ့ကို စိုက်ချရ
၏။ စ၊ စိုက်ကာစ မျိုးပင်၏ အမြစ်တွေ၊
ခေါင်းတွေ ပြတ်တတ်၏။ ငန်းကူမရှိ
လျှင် ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း ဟိုးရှေ့
မှာ ကျန်ခဲ့တတ်သည်။

စိုက်ရင်းနှင့် နောက်ကို ဆုတ်သွား
တာဖြစ်၍ ဆူးနှင့် သူများခြေထောက်
ကိုလည်း ထိုးမိတတ်သည်။ ကျွမ်းကျင်
လာတော့ ထိုအရာတွေ မဖြစ်တတ်
တော့ဘဲ သီချင်းလေး တကြော်ကြော်
နှင့် အတော့်ကို ပျော်စရာကောင်းလာ

၏။

ကျွန်တော့်အနားတွင် အမြဲနေ၍
ကျွန်တော့်သီချင်းတွေကို ဝိုင်းဆိုတတ်
သည့် သူငယ်ချင်းကတော့ ကရင်တိုင်း
ရင်းသားဖြစ်သည်။ ဘယ်အကွက်ပဲ
ဆင်းဆင်း အနားမှာ အမြဲစိုက်တတ်
သည်။ ယောက်ျားလေးတွေမို့ ရေနက်
ရာ ကန်သင်းဘေးတွေ၌ အမြဲနေရပါ
သည်။

ဤနယ်တွင် မျှော့မရှိသလောက်
ရှားပါးပါသည်။ ဓာတ်မြေသြဇာ
သုံးလွန်း၍ ထင်ပါသည်။ ထိုနေ့က
ကျွန်တော်တို့အုပ်စု ပေါ်တော်မူဘက်
ပြောင်းရ၏။

လယ်တဲတစ်တဲကို သုံးလေးရက်
နေပြီး စိုက်ရသည်။ ဤနယ်ဘက်
တွင် ကွင်းကို ဝိုင်းဟုသုံးသည်။ ဥပမာ
ဥက္ကံဝိုင်း(ဥက္ကံကွင်း)၊ ပေါ်တော်မူဝိုင်း(ပေါ်
တော်မူကွင်း)ဟု သုံးတတ်သည်။
ပေါ်တော်မူဝိုင်းဆိုသည်မှာ ပေါ်တော်မူ
ဘုရားနှင့် နီးသောကွင်း ဖြစ်သည်။

လယ်တဲနှင့် လယ်ကွက်မှာ ဘုရား
၏ အနောက်စူးစူး တစ်မိုင်ခွဲခန့်တွင်
ရှိ၍ ဒီရေရောက်ချောင်းရှိသည်။ ခနဲပင်
တွေ စိုက်ထားသည့် ခနဲခြံတွေရှိသည်။
တဲရောက်ဖို့ ချောင်းကို လှေနှင့်ကူးရ
သည်။

ချောင်းရေက ရေစီး အလွန်သန်

သည်။ ကူးတို့ဆိပ်၏ အောက်ဘက်
ကိုက်သုံးဆယ်လောက်မှာ ကျားပိုက်
ထောင်ထား၍ အန္တရာယ် အလွန်များ
၏။ မျောပြီး ကျားပိုက်ထဲဝင်လျှင်
အသက်မရှင်ပါ။

တဲဝိုင်းရှင် လယ်ဝိုင်းရှင်က လူမျိုးခြား
ဖြစ်သည်။ တဲနားတွင် ကုက္ကိုပင်ကြီး
တစ်ပင်ရှိ၍ ထိုအခြေတွင် (သူတို့
အခေါ်) ဘုရားရှိသည်။ လူမျိုးခြားက
မှာသည်။ ဤဝိုင်းတွင် လုံးဝ မြွေမသတ်
ပါနှင့်ဟု အထပ်ထပ်မှာသည်။

စိုက်ကေကြီးသည့်အတွက် ဤတဲ
တွင် ငါးရက်မျှ ကြာနိုင်ပါသည်။ ရက်
ကြာတာ ဘာမှမခက်ပါ။ ခက်သည်
ကျွန်တော့်ဘော်ဒါလေးဖြစ်၏။ သူနှင့်
ကျွန်တော် တဲသို့ ထမင်းစားပြန်တုန်း
ဖြစ်သည်။ ကောက်စိုက်ခေါင်းဆောင်
က လက်စာကုန်ဟု အော်လျှင် လက်
ထဲက (ကိုယ့်မျိုးလွယ်ပလှိုင်းထဲက
မျိုးပင်တွေပါ သက်ဆိုင်သည်။ စကား
ချစ်) မျိုးပင်တွေ ကုန်အောင်စိုက်၊
သူများကျန်တာတွေကိုလည်း ဝိုင်းစိုက်
ပေးပြီးမှ တက်ရသည်။

ယခု လက်စာကုန်ပြီး ကန်သင်းပေါ်
တက်လျှောက်တော့ ရေမြွေတစ်
ကောင် ကန်သင်းပေါ်မှာ တွေ့သည်။
ကျွန်တော် သတ် ချက်ချင်းချပြီး သူ့ကို
တာပေါသေးသည်။ သူက လက်ကို
ပုတ်ထုတ်ပြီး ရေမြွေကို ကောက်စိုက်
ဆူးနှင့် ထိုးပစ်၏။

မြွေခမျာ အစိုင်းပိုင်းပြတ်၍သေ
သည်။ မြွေသေကို ကလော်ပြီး လယ်
ကွက်ထဲ ပစ်ချလိုက်ပြီး ဘာမှ အမှု
မထားဟန်နှင့် ထမင်းတက်စားသည်။
ထမင်းစားပြီးပြီးချင်း လက်
မခြောက်သေးမီ အလုပ်ဆင်းရသည့်
အလေ့ရှိ၍ ကိုယ့်ပစ္စည်းကိုပစ်ချပြီး
တဲပြင်ရောက်တော့ ဘော်ဒါလေး

ဗိုက်ကိုနှိပ်ကာ အော်သည်။ ငယ်သံပါ ပါလာ၍ အားလုံး ခြေမကိုင်မိ လက် မကိုင်မိ ဖြစ်ကုန်၏။

ခဏအကြာ၌ ရိုးရိုးပင် မအော်တော့ဘဲ မြေပေါ်တွင် လူးကာလိုနဲ့ကာ အော်သည်။ စားသည့်ဟင်းက ကြာဆံအဖြူချက် အရည်ကျဲနှင့် ငါးပိရည်၊ ကန်စွန်းရွက် တို့စရာသာဖြစ်၍ အစားမှားကာ အော်ခြင်း မဟုတ်တန်ရာ။

သူ့ကို တပေါ်ပွေ့ချီတင်ပြီး မေးတော့လည်း ဗမာစကားသံ ထွက်မလာဘဲ ကျွန်တော်တို့ နားမလည်သည့် လူမျိုးခြားစကားတွေ ထွက်လာသည်။

သူကား ထိုစကားကို တတ်သူ မဟုတ်ပါ။ ဘယ်သူမှ အလုပ်မဆင်းကြဘဲ သူ့နားဝိုင်းကာ နေကြရ၏။ ခဏကြာတော့ တဲရှင်လာပြီး သူတို့ဘာသာစကားနှင့် ဗိုက်နာသူကို မေးသည်။

သူ့ခမျာ ချေးသေးပါ ထွက်နေပြီဖြစ်၍ စကားသံပင် မပီတော့ပါ။ မျက်လုံးနီနီကြီးကို ပြူးလိုက်၊ တဂျစ်ဂျစ်နှင့် သွားချင်းကြိတ်၍ တပေါ်မှာ လူးလိုက် လိုနဲ့လိုက် ဖြစ်နေပါပြီ။

ကောက်စိုက်ခေါင်းဆောင်က ဝါရင့်သူပီပီ ကျွန်တော့်ကို 'နင်တို့နှစ်ယောက် သူတို့မသိဘဲ ဘာလုပ်ခဲ့သလဲ' ဟု ခပ်ငေါက်ငေါက်မေးသည်။ လူမျိုးခြားက ကျွန်တော့် အဖြေစကားပင် မစောင့်ဘဲ 'နင်တို့ မြေသတ်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လား' ဟု ဝင်ပြောလာတော့ အတော်အံ့သြရသည်။

ယခင်နှစ်တွေကလည်း ဒီလိုကြုံဖူးသည်။ မယုံမရိုပါနှင့်ဟု တဲရှင်က ပြောပြီး တောင်းပန်မှ ရမည်ဟု ထပ်ပြောသည်။ ခက်ပြီ။ မည်သူ့ကို မည်သို့ တောင်းပန်ရမည်နည်း။ ဒီလို ဖြစ်ရပ်မျိုး မကြုံဘူး၍ လူတော်တော်များများ အတော့်ကို ချောက်ချားနေကြပြီဖြစ်

သည်။
ဘော်ဒါလေးခမျာမှာလည်း ကြည့်ရက်စရာပင်မရှိတော့။ အသက်ရှူသံ ပြင်းလိုက် ပျောက်လိုက်နှင့် သတ်လစ်မတတ် ဖြစ်ရင်းက လူမျိုးခြားစကားသံတွေ ဗလုံးဗထွေး ထွက်လာပြန်၏။

တဲရှင်က သေချာနားထောင်ပြီး 'ဟုတ်ပြီ၊ ခုပဲ တောင်းပန်ပါ့မယ်' ဟု ဗမာလို ပြန်ပြောသည်။ ဟိုက ဘာပြန်ပြောသည် မသိနိုင်တော့။ လူမျိုးခြားတို့ စကားနှင့် ထပ်တောင်းပန်ရသည်တဲ့။

ဒီလိုနှင့် ပြဿနာကောင်ကို ကျွန်တော်ပဲ ထမ်းခဲ့ရကာ ကုက္ကိုပင်အောက် သွားခဲ့ရသည်။ တဲကုန်းက ရေမမြုပ်ပါ။ အပင်ခြေက သူတို့ဘုရားနောက်မှာ တောင်ပို့ယောင်ယောင် တစ်ခု ရှိတာကို တွေ့ရ၏။ တဲရှင်က 'အတော်ပဲ သားကျတားတဲ့နွားမ ရှိသေးလို့ နောက်မို့ဆိုရင် ခက်ပြီ' လို့ ရေရွတ်ပြီး တောင်းပန်ဖို့ပြင်၏။ နွားနို့အစိမ်း တစ်ဖန်ခွက်နှင့် အိမ်ကြက်ဥတစ်လုံး ယူလာပြီး တောင်ပို့ရှေ့နား ဖန်ခွက်ကိုချသည်။

ကြက်ဥကို အနည်းငယ်လေး ဖောက်ကာ ထောင်ပေးထားပြီး သူတို့ဘာသာနှင့်ရွတ်သည်။ အမျိုးသမီးတွေ လိုက်မလာရဲ၍ ထိုနားမှာ ယောက်ျား (၄၅)ဦးပဲ ရှိပါသည်။

မကြာပါ။ တောင်ပို့နောက်ဘက်က ထင်ပါသည်။ မြေဟောက်ကြီး လူကြီးလက်ကောက်ဝတ်နီးနီးလောက် ကြီးသည့် တစ်ကောင်ထွက်လာပြီး လူတွေကို စူးစူးရဲရဲကြည့်သည်။

ပြဿနာရှာသည့် ဘော်ဒါကျတော့ အကြာကြီးကြည့်သည်။ ပြီးမှ နွားနို့

ကို စုပ်သောက်လိုက်ကြက်ဥကို စုပ်သောက်လိုက်လုပ်ပြီး နောက်ဘက်ထဲ ပြန်ဝင်သွားသည်။ အံ့သြစရာပင်ကောင်း၏။ လူနာလေးမှာ ချက်ချင်း လူကောင်းပြန်ဖြစ်ပြီး ထထိုင်သည်။ 'ငါ ဘာဖြစ်လို့

လဲ' ဟုမေးတော့ ကျွန်တော် စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် တစ်ချက်ပိတ်ကန်ပစ်ခဲ့သည်။

ဤဖြစ်ရပ်သည် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပါသည်။ ဆန်းကြယ်သည့် ဒဏ်ခတ်မှု တစ်ခုနှင့် ကုစားနည်းတစ်မျိုးပင် ဖြစ်၏။ ဆိုင်ရာပိုင်ရာတို့ မကြိုက်၍ ဒဏ်ခတ်တတ်သည့် အစွဲရှိသည့် ဝိုင်(ကွင်း) တွေ ဤနယ်မှာ များလှပါသည်။

ထို့ကြောင့် တဲတွေ့ရောက်တိုင်း တဲရှင်တွေက ကြိုတင်၍ သူ့ဝိုင်၏ စည်းကမ်းကို ပြောပြသည်။ လိုက်နာရန် ဘာမှ အပန်းမကြီးပါ။ ချိုးဖောက်၍လည်း ဘာမှ အကျိုးထူးမရပါ။ သူ့အိုးနှင့်သူ့ဆန်ပင် ဖြစ်သည်။

ကံမြင့်နေလျှင် ဘာမှ မကြိုနိုင်သော်လည်း ကံနိမ့်ချိန်တွင် ဤသို့ မသိသာ ဆိုးရွားစွာ ကြုံတွေ့နိုင်သည်။ အခန့်မသင့်လျှင် သေလောက်သည့် ဤဖြစ်ရပ်ကို လက်တွေ့ကြုံရ၍ ကျွန်တော်ကွင်းပိုင်တွေအစွမ်းကို ယုံကြည်သွားသည်။ ဘော်ဒါလေးကား မြေမပြောနှင့် တီကောင်ပင် စေ့စေ့မကြည့်ရဲလောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရပါကြောင်း...။

လေးစားလျက်...

မောင်ရော (ရာမည)

၁၉၄၉ခုနှစ်၊ အကြမ်းဖက်
သောင်းကျန်းသူများ ထကြွချီန်
ကျွန်တော်တို့ သာယာဝတီ အထက်
ပိုင်းတွင် စာသင်ကျောင်းများ
ဆက်လက် ဖွင့်ပြီး စာသင်ကြား
ပေးပေးမယ့် ဆရာ မစုံတော့ပါ။ အချို့
ဆရာများ အစိုးရအုပ်ချုပ်တဲ့ နယ်မြေ
သို့ ကူးပြောင်း သွားကြပါတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ ကျောင်းတက်
မပျက်ပါ။ ရက်အားနေ့များတွင်
ကျွန်တော်တို့ သရက်ပင်ဆိပ် ရွာလယ်
တွင် ဆောက်နေသော ဆင်ဝင်အိမ်
ကြီးသို့သွားပြီး လက်သမားများ လုပ်
ကိုင်နေတာကို တငေးတမော သွား၍
ကြည့်လေ့ရှိပါတယ်။

အခု ဆောက်နေတဲ့ ဆင်ဝင်အိမ်
ကြီးဟာ ဘိုအောင်မှ သူ့အမေနေဖို့
ဆောက်ပေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။

သူ့အမေက ဒီသရက်ပင်ဆိပ်ရွာသူ
မဟုတ်ပါ။ မိုးညိုမြို့နယ် တောင်စင်း
ရွာက ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့သားလတ်
ဘိုအောင်ရဲ့ညီ၊ မောင်တင်မောင်နဲ့
သရက်ပင်ဆိပ်ရွာသူ မတင်လှတို့ အိမ်
ထောင်ကျရာက အမေအိုကြီးကို
မောင်တင်က ခေါ်ယူ ပြုစုခဲ့ပါတယ်။

ဘိုအောင် အရှိန်အဝါ ဩဇာ
တက်လာတော့ သူ့အမေနေဖို့ဆောက်
ပေးတာ ဆိုပေးမယ့် မောင်တင်မောင်
တို့လဲ ဆိုင်သပေါ့။

အိမ်ကြီးကတော့ တိုင်လုံးတွေက
ဖယောင်းတိုင်လို ခြောင်ပြီး ချောနေ
တယ်။ ရက်မ၊ ထုပ်၊ လျှောက်၊ ဒိုင်း၊
မြား၊ ဆင့်၊ လှေကားအားလုံး ကျွန်း
သားတွေ။ အဲ ခင်းတဲ့ပျဉ်ကျတော့
ကျွန်းသားကပူလို့ ပျဉ်းကတိုး ပျဉ်ကို
ခင်းထားပါတယ်။ တစ်ရွာလုံးနဲ့ ရွာနီး
ချုပ်စပ် ဒီလောက်သစ်လွင် ထည်ဝါတဲ့
အိမ်ဆို ဒီတစ်လုံးပဲ ရှိနေတော့ ရွာ

မိုးမောင်

တိုးကြွေ့၊ တိုးမွေ့

သားတွေကလဲ ဂုဏ်ယူပါတယ်။
'တင်မောင် တင်လှ မြောက်ကြွကြွ'
လို့တောင် စကားပြောင် ပြောနေကြ
လေရဲ့။

ဒီအိမ်ကြီးကို တာဝန်ယူ ဆောက်
လုပ်နေတဲ့ လက်သမားခေါင်းဆောင်
ဦးထွန်းညိုက အခြားသူ မဟုတ်ပါ။
အဖေရဲ့ ညီဝမ်းကွဲ၊ ကျွန်တော့်
ဦးလေးပါ။ သူက လိပ်ဥကုန်းရွာသူ
ဒေါ်အေးနဲ့ အိမ်ထောင်ကျတော့ ဟို
ရွာသား ဖြစ်သွားတာပါ။

ခေတ်က မကောင်းဘူးလေ။ မိုးမမှာ

ရှိတဲ့ သစ်တွေခုတ်၊ ရွာတိုင်း အိမ်
အသစ်တွေ ဆောက်ကြတာ။ ဒါပေသိ
ကျွန်တော်တို့ရွာက အိမ်ကြီးကိုတော့
မတုနိုင်ကြပါ။ လက်သမား ဆယ်
ယောက်နဲ့တောင် ဆောက်ရတာပါ။

ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ အဲဒီ အိမ်ကြီး
သို့ ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ပျင်းတာနဲ့ ဦး
လေးနဲ့ တွေ့လဲ စကားပြောရအောင်၊
သူ မအားလဲ သူတို့ လုပ်ကိုင်နေတာ
ကြည့်ရုံပေါ့။

တံခါးရွက်တပ်ဆင်ဖို့ ကျွန်းပျဉ်ကို
ရွေပေါ်ထိုးနေတဲ့ ဦးလေးအနီးရောက်

www.burmeseclassic.com

သွားပါတယ်။ သူက စကားတော့ပြန် မပြောနိုင်၊ ပြုံးပြုံး နှုတ်ဆက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က...

‘ဦးလေး နားပါဦး၊ ရေခွေးကြမ်း သောက်ဦးလေ’

ဟု ပြောရင်း ရေခွေးကြမ်း ငှဲ့ပေး လိုက်ပါတယ်။

နဖူးမှ ချွေးပေါက်များ လက်ညှိုးဖြင့် သပ်ချပြီး ရေခွေးကြမ်း ပန်းကန် လှမ်းယူရင်း...

‘ဒီချွေးက ချွေးအေးပါကွာ၊ အရင်တုန်းက ထွက်ခဲ့ရတဲ့ ချွေးက ချွေးပူကွ’

‘ဘာကို ဆိုတာလဲ ဦးလေး ချွေးအေး၊ ချွေးပူ’

‘အေးလက်သမားလုပ်တော့နေရင် ထဲမှာ စိတ်အေးချမ်းစွာနဲ့ ထွက်တဲ့ချွေး၊ အေးအေးဆေးဆေး ထွက်တဲ့ချွေး၊ ချွေးအေးပေါ့။ ဟိုတုန်းက နေပူမိုးရွာထဲမှာ လယ်လုပ်ရတော့ ထွက်တဲ့ ချွေးက ပူတယ်။ ချွေးပူပေါ့ကွာ။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား ငါ့တူ’

‘ဒါနဲ့ ဦးလေး ဘာပြုလို့ လယ်မလုပ်ဘဲ လက်သမား ဖြစ်လာတာလဲ။ လယ်လုပ်ရတာ ပင်ပန်းလို့ပေါ့နော်’

ဟု ကျွန်တော် မေးသောအခါ...

‘လယ်လုပ်ရတာ ပင်ပန်းတာပဲ မှန်တယ်၊ ကြောက်စရာ အန္တရာယ်လဲ ရှိနေလို့ လယ်အလုပ် ရွံနဲ့ခါပြီး လက်သမား လုပ်တာပေါ့။ ဒီလိုကွာ ဝါပြောပြယ်’

ဟု ပြောကာ ရေခွေးကြမ်း တစ်ပန်းကန် ကုန်အောင်သောက်ပြီး အောက်ပါ အတိုင်း သူ့ရဲ့ ဘဝဇာတ်ကြောင်း အတိတ်ကြောင်းကို ပြောပြပါတော့တယ်။

* * *

‘ငါ လိပ်ဥကုန်းရွာသူ ဒေါ်အေးနဲ့ အိမ်ထောင်ကျတော့ ယောက္ခမများက လယ်ငါးဂေ ခွဲပေးတယ်။ အဲဒီ လယ်

က အင်တိုင်းတောနဲ့ အစပ်ဖြစ်နေတော့ ငါကလဲ လယ်ကေများများ လိုချင်တဲ့ လောဘရှိနေတော့ အင်တိုင်း မြေကို လယ်ဖြစ်အောင် မြေပေါက်၊ ကန်သင်းဖော်၊ သစ်ငှတ်ထုတ်၊ လယ်စိုက် လုပ်တာ သုံးနှစ်ကျော်တော့ လယ်ငါးဂေ ဖြစ်နေပြီ။

ယောက္ခမပေးတာ ငါးဂေနဲ့ ဆိုတော့ လယ်ဆယ်ဂေ ပိုင်နေပြီပေါ့။ ဒီတော့ လယ်ကူတစ်ယောက် မွေးရတယ်။ မအေးရဲ့တူ ခင်မောင်ပေါ့။

လောဘသားပဲကွာ ရလေလိုလေ လောဘတွေ တက်လာတော့ နောက်ထပ် မြေတိုးဖို့ မိုးကျချိန် ခင်မောင်က ပျိုးခင်းထွန်၊ ငါက မြေတိုးဖို့ ပေါက်ပြားနဲ့ မြေတူးတာပေါ့။

ဒီနှစ်လဲ တစ်ဂေနီးပါးတိုးအောင် လုပ်မယ်လို့အားမာန်အပြည့်နဲ့စိတ်ကူးပြီးသား။ အဲဒီညမှာ အိပ်မက်တယ်။ လူဝဝ မည်းမည်း၊ မျက်လုံးနီနီ၊ ဆံပင်သျှောင်ထိုးသေးသေး၊ အင်္ကျီမပါ၊ ပုဆိုးကွက်တုံး အနက်အဖြူနဲ့ ငါ့လယ်ကန်သင်းမှာ ရပ်ပြီး ခါးထောက်နေတာ တွေ့ရတယ်။

ငါကလဲ သူ့ကိုကြည့်၊ သူကလဲ ငါ့ကို ကြည့်နေကြတယ်။ သူ့ကြည့်ပုံက ဒေါသ သိပ်ထွက်နေပုံပဲ။ ပြီးတော့ ပြောတယ်။

‘မင်း လွန်လွန်းနေပြီ၊ ငါတို့နေတဲ့ ရွာ

ထိပ်ရောက်လို့ ကလေးကစားကွင်းတောင် ပဲ့သွားပြီ၊ မင်း ဝါအကြောင်း သိရယ်’ အဲဒီလို ကြိမ်းမောင်းပြီး အိပ်မက်မှ လန်နိုးသွားတယ်။

မနက်မိုးလင်းတော့ တို့ပုံမှန်အတိုင်း လယ်တောကို သွားကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ထူးခြားတာက ငါ့ရဲ့ မျက်စိတွေ အမြင် မှန်ဝါးနေတယ်။ အခါတိုင်းလို မကြည်လင်တော့ဘူး။

နောက်နေ့တွေမှာ လယ်ထဲ ငါမလိုက်နိုင်တော့ဘူး။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လုံးဝ မမြင်တော့ဘူး။ ဒီတော့ ငါလဲ ကြောက်နေပြီ။ မအေးခမျာလဲ လူကြီးသူမတွေ မေးတော့ ပရလောကသား ဖမ်းစားတာလို့ ပြောကြပါရော။ ဒီတော့ အစားအသောက် ပွဲကလေးနဲ့ လယ်ထဲလိုက် တောင်းပန်ရှာတယ်။

ညကျတော့ မအေးကို အဲဒီ လူဝကြီးက အိပ်မက်ပေးတယ်။

‘ပျက်စိရောဂါ မဟုတ်၊ သူ့လုပ်ထားတာ ဆေးဆရာနဲ့ မကုနဲ့ စပါးပေါ်ရင် ဝမ်းစာတင်းလေးဆယ် လာထည့်ပေးပါ။ အလိုလို ပြန်ပြင်ပယ်တဲ့’

ဟုတ်တယ် မောင်ရေ စပါးပေါ်တော့ သူတို့ကို ဝမ်းစာ ထည့်ပေးရတယ်။ ဆေးကုစရာ မလိုဘဲနဲ့ သုံးရက်မြောက်နေ့မှာ နဂိုအတိုင်း ပကတိ အကောင်းမြင်ရတယ်ကွ။ အင်းလောကကြီးမှာ ထူးဆန်းအံ့ဩစရာ အများကြီး’

‘ဦးလေး စပါးတင်းလေးဆယ် ဝမ်းစာ ထည့်တော့ လယ်ထွက်စပါး အများကြီး ကုန်တာပေါ့’

‘ဘယ်ဟုတ်မှာလဲ လယ်ပုဂ္ဂန့်လုံး ခွံနဲ့ တစ်တင်း၊ နှစ်တင်းဆိုပြီး လေးဆယ်ထိ ခြင်ပို့လိုက်တာပါ’

စိုးမောင်

အိပ်စက်ထဲမှ ဖူးရသော မျှော်စင်

မျိုးတင့်
(ညောင်လေးပင်)

တစ်ညသ၌ ကျွန်ုပ်သည် အိပ်ရာမှ အချိန်မတော် နိုးလာလေ၏။ ကျွန်ုပ် သီတင်းသုံးသောနေရာမှာ ပဲခူးမြို့ ရွှေမော်စောဆံတော်ရှင် စေတီတော် မြတ်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်မှန်ဦးမှ ဟင်္သာကုန်းဘက်သို့သွားရသော တန်ဆောင်းဘေးတွင် တည်ရှိသည့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုကျောင်း၌ ပရိယတ္တိစာပေများကို မိမိကိုယ်တိုင်လည်း သင်ယူ၍ ရဟန်းသာမဏေများကိုလည်း စာဝါများ ပို့ချပေးနေသော ရဟန်းတော်တစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။

အိပ်ရာကနိုး၍ နာရီကိုကြည့်လိုက်သော် နာရီသည် ညဉ့်ဆယ်နှစ်နာရီတိတိကိုပြလျက်ရှိ၏။ ညဉ့်နက် သန်း

ခေါင်ယံအချိန်ပေတည်း။ ကျွန်ုပ်စိတ်တွင် ရွှေမော်စော စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြော်လိုသောစိတ်သည် တားမရ ဆီးမနိုင် ပေါ်လာလေ၏။

ကျောင်းပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်၍ အပြင်ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ လမင်းကြီး သာနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ မြူတိမ်ကင်းသော ကောင်းကင်ပြင်တွင် ကြယ်တာရာများသည် လမင်းကြီးကို ဝန်းရံခစားနေကြ၏။

အလွန်လှပသာယာသော ညကာလတွင် ကျောင်းဝန်းအတွင်းရှိ စကားဝါပန်းများသည် ချိုအိမွှေးယုံစွာဖြင့် ည၏အလှကို ဖြည့်စွက် တန်ဆာဆင်ထားကြပြန်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ၏

ကောင်းမှုတော် သံတန်ဆောင်းတော်ကြီး၏ အုတ်လှေကားများကို တစ်ထစ်ချင်းနင်း၍ ရွှေမော်စောကုန်းတော်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့လေ၏။ ညဉ့်နက်ပိုင်းကာလများတွင် ဘုရားအဝင် သံဘာဂျာတံခါးတို့ကို သော့ခတ်ထားလေ့ ရှိပါသည်။ သို့ပါသော်လည်း ကျွန်ုပ်သည်တံခါးစောင့် ဒါယကာကြီးနှင့် ရင်းနှီး သိကျွန်းသူဖြစ်သောကြောင့် မလွယ်ပေါက်တံခါးငယ်မှ အလွယ်တကူ ဝင်ခွင့်ရခဲ့လေသည်။ ရွှေမော်စော စေတီတော်

www.burmeseclassic.com

မြတ်ကြီးကို ကျောပေးလျက် တည်ထားသော ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အတွင်းရှိ ပုဒ္ဒဆင်းတုတော်ကြီးကို ပူဇော်ရန် ဝင်မည်ပြုပြီးမှ မဝင်ဖြစ်သေးဘဲ စေတီတော်မြတ်ကြီးကို မော်၍ ဖူးမြော်ကြည့်သည့်နေ့မိ၏။

ညဉ့်သည် တိတ်ဆိတ်နေ၏။ လေပြည့်လေညင်းက ဆော့မြူးလျက်ရှိသည်။ ရွှေမော်စောစေတီတော်မြတ်ကြီးကို နင်းမှုန်ပဝါပါးတို့ လွှမ်းခြုံထားသည်။ လရောင်ဆမ်းသော ငွေသားဖာခြည် ပဝါပါးတို့ လှပစွာ ရစ်သိုင်းဖွဲ့၍ ရွှေမော်စောစေတီတော်ကြီးကို သဘာဝလောကကြီးက တန်ဆာဆင် ပူဇော်နေသည်။

မီးမောင်းကြီးများ၏ လျှပ်စစ်အလင်းရောင်တွင် သဘာဝငွေလရောင်က ဖြည့်စွက်ထားသောမြင်ကွင်းမှာ ကြည်နူးဖွယ်ရာ ဖူးမဝအောင်ရှိလေ၏။ လေအငွေ့တွင် ရွှေထီးတော်မှ ဆည်းလည်းသံများသည် ကောင်းကင်လေကို ခိုစီးရင်း သာယာစွာဖြင့် တလွင်လွင်လွင်ပျောနေသည်။

ဝမ်းသာပီတိစိတ်နှင့် စေတီတော်ကြီးကို ဖူးမြော်ပြီးသော် အရှုဘက်မှန် ဦးရှိ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်သို့ ဝင်လိုက်သည်။ ထိုစဉ်တွင် ယခင်က မဖူးဘူးသော ထူးခြားသည့် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို ဖူးရလေ၏။

ရုပ်ပွားတော်သည် ရုပ်ရှင်တော်ဖြစ်၏။ နှုတ်ခမ်းတော်မှာ ပတ္တမြားခေါင်ရမ်းနှင့်ဆီပန်းကဲ့သို့ နီမြန်းနေ၏။ မျက်လုံးတော်များမှာ သက်ရှိထင်ရှားဘုရားတစ်ဆူကဲ့သို့ ကြည်လင်တောက်ပနေ၏။ မျက်ဝန်းအိမ်အတွင်းရှိ တောက်ပသော မျက်လုံးတော်များမှာ သောက်ဂျူးကြယ်နီနောင်အလား ထင်မှတ်ရ၏။ ရှည်လျားသော နားရွက်

တော်နှင့် အချိုးကျ၍ ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးကဲ့သို့ လုံးဝန်းသောမေးတော်တို့မှာ ကျွန်ုပ်၏အာရုံကို ကောင်းစွာ ဖမ်းစားနေတော့၏။

ထိုရုပ်ပွားတော်ကို အံ့သြစွာ ဖူးမြော်နေစဉ် ကျွန်ုပ်၏တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ကြက်သီးများသည် နေရောင်မလပ်အောင် ထရှု နေတော့၏။ ကြက်သီးမွေးညင်းနှင့်အတူ ပီတိစိတ်များမှာ တဖွားဖွားပေါ်နေ၏။ ထိုရုပ်ပွားတော်မှာ ဉာဏ်တော်နှစ်ပေခန့်သာ ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ ထိုသို့ကြည့်နေစဉ် ရုပ်ပွားတော်၏ ညာလက်ရုံးတော်သည် အပေါ်သို့ မြောက်ကြွလာပြီး ဗျာဒိတ်ပေးဟန်ဖြင့် တစ်နေရာသို့ လက်ညှိုးထိုးပြလေ၏။ “ရော်...ခက်ပြီ”။ အံ့သြထိတ်လန့်စွာ ရေရွတ်မိတော့သည်။

သေသေချာချာ အာရုံစူးစိုက်၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ ထိုရုပ်ပွားတော်မြတ်အား တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ရင်ခွင်၌ ပွေ့ချီထားသည်ကို တွေ့ရတော့၏။ ဤမျှ ဆန်းကြယ်သောအဖြစ်များကို ယခင်အခါများက တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသူမဟုတ်ပါ။ ရုပ်ပွားတော်ကို ရင်ခွင်၌ ပွေ့ထားသူကို အာရုံစူးစိုက်ကြည့်မိသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလည်း ပြန်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုသူ၏ ဆံပင်မှာ ရှည်လျား၏။ မျက်နှာ လေးထောင့်ကျ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်း၏။ ပုဆိုးကွက်ထောက်ကိုဝတ်၍ ကိုယ်ပေါ်၌ ဖျင်ကြမ်းတိုက်ပုံအင်္ကျီကို ဝတ်ထား၏။ အတွင်းခံအင်္ကျီ လုံးဝမပါပေ။

‘ဪ... အဘ ဘိုးမင်းခေါင်ကြီးကိုး’

ကျွန်ုပ်သည် အဘဘိုးမင်းခေါင်ကို မသိပါ။ ဘုရားစေတီများနှင့် သာသနာပြုခန်းများတွင် ထုလုပ်ကိုးကွယ်ထားသော ရုပ်တုများကိုသာ မြင်ဖူးခဲ့သည်။ ရဟန်းတော်တစ်ပါး ဖြစ်နေသောကြောင့် အဘဘိုးမင်းခေါင်ကို စိတ်မဝင်စားမိသည်မှာလည်း အမှန်ဖြစ်သည်။ ပြီးလျှင် အဘဘိုးမင်းခေါင်ဆိုသူမှာ ဂန္ဓာဇီအတတ်ပညာ၌ အစွမ်းထက်မြက်သော မြန်မာလူမျိုးတို့ ကိုးကွယ်အားထားကြရာ ဘိုးတော်ကြီးဟူ၍တော့ သိရှိမှတ်သားခဲ့ဖူးသည်။

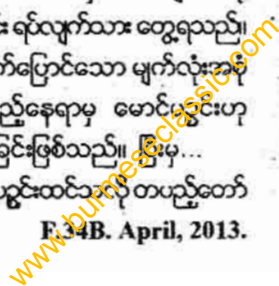
“အဘဘိုးမင်းခေါင်က ဂန္ဓာဇီအတတ်ပညာနဲ့ ငါ့ကို မျက်လှည့်ဆရာကြီး လုပ်နေတာကိုး”

ဟူ၍ ကျွန်ုပ် တွေးမိလေသည်။

‘မောင်ပွင့်’

အဘဘိုးမင်းခေါင်က အသံထွက်၍ ခေါ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ရင်ခွင်၌ ပိုက်ထားခဲ့သော မြတ်ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မှာ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။ အဘ ဘိုးမင်းခေါင်ကိုသာ တောင်ငှေးတစ်ချောင်းကို ထောက်ရင်း ရပ်လျက်သား တွေ့ရသည်။ စူးရဲတောက်ပြောင်သော မျက်လုံးအနီနှင့် ကြည့်နေရာမှ မောင်ပွင့်ခေါ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မြီးမှ...

‘မောင်ပွင့်ထင်သလို တပည့်တော်

က ကိုယ်တော်လေးကို မျက်လှည့်ပြနေတာ မဟုတ်ပါဘူး'

ဟု ဆိုလိုက်လေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် လွန်မင်းစွာ အံ့သြငေးမောပြီး မှင်တက်မိနေရာ ဘာမှ ပြန်မပြောမိတော့ပေ။

'ကိုယ်တော်လေးဟာ ကျုပ်နဲ့ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မို့ အရေးကြီးတဲ့ ဂန္ထီရနယ်မြေတစ်ခုဆီကို လမ်းညွှန်ဖို့ ရောက်လာရခြင်းပါ။ ကိုယ်တော်လေး အဲဒီကို ကြံချင်ပါသလား'

ဟူ၍ အဘက ညင်သာအေးဆေးစွာ ပြောဆိုလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ဘာမျှ ထွေရာလေးပါး တွေးမနေတော့ဘဲ "သွားတာပေါ့ ဒကာကြီးရာ" ဟု ပြောလိုက်မိလေသည်။

အဘဘိုးမင်းခေါင်သည် ကျွန်ုပ်ကို မည်သို့မှ ပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ ကျွန်ုပ်၏ ဘယ်ဘက်လက်ကို သူ၏ ညာလက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်လေတော့သည်။ သတိလစ်သလို ငိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

* * *

ခဏကြာသော် ကျွန်ုပ်သည် စိမ်းလန်းသော မြစ်မ်းရောင် တောင်ကုန်းကြီးအခြေသို့ ရောက်လျက်ရှိသည်ကို ထူးခြားဆန်းကြယ်စွာ တွေ့ရလေတော့သည်။

ထိုတောင်ကြီးပေါ်တွင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ပုံတော်အတိုင်း တည်ထားပြီး ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးလောက်ပင် ဉာဏ်တော်မြင့်မားသည့် ရွှေတုံးရွှေခဲကြီးပမာ ရွှေစေတီတော်ကြီးတစ်ဆူကို ရင်သပ်ရှုမော့ဖွယ် ဖူးတွေ့ရလေတော့သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဒါယကာကြီး ဘိုးမင်းခေါင်ကို ရှာကြည့်မိသည် မတွေ့ရတော့ပါ။

စေတီတော်ကြီးသို့တက်ရန် လမ်းမကြီးသည် အလွန်ပင် ခမ်းနားထည်ဝါ

လှပါသည်။ အတက်လမ်းမကြီးကို အလွန်ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော ရွှေသားကော်စောကြီး ခင်းထားလေသည်။ မိမိရှေ့ ဘုရားဖူးများ သွားလာနေကြပါ၏။ ရဟန်းတော်များလည်းပါသည်။ လူပရိတ်သတ်များလည်း ပါကြသည်။ ထိုကော်စောကြီးပေါ်သို့ လှမ်းလျှောက်ရင်း စေတီတော်မြတ်ကြီးကို အာရုံညွတ်၍ တက်ခဲ့ပါ၏။ ရွှေကော်စောကြီးပေါ်သို့ နင်းရသည်မှာ အလွန်ထူးဆန်းနူးညံ့သော အတွေ့တစ်မျိုးကို ခံစားရသည်။ လေတွင် လွင့်နေသလိုလို၊ ငွမ်းပိုင်တိမ်သားပေါ်တွင်လွင့်မော့နေရသလိုလို ဖြစ်နေ၏။

ရှေ့မှ ရဟန်းတော်တစ်ပါးက နှုတ်ဆက်လေသည်။

'ပညာဒီပပါလား'

ကျွန်ုပ်ကဲ့့ကိုခေါ်လိုက်သော ထိုကိုယ်တော်မှာ မန္တလေးဘုရားကြီးတိုက်၌ စာသင်ဖက်ရဟန်းအတော် ဦးစက္ကဖြစ်လေသည်။ ဦးစက္ကသည် ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသားဖြစ်ပြီး၊ ဂန္ထီရပညာရပ်များ ဂန္ဓာရီထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာကြီးများကို လုံးဝယုံကြည်သူ မဟုတ်ပါလေ။ သူကို

တွေ့ရသောကြောင့် အံ့သြမိလေသည်။ 'ဪ...ကိုယ်တော် တစ်ပါးတည်းလား။ ဘာလာလုပ်တာလဲ'

'ဒီနေရာက ဘာလဲ ကိုယ်တော်' ဟူ၍ သီချင်နေသည်များကို စူးစမ်းမေးမြန်းနေမိသည်။

'ကိုယ်တော်ကလဲ မေးလှချည်လား ဒီနေရာက အလွန်တူဆန်းတဲ့ ထွက်တော်ပု ရွှေပေါ်ကျွန်းလေ့ရှိသည့် ပျဉ်းတော်က ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဂန္ထီရနယ်မြေ ရွှေရောင်ထွင်းတဲ့ ရွှေတောင်တန်းကြီးပေါ်က ရွှေစေတီနဲ့ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆန်သစ်ကြီးပေါ်' ဟု ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ပါးသည် စကားပြောရင်းဖြင့် တက်လာခဲ့ကြရာ စေတီတော်ကြီး၏ ရင်ပြင်ပေါ်သို့ ရောက်ခဲ့ကြလေသည်။

အလွန် သပ္ပာယ်ကြည်ညိုဖွယ် ရုပ်ပွားဆင်းတုအဆူဆူနှင့် ရှေးနန်းစဉ်နန်းဆက်ဘုရားများကို ဖူးတွေ့ရလေသည်။ ထိုဘုရားရုပ်တုတော်များ၏ အောက်ခြေတွင် သရေခေတ္တရာ ပု၍ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့မှစ၍ မန္တလေးခေတ်တိုင်အောင် ဘုရင်မင်းမြတ်များ မိဖုရား၊ သားတော်၊ သမီးတော်၊ စစ်သူကြီးစသော သူတို့၏ ကမ္မည်းကျောက်စာများကို တွေ့ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးစက္ကတို့နှစ်ပါးလုံး မိမိတို့အာရုံကျသလို ဖူးမြော်နေကြ၏။

ရွှေစေတီတော်ကြီးကို ဖူးမြော်ကြပြီးသော် လက်ယာရစ်သုံးပတ်မျှလှည့်လည် ကြည့်ညိုကြပြန်သည်။ ထိုစဉ်တွင် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ဓမ္မာရုံကြီးဆီမှ မေတ္တာပို့သံများကို ကြားနေကြရသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးစက္ကတို့လည်း ထိုနေရာသို့ ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ ဓမ္မာရုံကြီးအဝင်တွင် "ရွှေပေါ်ကျွန်းသစ်ဓမ္မသာလာ" ဆိုလော့ ရွှေစာလုံး

ကြီးများကို ထွင်းထားသည်။

အဆောက်အအုံကြီးမှာ အလွန်ခမ်းနားထည်ဝါသည်။ တစ်ကြိမ်မျှ မမြင်ဘူးသေးသော အနုပညာလက်ရာများနှင့် အဆန်းတကြယ် ခြယ်မှုန်းထုဆစ်ထားသည်။ ရတနာမျိုးစုံတို့လည်း ဖိတ်ဖိတ်လက်နေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရဟန်းတော်နှစ်ပါးနှင့် အတူ အခြားသော ရဟန်းတော်တစ်စုလည်း ဆရာတော်ကြီး တရားဟောတော်မူရာ ပလ္လင်တော်အနီးသို့ တိုးဝှေ့ဝင်ကြသည်။ လူ့ဝါသကာ ဥပါသိကာမများသည် ရဟန်းတော်များကို ရိုသေစွာ နေရာဖယ်ပေးကြသည်။

ကျေးဇူးရှင် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးသည်က ခေါင်းရုပ်ကြီးနောက်ခံနှင့် တန်ဆာဆင်ထားသော ဓမ္မသာလာဆောင်တော်၏ ရွှေပလ္လင်ထက်တွင် ထိုင်တော်မူလျက်ရှိသည်။ သက်တော်အားဖြင့် (၆၀)ကျော်အရွယ်ခန့်ဟု ထင်ရသည်။ ကြည်လင်သော ဥပဓိရုပ်တော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ အသားတော်ညို၍ မျက်နှာတော်များမှာ ရှေးယခင်က ကဲ့သို့ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူလျက်ပင် ရှိသည်။

မျက်လုံးတော်များမှာ စူးရှတောက်ပြောင်ပြီး ကြည်လင်တည်ငြိမ်လှသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏အကြည့်တွင် ဖေတ္တာဓာတ်များ အပြည့်လွှမ်းနေသည်ဟု ခံစားမိသည်။ ဆရာတော်ကြီးက အေးမြကြည်လင်သော အသံတော်ဖြင့် များပြားလှသော ဝေနေယျများကို မေတ္တာပို့ တိုင်ပေးတော်မူလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရဟန်းတော်များလည်း ဆရာတော်ကြီး တိုင်ပေးသည့် မေတ္တာပို့ကို အများနည်းတူ လိုက်ဆိုခဲ့ကြသည်။

‘ကျွန်ုပ်တို့အပေါင်းတို့သည် ဘေးဆိုး ရန်ဆိုး အန္တရာယ်ဆိုး ကပ်ဆိုးအပေါင်းတို့

မှ ကင်လွတ်ကြပါစေ၊ လွတ်ငြိမ်းကြပါစေ၊ ဘေးဆိုး ရန်ဆိုး အန္တရာယ်ဆိုး ကပ်ဆိုး အပေါင်းတို့လွတ်မြောက်ကြစေရန် ဗုဒ္ဓဘာတ်များ ရရှိကြပါစေ၊ ကျွန်ုပ်တို့အပေါင်းတို့သည် အစာအဟာရအပေါ်၌ တောင့်တရသော ကြောပိုက်ရသော ဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ လွတ်ကင်းကြပါစေ၊ လွတ်ငြိမ်းကြပါစေ။

စသည်ဖြင့် တိုင်ပေးတော်မူ၍ တပည့်ဝေနေယျအပေါင်းက လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ မေတ္တာသံပေး၍ ဟစ်ကြွေးသီကူးခဲ့ကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးက... ‘ဖေတ္တာပိုရာ ကိုယ်ချင်းစာကြ ဒေါသပါချမ်းမြေ့စွာဖြင့် သူ့မှာ ဝါလိုချမ်းသာလိုစိတ်၊ ယိုဖိတ်သန္ဓ် ပညာပုဂ္ဂိုလ် ဖေယုသတိ အထိ ယလပ် စိတ်ထားမြတ်စွာ ပိုသကြရမည်’ ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ တရားပွဲအဆုံးတွင် အမျှထေသံ၊ သာဓုခေါ်သံတို့သည် ဘဝင်လျှောက် သောသောညံ ရှိနေသည်။ တရားပွဲအပြီးတွင် ကြေးစည်သံနှင့် ခေါင်းလောင်းတီးသံများကို ကြားရသည်။

အမှန်ပင် ကျွန်ုပ်တို့၏နား၌ ကြေးစည်သံ၊ ခေါင်းလောင်းတီးသံများကို ကြားရသည်။ ခေါင်းလောင်းသံ၊ ကြေးစည်သံများကြောင့် အိပ်ပျော်ရာမှ လန်နီခဲ့

ရသည်။ အလွန်ပင် အံ့ဩနေမိသည်။

ရွှေမော်စော စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ရင်ပြင်တွင် နံနက်ခင်းကာလ ဘုရားဆွမ်း ပန်း၊ ရေချမ်းကပ်လှူသူများ ရောက်နေခဲ့ကြသည်။ ထိုသူတို့၏ ဘုရားရှိခိုးသံ၊ အမျှထေသံ၊ သာဓုခေါ်သံများ၊ ခေါင်းလောင်းကြေးစည်သံများသည် အိပ်ပျော်နေသူကို လှုပ်နှိုးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ရွှေမော်စောစေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်မှခံဦး ဂန္ဓကုဋီ တိုက်ကြီးအတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၏ရှေ့၌ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်လျက် သား အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုးလာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ဂန္ဓိရရွှေစေတီတော်နှင့် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ တရားပွဲကြီးသည် မေ့ပျောက်မသွားနိုင်သော ပုံရိပ်များအဖြစ် ယနေ့တိုင် လွှမ်းမိုးလျက်ရှိနေပါတော့သည်။

* * *

ရဟန်းတော်သည် ထူးခြားလှသည့် ဂန္ဓိရရွှေစေတီတော်နှင့် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ ရွှေပေါ်ကျွန်းစခန်းသစ်ကြီးအကြောင်းကို စာရေးသူအား ပြောပြခဲ့လေသည်။ အိပ်မက်တို့မှ စေညွှန်းသောဖြစ်ရပ်တို့သည် ထူးခြားဆန်းကြယ်လှ၏။ မဖြစ်နိုင်ဟု ယူဆစရာရှိသော်လည်း ကြောင်းကျိုး၊ ဆက်နွယ်မှုရှိလေသောကြောင့် စာရေးသူသည် တအံ့တဩ၍ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

(ရဟန်းတော်တစ်ပါး ပြောပြချက်ကို ခံစားရေးပွဲ ပါသည်။)

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့် (ညောင်တော်စင်)

ကျောင်းပြု

ကျွန်ုပ်တို့ကျောက်ကြီး

အိမ်

ရွေးကောင်းသူများ

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် တပည့်လေး မောင်ဖေ ကျင်တို့သည် တစ်ခုသော နွေရာသီ၌ ကျွန်ုပ်တို့ ဝါသနာပါအေတိုင်း မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံတစ်လျားသို့ ခရီးထွက်လေ့ ရှိရာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ခရီးစဉ်မှာ ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း လားရှိုး၊ မူဆယ်၊ ရွှေလီဟုတစ်ဆင့် တရုတ်နိုင်ငံ ဂျယ်ဂေါင်နှင့် ရွှေလီ မန်စီအထိ သွားဖို့ရန်

ရည်ရွယ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ရန်ကုန်မြို့မှ စီးလာသော Expressအမြန် အဲယားကွန်း ဘတ်(စ်) ကားသည် တစ်မြို့ပြီးတစ်မြို့၊ တစ်ရွာပြီးတစ်ရွာ ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ပြီးနောက် မိတ္ထီလာမြို့သို့ ညနေ (၃)နာရီခန့်တွင် ရောက်ရှိပြီး ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေ မောင်ရဲ နောင်အိမ်တွင် နားချိကြပြီးနောက် နေခင်းတွင် တအောင့်တနား မိတ္ထီလာ

ကန်ကြီးဘက်သို့ လမ်းလျှောက်ထွက်ကြပါသည်။ မောင်ရဲနောင်အိမ်သည် မိတ္ထီလာကန်ကြီးနှင့် မဝေးလှပါ။ ညစာကို မောင်ရဲနောင်၏ အိမ်တွင် စားသောက်ကြရင်း မောင်ရဲနောင် မှ...
ဦးနုအေး၏ မိတ္ထီလာပြုစု နယ်နယ်ရ ပြုစုပတ်တူး ပုဂံဆတ်က ရှင်အရဟံ သူသည် ခဲတဲ့ သိုဝင်ထံထံ (၉) သိမ်၊ အင်း (၉) အင်း (၉) (၉) အိမ် (၉) အိမ်၊ ကုန် (၉) ကုန်နှင့်

သမိုင်းဝင် တန်ခိုးကြီးတရားတွေနဲ့ သိုက်
ကွဲပြစ်ရပ်ဆန်ရိုက် နယ်ပြေ ညိုရန်အေး
ရေ

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ ကမ္ဘီရတေ့နဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းဟု
ပြောလိုက်သဖြင့် လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားမိ
ပါတော့သည်။

'ဘယ်လို ကမ္ဘီရတေ့နဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်း
တွေ ရှိတာတုန်း မောင်ရဲနောင်'

'ဒီလိုပါ ဦးရန်အေး... ကျွန်တော်တို့
မိတ္ထီလာမြို့ရဲ့ အနောက်ဘက်မှာ မိဘ
တွေရဲ့ ဇာတိရွာဖြစ်တဲ့ 'ဝက်ကျောက်'
ရွာဆိုတာရှိတယ်'

'ဝက်ကျောက်ရွာ ဟုတ်လား...'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒီရွာမှာ ထူးခြား
မှုတစ်ခု ကျွန်တော် ပြောပြမယ်။
ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ ဝက်လုံးဝ မွေးလို့
မရတာဘဲ။ မယုံလို့ ဝက်မွေးထား
ကြည့်ရင် အကောင်းပကတိ ဝက်က
တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်အတွင်း သေသွား
တာပဲ။ ဒါကြောင့် ဝက်ကျောက်ရွာလို့
တွင်ပြီး ဝက်မွေးမရတာဘဲ'

သူများတွေ အသားတိုး စီးပွားဖြစ်
တစ်နိုင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဝက်ကို မွေးမြူကြ
သည့်အချိန်မှာ ဝက်ကျောက်ရွာမှာ
ဝက်မွေး၍ မရပါတဲ့။ အစွဲတစ်ခုအဖြစ်
ယုံကြည်မှု လွန်ကြသည်လား။

'ဒါဆိုရင် မောင်ရဲနောင်တို့ရွာကို
သွားလည်လို့ရမလား'

'ဟာ ရပါတယ် မိတ္ထီလာနဲ့လဲ သိပ်
ဝေးတာမဟုတ်ဘူး။ ရှိလှ (၆)မိုင်
လောက်ပါပဲ။ ဒါဆို မနက်စောစော
ဖုန်မထခင် အိမ်ကဆိုင်ကယ်နဲ့ သွားကြ
တာပေါ့'

ဟု ပြောပြီး အိပ်ရာဝင်လိုက်ကြပါ
သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစော
ဝက်ကျောက်ရွာသို့ သွားမည်ဆိုသည့်
အသိနှင့် ကျွန်တော် နံနက်(၅)နာရီ

လောက်ကတည်းက နီးနေပါသည်။

မိတ္ထီလာ၏ နွေခနက်ခင်းသည်
နံနက်စောစောတွင် မြူခြေများတောင်
ရစ်သန်းနေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်
နံနက်စာကို စားသောက်ခဲ့ကြပြီး
မောင်ရဲနောင်၏ ဆိုင်ကယ်လေးဖြင့်
မိတ္ထီလာမြို့ အနောက်ဘက်သို့ ဖြတ်
သန်းမောင်းနှင်လာခဲ့ရာ နွေလေပြည်
အေးအေးက နံနက်ခင်းတွင် လတ်
ဆတ်သန့်ရှင်းစွာ တိုက်ခတ်နေ၏။

ဝက်ကျောက်ရွာသည် ပုဂံခေတ်
ကတည်းက တည်ရှိခဲ့သော ရွာတစ်ရွာ
ဟု သိရပါသည်။ (၁၅)မိနစ်ခန့် တော
တန်း လမ်းဘေးသစ်ပင်များကို ဖြတ်
ကျော်မောင်းနှင်လာခဲ့ရာ မကြာမီတွင်
ဝက်ကျောက်ရွာအဝင်လမ်းကို ရှေ့တွင်
ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

မိတ္ထီလာမြို့နှင့် (၆)မိုင်ခန့်သာဝေး၍
နံနက်ခင်း ဈေးသို့ ဈေးသည်များ၊
ခြေကျင်ခရီးသွား ခေါင်းရွက်ဗျပ်ထိုး
ဈေးသည်များကို နံနက်ခင်းတွင် တွေ့ရ
ပါသည်။ ရွာအလယ်ပိုင်းသို့ ရောက်
သောအခါတွင်တော့ ထူးခြားမှုအဖြစ်
ဝက်ရုပ်ကို ရှာရှာဖွေဖွေ ကျောက်ရုပ်တု
ထားခြင်းကို တွေ့ရလိုက်၏။

ကျွန်ုပ်တို့ စီးလာသည့် ဆိုင်ကယ်
ကို ထိုကျောက်ရုပ်တုနားတွင် ရပ်နား
လိုက်ပါသည်။

'ဦးရန်အေးရေ ဝက်ရုပ်ကျောက်
ရုပ်တုကိုကြည့်ပြီး
အံ့ဩနေတယ်နဲ့ တူတယ်'

'ဟုတ်တယ်ကွယ့်။ ဘယ်လို
လူက ရှာရှာဖွေဖွေ ဝက်ရုပ်ကို
အပ်တောနဲ့ ရုပ်တုထုခဲ့တာလဲ'

'မေးမယ်ဆိုလဲ မေးလောက်ပါရဲ့။
ဒီရုပ်တုကြောင့်လဲ ဝက်ကျောက်ရွာလို့
အမည်တွင်ခဲ့တာပဲ။ ဒီထက် ပိုရှင်းသွား
ရအောင် ကျွန်တော်အဘိုး(အဖိုး)နဲ့တွေ့
ရင် ရှင်းသွားမှာ။ သူက ရှေးမိနောက်မီ
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး။ ကဲ အရိုးထွန်းအိမ်ကို
သွားလိုက်ကြရအောင်'

မကြာမီကလလတွင် ဆိုင်ကယ်လေး
မှာ တစောင်းလက်ဝါးများ ခြံစည်းရိုး
လုပ်ထားသည့် အညာ (၂)ထပ်ပျဉ်
ထောင်အိမ်ကြီးရှေ့ မြေကွက်လပ်သို့
မောင်းဝင်လာပြီး စက်ရပ်နားလိုက်ပါ
သည်။

အိမ်ရှေ့စားပွဲတွင် ရှိန်းမက် ရေနေ
အိုးတစ်လုံး၊ ကရေကရာအချို့ပွဲနှင့်
သဘက်ကို ခေါင်းပေါင်းထားသည့်
ဥပဓိရုပ်ကောင်းကောင်း လူကြီးတစ်ဦး
ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

'ဟ ငါတူကြီး ရဲနောင် ဘယ်က
လှည့်လာတာတုံး'
'ဒီဘက်ပါပဲ အရီးရယ်၊ ဒီမှာ
ကျွန်တော်မိတ်ဆွေကြီးက ကမ္ဘီရဖြစ်ရပ်
ဆန်းတွေ့ပါသနာပါတယ်။ ဝက်ကျောက်
ရွာ ရာဇဝင်ကိုလဲ လေ့လာချင်တယ်ဆို
တာနဲ့ အရီးဆီ ခေါ်လာတာပဲ'

'ကဲ ထိုင်ကြ၊ ထိုင်ကြ မင်းဆွေးလေး
တော့ အနောက်ပိုင်း ဈေးဝယ်သွား
တယ်။ စားပြီးမှပဲ ပြန်ကြလောကွာ'
'ဟုတ်ကဲ့ အရီး'

www.burmeseclassic.com

'တူမောင်တို့ရေ ကျုပ်တို့ ဝက်
ကျောက်ရွာက သမိုင်းမတွင်ပေမယ့်
သမိုင်းဝင်တဲ့ရွာကလေးဗျ။ ပြောရရင်
တော့ အရှည်ကြီးပဲ'

'ပြောသာပြောပါ။ ကျွန်တော်တို့
က တစ်နယ်သားဆိုတော့ နယ်မြေဟု
သုတ လိုတယ်မဟုတ်လား ရောက်တဲ့
ဆက်ဆံရာမှာ အဆင်ပြေတတ်စမြဲ
မဟုတ်လား အရီးရဲ့'

(အညာဒေသ၌ အရီး-ဦးလေး၊
ဦးမင်း-ဘကြီးကိုခေါ်သည်။)

'ဒီလို ငါ့တူမောင်တို့ရယ် ရွာလယ်
က ဝက်ရုပ်သဏ္ဍာန် ကျောက်တုံးကြီး
ကို အစပြုပြီး ပြောရမှာပဲ။ ဝက်ရုပ်ပုံ
ကျောက်တုံးကြီးဟာ တစ်ခါတုန်းက
ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန် ပြောရင်ပေါ့... နေ့မှာ
အသက်မရှိသလို ဖြစ်ပြီး ညဘက်မှာ
အသက်ဝင်လာပြီး ရွာရဲ့ မြောက်ဘက်
မှာ လသာချိန်များဆိုရင် ရေဆင်းချိုး
တယ်။ လူးတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ဝက်လူး
အင်းကြီး အခုထိ ရှိသေးတယ်။

အဲဒီ ဝက်ကြီး ရေချိုးလူးပြီး ဝရင်
ဝက်လူးအင်းအရှေ့မှာရှိတဲ့ ဝက်
ကျောက်သိမ်ကို သုံးပတ် ပတ်ပြီး
စေတီကို ဦးခိုက်လို့ ဝက်ကျောက်သိမ်
မြောက်ဘက် ချုံကြီးထဲမှာ နားခိုအိပ်
စက်ပြီးနောက် မနက် ဘုန်းကြီးကျောင်း
မှ အုန်းမောင်းခေါက်တာနဲ့ မူလနေရာ
ရွာလယ်ကို ပြန်ရောက်လာပြီး ဝက်
ကျောက်ရုပ်ပုံသဏ္ဍာန် ပြန်လည်
ပြောင်းလဲသွားတယ်လို့ ဆိုကြတယ်။

နွေဘက်မှာ ကျောက်ရုပ်အသွင်၊
ညဉ့်ဘက်မှာ အသက်ဝင်လာခြင်းက
တော့ ဝက်ကျောက်ကြီးမှာ မျက်ရှင်
ခေါ် ပတ္တမြားမျက်ရှင် သိဒ္ဓိအစွမ်း
ကြောင့် ဖြစ်တယ်လို့ ပြောစမှတ်ပြု
ကြတယ်။

သက္ကရာဇ် ၄၁၆ ခုနှစ်၊ ပုဂံခေတ်
အနော်ရထာမင်းစော လက်ထက်
ရှင်အရဟံဦးဆောင်တဲ့ မထေရ်ကြီး
(၉)ပါး၊ မထေရ်ငယ် (၁၆)ပါးတို့က
သမုတ်ခဲ့တဲ့ သိမ်(၉)သိမ်ထဲမှာ ဝက်
ကျောက်သိမ်လဲ တစ်ခုအပါအဝင်ပေါ့
ကွယ်။

ဝက်ကျောက်သိမ်ရဲ့ မြောက်ဘက်
မှာ ဝက်လူးအင်းရှိတယ်။ ဝက်လူး
အင်းကလဲ သမိုင်းဝင်အင်း (၉)အင်းမှာ
တစ်ခုပါဝင်တယ်။

အဲဒီ ကန်ရေတွေဟာ တစ်နှစ်ထက်
တစ်နှစ် ကာလရှည်ကြာလာတော့
ရေများ ဆုတ်ယုတ်လာရာကနေ
ချိုင့်ဝမ်းရှိတဲ့ နေရာတွေမှာသာ ကျန်ခဲ့
တဲ့ ရေတွေဟာ အင်းများအဖြစ် တည်
ရှိလာတော့တာပဲ။

မိတ္ထီလာကန်တစ်ဝိုက်မှာရှိတဲ့ အင်း
(၉)အင်းကတော့ တောင်တော်အင်း၊
ဝက်လူးအင်း၊ ခင်ပုတ်အင်း၊ အင်းလျား

အင်း၊ ရွှေစစ်သည်အင်း၊ ကျောက်ဖြူ
ကန်အင်း၊ ကြာအင်း၊ အင်းကုန်းအင်း၊
အုတ်နံဘုတ်အင်းတွေပေါ့။

ဝက်လူးအင်းကြီးက အခုတော့
ဝက်ကျောက်သိမ် အနောက်ဘက်မှာ
တစ်ဖက်တည်းရှိပြီး ဝက်ကြီး အသက်
ဝင်လာပြီး ညဘက်မှာ လူးလေ့ရှိ
တယ်။ အရီးတို့ငယ်ငယ်က လူကြီးသူမ
တွေ ပုံပြင်ဆန်ဆန် ပြောတာ ကြားဖူး
တယ်'

'ဒါနဲ့ အရီးရယ် ဝက်ကျောက်ရွာနဲ့
လွမ်းစေတီ ချွေးမမုန်းဘုရား ဆက်
စပ်မှုကိုရော သိလား'

'အဲဒါက ဒီလို မောင်ရဲနောင်ရဲ့၊
အရီးတို့ရွာ အနောက်ဘက်မှာ ညောင်
ပင်ပျိုရွာဆိုတာရှိတယ်။ အဲဒီရွာကလဲ
ကုန်းဘောင်ခေတ်ကတည်းက ရှိခဲ့
တာ။ ကုန်းဘောင်ခေတ်က ညောင်ပင်
ပျိုရွာမှာ သူဌေးတစ်ဦးရှိတယ်။ သူဌေး
ကြီးအမည်က ဦးစိတ္တတဲ့။

သူဌေးကြီးမှာ သား(၇)ယောက်
ရှိပြီး အထွေးဆုံးသား မောင်သူရနဲ့
ချွေးမလေး မစန္ဒီကိုလဲ သမီးလေးလို
ချစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကုန်းဘောင်ခေတ်
အလောင်းဘုရား ဦးအောင်ဇေယျ
လက်ထက် မွန်တွေနဲ့ စစ်ဖြစ်တော့
စစ်ရှုံးတဲ့မွန်တွေ တပ်ဆုတ်ခွာရင်း
ရွှေဘိုနယ်ကတစ်တဆင့် မိတ္ထီလာ
ညောင်ပင်ပျိုရွာရောက်တော့ မစန္ဒီကို
မွန်စစ်ဗိုလ်ကတွေ့ပြီး အခု ဝက်
ကျောက်ဘုန်းကြီးကျောင်း မြောက်
ဘက် လယ်ထဲမှာ မစန္ဒီကို မတရား
ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားတယ်။

သူဌေးကြီးလဲ သမီးချွေးမသတင်း
ကို ကြားရတော့ စားမဝင် အိပ်မပျော်
လွမ်းဆွေးပူပန်သောကတွေ ရောက်
တော့တာပဲ။ အဲဒီကအစ မစန္ဒီခင်
သတင်း အစအနတောင် မရလာဘူး။

www.burmeseclassic.com

ဦးစိတ္တက ရှိတဲ့စည်းစိမ်တွေကို သား
တွေကို ခွဲဝေပေးတဲ့အပြင် သမီးချွေးမ
လေးအတွက် တစ်စုကို ခွဲဝေပြီး စေတီ
တစ်ဆူ တည်စေခဲ့တယ်။

ဒါပေမယ့် အကောင်းရှိရင် အဆိုး
ရှိသလို ဦးစိတ္တရဲ့ ကုသိုလ်အလှူကို
အဖျက်ခံ ကြုံပြန်တယ်။ ဝက်ကျောက်
ရွာထဲက သိုက်ဆရာနဲ့ သူတပည့်
ရွာသားအချို့ဟာ လောဘရမှန်ဝင်ပြီး
ညဘက် ဝက်ကျောက်ကြီး အသက်ဝင်
ပြီး ဝက်လူးအင်းထဲ ရေစိမ်နေတုန်း
ဝက်ကြီးရဲ့ ဦးခေါင်းထဲမှာရှိတဲ့ ပတ္တမြား
မျက်ရှင်ကို လိုချင်တာနဲ့ ဝက်ကြီးကို
ခေါင်းဖြတ်ပြီး သတ်လိုက်တယ်။

ဒါပေမယ့် ပတ္တမြားမျက်ရှင်ကိုတော့
ရှာလို့မရတာနဲ့ ဝက်ခေါင်းကြီးကို
ဦးစိတ္တ တည်နေတဲ့ စေတီအောက်
ကို ထိုးထည့်ပြီး ထားလိုက်ကြတယ်
ဆိုတယ်။

ကျန်တဲ့ ဝက်ကိုယ်လုံးကြီးကို ဝက်

ကျောက်ရွာတောင်ဘက် ကျောက်
ပလ္လင် ထုရာအောက်မှာ ဝက်ကိုယ်လုံး
ကို မြှုပ်နှံလိုက်တယ်။ သူဌေး ဦးစိတ္တ
ချွေးမလေးကို ချစ်လို့ တည်တဲ့ဘုရား
ကို **'ရွှေ၊မပုန်း'** ဘုရားလို့ ခေါ်ခဲ့ကြ
တယ်။

အခုတော့ အဲဒီစေတီကို **'ရွှေ၊မ
ကုန်း'** ခေါ်ကြတယ်လေ။ စေတီတော်
တည်ပြီးတဲ့နောက် တချို့ သိမိသူတွေ၊
ကိုယ်တွေကြုံသူတွေ ပြောစကားအရ
ပေါ့။ ချွေးမကုန်း စေတီအနီးက ညနေ
နေဝင်ရီတရော ညီအစ်ကို မသိတုထိ
အချိန် မှောင်ရီပျိုးစများမှာ စေတီအနီး
က နွားပေါက်ခန့်ရှိတဲ့ ခွေးနက်ကြီး
တစ်ကောင် အရှေ့ဘက် လျှိုထဲကို
ဆင်းသွားတတ်တယ်လို့ ပြောကြ
တယ်။

လသာရက်တွေမှာ အလွန်ချော
မာတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး စေတီတော်
ကို လှည့်ပတ်ပြီး ဘုရားဖူးနေတာ

ဆံပင်ဖားလျားချလိုတဲ့ ပြောကြတယ်။
တချို့ကတော့ ညအမှောင်မှာ
လမ်းမှား မျက်စိလည်ပြီး ခွေးနက်ကြီး
တွေနဲ့တွေ့ပြီး လှမ်းမောင်းပြေးရတဲ့
သူတွေလဲ မနည်းဘူး ငါတူမောင်တို့
ရေ

'အရိုးရယ် ချွေးမကုန်းဘုရား၊
ဝက်ကျောက်ကြီးတို့က ဒီလို ဆက်စပ်
နေကြတာကိုး'

'ဟုတ်တယ်ကွယ်၊ ဝက်ခေါင်းကြီး
ကို သိုက်ဆရာတွေ စေတီအောက်
မှာ မြှုပ်ပြီးကတည်းက ဝက်ကျောက်
ရွာမှာ ဝက် လုံးဝကို မွေးလို့မရဘူး။
ရှင်လဲ (၂)ရက်၊ (၃)ရက်ပဲ။ ဝက်
သား စားရင်တောင် အခန့်မသင့်ရင်
မိသားစုတွေ အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်
တယ်လို့တောင် ပြောစမှတ် ပြခဲ့ကြ
တယ်ကွယ်'

ကျော်ဇင်ဖြူ

ဆိုင်ခန်းဖွင့်ချုပ်

ရွတ်ပွားစေချင်

သည်ဟု သိရပါသည်။ ရွတ်ပွားရန်
ရွတ်ပွားရလည်း အလွန်ပင် လွယ်ကူ
သက်သာသဖြင့် ဇာင်ပြပါသည်။

ဈေးဆိုင်ခန်းဖွင့်လျှင် ဖွင့်ချင်း ရွတ်ရ
မည်မှာ...

- ☉ နမော တေ လာဘဂ္ဂါကရ
- နမော တေ လာဘဂ္ဂါဒဒါ
- အနက်

လာဘဂ္ဂါကရ မြတ်သော လာဘ်
လာဘာ၏ တည်ရာဖြစ်သော မြတ်စွာ
ဘုရား။ **တေ**၊ အရှင်ဘုရားအား။
နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

လာဘဂ္ဂါဒဒါ မြတ်သော လာဘ်
လာဘာကို ပေးတော်မူတတ်သော မြတ်
စွာဘုရား။ **တေ**၊ အရှင်ဘုရားအား။
နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

(၉)ခေါက်ရွတ်ပါ။ အထက်ပါ
ဂါထာ ကိုးခေါက် ရွတ်ပြီးပြီဆိုလျှင်
ဆုတောင်းပါ။

- ☉ ဝေတန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
- ဟောတု မေ လာဘာဗုဒ္ဓံ၊
- အနက်

ဝေတန သစ္စဝဇ္ဇေန ဤမှန်ကန်
သော သစ္စာစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ **လာဘာဗုဒ္ဓံ**၊
လာဘ်လာဘာ တိုးပွားခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဟု (၁)ခေါက်တည်း အပြီးရွတ်ပါ။
နေ့စဉ် ဈေးရောင်းကောင်း လာဘ်
ပွင့် လာဘ်ရွှင်စေပါသည်။ အထုံရ
နေအောင် နေ့စဉ် ဈေးဆိုင်ခန်း ဖွင့်တိုင်း
ယုံကြည်စွဲမြဲစွာ မပျက် ရွတ်ပါ။

ကြီးပွား တိုးတက်ကြပါစေ။

နေမဝင်(နတ်မောက်)

www.burmeseclassic.com

ပဋိပညာ ရဟန္တာအရှင်မြတ်

ရှင်ဥပဂုတ္တ ရဟန္တာအရှင်မြတ်

ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာ အရှင်မြတ်အား ကိုးကွယ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ယူဆချက် အမျိုးမျိုး ရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

အချို့က ဆိုကြပါသည်။ ရှင်ဥပဂုတ္တ ဆိုသည်မှာ မရှိနိုင်ကြောင်း ဘုရား ဟော ကျမ်းဂန် စာပေ ပိဋကတ်တော် များတွင် ရှိသည်ဆိုသည့် အထောက် အထား မတွေ့ရှိရကြောင်း ဆိုကြပါ သည်။

အချို့ကမူ ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာအရှင် မြတ်သည် အမှန်တကယ်ပင် တောင် သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ထဲတွင် အမှန်တကယ် ရှိနေကြောင်း ဆိုကြပြန်သည်။

မည်သို့ပင် ဆိုကြစေကာမူ ကျွန်ုပ် တို့မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ တန်ခိုးကြီး ဘုရားစေတီတော်များတွင် သာမက စေတီပုထိုးများ၏ ပရိဝုဏ်အတွင်းများ တွင် ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာမထေရ်မြတ်၏ ရုပ်တုတော်နှင့် ရှင်သီဝလီရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့၏ ရုပ်တုတော်များကို ထုလုပ်ကိုးကွယ် ပူဇော်ထားကြသည် များကို စာရှုသူများ မလွဲမသွေ တွေ့ကြ မြင်ကြမှာပါ။

ထိုပြင် ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာအရှင်မြတ် ကြီးအား မျှော်မှန်းပူဇော်သည့်အနေဖြင့် ဖောင်ကြီးများ ပြုလုပ်၍ ရှင်ဥပဂုတ္တ ရုပ်တုတော်အား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း များ ကပ်လှူကြပြီး မိမိတို့ အရပ်ဒေသ ရေကြောင်း ချောင်း မြစ်များမှတစ်ဆင့် ဖောင်မျှော ပူဇော်ကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိဖူးပါသည်။

F.35A. April, 2013.

သီလဝါ
(ဒီးကုန်း)

မိမိတို့ အရပ်ဒေသ ချောင်းများမှ တစ်ဆင့် မြစ်အတွင်းသို့ မြစ်ရေစီး ကြောင်းမှတစ်ဆင့် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ အတွင်းသို့ ရောက်ရှိအောင် ရည်စူး၍ ဆောင်ရွက်ကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ရေလမ်းတစ်လျှောက် ပျက်သည့် ဖောင်ပျက်ပါ၏။ ဖောင်ကပ်သည့်နေရာ ကပ်ပါ၏။ ဖောင်တော်ဆိုက်ကပ်ရာ နေရာများမှ လက်ဆင့်ကမ်း တစ်ဆင့် ပြီးတစ်ဆင့် ရေကြောင်းအတွင်းသို့ မျှောလွှတ်ပေးရကြောင်း ကြားဖူးပါ သည်။

ဖောင်တော်ပေါ်တွင် ရှင်ဥပဂုတ္တ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးအား ရည်စူး၍ လှူဒါန်းပူဇော်လိုက်သော ငွေကြေး အရာဝတ္ထုပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ရာကို လည်း ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ယူငင်၍ မရကြောင်းကိုလည်း ကြားသိရပါ သည်။

တစ်ခါက ရှင်ဥပဂုတ္တ ဖောင်တော် ပေါ်မှ ပစ္စည်းကို ယူငင်သုံးစွဲသော ကြောင့် အတိဒက္ခများ တွေ့ကြုံခဲ့ရ သော မိသားစု၏ အကြောင်းကို ကျွန်ုပ် မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှ သူတို့ရွာမှ အဖြစ် အပျက်ကို ပြောပြ၍ သိရှိခဲ့ရပါသည်။

အဖြစ်က ရှင်ဥပဂုတ္တဖောင်တော် သည် ဧရာဝတီမြစ်ရိုးအတိုင်း စုန်ဆင်း မျောပါလာရာမှ ရွာတစ်ရွာအရောက် တွင် တောင်စွယ်တန်းကြောင့် ရေလမ်း ကြောင်းလွဲ၍ ဖောင်တော်မှာ မမျှော တော့ဘဲ တောင်စွယ်အစွန်းရွာဦးထိပ် တွင် ကမ်းကပ်နေပါသည်။

ထိုဖောင်တော်အား ရွာမှ ဆက်လက် မမျှောကြဘဲ ဖောင်တော်မှ ဝါးအချို့ အား ရွာမှမိသားစုတစ်ခုမှ ယူငင်သုံး စွဲမိပါသည်။

ထိုမိသားစုမှာ ရက်အနည်းငယ် အတွင်း မိသားစုအချင်းချင်း အဆင်

www.burmeseclassic.com

မပြေမှု၊ အခြားသူများနှင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားပြီး အမှုအခင်းဖြစ်၊ တရားရုံးသို့ သွားရောက် ဖြေရှင်းခြင်းနှင့် ငွေကုန်ကြေးကျများခြင်း၊ မိသားစု ကျန်းမာရေး တစ်ဦးမဟုတ်တစ်ဦး ဖြစ်နေခြင်းတို့ကြောင့် ထိုရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ထိုအိမ်သည် ကစဉ့်ကလျားနှင့် ကသောင်းကနင်း ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ရွာမှ သက်ကြီးရွယ်အိုတစ်ဦးမှ ရွာသူရွာသားများအား ဖောင်တော်ကို ပြန်လည်ပြုပြင်စေခြင်းနှင့် ဖောင်တော်ပေါ်မှ ရှင်ဥပဂုတ္တရုပ်တုတော်အား တောင်းပန်ပြီး ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ သစ်သီးဆွမ်းများနှင့် ကပ်၍ လှေအများဖြင့်ရံ၍ တောင်စွယ်မှ ရောဝတီမြစ်အတွင်းသို့ ရေစီးကြောင်းအတိုင်း မျှောပါသွားရန် ထိုပိုးများဖြင့် ထိုသည့်လှေကထိုး၊ ရှေ့မှ ဦးဆောင်မော်တော်မှ ကြီးဖြင့်ဆွဲ၍ ရေကြောကို မျှောလိုက်ကြရကြောင်း ရွာမှ အသိတစ်ဦး ပြောပြ၍ နားထောင်ခဲ့ရသည်လည်း ရှိပါသည်။

ထားဝယ်မြို့မှာဆိုလျှင် ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာအရှင်သို့မြတ်အား ရည်စူး၍ ပူဇော်ကြသည့် ရှင်ဥပဂုတ္တဖောင်တော်မျှောပွဲကို ပွဲတော်အနေဖြင့် ဆရာတော်များမှ ဦးဆောင်၍ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာသို့ ဖောင်တော်အများ ခြံရံလျက် တွန်းမျှော ပူဇော်ကြကြောင်းကိုလည်း မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဖတ်ရှုဖူးပါသည်။

သို့သော်လည်း ရှင်ဥပဂုတ္တ ရှိသည် မရှိသည်ကို ယနေ့တိုင် အငြင်းပွားနေကြပါသည်။ မည်သို့ပင် မည်သူတွေက မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာအရှင်မြတ်အား တကယ်ဖူးတွေ့လိုက်ရတာကတော့ ကျွန်မတို့ဇနီးမောင်နှံပါ။

စာရှုသူများ ယုံကြည်နိုင်ပါမည်လား၊ ကျွန်မတို့ကတော့ အမှန်တကယ် ဖူးလိုက်ကြရသည့် အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို ပြောပြပါရစေ။

* * *

အချိန်က ၁၉၇၈ ခုနှစ်ကပါ။ ကျွန်မအသက် (၃၀)နှစ်အရွယ်လောက်ကပါ။ ယခုလို ဘာသာရေးအတွေ့အကြုံ မရှိခင်ကပေါ့။ ကျွန်မဟာ ရန်ကုန်မြို့မှာ စာရင်းကိုင်ပညာအခြေခံ (Grade-I) တက်ရောက်စဉ်ကပါ။

ကျွန်မ တည်းခိုနေသောအိမ်က ကမာရွတ်-လှည်းတန်း၊ အမှတ် (၃၉/၄၁)၊ စန္ဒာမြိုင်ခြံ(အခု စိန်ဂေဟာ၊ ဖြစ်ပါတယ်။) ကျွန်မ သင်တန်းတက်နေစဉ်အတွင်း အဲဒီအိမ်မှ အဘွားက ကထိန်သင်တန်းကပ်အလှူကို ကြည့်မြင်တိုင်ဘူတာကြီးရှေ့ ကျောင်းဝင်းထဲမှ တစ်ကျောင်း(ကျောင်းအမည်ကို မမှတ်မိတော့ပါ။)တွင် ပြုလုပ်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကထိန်အလှူပွဲအတွက် ကျွန်မအမျိုးသားလဲ ရန်ကုန်ကို ရောက်နေပါတယ်။ ကျွန်မတို့မိသားစုဟာ မနက်ကထိန်အတွက် ချက်ပြုတ် ကြော်လှော်

နေကြသည်မှာ ညဉ့်နက်သည် အထိပါ။

ကျွန်မအဘွားမှာလဲ ဘုရားခန်းအတွင်းတွင် ညဉ့်နက်တဲ့အထိ သူ့ရဲ့ ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃာ ဝေယျာဝစ္စများ ပြုလုပ်ပြီး ညဉ့်နက်မှ ထွက်လာတာကို သတိထားမိပါတယ်။

မနက်မိုးလင်းတော့ မိသားစုအားလုံး အိမ်ကကားနဲ့ ပစ္စည်းများ သယ်ယူပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းကို သွားကြပါတယ်။

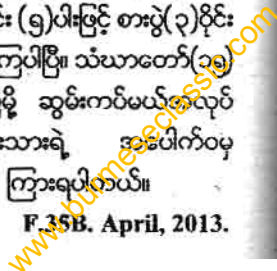
ကျောင်းရောက်တော့ ဆွမ်းအတွက် ပြင်ဆင်နေသူကပြင်ဆင်၊ လှူဒါန်းဖွယ်ရာအတွက် ပြင်ဆင်သူက ပြင်ဆင်နဲ့ မိသားစုအားလုံး သူ့အလုပ်နဲ့သူ ရှုပ်နေကြပါတယ်။

ကျွန်မကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ချက်ရေးပြုတ်ရေး မကျွမ်းကျင်သူမို့ ပင့်သံဃာ(၁၅)ပါးအတွက် လှူဒါန်းဖွယ်ရာများကို ပြင်ဆင်ရတဲ့ တာဝန်ကျပါတယ်။

ကျွန်မလဲ လှူဒါန်းဖွယ်ရာများကို လင်ပန်း(၁၅)ချပ်နဲ့ ပင့်သံဃာ(၁၅)ပါးအတွက် ဝတ္ထုငွေစာအိတ်(၁၅)အိတ်နဲ့ အတူ အသင့်ပြင်ဆင်ထားပါတယ်။

ပင့်သံဃာများ တစ်ပါးပြီးတစ်ပါး ကြွလာပါပြီ။ ကျွန်မအမျိုးသားမှ ကြွလာသော ဆရာတော်များရဲ့ ခြေတော်အနံ့အား အပေါက်ဝမှစောင့်ပြီး အဝတ်စတစ်ခုဖြင့် သန့်ရှင်းသုတ်သင်ပေးနေပါတယ်။

ဆွမ်းပွဲပြင်သူများမှာလဲ ဆွမ်းပွဲက ပြင်ဆင်နေကြပါပြီ။ ရဟန်း(၁၅)ပါးမို့ စားပွဲတစ်ဝိုင်း (၅)ပါးဖြင့် စားပွဲ (၃)ဝိုင်း ပြင်ဆင်နေကြပါပြီ။ သံဃာတော်(၁၅)ပါး ပြည့်ပြီမို့ ဆွမ်းကပ်မယ်အလုပ် ကျွန်မအမျိုးသားရဲ့ အပေါက်ဝမှ အော်သံကို ကြားရပါတယ်။

'ခဏစောင့်ကြပါ။ ဆရာတော် တစ်ပါး ကြွလာနေပါတယ်'

တဲ့။ ကျွန်မတို့ လှမ်းအကြည့်လိုက် မှာတော့ ဆရာတော်ရဲ့ ကိုယ်လုံးတော် မှာ ရေမှုန်ရေစလေးတွေနဲ့ သက်န်း တော်မှာလဲ အောက်နားတွေမှာ ရေစို နေပါတယ်။ ခြေထောက်မှ ရေမှုန်ရေစ တွေကိုတော့ ကျွန်မအမျိုးသားမှာ အဝတ်စဖြင့် သုတ်ပေးနေတာကို မြင် လိုက်ရပါတယ်။

ပြုရိုးပြုစဉ် လက်အုပ်တော့ ချီမိ လိုက်ပါရဲ့။ စိတ်ကတော့ အထူး အနူး အညွတ် မလုပ်လိုက်မိပါ။ ကျွန်မပါ အဲဒီအချိန်မှာ ရဟန်းတစ်ပါးတိုးလို့ ဆွမ်းပိုင်းတစ်ပိုင်းမှာ ဆွမ်းပန်းကန် တစ်ချပ် ထပ်တိုးနေကြပါတယ်။

အားလုံးအထင်က အာဂန္တရဟန်း လို့ပေါ့။ ဆွမ်းပွဲပြင်သူတွေကတော့ သူ တို့တာဝန်ကို သူတို့ လွယ်ကူစွာဖြေရှင်း လိုက်နိုင်ကြပါတယ်။

အခက်တွေ့နေသူကတော့ ကျွန်မ ပါ။ ကျွန်မတို့ အပ်ထားတဲ့ လှူဖွယ် ဝတ္ထုပစ္စည်းများနဲ့ လင်ပန်း(၁၅)ချပ်၊ ဝတ္ထုငွေစာအိတ်က (၁၅)အိတ်ပါ။ ရဟန်း(၁၅)ပါးအတွက်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ယခု ရဟန်း(၁)ပါး ထပ်တိုး တော့ ဘယ်နှယ်လုပ်ရပါမလဲ။ ကျွန်မ ကြံရာမရ ဖြစ်နေပါတယ်။

ကျွန်မ ဗျာဆိုက်နေပါပြီ။ အဘွား ကို...

'ဒွေးလေး ရဟန်း(၁)ပါး ထပ်တိုး တာ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ဝတ္ထုငွေ အတွက်က လွယ်တယ်။ ပစ္စည်းအတွက် က ဘယ်နှယ်လုပ်ရမလဲ'

လို့ မေးလိုက်ရပါတယ်။ (ကျွန်မမှ အဘွားကို မေမေ ခေါ်သလို ဒွေးလေး လို့ လိုက်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။) အဲဒီ တော့ အဘွားမှ...

'ရတယ် ရတယ် ဒီလိုလုပ်၊ မိပု ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို လျှောက် ထား။ ဘုန်းဘုန်းကိုလှူမယ်ပစ္စည်းများ ခေတ္တငှားပါ။ တပည့်တော် နောက်နေ့ ပြန်ပို့လှူပါမယ်လို့လျှောက်၊ ဝတ္ထုစာ အိတ်သာ ဝတ္ထုငွေထည့်ပြီး တစ်အိတ် ထပ်လုပ်'

တဲ့။ ကျွန်မလဲ ဘုန်းဘုန်းကြီးကို လျှောက်တော့...

'ရတယ် ဒကာမလေး၊ အဆင်ပြေ အောင်သာလုပ်'

တဲ့။ ကျွန်မရင်ထဲမှာ အဲဒီတော့မှ အလုံးကြီး ကျသွားပါတယ်။

ဆွမ်းကပ်သူများက ဆွမ်းကပ်နေ ကြပါပြီ။ ဆွမ်းဘုဉ်းနေချိန်မှ သံဃာ တော်(၁၆)ပါးအတိပါ။

ဆွမ်းဘုဉ်းပြီး တရားနာ ရေစက်ချ အပြီး လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ ကပ်ရ ပါတော့မယ်။ ကျွန်မရဲ့ တာဝန်ပိုင်းပေါ့။ ကျွန်မမှာ ဒူးထောက်ရွှေပြီး လှူဒါန်း ဖွယ်ပစ္စည်းများပါတဲ့ လင်ပန်းတစ်ချပ်နဲ့ ဝတ္ထုငွေစာအိတ်(၁)အိတ်စီ အဘွားကို ယူပေးရပါတယ်။

တစ်ဗန်းပြီးတစ်ဗန်းပေါ့။ ရဟန်းများ အား လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို စိတ်အာရုံနဲ့ လှူဒါန်းနေပါတယ်။ လှူဒါန်းသူက အဘွားပါ။ ရဟန်းအား လုံးလဲ ကပ်လို့ပြီးရော ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီးမှာလဲ လှူဒါန်းဖွယ်ရာဝတ္ထုငွေ စာအိတ်နဲ့ လှူဒါန်းပစ္စည်း လင်ပန်းပါ ဆက်ကပ်ခံရပါတယ်။

ထူးနေတာက ကျွန်မလက်ထဲမှာ ဝတ္ထုငွေစာအိတ် (၁)အိတ်က ပိုနေပါ တယ်။ ရဟန်းအရေအတွက် စစ်ကြည့် လိုက်တော့ ရဟန်း(၁၅)ပါးနဲ့ လှူဖွယ် ဝတ္ထုပစ္စည်းလင်ပန်း (၁၅)ချပ်၊ ဝတ္ထု ငွေစာအိတ်(၁၅)အိတ် ကပ်လှူပြီးပါ ပြီ။

ကျွန်မလက်ထဲတွင်သာ ဝတ္ထုငွေ (၅၀၀၀)ကွပ် ထည့်ထားသော စာအိတ် တစ်အိတ် ရဟန်းတစ်ပါး ဆွမ်းစားပြီး ဘယ်အချိန် ပြန်ကြွသွားသလဲ၊ ပြန်ကြွ သွားရင်လဲ အားလုံးထဲက တစ်ဦး မဟုတ်တစ်ဦး သိရမှာပေါ့ဆိုပြီး အံ့ဩ နေကြပါတယ်။

ကျွန်မအမျိုးသားမှ မဟုတ်မှလွဲရော ဆိုပြီး ထအော်ပါတယ်။ မိသားစုမှ "ဦးတင်ဝင်း ဘာလဲ ဘာလဲ" လို့ စိတ် ဝင်တစား မေးကြတော့မှ...

'သံဃာ(၁၅)ပါး ပြည်ပြီဆိုပြီး ခြေ သုတ်ပေးတဲ့အဝတ်ကို ကျွန်တော် သိမ်းမယ်အလုပ်မှာ ရဟန်းတစ်ပါး ကြွလာပါတယ်။ မျက်နှာတော်ဟာ အလွန်တရာ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ အဆင်း သဏ္ဍာန်နဲ့ သုတ်သီးသုတ်ပျာ ကြွလာ ပါတယ်။

ကျွန်တော် ရဟန်း(၁)ပါး ထပ်တိုး တယ်ဆိုပြီး အော်ပြောအပြီး ကျောင်း ပေါ်တက်လာတဲ့ ဆရာတော်ရဲ့ခြေအစုံ ကို အဝတ်နဲ့သန့်ရှင်းသုတ်သင်ပေးပါ တယ်။

ခြေတော်အစုံကိုလဲ အလိုလိုနေရင်း နဖူးနဲ့ထိပြီး ဦးခိုက်ချင်စိတ်ပေါက်လာ လို့ နဖူးနဲ့ထိပြီး ဦးတိုက်လိုက်ပါတယ်။ ခြေတော်အစုံမှာလဲ ရေတွေနဲ့ သက်န်း အောက်နားစတွေမှာလဲ ရေတွေစိုလို့ မျက်နှာတော်မှာလဲ ရေစရေလေးတွေ နဲ့။

ကျွန်တော် ထင်တာက အနီးအနား နုပုတ္တရောင်ပြင်ပရောင် ၂၅၅

ကျောင်းတစ်ကျောင်းက ဆရာတော် ရေမှိုးသန့်စင်ပြီး ဆွမ်းစားအချိန်အမိ ကြွလာတာနဲ့တူတယ်လို့ ထင်လိုက်ပါ တယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ အဲဒီရဟန်းကို ကြည့်ညိုလွန်းလို့ နဖူး နဲ့ ခြေထောက်ကို ဦးတိုက်လိုက်မိတာ ပါ။

အခု အားလုံးက ထူးတယ်ပြောကြ မှ မဟုတ်မှလွဲရော ဒွေးလေး ဒွေးလေး ရဲ့ ကထိန်အလှူတော်ကို ရှင်ဥပဂုတ္တ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး ကြွလာတာပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ညက ဒွေးလေး ပင့်ထား သေးလား။ ကျွန်တော် စာအုပ်တွေမှာ ဖတ်ဖူးလို့။ ပင့်ရင် ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးက ကြွတယ်တဲ့’

ဆိုပြီး ကျွန်မအမျိုးသားမှ ပြောပါ တယ်။

အဲဒီတော့မှ ကျွန်မအဘွားက ဝမ်းသာအားရ ဝီတိဖြာနေတဲ့ မျက်နှာ ကြီးနဲ့...

‘ဟုတ်တယ် မောင်တင်ဝင်း၊ မင်း ပြောတာမှန်တယ်။ ဒွေးလေးက ည ကတည်းက ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာအရှင် မြတ်ကြီးကို ကထိန်အလှူကို ကြံဖို့ ပင့်ဖိတ်ထားတာ’

တဲ့။ မိသားစုအားလုံးလဲ အပြုံး မျက်နှာကိုယ်စီနဲ့ လှည်းတန်းကို ပြန်ခဲ့ ကြပါတယ်။

မည်သူတွေက မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကာမူ ကျွန်မတို့မိသားစုအလှူပွဲမှာ ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာအရှင်မြတ် ကြံချီ လာတဲ့ အတွေ့အကြုံအဖြစ်အပျက် ကလေးကို စာရှုသူများကိုတစ်ဆင့် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဖူးထိုက်၊ မဖူးထိုက်မှာတော့ ဒီဖြစ် ရပ်ကလေးကိုပဲ သုံးသပ်ကြည့်ပါ။ ကျွန်မအမျိုးသားက ကိုယ်ထိလက်

ရောက် နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ ခြေဆုပ်လက် နယ် ကုသိုလ်ယူရပြီး ဖူးတွေ့လိုက်ရပါ တယ်။

ကျွန်မအဘွားကတော့ ဝတ္ထုကပ် လက်အုပ်ချီပေါ့။ ကျွန်မမှာတော့ လှူ ဖွယ်ရာဝတ္ထု၊ လင်ပန်းတွေကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု ဒူးထောက်ရွှေပြီး အဘွားလက် ထဲရောက်အောင် ပို့ပေးနေရလို့ ဦးမတိုက်လိုက်ရပါ။

အမျိုးသားမှ ရဟန်းတစ်ပါးတိုး တယ်ဆိုပြီး အော်သံကြောင့် လှမ်းပြီး ကြည့်လိုက်မိတဲ့ သာမန်ကာလှုံကာ လေးပါ။ နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ အနီးကပ် ကျွန်မ မဖူးလိုက်ရပါဘူးရှင်။ ကျွန်မ ကိုယ်ကျွန်မ အားမလိုအားမရ ဖြစ်သွား ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာတော့ ဦးမောင် မောင်၊ ဒေါ်ဘွားရှင် အမှတ် (၃၉/၄၁) စန္ဒာမြိုင်ရိပ်သာ(ယခု စိန်ဂေဟာ အဆောက်အအုံ)မှ လှူဒါန်းတဲ့ ဓမ္မဒါန စာစောင်အဖြစ် ရှင်ဥပဂုတ္တအရှင်မြတ် ကြီးအား ပူဇော်ရိုမှီးဖို့ ဓမ္မဒါနစာစောင် များ ဖြန့်ဝေကုသိုလ်ပြုပါတယ်။ အဲဒီ ဓမ္မဒါနစာစောင်ထဲက ဘုရားရှိခိုးဂါထာ ကိုတော့ ကျွန်မမှ ထပ်မံဒါနပြုလိုက် ပါရစေ။

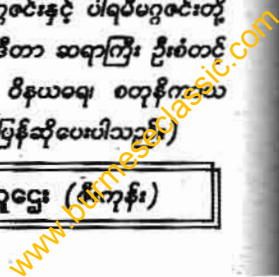
ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာ ပူဇော်ရိုမှီးခါဂါထာ

- ဒီနေ ဒီနေ နယဟံ
- ဥပဂုတ္တ ယာထေရံ
- ဟဂဂန္ဓန နိတေဇံ
- သော နော ဌာနံ အာဂစ္ဆတု
- အန္တရာယော ဝိသောဓေတွာ
- သုခံ ဒေတု ပုန ပုနံ
- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ဥပဂုတ္တ = အုပဂုတ်တ
- ဌာနံ = ထာနံ
- အာဂစ္ဆတု = အာဂစ်ဆန်တု
- အန္တရာယော = အန်တရာယော
- ဝိသောဓေတွာ = ဝိသောစစ်တပါ
- အနက်

မာရဗန္ဓနနိတေဇံ၊ မာရ်နတ်၏ အနောင်အဖွဲ့ကို ပယ်ဖျက်နိုင်သော တန်ခိုးတော်ရှိသော။ ဥပဂုတ္တမဟာ ထေရံ၊ အရှင်ဥပဂုတ် မထေရ်မြတ်ကို။ ဒီနေဒီနေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရိုမှီးပါ၏။ သော၊ ထိုအရှင်ဥပဂုတ်မထေရ် သည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။ အာဂစ္ဆတု၊ ကြွလာတော်မူ ပါစေသတည်း။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်တို့ကို။ ဝိသောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍။ ပုနပုန၊ အဖန်ဖန်အထပ် ထပ်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဒေတု၊ ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

(ဤ ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာပူဇော်ရိုမှီး ဂါထာတော် ပါဠိ အနက်ကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရီမဂ္ဂဇင်းတို့ ၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးစံထင် (ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယဓမ္မ စတုနိကဿ ကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

ခင်သုဋ္ဌေး (စိကုန်း)

အောင်ကျော်စွာ

ရန်ပုံငွေ

နိဒါန်း

ပင်လယ်၊ ချောင်း၊ မြစ်၊ ကမ်းခြေ တို့သည် ပြောမလောက်အောင် အံ့ဩ ဖွယ်ကောင်းကာ မာယာပဉ္စလက်ဆန် လှ၏။ တောတွင်းမာယာ၊ တောင် မာယာတို့ထက် ရေမာယာက ပို၍ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလှ၏။

တောတွင်းမာယာ၊ တောင်မာယာ တို့က အတွေ့အကြုံ မရင့်ကျက်သူရော၊ ရင့်ကျက်သူရော အတန်းစားမရွေး အမှားတစ်ခုခုလုပ်မိသည်နှင့် ထိုမှဆိုး ကို အယောင်ယောင်အမှားမှား သတိ လက်လွတ်အောင် လှည့်စားလေ့ရှိ၏။ ရေမာယာက အမှားမလုပ်မီပါဘဲနှင့် အသံပေးကာ “လာပါ... ချိုးလှည့်ပါ” ဟုခေါ်နေသယောင်ဖြင့် လူသား တို့အား ရေထဲ မဆင်းဆင်းအောင် လှည့်စားတတ်၏။

ဆင်းမိလို့ကတော့ ပြန်တက်ဖို့ မကြိုး စားနှင့်။ အသက်ပျောက်ရင်ပျောက်၊

သောင်ကြီးချောင်းမှ

ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်များ

မပျောက်ရင် လူပါပျောက်တတ်သည်။ ရေကူးကျွန်းကျင်သည့်သူပင် စတေးရ လေ၏။ ထိုမျှလောက် ကြောက်စရာ ကောင်းလွန်းသော ရေမာယာပေပင်။ ထိုအထဲတွင် စာရေးသူတို့ဇာတိရှိ သောင်ကြီးချောင်း တစ်ခုလည်း အပါ အဝင်ဖြစ်၏။ ထိုသောင်ကြီးချောင်း သည် ရှေ့ကစ၍ အခုထိ နာမည်ကြီး ဆဲပင်ဖြစ်၏။ ထိုချောင်း နာမည်ကြီး ရခြင်းမှာ တစ်နှစ်တစ်ခါ ချောင်းထဲ တွင် လူများဆုံးပါးတတ်ခြင်းပင် ဖြစ် ၏။ မြစ်တို့ချောင်းတို့ လူများဒုက္ခရောက် တော့မည်ဆိုလျှင် တစ်ရက်အလို လောက် (ညဘက်ဖြစ်၏။) ရေအော် သံပေးလေ့ရှိသည်ဟု ဆိုကြ၏။

‘ဝေါ...ဝေါ...ဝီ...ဝီ...ဝေါ...’
ထိုအသံကို တာပေါ(လမ်းမ)အထိ တောင် ကြားရလေ၏။
‘ဒိနှစ်...ဘယ်သူ့အလှည့်ကျပလဲ’
ထိုမေးခွန်းက သောင်ကြီးရွာ တစ် ရွာလုံးကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေခဲ့ သည်။
‘ဟဲ့...ကလေးတွေကမ်းနားမဆင်း ကြနဲ့ ရေအော်ထားတယ်’
‘ညဘက်ချောင်းထဲ မဆင်းကြနဲ့’
တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် သတိ ပေးကြ၏။ ဘယ်လိုပုံဖြစ်ဖြစ် ရေအော် ပြီဆိုလျှင် ကိုယ့်ခြေထောက်ကို ချောင်း ဘက်မလှည့်မိဖို့ သတိထားရမည်။ ယုတ်စွအသုံး လှေစီးလျှင်သောင် ရေထဲ

www.burmeseclassic.com

ခြေမချမီအောင် သတိထားကြ၏။

နေခင်းအုပ်စုလိုက် ရေဆင်းကူး တာတောင် သတိထားရ၏။ ရေတိမ် သည့်နေရာမှာ ကူးတာတောင် သတိ ထားရ၏။ ရေထဲခေါင်းစိမ်းပြီး မဝင်ရဲကြ။ ထိုသို့ သတိထားနေသည့်ကြားက ရေနစ်သေဆုံးရသည့် လူသားတွေက ဒုနှင့်ဒေ။ လူအများကြီးထဲမှာ တစ် ယောက်တည်း ရွေးဖြစ်တော့...

ကံနိဗ္ဗိလို့တဲ့...မဟုတ်နိုင်ဘူးလို့ငြင်း တော့...

ကံဆိုတာမြင်ရတာ မဟုတ်ဘူးတဲ့...

ရေငုပ်လျှင် ပြန်မပေါ်လာသည့် သူ တွေကိုတော့ ရေသစ် စားသွားတာဟု လည်းကောင်း၊ ရေစောင့်က လူစား လဲတာဟုလည်းကောင်း ပြောကြသည် မှာ ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးထောင်ပင် ဖြစ်လေတော့၏။

ရေနစ်သေဆုံးသူ၏ ကာယကံရှင် တွေကတော့ ငိုကြွယိုကြရသည်မှာ သနားစရာပင်။ ရေငန်ပိုင်ဦးရှင်ကြီးနှင့် ရေစောင့်နတ်တို့ကို ကန်တော့ပွဲနှင့် ပူဇော်ပြီး တိုင်တည်တော့မှ အလောင်း ရှိသည့် နေရာသတင်းကိုလည်းကောင်း၊ အလောင်းတွေပြီသတင်းကို လည်း ကောင်း ကြားရလေ၏။

အခု စာရေးသူ အသက် (၂၅)နှစ်ရှိ ပြီဖြစ်ရာ ရှေးမိနောက်မိလ္လာကြီးများ ပြော ပြချက်အရ သောင်ကြီးချောင်း ရေအော်လာသည်မှာ ကြာပြီဟု သိရ ၏။ တစ်နှစ် တစ်ယောက်နှုန်းဆိုတော့ စာရေးသူ ယခု လက်ရှိသက်တမ်းနှင့်

စာရှုသူတို့ တွက်ကြည့်ကြပေတော့။ စာရေးသူတင်ပြမည့် အကြောင်း အရာများသည် စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ ကြားသိချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

နေကာပူတော့ အိုက်လို့က်တာ

သောင်ကြီးရွာ၌ ရဲလင်းစအောင်တို့ ရောင်းသည့် အရက်ဆိုင်တွင် အကူ ခေါ်ထားသူ "ဖထီး"ဆိုသည့် ကရင် တိုင်းရင်းသားကြီးတစ်ယောက် ရှိလေ ၏။ ဖထီးသည် ဆင်းရဲ၍ အလုပ်ကြမ်း လုပ်နေရခြင်း ဖြစ်၏။

သဘောကောင်းသလောက် စကား ပြောလည်းချို့၏။ စာရေးသူကိုလည်း ခင်၏။ စာရေးသူကိုလည်း ပုံပြင်တွေ လည်း ပြောပြလေ့ရှိ၏။

တစ်ညမှာတော့ ချောင်းထဲမှာ နေသည့်သူတွေ အိပ်ပျော်နေတုန်း လွန်စွာညစ်ပြီး ကျယ်လောင်သော အသံကို ကြားကြရလေရာ အားလုံး တိတ်သွားကြလေ၏။

'ဝေါ...ဝေါ'

'ရေအော်တယ်ဟ...'

အားလုံး မျက်ဆန်ပြူးသွားကြ လေ၏။ မည်သူမျှ အောက်မဆင်းရဲ တော့။ နောက်တစ်နေ့ ညနေပိုင်းတွင် ဖထီးသည် ဆိုင်ထဲမှာ နေရတာ အိုက် သည်ဟုဆိုကာ ကမ်းနားဆင်းနေ သည်။ ကမ်းနားတွင် ရေချိုးသူများ၊ အဝတ်လျှော်သူများ ရှိ၏။

"အအိုက် သက်သာတာပေါ့"ဟု တွေးကာ ဖထီးသည် အင်္ကျီချွတ်ပြီး ဘောင်းဘီတိုလေးနှင့် ရေချိုးနေ၏။

ဖထီး ရေကူးကျွမ်းကျင်ပါ၏။ သောင် ကြီးရွာတွင် သူ့ကို ဘယ်သူမှမသိ။ ဖထီးသည် ရေထဲ ခေါင်းငုပ်ထားသေ ၏။

တစ်အောင့်လည်း ပေါ်မလာ။ ငါး မိနစ်လည်းပေါ်မလာ။ သည်တော့ တံတားပေါ်က အဝတ်လျှော်သူ၊ ရေချိုး သူတွေ မျက်လုံးပြူးရလေ၏။

'ဟ ဖထီး ရေငုပ်တာ ကြာလှ ချည့်လား'

မကြာပါဘူး။ ဖထီး ရေငုပ်သည့် နေရာက "ပလုံ...ပလုံ"နှင့် အမြှုပ်တွေ ထလာတာတွေ့ရော အားလုံး လန့်ဖျပ် သွားကြလေ၏။

'လုပ်ကြပို့...ဖထီး ရေထဲမှာ တာဖြစ်နေ လဲယသိဘူး သူငယ်တဲနေရာက အမြှုပ်တွေ ထပြီး နောက်နေတယ်'

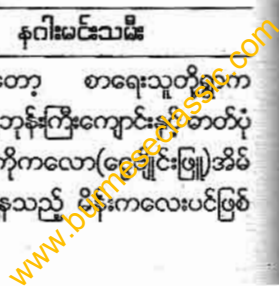
ရေချိုးသည့်သူတွေ အပေါ်တက် ပြေးကြလေတော့၏။ ညက ရေအော် သံကို ကြားသည့်သူတွေ ရေထဲမဆင်း ရဲကြ။ ဒီမှာတင် ဖထီး၏ လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်တွေ ရေထဲခုန်ချပြီး လိုက်ရှာ ကြလေ၏။ ရေနက်မှာ ချိုးနေသည့် ဖထီး၏ အသက်ပိညာဉ် ကင်းမဲ့နေ သည့်အလောင်းကို ရေတိမ်မှာ တွေ့ရ လေတော့၏။

'အဖြစ်ဆိုးလိုက်တာ ဖထီးရယ်'

အားလုံး စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိကြ လေ၏။ ဒီလောက်ရေကူးကျွမ်းကျင် သည့်ဖထီး ရေနစ်သေရတာကို စာရေးသူအပါအဝင် အားလုံးအံ့ဩရ လေ၏။

နဂါးမင်းသမီး

သူကတော့ စာရေးသူတို့ရွာက မဟာပုညဘုန်းကြီးကျောင်းနဲ့ ဓာတ်ပုံ ဆရာ ကိုကလော(ရေချိုင်းဖြူ)အိမ် ကြားမှာနေသည့် မိန်းကလေးပင်ဖြစ်

သည်။ စန်းစန်းအေးဟု ခေါ်သည်။
စာရေးသူနှင့် ကျောင်းနေ
ဖက်ဖြစ်ပြီး ခြောက်တန်း
မှာတင် ထွက်လိုက်သူ
ဖြစ်၏။

ဆင်းရဲလွန်း၍ တစ်နေ့
ဝတ်သည့် အင်္ကျီကို ဒီနေ့
ဝတ်ပြီးလျှင် နောက်နေ့ပြန်ဝတ်ရ၏။
နတ်ကတော် လွမ်းပိုအောင်က သူမကို
နဂါးသိုက်ကလာသူဟု ဟောထားလေ
၏။ ထို့ကြောင့်လားမသိ သူသည်
နေ့ရောညရော ကမ်းနားသို့ ဆင်းနေ
၏။ အပေါ့အလေး သွားတာလည်း
မဟုတ်၊ ရေချိုးတာလည်းမဟုတ်...

သွားဖန်များလာသောအခါ ညဘက်
အိပ်လျှင် သူမကို ကြိုးနှင့် ချည်ထား
ရသည်ဟု သိရ၏။ အချို့လူတွေက
တော့ ထင်ကြေးတွေ အမျိုးမျိုး ပေးကြ
သည်။

'ရူးနေတာ...တဲ့'
'နဂါးသိုက်ကလာတဲ့သူပဲ ရေပျော်
မှာပေါ့'

ကြိုးနှင့် ချည်ထားသည့်ကြားက
သူဘာသာသူ ကြိုးတွေဖြေပြီးသွား
သေး၏။ အားလုံး အံ့သြကြရလေ၏။
သာမန်မိန်းကလေး တစ်ယောက်က
ခိုင်ခိုင်မာမာ ချည်ထားသည့်ကြားမှ
လွတ်စေနိုင်သည်မှာ အံ့သြစရာ
ကောင်းနေ၏။ ကြိုးတွေကတော့
ခြေရာလက်ရာမပျက်။

ကြိုးတွေ တုပ်နှောင့်ထားသည့်
ကြားက တစ်ညမှာတော့ ကမ်းနားရှိ
ရေထဲမှ တခေါ်ခေါ်အသံတို့ကို ကြောက်
မက်ဖွယ် ကြားရလေ၏။

'ငါ့ကို ခေါ်နေပြီ... ငါ့သွားရတော့မယ်'
ထိုအသံကိုကြားသောအခါ သူမ
စိတ်တို့သည် ဆောက်တည်ရာ မရ
တော့။ အိမ်သူအိမ်သားတွေကတော့

သူမကို ကြိုးတုပ်ထားသဖြင့် စိတ်ချ
လက်ချ အိပ်လေတော့၏။ အချိန်က
သန်းခေါင်နား ကပ်လာနေပြီ။

နံနက်မိုးလင်းတော့ အကြီးကောင်
မြင့်နိုင် တိုင်မှာချည်ထားသည့် ကြိုးကို
သာ တွေ့ရပြီး စန်းစန်းအေးကို မတွေ့
ရသဖြင့် ထိတ်သွားလေ၏။ အားလုံး
ဖိုးရိမ်သွားကြပြီး ကမ်းနားသို့ ဆင်းသွား
ကြလေ၏။

ကမ်းနားရှိ ရေစပ်နား၊ သစ်တုံးနား
တွင် ပေါလောပေါ်နေသော ဆံပင်ရှည်
ကြိုးများအုပ်နေသည့် အသက်မရှိတော့
သော သူမအလောင်းကို စိတ်မကောင်း
ကြီးစွာ တွေ့ရလေ၏။ ထိုသတင်းကို
ကြားသည့်သူတွေကတော့...

'သိုက်က ပြန်ခေါ်သွားတာတဲ့...'
စာရေးသူကတော့ ထိုအယူအဆကို
လက်ခံလို့မရတာ အခုထက်ထိပင်
ဖြစ်၏။

ဂြေမင်းသားနှင့် ပျော်ချင်သူ

သူကတော့ စာရေးသူတို့ တစ်ရွာလုံး
က ချစ်ခင်သနားရသော အရူးမလေး
မာဦးပင် ဖြစ်ပေ၏။ မာဦးကို ဘယ်က
လာမှန်းမသိကြ။ နေချင်သလိုနေ သွား
ချင်သလိုသွားနေသူဖြစ်၏။ နာမည်ကို
တော့သိ၏။ သူ၏ မိဘနှစ်ပါးကို မသိ။
သနားစရာကောင်းလွန်း၍ လမ်း
တွေ့လျှင် သူမကို မုန့်ဖိုးပေး၏။ ထမင်း

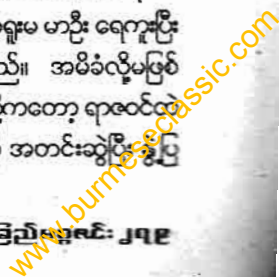
ကျွေး၏။ သူမသည်
အခြားအရူးတွေနှင့်
မတူ အရူးနပ်ဖြစ်၏။
တဏှာရူးကောင်း၊
အမူးကောင်တွေ
သူမအနားကပ်လျှင်
လက်ထဲတွင် ဝါးကောက်ဝါး
ကိုင်းပြီးသာ ရိုက်လိုကတော့ ထိပ်ကွဲ့။
သူမသည် ညနေတိုင်း ကမ်းနားဆင်း
ရေချိုးလေ့ရှိ၏။

လူတွေနှင့်ရောချိုး၏။ ယောက်ျား
ရော မိန်းမရော မရှောင်ပေ။ သို့သော်
သူမ ရေချိုးတာမဟုတ်... ရေဆော့
ခြင်းဖြစ်၏။ ဟိုလူ ရေနှင့်ပက်၊ ဒီလူ
ရေနှင့်ပက်၊ ရေတွေ နောက်လာတော့
အားလုံး စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရ
လေ၏။ သူမ ရေထဲရောက်သည်နှင့်
တဖုန်းပုန်းနှင့် ဆော့ပါလေရော။ ဘာ
လုပ်တာလဲမေးတော့ သူမသည်
ရှက်သလို ပါးစပ်ထဲ လက်ညှိုးထည့်
ကိုက်ရင်း...

'ရေမင်းသားလေးနဲ့ ရေကစား
နေတာ'

'ဘယ်မှာလဲ ရေမင်းသားလေး'
ထိုအခါတွင် သူမလက်က ဟို
ယောက်ျားလေးကို လက်ညှိုးထိုးလိုက်၊
မျက်နှာချင်းဆိုင်က ကောင်လေးကို
လက်ညှိုးထိုးလိုထို။ အားလုံး သူ့အနား
မကပ်ရဲတော့ ခပ်ဝေးဝေးမှာ ရေကူးကြ
၏။ သို့နှင့်ပင် သူမက ရေကူးလိုက်
သေးသည်။

ထိုအထဲမှာ စရေးသူလည်းပါ၏။
စာရေးသူက ဟိုဘက်ကမ်းထိရောက်
အောင်ကူးလျှင် အရူးမ မာဦး ရေကူးပြီး
ရအောင်လိုက်သည်။ အမိခံလို့မဖြစ်
ပတ်ပြေးရ၏။ မိလို့ကတော့ ရာဇဝင်ထဲ
မင်းမိဖုရားတွေလို အတင်းဆွဲပြီး နှိပ်
လေတော့၏။

'မောင်တော်ရယ်... နမတော်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့တဲ့'

အဲဒီနေ့က စာရေးသူ စာဖတ်ပြီး တာနှင့် တာပေါ်ထွက် လမ်းလျှောက် နေတုန်း ကမ်းနားဘက်က တပေါပေါ နှင့် ကျယ်လောင်သော ရေအော်သံကို ကြားရလေ၏။ ရေတော့အော်ပြီလို့ တွေးနေတုန်းမှာ စာရေးသူရှေ့က မိန်းကလေး တစ်ယောက်သည် ဝမ်းသာအားရနှင့် ခုန်ပေါက်ကာ ကမ်းနားထဲဆင်းသွားလေ၏။ လှမ်း အော်တာတောင် မကြားလိုက်။

'မောင်တော်ခေါ်နေပြီတဲ့...'

ပါးစပ်က အော်သွားတာ ဖြစ်၏။ နံနက်မိုးလင်းတော့ သူမသတင်းကို ဈေးရောင်းရင်း နားစွင့်ထားရလေ၏။ ဈေးဝယ်တွေထဲက သတင်းကြားရပါ သည်။ အရူးမ မာဦး ဘာမှ မဖြစ်ပါတဲ့။ စာရေးသူ စိုးရိမ်မှု ပြေသွားရလေ၏။

'ညက ငါ့နယ် အိပ်လို့မရဘူးဟယ်။ ရေအော်သံကြားပြီး တပုန်းပုန်းနဲ့ ရေ ကိုရိုက်တဲ့အသံတွေကြောင့် ကြောက် လိုက်တာ ဘာပြောကောင်းမလဲ။ မိကျောင်းများလားလို့တွေးရင်း ထရံ ပေါက်က ချောင်းကြည့်တာ အရူးမ မာဦး ရေဆော့နေတာဟာ ကလေး မြူးနေတာကျနေတာပဲ'

ကမ်းနားမှာနေသည့် ဒေါ်ပေါက်စ က ပြောလျှင် နောက်တစ်ယောက် အံ့သြတကြီး ဖြစ်သွားပြီး...

'ဘယ်လိုလုပ် မြင်တာလဲ...'

'လရောင်က ဖြာနေတာကိုး...'

'ဟုတ်လို့လား...'

ကြားရသည့်သူတွေ မယုံသင်္ကာနှင့် မေးတော့ မြင်ရသူတွေက...

'ကမ်းနားမှာနေတဲ့ ငါတို့တွေ မြင်ရ တယ်'

ဟု ပြောကြလေ၏။

၂၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

'ဘာဖြစ်သေးလဲ...'

'ဘာမှမဖြစ်ဘူး...'

'အရူးမလေး မနက်မိုးလင်းထိ ရေ ထဲမှာ ကူးလိုက်ခပ်လိုက်နဲ့ ဆော့နေ တာ'

'အံ့သြစရာပဲ...'

ကြားရသူတွေ အံ့သြသလို စာရေးသူလည်း အံ့သြရပါသည်။ အချို့သူတွေ ရေအော်သံကြားပြီး အကြောင်းအမျိုးမျိုးနှင့် ရေနစ်ပြီး သေကြသည်။ အရူးမကျတော့ ဘာမှ မဖြစ်ပါကလား။

'အရူးမက ကံမြင့်လို့ ကံကောင်း နေတာတဲ့'

ဒီစကားလေးကတော့ စာရေးသူ ရင်ထဲပင် ရှိဆဲပင်ဖြစ်၏။

ထိုဖြစ်ရပ်တွေကို ကြည့်လျှင် ရေ စောင့်က လူကိုဖမ်းပြီး လူစားလဲတာ လား (သို့မဟုတ်) လူသားစားတာလား ဆိုတာ စာရေးသူ စဉ်းစားမတတ် အောင် ဖြစ်ရ၏။ ဓာတ်သဘာဝအရ အပူအအေးနှင့် စဉ်းစားကြည့်သည်။ ကျွဲတာနှင့်ပွတာ ချာလပတ်ရမ်းနေ တော့၏။

အချို့တွေကတော့ ကံကုန်ချိန် ရောက်လို့ သေတာဖြစ်ပြီး အရူးမ မာဦး က ကံမကုန်သေးလို့ မသေတာဟု စဉ်းစားရင်း ရေအော်သံကြောင့် ဆန်းကြယ်မှုတွေ ဖြစ်လာတာကတော့ သောင်ကြီးချောင်း နာမည်ကြီးဖို့ အလားအလာပင် ဖြစ်ပေတော့ သတည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာ မဂ်လံ

စာရှုသူ၊ သုတေသီနှင့်

စာရေးသူ

ဆောင်းပါးရှင်များသို့ ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါး များမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ ထုတ်ဝေနေ ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များ မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့် သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ် သည့်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ တွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူ ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း သို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကပင် ပေးပို့ခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ အပ်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါး ပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကိုပါ သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါမည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက သင့်လျော်သောစာမူနှင့် စာအုပ် လက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပါရမီမဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၇)လမ်း၊

ဝန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

သရေအေး (တီအေ)

သေ့မွန်ပါတောင်တန်းဒေသီသင်္ဃာတင်ပုဒ်

ဣဒ်ကော်

သရေဒုတုလို့ ခေါ်တဲ့ ဆောင်းဦးကာလ တောထဲ တောင်ထဲ ရောက်နေချိန်မှာ တောင်ခိုးတွေဝေပြီး မြူနှင်းမြူလေးတွေ လေပြည်နဲ့အတူ ဝေ့ကာဝဲကာ လွင့်မျောနေတာကို ကြည့်ရတာ ပန်းချီကားတစ်ချပ်လို့ပါပဲ...

ဒီနေရာကတော့ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဘုရားကြီးမြို့နယ်၊ ဝမ်းဘဲအင်းကျေးရွာအုပ်စု ဒေးမွန်ပါတောင်ဆံတော်ရှင်စေတီ၏ အရှေ့မြောက်

ဘက် သခင်မတောင်တန်းဘေးတွင် ပေ(၃၀၀)နီးပါးခန့် ကျယ်ဝန်းပြီး လွင်ပြင်အလယ်လောက်မှာ (၁၅)ပေပတ်လည် (၁)ထပ် သစ်သားကျောင်းဆောင်လေးတွင် ဓမ္မမိတ်ဆွေ ကိုခင်မောင်ထွေး (ညောင်လေးပင်မြို့) အံကူ

အညီဖြင့် (၉)ရက် အိမ်ဌာန်ဝင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

(၉)ရက် အိမ်ဌာန်ပြီး၍ ပဲခူးဓာတ်နန်းသို့ ပြန်ရန် လာရောက်ကြိုဆိုမည့် ဓမ္မမိတ်ဆွေများကို စောင့်ရင်း ကျောင်းဆောင်ရှေ့ ဝါးကွပ်ပျစ်တွင် ထိုင်ကာ

www.burmeseclassic.com

အဖေကြီး အောင်မင်းခေါင်ရှိစဉ်က မိန့်ဆိုခဲ့သော “တတ်ပေါင်းစုံရာ၊ ဒေးစွန်ပါ။ သိုက်ပေါင်းစုံရာ ဒေးစွန်ပါ” ဟူသော အတိတ်တဘောင်ကို စဉ်းစားရင်း လက်မှန်ချီကို ကြည့်လိုက်တော့ နံနက်(၆)နာရီတိတိ...

ဒေးစွန်ပါ ဆံတော်ရှင်စေတီဘက်ကို မျှော်ကြည့်လိုက်တော့ စိမ်းညိုနေသော သရက်ပင်များတွင် ကျေးဇူးကလေးများနှင့် ရှဉ့်ကလေးများ ပြူးထူးပျော်ရွှင်နေပုံမှာ စိတ်ကြည်နူးဖွယ်ရာ မြင်ကွင်းတစ်ခု ဖြစ်နေလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျောင်းဆောင်ရှေ့လမ်းဆုံဝနေရာမှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က...

‘အဲဒီကို လာလို့ရလား’
မေးသံ ကြားရ၍...
‘ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ်’
လို့ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်။ “ခပ်သန့်သန့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပါလား။ ဘာကိစ္စများလဲ မသိဘူး” တွေးမိစဉ်မှာ ဘဲ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် ကျွန်တော့်အနားကို ရောက်လာပါတယ်။
ရောက်ရောက်ချင်း အမျိုးသမီးက...

‘လက္ခဏာမေဒင် မေးလို့ရလား’
‘ဟုတ်ကဲ့...ရပါတယ် ထိုင်ပါ’
သူ ဝါးကွပ်ပျစ်လေးပေါ် တင်ပါးလွှဲလေး တက်ထိုင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ညာလက်ဖဝါးလေး ဖြန့်ပေးတယ်။ ကျွန်တော်က...

‘ဘယ်သူများ လွှတ်လိုက်တာလဲခင်ဗျာ’
‘ဒီလိုပဲ စုံစမ်းပြီး လာခဲ့တာပါ’
လို့ သူ ပြန်ဖြေတယ်။
အမျိုးသမီးမျက်နှာကို အနီးကပ်ကြည့်မိတယ်။ နက်မှောင် ဖြောင့်စင်းနေသော ဆံပင်၊ ဖြူဝင်းမွတ်နေသော

နဖူးပြင်၊ ကွေးညွတ်လျက် ဆက်နေသော မျက်ခုံး၊ ကြည်လင်ရွှန်းလဲ့နေသော မျက်ဝန်းနက်၊ ဖြောင့်စင်းနေသော နှာတံ၊ နီရဲပြီး စိုနေသော နှုတ်ခမ်း၊ လုံးဝန်းနေသော မေးဖျားလေးနဲ့ လည်ဆစ်ရိုးလေးတွေကို တစ်ဆစ်ခြင်း မြင်ရမလောက် ဖြူဖွေးဥနေသော လည်တံလေးကို သတိထားပြီး ကြည့်လိုက်မိတယ်။

စိတ်ကို တည့်မှတ်ရင်း လက်ဖဝါးပြင်ပေါ်က ထင်ရှား သေးနပ်သော အရည်ချောင်းလေးများကို သေသေချာချာ စိုက်ကြည့်လိုက်တော့ လက်ဖဝါးပြင်ပေါ်မှာ သွေးကြောစိမ်းလေးတွေက ယှက်ဖြာနေတယ်။ အံ့ဩစရာကောင်းတာက နှလုံးလမ်းကြောင်းနဲ့ အသက်လမ်းကြောင်းကြားမှာ ဆွဲထားသလို ဝိုင်းစက်နေတဲ့ စက်ဝိုင်းပုံတစ်ခုကို ထင်ရှားစွာ တွေ့လိုက်ရတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ သူ့မျက်နှာကို ရုတ်တရက် မော့ကြည့်မိတယ်။ သူက ပြုံးပြုံးကြီး စိုက်ကြည့်နေလို့ မျက်လုံးချင်း ဆုံတွေ့လိုက်ချိန်မှာ ကျွန်တော့်ရင်ထဲအေးပြီး စူးနှစ်သွားတယ်။ တုန်လှုပ်ခြင်း အလျှင်မရှိပါ။ ဒါပေမယ့်

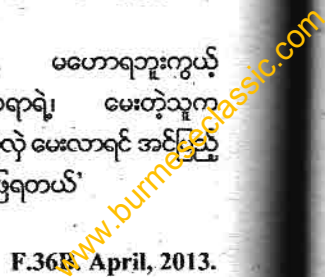
တော်တော်ကြီးကို ရင်ထဲအေးပြီး စိမ့်နေတယ်လို့ ခံစားမိတယ်။ မနည်းသတိထားပြီး ဟောပြောဖို့ အရှိန်ယူကာ...

‘လက္ခဏာအရတော့...’
‘နေပါဦး...နေပါဦး၊ တို့က ဟောစာတမ်း နားထောင်ချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ မေးချင်တာကွယ်၊ တို့ မေးလို့ရလား’
‘ဗျာ...ဟုတ်ကဲ့’
‘ဒါနဲ့ မင်း...အသက် ဘယ်လောက်လဲ’

‘ကျွန်တော့်အသက် သုံးဆယ့်ငါးနှစ်ပါ’
‘တို့က မင်းထက် အသက်ကြီးတယ်။ တို့ကို မမလို့ ခေါ်ပါ။ မင်းက ငယ်ပေမယ့် ဆရာဆိုတော့ ဆရာမောင်လေး ဆိုတာထက် မောင်လေးဆရာက ပိုခေါ်လို့ ကောင်းတယ်နော်’
ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ “ဒီအမျိုးသမီးတော်တော် ဇီဝကြောင်တာပဲ” လို့ တွေးထင်နေမိတယ်။
‘ရပါတယ်... ခေါ်ချင်သလို ခေါ်ပါ။ သိချင်တာရှိရင် မေးပေါ့’

‘မမ...ဒီနှစ် အလှူကြီးပြုချင်တယ် ဖြစ်မလား’
စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီး ခံစားရပြီး စိတ်ကူးနဲ့ ပြောလိုက်မိတယ်။
‘ငွေရှိရင် လှူနိုင်တာပေါ့လို့’
‘ဘယ်လိုလဲ မောင်လေးဆရာ’
‘လက္ခဏာအရတော့ အလှူကြီးအတန်းကြီး ဒီနှစ်အတွင်း ပြုရပါလိမ့်မယ်’

‘အဲဒီလို... မဟောရဘူးကွယ် မောင်လေးဆရာရဲ့။ မေးတဲ့သူက လိုက်လို့က်လို့လဲ မေးလာရင် အင်ပြည့်အားပြည့် ဖြေရတယ်’
‘ဗျာ’

'ဒီလိုဖြေကွယ်... ကော်နီဖြစ်ရမယ်'
 အံ့! ဩခြင်းများစွာနဲ့...
 'ဪ...ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့'
 လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ ဘယ်လို
 အမျိုးသမီးလဲ မိကျောင်းမင်း ရေခင်း
 ပြဆိုသလို ဆရာလုပ်နေတယ်။ စိတ်
 ထဲမှာ ချဉ်တင်တင် ဖြစ်လာမိတယ်။
 'နောက်... မေးခွန်းတစ်ခုမေးမယ်
 နော် မောင်လေးဆရာ'
 'မေးပါ...မေးပါ'
 'တို့ဒေးစွန်းပါတောင်ကြီး ဘယ်
 တော့လောက် ဒီထက် စည်ကားဦး
 မလဲ'
 'မမ... ဒီမေးခွန်းက လက္ခဏာနဲ့
 မဆိုင်ဘူးလေ'
 'အေးလေ... ဘာဖြစ်လို့လဲ
 မောင်လေးဆရာ'
 'မဆိုင်တာတွေ လျှောက်မေးနေ
 တော့ ကျွန်တော် အဖြေခက်တာပေါ့
 ဗျာ'
 စိတ်ထဲမှာလဲ ဘဝင်မကျ ဖြစ်လာ
 တယ်။ သူ အသံထွက်ပြီး ရယ်တယ်။
 ပြီးမှ...
 'ဆရာတွေရဲ့ နှုတ်ထွက်စကား
 အတိတ်နိမိတ်ကို သိချင်လို့ပါ
 မောင်လေးဆရာရယ်'
 'အခုလဲ ကားလမ်းတွေချဲ့ လမ်း
 တွေခင်း ပြုပြင်ရှင်းလင်းနေမှတော့
 နောက်(၃)နှစ်အတွင်း ကြက်ပုံမကျ
 စည်ကားပါလိမ့်မယ်'
 'မမတို့က ဒီတောင်ကနေ အလယ်
 မှာရှိတဲ့ ဆင်ပချပ်ချောင်းကို ကျော်ပြီး
 ကားလမ်းအထိ မရောက်ဖူးကြဘူး
 ကွယ်'
 'ဟာ...ဒီအချွယ်အထိ မရောက်ဖူး
 ကြဘူးလား'
 'အေးလေကွယ်'
 'မဖြစ်နိုင်တာ... ဒီကနေ ကားလမ်း

က (၃)မိုင်ပဲ ဝေးတာကိုး'
 'မမ မညာပါဘူး၊ တကယ့်ကို
 မရောက်ဘူးတာပါ။ ငယ်ငယ်က ခိုးပြီး
 သွားတာ၊ အဲဒီဆင်ပချပ်ချောင်းကို
 ကျော်လို့ မရတာ'
 'ဟိုတုန်းက တံတားမရှိလို့လား'
 'ရှိပါတယ်... သစ်သားတံတားကြီး
 လေ။ တံတားပေါ်ရောက်ရင် ကြက်သီး
 တွေထ၊ ဆံပင်တွေထောင်ပြီး ကြောက်
 လွန်းလို့ ဟိုဘက်မကူးရဲဘူး။ ဘိုးဘိုး
 တို့က မသွားရဘူးတဲ့'
 'ဘယ်က ဘိုးဘိုးလဲ'
 'မမတို့ ဘိုးဘိုးလေ'
 'သူက ဘာလုပ်လဲ'
 'ဒေးစွန်းပါဘုရားမှာ ပုတီးစိပ်နေ
 တာကွယ်'
 'ဒါဆိုလဲ ကျွန်တော်ပြန်ရင် လိုက်
 ခဲ့လေ။ အခု ကွန်ကရစ်တံတားကြီး
 ဖြစ်သွားလို့ ကားတွေတောင် ကူးလို့
 ရတယ်။ ဘာမှ ကြောက်စရာမရှိဘူး'
 လို့ ပြောတော့ သူက တစ်ခပ်ခင်နဲ့
 ရယ်နေတယ်။ တော်တော်ထူးဆန်းတဲ့

မမ...
 'နောက်ဆုံးမေးခွန်းတစ်ခု မေးမယ်
 နော် မောင်လေးဆရာ။ မင်း လပြည့်
 နေ့တိုင်း ဒေးစွန်းပါဘုရား တနင်္ဂနွေ
 ထောင့်ကို ရောက်အောင် လာခဲ့ရမယ်
 နော်'
 'ဟာ...ဗျာ... လုပ်ပြန်ပြီ၊ ဒါတော့
 လွန်ပြီ မမခင်ဗျား'
 ကျွန်တော့်စကားမဆုံးခင်...
 'မောင်လေးဆရာက ဖြေရမယ့်သူ
 လေ တို့က တောင်းဆိုတာပါ'
 'ပြောလို့တော့ မရဘူး၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်
 ဖြစ်ခဲ့ရင်တော့ ရောက်ကောင်း ရောက်
 ပါလိမ့်မယ်'
 'ဒီလိုအဖြေကို တို့ကြိုက်တယ်၊
 မယုတ်မလွန် ကတိပေးရာ မကျဘူး။
 မင်းပြန်ရင် ပဲခူးမှာ အောင်မြင်ပါလိမ့်
 မယ်'
 'မမ... ကျွန်တော့်ကို ဗေဒင်ဟော
 နေတာလား'
 သူ့မျက်နှာ တည်သွားပြီး...
 'မင်း... အောင်မြင်ရမယ်'
 'ကဲပါ... ထားပါတော့၊ မမ မေးခွန်း
 မေးတာ ကျေနပ်ပြီလား'
 'ဟုတ်ကဲ့ပါ မောင်လေးဆရာ'
 "ဒါဆိုလဲ ပြန်တော့" လို့ စိတ်ထဲက
 နှင်နေမိတယ်။
 'မောင်လေးဆရာကို ဉာဏ်ပူဇော်ခ
 ချီးမြှင့်ပါရစေ'
 သူက ကတ္တီပါအိတ်ထဲမှ စာအိတ်
 တစ်ခုထုတ်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်
 ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကမ်းပေးပါတယ်။
 လှမ်းယူလိုက်ချိန်တွင် လက်ချင်းထိမိ
 ပြီး ကျွန်တော်လက်ဖျားလေးတွေ
 ကျဉ်ခနဲ ဖြစ်သွားတာ သတိပြုမိလိုက်
 တယ်။ ဒါပေမယ့် စာအိတ်က လေးနေ
 လို့ အထဲမှာ တော်တော်ပါမှာပဲ ကျွတ်
 ပြီး ပြုံးမိလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

'ကဲ...မောင်လေးဆရာ၊ မမ ပြန်
တော့မယ်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော် လမ်းဆုံဝဲ
အထိ လိုက်ပို့ပေးပါရစေ'

နှစ်ယောက်သား လျှောက်လာ
ရင်း...

'ဒီအထိပဲ လိုက်ပို့ပါ၊ ရှေ့ကတောင်
ကိုကျော်ရင် မမတို့နေတဲ့ နေရာကို
ရောက်ပြီ'

လို့ ပြောပြီး သူ ရပ်နေပါတယ်။

'ဪ...အတိတ်... အတိတ်တွေက
အရိပ်လိပ် သိတဲ့လူတွေအတွက် အမှတ်ရ
ဇရာတွေပါ'

သူ ဘာတွေပြောနေမှန်း ကျွန်တော်
မသိပါ။ သူ ဖိနပ်မစီးထားတာ သိလို့
ခြေထောက်ကို ကြည့်လိုက်မိတယ်။

ဖြူဖွေးသန့်စင်ပြီး ခြေဖဝါးစောင်းနဲ့
ဖနောင့်လေးက နီရဲနေတာ တွေ့ရပြီး
ခြေချောင်းလေးတွေက ပြည့်ပြည့်
ဖောင်းဖောင်းလေးတွေ ခြေမလေးက
ဖောင်းအစ်ပြီး အပေါ်ကို ကော့နေတာ
တွေ့ရတယ်။ ဒီတော့၊ ဒီတောင်ထဲ
ဒီလောက်သန့်တဲ့အမျိုးသမီး ရှိတာ
အံ့ဩစရာပါလား။

'မောင်လေးဆရာ... မမကို ဘာ
လက်ဆောင်ပေးမလဲ'

'ဗျာ'
'လက်ဆောင်လေ... အမှတ်တရ
ပေါ့'

အိတ်ကပ်ထဲ ကြည့်လိုက်တော့
ကျွန်တော့်လက်မှတ်ထိုးထားတဲ့ လက်
ကိုင်ပဝါအဖြူလေးပဲ ရှိတယ်။
လက်ကိုင်ပဝါလေးထုတ်ပြီး ပေးလိုက်
တယ်။ သူ သေသေချာချာကြည့်ပြီး
ယူလိုက်ပါတယ်။

'မောင်လေးဆရာ... လက်ဖဝါး ဖြန့်
ပါဦး'

'ဘာလုပ်မလို့လဲ'

'ဖြန့်မှာသာ ဖြန့်စမ်းပါ'
အမိန့်ပေးသလို မာဆတ်ဆတ်နဲ့မို့
မသိချင်ယောင် ဆောင်နေလိုက်တယ်။
ဒါပေမယ့် မရပါဘူး... လက်ဖဝါးဖြန့်
ပေးချင်စိတ်က တားမရဘူး ဖြစ်နေ
တယ်။ လက်ဖဝါး ဖြန့်ပေးလိုက်မိ
တယ်။

'ဘယ်လက် မဟုတ်ဘူးလေ ညာ
လက်ကို ပြောတာ'

'ကဲပါ... ဒီမှာ ညာလက်'
'ပေးမလို့ပါ'

ပြောပြီး ဘယ်အချိန်ထဲက ဆုပ်ကိုင်
ထားမှန်းမသိတဲ့ အရာလေးတွေကို
လက်ဖဝါးပေါ် ချပေးတယ်။ သေသေ
ချာချာကြည့်လိုက်တော့ လေးညှင်းပွင့်
လေး(၅)ပွင့်။

'မောင်လေးဆရာ... မမ သွားတော့
မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့'

သူ ညင်သာစွာဖြင့် လှည့်ပြီး မြေ
လှေကားထစ်လေးအတိုင်း တောင်

တန်းပေါ် တက်သွားလေသည်။ ဆံပင်
ရှည်ကြီးက တင်ပါးကို ကျော်ပြီး၊
ဆံဖျားလေးတွေက ကော့တက်ပြီး ခြေ
လှမ်းတိုင်း ဝေ့ယမ်းနေလေရဲ့။

ကျွန်တော် သူ့နောက်ကျောကို ငေး
ကြည့်ပြီး မျက်စိတစ်ဆုံး ပျောက်ကွယ်
သွားမှ ဒီအမျိုးသမီး ထူးဆန်းလိုက်
တာ... လက်ထဲမှ လေးညှင်းပွင့်လေး
တွေကို ကြည့်ပြီး ပြုံးနေမိတယ်။

'ဗျို...ဆရာနေမျိုး ကျုပ်တို့ရောက်
ပြီ'

'ဟာ...ကိုထွေးနဲ့ ကိုရဲလင်းတို့ပါ
လား'

'ဟုတ်ပါတယ်... တောင်အောက်
ဆင်းရဲအောင် လာကြိုတာ'

'အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဗေဒင်
လာကြည့်လို့ပါ'

သူတို့နှစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို
ကြည့်ပြီး ပြုံးနေကြတယ်။

ပြီးမှ ကိုရဲလင်းက...

'ဆရာနေမျိုးကလဲ ကြားနေပြန်ပြီ။
ဟဲ့...အနောက်ဘက် တောင်စောင်း
လေးက ဆင်းလာကတည်းက ဆရာ
တစ်ယောက်တည်း ကွပ်ပုစ်မှာ ထိုင်နေ
တာ၊ လမ်းဆုံဘက်သွားတာ၊ ပြီး
တော့ တောင်လှေကားထစ်ဘက် ငေး
ကြည့်နေတာ ကျွန်တော်တို့ အကုန်
တွေ့ပါတယ်'

'ဟာ... ကျွန်တော်တစ်ယောက်
တည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အမျိုးသမီးတစ်
ယောက်ရှိပါတယ်'

သူတို့နှစ်ယောက် ကျယ်ကျယ်
လောင်လောင် ရယ်နေကြတယ်။

'ခင်ဗျားတို့ မယုံရင် ကျွန်တော်ပြ
မယ်။ ဒီမှာ သူပေးခဲ့တဲ့ လေးညှင်းပွင့်...
ဒါက ဉာဏ်ပူဇော်ခ'

ခုံပေါ်တင်ထားတဲ့ စာအိတ်ကို အဖွဲ့သူ
ပြုပြီး ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ငါးရာတန်

အသစ်လေး ဆယ်ရွက်။

စာအိတ်အတွင်းဘက်မှ ရေးထား တာက “တောင်တန်းဒေဝီသခင်မ” ကိုထွေးက...

‘သူ့သွားတာ ဘယ်လောက်ကြာ ပြီလဲ ဆရာနေမျိုး’

‘အင်း... (၅)မိနစ်လောက်ရှိပြီ’

‘ဒါဆို...ကျွန်တော်တို့ သူ့နောက် လိုက်ကြည့်ရအောင်’

လို့ ကိုရဲလင်းက ဝင်ပြောပြီး ကျွန်တော်လဲ ချက်ချင်းဆိုသလို...

‘လာကြ... အခုပဲ လိုက်ကြည့်ကြ မယ်’

လို့ ပြောပြီး အမျိုးသမီးတက်သွား သော အရှေ့ဘက်တောင်တန်း မြေ လှေကားထစ်လေးများအပေါ် သုံး ယောက်သား အပြေးတက်လာခဲ့ကြ တယ်။ တောင်တန်းပေါ်ရောက်တော့ ဟိုး...အောက်ဘက်မှာ ဝါး(၃)ပြွန် လောက်နက်တဲ့ လျှိုမြောင်ကြီးပဲ ရှိ တယ်။

မျက်စိတစ်ဆုံး ဝါးရုံတောကြီးပဲ ပိတ် ပိတ်မှောင်နေတာ တွေ့ရတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ တောင်တန်းပေါ်က လမ်းကြောလေး အတိုင်း ပြေးလိုက်ကြတာ ဒေးစွန်ပါ ဆံတော်ရှင်ဘုရား အတက်လမ်းခွဲလေး နား ရောက်လာခဲ့တယ်။

အားလုံး တော်တော်လေး မောနေ ကြပြီလေ။ အမျိုးသမီးအရိပ်အယောင် တောင် မတွေ့ရ။ ဘုရားလှေကား အပေါ်ဘက်၊ အောက်ဘက် တစ်လှည့် စီ ကြည့်မိတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မတွေ့ ရဘူး။ ရောက်နေရာတည်တည်တွင် မယ်တော်နန်းတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရ တယ်။

နန်းရဲ့ ကမ္ဘည်းကျောက်စာက “ဒေးစွန်ပါတောင်တန်း ဒေဝီသခင်မ” ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ ထင်တင့်တင့် ဖြစ်

သွားပြီး သိုက်နန်းအတွင်းဘက်ကို မြင် ရအောင် အနီးနားတိုးပြီး ကြည့်လိုက် တော့ “ဟာ” ကျွန်တော် စက်မှတ်ထိုး ထားတဲ့ လက်ကိုင်ပဝါအဖြူ တောင် တန်းဒေဝီသခင်မ ရုပ်တုတော်ရဲ့ ညာ ဘက်လက်မှာ ချည်လျက်သား တွေ့ လိုက်ရပါတယ်။ သိုက်နန်းအဝ ဘေး ဘက်မှ ထိုင်နေတဲ့ နန်းထိန်းဘကြီး ကို...

‘အဘ... ဒီလက်ကိုင်ပဝါ ဘယ်သူ လာချည်ထားတာလဲ’

လို့ မေးလိုက်တော့...

‘မသိဘူးကွ’

လို့ နန်းထိန်းဘကြီးက ပြန်ဖြေပါ တယ်။ ကျွန်တော်က ဆက်ပြီး...

‘ဒီမနက် နန်းထဲကို အမျိုးသမီး တစ်ယောက် လာသေးလား အဘ’

လို့ မေးလိုက်တော့...

‘မနက်(၆)နာရီမှာ နန်းတံခါးဖွင့်ပြီး ငါ ဒီမှာထိုင်နေတာ ဘယ်သူမှ မလာ သေးဘူး။ မင်းတို့ ဦးဆုံးပဲ’

‘ဪ...ဒီလိုပါအဘ... ကျွန်တော့် လက်ကိုင်ပဝါအဖြူလေး ဒီရောက်နေ လို့ပါ’

‘မင်းကို သခင်မစောင့်ရှောက်လို့ နေမှာပေါ့။ ဒါမျိုးတွေလဲ ရှိတတ်ပါ တယ်။ ပြန်လိုချင်ရင် စွန့်သွားပေါ့’

‘မယူတော့ပါဘူး အဘ’

ကျွန်တော်နဲ့ အတူပါလာတဲ့ နှစ် ယောက်ကို...

‘ခင်ဗျားတို့... မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ လက်ကိုင်ပဝါမှာ ကျွန်တော့်နာမည် ရေးထိုးထားတာ မြင်ကြတယ် မဟုတ် လား’

သူတို့ကို အစအဆုံးပြောပြပြီး ဒေးစွန်ပါတောင်တန်း ဒေဝီသခင်မပုံရဲ့ မျက်နှာတော်ကို စိုက်ကြည့်မိလိုက်ချိန် မှာ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ် ဆတ်တုန်သွားတယ်။

စိတ်ထဲမှာလဲ ဝမ်းနည်းပြီး တစ်ခုခု ကို စို့စို့နှင့်နှင့်ကြီး ခံစားနေရတယ်။ အသက်ရှူ ကျပ်လာပြီး ဘာမှမပြောနိုင် သလို ဖြစ်နေပါတယ်။

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ထိုအမျိုးသမီး ပြောခဲ့တဲ့စကားကို ပြန်ပြီး အမှတ်ရ လိုက်မိတယ်။

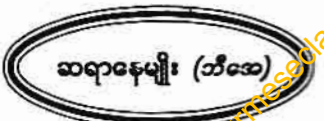
‘ဪ...အတိတ်... အတိတ်တွေက အရိပ်လိပ် သိတဲ့လူတွေအတွက် အမှတ်ရ ရာတွေပါ’

ကျွန်တော် ဒေးစွန်ပါတောင်တန်း ဒေဝီသခင်မ ရုပ်တုတော်ကို ကန်တော့ ရမလား၊ လှည့်ပြန်ရမလား ဖြစ်နေမိ တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော့်ပါးစပ် ကအသံ... “မဟုတ်ဘူး... မဟုတ် ဘူး” ကျွန်တော့်နှလုံးသားက ထွက် လာတဲ့အသံ...

“မမ... အပြစ်ရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ” ဘေးက နန်းထိန်းဘကြီးက...

‘သခင်မ (၉)မြစ်မျိုးရှိ ကျေပါစေ (၁၀)ပြစ်မျိုးရှိရင် ကျေပါစေ’

လို့ တောင်းပန်သံအကျယ်ကြီးကို ကြားနေရပါတော့တယ်။

www.burmeseclassic.com

ဦးချစ်ဖေသည် ကျွန်တော်၏ ဖခင် ဖြစ်ပါသည်။ အဖေသည် အသက်(၉၅) နှစ်ထိ ကျန်းကျန်းမာမာနှင့် နေထိုင်ခဲ့ပြီး သက်ကြီးရောဂါနှင့် အမှည့်ကြွေကြွေ ၍ သေဆုံးခဲ့ပါသည်။

ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မည်သည့် ရောဂါမှ ဖြစ်မသွားခဲ့ပါ။ ဆံပင်လည်း တစ်ခေါင်းလုံး ဖွေးဖွေးလှုပ်အောင် မဖြူ ခဲ့ပါ။ သွားလည်း တစ်ချောင်းမှ ကျိုး မသွားခဲ့။ မျက်စိမှန်သည်ဝေဒနာသာ ခံစားခဲ့ရပါသည်။ အသက်ကြီး၍ မျက်စိ မှန်ခြင်းမျိုးဖြင့် မှန်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် တစ်နှစ်တွင် ဘယ်ဘက် မျက်လုံး တိမ်လိုလို အဖြူကွက်ကလေး ပေါ်လာ၍ ခွဲစိတ်ကုသ ခံခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်က ရန်ကုန်မှာရှိနေ၍ ရန်ကုန် ကို လိုက်လာပြီး မောင်သင်းမွန်(သံတွဲ) ၏ ဆက်သွယ်ပေးမှုနှင့် ဒေါက်တာ ကံညွန့်ထံမှာ ခွဲစိတ်ကုသခံခဲ့ပါသည်။

မျက်လုံးထဲမှ ရွှေးကြီးအရွယ် အလုံး ကလေးတစ်ခု ရပါသည်။ မျက်ကပ်မှန် တပ်ပေးလိုက်သည်။ ကောင်းကောင်း မွန်မွန်နှင့် ပြန်သွားခဲ့ပါသည်။ မျက်စိ ခွဲစိတ်ပြီး နားနေစဉ် ကလေးတွေနှင့် ဆော့မြူးနေသည်ကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော် ကြည်နူးမိခဲ့သည်။ စိတ်ထဲမှ လည်း အဖေအကြောင်း စာတစ်အပုဒ် ရေးမည်ဟု တေးထားလိုက်သည်။

ကလေးတွေနှင့် ဆော့ကစားနေ သည်ကို ကြည့်ပြီး "နောင်ချိန်တိမ်တွေ တောက်လို့"ဟု အမည်ပေးထားခဲ့ သည်။ သို့သော် အဖေသာ ကွယ်လွန် သွားခဲ့သည်။ စာတစ်လုံးမျှ မရေးဖြစ်ခဲ့။

မျက်စိခွဲပြီးချိန်တွင် ကျွန်တော်နှင့် အတူ စက်မှုလယ်ယာရုံးချုပ်တွင် အလုပ်လုပ်သည့် မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ် သော တင်ရှိန်က ပုတီးတစ်ကုံးပေး သည်။

၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မောင်လင်းခိုင်

ရှင်အရဟံ ပုတီးစိပ်နည်းကြောင့်

အသက်ရှည်ကျန်းမာခဲ့သူ

ထိုပုတီးသည် အသား(၃,၄)မျိုးနှင့် ထုဆစ်ထားသည်။ ဆီး၊ သံပြေ၊ ပိတောက် စသည်ဖြင့် အသားစုံ ထုဆစ် ထားသည်ဟု ဆိုသည်။ သူ စိတ်နေ သည့်ပုတီး ဖြစ်သည်။ သူက တရား ထိုင်သည့်ဘက် လိုက်သွား၍ ပုတီး မစိပ်တော့ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုပုတီးကို အဖေ့ကို ပေးတော့...
'ငါ ပုတီးရတာတော့ ဟုတ်ပြီ၊ ဘာ

ကို ရည်မှန်းပြီး(ဆိုပြီး) စိပ်ရမှာလဲ' ဟု မေးသည်။ ကျွန်တော်လည်း အထွေထွေ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ "ရှင် အရဟံ ပုတီးစိပ်နည်း စိပ်ပေါ့ အဖေ" ဟု ပြောလိုက်သည်။ ရှင်အရဟံ ပုတီး စိပ်နည်းမှာ ကိုးထပ်ကြီးဘုရားမှ ဝယ် ယူခဲ့သည်။ ဘာသာရေးမှာ အုပ်ငယ် တစ်အုပ်တွင် ရှင်အရဟံပုတီးစိပ်နည်း ပါ၊ ပါသည်။

ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်စဉ်က ဆရာ
တော်ကြီးတစ်ပါးက ပေးခဲ့သည်ဟု
ဆိုကြရေးကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးက
ဒကာမကလေးတစ်ဦး ပေးခဲ့သည်ဟု
ပြောသည်။ ဒကာမကလေးမှာ ဆရာ
တော်ကြီးကို သုံးရက်မျှစောင့်ပြီး...

'အရှင်ဘုရား...တပည့်တော် ပုတီး
စိပ်နည်းပေးချင်လို့ပါ'

ဟု ပြောသည်။
ဆရာတော်ကြီးက...

'ကောင်းပြီ ဘာစိပ်နည်းလဲ'
ဟု မေးတော့...

'ရှင်အရဟံ ပုတီးစိပ်နည်းပါဘုရား'
ဟု ပြောသည်။ ဒကာမကလေး

က...

'တပည့်တော် ကိုယ်တိုင်စိပ်နေတာ
ပါဘုရား'

ဟု ပြောသည်။
'ဒကာမကလေး... အသက်ဘယ်

လောက်ရှိပြီလဲ'

ဟု မေးရာ အသက်(၁၅၀)နှစ် ရှိပြီ
ဖြစ်ကြောင်း ပြောခဲ့သည်။ ထိုအရှင်

အရဟံပုတီးစိပ်နည်း စိပ်ကတည်းက
အရောင်းအဝယ် ကောင်းကြောင်း၊

ကျန်းမာရေးလည်း ကောင်းကြောင်း၊
ပူပင်သောကတွေလည်း ကင်းစင်

ကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။

ကျွန်တော်သည် အဖေ နားလည်
အောင် ပြောပြပြီး ထိုပုတီးစိပ်နည်းကို

စိပ်ဖို့ ပြောရသည်။ အဖေက သဘော
တူပြီး ရှင်အရဟံပုတီးစိပ်နည်းကို

ကျက်မှတ်ပါသည်။

ထိုပုတီးစိပ်နည်းကို သိရပြီး၊ ပုတီး
ကလည်းရပြီမို့ ထိုင်လျက်လည်း

ကောင်း၊ အိပ်နေရင်း လည်းကောင်း
တလှုပ်လှုပ်နှင့် ပုတီးစိပ်ပါတော့သည်။
အဖေ မျက်စိအနာ သက်သာ၍ နေရပ်

ပြန်သွားခဲ့ပါသည်။

ရွာရောက်တော့လည်း ထို ပုတီးစိပ်
နည်းကို တလှုပ်လှုပ်နှင့် အားနေသည့်

အချိန်နှင့်အမျှ စိပ်နေပါတော့သည်။
အဖေသည် ယခင်က မည်သည့် ပုတီး

စိပ်နည်းမှ မစိပ်ခဲ့။ အိပ်ရာဝင်ခါနီး
ဘုရားရှိခိုး၊ ဘုရားဦးခိုက်ပြီး အိပ်ရာဝင်

လေ့ ရှိသည်။

ပုတီးရလာပြီးကတည်းက ပုတီးစိပ်
နေတော့သည်။ ရှင်အရဟံပုတီးစိပ်

နည်း ကောင်းမှုကြောင့်လား၊ သူ၏
နေထိုင်စားသောက်မှု မျှတမှုကြောင့်

လားမသိ ဆံမဖြူ သွားမကျိုး၊ မျက်စိ
အနည်းငယ်မှုန်သည်မှလွဲ၍ ဘာရောဂါ

မှ မဖြစ်ပွားခဲ့ပါ။

အများက ပြောကြသည်မှာတော့
"နှင့်အဖေဟာ ရှင်အရဟံပုတီးစိပ်

နည်းကို စိပ်လို့"ဟု ပြောကြသည်။
ပုတီးရပြီး၊ ပုတီးစိပ်နည်းသိရပြီး

ကတည်းက တလှုပ်လှုပ်နှင့် စိပ်နေ
တော့သည်။

အသက်ကြီးလာတော့ လုပ်စရာ
အလုပ်ကလည်း ဘာမျှမရှိတော့သဖြင့်

ထာဝရ အငြိမ်းစား ရနေတော့သည်။
လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်တုန်းက လယ်လုပ်၊ ယာ

လုပ်၊ ကိုင်းလုပ် စသဖြင့် မနားမနေ
လုပ်ခဲ့သည်။ အိပ်ရာဝင် ဘုရားရှိခိုး
သည်မှလွဲ၍ ဘယ်ဂုဏ်တော်၊ ဘယ်
ပုတီးစိပ်မှ မစိပ်ခဲ့။ မရွတ်ဆိုခဲ့ပါ။

အမေသည်လည်း ထိုနည်းငင်းပင်
အိပ်ရာဝင် ဘုရားကန်တော့သည်မှ
လွဲ၍ ပုတီးမစိပ်၊ ဂုဏ်တော်တွေ မရွတ်
ပွားခဲ့ပါ။ သို့သော် လပြည့်လကွယ်
ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဘုရားကျောင်းကန်
သွား၊ ဥပုသ်စောင့် သီလယူသည်။

သတ္တဝါတွေအပေါ် မေတ္တာထား
သည်။ စေတနာထားသည်။ လိုချင်တာ
ရှိ တောင်းလျှင် ပေးလိုက်သည်။ ချေး
သည်၊ ငှားသည် ပြန်ရသည့်အခါနှင့်

မရသည့်အခါမှာ မရသည့်အခါက
များသည်။

သို့သော် မစ္ဆရိယစိတ်မပွားပါ။
"ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ။ သူတို့

မပြေလည်လို့ မပေးနိုင်တာ၊ ငါတောင်း
နေလို့လဲ ပူပန်ရတာတစ်ခုပဲရှိတယ်"

ဟု ဖြေသိမ့်ခဲ့သည်။

ထိုစေတနာတွေကြောင့်လား မသိ
ဆံမဖြူ၊ ဖြူပါသော်လည်း တစ်ခေါင်း

လုံး ဆွတ်ဆွတ်ဖြူထိ မဖြူဘဲ ကွက်
ကျားသာ ဖြူခဲ့သည်။ သွားလည်းမကျိုး

ခဲ့။ အသက်(၈၀)အရွယ်တွင် ဘာရောဂါ
မှမဖြစ်ဘဲ အမှည့်ကြွေ၊ ကြွေခဲ့သည်။

ကျွန်တော်၏ ဖုန်းလာသည်။ "အဖေ
ဆုံးပြီ ဘာရောဂါလဲ၊ နေမကောင်းလို့လဲ

မကြားပါလား"ဟု ပြန်မေးတော့ "နှင့်
အဖေ ဘာရောဂါမှ မဖြစ်ဘူး။ မနက်

(၉)နာရီလောက် အိပ်ရာထဲမှာ လှဲနေ
ရင်း ချောင်းဆိုးတော့ သလိပ်တွေများ

ပြီး၊ အသက်ရှူလမ်းကြောင်းပိတ်ပြီး
ဆိုးသွားတာ"တဲ့။

တောစရိုက်တောလေ့မို့ မထင်
တတ် မကိုင်တတ်ကြသဖြင့် လည်

ချောင်းထဲမှ သလိပ်တွေသွား
ထုတ်ယူ

နတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၂

www.burmeseclassic.com

နိုင်ခဲ့လျှင် အမေ ဆုံးချင်မှ ဆုံးပါဦးမည်။ သို့သော် ကံ၊ ကံ၏အကျိုးက သည်မျှ သာမို့ အမေဆုံးသွားခဲ့ရပါသည်။

အဖေလည်း အသက်(၉၅)နှစ်ထဲ နေခဲ့ရပြီး ဘာရောဂါမှ မဖြစ်ခဲ့ပါ။ ပဲစာဥပဲလုံးကလေးတွေကို တခွပ်ခွပ် နှင့် ဝါးစားနေခဲ့သည်။ သူ့သေသည်ထိ သူ့အိပ်ရာနားတွင် ပဲစာဥတွေ ကျန်ရှိ နေခဲ့သည်။

မြေးတွေက ပန်ကာတစ်စီးနှင့် ဖွင့် ပေးထားရသည်။ သူ့တွင် အေးသည် ချမ်းသည်ဟု မရှိ။

သို့သော်လည်း သူ့တွင် မမေ့ မလျော့သော အသိ၊ သတိဖြင့် လက်မှ ပုတီးကို တလှုပ်လှုပ်နှင့် စိပ်နေခဲ့သည်။ အဖေဆုံးတော့ ဖုန်းလာသည်။

'အဖေ ဆုံးပြီ'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ ဖျားလို့လား'

'မဖျားဘူး၊ မနာဘူး၊ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ လက်က ပုတီးစိပ်နေတာ တလှုပ်လှုပ်နဲ့ စိပ်နေရင်း လက်က ပုတီး "ဘတ်" ခနဲ လွတ် ကျလို့ သွားကြည့်လိုက်တော့ အသက်မရှိ တော့ဘူး'

ဟု အမေက ပြောသည်။ ကျွန်တော့် တွင် မောင်နှမသုံးယောက်ရှိသည်။ အငယ်ဆုံးက ၁၉၆၇ ခုနှစ်က နှလုံး ရောဂါနှင့်ဆုံးသည်။

အစ်မနှင့်ကျွန်တော် နှစ်ယောက် သာ ကျန်တော့သည်။ ခုတော့ အဖေ လည်း မရှိတော့၊ အမေလည်း မရှိ တော့။ ကျွန်တော်သည်ပင် အသက် (၇၀)ပြည့်ခဲ့ပြီဆိုတော့ အဖေနှင့် အမေ တို့ ဘယ်မှာရှိနိုင်ပါတော့မည်နည်း။

မကြာမီ အဖေ၊ အမေတို့နောက်ကို လိုက်ကြရတော့မည်။ ဘုရား၊ တရားမှ လွဲ၍ ဘာမျှ အားထားကိုးကွယ်စရာ မရှိ။ အသေကောင်းနှင့် သေဖို့အတွက်

ပြင်ဆင်ရတော့မည်။ အဖေစိပ်သည့် ရှင်အရဟံပုတီးစိပ်နည်းကိုသာ ယုံယုံ ကြည်ကြည်နှင့် စိပ်ဖို့ ရှိပါတော့သည်။

စကားဆက်

ဤဆောင်းပါး ဖတ်ရှုပြီး ရှင်အရဟံ ပုတီးစိပ်ကို စိပ်လိုပါက စိပ်နိုင်ရန် **"ရှင်အရဟံ ပုတီးစိပ်ဂါထာ"** နှင့် **အနက်အဓိပ္ပာယ်ပါ ဖော်ပြလိုက်ပါ** သည်။

ဦးကျော်မိုးသိန်း စာတည်းချုပ်

ရှင်အရဟံ ပုတီးစိပ်

ပုဒုံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။
ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။
သံသံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။

ဒုတိယဓိ

ပုဒုံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။
ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။

သံသံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။

တတိယဓိ

ပုဒုံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။
ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။
သံသံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။
အနန္တံ ဝဿံ ပုဒုံ
အနန္တံ ဂေါစရံ ဓမ္မံ
အနန္တံ အနိယံ သံသံ၊
အနန္တံ ဖောဓိ ပုတ္တံ။

မြန်မာပြန်

ဘုရားရတနာ ကိုးကွယ်ပါ၏။ နှစ် ဖြာရုပ်နာမ် ဂေန်မမြဲ လွန်ဆင်းရဲ ခိုင်မြဲ မရှိပါတကား။

တရားရတနာ ကိုးကွယ်ပါ၏။ နှစ် ဖြာ ရုပ်နာမ် ဂေန်မမြဲ လွန်ဆင်းရဲ ခိုင်မြဲ မရှိပါတကား။

သံဃာရတနာ ကိုးကွယ်ပါ၏။ နှစ် ဖြာ ရုပ်နာမ် ဂေန်မမြဲ လွန်ဆင်းရဲ ခိုင်မြဲ မရှိပါတကား။

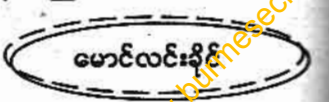
အားတော်ရှင် အတုမဲ့ဗုဒ္ဓသည် အတိုင်းမသိ တန်ခိုးတော်ပါတည်း။

မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်သည် အတိုင်းမသိ တန်ခိုးတော်ပါတည်း။

သားတော်မြတ်ရတနာ အရိယ သံဃာသည် အတိုင်းမသိ တန်ခိုးတော် ပါတည်း။

မြင့်မြတ်လှစွာ ဗောဓိရတနာသည် အတိုင်းမသိ တန်ခိုးတော်ပါတည်း။

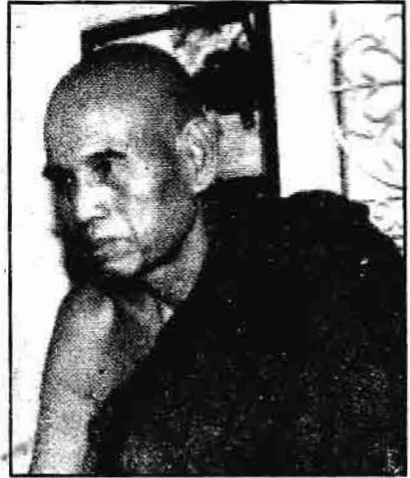
အဖေနှင့်အမေ ကောင်းရာဘုံသို့ ရောက်ကြပါစေ။

ကျွန်ုပ်တို့ စာပေဆိုင်ရာ

အမိဋ္ဌာန်ပြုမာ

ဆုတောင်းပါ

ကျွန်တော်သည် အသက်(၃၀)နှစ် အရွယ်မှစ၍ ပုတီးစိပ်ရာတွင် အမိဋ္ဌာန် ဝင်၍ ပုတီးစိပ်လေ့ ရှိပါသည်။ တစ်နေ့ လျှင် ပုတီး(၉)ပတ် တစ်ကြိမ်လျှင်(၉) ရက်ကျစီဖြင့် တစ်လလျှင် နှစ်ကြိမ် အမိဋ္ဌာန်ဝင်ပါသည်။ အမိဋ္ဌာန် ၈,၀၀၀ သည့်ရက်များမှာ လပြည့်နေ့နှင့် လကွယ်နေ့များ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ရုံးတွင်း စာမေးပွဲဖြေဆိုရာတွင် လည်းကောင်း၊ ရာထူးတိုးမြှင့်ရေးကိစ္စ တွင် လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း နှင့် လူမှုရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက် ရာတွင် လည်းကောင်း အဆင်ပြေ ချောမောစေရန် ရည်ရွယ်ပြီး အခါ အားလျော်စွာ အမိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပုတီးစိပ် ခြင်းကို အလေ့အကျင့် ပြုလုပ်ခဲ့ပါ သည်။ အမိဋ္ဌာန်ကြောင့် ကိစ္စရပ်တိုင်း တွင် အောင်မြင်သည့်ရလဒ်များကို ကြုံ တွေ့ရစမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

အမိဋ္ဌာန်ဝင်နေကျဖြစ်သဖြင့် ကိစ္စ ရပ်များကို ဆောင်ရွက်တိုင်း အမိဋ္ဌာန် ဆုတောင်းတတ်သောအကျင့် ပါလာခဲ့ ၏။ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော်သည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ မင်းကင်းမြို့၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ချိန်ဖြစ်ပြီး မုံရွာမြို့၌ ဗောဓိတစ်ထောင် ဆရာတော်ကြီး တောင် ထင်ရှားကျော်စောနေချိန် ဖြစ် သည်။

ဆရာတော်ကြီးအား ရပ်ဝေးနှင့် ရပ် နီးမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ လာရောက်ဖူးမြော်ကြ

သဖြင့် ကျောင်းတွင် လူစည်ကားနေပါ ၏။ ဆရာတော်ကြီးအား လာရောက် ဖူးမြော်သူများကို ရွေးစေအရွယ်ရှိ ဓာတ်လုံးများနှင့် ပုတီးလုံး(၂၇)လုံးပါ သော ပုတီးကုံးများကို ဆရာတော်က အဆောင်လက်ဆောင်အဖြစ် ပေး သည်။

ကျွန်တော် မုံရွာမြို့သို့ ရောက်တိုင်း ဆရာတော်ကြီးအား အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ သွားရောက် ဖူးမြော်ကန်တော့ သည်။ ဆရာတော်ကြီးပေးသော ဓာတ်လုံးနှင့် ပုတီးကုံးများ မကြာခဏ ရ၍ စုဆောင်း သိမ်းဆည်းထား၏။

၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် မင်းကင်းမြို့နယ်မှ ရန်ကုန်ရုံးချုပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရသော အခါ ဆရာတော်ကြီးအား နောက်ဆုံး အနေဖြင့် သွားရောက် ကန်တော့ခဲ့ပါ သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ကျွန်တော် နှင့်အတူ လာရောက်ဖူးမြော် ကန်တော့ သူတိုင်းကို ပုတီးကုံးလေးများ အဆောင်အဖြစ် ပေးသည်။

ကျွန်တော့်ထံတွင် ဓာတ်လုံးနှင့် ပုတီးကုံးများ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ရရှိ ထားသော်လည်း လက်ဖွဲ့အဆောင် ပစ္စည်းကိုမူ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မရရှိဘူး သေးပါ။ လက်ဖွဲ့အဆောင်ပစ္စည်းကို ရချင်စိတ် ပြင်းပြနေသဖြင့် ဆရာတော် ကြီးအား ဖူးမြော်ကန်တော့နေချိန် တွင်...

'ဆရာတော်ကြီးသည် ထူးခြားသောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါက ဆရာတော်ကြီးပေးသော အဆောင် လက်ဖွဲ့နံသယူ ရှုရပါလို၏'

ဟု အမိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းလိုက် သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အခြားပုဂ္ဂိုလ် များနည်းတူ ပုတီးကုံးကိုသာ ပေးသဖြင့် စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ပရိသတ်နှင့်အတူ ကျောင်းပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျောင်းဝသို့ ရောက်သွားသောအခါ ဆရာတော်ကြီးက ကျွန်တော့်ကို လှမ်း ခေါ်၍ ထိုင်ခိုင်းပြီး ဓာတ်လုံးနှင့် အဆောင်လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းများကို အခန်း တွင်းမှ ယူ၍ ပေးပါသည်။ ပြီးနောက် ဆရာတော်ကြီးက...

'နောက်လ လမ်းကြိုရင် ကျောင်းကို လာပြီး ဘုရားတွေကို ဖူးဦးပေါ့မိလို့ ဟု မှာကြားပါသည်။'

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်ကိုပေးသော ဓာတ်လုံးမှာ တစ်ကျပ်သာရှိပြီး ရွှေရောင်ဝင်းနေသည်။ လက်ဖွဲ့အဆောင်ပစ္စည်းမှာ (၅)လက်မရှည်သော နိုင်လွန်ပရိတ်ကြိုးဖြစ်ပြီး အလယ်တွင် လက်မဝက်အရွယ်ရှိ ငွေပြားလေးကို ပတ်၍ လိပ်ထား၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော် အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ တောင်းသောပစ္စည်းများကို ခေါ်၍ ပေးခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ ဗောဓိတစ်ထောင် သာသနာ့နယ်မြေတွင် သာသနိကအဆောက်အအုံများဖြင့် စည်ကားလျက်ရှိနေပြီး ဆရာတော်ကြီးမှာမူ ခန္ဓာဝန်ချသွားတော်မူပါသည်။

* * *

၁၉၈၃ ခုနှစ် နွေဦးကာလတွင် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်မြို့ရှိ ဆင်တံ လယ်ယာသုံးပစ္စည်းစက်ရုံကို စာရင်းစစ်ဆေးရန် ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် သရက်မြို့ရှိ ဇာလီတောင်သို့ ဆရာတော်ကြီး၏ ကျော်စောသတင်းကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးပုဂ္ဂိုလ်များ လာရောက် ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြ၏။ စက်ရုံမှ ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးမြော်ကန်တော့ရန် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကို ဇာလီတောင်သို့ ပို့ပေးသည်။

ဆရာတော်ကြီးအား အလွယ်တကူ ဖူးတွေ့၍ မရပါ။ ဆရာတော်ကြီးရှိရာ တိုက်ကျောင်းအပေါ်ထပ်သို့ အဖွဲ့လိုက် အလှည့်ကျတက်၍ ဖူးရ၏။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့၏ ရှေ့တွင် အဖွဲ့(၂၀)ကျော်မျှ ရှိနေပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးတွေ့လိုပါက ညအိပ်စောင့်ရမည် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်သည် ကျောင်းဝင်းထဲရှိ စေတီ၌ ပုတီးစိပ်ပြီးနောက်...

၂၉၈ နက္ခရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘ထူးခြားသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါက ဆရာတော်ကြီးအား ယနေ့ပင် ဖူးတွေ့ရပါလို၏’

ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းလိုက်သည်။

မကြာမီ ထိုစဉ်က မကွေးတိုင်းဒေသပါတီကော်မတီမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဆရာတော်အား ဖူးတွေ့ရန် ရောက်လာကြသည်။ အဆိုပါအဖွဲ့တွင် စက်ရုံမှ သိကျွမ်းရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေတစ်ဦး ပါလာ၏။ ထိုမိတ်ဆွေမှ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့အား အတူလိုက်ပါရန် ခေါ်သွားပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ စောင့်ဆိုင်းမနေရတော့ဘဲ ဆရာတော်ကြီး ဖူးမြော်ကြည်ညိုခွင့် ရရှိခဲ့သည်။ ကျွန်တော်၏ အဓိဋ္ဌာန်ဆုတောင်း ပြည့်ဝခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးရှိရာ တိုက်ကျောင်းအပေါ်ထပ်သို့ ရောက်သောအခါ ဒေသပါတီကော်မတီ ပုဂ္ဂိုလ်များက ရှေ့ဆုံးမှ နေရာယူထားကြပြီး ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က နောက်ဘက်တွင် နေရာယူကြရသည်။ မကွေးတိုင်းဒေသ ပါတီကော်မတီမှ (၅)ဦးနှင့် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့မှ (၉)ဦး စုစုပေါင်း (၁၄)ဦးသာ ရှိပြီး ဆရာတော်ကြီး ကြွအလာကို (၁၅)မိနစ်ခန့် စောင့်ရသည်။

ဆရာတော်ကြီး ကြွလာသောအခါ ဒေသပါတီကော်မတီမှ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် စကားလက်ဆုံကျနေ၏။ ဆရာတော်ကြီး၏နံဘေးတွင် Buspro ပုလင်းအလွတ်များတွင် ထည့်ထားသော ဆီမန်းနှင့် ကွမ်းယာမန်းများကို လင်ပန်းထဲတွင် ထည့်ထား၏။ ဆီမန်းပုလင်းနှင့် ကွမ်းယာမန်းများကို တွေ့လိုက်သည်နှင့် ကျွန်တော်သည် ဆရာတော်ကြီးအား အာရုံပြုပြီး...

‘ထူးခြားသော သံဃာဖြစ်ပါက ဆီမန်းပုလင်းနှင့် ကွမ်းယာမန်းကို သူများထက်ပိုစွာ ရလိုပါ၏’

ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းလိုက်သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သစ္စာလေးပါး အကြောင်း အကျဉ်းချုပ် ဟောပြောပြီးနောက် အနောက်က လှမ်းကြည့်နေသော ကျွန်တော့်အား...

‘ဒကာလေး... လာဦး၊ ဒီပစ္စည်းတွေကို အားလုံးကို ပေးလိုက်ပါ။ လူမကျန်ခဲ့ပါစေနဲ့’

ဟု ခိုင်းပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဝမ်းသာအားရ ဆရာတော်၏ ရှေ့သို့ သွားပြီး ကျွန်တော့်ဝေစုကို ဦးစွာ ဖယ်ထားပြီးနောက် ဆီမန်းပုလင်းနှင့် ကွမ်းယာမန်းများကို ပါလာသော ပရိသတ်အား ဝေပေးလိုက်၏။

ကျွန်တော်၏ အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ဆုတောင်းမှုအရ ဆရာတော်ကြီးသည် ထူးခြားသောပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်သဖြင့် ဆရာတော်ကြီးအား ချက်ချင်းပင် ဖူးတွေ့ရခြင်းနှင့် ဆီမန်းပုလင်းနှင့် ကွမ်းယာမန်းများကို ဦးစွာပထမ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ယခုအခါ ခန္ဓာဝန်ချသွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

* *

၁၉၉၂ ခုနှစ် ဆောင်းတွင်းကာလတွင် ကျွန်တော်သည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဆားလင်းကြီးမြို့သို့ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် သွားရောက်ခဲ့သည်။ အလုပ်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ပြီးစီးသောအခါ ရုံးမှ ဝန်ထမ်းများ၏ အကူအညီဖြင့် ညောင်ပင်အိုင်တောရကျောင်းသို့ ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇောဒ္ဓန္တနန္ဒောဘာသအား ဖူးတွေ့ရန် သွား၏။ ဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူးဟု လူသိများလျက် ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးအား ကျောင်းဆောက်၍ လှူဒါန်းထားသော်လည်း အဆိုပါ ကျောင်းသစ်ကြီးတွင် သီတင်းမသုံးဘဲ မူလတကျောင်းလေးတွင်သာ သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ ဆရာတော်သည် ယခင်က ဂူသေးသေးလေးထဲတွင် တရားကျင့်ခဲ့ရာဖြင့် ဇက်အနည်းငယ် စောင်းနေပါသည်။ ဧည့်သည်များကို တွေ့ပါက တိုက်ကျောင်းကြီးတွင် တွေ့၍ အဖူးမြော်ခံတတ်သည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ကျောင်းသို့ ရောက်သွားသောအခါ ဆရာတော်ကြီး မရှိ၍ မဖူးတွေ့ခဲ့ရပါ။ ဆရာတော်ကြီးသည် ဘုရားထီးတော်တင်ရန်ကိစ္စဖြင့် ခရီးထွက်သွားသည်ဟု ပြောသည်။ ညအချိန် ပြန်ကြွလာမည်ဟုလည်း သိခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်သည် ကျောင်းထဲသို့ ဝင်၍ ပုတီးစိပ်ပါသည်။ ပုတီးကိုးပတ်ပြည့်သောအခါ **“ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်ပါက ဖူးတွေ့ရပါလိမ့်”** ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းလိုက်၏။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်(၄:၀၀)နာရီအချိန်ကျောင်းသို့ ရောက်သွားပြန်ရာ ဆရာတော်ကြီး ကျောင်းတွင် မရှိတော့ပါ။ ရွာတစ်ရွာတွင် ဘုရားတည်ဖို့ ဇနက်ချရန်အတွက် ကြံသွားကြောင်း

သိရ၏။ ဆရာတော် မည်သည့်အချိန်က ကြံသွားသည်ကို ဆရာတော်၏ ယာဉ်မောင်းပင် မသိလိုက်ပါ။ ဆရာတော်ကြီးအား ကိုယ်ပိုင်ကားများ လှူဒါန်းထားသော်လည်း ခြေကျင်ခရီးဖြင့်သာ ကြွတတ်သည်။ မလွဲမရှောင်သာမှ ကားစီး၏။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ထိုရွာကို စုံစမ်းပြီး ရုံးကားဖြင့် လိုက်သွားကြသည်။ ကျောင်းပေါ်သို့ ရောက်သွားသောအခါ ဆရာတော်ကြီးသည် အရုဏ်ဆွမ်းအဖြစ် ဒေသထွက် ကောက်ညှင်းပေါင်း ဘိန်းမုန်နှင့် နွားနို့ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသည်။ ဆရာတော်ကြီး ဘုဉ်းပေးမည့် နွားနို့ဆွမ်းမှာ ကိုင်းပါ ဖန်မတ်ခွက်ကြီးထဲတွင် ထည့်ထားပြီး မလိုင်အပြည့်ဖြင့် သောက်ချင်စဖွယ်ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် ဧည့်ပရိသတ်များ၏ နောက်ဘက်တွင် နေရာယူ၍ ထိုင်နေကြသည်။ ဧည့်ပရိသတ်မှာ သုံးဆယ်ခန့်မျှသာရှိ၏။ ဆရာတော်ကြီးသည် နို့ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးရန် မတ်ခွက်ကို ကိုင်လိုက်ချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် အနောက်ဘက်မှနေ၍ **“ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်ပါက ဆရာတော်ကြီး ဘုဉ်းပေးမည့် နွားနို့ကို ဆေးအဖြစ် ပိုဝဲရပါလိမ့်”** ဟု

အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းလိုက်၏။ ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးသည် နို့ခွက်ကို ချထားပြီး ကျွန်တော်အား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ပြီးနောက် **“ဟို... ဒကာလေး နွားနို့သောက်ချင်နေပုံ ရတယ် ထာရဲ့ဗီ”** ဟု လှမ်းခေါ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ရှေ့သို့ ရောက်သွားသောအခါ ဆရာတော်ကြီးက သောက်လက်စ နွားနို့ခွက်ကို ကျွန်တော်အား လှမ်းပေး၏။ ကျွန်တော်လည်း အနည်းငယ်မျှ ဆေးအဖြစ် ပိုဝဲပြီး ကျန်သောနွားနို့ကို ပါလာသော အဖွဲ့အား ဝေငှသောက်သုံးရန် လက်ဆင့်ကမ်းလိုက်သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကျွန်တော်၏ လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော စိပ်ပုတီးကို တောင်း၍ သိဒ္ဓိတင်ပေးသည်။ ကျွန်တော်သည် ဆရာတော်၏ ခြေဖမ်းအစုံအား နဖူးနှင့်ထိ၍ ဦးညွတ်ကန်တော့လိုက်သည်။ ကျွန်တော်၏ အဓိဋ္ဌာန်ဆုတောင်းကြောင့် ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးတွေ့ခြင်းနှင့် ဆရာတော်စွန့်ကြဲခဲ့သော နွားနို့ကို ဆေးအဖြစ် ပိုဝဲခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ယခုအခါ ခန္ဓာဝန်ချသွားပြီဖြစ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ထူးထူးခြားခြား တိုက်ဆိုင်မှုများ ဖြစ်ခြင်းမှာ အဓိဋ္ဌာန် အမြဲဝင်သည့် အကျိုးရလဒ်များ ဖြစ်ပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ ဆုတောင်းပါက ဆုတောင်းပြည့်ဝသည့်ပြင် စရုဏအားလည်း ပိုမို ကောင်းမွန်စေပါသည်။ သာမန် ပုံမှန်ပုတီးစိပ်၍ ဆုတောင်းခြင်းမျိုးထက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ ပုတီးစိပ်ဆုတောင်းကြရန် စေတနာဖြင့် တိုက်တွန်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။

တက္ကသိုလ် အပန်ငယ်

ကျော်သန်း
(အကြီးတန်း လက်နှိပ်စက်)

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနှစ်ပါးနှင့်

အတန်အတား

ကျွန်တော် ယာဉ်မောင်းလုပ်သက် (၃၈)နှစ်ကျော်ကာလအတွင်း တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အမှတ်တရ ဖြစ်ရသည်မှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၂၀)နှစ်က တွေ့ဆုံခဲ့ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနှစ်ပါးနှင့် တွေ့ဆုံဖူးမြော်ခဲ့ရသည့် အတိတ်သည် အရိပ်ပမာ ဖြစ်ရသည်ကို ကျွန်တော့် နှလုံးသားမှ ဘယ်တော့မှ မေ့ပျောက်သွားနိုင်ဖွယ် ရှိပါတော့မည်နည်း။

တီအီး ဟီးနီးကာကြီးသည် တစ်ခါတစ်ရံ ပြေးလျက် ရှိပါသည်။ ပုံရွာမြို့ ကျွန်တော်တို့ သစ်စက်မှ ရန်ကုန်ရုံးချုပ်သို့ စက်ရုံသုံးရန် စက်ပစ္စည်းအချို့နှင့် ဆီသွားထုတ်ယူရမည် ဖြစ်သဖြင့် ကားပေါ်တွင် တာဝန်ခံဖြစ်သူလည်း အတူပါလာပါသည်။

မြင်းမူမြို့ကို ဖြတ်ကျော်သွားပြီး ညောင်ပင် ဝန်းတွင် နံနက်စာအဖြစ် အီကြာကွေးနှင့် လက်ဖက်ရည် စားသောက်ကြပါသည်။ ညောင်ပင်ဝန်း ကားရပ်နားရာနေရာတွင် စားသောက်စရာများ စုံလင်လှပါသည်။ ကုလားခဲလုံးကြော်၊ စာလေးကြော်၊ ဆီနိုက်ကြော်များလည်း ရပါသည်။

ညောင်ပင်ဝန်းမှထွက်သော ငှက်ပျောဖီးစိမ်း များသည်လည်း အရသာချိုမြိန်လှကြောင်း ရောက်ဖူးသူတိုင်း ပြောကြပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း နှစ်လုံးလောက် ဝယ်စားလိုက်ပါသည်။ လက်ဖက်ရည် သောက်ပြီး၍ လမ်းတွင်သောက်ရန်အတွက် ရေသန့်တစ်ဘူး ဝယ်ယူလာခဲ့ပါသည်။

ကာသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် မောင်းလာသည်မှာ စစ်ကိုင်းတံတားကို ဖြတ်ကာ မန္တလေးမြို့ ကျော်လာပါသည်။ ကားမောင်းလာသည်မှာ မိတ္ထီလာမြို့မှ တစ်ဆင့် ပျော်တွယ်ရောက်လာပါသည်။ ပျော်တွယ်မြို့အလွန် ဆည်မြောင်းသွား သည့် နေရာအရောက် ကားလမ်းတစ်နေရာတွင် ကားကြီးတစ်စီး လမ်းဘေးတွင်

ရပ်ပြီးပြင်နေသည်ကို အဝေးမှ လှမ်းမြင်
နေရပါသည်။

ကားပြင်နေသည့် မလှမ်းမဝေး
လမ်းပေါ်တွင် ဆရာတော်တစ်ပါး
ကားလမ်းအတိုင်း သွားနေသည်ကို
လည်း မြင်နေရပါသည်။ အချိန်သည်
နေ့လယ် (၁၁)နာရီကျော်ကျော် ရှိနေ
သည်ကို တွေ့နေရပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ကားကို
ဖြည်းဖြည်းနှင့် မှန်မှန်မောင်းနှင်ပြီး
ဆရာတော်အား ကားဖြင့် လိုက်ပါနိုင်
ရန် ပင့်လျှောက်မည်ဟု အတွေးဖြင့်
ကားပျက်သည့်နေရာ မရောက်မီ
ဆရာတော်အား ကျော်ပြီး ကားကို
ဘေးသို့ ကပ်ရပ်ထားလိုက်ပါသည်။

ကားရပ်ပြီး အောက်သို့ဆင်းသွား
ကာ ဆရာတော်အလာကို စောင့်နေပါ
သည်။ ဆရာတော်အနီးသို့ ရောက်လာ
လျှင် ဆရာတော်အား လက်အုပ်ချီမှီး
ရိုခိုပူဇော်ပြီး...

‘အရှင်ဘုရား ဘယ်သို့ ကြံ့ရောက်လိုပါ
သလဲ၊ တပည့်တော်တို့ကားဖြင့် လိုက်နိုင်ပါ
ကြောင်း’

ဟု လျှောက်ထား ပင့်ဖိတ်လိုက်ပါ
သည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်မှ “မလိုက်
လိုကြောင်း၊ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသို့
ဘုရားဖူးသွားမည်” ဟု မိန့်ပါသည်။
ဆရာတော်၏ ခြေတော်ကိုကြည့်

သည့်အခါ ဖိနပ်မပါဘဲ ရှိနေသည်ကို
တွေ့နေရပါသည်။ ကျွန်တော်မှ
ကျွန်တော်စီးရန် ဝယ်ယူလာသည့်
သားရေဖိနပ်အသစ်ကို လှူဒါန်းပါ
သည်။

ဆရာတော်လည်း ယင်းဖိနပ်ကို
ခြေတော်ဖြင့် စီးဟန်ပြုပြီး ပြန်လည်
စွန့်ပေးပါသည်။ ကျွန်တော်မှ တစ်ဖန်
ငွေ (၁၀၀၀)ကျပ် ထုတ်၍ လှူဒါန်းပြန်
ပါသည်။ ဆရာတော်မှ အလှူခံပြီး
ထိုငွေ(၁၀၀၀)ကျပ်ကိုလည်း ကျွန်တော်
အား ဆရာတော်မှ ပြန်လည်စွန့်ပြန်ပါ
သည်။

ကျွန်တော်သည် ညောင်ပင်ဝန်းမှ
ဝယ်ယူခဲ့သည့် ရေသန့်ဘူးကို ထုတ်၍
ရေလှူပြန်ပါသည်။ ဆရာတော်သည်
ရေအသင့်အတင့် သုံးဆောင်ပြီး ပြန်စွန့်
ပြန်ပါသည်။

ဆရာတော်မှ မိန့်ကြားသည့်
စကားမှာ...

‘ပေးပါပုဒ်စကားရ သွားပါပုဒ်ခရီးရောက်
ပအိပ်မနေအသက်ရှည်ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်
ပေးပါ’

ဟု မိန့်ကြားပါသည်။ ကျွန်တော်
ဆရာတော်နှင့် စကားပြောနေစဉ်
ကျွန်တော်နှင့် အတူပါလာသူ တာဝန်ခံ
မှာ ဘေးမှသာ ရပ်ကြည့်နေပါသည်။
ကျွန်တော်လည်း ဆရာတော်ကို

နှုတ်ဆက်ကာ ကားပေါ် ပြန်တက်ပြီး
ကားကို ဆက်လက်မောင်းနှင်ခဲ့ပါ
သည်။ တစ်ခိုင်း၊ နှစ်ခိုင်းလောက်
မောင်းပြီးချိန်တွင် ဆရာတော်၏
မျက်နှာတော်ကိုသာ အာရုံထဲတွင်
မြင်နေပြန်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် အရပ်ထောင်
ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် မျက်နှာဝိုင်း
ဝိုင်း အသားဖြူဖြူ ဆံတော်လည်း
အတော်ဖြူနေပါသည်။ ခရီးဝေးသွား
နေသည်မှာ အဘယ်မျှ ပင်မန်းနွမ်း
နယ်နိုင်သည်ကို တွေးမိသဖြင့် ကား
လမ်းအကျယ်အရောက်တွင် ကားကို
ပြန်ကျွေပြီး ဆရာတော်အား ကားဖြင့်
လိုက်ပါရန် ပင့်လျှောက်မည်ဟူသော
အတွေးဖြင့် ပြန်လှည့်မောင်းလိုက်ပါ
သည်။

လမ်းတစ်လျှောက် ဆရာတော်ကို
မမြင်တွေ့ရပါ။ ကားပြင်သည့်နေရာ
အရောက်တွင် ဆင်း၍ ကားပြင်နေသူ
များအား...

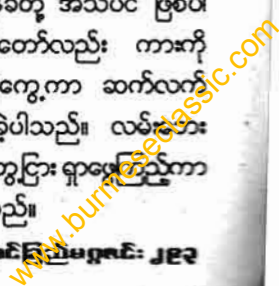
‘လမ်းပေါ်တွင် ခရီးသွားနေသော
ဆရာတော်တစ်ပါး ဘယ်ရောက်သွား
သလဲ၊ မြင်မိပါသလား’

ဟု မေးမြန်းရာတွင် ကားပြင်နေသူ
များမှ...

‘ခင်ဗျားတို့ ကားပေါ်လိုက်ပါသွား
တယ်’

ဟု ပြောကြပါသည်။

အမှန်တွင် ကျွန်တော်တို့ကားပေါ်
တွင်လည်း ဆရာတော် လိုက်ပါလာ
ခြင်း မရှိသည်ကို ကျွန်တော်နှင့် ကား
ပေါ်ပါ တာဝန်ခံတို့ အသိပင် ဖြစ်ပါ
သည်။ ကျွန်တော်လည်း ကားကို
မောင်း၍ ပြန်ကျွေကာ ဆက်လက်
မောင်းနှင်လာခဲ့ပါသည်။ လမ်းခဏ
တွင် တွေ့လိုတွေ့ငြား ရှာဖွေကြည့်ကာ
မောင်းနေပါသည်။

နေပြည်တော် တစ်ကုန်းအရောက် တောင်တက်လမ်း တစ်နေရာတွင် ကျွန်တော်တို့ တွေ့ဆုံဖူးမြော်ခဲ့ရသော ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ဆံတော် ဖွေးဖွေးဖြူနေသည့် ဆရာတော်သည် သင်္ကန်းမှာ လေပေါ်တွင် တလွင့်လွင့် နှင့်ကြွတက်ကာ မြေကြီးနှင့် ခြေထောက် မထိဘဲ တောင်ပေါ်သို့ ကြွတက်နေ သည်ကို ကျွန်တော်နှင့် အတူ တာဝန်ခံ လည်း အဝေးမှ လှမ်းမြင်ဖူးမြော်နေ ရပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်တို့နှင့် တွေ့ကြုံ ဖူးမြော်ခဲ့ရသော ဆရာတော်သည် ထူးခြားသောပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဖြစ်နိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း အတူပါလာသူအား ပြောပြနေပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်နှင့် အတူပါလာ သူမှာ ထူးခြားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနှင့် တွေ့ရသော်လည်း မဖူးထိုက်၍ မဖူး မြော်လိုက်ရသဖြင့် နောင်တရကာ ဝမ်းနည်းမိကြောင်းသာ တာသပြော နေပါတော့သည်။ ကျွန်တော်လည်း ထူးခြားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို ဖူးမြော် လိုက်ရသည့်အတွက် ဝမ်းသာပီတိဖြစ် ကာ မျက်ရည်တောင် လည်နေမိပါ သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကားမောင်းနေစဉ် မေးပါများစကားရ စကားကို ကြား ယောင်မိကာ လမ်းပေါ်တွင် ဆရာ တော်နှင့် တွေ့ရသဖြင့် ဘယ်သွားမည် ဘယ်လာမည် စသဖြင့် အကျိုး အကြောင်း မေးမြန်းလျှောက်ထား သဖြင့် ထူးခြားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြင့် တွေ့ဆုံဖူးမြော်ခဲ့ရသည်။

ကားကို ဆက်လက်မောင်းနှင်လာ ပြီး ခရီး တော်တော်ရောက်နေပါသည်။ ဒိုက်ဦးမြို့နယ်ရှိ ဘိုင်းဒါးတံတားကို ဖြတ်ကျော်မောင်းနှင်လာပြီး တံတား၏

မနီးမဝေးအရောက်တွင် ကားများ ရပ် နားသည့်နေရာတွင် ခေတ္တ ရပ်နားနေ ပြီး ညစာ ထမင်းစားကြပါသည်။

ခရီးနားနေစဉ် ဘိုင်းဒါးတံတားပေါ် တွင် (၁၀)တံအီးကားကြီးတစ်စီး ဖြတ် ကျော်လာသည်ကို တွေ့မြင်နေရပါ သည်။ ဒုတိယ ကားထပ်မံဖြတ်သန်း မောင်းစဉ် ကားတန်ချိန်ပိတ်များသည့် အတွက် တံတားမှာ ခံနိုင်ရည်မရှိသဖြင့် တံတားကျိုးကျသည်ကို တွေ့မြင်ရပါ သည်။

တံတားကျိုးသွားသဖြင့် (၂, ၃)ရက် လောက် ခရီးကြန့်ကြာမည်ဖြစ်ပြီး ခရီး ဆက်လက်သွားလာနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ကားမှာ တစ်ဖက်သို့ စောရောက်သည့်အတွက် ခရီး ဆက်လက်သွားနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

စဉ်းစားမိသည်မှာ သွားပါများ ခရီး ရောက် ဆိုသည့်အတိုင်း ခရီးပေါက်ခဲ့ ပါသည်။ မအိပ်မနေ အသက်ရှည်ဆို သည့်အတိုင်း ကားရပ်နား၍ အိပ်နေ လျှင် တံတားကျိုးနေခြင်းအတွက် (၂, ၃)ညနေရခြင်း ဖြစ်နိုင်သဖြင့် ခရီး မရောက်နိုင်။ မအိပ်ဘဲ လုံ့လ ဝီရိယ

ဖြင့် ကားကို ဖြည်းဖြည်းနှင့် မှန်မှန် မောင်းလာသည့်အတွက် လမ်းတံတား ကျိုးနေခြင်းများကြောင့် ခရီးနှောင့်နှေး ခြင်းမှ ပွတ်ကာသိကာလွတ်မြောက် ကျော်လွန်ခြင်း လိုရာခရီးသို့ ချောမော စွာ ရောက်ရှိလာခြင်း စသည့် အချက် များသည် ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့်အတွက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၏ စကားသံသည် ဘယ်သောအခါမှ မေ့မရနိုင်ပါ။

ရန်ကုန်မှ ဆီထုတ်ပြီး အပြန်လမ်း တွင် ယခင် လာစဉ်က ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်အား တွေ့မြင်လို တွေ့မြင်ငြား တောင်မြောက်လေးပါးကို ရှာဖွေကြည့် မိပါတော့သတည်း။

* * *

ဒုတိယဖြစ်ရပ်မှာလည်း ကျွန်တော် တို့စက်မှ ပထနဂိုမှ ဆီထုတ်ပြန်လာ သည့်အချိန်က ဖြစ်ပါသည်။ ကားကို ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် မောင်းလာပါသည်။ ကားပေါ်တွင် ကျွန်တော်တို့အထက် တာဝန်ခံတစ်ဦးနှင့် ကားစပယ်ယာ ဦးဝင်းကိုလည်း လိုက်ပါလာပါသည်။

အချိန်က ညနေ(၃)နာရီလောက်၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဒေါင်းသေ ချောင်းအလွန် (၅)မိုင်လောက် အရောက်တွင် သပိတ်တစ်လုံးလွယ် လျက် ဆရာတော်တစ်ပါး ကားလမ်း ပေါ်တွင် ခရီးသွားနေသည်ကို အဝေးမှ မြင်နေရပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဆရာတော်၏ အနီးရောက်လျှင် ကားကိုရပ်ကာ တင် ခေါ်လိုက်မည်ဟု စိတ်ထဲမှ တွေးကာ ဆရာတော်၏အနီးသို့ ရောက်လျှင် ကားကို ရပ်တန့်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ကားပေါ်မှ ဆင်း ကာ 'အရှင်ဘုရား ဘယ်အရပ်သို့ ကြွပါမည်လဲ'ဟု မေးမြန်းလိုက်ပါ

www.burmeseclassic.com

သည်။

ဆရာတော်ကလည်း “ပုဂံဘုရားဖူး သွားမည်” ဟု ပြောပါသည်။ ဆရာ တော်သည် အသားညှိညှိ တောသား ဂိုက်ပုံစံ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်တွင် ဖိနပ်မပါသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်မိပါ သည်။ ကျွန်တော်လည်း တာဝန်ခံအား

အကျိုးအကြောင်း ပြောသောအခါ တာဝန်ခံက ကား ပေါ်တွင် ပြည့်ညစ်နေသည်။ ထိုင်စရာ မရှိတော့ကြောင်းနှင့် မတင်ခဲ့ရန် ပြော ကြားပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဆရာတော်အား အကျိုးအကြောင်း ပြောပြပြီး ငွေကျပ် (၅၀၀) လှူပါသည်။ ဆရာတော်က အလှူခံပြီး ပြန်လည်စွန့်လှိုက်ပါသည်။ ဆရာတော်အား ရိုနှိုးပြီး ကားပေါ်တက် ကာ ဆက်လက်မောင်းခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ညတွင် ပုပွား တွင် ညအိပ်မည်ဖြစ်သဖြင့် ပုပွားသို့ ဆက်လက်မောင်းနှင်ခဲ့ပါသည်။ ညပိုင်း ရောက်ရှိသဖြင့် တောင်ခြေတွင် ထမင်း စားပြီး ဘုရားဖူးကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ တာဝန်ခံ၏ စိတ်ထဲ တွင် ပုပွားတောင်ကလပ်တွင် ဘုရားဖူး ချိန် တောင်ကလပ်ပေါ်တွင် လေ မတိုက်ဘဲ လေတိုက်နေသည်ဟု ပြော ပြီး ဘုရားတက်ရောက် ဖူးမြော်ခွင့် မကြုံရပေ။ ဤသည်မှာ ဆရာတော် အား လိုက်ပါခွင့် အဟန့်အတား ပြုခဲ့ သဖြင့် တာဝန်ခံမှာ စိတ်အနှောင့် အယှက် ဖြစ်နေသည်ဟု ထင်မိပါ သည်။

ကျွန်တော်လည်း စောင်းတန်း လှေကားပေါ်မှတက်ကာ တောင်ကလပ် တွင် ဘုရားဖူး။ ပုတီးစိပ် အမျှဝေခဲ့ပါ သည်။ တောင်ကလပ်မှ အဆင်းတွင်

ရှိသော ထီဆိုင်မှ မင်္ဂလာစုံတွဲ ထီနှစ် စောင်ကို ဆရာတော်အား လှူခဲ့စဉ်က ပြန်လည်စွန့်သော ငွေ(၅၀၀)ကျပ်ဖြင့် ထီထိုးခဲ့ပါသည်။ ထိုညတွင် ပုပွားတွင် ညအိပ်ကြပါသည်။

နံနက်စောစောတွင် ပုပွားမှ ကျောက် ပန်းတောင်းသို့ ခရီးဆက်ကြပါသည်။ ထို့နောက် ကျောက်ပန်းတောင်းမှ ညောင်ဦးသို့အသွား သံပေါများသော ချောင်းကို ဖြတ်ကျော်ရာတွင် ရှေ့တွင် မည်သည့်ယာဉ်တန်းမှ မလာပါဘဲ တာဝန်ခံ၏ မျက်စိထဲတွင် “ယာဉ်တန်း များ လာနေသည် ဘေးသို့ကပ်” ဟု တွင်တွင်ပြောနေပါသည်။

အမှန်တွင်လည်း မည်သည့်ယာဉ် တန်းမှ မပါလာပါ။ ဆရာတော်အား လိုက်ပါခွင့် အဟန့်အတားပြုမိသဖြင့် တစ်ခုခု ခံစားနေရသည်ဟုသာ ကျွန်တော် ထင်မြင်မိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကားလည်း ပုဂံသို့ (၁၀) နာရီလောက်တွင် ရောက်ရှိကြပါ သည်။

ဘုရားများ လှည့်လည်ဖူးမြော်ရာ တွင် အာနန္ဒာဘုရားအရောက် ဘုရား ဖူးပြီးအထွက် ထနောင်းပင်ကြီး အောက် အရောက်တွင် ယမန်နေ့က လမ်းတွင် တွေ့ရှိဖူးမြော်ခဲ့ရသည့် ဆရာတော်အား ပုဂံအာနန္ဒာဘုရားတွင် ထူးခြားစွာ ပြန်လည်ဖူးတွေ့ရခဲ့ပါ

သည်။ ဆရာတော်မှ မိန့်ကြားသည် မှာ...

‘ဒကာမှာ အပြစ်မရှိပါဘူး အဟန့်အတား ပြုသူမှာသာ အပြစ်ရှိတယ်’

ဟု မိန့်ကြားပြီး ကျွန်တော်၏ ဦးခေါင်းအား အပေါ်မှ လက်ဖဝါးဖြင့် ဖိကိုင်ထားကာ အန္တရာယ်ကင်း၊ ဘေးကင်းစေရန် ဆုမွန်ကောင်း တောင်းပေးပါသည်။

ဆရာတော်မှ ဆုမွန်ကောင်းတောင်း ပေးပြီး ဂါထာချီးမြှင့်ပေးပါသည်။ အနော်ရထာမင်းဂါထာဟု မိန့်ပါ သည်။ အနော်ရထာမင်းဂါထာ အမြဲ ပွားများပါက ဒီနယ်ပယ်ရောက်လျှင် အစစအရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့ပြီး ဘေးအန္တရာယ်ကင်းကြောင်း မိန့်ကြား ပါသည်။ အနော်ရထာမင်းဂါထာ မှာ...

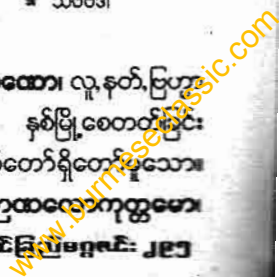
ဗုဒ္ဓေါ အာနန္ဒာဒိ ဂုဏော၊
သဗ္ဗညုတဉာဏ လောကုတ္တမော ၎ံ၊
နာထော ဘဂဝါ ဣပ္ပံ စတုသစ္စာနံ၊
အာနန္ဒာဒိ ဂုဏ သန္တံ၊ ဗုဒ္ဓံ ဝနာမိ သဗ္ဗဒ္ဓါ

ကော်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်စော
- အာနန္ဒာဒိ = အာနန်ဒါဒိ
- သန္တံ = သန်တံ
- ဗုဒ္ဓံ = ဗုဒ်ခံ
- သဗ္ဗညုတ = သမ်ဗင်ညုတ
- လောကုတ္တမော = လောကုတ်တမော
- ဥပ္ပံ = အုတ်တံ
- စတုသစ္စာနံ = စတုသစ်စာနံ
- ဝနာမိ = ဝန်ဒါမိ
- သဗ္ဗဒ္ဓါ = သမ်ဗဒါ

အနက်

အာနန္ဒာဒိဂုဏော၊ လူ့နတ်၊ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ကို နှစ်မြို့စေတော်ခြင်း စသော ဂုဏ်တော်ရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏလောကုတ္တမော၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၉၂

အားလုံးကို သိတတ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကြောင့် လောကထက် မြတ်တော်မူသော။ နာထော၊ သတ္တဝါ တို့၏ ကိုးကွယ်အားထားရာ ဖြစ်တော်မူ သော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဝဇံ၊ မြတ်သော ဆုကို။ (ဒေတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ ဘုရား။)

ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ အာနန္ဒာဒီ ဂုဏသန္တံ၊ သတ္တဝါတို့ကို နှစ်မြို့စေ တတ်သော ဂုဏ်တော် စသည်ကြောင့် ငြိမ်သက်တော်မူသော။ စတုသစ္စာနံ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို။ ဗုဒ္ဓံ၊ သိတော်မူ တတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝဇ္ဇာဒိ၊ ရိုသီးပါ၏။

(ဤဂါထာတော် ပါဠိ အနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂစင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးစံထွဋ် (ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယဓရ၊ စတုနိကာယကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါ သည်။) **BURMESE CLASSIC .COM** ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဂါထာကို ရေးမှတ် ကာ ဆရာတော်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ ပြီး ကားရှိရာသို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ ပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့ လည်း ပုဂံမှ ဘုရားဖူးပြီး ပြန်လာခဲ့ကြ ပါသည်။

ယင်းနောက်ပိုင်းတွင် တာဝန်ခံ၏ အိမ်တွင် ဆရာတော်များအား ဆွမ်း ကျွေးအလှူဒါန ပြုလုပ်သော်လည်း ဆရာတော်များမှ လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့အား အလှူမခံဘဲ အခြားဆင်းရဲသော ကျောင်းများသို့သာ သွားရှောက် လှူဒါန်းပါရန် ဆရာတော်များ၏ မိန့်ကြားငြင်းဆန်ခြင်းကို ခံနေရပါ သည်။

ဤသည်ပင် ဆရာတော်အား ခရီး လိုက်ပါခွင့်ကို အဟန့်အတားပြုလုပ် ခဲ့သဖြင့် မည်သို့ပင် ကုသိုလ်ပြုလုပ် ပါသော်လည်း လက်ရှိဘဝတွင်ပင် ဆရာတော်များ၏ အလှူခံယူခြင်းမှ အဟန့်အတားဖြစ် ခံနေရလျှင် နောင် သံသရာဝယ် ဘယ်သို့သော အကျိုး

အဖြစ် ဖြစ်နိုင်သည်ကိုသာ တွေးမြင်မိပါ သည်။

ကျွန်တော်လည်း လကုန်ပြီး လဆန်း ရက် ထီဖွင့်ရက်တွင် လမ်းတွင် ဆရာ တော်အား ငွေ(၅၀၀)ကျပ် လှူဒါန်း စဉ်က ဆရာတော်မှ ပြန်စွန့်လိုက်သည့် ငွေဖြင့် ပုပ္ဖိုးမှ ထိုးခဲ့သော ထီမှာ ကျပ် (၂၀၀၀၀)(ကျပ်နှစ်သောင်း)ဆု ပေါက်ခဲ့ပါသည်။

ယနေ့ထက်တိုင် ဆရာတော် ချီးမြှင့် ခဲ့သော အနော်ရထာမင်းဂါထာကို ဘယ်သွားသွား ဘယ်လာလာ နှလုံး သားမှာ အစဉ်ထာဝရ ကိန်းအောင်းနေ သည်မှာ သံသရာဆုံးတိုင်ဝယ် ဖြစ်ပါ တော့သည်။

(ယာဉ်မောင်း ဦးမိုးကြွယ်၏ ကိုယ်တွေ့အမှတ်ရ...)

ကျော်သန်း
(အကြီးတန်း လက်နှိပ်စက်)

ည (၇) နာရီ ထိုးပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တစ်စု ထမင်းစားပြီးလို့ ရေခွေး သောက်နေကြပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော့်လက်ထောက်ဆရာ ရောက် လာပြီး ကျွန်တော်က လှမ်းခေါ်လိုက် ပါတယ်။

'ဆရာ ကျွန်တော့်မှာ ထမင်းစားရင်း ငါးဟင်းက ငါးအရိုးနှင့်လို့ဆရာ၊ ရေလဲ မသောက်နိုင်ဘူး။ ထမင်းလဲ မျိုလို့ မကောင်းဘူး။ နာနေတာနဲ့ ထမင်းစား ရပ်ပြီး ဒီကို ထွက်လာခဲ့တာ' အဲ... ဆို ငါရေမန်းမန်းပေးမှာပေါ့ ကွာ'

လို့ ပြောပြီး ကျွန်တော် သောက်ရေ အိုးမှ ရေတစ်ခွက်ခပ်ကာ မန်းပေး လိုက်ပါတယ်။ သူ့လဲ ရေမန်းသောက် ပြီး ကျွန်တော်တို့နဲ့အတူ စကားပိုင်းဖွဲ့ ပြောနေပါတယ်။ နာရီဝက်လောက် ၂၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

ငါးရိုးရှားကျအောင်

ကြာတော့ အားရဝမ်းသာနဲ့...

'အရိုးမရှိတော့ဘူး ဆရာ ကောင်း သွားပြီ'

ဟု ပြောကာ ရေခွေးသောက်ကြည့် ပါတယ်။ မနာတော့ဘူး။ သက်သာ သွားပြီလို့ ပြောပြပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်က ညီအစ်ကို မောင်နှမတစ်တွေ ခဏ၊ ခဏ ငါးအရိုးနှင့်ကြပါတယ်။ ငါးအရိုး နှင်တိုင်းလဲ ဖေဖေက ရေမန်းပေးလို့ ကျခဲ့ပါတယ်။

ရွာထဲမှ ငါးအရိုးနှင့်တဲ့လူတွေလဲ ခဏခဏ ရေမန်းလာတောင်းကြလို့ မန်းပေးတာ မြင်ခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီဂါထာလေးကို ကျက်ထားကြလို့ ဖေဖေက ပေးခဲ့တာပါ။ နှုတ်တိုက်

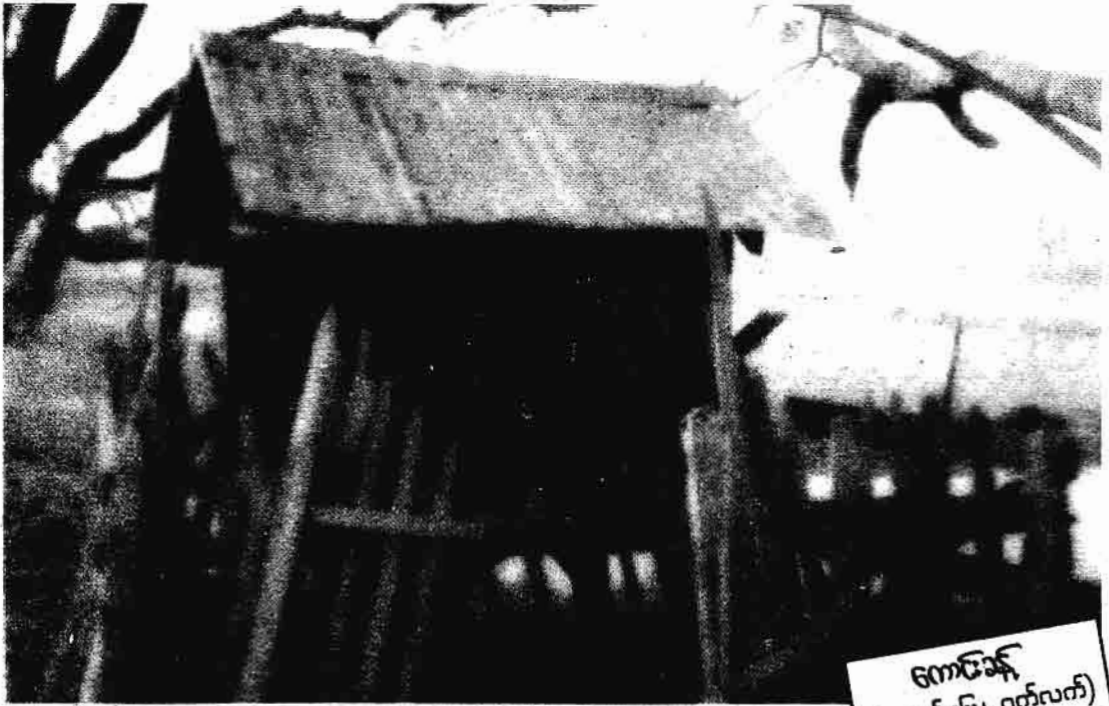
သင်ပေးလို့ သတ်ပုံ မှားမလားတော့ မသိဘူး။ ငါးအရိုးနှင့်တဲ့သူများ ချမ်း သာရာ ရစေချင်လို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂစင်းမှတစ်ဆင့် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါ တယ်။

'ဥုံ ကာလောဏ္ဍ အထ သွားဟ' လို့ အသက်အောင့်ပြီး (၇)ကြိမ် ရေခွက်ကို ပါးစပ်နှင့်ကပ်၍ မန်းပြီး သောက်ခိုင်းတာပါပဲ။

[ကျေးဇူးရှင် ဝိဘနစ်ပါးအား ဦးခိုက် ကန်တော့ပါ၏။]

သတ္တဝါများ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြ ပါစေ

ဆရာ ဦးတင်လှ

ကောဇိန်
(သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်)

BURMESE CLASSIC
ဦးသုန္ဒရစင်တာ

မေတ္တာသည်သာ

ဦးသုန္ဒရ နတ်ကွန်းတည်ရှိရာ “သခွတ္တောရွာ” ၏ အကြောင်းကိုတော့ အနည်းငယ် ရေးသားတင်ပြပါရစေဟု စာရှုသူအား ဦးစွာ တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

နှစ်ပေါင်းရာစု နှစ်ဆယ်ကျော်ကျော်ခန့်က သခွတ္တောရွာဟူသည် မရှိသေးပေ။ ထိုရွာ၏ တည်နေရာ၌ သခွတ်ပင်များ အများအပြားစု၍ ပေါက်ရောက်ရာနေရာဟု လူကြီးသူမတို့ထံမှ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်ပါးကာ ကြားသိခဲ့ရ၏။

ထိုနေရာအနီးတစ်ဝိုက်ရှိ မြေတို့သည် ဆားဓာတ်ပါသော မြေများဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ထိုမြေ၌ တွင်းတူး၍ ထွက်သောရေတို့သည် အငန်ဓာတ်ရှိ၍ လည်းကောင်း အနီးအပါးရှိ ရွာတို့မှာ လာရောက်ကာ ဆားချက်လုပ်ရင်း တစ်စတစ်စပြောင်းရွှေ့လာကြကာ ရွာ

တစ်ရွာအဖြစ် စတင်ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။
သခွတ်ပင်တွေ အများအပြားပေါက်ရာ သခွတ်ပင်ကို အစွဲပြု၍ သခွတ္တောရွာဟု အမည်တွင်လာခဲ့၏။
သခွတ္တောရွာသည် စာရေးသူ၏ ဇာတိချက်ကြွေ မွေးရပ်မြေဖြစ်သဖြင့် လည်း ငယ်စဉ်က ရွာအခြေအနေကို စာရေးသူ မှတ်မိပါသေးပါသည်။
ထိုစဉ်က “ဆားပျိုးသည် ဆားခင်းမြေကွက်” များ ကြားခံထားသဖြင့် အိမ်ခြေများမှာ ဟိုတစ်စုဒီတစ်စုနှင့် ယခုခေတ်လောက် အိမ်ခြေ မများသေးပါ။
မိုးကုန်၍ ဆောင်းအကူးရာသီ ရောက်ပြီဆိုလျှင် ဆားမြေကွက်တွေ အတွင်း၌ ဆားမြေကြီး သယ်ယူနေကြ

သော လုံမငယ်လေးတွေဆိုသို့ လုလင်ပျိုလေးတွေ မြေကူ ပုံပေးရင်း၊ မြေကူဆွပေးရင်း လူပျိုလှည့်ကြသည်မှာ အလွန်ပျော်စရာလေ့ပင်။
စာရေးသူ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ပလွေတိုတစ်လက်နှင့် “ကားတောင်ပုံ” (ဆားငန်ဓာတ်စစ်ယူ၍ စွန့်ပစ်ထားသော မြေကြီးပုံ) ပေါ်သို့ တက်ကာ ကျွဲခွဲ၊ ကလူခွဲသေးသည်ပင် မဟုတ်ပါလား။
ထိုခေတ် ထိုအခါက သခွတ္တောရွာ၌ ဆားချက်လုပ်သူဦးရေမှာ ခုနစ်ဆယ်ငါးရာခိုင်နှုန်းမျှ ရှိ၏။ လယ်ယာစင်းစိုက်ဖို့လုပ်ငန်းသည် “ကာတီမည်” ရေတစ်ခုတည်းကိုသာ မလောက်မအားကိုးနေရသည့် ခေတ်ဖြစ်သဖြင့်

www.burmeseclassic.com

လည်း ဆားချက်လုပ်ခြင်းအလုပ်ကို သာအားပြု လုပ်ကိုင်နေထိုင်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

တိုးတက်ပြောင်းလဲလာသော ယခု ခေတ်အခါမှာတော့ “သမန်းဆီဝံ ဆည်” တည်ဆောက်ပြီးကတည်းက တစ်နှစ်တွင် စပါး နှစ်သီး စိုက်ပျိုးနိုင်ပြီး သီးညှပ်အဖြစ် ပဲအမျိုးမျိုးပါ စိုက်ပျိုး နိုင်၏။

ထို့ကြောင့် ယခုအခါ၌ သခွတ္တောရွာ သည် အိမ်ခြေတစ်ထောင်နီးပါးမျှ စံပြ ရွာကြီးအဖြစ် ပြောင်းလဲလာခဲ့၏။ စပါး ထွက်၊ ပဲထွက် ကောင်းလာသောအခါ ကုန်ထုတ်လမ်း လိုအပ်လာ၏။

ထိုအချိန်တွင် ကျေးရွာ တာဝန်ရှိသူ များ၏ ဆက်လက်ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် လယ်ကွင်းထဲအထိ “ထော်လာဂျီ” ကားနှင့် ဆင်းသယ်ယူနိုင်သည့် ကုန် ထုတ်လမ်းများ၊ ရွာတွင်း ကျောက်ခင်း လမ်းများ နယ်မြို့အထိ သယ်နိုင်ပို့နိုင် သော ဆက်သွယ်ရေး ကောင်းမွန် သော ကျောက်ခင်းလမ်းများနှင့် တိုးတက် ကောင်းမွန်လာခဲ့၏။

ဒါတွေက သခွတ္တောရွာ၏ ယနေ့ မျှော်မှောက်ခေတ်၌ တိုးတက် ပြောင်းလဲ လာသောရွာနှင့် စီးပွားရေး ကုန်ထုတ် လုပ်ငန်း အခြေအနေပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ရေးလက်စ ဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်၍ ကောက်ကြဉ်းစို့။

* * *

ကျွန်ုပ် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်သားအရွယ် က ကျွန်ုပ်၏အဘိုး (အမေ၏ အဖေ) သည် အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်၍ ကိုး ဆယ်ပင် ပြည့်လုနေပြီဖြစ်၏။

တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်တို့ မြေးအဘိုးတစ်စု ထမင်းစား၍ ထမင်းစားရန် ပြင်ဆင်နေ ကြစဉ် အဘိုးသည် ဟင်းပန်းကန်ထဲ

တွင် စိုက်ထားသော ကြေးဖွန်းတစ် ခောင်းကို ကောက်ကိုင်ပြီး ဟင်းပန်းကန် ၏ နှုတ်ခမ်းကို ဟင်းခွက်စေ့အောင် လိုက်၍ ခေါက်၏။ အဘိုးသည် ထမင်း စားခါနီးတိုင်း ယခုကဲ့သို့ နေ့စဉ်မပျက် ပြုလုပ်လေ့ရှိ၏။

ထိုနေ့ကတော့ ကျွန်ုပ်မနေနိုင်တော့ ပန်းကန်ခေါက်ရခြင်း အကြောင်းကို မေးကြည့်မိသည်။

‘ငါ့မြေတို့ မှတ်ထား... ဘယ်အရပ် ဘယ် ဒေသမှာပဲရောက်ရောက် အစာစားရင့် မစား ခပ်မှာ ခုလို ပန်းကန်ကို ဖွန်းနဲ့ ခေါက်ကြည့်ရ တယ်။ ပကောင်တဲ့ ပုပ္ဖာသည်တွေရဲ့ သူတို့ ဘာပစ္စည်းပဲ အယောင်ဆောင် လုပ်ထား... လုပ်ထား ပန်းကန်ကို ကြေးဖွန်းနဲ့ ခေါက်လိုက် ရင် နဂိုလုပ်ထားတဲ့ ပုလဲပစ္စည်း ပုံမှန်ပြန် ပေါ်လာတယ်ကွ။ ဒါ... ဝိုဆရာတော် ငါ့ကို ငယ်ငယ်ကတည်းက အကူလုပ် သင်ပေး ခဲ့တာပဲ’

ဟု ပြောပြခဲ့ဖူး၏။ ထိုမှစ၍ တစ်စတစ်စနှင့် အဘိုးဖြစ် သူနှင့် သူ၏ဆရာတော်ဦးသုန္ဒရ အကြောင်းကို သိခဲ့ရသည်။ တကယ် တော့ ကျွန်ုပ်၏အဘိုးဖြစ်သူ ဦးသာလှ သည် အညာဇာတိဖြစ်သော်လည်း အကြေအရပ်၌သာ ကြီးပြင်း လူလား မြောက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

အဘိုးတွင် “ဦးသာရ” ဟူသော မွေး ချင်း အစ်ကိုတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ငယ်စဉ် ကလေး ဘဝ အရွယ်ကတည်းကပင် မိဘများ ပြောင်းရွှေ့ရာ အောက်ပြည်ဒေသကံရွာ သို့ ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မိဘများ ဆုံးပါးသွားသော်လည်း သူတို့ညီအစ်ကိုမှာ အညာသို့ မပြန် တော့ပေ။ အစ်ကိုဖြစ်သူက တောင်သူ စာရင်းငှားဝင်လုပ်ရင်း ညီကမူ နွားကျွေး နွားကျောင်း အကူလုပ်ကိုင်ရင်း ငယ်

ငယ်ဘဝကို ရုန်းကန်ခဲ့ကြရ၏။ အစ်ကိုဖြစ်သူ အိမ်ထောင်ပြုလေ သော် ညီဖြစ်သူ ကျွန်ုပ်အဘိုးသည် လည်း အစ်ကို၏အိမ်၌ ကပ်ရပ်နေထိုင် သည်။

တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ် ကျွန်ုပ်၏ အဘိုးသည် အရွယ်နှင့်မမျှအောင် အလုပ်တွေကို လုပ်ရသော်လည်း မနိုး ဖြစ်သူမှ မျက်နှာကောင်းမရပေ။

တစ်နေ့ အညာမှ ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါး ကြွလာသည်။ ဘွဲ့အမည်က ဦးသုန္ဒရဖြစ်၏။ ဆရာတော်သည် “ပယောဂဆေးပညာ” ဘက်၌ တော် တော်လေး ဆေးစွမ်းထက်၏။ အောက် ပြည်အောက်ရွာတွင် ဆေးလှည့်လည် ကုရင်း အဘိုးဖြစ်သူနှင့်တွေ့ရာ...

‘ဟ... မင်းက တို့ သခွတ္တောက မောင်စွာရဲ့ သားဆိုတော့ မင်းနဲ့တူကြီး ဘဒ္ဒေအရင်း တွေ... မောင်ထာတို့ မောင်ရာတို့လဲ ရွာမှာ ရှိသေးသကွ။ အိတော့ ဝါ အညာပြန်ရင် မင်း ငါနဲ့ ပြန်လိုက်နဲ့။ အခုလဲ ငါနဲ့အတူ လာနေကွာ။ မင်းကို ငါနဲ့ပညာတွေ ပေးချင် တယ်’

ဟူ၍ ဆရာတော်မှ အမိန့်ရှိကာ သူ ဆေးကုရာ “ညောင်ပင်သာ၊ ကညွတ်ကွင်း၊ လေးဒေါင့်ကန်၊ သယ်န်း ကျွန်း၊ ပဲခူး၊ ဘုရားကြီး၊ ဘုရားလေး” မြို့ရောနယ်ပါ နှစ်ဝင်အောင် ဆရာတော် နောက်မှ တပည့်ကြီး ကပွဲယအဖြစ် လိုက်ခဲ့ရ၏။ ပယောဂလူနာတို့ကို ကု ခဲ့ရ၏။ တချို့ လူနာအသေးအမွှားဆို လျှင် အဘိုးကို အာဏာအပ်လွှဲ၍ ကုစေ၏။

ကျွန်ုပ်၏အဘိုးသည် လူရိုးလူအေး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ထိုပညာတို့ကို ဝါသနာမပါပေ။ စီးပိုးလှသော မင်းဖြစ် သူနှင့်လည်း မတည့်။ ထို့ကြောင့် အစ်ကိုဆီလည်း ကပ်မနေချင် အညာ

ပြန်ချင်စိတ်နှင့်သာ ဆရာတော်၏ အမိန့်ကို စိတ်မပါဘဲ လုပ်နေရ၏။

တချို့ ကြမ်းသောလူနာတို့ကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် လိုက်၍ ဆေးကုသည်။ တစ်ခါက ရွာတစ်ရွာမှာ ဆရာတွေ လက်လန်ထားသော လူနာတစ်ယောက်ကို ဆေးကုရာ၌ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို မှတ်မှတ်ရရ အဘိုးက ပြောပြဖူး၏။

ထိုလူနာထံသို့ သူတို့ဆရာတပည့်ရောက်သွားချိန်၌ လူနာဖြစ်သူသည် ချောင်းဘေး ခြေတံရှည်အိမ်တစ်အိမ်၏ လှေကားထိပ်အပေါက်ဝတွင် ဓားထမ်း၍ သောင်းကျန်းနေ၏။

အဘိုးမှာ ကြောက်လိုက်သည် ဖြစ်ခြင်း ကျောချမ်းရုံပင်မက ဓားမြင်တော့ ကုပ်ပိုးတွေပါ ယားလာ၏။ ဆရာတော်ကတော့ လှေကားအရင်းသို့ ကပ်ကာ ချိုသာသောစကားနှင့် လူနာကို ချောမောပြောဆိုနေ၏။ လူနာအမျိုးသမီးကလည်း လုံးဝ မလျှော့... မပျော့။

‘တက်လာခုံရင် တက်လာစမ်းပါ... ဓားမနဲ့ ခုတ်ချမယ်’

ဟု လုံးဝ တင်းနေ၏။

လူနာဆေးကုရာတွင် လာရောက်ကြည့်ရှုနေကြသော ရွာသူရွာသား ပရိသတ်မှာလည်း မနည်းပေ။ အဘိုး၏ စိတ်မှာလည်း “အင်း... ငါ့ဆရာ ဒီတစ်ခါတော့ ကောင်းကောင်း အရှက်ကွဲပြီ” ဟု စိတ်ထဲမှာ ဘုရားတ၊ နေရ၏။

အချိန် သိပ်မကြာလိုက်ပေ။ လူနာအလစ်၌ ဆရာတော်သည် ပေါင်ကို လက်ဝါးနှင့် ပုတ်ကာ “ဟိတ်” ဟု ဟန်သံတစ်ချက်ပေးပြီး ခြောက်တောင်ခန့် မြင့်သော “ကြက်တက်လှေကား” ထိပ်တွင် ဓားထမ်းထိုင်နေသော လူနာ

ထံသို့ လွှားခနဲခုန်ကာ လူနာ၏ ရင်ဝကို သူ၏ ဒူးနှင့်တိုက်လိုက်၏။ လူနာနောက်သို့ လန်၍ လဲကျသွား၏။

(ဆရာတော်သည် အခုန်အပျံတို့တွင် အစွမ်းထက်သော အာဠာဝက မှော်အောင်ထားသဖြင့် တင်ပျဉ်ခွေလျက်ကပင် ထုပ်တန်းပေါ်သို့ ခုန်တက်နိုင်သည်ဟု သိရသည်။)

လူနာ လဲကျသွားသည်နှင့် ဆရာတော်သည် တစ်ပါတည်း ပါသွားသော ဆေးကို လူနာ၏ မျက်လုံးထဲ၌ မျက်စဉ်းခတ်၍ လည်းကောင်း၊ နဖူးတွင် ဆေးတောင့်ဖြင့် အင်းချ၍ လည်းကောင်း လျင်မြန်စွာ ပြုလုပ်၍ အိမ်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာခဲ့၏။

အောက်သို့ရောက်လျှင် အိမ်ရှေ့က မြေတလင်းပေါ်သို့ အဘိုးဖြစ်သူအား သူ့ကိုင်လှေရှိသော တောင်ဝှေးကိုပေးကာ ဝါးနှစ်ရိုက်ခန့် ကျယ်ဝန်းသော စည်းဝိုင်းကြီးကို ခြစ်စေ၏။

ပြီးလျှင် ဆရာတော်သည် ဘေးမှ ဝိုင်းကြည့်နေကြသော ပရိသတ်ကို ဝေးဝေးဖယ်နေစေ၍ စည်းဝိုင်းအလယ်၌ အင်းကွက် တစ်ကွက်ရေးပြီး ဖနောင့်နှင့် တစ်ချက်ပေါက်လိုက်ရာ...

‘အမယ်လေး... ကြောက်ပါပြီ’

‘ဝုန်း’ မချိုမဆုံအော်သံနှင့်အတူ လူနာသည်အိမ်ပေါ်မှ အောက်သို့ ခုန်၍ ချလိုက်သည်။

‘ဟင်း... ဟင်း နင်က ငါ ဆရာတော် တောင်းပန်နေလျက်နဲ့ ငါ့စကား နားမထောင်ပဲကိုး။ ဒီတော့ မှတ်လောက်အောင်တော့ လုပ်ရမှာပေါ့။ ကဲ... ပုဏ္ဏက မင်းရဲ့မြင်းနဲ့ ဝိုင်းလိုက်စမ်း’

ဆရာတော်က အမိန့်ပေးရင်း အင်းကွက်ကို ဖနောင့်နှင့် ထပ်မံ၍ တစ်ချက်ပေါက်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်

လူနာအမျိုးသမီးသည် ရုတ်တရက် ထကာ ဆံပင်ဖားလျှားကျနေသည်ပင် မသိမ်းနိုင်တော့ဘဲ မြင်းများပြေးသလို စည်းဝိုင်းအတိုင်း လှည့်ပတ်၍ ပြေးလေတော့သည်။

အပတ်ရေ သုံးဆယ်ခန့်မျှ ပတ်ပြေးအပြီးမှာတော့ လူနာသည် လျှာထွက် လုမတတ် မောဟိုက်ကာ မဟန်နိုင်တော့ဘဲ စည်းဝိုင်းထဲတွင် လဲကျသွား၏။

ထိုအချိန်ကျမှ ဆရာတော်သည် ဆေးလွယ်အိတ်ထဲမှ ဆေးတို့ကို ထုတ်ကာ ဆေးကုပေးတော့သည်။

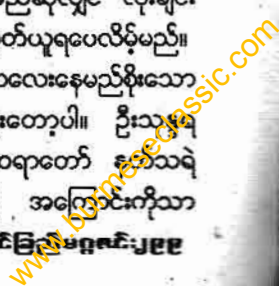
ဒါကတော့ ကျွန်ုပ်၏ အဘိုးဖြစ်သူမှ ဆရာတော် ဆေးကုသွားရာ နောက်သို့ လိုက်ရာမှ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ တွေ့ကြုံခဲ့သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်၏။

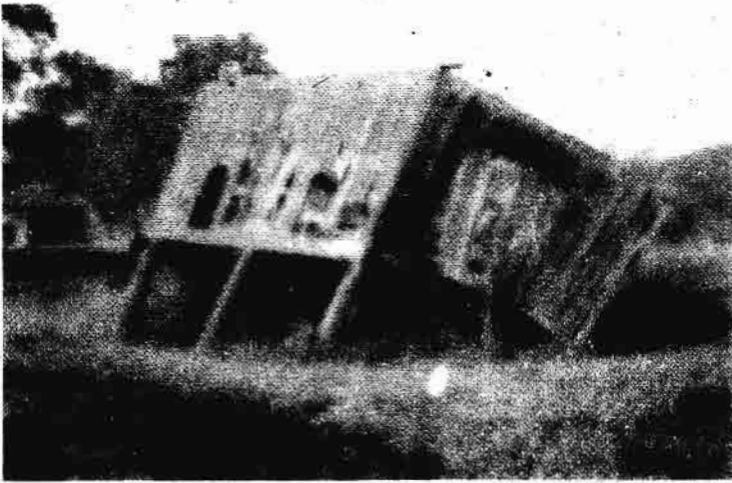
တချို့ ထူးဆန်းသော အတွေ့အကြုံများ ရှိသေးသည်။ ဆရာတော် ဆွမ်းစားခါနီးတိုင်း အဘိုးကို ကြေးဇွန်းတစ်ချောင်းပေး၍ ဟင်းခွက်စေ့အောင် ဇွန်းဖြင့် ပန်းကန်နှုတ်ခမ်းကို ခေါက်စေခြင်းပင်။

ထိုအခါ၌ တချို့ဟင်းခွက်ထဲမှ ဟင်းတို့သည် ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းသွားခြင်းနှင့် မတော်တရော်သော အရာများ ဖြစ်နေခြင်းကို တွေ့ရတတ်၏။ ပညာသည်အချို့မှ ပညာစမ်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

တစ်နှစ်နီးပါးမျှ အောက်ပြည်အကြေအရပ်၌ ဆရာတော်နှင့်အတူ ဆေးကုလိုက်ခဲ့ရာတွင် တွေ့ကြုံခဲ့သော အဘိုး၏ အတွေ့အကြုံတို့ကို ပြည့်စုံအောင် ရေးရမည်ဆိုလျှင် လုံးချင်း တစ်အုပ်ပင် ထုတ်ယူရပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် စာလေးနေမည်စိုးသော ကြောင့် မရေးတော့ပါ။ ဦးသုန္ဒရီ စင်တော်နှင့် ဆရာတော် နတ်သရဲ ဖြစ်သွားရသည် အကြောင်းကိုသာ

◆ ဦးစွန်ကျောင်းဝင်းတန်းမှ သိမ်ကျောင်းများ

ဆက်လက် ရေးသားပါတော့မည်။

* * *

ဆရာတော်၏ ကျေးဇူးကြောင့် အဘိုးဖြစ်သူ ဇာတ်ရုပ်ရွာသို့ ပြန်လည်၍ ရောက်ရှိခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ဆရာတော်သည် သခွတ္တောရွာ ရွာရင်းကျောင်း၌ ကျောင်းထိုင် သီတင်းသုံးသည်။ (ကျောင်း၏ ဘွဲ့အမည်ကို တော့ မှတ်မိသူ မရှိပါ။)

ထိုကျောင်းသည် ရွာတည်စကတည်းက ကျောင်းဖြစ်ကာ ဆရာတော်ဦးသုန္ဒရသည် ထိုကျောင်း၌ သုံးဆက်မြောက် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ဖြစ်သည်။ (ယခုအခါမှာတော့ ကျောင်းအမှတ်အသားဆို၍ ဓာတ်ပုံပါ ယိုယွင်းပျက်စီးနေသော “သိမ်ကျောင်းအဆောက်အအုံပျက်” တစ်ခုသာ ရှိတော့သည်။)

ယခု ထိုကျောင်းဝင်းနေရာ၌ ဘုရားဒကာ ဦးစွန်+ဒေါ်လေးမိ” တို့မှ ဘုရားတည် ဘုရားကျောင်းဆောက်ကာ “ဦးစွန်ကျောင်းဝင်း” ဟု နာမည်တွင်နေပါသည်။ ဓာတ်ပုံပါ စင်တော်မှာလည်း ထိုကျောင်းဝင်း၏ တောင်ဘက်

ထောင့်တွင် တည်ရှိပါသည်။

ကိုယ့်ရပ်ကိုယ့်ရွာ ကိုယ့်ဌာနမှာ ပြန်ရောက်သော်လည်း အဘိုးဖြစ်သူမှာ ဆွေမျိုးတို့နှင့် ငယ်စဉ်ကပင်လျှင် အနေဝေးပြီး စိမ်းနေသဖြင့် တစ်ခေါက်တလေ အလည်ရောက်သည်မှအပ ဆွေမျိုးတို့နှင့် အတူမနေပေ။

ကျောင်း၏ ဝေယျာဝစ္စလုပ်ကိုင်ရင်း ဆရာတော်ထံမှာသာ နေ၏။ ဆရာတော် ဆေးကျကြွရာနောက်ကိုသာ တကောက်ကောက်လိုက်လေ့ရှိ၏။

“ဇာတာစန်းလက်” တက်နေချိန်၌ အာဏာစက်လိုက်၍ ဆေးစွမ်းထက်နေသော်လည်း ကံဇာတာညှိုးမိုက်ချိန်မှာတော့ ဆရာတော်၏ တန်ခိုးဂုဏ်သိန်တို့သည် စိုးရိမ်စရာအထိရောက်ပြီ။ သူ့မွေးသည့်ပျောက်က သူ့ကို ပြန်၍ ခြောက်သည့်ကိန်းသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေတော့သည်။

* * *

‘အာယုဂဏန အဘယစေတီ’ ဝက်လက်မြို့ ဘုရားကြီး၏ ဘွဲ့တော်အမည် ဖြစ်၏။

ရှေးအဆက်ဆက်တည်းက နှစ်စဉ်

နှစ်တိုင်း တန်ဆောင်မှန်းလဆန်း (၁၂)၊ (၁၃)ရက်များတွင် ဘုရားပွဲတော်ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ (၁၄)၊ (၁၅)ရက်များတွင် ကထိန်ပွဲကို တစ်ဆက်တည်း ကျင်းပ၏။

(၁၂)ရက်နေ့တွင် အတီးအမှုတ် အကအခုန် စုံလင်စွာနှင့် ပဒေသာပင်လှည့်လည်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ (၁၂)ရက်ညမှ (၁၅)ရက်ညအထိ အငြိမ်ပွဲ၊ ဇာတ်ပွဲများနှင့်လည်းကောင်း ဧည့်ခံခင်းကျင်းပြုသဖြင့် ပွဲကြိုက်သော ရွှေပွဲလာနယ်လူထုနှင့် ထိုရက်၌ နှစ်တိုင်း ကြက်ပျံမကျ စည်ကားလှပေသည်။

တန်ဆောင်မှန်းလဆန်း (၁၅)ရက်လပြည့်နေ့...

ထိုနေ့တွင်မူ ပင့်သံဃာတို့အား ပဒေသာပင်များကို စာရေးတံမဲဖောက်ပြီး လှူဒါန်းသည့်နေ့ ဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က သခွတ္တောဆရာတော် ဦးသုန္ဒရကိုလည်း ပင့်သည်။ ဆရာတော် ကြွသည်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ အဘိုးလည်း လိုက်ရပြီပင်။

နံနက်စောစော ရွာမှ ဝက်လက်မြို့သို့ လှည်းဖြင့် ထွက်ခဲ့ကြသည်။ လှည်းပေါ်တွင် လှည်းမောင်းသူ ဆရာတော်၏ ညီ(...)နှင့် ကျွန်ုပ်အဘိုးအပါအဝင် ဆရာတော်ပါ သုံးဦးသာ လိုက်ပါခဲ့၏။

မိုးကုန်စ ရာသီဖြစ်၍လည်း လှည်းလမ်းသည် ဗွက်တွေ ထူထပ်ကာ လမ်းမကောင်းပေ။ ဝက်လက်မြို့ အရှေ့ဖျားမှ လှည့်၍ မောင်းဝင်ရပါသည်။

ထိုနေရာအရောက်တွင် ဆန်စက်ဝင်း၏ အရှေ့ဖျား၌ နတ်စင်နတ်ကွန်းတစ်ခုရှိ၏။ “ကရင်နတ်တွင်းပိုးကြီး အရှင်သခင် နတ်ကွန်း” ဟု အဘိုး၏ ပြောပြမှုအရ သိရှိရပါသည်။ ထိုစင်တော်နားအရောက်တွင် ဆရာတော်သည်

www.burmeseclassic.com

လှည်းကို ခေတ္တနားစေ၍ စင်တော်ဝင်း ထဲသို့ ဝင်ခဲ့ပြီးလျှင် ...

'အသင်...တွင်းပိုကြီးသခင် ယနေ့ ကထိန် စာရေးတံပဲဖောက်ရာ၌ ပဒေသာပင်ညှပ်ပ ကြီးပေါက်အောင် စွမ်းဆောင်ပေးပါ။ ညှပ်ပ ကြီးပဲပေါက်ရုံလျှင် အသင်တွင်းပိုကြီးသခင် အား ဖောင်းဖော်၊ ထပ်လဲတော်တို့ကို ဆက် သပါမည်'

ဟု ခိုင်းစေခဲ့၏။

ထိုစဉ်က ညှပ်ပပဒေသာပင်တွင် စည်းသောပစ္စည်းတို့မှာ ယခုခေတ် ငွေ ဈေးနှင့် တွက်လျှင် ငါးသိန်းထက် တန်ဖိုးမလျော့ပါ။

သူခိုင်းစေခဲ့သည့်အတိုင်း ညှပ်ပ ပဒေသာပင်သည် ဆရာတော်ပင် မဲ ပေါက်၏။ ပစ္စည်းတွေ စုံစုံလင်လင် တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီးနှင့် လှည်းပေါ်တင် ကာ အပြန်ခရီးတွင် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ကြီး ပြန်ခဲ့ကြရာ နတ်စင်အနီးမှ ပြန်ခဲ့ ကြသော်လည်း ဆရာတော်၏ ကတိ စကားကို ဆရာတော်ကအစ တစ်ဦး တစ်ယောက်မှ သတိမရခဲ့ကြပေ။

ညနေ သုံးချက်တီးကျော်အချိန် (စက်နာရီ သုံးနာရီကျော်ကျော်)၌ ကျောင်းပေါက်အဝင်သို့ ရောက်ခဲ့ကြ ၏။ ထိုစဉ် ခွားနုဖားကြီးကို တစ်စုံ တစ်ယောက်က ကိုင်မြှောက်လိုက် သကဲ့သို့ ခွားနုစင်ကောင်သည် ပတတ် ရပ်ကာ ရုန်းကန်နေကြ၏။ ရှေ့သို့ မတိုးနိုင်တော့ပါ။

'ဝုန်း' ဆရာတော်မှအစ လှည်းပေါ်မှာ လိုက်ပါလာသူနှစ်ဦးနှင့် ပစ္စည်းများ အပါအဝင် လှည်းပေါ်မှ လွင့်စင်ကျ သွားကြ၏။

ဆရာတော်၏ညီ လှည်းသမားနှင့် အဘိုးမှာ လူးလဲထလာနိုင်သော်လည်း ဆရာတော်မှာတော့ ပါးစပ်မှ အမြှုပ်

တစ်စီ ထွက်ကာ နေရာမှ မထနိုင်တော့ ပေ။ ဆရာတော်၏ညီဖြစ်သူမှ ပြော၍ ပွေ့ထားရသည်။

အဖြစ်အပျက်ကို ကြားသိသော ရွာသူရွာသားများ ရောက်လာသည် အထိ ဆရာတော်မှ သတိမရသေးပေ။ 'မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူး၍ ပါးစပ်မှအမြှုပ် တစ်စီထွက်ကာ ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစား နေရရှာ၏။

'ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်၊ ဘာရောဂါ ပါလိမ့်'

ရွာသားတွေ တစ်ယောက်တစ် ပေါက် ပြောဆိုနေကြ၏။

'အင်း...အင်း...ဟင်းဟင်း...ဟင်း ဟင်း'

'အနီးအပါးမှ ရပ်ကြည့်နေသူ ဆံပင် ဖားလျားနှင့် မိန်းမကြီးတစ်ဦးသည် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်စွာ ပါးစပ်မှ တဟင်းဟင်း မြည်ရင်း ယိမ်းထိုးလာ ၏။

'ဟ...ဟ တစ်ခုခု ဝင်ကပ်ပြီနဲ့ တူ တယ်။ အကျိုးအကြောင်းသိရအောင် မေးကြည့်ကြစမ်း'

လူကြီးတစ်ဦးမှ သတိပေးလိုက် သည်နှင့် ထိုဘက်တွင် ဝါသနာပါ၍ ကျွမ်းကျင်သော အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ထိုမိန်းမကြီးအနီးသို့ ရောက်လာကာ...

'အမိနို့ရိုပါ... ယခုပူးကပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဟာ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ပါသလဲ တော်'

'ဟင်ဟင်း...ဟင်းဟင်း ဝိုက်နှယ်နှယ်ရု မှတ်နေကြသလားဟင်...အောက်ပြောရိုး မှာ တန်ဖိုးထည့်ပါခဲ့တဲ့ တွင်းပိုကြီးသခင်ဆို တာ ဝါ။ အခု နှင်တို့ အညာကို ပြောင်းရွှေ့ လာမှ နှင်တို့ဆရာတော်က ဝိုက် နိုင်ထက် စီးနှင်း ခိုင်ချင်ရာခိုင်း သူလိုတပြည့်တော့ ဝိုက် ပေတယ်။ သတိမရဘူး ပစ်ထားတယ်။ ခုတော့ သင်း...ဘာတတ်နိုင်သေးလဲဟင်

ဘယ်လဲ...ဝိုက် ဆက်ပယ် ဖောင်းဖော် 'မှန်...မှန်ပါ ဖောင်းတော်တာဝန် လူထားရင်လဲ ဆရာတော်ကိုယ်စား ကျွန်တော်ခိုနဲ့ ဆက်ပို့မယ်။ ဆရာ တော်ကိုတော့ အခုလို မနှောင့်ယှက် ပါနဲ့ လျော့ပါ'

ဆရာတော်၏ညီဖြစ်သူမှ တောင်း ပန်ပြောဆို၏။

'မရတော့ဘူး...အခုတော့ ငါတစ်ဦး တည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ သူ့အခိုင်း အစေတွေပါ သူ့ကို ဝိုင်းပြီး လုပ်ထား ကြပြီ၊ လွန်နေပြီ'

'ကိုင်း...ဒီလောက်တောင် တောင်း ပန်လို့မရရင်လဲ ငါ့ကိုပါ လုပ်ကြစမ်း ကွာ'

ညီဖြစ်သူမှာ တောင်းပန်၍မရသည် နှင့် ဒေါသထွက်လာကာ ပြောဆိုလိုက် သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူ့ပါ ဖြုန်းခနဲ လဲကျ၍ ပါးစပ်မှ အမြှုပ်ထွက်ကာ တက်နေပါတော့သည်။

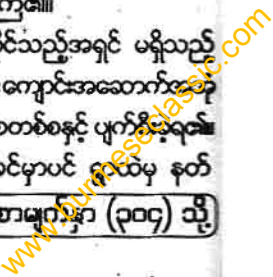
လူကြီးသူမများမှ ဝိုင်းဝန်းတောင်း ပန်၍သာ ပြန်လည်၍ သက်သာရာရခဲ့ သည်။

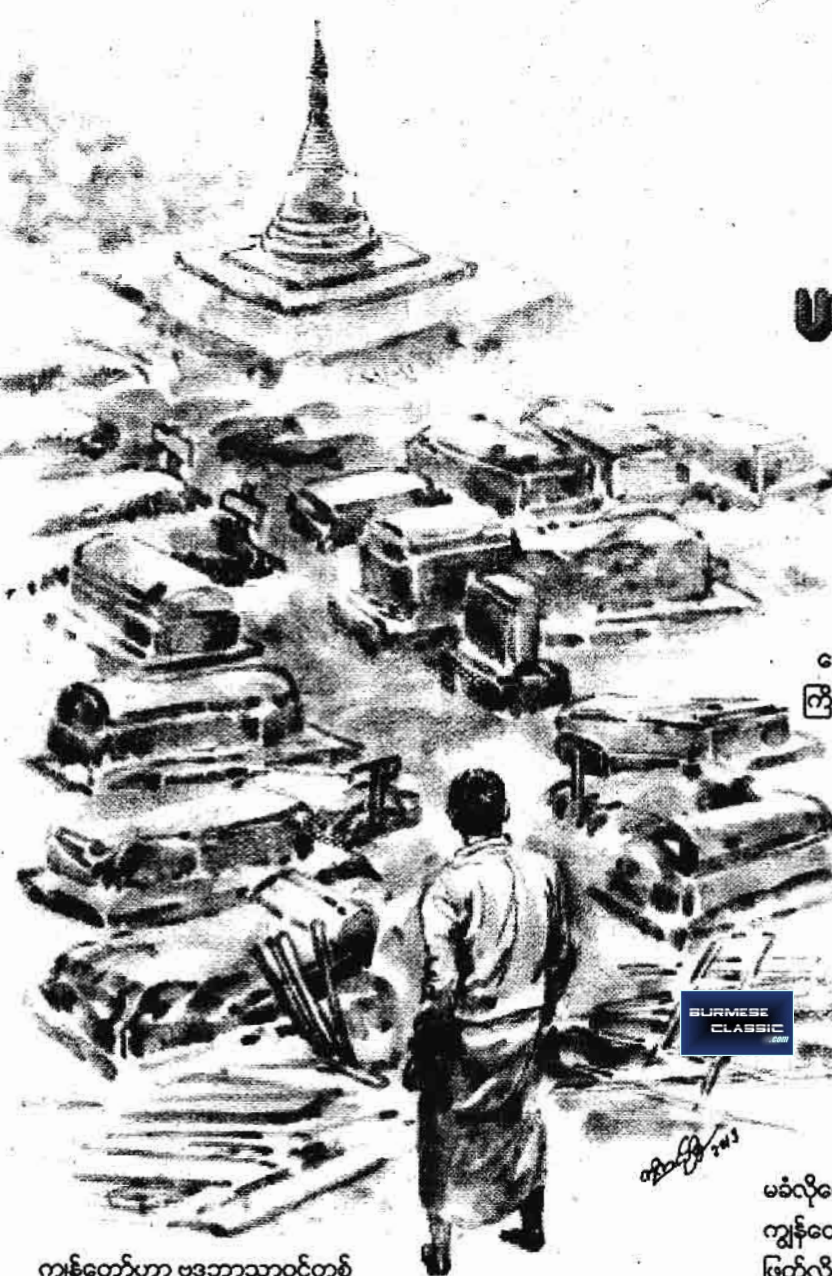
ဆရာတော်မှာတော့ စ၊ ဖြစ်သည်မှ သက်သာရာ မရဘဲနှင့် ကံအကြောင်း မကောင်းစွာဖြင့် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန် တော်မူခဲ့ရရှာလေတော့သတည်း။

ထိုနေ့ ထိုရက်မှစ၍ ထိုကျောင်းဝင်း ထဲသို့ မည်သူမှ နေဝင်မိချုပ်၌ မသွားရဲ ကြတော့ပေ။ ဖြတ်သန်းသွားလာသူ တိုင်းလည်း ခြောက်လှန့်သည်ဟု အပြောများခဲ့ကြ၏။

ကျောင်းထိုင်သည့်အရင် မရှိသည့် အတွက်လည်း ကျောင်းအဆောက်အေ့ တို့သည် တစ်စတစ်စနှင့် ပျက်စီးခဲ့ရ၏။ လ၊ မကြာခင်မှာပင် ရှာထဲမှ နတ်

လူ့ဗေဒ (ပေါင်း)

ပရော့ဒ်သန်တီ အိပ်ပက်

ပြန်ရောက်တော့
မော်လမြိုင်မှာ အိမ်တစ်လုံး
ပိုင်ဆိုင်နိုင်ခဲ့တယ်။
ဒါတွေဟာ ရတနာသုံးပါးကို
နေ့စဉ်ဆည်းကပ်ပြီး ရိုးသားစွာ
ကြိုးစားခဲ့တဲ့အတွက်ကြောင့်ပဲလို့
မှတ်ယူပါတယ်။
ကျွန်တော့်အသက်က
ငါးဆယ်ဆိုတော့
အရွယ်ကောင်းတုန်းပေါ့ဗျာ။
အလုပ်ကိုလဲ လူငယ်လေး
တစ်ယောက်လို
ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်နဲ့
စိတ်ဝင်တစား
လုပ်ကိုင်နိုင်တုန်းပါ။
ဒါပေမယ့် ပြီးခဲ့တဲ့
နှစ်ပိုင်းလောက်မှာ ခေါင်းရှုပ်
မခံလိုတော့တဲ့ ပြဿနာတစ်ခုကြောင့်
ကျွန်တော် ထွက်စာတင်ဖို့ စိတ်ပိုင်း
ဖြတ်လိုက်တယ်။

BURMESE CLASSIC

Handwritten signature

ကျွန်တော်ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်
ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့
ဂုဏ်တော်များ၊ ဂါထာများကို ငယ်စဉ်
ကတည်းက ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ရွတ်
ဖတ်ပွားများခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအကျိုး
ကြောင့်ထင်တယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ဝန်ထမ်း
သက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ အခက်
အခဲ ကြီးကြီးမားမား တစ်စုံတစ်ရာ
၃၀၂ နဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မရှိခဲ့ဘူး။
ကျွန်တော် အသက်သုံးဆယ်
လောက်မှာ လုပ်ငန်းခွင်ကနေ ပညာ
သင် လေ့လာရေးအနေနဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံကို
စေလွှတ်ခြင်းခံရတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံမှာ
တစ်နှစ်နီးပါးလောက် လစာကို ဒေါ်လာ
နဲ့ ရခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အမိမြေကို

အဲဒီမှာမှာ အံ့ဩစရာကောင်းတာ
က ကျွန်တော့်လို အရည်အချင်းရှိပြီး
တာဝန်ကျေပွန်တဲ့ ဝန်ထမ်းကောင်းတစ်
ယောက်ကို အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူးဆိုပြီး
အထက်ဌာနချုပ်က ထွက်ခွင့်မပေးခဲ့
ဘူး။
ကျွန်တော် တွေးထားမိတာက ထွက်

စာတင်လိုက်ရင် အလုပ်ကို လွယ်လွယ် ထွက်လို့ပြီဆိုတာပါပဲ။ မမျှော်လင့်ဘဲ အခုလို ကျွန်တော့်ရဲ့ရိုးသားမှုကို ယုံကြည်ပြီး အမှန်တရားဘက် ရပ် တည်ပေးသူတွေ ရှိကြတာဟာ ကျွန်တော် နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်နေတဲ့ ဂုဏ် တော်တွေရဲ့အကျိုးလို့ သဘောပေါက် ပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားတော်တွေအပေါ် ယုံကြည်သက်ဝင်မှုက ပိုမိုနက်ရှိုင်းလာ ခဲ့တော့တယ်။

တစ်ညမှာ ကျွန်တော် ထူးဆန်းတဲ့ အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်တယ်။ ကျွန်တော့်အိပ်မက်အကြောင်း မပြော ခင် အိပ်မက်တွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် ဆွေးနွေးချင်တာလေး ရှိ သေးတယ်။ အိပ်မက်ကိုလူတိုင်း မြင်မက် ဖူးကြမှာပါ။

အဲဒီအိပ်မက်ဆိုတာ လက်ဆုပ်လက် ကိုင် ဆွဲယူဖမ်းပြလို မရတဲ့အရာဆိုတာ လဲ လူတိုင်းသိကြမှာပါ။ အချို့အိပ်မက် တွေဟာ မိုးလင်းရင် မေ့ပျောက်သွား တတ်ပေမယ့် အချို့အိပ်မက်တွေကျ တော့ တကယ်ကြုံတွေ့ခဲ့သလိုမျိုး သေသေချာချာ မှတ်မိနေပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ အိပ်မက်တွေကို သိပ်ပြီးယုံကြည်တတ်သူ မဟုတ်ပါဘူး။ အချို့က အိပ်မက်တွေကို အတိတ် နိမိတ်ကောက်လေ့ရှိတယ်။ အိပ်မက်ဆိုး တွေကို မြင်မက်ရင် နိမိတ်မကောင်း ဘူး ဘာညာပြောဆို ယုံကြည်ကြတာ ကို တွေ့ဖူးတယ်။ အိပ်မက်ထဲက အတိုင်း ကိုယ်တိုင်မကြုံဘူးလို့ မယုံ ဘူးဆိုပေမယ့် အိပ်မက်တိုင်း မမှန်ဘူး လို့တော့ ကျွန်တော် မငြင်းခဲပါဘူး။

အိပ်မက်တွေမှာ ထူးဆန်းတဲ့ စွမ်းအင် တစ်မျိုးရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် မကြာခင်ကမှ လက်ခံသွားရတယ်။ အဖြစ်ကတော့ ဒီလိုပါ။ တစ်ညမှာ

ကျွန်တော် အိပ်ရာမဝင်ခင် ခါတိုင်းလိုပဲ မြတ်ဗုဒ္ဓရှေ့မှာ လက်အုပ်ချီပြီး ရွတ်ဖတ် နေကျ ဂုဏ်တော်တွေ၊ ဂါထာတွေကို ရွတ်ဖတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် အိပ်ပျော် သွားတော့ အင်မတန်ထူးဆန်းတဲ့ အိပ်မက်ကို စတင်မြင်မက်ခဲ့တယ်။

ကျွန်တော် ရောက်နေတဲ့နေရာဟာ သင်္ချိုင်းတစ်ခု ဖြစ်နေတာပါပဲ။ ပိုပြီး အံ့ဩစရာကောင်းတာက အဲဒီသင်္ချိုင်း ဟာ လက်ရှိ ကျွန်တော်နေထိုင်တဲ့ ရုံးဝင်းအတွင်းမှာ ဖြစ်နေခဲ့တယ်။ ရုံး အဆောက်အအုံတစ်ခုမှ မရှိဘဲ အုတ်ဂူ တွေ၊ မြေပုံမိမ့်တွေချည်း နေရာယူထား တာ တကယ့်သင်္ချိုင်းအစစ်ပါပဲ။ မြေပုံ မိမ့်တစ်ခုစီမှာ အမည်နဲ့ အသက်တွေ တောင် တွဲလျက်ရှိနေတာ ထင်ထင် ရှားရှား မြင်နေရတယ်ဗျာ။

အလိုလေး ရုံးနဲ့ မလှမ်းမကမ်းက ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနဲ့ စေတီတော်ကြီး ဟာ ဘာလို့များ ရေညှိအထပ်ထပ် တက်နေတဲ့ စေတီလေး ဖြစ်နေရတာပါ လိမ့်။ သင်္ချိုင်းပတ်ပတ်လည်က ထူထပ် နေတဲ့ ချုံနွယ်တွေဟာ ခုတ်ထွင်ရှင်း လင်းသူမဲ့လို့ လူသူလေးပါး တိတ်ဆိတ် နေတဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက် တည်း ထီးတည်းကြီး ရပ်နေမိတယ်။

ထုံးစေတီလေးဆီက ချလွင်ချလွင်ဆို တဲ့ ဆည်းလည်းသံ ချိုချိုလွင်လွင် ပျံ့လွင်လာတုန်းမှာပဲ အိပ်မက်ကနေ ကျွန်တော် ဖျတ်ခနဲ နိုးသွားတယ်။

နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့ မနက်(၄) နာရီတိတိကို ညွှန်ပြနေပြီ။ ဆက်အိပ်လို့ မပျော်မယ့်အတူတူ အိပ်ရာကထ မျက်နှာသစ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော် မျက်နှာသစ်နေတုန်း မလှမ်းမကမ်းက စေတီတော်ကြီးဆီက ဆည်းလည်းသံ ချိုချိုကို ကြားလိုက်ရပါတယ်။ စောစော က ကျွန်တော့်အဖြစ်ကို အိပ်မက်လို့ ထင်မြင်ဖို့တောင် "ခက်ခဲနေမိတယ်။"

မျက်နှာသစ် ခြေလက်ဆေးပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရားရှေ့မှာ ဂုဏ်တော်ပွားများ ပုတီးစိပ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ (၃၁)ဘုံမှာ ကျင်လည်ကြကုန်သော ဝေနေယျ သတ္တဝါအားလုံးကို မေတ္တာပို့ အမျှ အတန်းပေးဝေခြင်း စတဲ့ အမှုကို လုပ် ဆောင်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်အိပ်မက်ဟာ သွေးရိုး သားရိုး မက်ချင်ရာမက်တဲ့ အိပ်မက်မျိုး မဟုတ်ဘူးဆိုတာ စိတ်ထဲမှာ အလိုလို ခံစားသိရှိနေပါတယ်။ တစ်ခုခုတော့ ထူးနေတယ်လို့ ယူဆရပေမယ့် အဲဒီ အိပ်မက်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ် ဖော်ဆောင်မှုကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် နားမလည်တဲ့ အတွက် နားဝေတိမ်တောင် ဖြစ်နေခဲ့ပါ တယ်။

တစ်နေ့တော့ ကျွန်တော်နဲ့ အင်မတန်ရင်းနှီးတဲ့ မြို့ခံမိတ်ဆွေတစ် ယောက်နဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ရင်း စကားစမြည် ပြောဖြစ်ကြတယ်။ အဲဒီ မှာ ကျွန်တော့်အိပ်မက်အကြောင်း သူ့ကို ပြောပြဖို့ ကြံရွယ်နေတုန်းမှာပဲ သူမေးလိုက်တဲ့ စကားတစ်ခွန်းကြောင့် ကျွန်တော် အတော်လေး အံ့ဩဝံ့ထက် သွားတယ်။

‘ဘယ်လိုလဲဆရာ သင်္ချာပြော ညည အိပ်လို့ကောင်းခဲ့လား’

တဲ့။ သူ ဘာကို ဆိုလိုသလဲဆိုတော့ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းသဘော မပေါက်ဘူး။ ဒါကြောင့် သူ့မေးခွန်း အပေါ် ကျွန်တော် အမေးဆင့်လိုက် တယ်။ ဒီတော့မှ သူလဲ...

‘ဟာ ဆရာရဲ့က တာညှိတွေ ပြောပြ ထားတာလား ဆရာတို့ရဲ့နေရာဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၂၀)ကျော်လောက်က သင်္ချာတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာလေ’

ဆိုပြီး ရှင်းပြပါတယ်။ ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေ ပြောပြလို့ လက်ရှိ ကျွန်တော် နေထိုင်တဲ့ ရုံးမြေနေရာဟာ တစ်ချိန်က လူသေတွေ မြှုပ်နှံခဲ့တဲ့ သင်္ချာတောင် မှန်းသံလိုက်ရတော့ အိပ်မက်ထဲက မြင်ကွင်းတွေကို ရုပ်ရှင်ပြကွက်တစ်ခု

လို ပြန်မြင်ယောင်နေမိပါတယ်။

အုတ်ဂူတချို့နဲ့ မြေပုံမို့မို့တွေ၊ အဲဒီ မြေပုံမို့မို့တွေမှာ အမည်နဲ့ အသက် တွဲလျက် စိုက်ထားတဲ့ မှတ်တိုင်တွေ၊ ပြီးတော့ လွမ်းဆွေးဖွယ်ကောင်းတဲ့ ထုံးစေတီလေးထက်က ဆည်းလည်း သံတွေ ဒါတွေဟာ တစ်ချိန်က ရှိခဲ့တဲ့ မြင်ကွင်းအစစ်တွေပါ။

ဘာလို့များ ကျွန်တော်က လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာက အဖြစ်အပျက် မြင်ကွင်းတွေကို အိပ်မက်ထဲမှာ မြင် တွေ့ရတာပါလိမ့်။

ကျွန်တော့်အိပ်မက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မိတ်ဆွေဖြစ်သူကလဲ ထင်မြင်ချက် တစ်စုံတစ်ရာ မပေးနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒီလိုဆို ရင် စာဖတ်ပရိသတ်ရော ကျွန်တော့် အိပ်မက်ကို ဘယ်လိုကြောင့်လို့

ထင်မြင်မိပါသလဲ။ ကျွန်တော့်အိပ်မက် ကို ထင်မြင်ချက်၊ ဝေဖန်ချက်တွေပေး ကြဖို့ မျှော်လင့်မိပါတယ်။

ဒီအကြောင်းတွေကို ကမ္ဘီရဝတ္ထုတွေ ရေးသားနေတဲ့ ဆရာမလေးကတစ် ဆင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ တင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။ နောက်ထပ် လဲ ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အဖြစ် ဆန်းတွေကို ဆရာမလေးက အလျဉ်း သင့်ရင် ရေးသားဦးမယ်လို့ ပြောပါ တယ်။ အဲဒီအခါကျရင်လဲ အခုလိုပဲ စောင့်မျှော်ဖတ်ရှုပေးပါဦးနော်။

[အရာရှိတစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းအား စာရေးသူမှ ဖတ် ကောင်းအောင် ရေးဖွဲ့ပါသည်။]

ထူးမမ (ပေါင်)

စာမျက်နှာ (၃၀၀)မှ အဆက်

ကတော်တစ်ဦးကို ပူးဝင်၍ စင်တော်တောင်းတော့သည်။ ဆရာတော်၏ ဆွေမျိုးတို့မှ စင်တော်ကို ဆောက်ပေးခဲ့ရ၏။ သူ့ကိုပသသူတိုင်းကိုလည်း ကူညီစောင့်မသည်ဟု ဆိုကြ သည်။ အတိုက်အခိုက် အပြိုင်အဆိုင်တို့တွင် အလွန် ကောင်းလှသည်ဟု သိရ၏။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၆ခုနှစ်တွင် ထိုကျောင်းပျက်မှ အဆောက်အအုံပျက်စီးမှုကရွာ၏အရှေ့မြောက်တန်းစွေ အရပ်၌ ကျောင်းတစ်ကျောင်း အသစ်ဆောက်တည်ကာ ထိုကျောင်းကို (ဥက္ကရာ-ရာမ)ကျောင်းတော်ဟု ကျောင်း အမည်သမှတ်ကာဘုန်းသွားအလွန်ကြီးကြွသော ဆရာတော် အဆက်ဆက် ယခု ကျွန်ုပ်တို့၏ခေတ်အထိ ကျောင်းထိုင်ခဲ့ ၏။ ကျောင်း၏ မော်ကွန်းအမည်သည် “အခွင့်တော်သည် ကျောင်းတော်သည်” ဟု ကျောင်းတည်နှစ်ကမ္ပည်းစာ ယခု အထိ ရှိပါသည်။

တစ်ခါက ရွာတွင် ဘေဥပင် အန္တရာယ်ရောဂါဆိုး ကျ ရောက်သဖြင့်လည်း ဆရာတော်ကြီး “ဦးတေဇ” မှ ဦးစီး၍ ၁၂၉၂ ခုနှစ်၌ တစ်ဦးလျှင် သဲကိုးဆုပ်၊ ရေကိုးပုတ်၊ အုတ် ကိုးချပ် ထည့်ပေးပြီး ကိုးနင်းကျေ ကိုးတောင်ပြည့် သံပုံ စေတီကိုပုံစံကာ စေတီ တည်ထားကိုးကွယ်မှုဖြင့် ကျရောက်

နေသော ရောဂါကပ်ဆိုးမှု ကင်းလွတ်ကာ “အဘယဝါဠက ကပ်ကျော်” စေတီ၏ တန်ခိုးတော်နှင့် ရွာသူရွာသား၊ နယ်သူ နယ်သားတို့ အေးငြိမ်းချမ်းသာစွာ သာယာဝပြောသောနယ် အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။

ကျွန်ုပ် မမိခဲ့သော အတိတ်တို့ကို စဉ်းစားရင်း ကျွန်ုပ်၏အဘိုး မှာခဲ့သော စကားတစ်ခွန်းကို ကျွန်ုပ်ပြန်လည်၍ သတိရမိပါသေး သည်။ ထိုစကားကတော့...

‘ဝိမြေ့ရေ... ပွန်လက်နက်၊ အင်လက်နက်၊ ဆေးလက်နက်၊ တ၊ သေနတ်စတဲ့ လက်နက်တွေထက် ဘုရားလက်နက်၊ တရားလက်နက်၊ သံဃာလက်နက်စတဲ့ မဟတ္တာအရပ်ခံတဲ့ လက်နက်တွေကသာ ထက်မြက် အောင်မြင်နိုင်တယ်ဆိုတာ အသက်ထက်ဆုံး မှတ်ထားပေဟော့ ဝိမြေ့ ရေ’

တဲ့။ (ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ်က အဘိုးဖြစ်သူ ဦးသာလှ၏ ပြောပြ သည်များကို ပြန်လည် တင်ပြပါသည်။)

မေတ္တာလက်နက်ဖြင့် အရာရာ အောင်မြင်နိုင်ကြပါစေ။

ကောင်းခန့် (သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်)

